

פירוש רש"י על התורה

דפוס רמב"ם

רבינו ד"ר קלבריאח רל"ח

RS010 1478

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 10 17 02 018 9

BS

1225

S57

1475a

BS Solomon ben Isaac
1225 Perush Rashi 'al ha-Torah
S57
1475a

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

אמר לה כסע שאין מיתה בצניעה כן חק מיתה בצחילה כי יודע לאהים דבר אומן סגור
מן העץ אבל נבדח אתה שלמו וזהו יתקם כלהים וצרי ש'מות ויתר האשה וחתה ד' ו' סגור
לה והאמתו כי טוב העץ להינתן כלהים וכי תחיה הוא לשטם צתקהו ששטם חנה צהמה
טוב ורע ויתקן גם לאשה עזיה סלה תמות היא צהיה הוא נשא אשה וחרת נב לרבת ככה
וזהו ויתקנה שני טהים לענין החכמה דבר הכתובות לענין רחיה ממש ופוש מוכיח ודע כי
הם אף הסומא יולגכהו ערום ודע כי ערומים הם מצוה אחת היתה צדס נרצרטלו היי
תאנה הוא העץ שאלו מיא דב' סתקלקל ע' בצבר נתקנו אבל סאר העצים ממסמ מליטול
ומש מה לא נתפרסם העץ שאין הק' חסן להונות צריה וכלמוהו ויאמרו זה הוא העץ שלקה
על ידו מדרס ר' תחומא וישמש יש מדרסו תנה רבס וכבר קדרוס רבתינו על מכוסם בצד חמ
רבא וס'ר מדרסות ואלו המפרס לא בחתי לפרט לא לפשונו שלמקרא ולאנזק קמיסצתול
המקרא ושמש דב' דער על חתנו ובמשמש שמש טהיה קול הק' מהה' צג' לרוח היס לעני
הרוח שהמס בזה מס' וזה הוא מערבית שלמות ערב חמה בעמ' רזה ס'רחו צעמי ז' ציה לא
היה יודע היכן הוא לא ליכנס עמו בצברים טלן יהא נבל להטיב אס ועשהו עתאה וכן בקין חמ'
אי הכל אחד וכן לבלעם מי האנשים הלא עמד ליכנס עמו בצברים וכן לחזקיהו צמו' העל מדור
מי הטב לך מען העתמה טטת יש צעמד ערוס המן העץ בתמיה האשה אשר נתת עמה ל
צאנדי הסיאני הטעע כמו א' יס'א חתכם חזקיהו כי עשית זאת מיכאן שאין מהפכין צמחע שלמט
סזיל ס'אל למה עשית היה ל' להטיב דברי הרב וצרי התלמיל דצרי מי שומעין מכל הצמה וצ'
חיתה טדה אס מצהמה נתקל מחיה לחכל סכן העמידו רבתיא מדרס זה צימכת צרות ואלו
סימי שטרו טל נחס טצ' טטס כיצד החיה ימי שטרה חמשים יום כען כלב וחתול וכוס נקבה ימי
שטרה טנה והנחם למח' קרי נתקל הנחם ז' פעמים כנגד הצהמה כל סכן מן החיה דא' צעש טג
נחם על חיה ככתיבה הנחם הסיאני לשון טטוחין הטיל צה זהמא הטיל צה חרס מחמת צרו ישר'
פסקה מהן וזהו חת העינוף לש שקיבל תורה טהורה אבל גים טלן עמדו על הר סיני ה' עמקה מן
זהמיתק ויהיין דקאמר להו קצה' לנחם חרור חתה כי עשית זאת אי זה מעשה עשה טבה על חיה
ונצט' לטו הטיל צה זהמא וצאה ממא רות טינא ממנה דוד טרוהו להק' צמינו וצ' וצ' וצ' וצ' וצ'
נחוק תלך רגלס היו ל' ונקצנו ואיבה חסית חתה לא נתכוונתה לא כזי סימות ויש חאל הוא
תחלה ויתפ' חת חיה ולא בא לדבר א' חיה תחלה לא טהנשים דעתן קלת להתפתות ויש ג' לכתב
צליהן לשכך ואיבה חסית יוסק ויתתך כמו וסכות וסשת וחתה תשפת עקב ולא יהיה ל' הו'
ות' צע' צעק' וף מסס תמייתא ולסון תשפתו כמו נבס נטף צהם ויבשו כטהנוס צה נסוק וז' וז'
כיון טריקה ולש טהלסן טפל על הלסון כה' לשון נטייה צעטהם עצטוק זה צער נטול צטס רונ'
זה צער השטור צעצ' תליו צעס זה צער לדה ואל חיסך תשוקתך תחיתך לתשמיש חעני ח'
מנח לתובש צה לא הוא יטול כך הכל ממנו ולא ממך תשוקתך תאותך כמו ונפס טוקר ה'
האדמה צעטוק מועלה לך דברים חרורים יתשין וס'בס וערששים ויניסס וגמלס רכל לונגה
לת' טת רעס והצ' ויתחיל לטת' ס סצק מהס וקון ורדרד קמיס ועכבותהן נחו' עליה
צצ' חער לחמר סתערה ט הרבס וכלתה חתעטבה מה קללו וזהו אלף צד כה' א' הדיק ו'
לך חתכל עטכ' ורענ' לא חומר כאן צח'ס הענין חרור ה' חמד' סרד' ען תחל'
וע' וחרר העצטן וקון ורדרד תצמיה לך כשתרענה קצבת חו' ק' לונג' ר' חיר לך וצ'
ורדרדים וס סאר עטבה טדה ועל כרחק תל' ו' ויקרח ה' כה' זמ' ז' תנכ' לייצ' ה'

למה האשה עלתה הולד את אשתו כן או בת כשהיא חומר ילד מדבר צדעית האיש צלע וצדדיר
ויקח לו נקד לו היה לו עתה כל זה לאו ללמדנו מוסוף הענין שקיים הקבה הצנחתי שאמר לו שבעה
יוקם יעמד למך לאחר שהולד בעם ונעשה דור טביש והרג את קין זהו שאמ"ל כי איש הרגת נע על
שתי נפשים כך היה דרכן של דור המבול אחת לפרייה ורצה וחתת לתשמיש ון שהיא לתשמיש מסק ז
כס שלשקרון שתעקר ומקטנה ככלה ומאכיל מעצמם וחברתה נזועה כלמנה ואכלה הוא טפ רשע
אינו רועה עקרה לא תלך ולאמנה לא יעביטכמו שמשרש באונות חלק עדה היא שלפרייה ורצה על שכ
טמענה מעלי ומסרתה מאכל עדה תר"ג טרה צלע היא שלתשמיש על עם שיעצת תמית צלע דר
אגדה הט צדראש"י רצו אבי יוסב איהל ומקנה הוא היה ראש לרועה בהמות במדברות יוסב צלע
חדש כאן וחדש כאן כסכלה המרעה לצאנ בזמקום זה הולך ותקין איהל בזמקום אחר ומרש אגדה
טנה בתים לנ"ו ברא קמל הקנאה והמקנה וכן אחיו תופש כאור ושנצ לנ"ו לירח בלש תובל קין תוב
אומנות שלקין תובל לשון תבלן התקין לעשות כל זמן לרצונן לנטע כל חורש כחוסת מחדל כל אומנות
בחושת וברל כמו לשונ שטנו לו חורש אינו לשון שעל לא לשון שעל שהוא נקוד קמז ועמו מלמטה כל
מחדל ומצנח כל כל אומנות בחוסת וברל נעמה היא אשתו שלכ צדראשית רצו שמען קול שהיו
פרשות הימנו מתשמיש לש שהרג את קין ואת תובל קין בני שהיה לך טומא ותובל קין מוסבו וראה
את קין ונמנה לו כחיה ואמר לחביו למשך בקשתו והרג וכיון שידע שהוא קין קאן הכה כף לכף וכפך
את בני צניהם והיו גשיו שרשות הימנו והוא מתיסן שמען קול להיטמע לו וכי איש הרגתי לעצמי הוא
בהרג כל"ו וכי אט פעעציו במוד שיהא העצק קרני על שמי וילך אטר הרצני לחברתי הוא נהרג כל"ו
על ידי חברתי צתי"ו והלא טענה אט ולא זהו עצש ולא זו חברתי פעשמת חרבו חן נפרחורא בלג
כי טעשתים יוקם קין קין שהרג מוד נלה לו עז טענה מרות אט שהרגני טענה כל סכן שיתלה לו
טכשות הרבה טעשם ושענה לשון רוב טכשות כד דרש תכחומא ומרש צדראשית רצו לא הרג למך
כלם נגשו שרשות הימנו מסקיימו פריה ורצה לש טענה גירה לכלת זרש טלקין לטענה מרות
אחרת מה אינו יולדת לבה ומחר יעול המטל וטעף את הכל והוא אומ"ל וכי איש הרגתי לעצמי וכי אי
הרגתי את תובל שהוא איש בקומה וילך בעצם שיהא זרש כלל באותו שן ומה קין שהרג נתלה לו טענה
מרות אט שלח הרגתי לכל סכן שיתלה לו טכשות הרבה זהו קל וחומר של טמות אס כן אין הק' בעד
את חוט וידע אדם ועמר צו לו למך אכל אדם הרחטון וקבל על גשיו אומר לך וכי עלכם למה
גדרותינו של מקום אתם עשו מצותכם והוא יעשה את של אומר לו קטע עמך תתלה ואחר כך
אזינו והלא פרטתה מאהתך זה מזה ושנשים טנה מטנקמה מיתה על ידך מיד ודעה
שד מלמד טענתקפה על תאזה על תאזינו צדראשית רצו אז הוחל לקרוא בעם יא לקר את
האדם ואת שמות העצם בעמו שלהם לעשותם על ולקרותם אהות זה ספר תולדות יע הויר
תולדות אדם ומידרשי אגדה טר רבם ביום ברא מנד טבוב טעברא הולד קין והכל פלשים וו דרו
שד כאן שרש מן האשה ויתהלך חמד צדיק היה וקל בצעתו לטוב להרטיע לש מוהר הק' לקבלי ותשמ
כמו הטע לנח ממך את מחמד שטך וילך כן שממנו נברא השלם זה יבחנו מו פוט ושפטון לרע אז
ממנו את עצטן דינו עד שלא ברא לא היה להם כל מחרישה והוא הכון להם והם עמי אר עארונג ונ
חטים היתה מוציאה קוצים ודרדרים מקללת של אדם הרחטון וצמי נח האינו ור גענו ונר
ואם לא תפרטתו אין עשב השם נועל על השם ואתה נרדך לקרות שמן גיירם טי ריש מה גיירת
ר' יוצק מה טעם כל המרות הולדו למאה טנה ולמאתים וזה לממש מאות אומר הק' אכ ציון רשעם הכ
הרי יוצק צמים ורש לצדיק זה ואם סדקיים הם אטריח עליו לעשות תענות ה' לךכ כציון רשע

את האלים התהלך נח וצדקיהם הוא חזק התהלך לפני נח היה צדיק מעט לתמוכו אצל אצדקיהם היה
מתחזק בצדקו מחילנו התהלך נח לפני עבד זהו סימונה שלמד ממנוסת לה נח ולשעבר בלשון אחר קום
התהלך להבא התהלך נח לשעבר התעלה בעד עבדך להבא וצדק והתעלה לשעבר ולא שהיו סבא חס
הזכר להבא והתעלה הארץ לשון ערובה ועל כיוון תשחיתו כי השחית כל בשר יומתאל הארץ חמס
ועל כי השחית כל בשר איש בהמה וחיה וששת חזקים מין לשחינו מינו קן כלבשר כל מקום שאתה
מוצא זאת אצל רמזוניה צדק לשלם והורגת גורם ורשם כי מלאה הארץ חמס לה לתחתם גר
דינם לא על הגל אהת הארץ כה מן הארץ וזמה לה כצתי אתה השר מן השר חלה את רגלו מן רגלו
לא את הארץ עם הארץ שאף שלשה טעמים שלשמך נמחו ועטטו עשה לך תיבת הרבה ריח והגלה
לפניו ולמה הערית זה כדי שיראהו דור המבול עשוק בה מלה ועשרים שנה ושאלו אותה מה זאת לך
והוא חזק להם עתיד הק' להבא מבול לשלם חזק ישוע עני עבדך סמו וכך מתרג' אש דקדקו ומה
ממין זה על עם וערית סגור עליהם למחותם קום מתרג' מ' מזרין מזור לכל בהמה וחיה וכל
צדיק בצער ועת בלשון ארמי מצינו בתלמוד כערא תיבתו של משה על ידי שהיו המים נחין בה צחומר
חומר מצטנע ועת מצחון כדי שלא ידחו אותה צדיק ריח רשע לשת' אצל כאן משע טהיו המים רותחין
וחזקים וצדקה מצטנע ומצחון צדק תעשה לתיבה יש טהורטין חלן יש טהורטין חזק טוב המזירה להם
ואימה תכלה מלמעלה כצויה משועשע על עה הוא קצר מלמעלה ושמד על אימה כדי שיזוט המים
למטה לכאן ולכאן בצדקה תשים שלא יעלו גומים בה תחתיים טעים וטלפים שלט עלותו על גב א
עלונם לאדם אמצעים למדור בהמה וחיה וששת תחתיים לצד ואע הגע מיצא הגע מוכן להסכים עם
אותם טהורטין כבד מה אינו כי תוכרנו מבול טהלה את הכל טהלה את הכל טהורטין את הכל מן
הגעה למין וזהו לשון אונקלס טהרגמו טענה טהצית את הכל והטחם את הכל לצד טהיו עמוקה
ולכך נקראת טענה טכל מייתי מבול טעניו עם והקימותי את צדיקי ואת צדיקי על הפרות טלח
ירקיע וטלח יעפשו וטלח ירעהו רשעם טכדור אתה וצדק ואתה ועל האנשים לצד והנשים לצד
מיכאן טכאברו בנשימם המטה ומכל החי איש טדים טעם מכל מין ומין טענה לא שחית מטעם אה
זכר נח נקרה לאחיות אתך טלמים ולא טרשות מהשף למונה אותם טכדקו במוניהם ולא הטחית
דרכם ומיליהן בחו וכל טהתיבה קולטת הכעם בה יועש נח צדק התיבה ככל אשר צוה אותי אלים
לא הוסיף ולא גרש כי אותך רחיתי צדיק לא נאמר צדיק תמים לא צדיק מיכאן טחומרין מקצת טכחו
טלחם טעניו וטלח טעניו הטורה העתידה להיות טהורה לטרא מיכאן למענו טלמד נח תורה
טכעה טכעה כדי טיקריס מהן קרבן צדק מן התיבה גם משף הטלחם בטהורים הכתי מדבר לומר
סתי מן המזרש כי למים שד טכעה חיל טכענת ימי אצל טל מתולח הצדיק טחם המקי על כטעו
ושכח את הטרעות מיכאן טמיתתן טל צדיקים טעכעת את הטרעות טח וחטוב טנותו טל מתולח
ותמכח טהן כטן בטנת טט מזות טנה לפי כי למים שד טכעה מהו שד זמן אחר זמן נתן לשם זמן
מועט אחר מרובה זה נתן על ק"ט טנה ארבעים יום כטג יצירת הוול טקילק להטריח וצדק לה
צורת ממזרים ע"כ נח זה באת לתיבה נח וצדק האנשים לצד והנשים לצד לש טחורו בנשימם טעני
טהשלם טרוי טעני מטי מו המבול חף נח מקטע אמה היה מלמין וחיו מלמין טיבה מטל ונה
נכט לתיבה עב טהגע המים לקרמולו בחו א נח מליליהן טעם טעם כולם טטו טמנן זה מן העחות
היו טעם טחגס הטע ר' ליעזר חו זה מרחטון ר' יהושע חו זה חיר נכקש לרובי ממוטן טהום רבה
מידה כטג מידה הם חטאו טרבה רעת האדם ולקו בטהום רבה יניה הוטם על החרץ ועל ולקל הוא
אומר יניה המבול לא כטהורין הנריקן בנחמים טחם יחזרו בהם יהו גטמי טרכה כטלח חיי קי

למשל ארבעים ז' און יום ראשון מן המצות שאין לנו עמו שהרי כתוב ביום הזה נקרא שמותיו ארבעים
יום כלם וכו' וכן נראה לך לעמוד שהחשים למעט כמדון אחד מלך אחד חסר הרי יב' צמר חסון וכו'
ומכאן יצא שיש היום הזה למחך הכתוב שהיו צד דור אומרים אילו לא רואים אותה נכנס לתעבה אלא
שזכרון אותה והזרזן אותה חז' הקב"ה אינו מכנסו לשע כולן ונראה דבר מי יקום או טל או סלסם כל
שער כל כסף ידסק הוא שער של מן כסף לרשת אש' חנצם יצטרך יא' צערו הנן עליו שלטן שער
הקף' את התעבה וזמן אריות והיו הורגן צדן ולא יכלו לעצמה ועשונו שלמקרא סגר כנגדו מן המים
וכן כל צד שזמקרא לשון כנגד הוא צד כל רחם צדק וצד צדן ישר צד שר מן צערי התעלה צד
עצדן כנגד ותרכ מעל הארץ משוקעת הייתה צמים אחת עשרה אמה כספיה טענה שמוקעת מקד
צמים ומקראות שלפניו יצאנו ויצדו מאלהן חמש עשרה אמה מלמעלה למעלה של עבה כל ההרים
לאחר שהיו המים לראשי ההרים נשמת רוח חיים נשמה של רוח חיים אלא דיצטן דבטא אטרצח צד
ולא דבם טבם וזמן ועל הוא והוא מנרת וזמן וזמן וכן כל תעבה טעסופה ה' כגון ענה צה
מזה קנה כשהוא איתך יוד בראשו כקוד חירק תחת יוד אך נח לצד נח והו' פשוט ומדרש אגדה נח
נראה דם מעורר הבהמות והחיות יש אומרי' שאחר מזנות לארי והכינו ועליו נאמר דן צדק בארץ
ישים יצא וזכר אלהים זה הטם מידת הדין ונהפכה לרחמים על ידי תפלת הצדיקים ורשתתם של רשע
שנחת מידת רחמים למידת הדין ורא' יא' רב' ואמר יא' אחמה והוא של מידת רחמים וטם כח' כשך
חמות המלך לשון הנחת חומה וזכר אלהים אתגמ מה זכר להם לעמויות וכות שלטן השחית דרכם קדם
לכן ואלו שישו צדקה ועצד אלהים רוח רוח תנחומין והנחה עדה לפניו על הארץ על שמך הארץ
ומכר מעניות תהום כשעתמו כל משנות וסוף און כתיב כל שטתירו מהם צורך לעולם כגון חמי'
טעיה וכו' און און וכלן ומכנסו כלן תכלן רחמך ממנו לא יכלן מך מקד חמשים ומאותים התחיל
לחמור והוא אחד צדיו כנגד וכו' וכן נראה לך לעמוד שהחשים למעט כמדון אחד מלך אחד חסר הרי יב' צמר חסון וכו'
ואיר הרי מזה וחמשים צדק שהכש סיון והוא טבש לכסלו טבש עקרו הגמשים צד' יום ימאון
אתה למד שהיתה התעבה משוקעת צמים יא' אמה שהרי כת' צעשירי צחלד לחדש נראו ראשי ההרים
והוא אבשהו עשירי לרידת נשמים והן היו נשדיו טו' אמה וחמור המים מיום אחד צדיו עז אחד
צדו און אמה לששים יום הרי אמה ל' ימים וכו' טעשה עשר שלפיו לא חסרו ל' אמות ונחה
שהתעבה ליום המחרת למדתה שהיתה משוקעת צמים אחת עשרה אמה שעל ראשי ההרים ה' אמה
צעשירי נראו ראשי ההרים זה אב שהו עשירי ומרחסון שהתחיל הגמשים ואם תאמר הוא לול ועש'
לכסלו טעשך הגמם כשם שאתה אומר צדק שהכש סיון והוא טבש לתעבה אי איתך לכן כי
טבש על כדון אי אתה מונח לה לתעבה שהרי לא כל ארבעים יום של נשמים ימאה וחמשים של
תנשרת המים על ה' צדיו ואם תאמר טבש לרידה און זה סיון והעשירי אי איתך למנות ל' לרידה
טלם אתה ה' לתעבה והוא לול אי אתה מונח צחלד לחדש הרב המים מעל הארץ שהרי
מקן ארבעים יום משנראו ראש ההרים טלם את השרבוכה יום הזחיל צלחות היונה הרי ששים יום
משנראו נמנח שחרב צמר חסון והוא קורא אותה ראשון וזן זה לא תשרי שהוא ראשון לצדיות השלם
ול' יהושע הוא טען מקן ה' יום עז שחרב עז האדמה ואם תאמר צלל נראו ראשי ההרים נמנח
שחרב צמר חסון והוא קורא אותה ראשון ואין זה אלא תשרי שהוא ראשון לצדיות השלם ול' יהושע
הוא טען יוקן מ יום עז שחרב עז האדמה את חלן התעבה ישעשה לנודה ולא עתח התעבה הוא זה
סיון לצדיה וכו' וזו וזו ומקף טעסופה התעבה ולא הלך צלחותן שהיה חוסנו על צד וזו
כמו שיש' בצדיות חלן על יסות המים כמשמש אצל מדרש אגדה מוכן היה השרב לנחות אהרת

לעצירת הנשמים צמי שיהו והשרבב מצאים לנ לתם יצטרך וישלח את היונה לשוף שבעה ימים יסודי
כתיב ויחל שד"ו ימים מכלל זה היתה למד טוף בראשונה החיל שבעה ימים וישלח חין זה לשון שלמות
לא לניזון שלח וכו' יראו אם קל המי"ט לא המצא מנוח המצולו ויחל לשון המתקה כמו לנ טמשינחל
והרבה לשון יש במקרא טוף בשה אומר את שזכר היה לכך הוה קראו אותי פעמים לשון זכר ופעמים ל
לשון נקבה לפי שכל יונה שבמקרא לשון נקבה היא כמו כונן הנחיות כלם הזמות יונה ונתה טוף חטף
ומדרש אנה לשון מזון ודרשוהו ר"ט בשה לשון מאמר אמרה יהו מזונות מרורין כדת צדו של הקב"ה
וליהו מתקין כדכפ כד בשר ודם יחל היו לשון יחל לא שזה לשון ופעל יחל צמתין יחיל צמתין
צראשון ל"ה שיער הוא תשרי ל"ה יהושע הוא טמן חרש פני אדמה נעשו כמן טיט שקרמו פנה מלפניה
יעשה נעשה גריר כהלכתה ככה וירידתו בחודש שב ב"ו שו"ה ימים שהחמה יתירה על הנצרה שמתעט
דור המבול שנה תמימה היתה ואשתך איש ואשתו מכאן שהתיר להם תשמיש המיטה הוה כתי' היתה
קרי יומר להם שיצאו הוצא את חינו רנוין הוצא היתה אותם ושרצו בארץ ולא בנתה וינד טוף בשה
השף נאסרו צעזעים למשפחותיהם קבלו עליהם על מנת לדבק במצט מכל הצמחה הטורה אומר
זוה לנ הקב"ה להטט מלו"ו שבעה כמי להקריב קרבן מהם מנשריו מנעריו כתיב מטענך לנאת
ממש אמו נתן ע יצר הרע לנ אנוסף ולא אנוסף שכלל דבריו הוה שבעה וכן דרשו רבותינו במסכת
טעשת שד כל מי הארץ לנ יששתו עתים הלל שש חטים לכל אחד כמו שטענו חצי תשרי מרחשון
וחצי כסלו ודעי חצי עברת וחצי טען קור בצצה מניעל קור קטה מחורף חורף עת ששר"ו וקטנת
חרתין לצל מהר והוה חצי אדר וחצי טמן קיץ הוה זמן לקטת תחטט טמיצטין אותם בשנה וטמו קיץ
כמו הלחם והקיץ לכל הנערים חום הוה טוף ימות החמה חצי אבאלל וחצי תשרי שהשלב הם בותר
כמו שטענו במסכת יומא טלחי קיעא קעי מקיעא וסם ולל ישבתו מכלל שבעתו צמי המבול טלח שטענו
המזלות ולא טכר בין חם ולילה לנ ישבתו לנ יעסיק כל אה להתנהג כסדרן תחכס ואימתכם כמו
תראו חתית ונצרה לשון חיות תינק חי חין צדק לשמרו מן העכברים שג מלך הצטן מת צדק לשמרו
מן העכברים ט"ו ומוראכם וחתכם אמתי מוראכם על החיות כל זמן שאתם חיים לכם לחלה חבל לה"ו
הראשון לנ הרשיתי לחבל לא ידק עשב צנעט דמו צעש חיות צי אסר להם אצד מן החי כל זמן
שצנעט דמו לנ תחלע הצטר צנעט דמו צעש נעשו ע צטר צנעטו לנ תחלע הרי אצד מן החי ווף דם
לנ תחלע הרי דם מן החי ווף את דמכם אע"פ שהתרתם לכם נטילת נשמה בצמחה את דמכם אדמוס
טעך דם צנעטתכם חף החונק עצמו אע"פ טלח יצא ממנו דם מיד כל חייה להזהיר עליהם את החיות מיד
האדם ההורג צמיד וזין טס עדים את אדרוס ומיד אחיו טהוה אהב אותי כחם והרע טונג את אדרוס
אם לנ יגלה ודקס על שגט למחול טוף הטונג צריך כפרה וסם חין עדים לחיים גלות והוה אינ ככעט
חרט מזנו כמו שדרשו רבותינו זכרם לצרכה והלהים אנה לעזו במסכת מכות הקב"ה מזמנן לפיכך
אחד בצדס דמו יטעך אם יש עדים המיתוהו אתם למה כי בצלם שלהים עשה את האדם ומקרא רסר הוה
ונריך לעמר עשה השעה את האדם וכן הרבה במקרא ואתם פרו ורע לפי פשוטו הראשונה לצרכה
וכאן לכוני ולפי מדרשו להקיש מי טאינו שטק פריה ורביה לשוץ דמים ואט הטט מסכים עיך טלח היה
נח רונה לעפוק צעריה ורביה עז שהצניחהו הבה טלח לשחת את השלם שד וכן באחרונה יומר לנ
הטט מסכים לעשות חוק וקום להצחתי ואתן לך חות תיות הארץ אתכם להבא מזקין טאינן בכל
חיה אשר אתכם טאינן הלכן עם הצריות והקמותי אעשה קיום לצדיקתי ומהו קיומו והקית כמו שמיים
וזולך למרת שלם נכתב חסר טיש אדרות טלח הנצרכו לאות לש טהו צדיקים גמורים היו דגון
טל חזקהו ומרו טל ר' טמשן טן יחאי צנעט כטד כשתעלה צמחטבה לפע להבט חוטך ואיזן בשל

בין אלהים ובין כל נפש חיה צדן מידת הדין שלמעלה וצדכם שיהיה לו לכתוב צדו ובין כל נפש חיה לא
זהו מדרשו בפרשת מידת הדין לקטרג את רוחה את האות נוכח זהו אבות הברית הראהו הקטת ואמר
ל הרי אות שאמרתי לך וחס הוא איך כנגד למה הוצרך למה כן נש שהפרעה עשויה וצדו במשפחתו
של נח שקילקל בה חס ועל יצו נתקלל כנגדו ועדיין לא כתב את תולדות חס ולא ידענו שכנגד צדו לשכך
הוצרך למר כזן וחס הוא איך כנגדו נחל נח עשה עצמו חולן שהיה לו לעשות תחלה צדו אחרת איש
האלמה אמו האלמה כל איש נעמי ונעמי כנגדו לתיבה הכנגד עמו זמורות ויחורי תאנם צדן
האלה כתיב רמו על עשרת טעמים שנקראו על שם שומרון שנקראת אלה של על עשקי יין שנאמר
השמים במרחקי יין ויתגל צדן אלה לשון ויתפעל ירא חס איך כנגדו יש מרטינו אומרים כנגדו ראה
והגז לרבו לכך הוצרך על הדבר ונתקלל ירא את ערות אביו יש מרטינו או סירסו יש או רבש ויקח
שם ויתת און כתיב ויקחו לא ויקח מלמד על שם שנתאמן במצוה יותר מיתת לכך זכו צדו לעלת שלטינות
ויתת זכה לנתן לקצרה לצדו שאף אתה לעגמקום שם קצרה וחס שצדו את אביו נאמ' בדרש כן ינהג
מלך אשור את יושבי מצרים ואת גלגלת כוש נערים וזקנים ערום וחקף וחשוש שתופעהם אחרות למה נא
פעם שניה למד בסקרו אצל והוצרכו להשך עצמם לכסותו הפכו פעיהם אחרות צדו הקטן הפעול
הצדו כל קטן נתתך צדים צדו אתה מאד ידור כנגדו אתה גרמתה לו מלהולד בן רביש לממשן אחר
בן הרביש להיות מממשן את זרעם של איל הגדולם שהוטל עליהם טורח עבודתי מעתה ומה ראה חס
שמירסו אף להן לחיו אדם הראשון טע צדו היו לו וצדו כל ירושת השלם עמד זה והרג את זה ואצטו
זה יש לו ג' צדים שלם מצדן בן רביש צדן יא' אלהי שם שעתיד לעמוד הצדו וחס לעד לדרש לתת להם
את ארץ כנגדו ואת ארצו יהי למש עבד יהי להם כנגדו למש עבד יתת אלהים לתידורחי במתורגם יתת
ישאן באלה שם ישרי שבתן בישראל ומדרש חכמים אע"פ שיתת ליתת צדו כדש מצד יתת צדו שם לא
שרתה בו שכינה והיכן שרתה במקדש ראשון שצדו שלמה שהיה מצדו שם יהי כנגדו עבד אף משיג
צד שם ימכרו להם עבדים מצדו כנגדו תרם זו פרט להיות גער להמריד כל השלם על הקד' צעצת דור
הפלגה בעור חיד דר דעתן של צדויות צדו ומטען למרוד במקום לע"י מתכסין להקטנו על פניו על כן
יאמר כנמרוד על כן כל אדם שמרשיש צעצות פעם יודע את רב ומתכסין למרוד בו יאמר זה כנמרוד
בטרד חיד מן הארץ ההיא כיון שראה אשור את צדו שומשן למרוד ומורדין במקום לצנות המגל יא' -
מתכסם היא השר הגדולה היא נטוה שהיא השר הגדולה שנאמר ונטוה שר גדולה להצב שפעיה דומים
ללהם מתפרנסים וכסלחים משניהם יצאו שהיו פתרוסים וכסלחים מחלשים נשיתיהם איל לחיל במ
צמטכצו יצאו פלטי' וכפתורים מצניהם ואחר נשאו מחיל כפתורים נשאו משפחות הרצה גצל הכצע
גצל סוף ארצו כל גצל טצמקרא לזון סוף וקצה בלכה יש דבר הוא וכן נראה בלדש שמדבר לחברת
גצל זה מנשע מקום פלו' ללשונותם בלדשותם אע"פ שנחלקו להן לשונות וארצות כולם צד חס איך
כ' צד עבד עבד הנהר היה שם אחי יתת הגדול איש יודע אדם יתת הגדול אדם שם כשהוא אומר ושם צדן
מאת טנה שנתים אחר המטל היו אומ' יתת הגדול שהרי כן חמט מאות טנה היה נח כשהתחיל להולד
והמטל היה צמנת שם מאות טנה נמצא שהגדול צדו היה כן מאות טנה ושם לא הבע למאה על שנתים
לאחר המטל אחי יתת הגדול ולא אחי חס שחיל טנהם כצדו אבהם וזה כיצד יותר וחס בזהו בעלג
הארץ נתבלבלו הלשונות ונעצו מן הדקוה ונתפלגו לכל השלם למדנו שהיה עבר נבא שקרא שם צדו על
שם העתיד ונשאו בצד שלם טצמוף ימיו נתפלגו שאם תאמר תחלת ימיו הרי יקטן לחיו צשר ממנו
והולד משפחות קדם לכן טצ' ויקטן ילד וגו' ואחר כך יהי כל הארץ טפה אחת ואל תאמר באמצע ימיו לא
בא הכ' לתתם לא לפרש ולמדת שבעצת מות פלג נתפלגו וקטן שהיה עמו ומקטין עצמו לפי זכה להעמיד

להעמיד משפחות הלל חצר מות על עם מקומו דברי אגדה טפה אחת לשון הקדש דברים אחלי בלו שפתי
 אחת אמרו לחל הימנו שיעברו לו העליונים בעלה לרקיש ונעשה עמו נולחמה לך על יחידי של שלם דל
 דברי אחלי אמרו אחת לשלם טפה הרקיש מתמוטט כסם טעיה ביי המטל שבו ונעשה סמכות סולמ
 צדאישית רבץ יהי צמטם מקדם שהיו יושבים עם כח טבת למעלה יהי מוטעם ממטל ונ הר הר
 ונעש מטס לתר להם מקום המחזק אתם כלם ולח מצאו לז טעבר איס ג רעהו חומה לחומה מצריה
 ושם לבנין הבה הזמנה נעמכם כל הבה לשון הזמנה הוא שמכטן עצמן ומתחברין למלכה או למי הם
 לענה אעליר בלע לעם שאין אצטם בצבל טהיה בקעה ונעדרה לטריעה כך ששין הלבטם שטי
 טינלעט שורשן חותם בצבטן לחומר לטוח את הקיר פן נשן של יסוף עליו טוס מכה להשצנו מי
 יא לראות לא הוצרך לכך לא בל ללמד לייטן טלף ירטיש לעזון עד שיצטו נראו מדרט ל תכח
 האדם לא שמו צי מי שמו צי חזרים ונמלם לא צי אדם הראשון שכתב בצוניה ואמר האם
 ניתה עמדי חף לו כערו בצוניה למרוד צמי טהשטיעם טובה ומילעם מן המטל ין עם אחד וטפה
 כל טובה א יש עמיהם טעם אחד וטפה אחת לכלם יודר זה החל לעשות החלם כח אמרם עשותם וזה
 החל לעשותו בתימ לח יצבר בתימ יצבר לשון מטעה כתרנ וזמה לי יצבר רוח נצדים הבה נרדה יעם
 צות לזי נמלך הקצה מענותותו יתרה הבה מימה כנגד מימה הם אמרו הבה נענה שר ומגל יהוא
 כנגם מרד ואמר הבה נרדה ונצלה עם ונצלצלנון משמש לשון רבים הא יתירה כהא על נרדה אסר לח
 ישמש זה שול לבנה וזה מבא טעו וזה שמד עליו ושבטמוחו ויען אותם מטס צעלם מה טאמרו פן
 כשן נתיקם עליהם והוא טאמ טלמה מערת רשע היא תצאנו ומטם הפצם לזם שאין להם חלק לעולם
 הבה ובי אי א קשה טלמר המטל או טלמר העלנה חיל לח טעטון יד צעקר וזה פשטון יד צעקר להחם
 ט ולא נטעטו וטו לח נטעטו וטו לח נאצרו מן השלם לא טמור המטל שהיו גלצין היתה מריצה צניהם וט
 וחיל היו נהגון אהבה ורישית טנף טפה אחת ודברים אחדים למדתה טענאו המחלקת ונמל השלם
 טם כן מזה טנה כהוללד את ארעכטד טנתיס אחר המטל על פו תרח אבו צחי אבו ומדרט אגדה
 על חי אבו מת שקבל תרח על אברהם צנו לעש נמרוד על טברתו כלמי וזה טלסיהו לכבצן והרן יושט ו
 ואומ בלצ אס אברהם נוצח את מטל ואם נמרוד נוצח את מטל וכטננל אברהם אמרו להרן מטלמי אתה
 חל מטל אברהם את השלכותו לכבצן ונערף וזהו אור כטלים ומנחם צן טרוק טרש אור כטלים היא
 בקעה וכן באורים ככז יא וכן מאורת צעטעו כל חור וקפ קרוי אור יטכה א טרה על עם טמכה ברוח
 הקדש וזהכל כסין בוישה ועד יטכה לשון נסיכות כמו טרה לשון טרירות ונא אותם ונא תרח ואברהם
 ונע לזט וטרי לש הנון השכה לעמר לח עם אברהם חרון אף טל מקום רב אהרן עירש א וימת תרח צחרן
 צאנתו מחרן ותרח היה כן טעעם טנה כטנולד אברהם הרי מזה לאחר טינא אברהם מחרן ונא לתרן
 כנען היו לו יתיר מטטים טנה שהרי כתב ואברהם צן חמט טנם וטעעם טנה צנית מחרן יתרח כן פ
 טנה כטנולד אברהם הרי קמה טנה לתרח כטנא אברהם ממוט ונאחרו מטאתו הרה ילמה הקדים הנצ
 מיתתו של תרח לנציאתו של אברהם טלף היא הדבר משרטם לכל ויאמרו לח קים אברהם כטנל חיו
 צוקטותו והלך לו לש קראו הכתוב מת טהרטעם חף צחייהו קרויין מתים ככתיבו וטם רטעם ירקב
 והנציקים אשל צמינתן קרויין חיים לכך הוא אומר וימות תרח צחרן

חסלת: אה תעלות נח: תהלה: לנותן: לריחין: מנח:

לך לך להנאתך ולעצתך עם אעמד אני גדול ובאין חי אהיה זוכה לצבם ועשד שתוליע עתך לשלם ואעמד
לבי גדול לשי שהדך ערמת שלמה דברים ממעטת פריה ורביה וממעטת את היצירה ואת המזון
וממעטת את העם הזקק לשלמה ברמותו לל שהציתו על המזון ועל הצבם ועל העם ואצרכך במזון
צד אצית רצף והיה צרכה היבמות נתנות צדך על עכשיו היו צדי את צרכתי את אדם הראשון ואת
נח ואותך ומענה אהיה תבדך את אשר תחשן צבשית רבה דא ואעמד לבי גדול שאומר להי אברהם
ואבי יצחק זה שאומ' להי יצחק ואגלה שמך זה שאומ' להי יעקב ויבוא יהו חותמין בשלן תל' והיה צרכה כך
חות' זין ול' בהם מאדך ומזולתך והל' כבד יצא מעם עם אבו וצא על חרן לא כך אמר לו התרחק
מעם וצא מבית אבך לא הארץ אשר ארדך לא גלה לו מיד כדי לחצבה בשטו ולתלת סכר על כל דיבור
ודיבור כיוצא בו את עך אתי וחסך אשר זהב וכו' וצא בו על אחד ההר' אשר אומר לך וכו' וצא בו וקרא
להי את הקריאה אשר אנכי חוב' לך ונצרכו כך כל משפחות האדמה יש מדרשות הרבה אבל לש
פשוטו אדם אומ' לצא תהא באברה וכן כל ונצרכו כך שצמקרא וזה מוכיח כך יצדך ישראל לאמר ושימך
להי באפרי וכמנשה ואת הנפש אשר עשו בחרן שהכנסו תחת כנפי העכו' אברה מעיר את האנשי
ושרה מעירת הנשים ומעלה עליהם הכתר' כאלו עשאו ועשו של מקרא עבדים ושפחות טקא להם כמו
עשה את כל הכבוד הזה וכא' ישראל ששה חיל לש' קונה וכנסם ועשיר אבר' בארץ כנען צתכה עד מא'
שם להתפלל על בני יעקב שעתידין לכנסם על ארץ מורה הוא שם הראהו הר גריזים והר שצב
טקבל עליהן ישראל עם שטענת התורה והכנעני אז בארץ היה הולך ויתעט את ארץ ישראל מאדש שלטם
שבאלו שלם צתל כשאלך נח את הארץ לעצו שגא' ומלכי צדק מיד שלם לש' ואמר לחב' לערעך אתך
עתיד את להחזירה לעצך שהם מאדש שלטם זימן עם מזבח על צפורת ארץ ישראל ועל צפורת האדש
ועתה מעם אהלה אהלה כתר מלמד מצאה אהלה אהלה צב אצית רצף ונעם אהלה אצית ואחר כך
של מקדם לבתל במזרח של בתל נמצא בתל א צמער' שחומר בתל מים זימן עם מזבח נתבא
שעתידין בני להכיל עם על עין עין והתפלל עם עליהם הלך ונעמו לפרקים יוטב כאן חדש או יותר
ונתת מעם ונעמו אהלה במק' אחר וכל משעו הנענה ללכת לירימה של ארץ ישראל הר המוריה שהיא
נאלתו צברת רבה ייהי רעב בארץ באותה ארץ לצנה לעשותו הם יהרהר אחר דבריו של מקום שאומ' לו
לביתל ארץ כנען ועכשיו משיאו לצאת ולביתל מש' הנה נא ידעתי מדרש ארצה אומ' שעד עכשיו לך הכיר
צד מתוך טעשתה ועכשיו על ידי מעשה דא שעל ידי טורח הדך אדם מתבדו וא עמדה בנשיה ועשונו
הנה זה הנעם העש' שיש ללדא על יושף ידעתי של בעשור שאת יתמרחה והיו כי יראו אותך המצרי
והרע חיתו ואותך יחיו לך ידעתי זה כמה ימים כי אשה יתמרחה אתו ועכשיו את צדים באנשים שחורי
ומעברים אחיהם של כושים ול' הורג' לראות באשה תה וזמנה לו הנה נא אדע סורו נא למען יעט
לו בעשך יתא לו מתנות יהי כבוד אצרכ מנרימה היה לו למר יהי כבוד מנרימה לא למד שהמנינה
צתבה ועל ידי שתבש המכס פתחו וראו אותה והל' אותה א פרעה הללו צינעם למר הנגנה זו למך
ולאצרכ העיב פרעה ונעשצמין צאתן לקה שהתשמיש קשה לו צב אשו רבה נעשם גדולם מכל אותך
שבחו ועתידין לצא על צד אדם ואת ביתו ועל אינש ביתה ומדרש ואת לרבות כותלם ועמודים וכלם על
צבד' על ש דיברה אומרת למלך הך והוא מכה קח ולך לא באצמך שאמר הנה ארצי לעצך קח
ולך לא תעמיד מהמצרים טעושים צויה הם שצאמר וזמות טוסים זרמת' יציו עליו פרעה אנשים על
אציתו לשלמו ולשמרו ושלמו אותה כתרעו ואליו יתיה הנענה לצא לרומה של ארץ ישראל כמו שאמר
למלך הלק ונענו הנענה לה המוריה זמכל מקום כשהוא הולך ממצרים לארץ כנען מדרם לעשן זה
מהלך לארץ מצרים צרומה אל ארץ ישראל היא כמו שמוכיח במשע' ונענו הארץ ואצרכ כד מדר

מאד עשן וישחיתו וילך למעושיהם אחר היה לן באבטנות שלן בהן כשהלך לשם למד דרך ארץ שלן וטנה
אדם מאבטניה שלן דא בחזרתו ערע אוקשותיו מנגב ארץ מצרים בצדומה של ארץ כנען אשר עשה עם
צדאמונה ואשר קרא עם אברהם בשם יא וגם לנאם ההולך את אברהם מי גרם לו שיהיה לו זאת הלבו עם
אברהם ולן נשא לן היתה יסלה להצטין מרעה למקטנהם ולן נשא אותם הארץ לשון קצר ונרדף להוסיף
עליו כמו ולן נשא אותם מרעה הארץ לשן כתי ולן נשא בלשון זכר יהי ריבולש שהיו רועיו של לט רשעם
ומרעם צדמתם בשדות אחרים ורוש אברהם מוכחים אותם על הגל והן אומ' הבה נתן הארץ לאברהם
ולן אין יארט ולט יורטו ואין זה גל והכתו אן והכנעני אזו בראן ולן זכה צה אבר' עדין אנט' אחי קרוב'
ומדרש אגדה דומין לקבלתה עם אם השמא ואימניה בכל מקום אשר אטבת לן איתרחק ממך ואתעמוד
לך לנגן ולשזר וסוף דבר הוצרך לו ע' ושמע אברהם כי נשבע אחיו אם השמא ואימניה אימין את עצמי
כמו ואשמאלה אשמאלה את עצמי ו' תאמר היה לו לנאק ואימניה כן מצניו במקו אחר אם איט לדימין
ולא שמאל ואין נקוד להימין כי כולו מטקה ארץ נחל מים לפני שחת יא אית סדום ואת עמורה היה אותה
מישור כנן יא לינאות בארץ מצרים לרשע עד צער ומדרש אגדה דורטו לנאיו על שהיו טעוש זמה צחר
לע בשבתים צמסות הדוריות ככר כתרעמו מיטור מקדם נטע מאצל אבר' והלך לו למערב של אברהם!
נמצא נוסע ממזרח למערב ומדרש אגדה הסייע עצמו מקדמונו של שלם אחי אי חפשי לן באבר' ולן צלחיו
ויחלל על סדום נטה אהלם לרועיו ולמקנהו עד סדו ואנטי סדום רשע ואעפ' לן נמנע לע מלשכח עמהם
ורצתיו למן מכאן טע רשע ירקב ליא מאד יונשע רבנא ומתכוונא למרוד ע' ויאמר אחרי הפרד
לע וכל זמן שהרשע עצמו היה הדבר שרע ממנו לפי שאמר לו הבה לך לך ולן עם לע אשר אם יוכל איט
כשם שזי חפשי לערע לנמותגס זרעך לן ימנה ושמתי את זרעך כעני הארץ שהיו משודין בכל השלם
כעני המשחר ושד שלם אין עני אין צעלם איננות ויתבאה כד אם אין ישראל אין השלם מתקיים שנאמר
והתברכו בצרעך אבל למות המשיח משולן כחול שמקהה טיט הכל כך תלך ויקחו כל השלם שנאמר ולן
יקהת עמים ויהל אברהם שחור לאשתו כשרה טאיו מולד שרע ממנה כיון שאמר לו הבה ושמתי את
זרעך חזר לן ממרח טע אדם באלע ממרח' שמרד בען אשר בחברון שחבר את עצמו להבה יהי בימי
אמרתי הוא נמרוד שאמר לאברהם של לתוך כצנן האט מלך גים מקום יש שטמו גים על עם טקצצט עם
אנמות מכה מקמות והמלח איט עליהם ושמו תדעל בר' טנאב' טנאב' אנוא אבו טעמים שמאבר' טע אבר'
לשף לקשן ולמרוד צבה בלנשע השר עמק הסדים' כך שמו על עם שהיו עטות הרבה היו ים המלח
לאחר זמן נמשך הים לתכט ונעשה ים המלח ומדרש אגדה אומר שנתבקש הצרות שתי בתינו ונמאט
יחורים לתכט שתיים עשרה טנה ערצו חמשה מלכים הלא את כדר לשמר ובארבע עשרה טנה למרדן צא
כדר לעזר הו' בעל המעשה נכנס צעב הקורה והמלכים אלו השלטה מלכים ואת ההורי צבררם צבר
של הם איול פארן מיטור פארן ואומר איט שלן איל לשון מיטור לא מיטור של פארן איל שמו ועל ממרח
אלע שמו ועל ירדן כדר שמו ועל טעם אבר' שמו זכ' בעל ג' בעל שמו וכולן מתערבין מיטור וכל אחד
שמו עליו על המדבר אבל המדבר כמו ועל' וזמנה מנשה שן מאטע על עם העניני שעתידין משה ואהרון
להטע על עמקי אותה השן והם מי מריבת' טנה העמלק' ועדין לן נולד עמלק' ונקרה על עם העניני
אברהם מלכים את החמשה ואעפ' נצחו המועטין להודיען שצברים היו יואף על כן יא נמנע אברהם
מלרדף אחריהם בצרותו בצרות חמר בצרות של טרות חמר כמו צדמות שדי' אן חול' הו' כמו מי יתן
תיב' שאלתי' בצרות הרבה היו עם שאלן משה אדמה למיט של צען' ומדרש אגדה שהיה הע ט צדס
ונעשה נט למלך סדום טנאב' משה לש שהיו באמות מקנתן שלח היו מאמיט' צמארם להם טעאל אברהם
מאור כטדים מוכצן האט וכיון טנאב' זה מן החומר' האימיט' באברהם למעשה הרה נטו לקר נטו הרה

הרה כמו להר יכל תיבה טצרכיה למל צתלתה הטול לה הכתיב ה' צפושה ויש חילוק בין הרה לההרה
שה' טצפוף תיבה שמדת במקום למל טצראטה חבל חינה שמדת במקום למל ונקוד פתח תחתיה והרי
הרה כמו להר יאו כמו א הרה וחינו מפרט לחי זה הר לא בשר מצא תחלה וכשהוא נותן ה' בראטה
לכתיבה הרה המצירה פתרונו כמו א הרה או כמו להר ומשמע לחיות הר הידוע והמפרט והוא יושב
במזום ימי גרם לו זהו ישיבתו במזום הוא טצאמר ורועה כמילס ירוש יוצא הפלג זה היה שג טעמ
מן המלחמה וזהו נשאר מיתר הרפאים נשאר טלח הרעהו אמרעל וחבריו כשהם הרפאים צעשיתרות
קרעם תחומא וצראטית רבה זה שג טעמ מן המשל וזהו מיתר הרפאים טצאמל הנשלים היו בחרן
ומתכנן שג טיהרג אצרים וישא את טרה העצרי טצא מעבר הנהר צועל צרית אצרים סכרתו צריות
עמו ל' איהם השיאזהו עפה על דבר המילה יורק וזרח ארמיל צועל וכן והריקותי אחרים חרב ארמין
בחרב עלבן וכן ארמין חרף וכן הרק חטתו נסגר חכמו טחךך איותל למצות והוא לשון התחלת כמשת
הזם או כל לאומא טהוא עתיד לעמוד בה וכן חאך לצער חאוכת הבית חאוכת המוצח וצלמ קרין לו
אנצטיר טמנה עשר וטלס מאות רצותי אמרו לעיר לצדו והוא מנן צמאריח טל שמו עז קן וטס תשט
כחו יטרה טעתידין צינו להעמיד טס על יחאן עליהם לש פשוטו יתפלג כדרך הרודשם טמהפלגן
אחר טרחיהם כטטרחים זה לכאן וזה לכאן לנה כלה לחחר טחטיכה לח נמשע מלרעם ומדרט אנך
טחאן הלה וצחצוח ראשון נעשה לו הנם וצחצוח הטט נשמר וצח לחצות לנה טל מצריסע חובה על
טס עז טעפידה להיות טס עמק טוה כך טמו כתרעמו למישר מציא פניו מחילנות ומכל מכטול עמק
המלך וצתריסא דמלכא וצתריט אחד טהוא ל' קעם טהיה מיוחד למלך לשחק טס והנהי טהטו טס
כל החומות והמלכ עליהם לחברה לצדיא טהים ולקצין ומלכי צדק מדרט אנדה הו' טס טן נח לחס ויין
כך שטין לצעש מלחמה והרה לו טחין צלבו עליו על טהרג צנו ומדרט אנך רמו לו על המנחות והנכס
טיקריט צדיקונה כמו טשה על יד עשיית קצין לה ית טל מנן צריך הסבר וכן חמנן ישרל ונתן
לו אצרים מעשר מכל חטר לו לש טהיה כהן ית לו הנעט הנעט מן הטט אטר הצלת הרימות יד
לשון טטעה מרים חנו ידו לא עלין וכן ב נשעתי נשענאט וכן נתתי כמף הטדה נותן חנו לך כמף
הטדה וקחנו ממנו חס מחווע איעכ לעצמי וחס אקח מכל חטר לך וחס תאמר לתתל סכר מצית נצוד
ולא תאמר חנו העשרתי את אצרים יתקצה הצותה לעשרט טל ואצרכך ואנלה שמך בלעזי רק אטר
אכל הנערים עבדי חטר הלכו חתי ועוד עיר אטכול ומארה איעט טעצדי נכסנו למלחמה טצאמר וצרוף
עז קן ועבר וחבריו יטס על הכלס לשמור ומצנה למד דוד טאלח כחאן היורד למלחמה וכחאן היושבעל
הכלס יחדיו יתקן ולכך נא ושימה לחוק מהיום הוה והלה לש סכר
ענת החוק מימי אצרים אחר הדברים כל מקום טצא אחר טמוך וכל מקום טצאמר אחרי מוטלג צרע
רבה אחר טענה לו נט והיה חצו טמא נתקבל סכר על צדקותיו לכך אמר לו א תירח אנכי מנן לך מן
השטט על כל חותן נעשות יתרגט ומה טהיה מוצעל קיטל סכרך סכרך הרבה מחד יטל לתת לך
סכר הרבה יתיר ממה טרבה לתת לך מלך טדה לש טצנחת צ ורהיה לצד צצרי הימים ויאמר
אמציה לחיס החלפים וע' הולך עירי מנחס שרשו לשון יורט וחצר לו ער ושנה עירי צלח יורט טא
כאטר תאמר וצבל תצחתי תשרט ופעק שרטיה כך לשון עירי חטר צעס וכל נראה ער ושנה
מנרת הלב ער ועירי יטין הדק כמו ער ערו וכן ערותו טווד עז צואר וכן ערער תערער וכן סי
ארה ערה וכן משק צתי מערת ממטק חרל טן משק צתי כתרעמו כל צתי נחון על פני ואל היה
לו טן היה צע ממוציה טל למטק לפי תרע מלמטק היה זלש הגדה טרדף המלכים עז דמשק תלמיז
דלה ומטק עורתי לחחרים יונא חיות החנה הפטט הנציח מהלה א החון לריות הכוכב והמדרט

והמדרש דא מאצאנאנת טיך שרואית בצמולת טאינד עתה להעמיד בן אברהם אין ל בן אברהם היה
ל בן שרי לך תלך טרה תלך איך קורא לך עם אחר ושתיה המלך דא הוציא מחלל של שלם והנציתו
למעלה מן הסככים וזהו לשון הצעה למעלה למטה והאימץ על זאת לא טא אהתאבל על ירושת הארץ
טאל אהתואמר במה אדם דא לא טאל אהתלא אהר לעיני הודיעו בדין אז אבות יתקיימו ביה ויחל ל הדין
בסות הקרבנות יחשבה לן עסקה הדין חשבה לן עסקה וכוונתו על האמנה שהאימץ עי עליה משולשת
טלש עולם רמז לשלש פרים פרי יום הכשרים ופרי העלם דבר ועולה ערשה ועין משולשת רמז לשטר
הנעשה בעצם ושטר מוסף של מועד ושערת חטאת יחיד ויחל משלש רמז לשם ודאי יחשם תלמי
וכעשה של חטאת יחיד ויתור ונגלו יתורים ובעי ובעי אהתם חלק כל אחד לשני חלקים ויחין המקרא
ינא מתי עמונו לפי שהיה מרת עמו ברית לשמור הצעתו להרויט לענו אהת הארץ ככתיב ביום ההוא
ברית יא אהת אברהם ברית לאמר ודרך מרת ברית לחלק בזהו ולעשר בין ברתיה כמו טאמר להלן
השברים בין ברתיה העני ואף כאן תאר ענין ולמד אש עבר בין הגדים שלטו של טכניה שהוא אש זאת
העשר לא ברת לפי שהאמות נמשל לפרים ואלם ושערים טל טבטע פרים רבים ואף האיל אשר ראית
בעל הקרעם מלך פרס ואורא העשר הנעשר מלך יון ויטרא נמשל לבי יונה טל יונת בחגי הסלש לשל
בית אהת הבהמות רמז שיהו האמות כלם והולכים ואהת העשר לא ברת רמז שיהיו ישראל קיימין לשלם
שט הוא שף ועל פם שהוא עני ושאר אהת הנבלת לשוט עלי אוכל כמו ותעני על הסל על הפתרים על
הפתרים יטב לשון נשיבה והפחה כמו יטב רוחו רמז שיבא דוד בן ישי לכליהם ואין מחנך אהת מן
הטמים עי טיבא מלך המשיח והנה חימה ונג רמז לצרות וחסך של גלות גר יהיה דרשך מטאל יצחק
ארתמאות טנה עי טעמו ישראל ממזרים כמד יצחק בן טעים טנה היה כטאל יעקב ועקב כטאר
למזרים אהר ימי טע מערי טלשם ואהת טנה הרי מאה ותשעם וצמרים היו מאהתם ועשר כמנן רל
טמה יואם תאמר צמרים היו ארבע מאות הרי קהת מורמי מצרים היה דא וחטוב טאיתו של קהתוטל
פמם ושמוטם טנה של משה שהיה כטיאנו ממזרים בן שמוטם חי אהת מוצא לא טלש מאות וחמשים
ואהת נרדך להוציא מהם כל הטעם טחי קהת אחר לדת פמם וטחי עמר ח' לדת משה בארץ לא להם לא
נאמר בארץ מצרים לא לא להם ומטאל יצחק וצחק וצ' אברהם ונג וצחק וצ' צנר ויעקב גר בארץ חם
לגר בארץ צאנו ונגם לרבות ארבע מאות טאלהם כלם על ידי טעעצו ישראל דן אהת בעשר מסת
צרכט גסל צממן גסל ונצל אהת מצרים ואהת הצא לא אהתך ונג ולא תראה כל אלה לא אהתך
אבו שבב עי והוא מצטר שרף אליו לא למך טעשה תרח תשונה תקבד נשיבה טובה צמדו טעשה
משמעל תפוך צימו ולא יבא עשו לתרבות רעה צימו לפי מתחמוט טעם לפי דמע וס ביום מרד עשו ודור
רבע לאחר שגלו למצרים יהיו עם טלשה חרות והרבע יטאל ארץ האהת שבארץ כנען היה מדבר
עמו וכרת בריתו ככתיב ונתן לך אהת הארץ האהת לרשתובן היה יעקב דא וחטוב מרתיו יהודה פרץ
חננו כלבבן חננו מצוי הארץ היה כ לא טלש עין האחריו להיותו משתלח מארצו עי אהת דין טאלן
הקבד נערעמן האומה עי שתתלח טאית טנא צמאסאה צמלה תריבנה יחי הטמט בזה כמו וחי
הם מריקים טקיהם יחי הם קצרים אים כלומר יהי עבר דה הטמט בזה טקעה ועלטה היה חטך התי
והנה תאר ענין ולמד אש ונג רמז לן טתל המלכות צנהגם הטמט בזה טעמו למעלה לכך הוא משאר
שבזה כד ואם היה טעמו למטה בן היה מצר כטחיי טקעתו יא אהת כן טהרי כד כתבנו
הטמט לבא ותרדמה תלע ונג ועברת תאר ענין לאחר מכאן היתה נמצא טכר טקיה זה חילק צל
התיבות טל נקבה טיהודה טתי אהתיות כטעהעם למטה לשון טעבר הוא כנען זה וכנען ורחל בזה וכנען
קמה אלמתי וכנען הנה טבה יצמתך וכטעהע למעלה הוא לשון הנה דבר טעשה עכט והולך כנען בזה

פס הזאן צבוקר היו טבה ילוצרעך נתתי אמרתו של הבה כאלו היא עשמה הנהר הגזול יתעטמאחר
צבוקר ל גזרונה יונאין מעזן טנאמר והנהר הרבש הוא ערתי מרחהו גזול לש מדסוק לארץ ישראל
משל הדוג ערב מלך מלך הדבך לשחור ועשתמו לך יתת הקוש עשר אונות יש כאן ולו נתן להם אלא
שפנה והשלם אדם ועמון ומואב לקחם והם קוש וקנז וקמוט ועבדיו להיות להם לישראל ירונה לעתיד
לצבא טנאמר אדם ומואב משלם יום ובע עמון משמעתי ונתת הרעאים ארץ שג טנא צה ההוא יקרא
ארץ רעאים ולו שפנה מצריות צב פרעה היתה כשרחה נסים טעשו לשרה יאמר מוטב שתהא צתי
שפנה צבתי זה ולו גברה צבתי אחר יאול אברה למד על מי טאין לו צב טאין צב אלא הרום ממנה
צבנות טאכטט צתי צבתי כמו טאמ נתן להם טכרי אשר נתתי שפתי לאישי לקול טרי לרוח הקדש
טבה ונתקח טרי לקחתה בצברים יאשריק טכית לדבך בעף קדש כזה מקן עשר טעט מועט הקטט
לטה טטהקה עשר טעט ולו ילדה לצולה חיטילטא אטה אחרת לטבת אצלי מנד טאין ושיבת חונה
לארץ שלה לו מן המטן לש טלא נאם לו ופעך לני גזול עש טבא לארץ ישראל ויתבר מצאה ראטונה
ותקל אמרה טרה זו חין שברה כנליה מראה עצמה כנלקת ויחנה צקת טלא זכתה להריון כל הטעט
הלל ונת נתעצתי מצאה ראטונה חמסי עלך חמס העש ליעלך חט מגילה השנט כטהתללל מה
תתן לו ונכסי הולך עירי לך נתלללל לא עלך אל נתלללל על טעט הייתי נתקטעעך ועד דברך היתה
חמס ממש טחיה טומט ברוט ושותק טט וטכך כל טט וטכך טבמקרא חטבין זה מלא קרי צה וערך
מלמט טהכטטה שן רעה בעטרה של הגר והשלם הוא טהמלך חמ לך הקד הרה היא משצרת והוא
מכשר לך שיתבר לא מלמט טהשלם הריון הראטון ותענה טרי היתה מטתעצבת צה בקושי או מזה צבת
ינדטה מהיכן צבת אלא להן לך פתח לכטט עמה בצברים ולטון חי מזה חיה מקוס טתאמרי עליו מזה
חט צבה יואמר לך מלך יא על כל אמירה היה טאל לך אחר מלך לך נאמ מלך מלך על כל
אמירה ואמירה יתך הרה כמו הך הרה דאטמטנו יולדתה כמו וולדתה וזמה לו יטבת בצבון
מקוננת צארוט יקראת טמו טו הוא כמו טאמר לחברהם וקראת חט טמו יתקן והוא יהיה פרא אדם
אוהב מצבות לצד חיות כמו טכתיט וטב במדבר יהי רוצה קטת יית צבל לפטיט יוד כל ט הכל
טטאין חותי ומתקין ט על פט כל אחיו וטכין טיהא זרש גזול חיה א רוי נקוד חטף קמן ממש טהוא
טט דבר חלה הראייה טרוחה בעלטן של עלבם יגום הלם לשן תימה וכי טברה הייתי טאף הלם
צמדצרות ראייתי טלחו של מקוס אחרי רוי אחרי ראייתי אותם צבתי של אברהם והדעטהייה רבנה
לראותם טמנות ראהו פעם אחת ואמר מה נמות וז ראייה ארצה פעמים זה אחר זה ולו חדה צאר
למי רוי כתרעמו צרא דמלך קימא חיתחו עלה ויקרא חברים איעל טלח טמט אברים דברי המלך
טאמ וקראת חט טמו וטמעל שרתי עליו רוח הקדש וקראו וטמעל אט אל טדי אט הוא טיט בלהותי
די לכל בדיה לט התהלך לעט וזהיה לך לואה ולטערן וכן צבל מקוס טהוא במקרא שרוט די לו לש
הטון התהלך לעט כתרעמו עלח קדמי הדבך בעטברי ויהיה תמים אף זה ציוו אחר ציוו היה טלם
צבתי ציונות ולש מדרשו התהלך לעט צמנות מינה ודבר זה תהיה תמים טכל זמן טהערנה טך חיה
של יום לעט וזו יהיה תמים מוסף אט אות על סוף והיו מען אותיותך רמח כמטן חירך יושל על
טט המורא של טכטה טעט טלח מל לח היה ט כח לעמוד רוח הקדש נצבת עליו וזהו טנא בעלם טל
יולד טעט צבתי לל ליער טי אב המון טים טטריקון טל טמו ירוט טהיה ט צתחלה טלח היה אב
אלו טי טהוא מקומו וטכט לך זה מקומה טאף יוד טל טרי נתרעמה על הטכטה עט טהוסיפה
להוסיף ונתתך לויט ישראל וזמט טהרי וטמעל כברהיה לו ולו היה מצטרו עליו ויקמוטי אות צבתי
מזה טביתל ויתלך לטהים ונתתי לרעך אחרך אחונת טלם וטט והייתי לך לטהים חבל הדר צמנה

צמחה לתרץ כמו שאין לו אלה ואתה ינו מוסף על ענין ראשון את הנה צרייתי אתך ואתה היו דויד לעמוד
ומהו שמירתו וזאת צרייתי וגו' בט ובעתם חותם על עכשיו וכן זרעך אחריו העברתי לנולד המול כמו
למול כמו שאתה או עשות במקום לעשות ונמלתם כמו ומלתם והאין עו יתירה לנסוד הנזיל לפרקים
כמו נון של נשך ונזן של נשא ונמלתם כמו ונמלתם חזל מול לענין יתפטר כמו יעשה יחבל ילד את
שליתי שפחתו צדיתי ומקנת כסף שקנאו משנולד המול ימול כאן כפל עליו ולח אמר לשמונה ימים
למך יעש ילד בית המול לאחר שמונה וכמו שישרש במסכת שבת ועל זכר כאן לזכך שהמלה באותו
מקום שהוא מבדיל בין זכר לנקבה אשר לא ימול משני עיניו ונכרתה חבל אין אצלו עונש עליו
לא תקרא שמה שרי דמשמש שמה לו ולא לאחרים כי שמה שמה שמה שמה על הכל וצרייתי
אותה ומה היא הצרכה שחזרה לעירובתה עז אחרי צדיתי היתה לי עלנה וצרכתי צדקת שדים
כשנצרכה לכך בזמן משתה של יצחק שהיו מרעין עליה שהיו חסופי מן הסוק וחזו בצעו הוא זה באה
כל אחת צנה עמה ומשקתה לא הצילה והיא הניקה את כלם הוא עז הניקה צנה שמה צר רצה רמז
במקצת וצחק וחזי וצחק של שמה מחוק למדתה שאברהם האמין ושמח ושמה לא האמנה ולגלגל
וזו שהקשד על שמה ולא הקשד על אברהם הלאן יס תמידות שהן קיימות כמו הנגלה נגלתי הרחוק
אתה אף כי קיימת וכך אל אברהם צלם הנעשה חסד זה לאחר מיה שהבה שעה לו ואם שמה הצת
תשמש טנה היתה כדאי לך אעפ"י שדורות ראשונים היו מולדים עי חמש מחות בני אברהם נתמעטו
השעם וצד השנות לשלם צד ולאד מעשרה דורות שמנח ועד אברהם שמהירו תולדותיהם עי שלשים ועד
שבעים לו ישמעאל הלאו ישמעאל יחיה לעד אית כדאי למתן סכר כזה יחיה לעד יחיה בראתך כמו
היתה לך לעי פלח קדמי אצל שרי אשתך לעון אמתת לזרים וכך אצל השמים חננו חזל כן אין לה
וקראת את שמי יצחק על שם הצחוק ועל שם נסיונות וז' טנה של שמה ואי יום שנמול וכן טנה של
אברהם והקיימות את צדיתי אתי למה נאמר והרי כבר נאמר ואתה את צדיתי תשמור אתה וזרעך וגו'
ולש שנאמר והקיימות את צדיתי בט וצדך וכן זרעך יוכל צע ישמעאל וצד קטורה בכל קיום לכך נאמר
והקיימות את צדיתי אתי ולא עם האחרים ואת צדיתי אקים את יצחק למה נאמר אמר ר' אבהו כאן כן
הצברה למד מהן האמה הנה צרכתי איתו והפריתי אותו והרביתי אותו זה ישמעאל וקל ואמר ואת צדיתי
אקים את יצחק ואת צדיתי צדיתי המילה תהא מסורה לרשע ששם עשר נשיאים ילד ישמעאל כשנצם
יכלו כמו נשיאים ורוח יעל לאהים מעל אברהם לעון נקיה כלש המקום ולמדנו שהצדיקים מרכבתו של
מקום ימול לעון ישעל צדמונו צדעעל כמו צד צדאם צדמונו צד צדאברהם לא נאמר את לשל
היה חסר לא חיתך צד שצד נתמנך על ידי תשמש אצל ישמעאל שהיה ילד הוזהק לחיתך הערלה
ולפרוש המילה ולש נאמר עז את צד רצה נעל אברהם סכין וחזו בער לתו וצד לחיתך והיה מתירא
שהיה זקן מה עשה הנה סלח ידו וחזו עמו טז וכרות עמו הצדיתי לו לא נאמר לא עמו בעצם היס הזה
שמלח אברהם בט טנה ולשמעאל יג טנה נמול אברהם חמלת לך לך וירא אל

וירא אלנו יצ לקר החולה באלע ממרא הוא שנתן לו עצה על המילה לש' נגלה עליו בחלקו יטב פתח
האהל יטב כתיב צדק לעמוד אמר לו הקרה טב ואתה סימן לעדך שאני עתיד להתיב צדקת הדעים והם
יושבים יפתח האהל לראות אים יש צד וטבאכטסם צדיתי כחם היום הוציא הקרה חמה מנרתיקה
סלח להעריחו בצורחים ויש שראו מצער סלח היו אורחים באים הוא המלאכים עליו בדמות אנשים
והנה שלטה אנשים אחד לצד את שמה ואחד להשך את סדום ואחד לרפתות את אברהם שאין מלאך

אחד ששה טעמי טעמינות: תלשילן סכן כל הפרטה הוא מזכירו לשון רבים ויחבול ויאמרו אליו וצטורה
נאמר טוב חסוב ובהשגחה מדום הוא או כי לא אוכל לעשות דבר לבתי הפני ורפא שרפה את אצבעים
הלך משם להציל את לבט הוא עבד ויהי כהויתאם אותם החוצה ואמר המלך על נפשו למדת שהאחד היה
מזיל נצטב עליו לעשו אבל לשון נקיה הוא כלש המלחם יורה וירא טע פעמים הראשון כמשש הטע
לשון הצדק נסתכל שהיו נצבב במקום אחד והצן טלף היו רוצים להעריחו וקדם הוא ורץ לקראתם אדע
אם לא לגלגל טעבם אמר וקראם כלם אדעם ולגמול אמר לא נא תעמד מעלי וכיון טלף יעצור הוא ועמדו
חבריו עמדו וצלשון זה הוא חול' דא' הוא קדש והיה אומר להקב' להמתין לו עד שירד ויכנס את האורחים
טעב' אחר ורץ לקראתם האמירה קודם לכן היתה ודרך מקראות ללבר כן כמו שערשאי אצל לא ודון
רוחי טעב' אחר וולג' כח ולי אפטר למ' לא אם כן קדם גרה כ' טנה וטתיהם הלשונות בצר השית רצה
יקח נא על ידי טלח אף הקב' טלם לצניע על ידי טלח ורם משה אהיו עך את הקלע' ורחצו רגליכם
כמסר טהם ערבים טמטתיהם לחצק רגליה' והקטד טלף להכנס עו' צביתו אצל לט טלף הקטד הקדים
לכד לרחינה טאמר להם וליו ורחצו רגליכם יתחת העץ תחת האילן אחר תעבדו אחר כן תלכו כי על
כן עברתם על עבדכם כי הדבר הזה אינו מקבש מכם מאחר טעב' אתם על לכסדי כי על כן כמו כי על
אשר וכן כל כי טקרא על כן כמו כי על כן לא נתתיה לטלה כי על כן ועתה חנוף קח סולת סולת
לשונות וקחם לעמילן של טעבים לכסות את הקדרה לשאוב את הזיומא' כן בקר רך ועוב טלשה פרים
היו כדי להחילן טלם לשונות בחרדל אל הנער זה ישמעאל לחבבו במנות ויקח חמאה טומן החלב
סקולטין מעל עיניו ולתם לא הו'א טעב' טרה גדלה שחור לה אורח כגסים אותה היום ועמאת העטת
בן הבקר אשר עשה קמח קמח טקון חייתי קמיהו ויחבול נראו כמו טאכל מכאן טלף יטנה אדם מן
המנהג ויאמר אליו נקוד על אף יד' ונ' ותפיל' ר' טמשן כן לעוד אונם כל מקום שהכתב רצה על הנקודה
אתה עורט את הכתב כאן נקודה רבה על הכתב אתה עורט את הנקודה טאף אף לטרה טאל היה אצבעים
למדנו שישא אדם באכסנא טל לטיט על האטה ולתטה על הטיט הנה באהל באנה היא כעט חיה כעט
הזאת טתהא חיה לכס לטנה הבאה ונפח היה ונפח הבא נולד יצחק מלך קרינן כעט חיה כעט חיה
כעט הזאת טתהא חיה לכס טתהיו כלכם טלמים וקיימים יביחטוב לא צטרו המלך שיטוב אליו אלה
בצט הקב' אמ' לא כמו ואמר לה מלך יאהרבה ארצה את רעך והוא אין צדו להרבות לא בטלחות
טל מקום אמר לו והוא אחריו הפתח היה אחר המלך חל' להיות פסק ממנה דרך נשים גדות בקרבה
לאמר מפתכלת במשה אפטר הקרבים הלל טוענן ולד הטדים טטמקו מטטכין חלב תנהומא' עטנה טחטוח
בשר לשון מטנה הוא כמו טטטנו מטיר את הטער ומעין את הבשר דא עטנה לשון עין וזמן וסת דס'
גדה האף חמנם הנם אמת אלץ וואז אדתי טנה הכתוב משש השלם טהרי היא אמרה וואז זקן היטל
מיא' היתכסה וכי טס דבר מותלך ונעמד ומכסה מומן מלענות כרצוני למועד לאותו מועד המיוחד
טקטעתי לך אתמול למועד הזה בטנה האחרת כי יראה כי צקת הראשון מטמט לשון דהא טהוא טותן
עטם ללבר ויתכחט טרה לתי טיראה והטע מטמט בלשון לא ויאמר לא כדורך הוא לא צקת טאמר
רעיתנו כי מטמט צד' לשונות אי דילמא לא דהא וטקיש על פט מדום כל הטקעה טבמקרא לרש חוז
מה דקפה ממשן קטקט טעגול כח מתנות עשים טהוף מדת רונג לרחמים הולך עמס לטלחם ליה'
כטטור אורחים הם המכסה הי' צתמיהא את אשר אינו עשה בצדום לא ית' לו לעשות דבר טלף מדעת
אינו נתת לו את הארץ הזאת ומשה כרבים הללו מטלם הם טג' צול הכנעני מצידון צבחה טדומה ועמורה
קראתי אותי אצבעים אב המון ויאמר את הצד' ולא אדעתי לאבטתהו אהוב וצברה היה יהיה מרש ארצי
וכר צליק לברכה הואל והזכירו צברו ונעטנו טל מקרא וכי ממנו אינו מעלם והרי הוא חב' לטע להיות

להיות לפני גדולי ועי' בי ידעתינו לשון חצה כמו מודע לחיטה הלך בעני מועתתנו ואלעך צעם ואמנם עקר
לשון כלם חינה לא ידעתי שהמחצית האדם מקרם חצל עודש ומכירו ואלה ידעתינו למען אשר יצוה לפי
שהוא מצוה חת צני עני לשמור דרכי ואם תמרטו כתרעמו יודע אתם כי יצוה חת צני כן אין למען גמול
על הלשון יצוה לשון הווה כמו ככה עשה איוב על ש' יא ויחנן למען הדין יא על חברהם כן הוה מצוה
לצני שמרו דרך יא כמי שיצא על חברהם ועל בתי חברהם לן נאמר לא על חברהם למדנו שהמעמיד
בן צדיק באל לן מת ויאמר יא על חברהם ועקת מדום וע' כי רבה כל רבה שבמקרה הטעם למטה צבתי
לפי שהם מתרוממים גדולה או גדלה והולכת חבל זה טעמו למעלה צדיק לפי שמתרומם גדלה כמו ששרשתי
והי הטעם בזה הנה טעם יצמתך חרדה נא וחרדה למד לציני טלף יעסקו דיע נפשות לא בראיה הכל
כמה שרשתי בשרשתי הפלגה דף חרדה נא למוף מעשיהם הכצעקתה על מדינה הבאה אל עשו וכן
שגדם במרדס כלנה אינ עשה בהם לשכך יש הפסק נקודת פסק בן עשו לכלה כדי להפרידם תיבה
מחברתה ורסתינו דרשו הכצעקתה עקת ריבה אחת שהרע מיתה למענה על שנתנה מזון לעני משרש
בחלק ואם לן יעמזו במרד חרעה מה חרעה להם לפרעמהם ביסורין ולן חכלה חרעה וכוננא ע מצינו
הורר עיך מעלך וחדעה מה חרעה לך יעמזו ממש ממקום שחברהם לים טס שדאן שמד והלן לן הלך
לעמוד לפניו לא הבה בן חצל ואמר לו עקת מדום ועמרה והיה לו לכתוב ויא שדאן שמד על חברהם
לא תקון סופרים הוה זה שהפכו רסתי לכתובכן יענ חברהם מצינו הגשה למחמה וענ יחב הגשה
לשום יענ חבני יהודה והגשה לתפלה יענ ליהו הנביא ויאמר לכל חלה נגש חברה לדבר קשות ולשום
ולתפלה היאף תפנה צדיק הגם תפנה צדיק ולתרעמו טל חנקלס' שתרעמו לשון רוע כן שרשו היאף
ישירך שתפנה צדיק עם רע' חמטס צדיקים כנגד חמטה מקומות עשרה צדיקים לכל כרך לן יציל
הצדיקים את הרשעם למה תמות את הצדיקים חללה לך מעשות כדבר הזה והי' צדי' עם רט' לן הוה
ולן כוננא ע חולן הוה לך חמרו כן הוה חומנותך שוטף לכל הצדיקים והרשעם כן עשית לצור המטל
ולצור הפלגה התנחית בחמטה והלן תענה הם לכל כרך ואתה צדיקו טל שלם הצערף עם כלם חול
ימצאון טס חרעשם ימצאו חרעש כרכים וכן טלשים יציל טלשה מהם או עשרים יציל טעם מהם או
עשרה יציל אחד מהם חללה לך לשלם הצד' השתעם כל החרץ נקוד בחטף תפח' היא טל השופע לשון
תמיהה וכי מי שהוה שפע לן יעשה מטעם חמת' הולתי רציתי כמו נוט מסה חול ימצאון טס עשרה על
הפחות לן בקט חל צור המטל טמנה היו נח וצני ונטותיהם ולן הציל על צורם ילך יא כיון שנטתתן
המטעור הלך לן הדין וחברהם טב למקומו נסתלק המטעור והקטוער מקטעו לשכך וצחו המלחכים
מדימה להטחית וצחו טע המלחכים הטלשי לא נטתלח לא לבשר חת טרה עשה טלחות והלך לן טע
המלחכים ולהלן קראן חנשים לפי שהיו תצירין לחברהם כאנשים קראן חנשים וחל לעם קראן מלחכים
בערב וכי כל כן שהו מלחכים מחברין למדום לא מלחכי רחמים היו וממתתנו סמא יוכל חברהם ללמד
מטעוריהו עליהם ולעם יטב בעשיר מדום ייטב כתיב חרתי היום מאהו שופע על הסופעים יורח לעם יורח
לקראתם מצות חברהם למד לחזר על החורחים הנה נא יא הנה נא חתם חנוטם לן אחר שעברתם יל
דף הנה נא צרכים חתם לתת לב על הרשעם הלל טלף וכירו צכס וזו היא עצה נכונה סורו נא עקמו
הדרך ל בתי דרך עקלתן טלף וכירו חתם נכנסים טס לכך נאמר סורו נא צד' ויאמרו לא לחברה'
חמרו כן תעשה מכאן שמסרבין לקען ואין מסרבין לגול כי ברחוב גלן חרי כי משמש בלשון לא שאמרו
לא נסור חל בתיך לא ברחוביה טל שר גלן ויסורו חלנו עקמו הדרך לנד ביתנו ומצות חפה ויאלץ פנח
היה ערם ישכעם ואנשי הער היו צתהם טל מלחכים שהיו שולאים ללעט מה עיני ומעשיהן והוה חנו' להם
רובן רשעם שגם מדברים בהם ואנשי מדום נמם יעשוטנו טל מקראן ואנשי הער חנשי רשע נמם על

הצית על שדו רעש נקראים אנשי מקום כמו שאמר הכתוב וזו עקב רשע ונעלים ללא מאד כל
העם מקצה מקצה השמר עד הקצה חין אחד מוחה בלם שאש צדיק אחד אין צדק ונאדם חות
זכור כמו אשר לא יוש אש הא כמו האה כי על כן בואו כי העונה הזאת תעשו לכם על אשר בואו בצל
קורתו בעל שירותי תרע על קורה שירותי ויאמרו גם הלחה המסך להלן כמו זה הלחה והבר נאפה
הוא לימר חין הא חושין לך וזמה לו קרבא לך א תעב וכן געה לו אטבה המסך לצדקן בעברי ואטב
אזלך ול תתמה על לשון געה האלו כאן וכן דרך המקראות לדבר כן כמו האמר קרבא לך ועל טאתה
מלך על הזרחים חך מלך לך האחד בא לער אדם נכרי וחיו אתה בענין טבא לבר ועשע ששע
בנזיר מוכיח אותה בלתי היא הסובבת לפעל ולפתח פתח הוא חלל עם כנשין ונזאין בעארים מכת
שרון מקטן ועד גדול הקטעם התחיל מעברה תחלה פנא מעבר ועד אן לש התחילה השורפת אתה
על מי לך פה פנא של מקרא מי מסך שד בער הזאת חזן מאטתך ונציתך טבבת חתן ונציתך
אם יש לך חתן או בעם או באת הנזח מן המקום ומדרש אגדה שד מי לך פה מאחר שששין נבלה זאת
מי לך פתחון פה לאד טעבריא עליהם טבל הללה היה מלך עליהם עושות קרי בה מי לך פה חתנו שתי
בנות טעבריא היו לו בער לקחי באתי שאתם טבבת אדומות להם יש וזה ישום של מקרא יתפתה
תדה בלה עד תום כל הדור מתרגו' עד דמף ויתמהמה כדי להציל את ממנו וחזקו האנשים אחד
מהם היה טלח להציל וחברו להשך אתם סמום לכך נאמר ויאמר המלך ולא נאמר ויאמר המלך על נשך
דיך להציל נפשות אל תחוס על הממון א תעב אחריו אתה הרשעת עמהם ונצית אתה נבל
אין כדי לראות שורפת אתה נבל בכל הכסר כסר הירדן ההרה המלך אצל אברה ברה שהיה יושב
בהר כמו טב ועתק מטם ההרה ואף עכשיו טב ועד המקום אשר היה טב אהל צתלה ואש
טכטו אהל אברים ועל הלם הרבה היו ונאטעו על חזקן המלך לשון הטמעה וכן כל מלטה טמקל
וכן והמלטה זכר טעמט השבר מן הרחם כשער מלטה ולא יוכל מלט מטא להטיע מטא הרשע
טענקים זם אכל יא רשטינו אמרו טזה טם קטט טנא בו להחיות את נפשי מי טים ברו להחיות ולהחיות
ותרע צבע כנף יא א טא תאמרו לי להמלך ההרה בל לשון בקעה פן תצדקט וגם כשהיית אכל אנשי
מקום היה הקב"ה ירוח את מעשי ומעשי אנשי שרי ויהי נראה צדיק וכדי להנצל וכטאבא א צדיק את
כרשע וכן אמרה הנרשית אלהו כי באת אל להציר את נפשי עד טלן באת אצל היה הבה רוחה מעשי
ומעשה עמי ואט צדקת טתם ומטבבת אצל לש מעשך את רעה השמר הזאת קרובה קרובה יטיבתה
נתיטבה מקרוב לש חין סאתה מלכה עיין ומה היא קרבתה מזר הפלגה נתלג האנשים והתחילו
להתיטב איש במקומו והיא היתה בענת מות פלג ומטע עד כאן נב טנה טהרי פלג מת בענת מות אצרה
כינז פלגי אחרי הולמו את רשע תעט טעם ומאתים טנה מהם כלם טתים וטלטים כטנול שרוג מטנול
טרוג עי טנול נחור טלטים הרי טעם וטתים ומטע עד תרח טתט וטערים הרי טעשם ואחתומטע עד
טנול אברהם טעשם הרי קמא טן עליהם ארבעים וטמונה הרי טתט ומאתים אותה טנה טנת הפלגה
וכטנרבה מקום היה אברהם טן טעשם וטעש הרי מזר הפלגה עד כאן חמשים וטתים וטעבר אחרה
יטיבתה טנה אחר יטיבת מקום וחברותיה הוא טנאמר אמלטה טא טמה נא צנא נל ויהי מצער שאתיה
מעשין וטל אתה להנחה ותיח נפשי בה וגם לדבר הזה לא דיך טתהא טנול אף לכל השר אצל בעל לך
הפכי הופך את כמו עד טאי אחרי ראי מי דברי ט כי לא אוכל לעשות זה בשגן של מלכים על שאמרו
א לעט כי מטחיתים אכנא ותל הדבר בעצמם לא זז מטם עד טהווקקו למר טחין הדבר ברשותם כי לא
אוכל לשון יחיד מכלן אתה למד טהאחד הופך והאחד מצל אלתט טחין טב מלכים נטלמים לדבר אחד
על כן קרא טם השר נוער על כן טם והיא מצער יא המער כל מקום טנאמר ויא הוא וכת דנא

ובת דגני המטיר על סדום מעולות השחר כמו טל וכמו השחר עלה שעה שהלצנה שמצות ברכייעם החמה
לש שדגן מהם שבדים לחמה ומהם שבדים ללצנה יאמר הקב"ה אם תירש מהם צדק יהו שבדי הלצנה
אומרים אם הלצנה מושלת לא היינו חרבים ואם בליה יאמרו שבדי החמה חיל היה צדק לא היה יכול
המטיר געריהו וחס בתחלה מטר ונעשה געריהו חס מאת יא דרך המקראות לדבר כן כענין טל נטי למך
הלצנה אמרתי ולא חמ נטי וכן דוד אמ קחו עמכם עבדי אלעס ולא אמר אתעבדי וכן בלחשורוש יותם
כתב על היהודים כגוה צענכס צעס המלך ולא אמר צעמי חף כאן אמר מאת יא ולא אמר מאת ימן
הטמים הוא ש"ה הכתוב כי צם ידן עמיס וע"כ צע"ה למר אתה הברית מבא על"ה מן הטמים כמו טענה
למדם כשב"ה להוריד מן ישראל הנט ממטיר לכס לחס מן הטמים היהשך אתה הערים וע"ה ארבעת יושבת
בבבל אחד הפסוק מלמעלה למטה טע"ה בתלמיט טלח יד וע"ה יוצג אשתו מאחריו טל לע ותהי נביא מלח
צמח חא"ה אמר לה תע מעט מלח לחרה ה הלל אמרה לו חף המנהג הרשה הזה חתה מנהיג צמקום הזה
קטור יתמור של עשן הכבשן חשרה טשורשן צה אתה הצעס למיד וכן כל כבשן שבתורה יוצאור את
אברהם מה היא זכירתו טל"ה צבר הם על לע נזכר טהיה לע יודע טטרה אשתו טל אברהם וטמשטאמר
צמרים אחותי היא ולא גלה הדבר טהיה חס עליו לשכך חס הבה עליו כי ירא ללצנה בצוער לש טהיתה
קרובה למדם יאצטן וקן חס לא עכטו חמתי שמה ימותו או ימסיק מלצה יאיש חין בחרן סטורות היו
טכל השלם נחרב כדור המסל בראשית רב יותקון וע"ה יין נודמן להן בצמרה להוציא מהן שתי אומות
ותטכט את אביה וצטשרה נא"ה ותטכט עמו צשרה לש טלח פתחה צצוטטלח אחתה למדתה חסך עלה
הכתוב לא טרט צכירה טפתחה צצוטט פרסמה עלה הכתי צמשרט וצקומה טל צכירה נקוד הרי הוא
כאלו נב"ה למר טכקומה ידו ויתעכל לא נטמר לל טט מלשתות יין ותהרין וע חע"ה טלחן אשה מתעצרת
מבאה ראשונה חל טלנו צענמן והוציאו את ערותן ושברו צבאה ראשונה יא טלח היתה צאטה שרטה
שמא אביה הוא חבל צשרה קראתיו בלשון נקיה סך עמי וקבל סכר צמי משה טנאמר צצט עמון א תתבר
צם כלל וצמוח אלח הזהירו לא טלח ילחם צהם חבל לצערם התייר לע יצטמשט אברהם כטראה טחרט
הכרכים וטסקו השבדים והטכס נטט לע מוס דא להתרחק מלעט טינח סס רש עליו טצח על צאתו
יאמר אברה"ה כאן לא נטל רשות ממנה לא על כחה וטלח צצוטתה לש טכצד לנקה לבת פרתה על ידי
כן יאל טרה אשתו על טרה אשתו וכינחט ט חל הלחם חרון הלהים ואל מתחמיה טטהם בלשון על לא
קרב אליה המלך מנש כמו טנאמר לח נתתך לנעט אליה יחגי גם צדיק תהרוג טמח קד דרכך לחצד
אומות חנס וכן עשית לדור המסל חף הם אומר חט טהרנתם על לא דבר כטט טאתה אומר להרע וכן
לשון המקרא חגי חף חס הוא צדיק אתה הורע גם היא לרבות עבדים וגמלם וחמודים טלה את סלח
טלתי ואמרו לו אחיה הוא צבה לצב טלח דמית לחטא וצבקין כט נקי חט מן החטא טלח נעשית צה
ימעתי כי צתם לצבך חמות הוא טלח דמית מתחלה לחטא חבל נקון כטט חין כאן טלח ממך הוא טלח
נעשית צה לא חט חטכתי אותך מחטא לא נתתך לא נתתי לך כמו וכן לח נתת להרשכון לח נתת אביה
לצח לח נתת לע מקום הטכט אטתה חילוט ול תהי סכר שפתה צצטו ולא יקבלה חו טיטנחך ולא יתעלל
עלך כי נביא הוא יודע טלח נעשית צה לש יתעלל צעך מעטים חטר לא יעטו מכה טלח הורגה לע
על צריה צח"ה לנו על ידך עצירת כל נקבס טל צרע וטל קטנס וגמלם וטל חזנס וחוטס רח חין יראת
טהי צמ"ה הזה אכטנחי טצח לשר על עסקי חכלה וטתיה טוליס חותו חו על עסק אשתו טוליס חחוכך
היא חו אשתך היא חחוחי וצח"ה היא וצח"ה חחוני מותרת לבן נח טחין אטות לעי וכדי לחמת דבריו
הטמים כן הלח צח"ה חו יתיה צע צעם הרי הם כצכס והרי היא צח"ה טל תרח וכן היה אומר לטט כי
אנשים חחים חחחני חך לא צח"ה חו יתיה חרן מאס חחרת היה יתיה כאטר התעט חותיה טהים חחקלס כ"ה

תרגמו מה שתרגם ויש לטעם שד דער על אפנו כשהוציאנו הנה מצות חב' להיות משועט ונד ממקום
למקום וידעתי שאעצור במקום רשעם ואמר לה זה חמדך אשר תעשה עמי כאשר התעש לשון רצב
ול תתמה כי בהרבה מקומות לשון להותוכל לשון מרות קרוי בלשון רצב אשר הלכו להים להים חיים
להים קדושים הוא וכל עם להים לשון רצב הוא יקח אדע יוסף אותי ואדע הדועס אדע הארץ וכן אם
בעליו עמו יהועז בצעלנו ואתמה הוא לשון התעש כל הגלה ממקומו ואינו מיוסב קרוי תעשה ותלך ותתע
תשתי כסה אויב יתעש לצל אוכל יסאו ונוש לצקש אוכלס אמרי ל עי וכן יסאלו אנשי המקום לאסתי
על אסתי ואמר פרעה לצע ישראל על צע ישראל עץ ואמרנו אסיה הרגתנו ויתן לאברהם כדי שיתעייס
ויתעללו עליו הנה ארצי לפעך אצל פרעה אמר לע קח ולך לפי שנתירא שהמצרים טעושו זמה הם ולאסרת
אמ' אבמלך לבטחה כדי לפימה הנה עשיתי לך כל הכסד הזה נתתי מומן לחיך שאמרעלנו אחי הוא
הנה הכסד הזה לך כמות שטעם לכל אשר אתך ואת כל נכחתי יכסה שטעהם של כל אשר אתך ולא
יקילך צענייהם שאלו הסיבתך קרטיט להם לעמר לאחר שנתעלל זה החזרה עכשוו שהוצרכתי לצע
זמון ולפיים יודעם הם שעל כרחי הסיבתך ועל ידי גם ואת כל עם כל צאי שולס ונכחתי יהי לך פתרון
פה להתכח ולקראות דברים נכחים הללו ולשון הנכחה בכל מקום צירור דברים ואנקלסם תרגם צענעם
אחרים ולשון המקרא כך הוא אפיל על תרגמו של אנקלס הנה הוא לך כמות של כסד על השטעם של
שטלנו אך וצכל אשר אתך על כן תרגם אנקלס וחזיתיתך ויתכל דעמך יש מדרשי אגדה רצם אצל
ייסוב לשון המקרא פרטינו ולאו כהתרגמו ויתרוחו ופתחו נקטתם והוציאו מה שצריך לאתוהיא לדה
טלהם בעד כל רחם כנגד כל פתח על דבר טרה על ש דברה של טרה ויא עקד את טרה כאשר
אמ יעש יא וג' סמך פרסה א לבחן ללוד טכל המצקט רחמים על חצרו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה
תחלה ע' ויתעלל אברהם א להים וירפה להים את אבמלך ואת אסתי ואמהותיו ולאו וכתב ויא עקד
שכבש עקד קודם שרפה את אבמלך ויא עקד את טרה כאשר אמ' בהריון יועש יא לטרה כאשר דבר
בלדה ומה היא אמרה והיכן היא דבר יאמירה ויאמר להים אצל טרה אסתי וילת לך בן דטר היה
דבר יא במחזה אמר צבירית בן הדברים טס נאמר והנה דבר יא חלו לאמר לך יירדך כי אם אשר
ינא ממשך הוא יירדך והבא הירט מטה יועש יא לטרה כאשר דבר לאברה' למועד אשר דבר את
להים כהתרגמו למן דמלל יתיה את המועד דבר וקצנכטא ל למועד אסוב חלך סרט ל סירטה צבותל
אמ' ל כסתנשחמה לטירטה א צענה אחרת תלך ינחק ל יטמח ע' ומדרש אגדה הרבה עקרות נפקת
עמה הרבה חולס נתרפאו צ צום הרבה תתלת נענא עמה לכך רבטחוק צעלס מי מלל לאברהם לשון
טבח וחסיטות ראו מי הוא ומה הוא גדול ושומר אצטחה מצטוח ושטה מלל סינה הכתוב ולא אמר דבר
במעריה של מאה לשוף מאה לאברהם היטקה צעם טרה ומה הוא צעם לשון רצבם צום המטתה הציאו
הטרות את צעהן עמהן טהיו אומרות לא ילדה טרה לא אסושו הציאה מן הטוק יצמול לשוף כ"ד חדש
משתה גדול טהיו טם גדול הדור טם ועבר ואבמלך מצחק לשון ע' טנאמר וקומו אצחק לשון גלוי עריות
כמה לאת אמר אצחק ב לשון רציחה כמו טל וקומו נא הנערים וצחקו וטענו ושמעל היה מריבעם יצחק
על הירוטה ואמר את צבור ואטל פי טעם ונצחיים לטדה וטעהם ושמעל נטל קסתי ויורה ט חטים צדא
כמתלה הירדה וקים חטים וג' וג' טם הל' מצחק את עם צע עם יצחק מכיון שהוא צע אש חים הגון
כיצחק או הגון כיצחק אש חים צע חין זה כדוי לרט עמו ק' עם צע עם יצחק שטתיהן ט על אודות צנו
טטמשטינא לתרבות רפה וטטעו על שאומרת ל לשלחי טטעצקולא למלא טהיה אברהם טפל לטרה
צצחיות לחס ואמתים ולא כסף וזה בלש טהיה טנאיו על שינא לתרבות רעה ואת הילד חף הילד טם
על טכמה שהכטטה ט טרה שן רעה ואחזתי חמה ולא יכול לילך צרגליו ותלך ותתע חזרה לגלגל בה

צית אציה ויכל המים לפי שדרך חולס לשתות הרבה מנגד מרחוק כמעט קשת כשתי עינות והוא לזמן יריית חץ בזמן מטנה באתה שהטיח באתה תחת התאנה על עם שהדש יורה כחץ היה לו לכתו כמעט קשת מטעם הו' לכנס כאן כמו בחצי הסלע מצד הים והיתה אדמת מצרים לחוף ומצד ארץ יחוש ויגוש כשאר וכמו קצו ארץ מצד קצה הארץ יתגבל מנגד כיון שקרב למוות הוסיפה להתרחק את קול העבר מכאן שיפה תפלת החולה עצמו מתפלת אחרים עליו והיא קודמת להתקבל באתר הוא עם לפי מעשים של עכשו הוא כדון ולא לפי מה שהוא עתיד לעשות לפי שהיו מלכי הערת מקטרגן ואומרים רבנו של שלם מי שעתיד להמות את צדק צמח אהיה מעלה לו את הצדק והוא משיב עכשו מה הוא צדיק אז רשע אמרו לו צדיק איך להם לפי מעשיו של עכשו איך דא וזהו באתר הוא עם והיו המות את ישראל בצמח כשהגם נטכד נדר מלך שאל משה צערב לקראת צמח התו מים ונב כשהיו מולכים אותם אזל ערבי היו ישראל ואומרים לשבחים בבקשה מכם הולכו אותנו אזל צע דוגא ישמעאל וירחמו עלינו שאלו אורחות דלנוס ואלו יצאים לקראתם ומצאים להם צער מלוח ונאדות נשחים כשם צורים ישראל שהם מלכים מים וכשם עכשו לתקן פני ועיתו הרוח נכמת צעש והוא חת רובה קשת יורה חטופ בקשת קשת על עם האומות כמו חמד גמל ציד לפי השין מדגשת היה יושב במדבר ויולט את השצרים הוא שאל ידו צבל מארץ מצרים ממקום גדולה שאלה ונה שפחה מצרית להים עמך לפי שראו שאל מטכות סדום לשלם ועם המלכים נלחם ונתל בידו ונפקדה אשתו לקיבוי יולט ולכדי עד כאן רחמי האל על הכ כחמד אשר עשיתי עמך שאלמתי לך הנה ארצי לתקן והוכיח אצרה נפוכח עמו על כך בעצב תהיה לו זאת לעדה לשון ענות של בקבה כמו ועדה המצבה כי חפרתי את הצדק מריבם היו עליה רוע אצמלך ואומרים אנהנו חפרתה אמרו צינים כל מי שיתרחה על הצדק ועל המים לקראתו של היה ועל המים לקראת אצרה יעשאל שאל רב ושמואל חד אמר פרעם לה בא מוא מים שרות לאורחים בששעה וחד אמר שבדק לאכסנא וכו כל מיני מאכל ומצינו לשון נעיעה באלהם שז יעשאלהו אצמא ויקרא שם על ידי אותה שאל הקרה את שמו של הקבה ליה לכל השלם לאחר שאלו ושותים אמר להם ברב למו שאלתם מטל ססרים אתם שמשל אכלתם מטלמי שאלו והיה השלם אכלתם ימים רבים מרוצין על של חצרין בחצרין עשה כה טעם וכאן בו כבוד בן עה"ה היה בצדקתו מחרן אותה טנה יצא וישב באלע ממרחא שאל מצינו שנתית בקדום לכן לא הולך ונמשך בצדקתי לפי עשה לא טלטה חדשים שהרי שאלו פרעם מיד ויך למשעו עד וישב באלע ממרחא אשר בחצרין שם שם עד שנהפכה סדום מיד וישעמם מפע הסטה של למ וצא לארץ פלשתים וכן נב"טנה היה שהרי בשלמי למילתו בןו אזל המלכים הרי כה טנה וכאן כתב ימים רבים מרוצם על הראשונים ולא צא הכתוב לשתים לא לפרט ואם היו מרוצם עליהם שתי טנים אז יתבר היה מתדעם על כרחיך אין יתרים יותר מטנה הרי בו טנה מיד יצא מטם וחזר לחצרין ואותה טנה קדמה לתע עקידתו של יצחק שתיים עשרה טנה בצדר שלם אחר הדברים הלה ייס מרוביטנו אומרים אחר דבריו של טען שהיה מקטרג ואומר מכל ששעה טעשה אצרהם לא הקריב לתקן ער אחד או איל אחד אמר לו כלם עשה לא בשביל צא אם אמר לו צדק אותה לפי אינו מתקב יעש אומרים אחר דבריו של ישמעאל שהיה מתפחד על יצחק שאל בן יג טנה ולא מיחה אמר לו וצדק אתה מיראט איל אומר לו הקבה צדק עמך לפי אינו צדק עצמי לפינו ויאמר הנט כך היא עשיתם של חסידים לשון ענה הוא ולשון זמון קח נח אין בא לא לשון בקשה אמר לו בבקשה ממך עמוד לו צא טלח יאמרו הראשונות לא היה בהם ממש אה צדק אמר לו טע צדק יש לו אמר לו את יחידך אמר לו זה יחיד לאמו וזה יחיד לאמו אמר לו אשר אהבת אמר לו טע הם את אהוב אומר לו את יצחק ולמה לא גלה לו תחלה טלח לערבם עתהום ותחמו עליו דעתו ותתרג וכדי לחוב המצוה עליו ולתקן לו סכר על כל דבר ודבר ארץ המוריה ירושלים

וְאֵן קִרְיָא חֵימָה צְדָבְרִי הַיָּמִים לְצַוֹת צִוֹת לֵאמֹר צְהַר הַמְּזוּרִיָּה יוֹרְשֵׁתֵינוּ פְּרֻשׁוּהוּ עַל עַם טַמְטַם הַזֶּה
יִצְדָּא לְשֵׁרָא לְמִקְלָבֵם תְּרַגְּמוּ עַל עַם עֲבָדֵי הַקְּדָרִית שֵׁשׁ צֶה מוֹר וְשֹׁאֵר סָמִים וְהַעֲלֵהוּ עִם לֵאחַ פִּרְטָא לֵן
שְׂחַמְהוּ לְשֵׁי טַלָּא הִיָּה צְדָעְתִּי לְשֹׁמְעוֹ אֵלַי יַעֲלֵהוּ לְהַר עַל מִנְתַּלְעֻשׁוֹת שְׂעָלָה וְמוֹסֵף תְּלִיז חֵימָה לְהוֹרִידֵהוּ עַל
אֲחַד הַהָרִים כִּיךְ הַזֶּה מִתְּרָא אֲתֵת הַצְּדָקִים וְאַחַר כִּיךְ מְגִלָּה לְהַם וְכֹלִיָּה כְּדִי לְהַרְשִׁית סַכְרִין וְכֵן אֵל הַאֲרָץ
אֲשֶׁר הִיא יִכְרָךְ וְכֵן שְׂחַמְהוּ וְקִרְיָא עֲלֵיהּ אֲתֵת הַקְּדָרִיָּה יִשְׁכַּם בְּזֹדְמָן לְמִצְוָה יִשְׁחַטֵּם הוּא צְעַמְמוּ וְלֵן צוּה לְאַחַד
מֵעֲבָדֵי לְשֵׁי שְׂחַמְהוּ מִקְלָבֵת הַסּוּרָה יִתְּטַע נְעִרְיוֹ יִשְׁמַעְלָא וְשִׁיעֵרֵר טַחִין אֲדַם חֲסוּבֵר טַחִין לְצַחֲתֵי לְרַךְ
צִלָּא טַע אֲנָטִים עִמּוֹ טַחֵם יִתְּרַחֵק הָאֲחַד לְקַבְּצוֹ יִהְיֵה הַטַּע עִמּוֹ יִצְבֹּק וְצוֹלֵחַ כְּמוֹ צִלָּו אֲתֵת הִירְדֵן לְשׁוֹן בְּקוּעַ
צִוֹם הַטַּע לְמַה אֲחַר מִלְּהַרְשֵׁת מִיד כְּדִי טַלָּא יִחַמְרוּ מִמּוֹ וְעַרְבֵב תְּתַאֵם וְנִרְף דְּעַתְּרֵי וְחֵילֵה הִיָּה לֵן
שְׂחַמְהוּ לְמֶלֶךְ אֵל לְשֵׁי לֵן הִיָּה שְׂעָלָה יוֹרָא אֲתֵת הַמֶּלֶךְ יִרְאֵה עַן קְשׁוּר עַל הַהַר יַעֲדֵה כֵה כְּלִמְרֵר דְּרַךְ מוֹעַע
לְמֶקוּם אֲשֶׁר לְעִמּוֹ וּמִדְּרַם אֲרָהּ מַה שְׂחַמְרֵר לְהַמֶּקוּם כֵה הִיָּה זְרַשְׁךְ וְנִשְׁעֵה יִתְּרַבֵּץ שִׁשְׁטֵם
שְׂעָהִם מִיִּחְלָבֵהּ סַכְרִין עַל עַם שְׂחַמְהוּ לְשֵׁרָא כְּמוֹ דְּלֵתֵת אֲמַר וְחַרְצֵת תְּחַלֵּל בְּשֵׁר וְטַמְכַסְרֵת כְּסֵר לְאֲחִילָה
דֵּן זֶה נִקְרָא עַל עַם שִׁיטְרָא אֲכֹלֵן מִתֵּן סַכְרֵהּ וְלֵבֵם שְׂעָהִם יִחְזוּ אֲבָרְהָם שְׂהִיָּה יוֹדֵשׁ שְׂחַמְהוּ הוּלָךְ לְשֹׁמְעוֹ
אֲתֵת צִוֹן הִיָּה הוּלָךְ צְרָוֹן וְצַמְחָה כִּיטְחַק טַלָּא הִיָּה מִרְגַּע צְדָבְרִי יִרְאֵה לֵן הַטַּע יִצְחַר לֵן הַטַּע וְאֵם אִין
טַה צֵעַ לְשֵׁלָה וְעַתְּרָה טַה צִוֹן יִצְחַק שְׂחַמְהוּ הוּלָךְ לְשֹׁמְעוֹ וְלֵבֵם יִחְזוּ צְרָבֵהּ יִעֲקֵד יִדּוֹ וְרַגְלֵוֹ מִיִּחְזָר
הַיָּדִים עַם הַרְגֵלִים הִיָּה הַעֲקֵדָה וְהוּא לְשׁוֹן עֲקוּלִים שְׂהִיָּה קְרַמְלִיָּה לְצַעֵם מִקּוּם שְׂשַׁקְדִין אֲוִתֵם צֵה הִיָּה עַכְרֵר
אֲבָרְהָם אֲבָרְהָם לְשׁוֹן חֲבֵה הוּא כְּסַכְרֵה אֲתֵת טַמּוֹ אֵל תְּטַלֵּחַ יִכְדֵּן לְשֹׁמְעוֹ אֲמַר לֵן לְחַכְמֵי צְדָבְרִי לְכַחֵן אֲשַׁעֵה צֵה
חֲבֵלָה וְחִזְיָא מִשְׁעֵר דֵם אֲמַר לֵן אֵל תְּעַנֵּם לֵן מִיִּחְזוּמָה כִּי עַתְּרָה יַעֲתִיר מַעֲתֵה יֵשׁ לֵן מַה אֲשִׁיב לְשֹׁמְעוֹ וְלֵאחֲזוֹת
הַתְּמָהִים מַה הִיָּה חֲבֵרֵי אֲחֵלֵךְ יַעֲתִיר לֵן תְּתַחֲוֹן פַּה עַבְסִינּוֹ שְׂרֻחִים כִּי יִרְאֵה אֵלֵהִם אֲתֵת יוֹרָא וְהַנֵּה חֵיל מוֹכֵן
הִיָּה לְכַךְ מִשְׁטֵת יִמִּי צְרַחֲשִׁית אֲחַר אֲחָרִי שְׂחַמְרֵר לֵן הַמְּלֵאךְ אֵל תְּטַלֵּחַ יִכְדֵּן אֵל הַנְּעַר רֵאֵהוּ כְּשֵׁהוּא נִחְאֵה וְהוּ
שְׂמִיתְרַמִּין וְחֻקֵּי אֲבָרְהָם יִתְּשׁוּהִי בְּתֵר אֲלֵן בְּצַבְרֵךְ חֵילֵךְ בְּקִרְבֵנו שְׂהִיָּה רַךְ אֲחֵלֵךְ אֲבָרְהָם וְהַטַּעֵן סוֹבֵב
וְעַרְבֵב צְדָבְרִי לְשׁוֹן כְּדִי לְנִכְסֵי יִתְּחַבֵּן מִיִּחְזָר סַכְרֵה וְעַלְוֵהוּ לְשֵׁלָה לֵן חֲסֵר הַמֶּקְרָא כֹּלֵם מַה הוּא תִּחַת
צִוֹן עַל כֹּל עַבְדָּה שְׂעָהִה מוֹמֵן הִיָּה מִתְּעַלָּא וְאֲמַר יִהִי רַצוֹן סַכְרֵה עַבְדָּה זֶה כֹּלֵה הִיָּה עֲשִׂיָּה צְעֵה כֹּלֵה
צֵעַ שְׂחַמְהוּ כֹּלֵה צֵעַ זְרוּק דְּמוֹ כֹּלֵה צֵעַ מוֹעַטֵם כֹּלֵה הוּא נִקְטֵר וְעַשִׂיָּה דַעֵן כִּי צְדָק אֲבָרְכֵךְ אֲחֵת לְאֲבֹתֵהִם
לְכֵן יִקְרָא אֲבָרְהָם עִם הַמֶּקוּם הַזֶּה יֵאֵר יִרְאֵה פְּטוּס וְתִרְגֵּי יֵאֵר יִצְחַר יִרְאֵה לֵן אֲתֵת הַמֶּקוּם הַזֶּה לְהַשְׁרִית
סַכְרֵתֵי וְלִקְרִיבֵם לְכֹחַ קְרַבָּתֵי אֲשֶׁר יִחַמְרֵר הַיּוֹם שִׁיִּחְמְרוּ לְמִזְרֹת עֲלֵנוּ צְדָבְרִי יֵאֵר יִרְאֵה הַזֶּה לְעִמּוֹ הַיּוֹם
יָמִים הַעֲבָדִים כְּמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה שְׂכַבֵּל הַמֶּקְרָא שְׂחַמְהוּ הַצְּדָקִים הַקְּדוּרִים אֲתֵת הַמֶּקְרָא אֲוִמְרִים עַל הַיּוֹם
שְׂשַׁמְדִים צֵה הַיּוֹם הַזֶּה וּמִדְּרַם אֲרָהּ יֵאֵר יִרְאֵה עֲקִילָה זֶה לְשֵׁלָה לְשֵׁרָא כְּבֵל טַה וְלֵהֲצִילֵם מִן הַשְׂרַעְוֹת
כְּדִי שִׁיִּחְמְרֵר הַזֶּה כְּבֵל מִזְרֹת הַצְּדָקִים צְדָבְרִי יֵאֵר אֲרָהּ אֲפֵרוֹ טַל יִצְחַק צְהַר וְשַׁמֵּד לְכַפֵּרֵה צְדָק אֲבָרְכֵךְ אֲחֵת
לְאֵב וְאֲחֵת לְכֵן יִהְרַבֵּה אֲרָבֵה אֲחֵת לְאֵב וְאֲחֵת לְכֵן יִשְׁטַבֵּל אֲבָרְהָם צְהַר עַבְדָּה יִשְׁעֵה מִמֵּט שְׂהִרֵי
צְהַרְדִין יִשְׁבַּע עַזֵּר טַעֵם לְעַמֵּי עֲקִילָתֵי טַל יִצְחַקֵּץ אֲמַרֵר שְׂעַמְעָה אֵל חֲבָרוֹן כְּמוֹ טַחֵף וְעַר אֲבָרְכֵם צְהַרְדִין
תְּלַשְׁתִּים יָמִים רַבִּים מְרוֹטֵם מִטַּל חֲבָרוֹן הַרְאֵטוֹם וְהֵם כֹּו טַעֵם כְּמוֹ שְׂטִירְטַן לְמַעַל אֲחָרִי הַדְּבָרִים
הַלֵּה וְעַר צְהַר הַמְּזוּרִיָּה צְטוֹם הִיָּה אֲבָרְהָם מִהַרְהַר וְחֵיל הִיָּה צֵעַ שְׂחַמְהוּ כְּבֵר הִיָּה הוּלָךְ צִלָּא צְעֵם הִיָּה
לֵן לְהַסִּיחוֹ אֲשֶׁר מִצְנַתְעַר אֲשַׁכֵּל וּמִמְרָא צְשָׁרֵה הַזֶּה טַאֲנֵה רַבָּה צִוֹן זֶה וְהוּא הַדְּבָרִים הַלֵּה הַרְהוּרֵי
דְּבָרִים שְׂהִיָּה עַל יְדֵי הַעֲקִידָה יֵגֵם הִיָּה חֵף הִיָּה הַטּוֹת מִשְׁחַמְהוּתִיָּה לְמַשְׁחַמְהוּתֵי אֲבָרְהָם מַה אֲבָרְכֵם שְׂעָטִים
טַחִין מוֹעַקֵט טַמְחָה צֵעַ גְּבָרֹת וְחַרְבֵשׁ צֵעַ שְׂחַמְהוּ חֵף אֵן סַמּוּנָה צֵעַ גְּבָרָה וְחַרְבֵשׁ צֵעַ פִּלְגֵם יִצְתַּחֲוֵל
יֵלֵךְ אֲתֵת רַבָּה כֹּל הַיּוֹחֲסִין הַלֵּן לֵאחַ נִכְתֵּם אֵלַי צְטַבֵּל פְּטוּק זֶה

אזן חלילה שטותן הגמלם עם יוהאיש משתתף לשון שחייה שאון ערים תשאה שממה משתתף משתתום
ומתבהל על טרחה דברו קרוב להצליח אצל אינו יודע אם ממשתח' אצ' היא א התמה דתנו טל משתתף
שאין לך תיבה שתחלת ימולה שון מדברת בלשון מתפעל שאין תנו מערידה בין שתי אותיות טל עיקר
היסוד משתתף משתתף מנוז' טול משתתום מנוזרת שממה ושתמר חוקות עמרי מנוז' חטמר אף כאן
משתתף מנוזרת תשף וכסם שחתה מנוז' לשון משתום בחדם נדהל ונאלם ובעל מחטבת כגון על ימוז
נשמו אחרו טמוז שמים ישמוז יסרים אשתתום כשעה חלף כך תערטלשון שחיה בחדם נדהל ובעל מחטבת
משתתף לה משתתום עלה אמרי ל אחי הו אנטי המקו לחטתי בקנמסקל רמוז בקבלגל לנתו טנז צמדיים
רמוז לשע לחו לשע מצומדות עשירה זהבמסקל רמוז לעשר דברות ויח' בתמי את לחחר טנתה לה טלה
לשע טצטוט היה בצכותי טל אברהם טהטלח הבה' דרכו ללן לנה אחת לן טס דבר ויהי אמרה גם מקום
ללן כמה לנתי כול אחת ללן אצלנו ותחמ ליו בת צתנא אנטי השיבת על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון
ממשח כל מאכל הגמלם כגון עצה טשירים בדרך דרך המיומן דרך היטר צחותי דרך טהיני דרך לך
נקוד בדרך וכן כל בית ולמד המטמטים בראש התיבה ונקודים צתתח מדבר' דבר השטוט שנזכר כד
צמקום אחר או טהואמסרר וטכר בצי זו הו מדבר לצבת חמה דרך הנשים היתה לתיבות לן בתלטט
למלכתה ואין הבה מנבה לא לחמה וירך לכן למה וירך על מה רן ויהי כראות את הנזם אמר עשיר
הו זה ונתן טעו צממון על הגמלם לשמרה כמו והו שמד עליהם לשמטם פעתי הבה מעו ויתח
הגמלם התיר זמם טלהם טהיה טותם אשתתום כדו טלף ירש בדרך בטדות אחר' על אס דברתי דברי
הרי אס מטמט בלשון אשר ובלשון כי כמו עד כי יבא טילה וזהו טחמרו רטת' כי מטמט בל' לשונות וחחד
מהם אי יהוה אס ויתן ל את כל אשר ל וטטר מתנה בדי לן תקח חטה לצע מצבות הכנעני אס לן
תלך תתלה אל בית אב ולא תחבה לבת אחרך אול לן תלך חטה אל כתי טהיה ל צבותיה מחור
למנוח עליה שיחמר ל אברהם לתיבות אלנו לה טחאו בת חל' ל אברהם ברוך ואתה ארוז ואין ארוז מדבק
בברוך ואבא היום היום יצחתי והיום יצחתי מכאן טקענה ל הארץ אול ר אחח ייה טוחת עבדי צתי אב
לפע המקום מיתרתן טל צעם טהרי ערשתי טל ליעזר כשלה צתורה ויהרצה גש תורה לן נתינו לא
צרימיה גם אתה טתה גם לרבות אנשים טעמו הוכיח צרר והויעווכן כל הזכחה טצמק' מדבר דבר
טמם אכלה יטמם טאט מכלה וכן כל לשון הוה פעמים טהוה מדבר בלשון עבר ויכול לכתוב טמם כמו כי
אמר איוב הרי לשון עבר ככה יעשה איוב הרי לשון עתיד וטרוט טנהם לשון הוה כי אמר היה איוב אל
חטאו צע ככה עשה איוב כל הימים וחסל ואטים הנזם טנהה טהרי הוה תחילה נתן ואחר כך
טל לא כדו טלף יתפעשוהו בצבריו ואמרו היוך נתת לה ועצין אינד יודעמי היא על ימון מצבות וטמעל על
טמא מצבות לט טהיה יוטבלשמן טל אברהם בראשית רבה וישן לכן וצתנא רטעה היה וקפ' לה טיבלפע
איוב לן טכל דבר אלך למאן בצבר הזה לן על ידי תצובת דבר רטולח על ידי תצובת דבר הנן וטכר לש
טמי' יבא הדבר לש דברך טזמנה לך ויטתחו ארצה מכאן טמוזין על צטורה טוצה ומנצנות לשון
מוזים טהיח עמו מיט טרות טל ארץ ישראל וילט כל לנה טצמקרא לנתל לט' ויאמר אחיה וצתנא היכן
הנח רונה היה לעכב ובה המלך והמיתו ימים טנה כמו ימים תהיה גחולת' טכך נותנן לצתולה זמן
לערנט עמה צכטטטים או עשור עשרה חלטים ואת ימים ממש חין דרך המבקשים דבר לדבר כולצקט
דבר מועט וחם לן תרצה נתן לן זמן מרובה מזה ונטטלה את שיה שאין משיחין את חטה טלף מדעתה
ותחמר אלך מועמי וקף אס אינטכ רונט מצב צבר לחי רוחי טהלך לה ביח את הג' לטבל איבו טטטנה
והוה היה יוטבצארן הנגב ויטבצין קדט וכן טור וטם היה הצבר טנאמ בין קדט ובין צרד לשון צטדה
לשון תטלה כמו יטשך טיחו ויתשח רצקה את שטנה ונ' ראת אותה הדור ותוהוה מפנו ויתשל הטמטה

השמיטה עצמה כתרעמו ואחרכנות הטת עצמה לארץ כמו הטי נא כדך ארביעי ועט שמים וארבעין לטן
מוטה לארץ וזמנה לו כי ישל לא יטול אים יעה לארץ אל יגיש עד הקרקע ויתבסס לען מתפעל כע
ותקבר ותלכד ותעבר יוספר העבד גלה לו נמים טעשו לו טקפה לו הארץ ונאומנה לו רבקה צתפלת
האהלה טרה אמו וצאה האהלה וטעיות דוגמת טרה אמו כלומר והיה היא טרה אמו כל זמן שהיתה
טרה קיימת היה בר דולק צאהל מערב טבת לערב טבת וברכה מזניה בצטה וענן קטור על האהלה
ומטמתה פסקו וכטבת רבקה חזרו בראשית רבה אחרי אמו דרך ארץ כל זמן שאמו טל אדם קיימת
הוא ברך אהלה ומטמתה הוא מתנחם באשתו קטורה זו הער ונקראת קטורה על טם טנאים מעטיה
כקטורת וטק טרה טלף נאומנו לה אדם מיום שטרטה מאברהם יאשורי ולטוים טם ראשי אמת
ותרעמו טל אהלקס חין לו לטעט עם לען המקרא יתכן אברהם ונך צרה ודיתיקי טל לו הנה לאברהם
והיה צרה הברכות מסורות בך לברך אתמי טררה ואברהם מסרן לנחך ולרע הפלגים חסר זל
כה טלף היתה לא פלגש אחת היא הער היא קטורה מאת טנה וטעטם טנה ונך טן מאה כטן טעטם וכן
טעטם כטן חמט בלא חמט ינחך וטמעל מכאן טעטה יטמעל טטובה והולך אתנחך לענו והיא טיבה
טובה טנאמרה באברהם יהיה אחרי מות אברהם ויברך ונך נחמו תחמומי אהלקס דל אהע טמטר הנה
לאברהם הברכות נתיח לברך את נחך לפ טעטה אתעשו ינח ממנו אחר יבא בעל השלם ויברך את
אשר יטעטעטנו ונח הנה וברכו בטמותם לתולדותם סדר לתכן זה אחר זה בצדדיהם כרבים טלף
להם חומה כתרעמו בצדדיהן טיהו משנחך לען פתיחה כמו פתחו רנו וזה ימי טע חיי וטמעל ונך אר
חייך בר אהב למה נמנו טארתו טל וטמעל כדי לתם בהם טנותו על יקב טנותו טל וטמעל למה
טטמט עקב צבת עבר יל טנה כטערט מאכו קודם טבא אהל לכן יטהרי כטערט עקב מאכו ימת
וטמעל טנף אלק עשו אל וטמעל ונך כולו כמו טמטרט בצוף מגלה נקראת וטעטל נאמרה וטעה אלף
צדדיקים נפל טכן כמו ומדן ועמלק ונך קדם וטעלם בעמק כאן הוא אומן לען נטלה ולהלך הוא אומן על
על כל אחיו וטכן עד טלף את אברהם יטכן מטמת אברהם טעל

יעקב ועשו האומרי בצוף הענין על ידי סתבת הכתוב ינחך טן אברהם נזקק למן אברהם הולך אתנחך
לש טהיו לטע הדור אומרים מאצמלך נתעברה טרה טהרי כמה טעם טהיתה עם אברהם ולף נתעברה
הימנו מה עטה הקבץ בר אתן לטתך פנו טל ינחך דומה לאברהם והטעו הכל אברהם הולך אתנחך
וזהו סתבת כאן ינחך טן אברהם היה טהרי ענותים טאברהם הולך אתנחך טן ארבעטם טנה טהרי
כטהיה אברהם צא מהר המוריה נצבטר טנולה רבקה ינחך היה טן לן טנה טהרי ט בערק מתה
טרה ומטנול ינחך עד טמתה טרה לן טעם היו בנה היתה כטנול ונח מאה ועשרים וטעטטנה היתה
כטמתה טנף ויהיו חיי טרה ונך הרי לנחך לן וט בערק טנולה רבקה המתן לה עד טתהח ראנה לצאה
צנה טעם וטטה צבת צתול מתן ארם אחות לכן וכי עדיין לף כרה טהיה צבת צתול ואחות לכן ומטען
ארם לא לברך טבה טהיתה צטרטנ ואחות טעט ומקומה אטסי רטני ולף למה ממעטיהם עמן ארם
על טם טעט ארם היו ארם נהריס וארם נוצה קרוא אחות עמן כמד בקר תרעמו עמן תורין ויעטר ינחך
הרה והטעיר צתפלה ויעטר לו נתפצה לו נתפתה לו יאומן אט כל לען עטר לען הפצה ורטי הוא וכן
עטר ענן הקטורת שלח מרצת העשן וכן העתרתם על דברים וכן נעטרות נטיקות טנול דמות
למרותות והטם למטף לנכח אשתו זה שולח צויות ומתפללו שומדות צויות ומתפללת ויעטר לו טלף
דומה תפלת צדיק טן רטע לתפלת צדיק טן דמיק לף לו אלה יתירוצו על כרחך המקרא הזה אומר

דרשנן שמתם מה היא רצונה זו וכתיב אם כן למה זה אנכי רצו דרשוהו לשון ריצה שצרתה על פתחי תורה
של סע ועצר ויעקרבך ומערכתם לצאת ישצרתה על פתחי עז ועשו מערכתם לצאת. לא מתרוננים זה עם זה
ומריבים בצחלתה של שלמים ותחמך אם כן גזול עשר העצור למה זה אנכי מתחזה ומתחללת על ההריון
ותלך לרוע. לבית מדרשו של סם לרוע את יא להגד לה מה תהא בצופה ויאמר יא לה על ידי טלח
לשם אמר ברוח הקדש והוא אמר לה. שני עים בצענך. גים כתי' לו אנטונוס ור' טלח פסקו מעל טלחם
לא זנון ולא חזרת לא ציונות החמה ולא ציונות הגמלים. וטע' לתומים. אין לאום לא מלכות. ממשך יתרו
מן המעשה הם נפרדים זה לצדקו זה לרשע. ולאום מלאום יחמך. לא ישון בגזלה. כטזה קם זה נעלה וכן
הוא חזק אמלחה החרבה לא נתימלחה צור לא מחורצנה של ירושלים והנה תומים וצתמר הוא חזק והנה
תאומים מלך לש' טענהם צדיקים חזק' כחן אחד צדיק ואחד רשע. אדמונן סימן שיהא שוקך. דמים יסל
כאדרת עער כעלית של צמר המלחה עער. ויקראו שמו עשו. הכל קראו לו כן לש' שהיה לשיעור ונמר
בשעריו כבן טעם הרצה. ידו אחוזת בעקב עשו סימן אין זה מסתק לגמור מלכותו עד טזה שמד ונמלה
הימנו. ויקרא שמו הקנה' לא' חזו קרא' ל' יעקבעל סם אחיות העקבטן שנים טנה עשר טעם משטאה
עד טעשיה צב' יג' רחיה להריון ועשר טעם צפה והמתין לה כמו טעשה חזו לשרה כיון טלח נתעברה
ידעשהיה עקרה ונתחללה ושתחה לא רצה לטח' לש' שנתקדש צהר המוריה להיותשלה תמימה ויגדל
הנער' יהי עשו כל זמן שהיו קטנם לא היו נכרים צמועיה' וזין אדם מדקדק בהם מה טיבם כיון טעש
צו טלח עשכה זה שרש' לצדי מדרשותה לעז' יידעצדי. לצוד ולרמות את חזו צעז' שואל חזו היאך
מעשין אתה המלך היאך מעשין אתה הבעל כמסר חזו שהוא מדקדק בצנות. איש טדה. כמטמש אדם
בצל וטדה בקשת חיותוששת. איש תם. אינו בקי בכל לה כלב כן שני מי טחיט חרוף לרמות קרוי תם
יוטבאלהם חלה של סם וזהל של עער. כי צוד צעז' כתרעמו צעז' של יחך ומדרשו צעז' של עשו שהיה
צד חיות ומרמהו בצדיו. יוד יעקבכתרעמו לשון בטול. והוא שף ברצחה כמה דלתא' כי טעה נפשי
להרובם. הלשענ' נא' איש שית' ש' וששך הרבה לתכה כמו טעטנו אין אובסין את הנמל. חזל מלשעין
מן האדם עשום אדמות שחיות היום מת אברהם טלח יראה את עשו ונא' לתרבות רעה ואין א' טיבה
טובה שהביאו המקום לש' קצר חמש טעם משאתיו. סימו יחך מרובם מטל חזו ה' טעם זה מתבן
קעה' זה מתבן קף' ועשה ל' יעקבבטביל של עש' להצרותאת החזל ומה עש' טדמוין לגלגל טחבלת
גלגל הוא טחוזר בשלם. מכרה כיום. כתרע' כיום דלהין כיום שהוא ברור כך מסר ל' מכרה צורה
את צבורתך לש' שהעשדה בצבורותאמר יעקב אין רשעה כזי להקריבלקנה' הנה אנכי הולך למות
א' מה טיבה של עשדה זה א' ל' כמה חזרו' ועשדין ומיתותתלויותבה כאותה טעטנו אל טצמיתה פתי
יין וערוש ראש. אמר איש הולך על ידה למות אם כן מה חזק ל' בה. ידו עשו השד הכתי' על רשע טבה
עבודתו של מקום. אל תרד מצרימה מה טהיה דעתו לרדת מצרים כמו שירד חזו צמי הרעב. אל תרד
מצרימה. שאתה שלה תמימה ואין חוצה לרזן כזי לך. הא. כמו. האלה והתצרכו בצרעך אדם או לצנו
יהי זרעך כזרש של יחך וכן בכל המקרא זה איב לכלם. יבך יבך ישראל למרישימך להים. כאפתים
וכמנשה. ואף לענין הקלה מצינו כן. והיתה האטה לקלה שהמקל' את טחונן. אומר תהא כעלנת. וכן
והחתם שמכס לטענה לצחורי שהטעשאו' זהא כעלנ' אם עשיתי כך וכך שמשאצדהם בקול כטעמית
אותו נישמר משמרתו. גרותלהרחקה על האזהרותטבתורה כען טעות וטעותלשבת. מצותי. הם מצות
טבתורה דברים טחיל' לא נכתבו ראויים הם להטענותכען גל וטשכות דמים. חקתי. דברים טיזר הרש
מטיבעלהן כען אכילתחזיר ולבסתטעטנו טחין טעם לצד' לא גזר המלך חקו על עבדיו ותורתו להבא
תורה טעעל פה הלכה למטה מסינו וטחיל' אנשי המקום לשטת'. וישאל אותה על אשתו כע אמרו ל' אלה

טבקטני לנשם טעמתי צו יגם צרוך יהיה טלף תאלף חילוף טרמה יעקב לאצו לח נטל איה הצרכות לכך
 המסים וברכו מדעתי בצמח בחכמה יהי קרא טמו יעקב לטון תימה הוא כמו הכי אחי איה טמא לכך
 נקרא טמו יעקב על טם טישו שהיה עתיד לעקבני יעקבני כתרני כמע ארצני וארבל תרנם טל וכמו
 לה אצלני הפרטת ל כמו ויאלל מן הרחו הן גבר טמתי לך צדקה זו טבעתי והוא עשה איה
 רחוטנה לא חל ל מה תועלתך צברכה אם תקנה בכמים טל הם טהרי גבר טמתי לך ויך איה מה
 אעשה איה פה אבקט מה לעשות הצרכה אחתונג ה זו מטמט לטון תמה כמו הצמחטס הטמנה היא
 הכמותנבל מטמט הארץ זו חללף טל וין והיה כאטר תריד לטון צער כמו אריד צמחי כלמל כטיעברז
 יטרא איה היתרה ויהיה לך עתחון פה על הצרכנ טנטל וערקת שול יקרב ימי אצל איה כמטמש טלף
 אצטת איה איה ומרט איה למה פטס יט מתצחאלך נחם על האחיה לחטוב מחטבה אחרת לתנכר
 לך לרגך ומדל חגל הרי איה צעטו וטתה עלך כט תנחומין לטון אחר לעטומו לטון תנחומין מתנחם
 הוא על הצרכות צהרינתך וינג לרצקה מה טעטו מהרהר בלעו צרוח הקדט הונג לה אחרים מועטס
 למה חטבל גם טעכס איה טסלה מטעכס הקודב איה צעו נקרא טכול וכן יעקב אומר כאטר טבלתי
 טבלתי גם טעכס אים יקום עלך ואיה תהרגנו יעמדו צנו ויהרגך ורוח הקדט נזרקה צה ונתנצלות
 טבוים אחד ויותו כמו טמשרט צהמקנף לחטתי קצתי צחיי מאסתי צחיי עבדה כמו לטון ביתה צתנא
 כמו ליתבתנא כל תיבה טצריכה למד בתלת הטיל לה ה צמופה וא טמי מי טמי צברכותי למתצרכי
 מטי יצדך חותך איה צברכת אצרהם טל ואעשך לעי גזול והתצרכו צרעך יהו חותנ הצרכות אמורת
 צטבילך ממך יטל חותני העי חותני הצרעה ממטרך ויטמטיעקב מחובר הוא לענין טל מעלה וירא עטו כי
 צרך יצחק וכי טלף חותני פגנה ארם וכי טמטיעקב אצו והלך פגנה ארם וכי רשת צאת כנען והלך גם
 הוא א יטמעל אחות נציות ממטמשט צתי טמעל ינדע אט שהיא אחות נציות לא למדנו טמת וטמעל
 מטייעדה לעטו קודם נטוחין והטיחה נציות אחיה ולמדנו שהיה יעקב צחות הערק בן טטים וטל טעם
 טהרי יטמעל בן עיל היה כטונל יעקביל טנה היה גזול מוצחק ויצחק בן טטים טנה בלדת חותני יהי
 על וטאתני קלן טנה טנאמ וזה ימי טע חיי יטמעל מאה טנה וטלטים טנה וטבעטם נמדא יעקב כטמת
 יטמעל בן טג ולמדנו מכאן טעמון צבית עבר יל טנה ואחר כך הלך לחרון טהרי לא טהה צבת לטן לעט
 לדתי טל יוסף לא יל טנה טנא עבדיך ארבע עשרה טנה צבתי צבתיך וטע טעם צבאך וטכר הטאן
 מטונל יוסף היה טנאמר והי כאטר ילנה רחל איה יוסף וכתיב ויוסף בן טלטים טנה כטמלך ומטע על
 טירד יעקב למצרים תטעטעם טעטעל טוצט וטנתיים רעב ויעקב אומר לפרעה ימי טע מערי קלן טנה טל
 וחטוביל טנה טלענ לדתי יוסף וטלטים טל יוסף ותטע ממלך על טבא יעקב הרי נג וכטשרט מאצו היה
 בן טג הרי קו והוא אומר טלטים ומאת הא למדנו טל אחר טקבל הצרכות נטמן יל טנה על נטיו הוסיקף
 רטעה על רטעה ולף גרט גרט איה הראטונות

מבאר טבעעל ימי טרשת נצות כנען צעט יצחק הלך עטו אל יטמעל הפטיק צערטת טל יעקב וכתיב
 וירא עטו כי צרך יצחק ומוטגמר חוזר לענין הראטון ויטא יעקב מבאר טבעלף היה צרך הכתיב למל לא
 וילך יעקב חרנה למה הזכיר ויטאתני מן המקום לא מנד טיזיאת נדיק מן המקום עטה רטס טצמון
 טהצדיק צער הוי הודה הוא זונה הוא הדרה יטא מטס פנה זונה פנה הודה פנה הדרה וכן וטנא מן
 המקום האומר צעטו ורות וילך חרנה יטא לכת לחרון ויטענצמקום לח הזכיר הכתיב איה מקום לא
 צמחם המוצר צמחם אחר הוא הר המוריה טנאמר זו וירא איה המחם מרחוק ויטעו כמו וטענצריחו

וענש בצבצות. ורעיתו פרטוהו לשון תפלה כמו ש תתעש ב' למדנו שתקן תפלת ערב בראשונה הכתוב ואלו
כתב ויתפלה למדך טקפה ל' הארץ כמו שמשרט צערך גד הנטה יב' ב' הטמט' היה ל' לכתוב יוצא
הטמט כי ב' הטמט מטמט טקפה עליו חמה פתאום טלף צננתה כדי שילך טס יוטס מראשותינו עשאן
כמין מרזב טבצ' לראשו שהיה ירא מעט חיות רשת התחיל מריבותו ע' ע' זו זאת חומרים עליו נח דמין
ראשו וכן זאת עשאן הקב"ה אכן אחת והו' ע" ויקח את האבן אשר טס מראשותינו ויטבצ' במקום ההוא
לשון מישג כאן טבצ' אכל כל יל טנה טטמט את ערב ל' טבצ' ל' טהיה עשאן צנורה יעלה תפלה
ואחר כך ירדס' מל' כס' טלווהו בצרף און יוצאן חונה לצרף ועל ל' קישאירטו מל' חונה לצרף לעת
טבצ' עליו לשמרו ו' אהי יצחק אע"פ טלף מטניו במקרה שיחד הקב"ה טמו על הצדיקים בחייהם לכתוב ל' אה
פלע מטוס טנאח הן בצקטו ל' לימין כאן יחד טמו ל' יצחק ל' טכהו עטני וכל' צבצ' אהרי הו' כמת
ויצר הרע טפן הימנו יתחומא' טוכט עלה קפל הקב"ה כל ארץ ישראל תחתיו טתיה אמה לכבצ' עטנו
ופרצ' יחזקת וכן יפרוץ אכבי עמך ל' טהיה ירא מעטו ומל' עב אשר אס עשיתי אס מטמט בצטן
כי יאת אשר דברתי לך דברתי לצברך ועלך מה טהצטחתי לצברהס על ארש לך הצטחתי ול' לעטו טלף
חמרתו כי ל' יצחק וקרא לך ארש ל' יצחק ול' כל יצחק וכן כל ל' ול' וידך ול' אס הסמוכים לצבר מטמט'
לשון על וזה יוכיח שהיה ע' עקב ל' דבר קדם ל' ואכבי ל' ידעתי טלף ידעתי ל' יטנתו במקום קדוש
זה כי אס בית אהיס אומר ר' לעור בצס ר' ימי בן זמרא טולס זה שיד צבאר טצטוטשע מנע כנגד
בית המקדס טבאר טצטעמד צברומו טל יהודה וירושלם צצטנו בצטל יהודה וצמין וביתל היה בצטן
טל חל' צצמין בצטל טבין צצמ' וכן צ' יסוף נמצא טולס טר' צבאר טצטעוראשו צבטל מנע אמצע
טצטע נגד ירושלם וז' אז ל' טאמרו רעיתנו דמין זה ב' לבית מלנו ויטער צלל לנה ועד חמרו יעקב
קראו ביתל וז' לז היה ול' ירושלם ומהיכן למדו למר כן א' חומר טעקד הר המורה וצ' לכאן וז' היה
קצטת הארץ האמורה בצחטות חולן טבא בית המקדס לקראת עב ביתל וזהו ויענע צמקס מה נרא
מה לחיל דארת' הדין לחיל טס דבר כמו טוכ' ל' וכו' למצ' טוזה טער הטמים מקום תפלה לעלת
תפלת השמימה ומדרסו טבת המקדס טל מעין מסון כנגד טל מטה אס יהיה עמדי ו' אס יטמור ל'
אצטחיות הל' טהצטחיות להיות עמדי כמו טאח' הנה אכבי עמך וטמרו וטמרתך ונתן ל' ל'ס ל'סל כמו
טאמר כי ל' אעובד והמבקס ל'ס הו' נעטב טנאח' ול' רחיתי דמין נעטב ודש מבקס ל'ס וטבתי בצלס
והטיטנד ג' האדמה בצלס טלס מן החטט טלף חלמד מדרס ל'ס ויהי י' ל' ל' אהיס טיחול טמו על'
מתלה ועד טוף טלף ימצא פסול צרש כמו טאמר את אשר דברתי לך ואצטחה זו הצטוח לצברהס
להיות לך ל' אהיס ולרשך אחרך וזה אכן הו' את כ' תערט זו ו' סל והאבן אס יעשה ל' את' א' ו' א' ח'
אעשה זאת האבן הזאת אשר טמתי מצנה ו' כתר' אהא פלח עלה קדם י' וכן עשה בצוס מעין ארס
ונאח ל' קום עלה ביתל מה נאמר טס וטב' עקב מצבה וע' יוסך עלה נסך ויטא יעקב טר' מוטצטצט
צטורה טובה טהוצטח בצמירה נטא ל' את' טר' ונעשה קל ל' בטכך משרט צב' יטקו העדרים מטקי'
הרושס את העצרים והמקרא דבר לשון קצרה ונאטס ר' טלס היו ל' אסף ל' טהייה האבן גדולה ונלל
ועל' כתר' טמו ומנדר' כן כל לשון הוה מטתנה לצבר בצטן עתיד ובלטון ערב ל' טכל דבר ההוה
תמיד היה כבד ועתיד להיות והטיט ומתיכן ב' אה ע'ס הצחן טעמוו בצלף ותר' אית' ורחל ב' אה טעמו
למעלה צב' ותר' טמוו ארת' הראטון לשון עשה והטט לשון עשתה הן עש' היום גדול ל' טרא איתס
רובצ'ס כטער טרוט'ס ל'סוף המקנה הכיתה ול' ירש עש' הן עש' היום גדול אס טכירים ארס ל'
הטלמתס עש' ל' היום ו' אס הצהמות טלס אע"פ ל' עת' האסף המקנה הכיתה צראט' רבה ל' טוכל
להטקות ל' טהאבן גדולה ונלל זה מתור'ס ויגדרון ל' טהו' לשון עתיד ויגס יעקב ויג' את' האבן כזה

לרמות נקמה לכן ללזה שלח יבן שמכעסין לו את לזה . טכן מידה ג' ליתן שפחה הגדולה לצדקה . והקצנה
לקטנה . ב' ג' . ב'א מול טובל כמו ג' ג' וסינוק לא ידעתי על מה נכתב תיבה אחת ומודרט אגדה שגולל
מהול . ב'מי קציר חטים להגד שבתן של הטבאים שעת הקציר היה ולא פטע ינו צעל לה ב'א חטים ושערי'
לא דבר הפקר שאין אדם מקפיד בו . ידולאים סיג' ועטב הוא ובלטון ישמעל יסמין . ולקרה גם את דולאי
צ' בתימהא ולעשות זאת לקח גם את דולאי צ' ותרנ' ולמיסב . לכן יסכב עמך הלה של היתה סכיבת
לה לו ז' וצ' נ' ותרנ' לך תחת דולאי צ' . ולש' שזלנה במסכב הצדיק לא אצתה לקצר עמו . סכר סכריתך
נתתי לרחל סכרה ב'לה הוא ה'ב' טייטט שיצא ישכר מס' . וישמש אל לזה שהיתה מתאווה ומחזרת
להרבות טבאים . וז' טוב . כתרצמו וזלנ' לשון צות וסל מעתה לא תהא עקר דירתו לא עמי טיש לו בצ'ם
כנגד כל נשיו . דינה שרשוהו רשתיא טלנה בענמה אם זה זכר לא תהא רחל אחייתי . כאחת השפחות
ונתמלה עליו ונהפך לקנה . יוצד את רחל זכר לה שמסרה סימנה לאחותה ושהיתה מצדה טמא תעלה
צערלו של עשו טמא יגר טנה ועקב לש' שאין לה צ'ם ואף עשו הרשעבך עלתה ב'ם כשמשמשאין לה צ'
הוא טייטד השיט הארמון כצ'ו של חלה צ'א לקחתה ונתנה לה . אסף הטבסה למקום שלח תראה וכן
אסוף חרפתיו . לשון ולא יאסף היתה . אטש נהם . יורחך לא יאסף . לא ימון . אסף את חרפתני שהייתי
לחרבה על שאט עקרה והיו אומרים על שאעלה לחלקי של רשע . ומדרש אגדה כל זמן שאין לשהט כן אין
לה ב'וי לתלת פרחונה משיש לה כן תולה בו מי טבר כל זה צ'ך מי אכל תחטם חל צ'ך . כן אחר יודעת
היתה בצ'ט זה שאין יעקב עתיד לה עמיד לא טעם עשר טבאים אחרה יהי רצון שאותי שעתיד לה עמיד יהא
ממע לך לא נתמלה לא על כן אחד . כאשר ילדה רחל את יוסף משנול טענו של עשו ט' והיה ב'ת יעקב
אט וב'ת יוסף לה'ה וב'ת עשו לקט ע' . אט ב'א ח'טו שולט למרחוק משנול יוסף צ'טח יעקב ורצה לשוט
תנה את נשיו אינו רוצה לצאת כי אם ברשותי נחשתי . מנחט היה נסיתי צ'טח טל שעל ידך ב'אה ב'כה
כשב'את לב'אן לא היו לו צ'טט טנ'א והנה רחל בתו ב'אה עם הצ'אן אפרט יט לו צ'טט והוא שולח את צ'תו ח'ל
הרועט עכשו היו לו צ'טט ט' ושמע'את דברי צ' לכן . נקבה . כ'תרנ' פרט אג'ך . ואת אשר היה מק'ך
חיתי את החטטון מישא מק'ך טב'א ל'די מתחלה כמה היו . ל'ג'ל ב'טבל ב'את ר'ג'ל א'לך עם ר'ג'ל ב'את
ה'ר'ב' כמו העם אשר צ'ר'ג'לך . לעם אשר צ'ר'ג'ל הבאים עמי . ועתה ח'תי אעשה גם אנכי לב'תי לצורך ב'תי
עכשו אין ע' זין לצרכי לא צ'י וצ'ר'ך ח'ט להיות עשה גם ח'ט וטומכס זהו גם נקוד מנומר בר'ב טרות כמו
נקודה טל'א לשון טל'אי ח'ר'ב'רות רחטת חוט טחוט דומה לח'טס כמו טחמית'ה ומנ'את לצ'נה לעשן התב'א
והיה סכרי . ח'טט טיו'לט מכ'אן ולה'צ'א נקודים וטל'אים בעצ'ם וטחומים צ'כט'טס יהיו טל ואות'ם טיש כ'אן
עכשו הפרט מהם והעיקרים צ'י צ'ך טל'א ת'א' ל' על ה'טל'ים מעתה לו היו טס מתחלה ושד טל'א ת'אמר
על ידו ה'זכרים שהם נקודים וטל'אים ת'ל'נה הנקבות דונמת'ם מכ'אן וא'לך . וענתה צ' דק'תי אט תחטטנ
שאט נוג'ל מט'לך . כל'טם תענה צ' דק'תי כי תצ'א דק'תי ותשד על סכרי לע'ך טל'א תמצ'א בע'ר'י כי אם
נקודים וטל'אים וכל אשר תמצ'א צ'הם שאינו נקוד וטל'א ח'ו חוט ב'חוט טנ'צ'תי לך וצ'ר'בה הוא טרוי ח'ל
הן לשון הין קבל'ת דברים . לו יהי כד'ר'יך . ה'ל'אי ותחשן צ'ך . ויסר לכן ב'וס ההוא . תיטיס ע'ים זכרים
כל אשר לכן בו כל שהיתה בו ח'ר'טורת לצ'נה . ויהן לצ'ניו . ב'ד צ'ניו . ה'טורת רעשות טבה . החול'ת
והעקרות שאינו לא טירים אות'ם מסר . לו מק'ל לצ'נה ע'ן הוא וטמו לצ'נה . כ'לה תחת'ל'אן ול'נה . יו'א'ט אט
ט'א'ו סקורין טריטבל'א שהוא לכן . ל'ח כשהוא רטוב . לו ושד לקח מק'לה ל'ז . ע'ן טנ'ל'ט בו א'נ'ז דקים
וערמו . קטטט'ר פ'ל'ות . ק'לט'ט ק'לט'ט שהיה עשהו מנומר מחטוף ה'ל'ב'ן ג'לי לכן טל מק'ל כשהיה קול'ט
היה נראה ונגלה לכן טל במה'ם הקלף וצ'ר'ג'שן לשון תחיבה ועשהו הוא ב'טון ח'רמיו והרבה יט צ'ת'ל'מוד
דנה טל'נה . דנה טל'נה . ק'ן ב'ה מ'ידי דנה דעשה לא שמק'ר ב'טטון . צ'רה'טס . צ'ר'טות המ'ס . צ'ר'יכות

העצמות בדרך להטקות עם הצדן אשר תבאן ברהעים אשר תבאן הצדן לשתות עם הצדן המקלות לכח
הצדן ויחמנה צדן לשתות הכמה רזה את המקלות והיה נרתעת לחמורים והזכר רובעה והיא מולדת
כמוצא ע' ר' חושע' או המים בעזן דע במשה הן ולא היו צריכות לכר וזהו ויחמנה צדן לשתות המקלות
א מרית המקלות יעקובים משועם במקום עקידתן הן קדשול ידיהם ורגליהם והכסבים הפריד יעקב
הנולדים עקובים ונקולי הפרידן והצדלים לעצמם ועשה אותם עדר לבד ומולך אותו עדר לפע הצדן ושע הצדן
ההולכות אחריהם צויות אליהם וזהו שאמ' ויתן שע הצדן א עקוד שהיו פע הצדן א העקדים ועל כל חוב שמצא
צדן לבן וישל עדהים כמו שפירשתי המקושרות כתר' הבכורות ואין ל' עד במקרא להוכיח עליו ומנחם
חברו עם אחיתפל בקושרים והיה הקטר אמין אותן המתקשרות יחד למהר שטרון ובהעניף לשון איחור
כתר' ומנחם חברו עם המחלצות והמעשיות לשון עשיית כסות כל מתעששות בעשרן וצמרן ואין מתאוות
להתייחס על ידי זכרים צדן רבות פרות ורבות משאר צדן ושתחוה ועבד' מוכר צאנן בדמים יקרים ולקח
ל' כל אה' עשה כנס כמו ויעש חיל יוך את עמלק שובל ארץ אשתך ושם אהיה עמך אצל בעדך מחובר
לעמא חי אישית להטרות זכרית ע' ויקרא לרחל ולאה לרחל תחלה ואחר כך לאה שהיא היתה עקר
הבית שבטילה נדוהג יעקב עם לבן ואף ציה של לאה מודים בצדן שהרי טוענוצת דינו מטבע יהודה
אומר' כרחל וכלאה אשר צנו שתיהן הקדמות רחל לאה עשרת מונס' אין מונס פתוח מעשרה מונס לשון
מכס כל לחטטון והן עשירות למדו שהחלף תצאו ענמים והנה העתודים אע"ה שהצדלים לבן כולם שלא
יתעברו הצדן עומתן היו מלאכי הטרות מצדן אותן מעבר המסור צד צע לבן לער טבד יעקב וצדודים
כתר' ופצחיו חוט של לבן מקף את גופן סבב חבר ברת של פתוחה ומשלת מון אן ודון ל' להבא עד
מן המקרא היא ביתא כמו א ביתא היא יתרה ודרך מקרא לדרך כן כמו כי אתם צאים אהארץ כנען
משחתם לשון רצו וגדלה כנענא למלוכה כן וצק שמן על ראשה להיות משוחה למצבת אשר נדרת ל'
וצריך אתה ללמנו שאמרה יהיה בית אהים שתקריב קרבות שם השד לנו חלק למה נעבד על ידך
מלשונם כלם אנו מוחלת לרש מנכסי אבינו כלם בין הזכרים הלא נכדיות נחטבנו אפול בשעה שדרך צע
אדם לתת נדוהג לצותינו בשעת נדוהגין דהנעמנו ככבריות כי מכרנו שעבדת אותנו י' טנה ולא נתנו לך
לא בצדך עשלה את כספנו שפכ הדמים משכר פעלתך כי כל השער כי משמש בלשון אף כלומר
משל אבינו אין לנו כלם אף מה שהציל הבה מאבינו שלנו הוא הציל לשון הפרשה וכן כל הצלה מצמקל'
לשון הפרשה שמעישו מן הרעה ומן האויב את צנו ואת גשוו הקדים זכרים לקשת ועשו הקדים נקבות
לזכרים ויחך עשו את גשוו ואת צנו מקנה קטנו מה שקנה מצנו עבדים ושתחוה וגמלם וחמורים לענ את
צאנו שנתן צד צנו דרך שלשת ימים צנו וצן יעקב ויתנו רחל את התרפס ועמ' להפיש איה מעמ'
בתכונה צעם הטלשו שהרי דרך שלשה ימים היה צניהם את אחיו קרובו דרך שבעת ימים שהלך יעקב
כל אותן ג' ימים שהלך המבד להג' לבן הלך יעקב לזכר' נמצא רחוק מלבן דרך טשה ימים ובשבע
הסיע לבן למדנו כל שהלך יעקב לזשה הך לבן צמס אחד מטובע רעכל טובען של רשעש רעה היא
אבל הצדקים כשסוות חרב כל חיל הצד למלמה קרני חרב ויתנוצ אותי וצבת את דעתי יש לא יד
יש לבן ולחל יד' לעשות עמכם רעובל א שהוא לשון קדש על עם עשי רוב חונם הוא נכפת' חמדה
והרבה יש במקר' נכספה וגם כלתה נעשו למעשה ידך תכסוף כי ירחתי השיט על ראשון ראשון שא'
ל ותנהג את צאתי לא יחיה ומאותה קלה מתה רחל בדרך מה עמדו משלך יוצא לבן צאהל יעקב הוא
אהל רחל שהיה יעקב תצרי אצלה וכן הוא אומ' צע רחל אשת יעקב וצדולן לא נה' אשת יעקב וצד אהל
רחל כשיצא מאהל למה חזר ל' צאהל רחל קודם שחפס צאהל האמה וכל זה למה שהיה מכיר צה שהיא
ממשמשת' צבר הגמל כתר' כמו צובעטא דומא והיא מרדוה ששסויה כמוי כר ועורבו טענו וההשה

בעשטן והן עשיתי הגמלים ללקות רמתי על ההרים לנקותו כמו מלתי אחריו תלמתי ויוסחו יבררו עם
מי הדין לך סכל לך השלע שברן כמו רחם מזכיל תפלו ערתי ולת תסכל יחיל צאנך לך חלתי מבאן
אמרו חיל כן וימו קרוי חיל טאם לך כן מה שברו חילם לך חכל חכל הכצעים חכל חכ גלין הוא ערפה
על ידי ארו או זחב חכבי חמטה לשון ג השערה ולת יאטיא חט ועי שלמה חטאים חסרים חכבי חמטה
חס חסרה חסרה ל שמידי תבטטה גונבתי יום גונבתי לנה גונבתי יום גונבתי לנה הכל שלמתי גונבתי
כמו רבתי עם רבתי צעים שרתי צמדינות מלאתי משפט אזהבתי לזוט חכלי חרב לשון חט חכלי קרח
כמו מלתי קרחו שתי לשון טנה ותלתי את מטכרתי היתה מטנה תנאי טבעטא מנקוד לנולא לעקדים
לברודים ועמד יצחק לך רצה לך גיה יצחק טאין הקב"ה מחד טמו על הצדקים צמיהם ואע"פ טא"מ ל
צדאתי מחר טבעטא יא גהי אברהם אביך וגהי יצחק צטיל טכחו שטנו והרי הוא כמות יעקב נתיירא
לומר ויזכח אמש לשון תוכחה הוא ולת לשון הזכחה מה אעשה ללא חך תעלה בלע להרע להם והיה
לעך הקב"ה ויאמר יעקב לחייו הם צנו שהיו ל אחים נגשים לזרה וגלמחמה עליו יער תרעם טל גל על
כן קרא טמו גלעך גלעך והמטפה אשר אמר ע"י והמטפה אשר צהר הגלעך כמו סכיתו ויעשר את מטפה
גלעך ולמה נקראת מטפה אשר אמר כל אחד מהם יצף יא צנו וטנך חס תעשר הדיתכי נטתך ולת
נראה חיש את רעון צייתי צייתי שתי עממי חף זלפה וזלפה צאתיו היו מפלגט ירייתי כמו ירה צם כזה
אשר יורה חתי חס חט הרי חס משמש בלשון אשר כמו עך חס דברתי דברי ואם חתה לך תעשר חלי
לרעה חי חתה שער חכל חתה שער לתקמתיא גהי חברה קדם גהי נחור חול גהי חיהם חול ויזבח
יעקב וזבח צהר טחט צהמות למטתה לחייו לחיהו טעם לך לחכל לחם כל דער מאכל קרוי לרם כמו
עבר לחם רב נטחיתה ען בלחמו ויעש ט מלחכי גהים מלחכים טל ארץ ישראל בלא לקראתי לנתי ארץ
מחטט שתי מחטט טל חוצה לארץ טבלו עמו עך כאן ומל ארץ ישראל טבלו לקראתי

מלחכים מלחכים מחטט ארצה טעור לארץ טעור כל תיבה טעריכה למל צתחלתה הטיל לה הא צפונה
עם לכן גרתי לך נעשיתי טר וחטובא גר חייך כדי לשאיתי על צמחת אביך טא ל הוה גבר לך נתקיימה
צ ויהי צ טר וחמור אביך אמר ל מלל הטמים ומטמט הארץ ח חנה לך מן הטמים ולת מן הארץ טור
וחמור דרך ארץ לך על טורים הרבה טור חדם חן לחבו בלנה קרא תרנגל חינו חומ קראו הטרעטלם
ואטלנה להנד לנדט להודיע טאט בן חן צעטך טאט טלם עמך ומבקט חיהבתך צחוט ג לחיך
ל עשו טהיית חוט חחי חכל הוא טהגעמך טעטו שדטו בצחתי וירח וירח ל וירח טמח יירג וירח ל חס
יחרו הוא חת חחרים המחנה החחונה וכהו מננה משמש לשון זכר ולשון נקבה כי תחנה על מחנה הרי
נקבה המחנה הזה הרי זכר וכן יש טאר דברים משמשים זכר ונקבה השמש יצא על הארץ מקצה
השמים מוצאו הרי זכר והשמש זרחה על הים הרי נקבה וכן רוח והנה רוח גדולה בלה מעבר המדבר
הרי נקבה ויגעבאר צנפאת הרי זכר ורוח גדולה חוק מערק הרים ומטער טלעם הרי זכר ונקבה
והיה המחנה הנשאר לנטיה על כרחו כי חלם עמו התקין עצמו לנטיה דברים לזרון ולתפלה ולמחמה
לזרון ותעבר המחנה לתפלה גהי חב חברה למחמה והיה המחנה הנשאר לנטיה ויאמר יעקב
גהי חב חברה וגהי חב יצחק ולהן הוא חוט ויחד יצחק וישד מה הוא טחור והזכיר טם המיוחד היה ל
לכתוב החוט חל טנה לארבע ז"ל אף כך אמר יעקב צע חב שתי הצחחות הצחחת חת בציאתי מציב
חבת חמרת ל חט יא גהי חברה אביך וגהי יצחק זכס חמרת ל ושמרתך בכל אשר תלך וצבית לך
חמרת ל טובא ארץ חנהיד ומולדת ויהיה עיד וטם נולדת ל צטם המיוחד לצנו ויאמר יא ל יעקב טוב

לא ארץ אשתרן ונ"ב צפתי ארבעות הללו את צל לענך יקטונתי מכל החסדי נתמעטו וכיוותי על ידי האסדים
זה המה שפיעות עמי לכך את ירח שמו משה צפתי נתלכלכתי בצמח ויגרום לי להמכר בד עשו מכל
האמת אמתת דברך טמאתה כל ארבעות שהצפתי כי צמקלי לא היה עמי לא כסף ולא זהב ולא
מקנה לא מקלי לבד ומדרס אגדה נתן מקל צרן ונבקש הירדן מיד אחי מיד עניו מ ד אחי טאין נוהג
עמי כחם לא כעשו הרשע היטיב איטיב היטב צפתיך היטיב צפתיך ושמתי את זרעך כחול הים
והיבן אמר לו הלא לא אמר לא והיה זרעך כעפר הארץ לא שחמר לו כי לא אשעך עד אשר אם עשיתי
ולאברהם אמר הרבה ארבע את צרעך ככוכב השמים וכחול אשר על שפת הים מן הצד צדו צרפתי
וכן ויקח את כל ארצו מינו ומדרס אגדה מן הצד צדו ארבע עונות שאלם צד צרור ואטאם צדו עינים
מחרים ותיטיב עשרים מאתים עינים צריכות עשרים תיטיב וכן כולם הזכרים כדי צורך הנקבות ומדרס
צד ב"ד רבה מרס מכאן לעגה האמורה צפורה היטיבם בכל יום השעלם שתיים בצד החרמרים אהת
צפורה הנמלם אחד לשלשים יום השעשם אחד לששה חלטים נראה צעט שמלמנו מכאן טאין השנה
שהי כל אדם לא כל אדם לפי עורח המוגל עליו שמצינו כאן שממר לכל תיש עשר עינים וכן לכל איל לפי
ט"ז פיון מן המלכה דרכן להרבות תמימים ולעבר עשר נקבות ובהמה משנתצורה אינה מקבלת זכר
ועינים שפוקים בצלמכה לא מסר לזכר לא ארבע נקבות ולחמור שהולך צדך רחוקה שתי נקבות לזכר
ונמלם שהולכים צדך רחוקה יותר נקבה אחת לזכר נמלם מנקבות שלשים וצניהם עינים ומדרס אגדה
צניהם צפניהם הזכרים כנגד הנקבות ולפי שצאצא צפתימינו לא פרסמו הכת" ערים המורים זכרים עבר
עבר לבדו כל מין ומין לעצמו ועבר לפי דרך יום או פחות ואז אצו אחרים ירוח תשימו עבר לפי חברו
מלך שן כדי להטביע שני של רשע ונתוהו על רבי הדורן למי אהת שלמי אהת מי טולחך ותרעמו דמאן
אתו למי לא לענך למי המנחה הזאת שלחה למי משמעת בראש התיבה צמקום של בכמה מקומות כמו
וכל אשר אהת רואה לו הוא כמו של הוא ללא הארץ ומלכה וואמרת לענך לעקב על ראשון ראשון ועל
אחרון אחרון ששל למי אהת לענך לעקב את ששל למי לא מנחה היא שלחה ונ"ב ויתר דעצך
דעקבהנה גם הוא יעקב אכפרה עניו אצל רועו כמו וכוער בריבך את מות לא תוכל כפרה ונראה
צשע סכל כפרה שאל שן ואתא ואל פעם לשון קטוח והעברה הם ולשון ארמי הוא הרבה בתלמוד וכפר
ידיה וצש לכשרי ידיה צה הוא צדו וגם צלשון המקרא נקראים המזדקים של קדש כשרי זה על טס
שהיה מקצתו ידו צפת מזדק על פעו כמו לענו וכן ועל פעם אם אכזב ומדרס אגדה על פעו אף הוא
סודו צבעם וצרה שהיה צדך לכל זה ואת אחת עשר ילדו ודינה היכן היתה נתנה צפיה ונעל צפיה
של יתן צה עשו שנו ולכן עינט יעקב שמנעה מאחיו שמה החזרנו למוטב סוף סתלה צד טכס צן חמור
יעקב טס הנהר את אשר לו הבהמה והגמל עלן עמה עמה כשנר נטל מכאן ומטח כאן ויתר יעקב טכס
צכך קעטס וחזר עלהם ויאצק איש מנחם שרס ויתעבר איש עמו לשון אצק שהיו מעלן אצק צלניהם על
ידי נענעם ול נראה שהיו לשון ויתקשר לשון ארמי הנה בתלמוד בתי דאצק בה ואצק להו מוצק לשון
עצבה טכן דרך טעם המתעצמים להשל איש את רעהו שחוצק ואוצקו צורועתיו וערטו רעתי שהוא טרו
של עשו ויתקטן נתקעקעה ממקום מצברתה ועומה לו פה תקש נפשי ממך לשון הסרה וצמנה לקעקע
צצתן לשרט שרטיהן כי עלה השחר וצדך את למר טירה כי אם צרפתה הודה לו על הצרכות שצרכו
חבא שעשו משרר עליהן לא יעקב יחמר עד שמך לא יחמרו עליך עד שהצרכות לך צעקבה וברמיה כי
אם צפורה וצלי פעם שועק שהיה נגלה עליך צצת לא ומחלף את שמך וטס הוא מצדך ואז טס אהיה
ואזה לך עליהם והיו סכתו וישר לא מלחך ויכל צכה המלחך ויתחנן לו יומה נתחנן לו צתל יוצאט וטס
יחבר עמנו המתן לו עד שידבר עמנו טס ולא רצה יעקב ועל כרחו הודה לו עליה וזהו ויצדך איתו טס שהיה

מזלעתי טלם בזמנו לך חסד כלם מכל אותו זרון טלם בתינתו לך טכח תלמוזו צבתי לכן עשר טכס
כמו אשר טכס צבתי טת לים צבתי טתקן ארם כאלם האומר לחברו ינח פלג מין טע אריותוצ טלם
אף כן ויצא טלם מן ארם מלך ומעטו טמזדוג לך בדרך מאה קטיטה ימשת אר עקיבא כסא/כתי
לכרבי היס הי קורין למעק קטיטה ויקרא לך אלהי ישראל לך טהמזבח קרוי אלהי ישראל לך על טס טהצ"ה
הנל קר"א טה המזבח על טה הנג לתינת טכחו טל מקום נזכר בקריאתה טסם כל"מ מי טהנח א הדי"ה הוה
לטה"ס ל טמזי ישראל וכן מצינו בטה ויקרא טמו יא נפי לך טהמזבח קרוי יא לך על טס הנג קר"א טס
המזבח לכה טכחו טל הדי"ה יא הוה נפי ורטי"ו אמרו טהצ"ה קר"א לך לעקבא לצברי תורה כפטיטיטנן
מלך מתלקים למה טעמיס ונח לטכ טעטנו וטמוש טל מקר"א בתי"ו צת לכה ונח צת יעקב לך על טס
ינתינה נקרחת צת לכה טחף היי ונתינתו לכה לקרחתו יוטכט אותה כדרכה ויענה טלך כדרכה
וידבר על לכה הצעה דברים המתטט"ב על הלכא טכך בחלקת טדה קטנה רחי כמה מזון בוצ מאה קטיט"ו
אי טח טך וקט"ה כל השר וכל טדתינה וכן לך יעשה לענות הצעול טהאומות גדרו את טעמון על ידי המטל
מן העריות חטקה נתינו חפה נפי"ו מוהר כתיבה במרמה בכתובה יאשר טמח הכתובה אומר טלך היתה
רמיה טדה טמח את דינה חותים חרפה היי לך טמך הוה אכלנו הדי"ה לחרף את חברו אומר לך ערל היתה
הי בן ערל היתה חרפה בכל מקום נמוף נאות לכס נתינה לכס והרבה בערטה ונחודיע ויאותי טההנ"ס
לחיל לתינת טמול חין להמול לטון לפשל לך להפעל ונתינו את צויתנו טון טעה טל ונתינו דע"ט לך טהיי
מט"ז טע ונתינו טלמ"ס הם איתנו לטלם וכל טלם ואת צויתכם נקח לנו היתה מוטא בתינאי טח
חמור לעקב צת וכה צי יעקב לחמור טת"ו החטיטת צצט יעקב לךח צוית טכס את אשר יצאו לךס
וצו ציהס יתינו לךס לך דעתם ונתינו צויתנו לך דעתם ואת צויתכם נקח ככל אשר נחשן וכטדצרו חמור
וטכס צנו א יטכט שרס העכו הדברים את צויתם נקח ואת צויתנו נתן כדי לרבותם טיאותי להמול והנה
הארץ רחב צדיס כאלם טילו רחבה ויתר טת כל"מ לך תפסידו כלם בצד טהארץ רחבת ידים פרקמטי
הדי"ה צו אשר וזין לך קוטם צהמול צוית נמול אך נאותה לךס דבר זה ועל ידי כן יטט איתנו טע צו
יעקב צינו היו וצעה נהג בעצמן כטמשן ולי כטאר אינסי טאינן צנו טלך נטלה ענה הימנו אחי דינה
לך טמאר נפי"ט עליה קר"א אחיה ויצאו על העזר צנו טהו טח"ס ומרט אנה צנווחי על כחו טל
זקן על החל"ס למט אה החל"ס כל חילם ממונ"ס וכן עשה לך את החיל הזה וישראל עשה חיל ונעט
לחרים חילם טס לטון טביה עכרתם אותי לטון מים עבדים חין דעתי עכטי כל"ה ומרט אנה צל"ה
היתה חטי ועכרתם אותה מקורת היי בך כטיעם טיט"ב טך צי יעקב לך טהו אומרים עך אשר תערה
וצת"ה לך הי טותקים מתי מטער אינסי מועמיס הכונה יעשה את אחותנו העקר את אחותנו יית
אחיתה יקח עליה צת א לך טחארת נדקך ניעט וצאה לך ואת מבתך את אלהי הנכר טיט צדכס מן
הט"ל טל טס והערנו מי"ו וזה לך טמלתיכם טמח יט צדכס כמות טל ע"ו תחת הלה מין אילן טרק
הוה ע"ר טכס אהל טכס חת"ה אים פחל אלים ויקרא למך"ו א בות א הדי"ה צוית א גלי טכניה צוית
א יט תיבה חמרה צת המטמטת בראשה כמו הנה צת מנחם כן עמיא והיה לך לכתובהנה צוית מנחם
וכן הרבה טכט אמה צת א טך צוית א טך ננל חלו במקום הרבה טס אהות ודאות בלטון רכס כמו
אדנו יטף אס בעל עיניו ונח נאמר בעל וכן אהות טהו לטון טועט ומרות נזכר בלטון רכס אהל אחר
מכל טאר הטמות לך תמא בלטון רכס ויתמה דברה מה ענין דברה צוית יעקב לך לך טחמרה
רבה לעקב וטמתי ולקחתך מטס טחה את דברה אהל לך ארם לצת מטס מדברי"ל משה הדרטן
למדינה מתינת לכה השר יוטכט ברה והיי נקברה צו"ל החר תחת האלן צוישל מיטרא טהיה
המטור מלמלה בנפי"ט החר והקטרה מלמאה ומטור טל צת אהז קורין לך חלן ומרט אנה טס

א"ל א"ל ל מלאך ח"ן ל חלק לך צמיתה סתתה ל הארץ ולך צפרשן הטטר ומעט הצטה שמכר צבורת
וגלה התולדות שהולדו צנו משהלך לשער יתמנע היתה שלגש להודיע גדולתו של אברה"ם כמה היו תאבס
לדבק ברשע תמנעו וז בתלשום היתה סגאמר ואחות לטן תמנעו לטן מאלשי יוסט שער היה מן החורים
שיטט צה לפנעם אמרה איז זכה לנטא לך הלואי ואהיה שלגש וצדברי הימים מונה אותה בצנוט של לטיז
מלמד טבא על אשתו של שער וצאתה תמנע מצטתם וכטגלה נעשית שלגשו וזהו ואחות לטן תמנע ולך
מנעה עם צע שער שהיתה אחותו מן האם ולך מן האב : גלה שופי צע עשו רחמי מטפתות יוסט הארץ
שהיו מצטיה קודם טבא עשו לשם יורטניאודרטו שהיו בקיחין צטובה של ארץ מלחה קנה זה לתתם מלח
קנה זה לנעשם טהיו עשוי"ם העפר ויודעם איז וז נעיעה רחוי"ה ל : ואיה וענה ו"ו יתירה כמו איה וענה והרצה
יס צמק" תתקדש וצבא מרמס : נרדס ורכב וסוס : הוא ענה האמור למעלה שהיו אחיו של צצען וכאן
הוא קורא אותו צנו מלמד טבא צצען על אמו והול" אתנעה : את הימים : פרדים הרבט חמור על סוס נק" :
וילדה פרד והוא היה ממזר והוא פסול" לשלם ולמה נק" שום ימים שאמותן מונט לתעל הצריות דאר" :
חננא מומי לך טלש אדם על מכת פרה לצה וחיה : לך נוקק לתבולטו מטפתות החורי לא מעט תמנע
ולאודיע גדולת דר אברהם כמו שטרטי למעלה : וגלה המלכים סמונה היו וכנגן העמיד יעקב ונטל
מלכות בימים : וגו הן שאלו איס טטט דוד טלמה רחבעם איה אסא יהושפט וצמי יורם צמיו טטט אדום
מתחית יהודה וימלכו עליהם וצמי שאלו כתוב ח"ן מלך בחדום נצב מלך ייובב צן זרח מצצה בצרה
מערי מואב היא ט" ועל קריות ועל בצרה ולש טהעמידה מלך אדום עתיה ללקות עמהם ט" כי זבח ל"א
צברה : המכה את מדין בצרה מואב טבא מואב על מדין למלמה והלך מלך אדום לעור את מואב ומכאן
איז למדין שהיו מדין ומואב מדין זה עם זה וצמי בלעם עשו טלם לתקטר על ישראל צמיו זהב : מהו
זה בעשיר היה ח"ן והבטטט צצנו : וגלה טמות שופי עשו טנקראו על סם מדנותיהם לאחר טמת הדד
ועסקה מהם מלכות הרשעום הנזכרים למעלה הן טמות תלשום וכן משרט בצדרי הימים וימת הדד
ויהיו אש אדום שוף תמנע ו"ו מגיל

אחר סכתב לך ייסוב עשו ותולדותיו בצרך קצרה טלח היו ראויס וחטובים לתרט היאך נתיטט וסדר
מלמותיהם א"ך הנרישו את החורים : שרט לך ייסוב יעקב ותולדותיו בצרך ארוכה כל גלעל סבתם לש
טהם חטוב לתע המקום להאריך צהם וכן אתה מוצא בעשרה דורות שמאל" ועד נח פלעט הולד פלעט ומטבא
לפי האריך צו וכן בעשרה דורות טמנח ועד אברהם קצר צהם ומטהנע אצל אברהם האריך צו מטל
למרנ" טתלה בין החול אדם ממשטם בחול וכוצרו צכברה עד שמוצא את המרגל ומטמאזה הוא מטלך
את הצרות מילו ונטל את המרגל : גלה תולדות יעקב : גלה טל תולדות יעקב גלה ייסובין וגלעלהן עד
טבא לכל ייסוב טבה ראטובה יוסף טן טבעעטרה נ" על יד וז בתגלנל וירדו למצרים זהו אחר פטוטו של
מקרא לריות דטר על אשני ומדרט אגדה דורט : הכתוב תלני תולדות יעקב צוסף מטע כמה דברים אחת
סכל עשמו לא ערב אצל לכן גלה ברחל ושהיה זו איקוטן של יוסף דומה ל וכל מה שאירע ליעקב אירע לוסף
זה נטטן זה נטטן זה אחיו מצקטין להורג זה אחיו מצקט להורג וכן הרצה צבראש" ר" : והוא נער : שהיה
שיטה מעשה נעוה מתקן בעשירו ממטטם צצנו כלי שיהיה פרה ית : את צע בליה : כלומר ורגל אצל
צע בליה לש טהיו אחיו מצין אותה והוא מקרצב : את דבתם רעה : כל מה שהיה יכול לתער צהם רעה
היה מאער : דעה לשון דוצב טתני יטעם : את דבתם רעה : כל רעה שהיה רואה צחיו צע למה היה מצד
ל"צו שהיו חוכלן אבר מן החי ומזלנן צצע הטפתות לקרותם ערבים וחטובים על העריות ובעלשתן לקה

לקח וישאמו ששר עזים צמכירתו ולא אכלהו חי ועל דבנה סמפר שקורין לאיזיהם עבדים לעבד נמכר וסוף.
ועל העריות סמפר עליהם ותשא אסתאדנונו. בין זקונים: סנואל לן לענה זקנית וזנקלנש תר' צר חכים
הוא ליהכל מה שלמד משם ועבר מסר לן. דא' שהיה זין איקונן טל דוא' לן. תמים: לשון כל מילתכו בדפס
ותכלתוכמו ובתנתי תמים דתמר ואמון: ומדרש ח' על סם דריתיו סממכר לשטיפר ולסוחרים ולשמעלים
ולמדעם: ולא יכל דצרו לשלם. מתקן גנותם למדנו טבחם שלח היו אחת צפה ואחת צליל: דצרו: לעבד עמו.
מחלמים חלמים: כתרעמו מחסרין חסרין עמרים וכן נושא חלמותיו וכמוהו בלשון מטנה והלמותו נוטל
ומכריו: קמה חלמתי: זקקה וגם נצצה לעמוד על עמדה בזקיתה: ועל דצרו: דצרו שהיה מביא לחבבה:
ויסר א' חבונא חנו: לאחר סמפר אותה לחנו חזר וספר אותה לחבונא צתיה. ויעבר א' חבונא: שהיה מעיל
סנאה עליו: הוצ' נכ' וזהו חל אף כזר מיהו והוא לא היה יודע שהדבר מעשה צלה סגולת כחמו וכ' ס'
למדו מסאן שאין חלם בל' דברים צלם ועקב בתוכן להוציא הדבר מלבצנו טל יקטאוו לכך חל לן הוצ'
נצח כסם שאי אפשר צמק כך הט' בעל: שמר את הדבר היה ממתין מצפה מתי יבא: וכן עומר חמוטם
וכן לן תשמר חמתי: לן תמתין: לרש' את צאן: נקוד על ח' לן הלכו לא לרש' את עצמן: הגט לשון עוה
וזריות: נדדו למצות חבונא וע' שהיה יודע בחייו שסונאים אותה מעמק חבונן והל' חבונן כזר טנאמר
ויעל צנצ' ויבא עד חבונן לא מענה עמוקה של דמיק הקטר בחבונן לקיים מה טנא' לחברהם בין חברתים
כי גר יהיה זרע: ויבא סכמה: מקום מוכן לשרענות. סם קללק הסצטום: סם ענו את דינה: סם נחלקה
מלכות. צ' דוד: וילך רחעם סכמה: וימאזאו איט' ד' צבירא נמש מה: הסיע עצמן מן החוה: נלכה
דויתנה לבקט בכל דתות סימיתך ססבה: ולש פעטנו של מקרא מקום הוא ואין מקרא יוצא מידי פעטנו
דיתכל נתמלח נכלם וערמויות: אותה כמו חתי: עמו כמו אלנו: ונראה מה יהיו חלמותיו. אמר ר' יצחק
מקרא זה אומ' דרשע רוח הקדש אומר תכן הם אמרו נהרגנו והכתי' מסיים ונראה דבר מייקס או טלכס
או טל ואפשר שיאמרו הם ונראה מה יהיו מחיון שיהרעהו צלם חלמותיו: לא נכאו נפש: מכת נפש זו היא
מיתה: למען הציל אותה: רוח הקדש משדה על ראובן טלח אומ' וזהו טל להציל אותה טיבא הוא ויעלנו משם
ח' איט' כבוד וגזול טכלן לן יתלה הסדרחון לא צ' את כתבת: זה חלק: את כתבת הפסים הוא שהסמיף
לן חבונן יתר על אחיו: מממשט' והער רק איט' יודע שאין צ' מים מה תל' אין צ' מים חין צ' חבל
נצשים ועקד' יט' צ' אחרת כתרעמו שירת על סם הנלכי אורח: וגמלהם נוטאים למה פרסם הכתוב
משם להודיע מתן סכרו של דמיק: שאין דרכן של ערבים לצאת לא נפש וענור ולזה נודמנו צמסם טלח
יוק מרחי רע: נכחתי: כל כנוטי צמסם הרבה קרוי נכחתי וכן ויראם את כל בית נכחתי מרקחת צמסם
ואנקלם תרגמו לשון טעשה: דרי טרף האיט' מעצי הקטף והוא נטף נמנה עם סמט הקטורת: ולטם לנטם
כמו בלשון מטנה ורבתיתו פרטתו לן טורס עשב: מה צצע: מה ממון: כתר' וכסיוט את צמו: ועלם את
מיתתו: וישמש וקבל מינה וכל שמיעה שהיא קבלת דבר' כגון וכן וישמש ויעקב א' חבונן: נעשה ונשמע
מיתרג' וקבל וכל שהיא שמיעת האזן כגון וישמש את קול יא' להים מתהלך בגן ורבה טומעת: וישמש
ישראל שמעתי את תלאת כל מתרגמן ושמע שמעתי שמו קדמי: ויעברו אנשים מדיעם: זו היא שיירא
אחרת והודיעך הכתוב סממכר פעמים הרבה: וימסכו צע יעקב את יוסף מן הער וימכרוהו ליטמעאלים
והישמעאלים למדיעם והמדיעם מכרו אותה למצרים: וישב ראובן ובמכירתו לן היה טם שהגיש יומן ללך
ולשמט את חבונן: דא' עסוק היה בצקו ובתעניתו על צלצל ינוש חבונן חנה ח' חנה אברהם מצערו טל
חבונן: ששר עזים: דמו דומה לשל חדם: הכתובה טמה וכשהיא דעקה לתיבה אחרת כגון כתונת יוסף.
כתונת פסים: כתונת צ' נקוד כתונת: ויאמר כתונת צ' היא זו: חיה רעה אכלתהו נצנצה ע' רוח הקדש
סוטה שתתגרה ע' אשת שטיפר ולמה לן גלה לן הקצה' לשי שהחרמינו וקלל את כל טיגלה ושתשהו להצה'

עצמם חבל יצחק היה יודע שהוא חי אבל אמר הייך חגלה והבנה איך רוצה לגלות לו ימים רבים עשרים
ועתים מנה משפרם מיזין עד שירד יעקב למצרים טעמו יוסף בן שבוע עשרה טעה וכן לא טעה היה בעמנו
לפי פירוש ושבוע שש השבועות שהיה הרעב במצרים יעקב למצרים הרי כט כנגד כט טלן קיים יעקב כנגד חב
ואם יעשרים טעה שהיה צרות לכן וישתי טעם בדרך בשום מצות לכן וחצי צמכות וטעה חלשים צרות לא
וזו טעמו לכן זה לא עשרים טעה צרותך לא הם עליהם טעם ללקות כנגדן וכל צותיו ל יהודה חומל אחיה
תאומות נולדו עם כל שבוע וטעמו ל נחמיה חומר כנענות היו לא מהו כל צותיו כלתיו טלן חכם נמנע
מלקח אחתיו צנו ולכלתו בתו וימחן להפחם חין חכם יכול לקבל תפוזמין על החי וסביר טמטטעל המת
נטרה גרה טיטתכח מן הלכ ולח על החי יחד לא צע כמו על צע הרצה הם טמטמטי צלטון על לא טחול
ול בית חלמים לא הלך ארון החי וט מוח חמיה וחיסה יחבל טחולה כפטונו לטון קצר הוא בחבל חקבר
לא חתנחם כל ימי ונמדטטו גנינם טימין זה היה מסור צדי מש הגטרה חם ימות אחד מצע בחיי מוצנח
חז טחט רוחה גנינם ויבך חותו חבנו זה יצחק טעה היה מפע צרתו טל יעקב חבל לא היה מתחבל טהיה
יודע שהוא חי העצבים טחטו צממות המלך יהיה צעות החין למה נטמכה פרט זו לכן והטמיק צערטת
טל יוסף ללמד טהוריו וזו אחיו מנדולתו כטראו צצרת חטבים יחמרו חתה נתת לנו ענה למכרו חיל חמרת
להטטיט היינו טומטון לך יוע מוחל אחיו עד חיס עילמי טטהתף עמו כנעני תגרא יהיה כצצט טס המקח
וחומר חט על טס טעמקה מולדת קרחה כחב לטון היה תהיה כמו חכב חטטר לא יכצט מימיו ואם לא כן מה
צח להודיענו וצבר רחיות וקרח טמו טלה פסקת רע צענו יא צרעתי טל חונן מטחית דרע טטחמל צחונן
וימת גם חותו כמיתתו טל ער מיתתו טל חונן ולמה היה ער מטחית כזו טלן תתעבר ויכחט יטשה והקס
זרע חבן יקרח על טס המת וטחת חרצה דט מצעטם וזרה מצחון כי חמר כלמר רוחה היה חותה כקט
טלן היה צעותו להטטיט כי חמל טן ימות מוחזקה היא טימות חטטיה יועל על גוזי חטנו יועל תמנל לעמוד
על גוזי חטנו ישל תמנתי וצטטטון הוא חומר וירד טטטון תמנתי צטיטעה חדר היתה וטצבת עשה לה
מכחן ויורדן לה מכחן ותתעלף כמתי ענה טלן יכיר בה ותטצצרתח טטט צתיחח השטט צערטת
דרכס טעל דרך תמנתי ורצתי דרטו צרתו טל חברה חבנו טכל טטט מוצנח לחיות כי חרחה כי
גל טלה לשכך התקירה עצמה חבל יהודה טהיתה מתחזה להעמיד ממוצ צטם ויחטבה לחנה לפי טיטצת
צערטת דרכס כי כמתי ענה ולח יכול לחיותו ולהטירה ויודרט רצתי כי כמתי ענה כטהיתה צצית
היתה צנועה ולכן לא חטטה יוע חלה מדרך טהיה בה נטה לא הדרך חטר היא צ יצה נח הכט עצמך
ודיעך לכן כל לטון חבן לטון חומל הוא חון מקוק טיט לתר צלטון נתינה וחף חותם טל הזמנה קרוט
ללזן נתינה הם ערטון מוטבן חותמך ופתיך עקרתו וטוטיך טבעת טחתי חותם בה חותמך וטמלך
טחתי מתכסה בה ויתר לא גטרים כיוצא ט דיקים כיוצא ט יתקח לה יחי טלה מה טצלה יקדטה
מקודטת ומחמטת לזות ען כהיה לטו חס תבקטנה עד ותפרטם הדבר ונחאי הוא כי מה על עד לעשות
לחמת דברי הנה טחתי גצוי חזה ולח טרמה יהול חת חבו צצוי עים טטהטל כתנתי וסוף צדמו רמוזה
גם הוא צצוי עים כמטטל חטטי רוע טל רטטון ורנע טל אחרון וחמנש טל טלם ולטון כמטטל כהטתל
חלטיט כמו ומטטל ממות מטטלם וטס וכן תרנב חנקלס כהלתות ירחיח ירה לטוטט טס דבר משצרת
כמו חטה הרה כמו צרה כחמה ותטרף חמל חטרים מקטחה מטט ל מחיר בתו טל טס היתה טהוא כחן
לשכך לנה צטריפה היא מוצחתי לטטרף יהוא טלחה לא חמיה ונל לא רצתה לה לכן עטו ולמר ממך חט
משבר לא לויט חטר טלה לא חמרה חס ודה ודה מעצמו ואם לטו יטרטט ולח חלכן עטו מכחן חמרוטח לא
לחט טיטטלחו כצבטן חטט ול לכן טע חברו צצטיס יכטר נח חין נח לא לטון כקטה חכר נח טע טררך
וחל תחב ג טעמות טקה כצכיה ממוט היא משצרת ורטת חמרו טיטחבת קול וחמרה ממוט ומחתי

ומאיתו היו הדברי' לני שהי' צנועה בצבת חמיה גרתי שיצאו ממנה מלכי ומשבע יהוד' גרתי להעמיד מלכ' בצורה' כי על כן לא נתתיה כי בלין עשיתה על אשר לא נתתיה לשלם צני' ולא יסף עוד יש אומרים לא אובד' ויש אומרים לא עסק בצבת לית' ובדבקה הוא אומר וימלאו ימיה ללית' להלן למלאים וכאן לחסרים והנה תלומים ולהלן תמיים חסר לני שהאחד רשע אבל לא שניהם צדיקים ויתכן יד' הוציא האחד ידו לחסן ולאחר שקטרה על ידו הטע החזרה ירצת' חזקה עליוך חזק אשר על ידו הטע' ארצות כתיבות כאן כנגד ל' חרמים שמעל עכן שיצא ממנו ויש אומרים כנגד ל' דברים שלקח אדרת טענר וצ' התיבות כסף של מאתים שקלים ולסון והאחד צדאית רבה ויקרא שמו זרח על עם זריחה מראית הטע' ויוסף הנורד מצרימה חזר לענן הראשון לא שהפקים צ' כדי לשמוך ירידתו של יהודה למכירת יוסף למר שבצבאל הוריתה מגולתו ושד כדי לשמוך מעשה אשתו של שטיער למעשה תמר למ' לך מה צ' לשם שמים חף צ' לשם שמים שראת בצמט רובולן טלה מעתיה להעמיד צעם ממנו ואינה יודעת אם ממנה אם מצניה כי יא אית' עם טמא טגר צעו וכל ט' הרי לשון קצר חסר אשר לא ידעשת מאומה לא היה נותן לצ' לכלם כי אם הלחם היא אשתו לא טדבר בלסון נקיה ויהי יוסף יפה תואר כיון טראה עצמו מוטל התחיל אכול ושתה ומסלל בצערו אימ' הבה אבך מתאבל ואתה מסלל בצעריך אינ' מגרה כך את הדוכאיד ותשא אשת אדנו ונ' כל מקום ט' אחר שמוך ונעמתי לנאים צ' נח נטעו על העריות' לשבצבאל אית' בלא תשמיש להיות עמה לשלם הבח' ויהי כהיום הזה כלמ' יהי כאשר הנישום מיוחד וים נחוק וים איד שלם הלכ' כולם לע' אמרה אין לה יום הגן לזקק לה יוסף כיום הזה אמרה להם חולה הוא ואינו יכול לילך לעשות מלאכת רבטו זול' חד אימ' מלכתו ממש וחד אימ' לעשות דרכיו עמה לא טנראית' ל דמות דיקנו של אביו כ' בלית' צמכת בטטה יראו הבה לנו ונ' הרי א' לשון קצרה הבה לנו ולא טרש מי הציאו ועל צעלה אומרת כן עבר מעבר הנחר מצע עבר יעד ב' אדנו של יוסף ב' לא לצחק ב' העבר העברי אשר הציאו לנו ויהי כטמוש אדנו בצעפת השמיים אמרה ל' וזהו שאמרה כדברים הלה עשה ל' עריך ענת תשמיש כלה יוע אלנו חמד שיהא מקובל לכל רוחיו ולסון נאה וחסודה שבטטה הוא היה עשה כ' תרצמו צמימריה הנה מתעבדי ב' אשר יא אית' בצביל ט' יא אית' אחר הדברים הלה לני שהרבנה חותה ארורה את הצדיק צע כולם ל' צ' א' הבה להם הקבה טרחנן של לא שיעשו אלהם ולא אלנו ונשד טרצ' הרומה לצדיק על ידיהם חטאו זה נמצא וצב' בשיל' ששרין של וזה נמצא דרור צנלסקא של חותה אהתפתלמלך אין לשון אשייה לא צבת' ויעק טר הטבחים את יוסף להיות אית' ויהי ימים צמטמר יצ' חדש ויחלמו חלם טטהם זהו עשמו וימדטנו כל אחד חלם חלם טטהט שחלם את חלמו ואת פתרון חלם חצרו וזהו טנאמ' וירא טר האנשים כי טוב פתר' איש כפתרון חלמו כל אחד חלם חלם דומה לראוי לפתרון העביד לצ' עליהם וועשים עצבים כיון טר ונאף ונאף יא אטא טרונים אורות ארוכים ויהי כשרחתי צממה לשרחתי ונשחט כתר' ועברית והרבה יש לשון מטטה שלשה ימים הם סימון הם לך לשלשת ימים ויש מדרש' אגדה הרבה ישא פדעה את ראש' לשון חטבן כשיפקוד שאר עבדיו לשרת לעני' צמעה וימה אונת' עמהם ככך צמית טלך ומוטבך אם זכרתה הרי אית' עטה עמדי חמד טל חורי טלם של נטרים קלטים עמיים חורים וצמקמונו יש הרבה ודרך מוכרי פתכטען לתתן ב' אונתן טלם יום הולך את פדעה יום לית' וקורין ל' יום נטמיא' ולסון הולדת לני שאין הולך נולד לא על ידי אחרים שהחיה מילדת את האשה ועל כן היא נקראת מילדת וכן ומולדתך צום הולדת אונתך וכן אחרי הכבצ את הנעש טכטעו על ידי אדם וישא את ראש' ונ' מנאם עם שאר עבדיו שהיה מונה את המטרתים שישרתו ל' צמשתנו וזכר את' לו צבתכם כמו שאין את' ראש' לשון מנן ולא זכר טר המצקים צ' צום ויסכחתי לאחר כן מיע טתל יוסף צ' לזכרו הווקק להיות חסור שד טתי טטם ט' אשרי הגבר אשר טם על יא מצמחו ולא פנה ל' רהבים לא צמח למצרים הקרויים רהבי'

ביתרעמו מאוף וכל לשון קץ סוף הוא על יד אלהים כל שאר הברות אינן קרויין יאורים לא נלמס מצע שכל
האיין עשה יאורים יאורים בני חכם ונלמס שלם בתוכן ומסקה אותם ואין נשמים יורדים במצרים תמיד
אשה מראש סימן הוא למו סופת עזריות גראות ישות זו לנו שאין שן צריה צרה בצריתה צאהו אדם כמו
ישנה אחו ודקות בשר לשון דק ותחלה הפרות הוא סימן שהיא כל שמחה הטובעגטכחה צמי הרעב
צקנה אחד צריאות גמשה שקיץ קדם חטמות לשון משקוף החטט המיד על ידי הדלת המכה עליו קדם
רוח מזרחית דרומית שקורין ציאז הכריאות טיינט בלעו והנה חלם והנה נטלם חלם שלם למעו והוצרך
לשירים יתעם רוחו ומערף רוחיה מקסקסה צתכו כפעמון וצבסכד נצר הוא אומר ויתפעם לפי שהיו
עם טע פשמות גכחה החלם והעלמות פתרון חרטומי הנחרים צעמי מתיס טטואלם בעצמות עימיהם
עצמות בלשון ארמי ובמצה צבם שהיא מלח טמיה מלח עצמות ואין שתיך אותם למרעה שיתרים היו אותם
אצל לפי פיעה שלם ~~הוא~~ היה לו קורת רוח בפתרונם שהיו אומר לו טבעצנות איה מולד
סרעצנות איה קורב בצבעט געם הטוטות באמר הגד למרעה ובצבעט רעבצאמל הראה את פיעה לפי
שהיה הדבר מועיל ורחוק ונעל בו לשון מראה איש כפתרון חלמו חלם הראוי לפתרון טכטער לנו ודומה
לפי עברי ערב יאורים הרשעם שאין טוטבתן שלמה מזכירו בלשון ציון נער טונה ואינו ראוי לגזוף
עברי אש לטונא אינו מכיר עבד וכתי הוא בעמסי מצרים שאין עבד מולך ולא לפי צנדי טרים איש כחלמו
לפי חלם וקרום לעשא הטיב על כח הרי מקרא קצר לפי שרש מי המטיב לפי שאין צריך למרש מי הטיב
מי טביח להטיבו הוא פיעה וכן כל דרך מקראות קצרים על מי טעלנו לעשות הם סותמי הדבר מן הטר
מן בסודר שהיא עשוי גמ וכן כל ער שבמק לשון גמ הוא ואף אין בו מים קרוי ער יונלח מצע כבוד מלכות
בלעדי אין החכמה מלל לא אלהי יענה יתן עשיה צת לשלם פיעה תשמע חלם לפתור אותה תאריך ותבין
חלם לפתור אותה תשמע לשון החזנה והצנה כמו כי טומע יסקף אשר לא תשמע לשונו דלת כחוטות כמו
ממש איהל כל ככה בן המלך דאמנון ודקות בשר לשון כל דקין טבתורה חסרים בשר טומות טומת
בלשון ארמית הוא מלש הריהן כשן בלא לחלח קטות בט לערעמו נבן לקיין נבן אין צבם לא הנן לפי
טבתרקאן מן הדיש טבעטטם וטבעטטם כלן אינן לא טבעטטם איהל חלם טעמים לפי שהדבר מאומן
כמו שתקל לו בצוף ועל השאט החלם ובטכח כל הטבעטטם פתרון הבלעיה זאל יודע הטבע פתר לו ולא
מאדש צלו א קרציה נבון מזמן בטבעטטם הטוטות בא הגד למרעה לפי שהיה סמוך ובצבעטט רעב
צאמר הראה את פיעה לפי שהיה הדבר מועיל ורחוק ונעל בו לשון מראה וחמט ביתרעמו ויזרוז וכן
אחתים איהל חלם דבר הוא לפי טעמו באלף ונקוד בפתח קטון ואובל שהיה ששל כגון כי כל אוכל
חלם ליעה צבף ונקוד קמין תחתיד פיעה צר טותו וצאנרותיו והיה האוכל לפקדון הנטר כשאר פקדון גנו
לקום הנמצא כזה הנטכח כגון חם נלך ונקטטו הנמצא כמות הנמצא לשון תמיהה וכל היא טמשטטה
צראש התעבה ונקודה בראף פתח אין גטון וחכם לבקט איש גטון וחכם טאמרות לפי גמאץ כמון יסקפ
יתערטט כל טרבי עמי יהיו על ידך נעשים כמו בן משק ציתי וכמו נטקו צר ריק הכסא טיהו קורין לו מלך
כמא לשון עם המלכה כמו ונלל איהל כמא ומסאך נתתי אותך ממתי יתך ואעפ כן לשון נתניה הוא כמו
ולתתך עליו בן לגזוף בן לפעלה נטל לשון נתניה עליו נתתי איהל נבדים וטפלים ויסקר את עצמות
נתניה טבעט המלך היא אות למו טאנר לו להיות טע לו בגזוף ביגדי טט דבר חטיטת הוא במצוה רבד
עבך ועל עם שהיא רצוף בצבעטת קרוי רבד וכן רבדתי ערטי רצפתי ערמי מרצושה ובלשון מטנה מוקף
רובין של אינן על הרוב טבעטרה והיא רצפה במרכבת המטנה הטנה למרכבת המה לכת אצל שלו

טל: איצרך כתר' דין אצח למלכא רך בלטון ארמוי מלך צה שותפתן לך רכא ולך בר רכא: ודבר אגז דרט
ר' יהודה אצרך זה יוסף טהוא אבצחמה ורך בטעם אל' ל' ר' יוסי בן דורמסיקית צ' עז מתי אתה משות
עלנא אתה הכותבם אין אצרך לא לברכס טהכל נכסמין ויוצאין תחת ידו כענן טנא ונתון איותו על כל הרן
מצרים: אינ פרעה: טיט יכולת צדי לגור נרות על מלכותי ואנ גור טלף ידים איט את יצו בליעך בלי
רשותך: את יצו ואת רגל כתר' צענה פענח מפרים הצענות: ואין לנענח דמון במקרא: שטיעירע הוא
שטיעיר ונקרא שמו שטיעירע על טם טענתרס מחילנו לני שלקח את יוסף למטבכבכור: יתעש החרך כתר'
ואין הלשון נעקר מלשון עשייה: לקמטס קומן על קומן יד על יד היו אונר' אוכל טדה השער נתן בתוכה
טכל ארן וארן מעמדה שרותיה ונותנם צתבאה מעתר המקום ומעמיד התבאה מלרקה: עז כי אודל
לפטר עז אשר כי חלל הסותר לפטר והרי זה מקר קצר כי אין מפטר טהרי כי מטמט בלטון דהא צטרס
הצא טנת הרעש אדס אסור לשמש מאתן בטע רעשן: ותרעב כל ארן מצרים: טהרקיבה את תבאתם
טאצרו חן מטל יוסף: אשר יאמר לכם תעשו לני טהיה יוסף אומר להם טימול: וכטבוא ערעה ואמרן ל'
כך הוא אומר לא אל' להם ולמה לך צרתם צר וזלף הכרח לכם טטע רעבצאים אמרו ל' אספנו והרקיבה
אל' להם אם כן אשר יאמר לכם תעשו הרי גזר על התבאה והרקיבה ומה אם יגזור עלננו ונמאה על פע כל
הארן: מי הם פע הארן לו העשירים את כל אשר צהם: כתר' די בון שטרא: ויטטר למצרים טצר לשון
מכר ולשון קנן מטמט כאן הוא מכר טצרו לנו מעט אוכל לשון קנן וט תאמר אינו כי אם בתבאה טאף בין
וחלב מצינו מצינו טצרו: לך טצרו בלא כסף וירא יעקב כי יש טצרו ונ' ומהיכן ראה ואלף לך ראה לא טמש
הנה טמעתי: ומהנו וירא ראה צאטקל לראי טל קדט טיש ל' טצר עז צמצרים ולף היה בטאה ממש להודיש
צטרזט טדה יוסף: למה תתראו א תראו עצמכם בטע צע ושמענא וצנע צע עשו טעצט באת' טעה עציין היה
להם תבאה ומש אחרים טמעתי טהיה לשון כחיטה למה תהיו כחוטין צרעב ודומה ל' ומרוה גם הוא יורה
דל' טמה ולף אמר לכו רמו למאתים ועשר טנמ טעטע טעצצו וטרא למצרים כמען דרו: וירדו אחי יוסף ולף
כתב וירדו צע יעקב: מלמד טהיו מתחרטין צמכרית ונתנו לכם להתנהג עמו ברחוה ולפחות צכל ממון
טיעסקו עליהם: עשרה מה תג' זהלף כתבאות צמין אחי יוסף לף טנח לא לענן האחוה היו חלקק לעשרה
לף היתה אהבת כולם ולף טנאות כולם טוה ל' אצל לענן לעשר צד כולם לב אחד להם צר' רב': וכל הארן
צאו מצרים לשטר א יוסף-א יוסף לשטר: ואם תדרטהו כתר' טוה היה צריך לכתובטון יוסף פן יקראנו אסון
וצבת לף יקראנו אסון אל' ליער בן יעקב מכאן טהטען מקטרן צענתה סכנה: צתוך הצאים מטמטס
עצמם טלף יכרום לני טנזום איהם טלף יתראו טלף ישלנע צהם עין רעה טכולם נאים וכולם צערי ויטתרו
ל' אשם נעטתמו על פנה וכן כל הטיחוחה פטוט ידם ורגלם היא: ויטכר חלה נעשה להם ככרי צצרי
לצר קשות: ויכר יוסף לני טהנחם חתימי זקן והם לף הכירוהו טינא מאלם בלא חתימות זקן ועכטו צל'
צחתימות זקן: ומדרט אג' ויכר יוסף את אחיו כטגמטרן טצו הכר טהם אחיו ורחם עליהם והם לף הכירוהו
כטנפל בצדס לנהוג ט אחוה: אשר חלם להם עליה ודע טעתיקמו טהרי הטיחנו ל' ערות הארן עלי הארן
מהיכן היה נוחה לטבט כמו את מקורה הערה וכמו ערום ועריה וכן כל ערה טצמקרא לשון עלי ואקלמ
תרנם צקא דארעף היא כמו צק הכתר טעשה בית אצל לף דקדק לערטו אחר לשון המקר: לף אדע
לף תאל' כן והרי עבדך צאו לשטר אוכל: כלנו צע איט אחד ננצנה צהם רוח הקדט וכלהו עמהם טאף הוא
בן איהם: כטם חמתיים כמו כן דברת: כן צנות צלמד דוברות: עברת לף כן: כי ערות הארן צאתם
לראוה טהרי נכמתים צעטר טערי: השר למה לף נכמתים צעטר אחד: ויאמרו טטכ עטר עבדך וטטבל
אותו אחד נצטרנו צער לצקטו: הוא אשר דברתי: הדבר אשר דברתי שאתם מרגלם הוא האמת והנכון
זה לני פטוטו: ומדרטו אמר להם וטו מצאתם אותי ויעתקו עליכם ממון תצדוהו אמרו ל' הין: ואם יאמרו לכם

זהו צדק ממון מה תעשו אמרו לו לך צדק או להרוג או להרג חל להם הוא אשר דברתי אליכם
עש השבר בתי גחש את צדקת של שטעם מכס החריט כרך גמול של טכס הי פועה אם יחיה
יהיה נעצב בשקר היה נעצב צדקי פועה אם תצאו מזה מן המקו הזה האמת אתכם אם אמת
לך הן נקוד פתח לש שיהיה לטון המיהה ואם לא תצאוהו חי פועה מרגלם אתם מטמר צדק
צדקת משמרם שאתם אפורים ע נכשו ואתם לכו הוצאו לצדקת אתכם עבר רועין צדקם מה
עצבן חשבי בתיכם אצל כתרעמו בקושטא וראיתי צדקתית רבה לעטא דרומיה הוא אצל
ל דברים ויחיתו יתקיימו כמו אמן וכמו יאמן נא דרך צדק אלו עמעו צדק לש מהו לטון
צדק ותרעמו אתם לתצא ועם דמו אתין וגמין רטיין דמו ועם דם הזקן והם לא ידע כי שומע
את לשונם וצנעו היו מדברים נן כי המלך צנעם כי שהיו מדברים עמו היה מלך צנעם היוע
ל לשון מצרית והיה מלך דבריהם לנסף ודברי יוסף להם לך היו ספרים טחין יוסף מכיר
ל המלך זה מנשה ויסב מעלהם נתרחק מאלהם טלף ירחיהו צדק ויכך לש שטעם שהיו
היו שמשן הוא הטלף לצד הוא שאמר לוי הנה צעל החלמות הנה צד לא נכתבן יוסף
שמה יתעשו בן שניה להרוג אות ויאסור אות לשניהם לא אסרו לא לשניהם וכיון טיפאו
ל נעטקו ויפתח האחד את שקו הוא לוי נעטאר יחיד משמשן כן חזק צמלן בימקום מלך טלפו
הוא טן ועם הנה צדמתחת עם הכסף ע עם התבאה מה זאת עשה לאהים לנו להצאנו
הטלף הוטבלא להתעלל לנו ואת החרץ תסחרו תפוצצו וכל לשון סחורה וסוחרים על
ס וסוצב אחר הפרקמטיו צדור כמש קטר כמש אותי טכלתם מלמד שחטקן טמא מכר והו
ל טכלתם כל מי טבעו אובדים קרוי טכול לא ירד צע עמכם לך קבל דבריו של ראוין
ענה הוא זה האוה להמיות צנו וכי צנו ולא צע כאשר כל לחכול יהודה חל להם המיתו לזקן
המן הטיב כאשר כל כדעצאו והמתרגם כד טשקו תועה כאשר כל הנמלס לשתות מתור
זית כדי טשקם הוא נמר שתיים אצל זה כאשר כל לחכול כאשר תם החוכל הוא ומתורגם
ל השל לשון היראה טפתם היראה מתרה ע צעע עים יוכן כי העד השדותי צדאתכם
ל תראו עז בלתי אחיכם אתכם לא תראו בלתי אחיכם אתכם ואנקלם טתרגם אלהין כד
יטעם צדור הדבר על חשנו ולא דקדק לתרגם אחר לשון המקרא לנו ולמואלתנו למשערתנו
עיריטותינו גלה לנו ונגד ל טיינו לנו אבוחח על פי הדברים הלה על פי טלותי אשר טאל
ל כי יאמר אשר יאמר כי משמש בלשון אם ואם משמש בלשון אשר הרי זה טמוס אחד מל
הרי כי זה כמו אם עז אם דברתי דברי ונחיה נצצה ע רוח הקדש על ידי הלכה זו תחי רוחך
האבה ולא נמות ברעב צימון טתק יתעם טתק לא יתעם ואם כולם מתים ברעב אם לא נלך
את הטק ויתרעם את הוואי והצנעו לענך טלף אציאנו אלהך מה כי אם חי וחטאתי לך כל
הבא לל התמהמה על ידך כד היינ טבס אלהך עם שמשן ולא נצטערת עלנו כל הימים
מן יתר הוא לתקן מלה בלשון עברי חכ חזקק לעשות טאטלחנו עמכם צדק את לחזר ולבקט
זה וענה להשיאכם ואומר את זאת ועשו מזמרת החרץ כתרעמו מטעב צדענה טהכל מזמרין
ל לשלם נכאת טשה צדקתית רבה בעטם לא ידעו מהו וצדוטי לאף בתי של ר מכיר
יאם ודומה ל טהן אפרסקין וכסף מטנה ש טעם כראטון קחו צדכם לטאר אוכל טמא
האל מטנה הוא טמא הממונה על הצדקתכו טונג ולא טדי מעתה אינכם חברים כלם לא
יתעללעלכם א טייס די צדקתית רחמין וכדי היכולת בינו לנתן יתן לכם רחמי זהו טפוטו ומדרשו
די יאמר די אצותי כי לא טקטתי מנשרי צדקת לכן אחר צדקתו צדקת רחל אחר צדקת דונה

למה צרת יוסף צרת שמשן צרת צמין וטלח לכם יתעורר לכן תרעם יעמרו מאסיריו לכן להנטי יעלמו
ואין יופל הלשון כתרצמו לשון ויטלח סהרי לשם הם הולכים אלכל את אחיכם זה שמשן יחזר רוח הקדש
נדריקו עו לרצות את יוסף ואנו על טועם אהיה שכל מסעך כאשר סבלתי מיוסף ומשמשן סבלתי מעמין
ואת צמין מיתרצמו ודבריו יתצמין לש שאין לקיוות הכסף ולקיוות האדם שוות בלשון ארמי בדבר הנקח
כל מיתרם נסית ודבר הנקח בהנהגת דברים מיתר ודבר יעצב עצה והכן כמו ולמטח עצה ולהכן וכן
ומטח לשון צנוי סהרי היה לו למי ועצה יצאה הים מיתר צמיריתא ויש הרבה בתלמוד טרא לכלב טרוותא
בצמאלה שירותיה שהיא לשון עשדה ראשונה בלשון ארמי אבל כל תרעם של צהרים מיהרא וייראו
הצנים יפתים צמין ודן ותרצמו ודחיל כי הוצאו צת יוסף ואין דרך שאר הבאים לצד צלן צבת
יוסף כי אם בצנדיקאות טעבר וייראו שאין זה לא לאומם א משמר יאחמו מוצים א תך הבה הזה
להתעל להיות מיתר לבלתי עליו עלות הכסף ולהיותה נועלת עליו ואחלקם שתרעם לסיסתקח עליה הוא
לשון להיעלל כדמיתרצמו עלות דברים תקוש מלן ולא תרצמו חזר לשון המקרא ולהעלל שתרעם
להתרצב הוא לשון גלה הזהב והוצב ליה העלתה שהיא לשון מלכות כי חזע לשון צשיח והתנועם הוא
ובלשון ארמי בל ביה הו ירד ירדו וירדה היא לנו רבא ייניא לתרעם אחרים עכתיזו אנו צריכים לך
להיבם בצותכם ואם אין זמיתכם כלי אהי אבכם צבות אבכם נתן לכם מעמון ויצא האיש הביתה
הצאה אחר הצאה לשי שהיו הם מחשן אותה חוז על טדברו לוי עתה הבתומאחלם לכם שלם לכם נמטם
ועזו אחריו ויכינו הזמין עערוה בכלם נאים הביתה מערודור לטרקלן גהים יחנך צע כשאר הטעני
שמענו חנה אשר חנן אלהי את עבדך וצמין על אין לאלול לך בדם יוסף צמנה ויקדו וישתחוו על שלש
שלם קידה כשעת קדקד הטיחוחה מטענה לחרן כי צמרתו רחמי טלו יש לך חמא חמר לו חם היה
לו ואיש ידע היכן הוא יש לך צמס חמר לו יש לו עערה ומה שמם חמר לו בלעצבר וגו חל לו מה טכן של
שמות הלל חמר לו בלן על עם אחי והצרות שמצאוהו כדאיתא בצוטה מיד נכמרו רחמי נכמרו נתחמו
ובלשון מטנה יש על הכומר של זיתים ובלשון ארמי מכמר צמרא וצמקרא שרנו כתיור נכמרו נתחמו
ונקמנו קמטין קמטין מפת זלעש רעב כן דרך כל שר כשמחמין אותה מאד נקמנו וכוון ויתחפק בתחמן
והוא לשון אשדך מנעם חוזק וכן ומזוח אשקים רעה כי תועה הוא דבר טאי הוא לכל את העברים
ואחלקם נתן טעם לדבר הבכור כבדתי מכה בגביעוקרא ראוץ שמשן לוי ויהודה ישסכר וזולן צע
אם אחד המע כסדר הזה שהוא תולדותכם וכן כולם כיון שהעבד צמין חמר זה אין לו אם ואנו אין לו אם
ישכל אלכל משאות מנות חלקו עם אחיו ומשאות יוסף ואמנת ומנסה ואפרים וישכרו עמו מוח שמכרתו
לך שתויין ולא הוא שתה יין ואותו היום שתו יציש כס ארדן הן כסף אשר מצאנו וגו זה אחד רעשרה
קו האמורים בתורה כולן מאין צבר אשית רצה גם ענה יאף חן מן הדין אמת כדברכם כן הוא שכלכם
חייבן בדבר עערה שמצאתה נבנה על אחד מהם כולם ניתשים אבל את אעשה לכם לענע מן הטורה אשר
ימצא אתי יהיה לו עבד חילק לעבדך חולין הוא לנו לשון נציא ותרעם חם לעבדך חם מאת הקב"ה יהי עליו
מעשות זאת והרצ חם ושלם יש בתלמו בלשון זה בגדול החל טלח ירעטו שהיה יודע ע היכן הוא ועמות
איש על חמורו בעל זרוע היו ולא הוצרכו לשייזה את זה לענען וישוט השרה מטרשולן היתה והוא חומר
השרה שר כל שהיא לא טלח היתה חסובה בעענהם לא כשבר צמנות של עערה צע אדם לענען המלחמה
שדנו עם שהיה ממתין להם הלהים מצא יודעם אנו טלח כרחנו אבל מאת הבה היתה לא עליו זאת
מצא בעל חוב מקום לגטת טטר חוט מה נטמק לשון דק וכן כל הבה שתחלת יפודה צל והיא צאה
לדבר מתעל או יתעל או יתעל נוהץ מייך במקום תנו ואינו נותנה לעת אותה ראשונה של יסוד היתרה לא
באמצע אותיות העקר כגון נטמק יצטעמנו צע יצטעמנו מצדת ציר אמונס מרפת הצעידעו אותי

מביתנו מנזרתה צדה לדרך ותבנה שתחלתה סוף כשהיא מתעלה מעירי ת"ו את חותיות העקר ומתעלה
הצגה מסתכל היות בקרנא ישתמר חקות עמרו ומרע משתלה מנזרת מולך יועצים טולל עשך
מסתלה צעמי מנזרת דרך לך סלילה

תבר נא עבדך דברי בראש אדע יכנסו דברי בראשך א יחר חקך מכאן את למד מדבר אלנו קטנות כי כמון
כערה חסות חיה צעש כמו מלך זה פשוט ומלך סוף לקות עליו בצרעת כמו טלחה פרעה על ידי קצות
טרה על לנה אחת טעבה דא מה פרעה נא ואינו מקיים מצותו ואינו ששה חף חיה כן וכי זו היא סימת
שן טזמרת לשם שכן עליו דא כי כמון כערה אם תקטע זה רוג חותך ואת אדך אדע טל את עבדי
מתלה בעלך באת עליו למה היה לך לשאל כל אה צתך הייא מבקשים או אחותנו חיה מבקש ואעפ"כ
ונאמר א אדע לך כחלנו מן דבר ונאחו מתמשע היראה היה מוציא סקר משו אמר אם חו"ל לטוהו קיים
יתאר ל הביאנו חלל לבדנו לאנו מאותה האם חין שד אח יעוב את חו"ל ומה אם יעווב את חו"ל ונאנו
לנו טמא ימות בדרך טהרי חנו בדרך מתה יקרהו חסון טהטון מקערג בשעת הסכנה והורדתה את
טיבתי עכשו כשהוא חלל את מתבחס צ על אחיו ועל חמו ואם ימות זה דומה על טלשתם מתים טוב אחד
זהה כראותו כי חין הנער ומה חו"ל מנרתו כי עבד ערב את הנער נא וא תאמר מה את נכנס לתגר יתר
מאזר אחיהם כלם מבחון חלל את נקשרתי בקשר חזק להיחל מנודה צעש שלמות יטב נא עבדך לכל דבר
את משלה ממנו לגברה ולמלחמה ולשמש להתחפק לכל הנצבים לך יכול לטוב סוהו המצרים נצבים עליו
ושמשו טלחו מתביישו להם ושמעו צות פרעה ביתו טל פרעה כלומר עבדיו וצו ביתו חין זה לטון ביתא
כמו בית ישראל בתי יהודה כי גדלה למענ הבישה נשן נא חל ראה חותם נמונם לחוריהם אמר עכשו אחי
בכלמים קרא להם בלשון רכה ותנאנוס והרחה להם טהוא מהול לחמיה לחיות לכה לחמיה כי זה טתים
עבדו משע הרעב לנח חדר ופערו ועל א חב ארץ ישראל געה מכל הארצות ען תורט דלמא תימסכן
לשון מוריש ומעשיר והנה שטנס דחיות צבסדעו שאנ אחיכם טהרי חן גמול ושד כי ש המדבד חלכם
בלשון הקדש ויעל על צארי צעמין אחיו ויבד על טע מקדשות טעתידין להיות בחלקו וטובק לחרב וצמין
צכה ועל מטכן שילה טעתידין להיות בחלקו טל יוסף וטוש לחרב ולחריבן מאחר טראוהו צכה ולע טלם
עמהם דברו אחיו חיה טמתחלה הי טטים ממנו ושע אחי צעמין טסוה את כלן יחד למר כטם טחין צליב
טנאה לתל צעמין אחי טלך היה צמירתי כן חין צליב עלכם והקול נשמע צות פרעה כמו צות פרעה
וחו לשון צותמט טעשו את בשרכם טבואה את טוב ארץ מצרים ארץ נטן טבא ולח ידעמה טבא טוקן
לעשותיה כמטולה טחין צה דטם חלב הארץ כל חלב לשון מטא חו וחתה צויה מטל למר להם זאת עשו
כן חמו להם טבדויה הוא טלח כזאה כחטטן הזה ומהו החטטן עטרה חמורים מטוב מצרים צתלמוד
מצינו טלח ל חן טעעת וקטם נחה הימנו ומדרט חגדה גריסין טל טל צר ולחם כתר גמו ומוזן לעתך
א תרגו א תתעסקו בצד הלכה טלח תרגו עלכם הדרך דא א תתפיש פטיעה והכטמו חמה אשר ולח
טזוטו טל מקרא יט למר טלח טהו נכלמים היה דואג טמא יריע בדרך על דבר מכירתו לתכת זה עט
זה ולמר על ידך נמכר חיה טערת לשון הרע טלנו וערמת לנו לטאותנו וכי הוא מטל ואמר הוא מטל יוער
לע בחלף לעו הילך מלה חמין לח היה טנה לעו א הדברי לשון משטן טעמו בלשון מטנה וכמו מאין הפועל
ורוהו לח נמר וריויה לח ען את כל דברי יוסף סימן מסר להם צמה היה שמוק כטשרט ממנו צערת
עלה ערובה זה טח"ו וירא חיה העלית אשר טלה יוסף ולח בא"מ אשר טלח פרעה יתיה רוח יעקב טרתה
עליו טכנה טערה ממנו רב ל שד טמהה וחלה הואיל ויוסף צו חיה טעבכמו לצר טענה צמוף

במאן תבנה במקום למד בתחלתן לנאיהו אישן יצחק חייב אדם בכבוד אביו יותר מכבוד זקנו ויש תלה צדקן
ולא בצדקהם יעקב יעקב והוא לשון חבה גא תירא מרדה מצרימה לש שהיה מוצר על טמקן לצאת לרעה
לארץ אנכי אעלך בעמיהו להיות נקבר בצרף אשר רכש בצרף כנען אבל מה שרכש בצרף אדם נתן הכל
לעשו צטיל חלקו במערת המטלה אי נכסי חוזה לרץ חין כדי וזהו אשר כדיתלי העמיד לצדקין של
זה ושל כסף כמין כרי וחמר ל טול אהלא צנו וצנות צנו סרח צת אשר ויכבד צת לוי מצאתי ביקרף
רבה עשו טט נפשות היו לו והכתוב קורא נפשות צת לשון רצם לוי שהיו שצדים לנאות הרבה יעקב
טבעם היו והכתוב קורא אותם נפש לש שהיו שצדין לא אחד הצדים מצרימה על טס הטעה הכתוב קורא
להם צדים ואין לתמוה על אשר לא כתב אשר צאו כן הכנענית כן דינה היה טעילה לכנעני כשהרע אה
טכס לא הייתה דינה רעה לצאתה טענתה טמשן טיס אנה בצדאטיות רב ושה צע לזה ואת דינה צת
הזכרים תלה בלחה והקצבת תלה בעקב למדך אשה מזרעת תחלה יולדת זכר איש מזרע תחלה יולדת
נקבה טלנים וטלש וצטרט אי איהה מוצא לא טלנים וטעם לא זו וכבד טעולה צין החומות צכטמתן אשר
טל אשר ילה אותה לוי צמצדים לכהה צמצדים ואין הורתה צמצדים צע רחל אטת עקב וצכוין לא טל
כן לא טעיתה שקרו טל בית כל הנפש הצאה לעקב שיצאו מארץ כנען לצד מצרים ואין הצאה זו לשון
עצד לא לשון הוה כמו בערב היא צאה וכמו רחל צת צאה עם הצאן לש טעמו למטה בלאף לש טכטיצאו
לצד לא היו לא טעים וטט כל הנפש לצת יעקב הצאה מצרימה טבעם היו לשון עבר טצות לעקב
מצרימה לש טעמו למילה צכית לש טמטצאו טס היו טבעם טמטצאו טס יוסף וצנו ונחמטפה להם וכבד צין
החומות ולצדי החומר תחומות נאלמו עם הטבעים צריכין אטן למר טמתן לטע ידיעתן למצרים שהרי לא
נמנו כאן להצרות לענו כדענו לענות לו מקום ולהורות היאך יתיטט בה לענו קודם שיצילנשם ומדרש
אנה להורות לענו לתקן לו בית תלמוד טמטט תצא הוראה ויואקור יוסף מרכצתו הוא עצמו אשר הטקנים
למרכצה להזרז לכבוד אביו וירא חלנו יוסף נראה א אביו ויבד על צארו ועל לשון הרעות צביה וכן כי לא
על איש ישים שד לשון רצוי הוא חין טס עליו עיל לתנסעות על חטאיו אף כאן הרצה והוסף צבצ יותר על
הרגל אבל יעקב לא נפל על צארו יוסף ולא נטף וף רצותי שהיה קורא את טמש חמותה הפעם פשוטו
כתרנו ומדרשו ט טר הייתי למות שר מיתת צשלם הזה ובעלם הרב טנמת לקה טכניה הימנ והיית אף
שיצבעו המקום מיתתך עכשו טשדך חי לא חמותה לא פעם אחת וזוומרה חלנו אחינו ועד חומו והאטט
רעה צאן בעבר טטש צארץ גשן והיא צריכה לכס שהיא חרץ מרעה וטתת חמרו לו טתים צקחים
צמלחכ אחרת רחיקם מעלנו ואשיצכם טס כי תועצת מצרים כל רעה צאן לש טהם להם לטות ומקצה
אחת מן הפחיתים טצקה לגצרה טחין נראים צצרים טאם יראה חותם צצרים יעשה חותם אנטי מלחמת
ואל הן רחובן טמשן לוי יטכר וצמין אותם טלח כפל מטה טמותם כטצכם כפל טמותה הצברים צאת
להודה יטמש יא קול יהודה ולגד חמר צרוך מרחיב גז ונפתל חמר נפתל ולכן חמר דן ולטטלן חמר
טמח וטלן ולחמר חל צרוך מפתח אשר יהו צדאטיות רצה טהיא חגרת חרץ ישרל אבל תלמו צכל טלנו
מצנו ט טאותן כטפל מטה טמותן הם החלשי וחותם הטח לעט פרעה ויהוד שהוכפל טס לא ממש חלשות
הוכפל לא ענים יש צצדי כדאית צצצא קמח וצצרתה צטפרי טטנו ט זאת הצרכה כמו תלמוד טלנו חגשו
חיל צקחים צחומותם לרשת צאן על אשר לו על צאן טל ויעצד יעקב היא טלת טלם כדרך כל הנדרים
למע המלכים לתקיד טט מצרימי גרותי כל מי אשר הייתי גר בצרף אחרים לא השיע צטובה ויערך
יעקב כדרך כל הנפגעים מלמע טרים מצרכין אותם וטטלן רטות ומה צרכה צרבו טעילה טלם לרגל לש
טחין חרן מצרים טותה מי נצמים אף טלם עלה ומטקה אתה חרן הנרמח רעמטם מארץ גשן היא לש
הטף לש הנריך לכל ביתם ולחם חין צכל חרן חויר לעשן רחטון לתחלת טט הרעפ ויתלה כמו ותלה

למון ששית כתר צמו וזמנה ל כמותה לה הורה ויקים יצטרך אשר הם שוצרים מתקני ל את הכסף ארע
כתר צמו שלם כספת וינהלם כמו ונהגם וזמנה ל אין מנהל לה על מי מאנחות ינהל צננה הסנת לטע
הרעב כי אם תם הכסף כי אשר תם הכסף והמקנה וכל הכל ל יד אדוע צלתי אם ציתת כמו אם ל
ציתת ונתן ארע לרוע את האדמה וזעעץ סוף יסוף ועד חמש טעם אשר אין חרש וקציר מכיון טבא יעקב
למצרים צאת ברה לרנלו והתחיל לרעוב ולה הרעב וכן טענו בתוספת דמועה לא תעם לא תהי מממה
לא תצר לשון טעה צד טחינו חרוש ויהי הדרך לערעה קנה ל ואת העם העבר אורו לערים יאותן
העבר יסוף משר לער לזכרון עזין להם עד חלק בדרך והושיט של שר ו צבצבתה ולא הוצרך הכתיב
לכתיב זאת לא להודיע טעמו של יסוף טענתו להסיר חרפה מעל אחיו שלא יהו קורין אותם גלן מקנה גשל
מצרים כן עשה לכל הערים אשר בכל מלכות מצרים מקץ גשלה עד קנה גשלה הכהנס כומרין כל לשון
כהן משרת ללחות הוא חוץ מחותן שהן לשון גשלה כגון כהן מדין כהן חון חק לההנס חק כן וכך לחם
לום הא כמו הנה לרעה הטעה טבכל טנה ולאשר צבתיכם לחסול הערבי והסתחות אשר צבתיכם לטעכם
צטכם קטעם גמאח חן לעשות לנו זאת כאשר אמרת והיינו ערצים לערעה להעלות המם הזה בכל טנה
לחק של יעצר וישט ישרא בדרך מצרים והיכן בדרך גשן שהיא מארץ מצרים

למה פרט ו מתומה לשי טכיון טענער יעקב אצנו נפתחו שטחה ולקם של ישרא מצרת השעבוד שהתחיל
לעצבים דל טענס לגלות את הקן לצנו ונפתם הימנו ברא רצה ויקדם ימי ישרא למות כל מי טנאמרה
ע קדיבה לא הגשמי אבות ויקרא לצנו לוסף למי שהיה יכולת בדו לעשות שיש נא יד והטעם חסד
ואמת חסד ששטין עם המתים היא חסד של אמות טחינו מצפה להשלם גמול ל את תקברת במצרים מותם
להיות עפרים כנס וטחינו מתי חוננה לדרך חיון לא בצער גלגל מחילת ושלח יעצנו מצרים עץ וטכצתי עם
אבותי ו ו מחובר למעלה לתחת המקרא שיש נא יד תחת ירכי והטעם ולא מוש לטכ עם אבותי ואתה
תשאנו ממצרים ואין לעמר וטכצתי עם אבותי הטכצתי עם אבותי במערה שהרי כתיב אחרי וטכצתי
וקברתי בקברתם ועד מצאו בכל מקום לשון טכצתי עם אבותי היא הנייה ולא הקברה וטכצ דוד עם
אבותי ואחר כך ויקבר בצער חד ויטחינו ישרא העלא בערעה טבד לה על ראש המטה הקך עצמו לצד
הטכצתי מבאן אמרו שהטכצ למעלה ממרחשותיו של חולה דל על ראש המטה על שהיתה מעתה טלח
ואין צה רטנשהרי יוסף מלך הוא ועד טנצבה לבן העים והרי הוא שמד צדקו ויאמר לוסף אחד מן
המצרים והרי זה מקרא קצר ויש אומרים אפרים היה רב ל לעי יעקב בתלמוד וטכחל יעקב בדרך גשן
הלך אפרים אצל אביו במצרים והבד ל ויקח את טע צנו אתו כדי שיכרם יעקב לעי מותו ויגד המגד
ליעקב ולא שרע מו והרצה מקראות קצרי לשון ויתחוק ישרא אף אעץ שהוא צד מלך הוא וחלוק ל כבוד
מבאן שחולקין כבוד למלות וכן מטה הלך כבוד למלו ויירד כל ערדך לה לי ויטחינו ל וכן ליהו וישגם
מיתנו וניתקן לקהל עמים צטרע טעתידין לצאת ממוט עדיין קהל ועמים הרי טלשה וכבר נלנו ל אחד עשר
צטם על צמיון ורמז ל שהיה צד צי צמון השבועי ועתה אוריה ברה את אנת לך טע צעך הנולדים לך עי
צחי חלק לעי צחי חלק כלל טנולנו משטרטת הימנו עד טכצתי חלק ל הם צחטבון שאר צי הם לטול
חלק בדרך איש כגנו ומולדתה אם תולד עד לא יהו צמון צי לא בדרך טצעי אפרים ומנשה יהיו נכלים
ולא יהי להם טם צצעים לענן הנחלה וזעעץ טנחקה הדרך לש מונן גלגלתם ככתי לר טים נהלתו וכל
איש ואיש נגול צטוה חוץ מהצבורות מל לא קראו טצעים לא לו ואט צצחי מועין וזעעץ טאט מעריח עלך
לחלכט ליקבר בדרך כגנו לא כן עשית את לחמד שהרי מתה ממוך לבת לחם ככרת ארץ מדת ארץ

ארץ והם אשם אשם כמדת תמוס כדברי ר' משה הדרסן ולן תלמי' לן טעמב על גמלי' מלהלכה ולקוצרה
בצרון עת הגריר היה שהארץ חללה ומאוקרת בכזרה ואוקרה שם ולן הלכתיה חש' לכתלם להכנסה
לארץ וידעתי שיש בלבך על אהל דעלך שעל פי הדבר קברתיה עם שתיה לעל' לצעה כטיגלם נגמר ארץ
והיו שברין דרך עם יצאת רחל על קוצרה וצעה ומבקטת עליהם רחמים טז קול צמה נטמע רחל מצכה
על ציה וג' וואקלם תרגם כרוס ארעא כדי שיער חרשת ארץ ואומר אינן שהיה להם קצב שהיו קוראין
אותו כדי מחרישה אחת כרוס ותני' כלאמרינן כמה דמלק תעלה מצי כרבת' וירא ישראל את צי' יוסף בקט
לצרכם ונסתלקה ממנו שכינה לש' שעתיד ירבעם ואחאב לצאת מארעם ויהוה וצנו ממנשה ויאמר מי אלה
מהיכן יצאו לו שאינן ראויין לצרכה ציה טער אירוסין וטער כתוצה וצקס יוסף רחמים על הדבר ונהה עליו
רוח הקדש ויאמר קחם גא' אל וצרכם זהו טח' הכתוב ואצבי תרנלתי אפרים וואצבי תרנלתי רוחי בעקב
צטבל אפרים עד טלקחם על ורשתי' לן עללתי לן מלחנ' לבי לחקור מחסבה שארחה עקב שד פלגה לשון
מחסבה כמו הצי' עצה עשי פלגה ויוצא יוסף אותם לאחר טנטקס הוציאם יוסף מעם צרכין כדי לשכם
זה למיין וזה לשמא' למיין ידע עליהם ולצרכם וישתחו לחשו כחטור לחורו' מלש' אצבי אהת אפרים צמיא
מטמא ישראל הצי' לקראת צריו ימיא כנגד טמא צריו וכיון שיהא הצבור מיומן לצרכה שכל את ידע
כתרעמו אחכמאן לנדוי' בהטבל וחכמה הטבל ידע לכן ומדעת כי יודע כי ימינו הצבור ואעפ' כן לן את
ימינו עליו המלך הגא' אותי המלך הרנל' להטיל אל בצרתי כעשן טנאמר ויאמר אל מלך האלהים
צחלם הללה ויאמר יעקב אצבי הא' ביה' יעבד את הנערים מנשה ואפרים וידע כנגם הלל טפרים ורצם
ואין שן שולטת בהם וייתמוך יד אצבו הרומה מעל ראש צנו ותמיכה ציו' ידעתי צי' ידעתי שהיו הצבור עם
יהיה לעם ויגל עתיד געשן לצאת ממנו שהיה ששה גם על ידו ואלף אהיו הקטן יגל ממנו שעתיד יהושע
לצאת ממנו שיחיל את הארץ וילמד תורה לשרא' ורשע יהיה מלך העם כל השלם יתמלך בצאת טמש
וטמו כטיעמוד חמה בגעשן וירח בעמק אילן בכך יעבד ישראל הצי' לברך את צענו יצרכם צצרכם ויאמר
איט' לצנו ישימך אלהים כאפרים וכמנשה ויטע את אפרים צצרכתו לשע מנשה לקדמוו צצולם וצחוכות
הנשיאים ואנן נתתי לך אתה עורח להטעמק בקטרתו ואנן גם אינן נתתי לך נחלה שתקבד צי' ואי' ז' סכס
טנאמר ואת עצמות יוסף אשר העל ממטרים קברו צצסם טכס אחת על אחיך טכס ממש היא תקיה לך
יתרה חלק אחד על אחיך בצרצ' וצקטתי כשהרע טמשן ולן את אצבי השר נהכנסו כל סצטרת' להצור
להם וחגרי יעקב כל מלחמה כנגדם דא' טכס אחת היא הצמרה טיעל צצנו טע חלקים וטכס לשון חלק
הוא כתרע' והרבה יש דומים ל' בצמקרא' חלקה טכס כי תטייתמו טכס תטייתמו טכס לשע לחלקם דרך
ירחצו טכמה איט' חלקו לעצבו טכס אחד אשר לקחתי מיד האמורי מיד עשו טששה מעשה אמורי דא'
שהיה צד את אצבו צאמרי טיו' בצרצ' וצקטתי היא חכמתי ותלתי' ואצבה לכס וג' צקס לגלגת את הקץ
ונסתלקה שכינה ממנו והתחיל או' דברי' אחר' ראשי' אונן היא טפה א' לן טלף ראה קרי מימיו אונן כחי כמו
מצאתי און ל' מרוב אוננם ולחין אוננם יתר טחת' ראוי היתה להי' יתר על אחיך צכהונה לשון נטאות כשם
איתר' ע' צמכות כמו וית' ע' למלך ומו גרם לך להטעיד פחו כמים הפחו והצהלה אשר מהרהר אהת את
כעשך כמים הלל הממהרים למרוצתם לכן א' תותר' א' התרבה לעול את כל היתרות הלל שהיו ראויות לך
ומהו הפחו אשר פחצתי עלת מטכב אצבך אז חללת אותי טעלה על יצוע טם טכניה טדרכו להיות עלה
על יצוע פחו טכ דבר הוא לתי' טעמו למעלה וכול' נקוד פתח ול' היה לשון עבר היה נקו' חצוי קמץ והציו פתח
וטעמו למטה יצוע לשון מטכב על טם טמצישן אותי על ידי לצדין וסדיון והרבה דומים ל' חס אעלה על
ערש יצוע אים זכרתך על יצוע טמשן ולן אחים צעצה אחת על טכס ועל יסף ויאמרו איט' א' אחיו וערה
לבי ונהרגו מי קס את תאמר ראובן או יהודה הרי לן הטכיון בהריגתו אים תאמר צי' הטעמות הרי לן

היתה שזאתם שלמה שגאמ' והוא נער את צע בלהה ונ' ישעכר וזעלן לא היו מדברים צעני אחיהם הגדולם
מהם על כרחיך שמשני ולני הם שקראם איהם אחים כל חמס' אומנות זו של רצחה חמס הוא צדיקה
מכרת בעניו היא זו אומנות של הוא וזאת חמסתם אותה ממנו מכרותיהם לשון כל זן הסוף בלשון יונ
מכר תחומא דא' מכרותיהם בדרך מכרותם נהג עצמם בכל חמס כמו מכרותיך ומולדותיך והוא תרנ'
של אנקלס' בצולס' א תרנ' נפטי זה מעשה זמרי כשנתקצו שצטנו של שמשן להביא את המדינות לפני
מטה ואמר לו אס תאמר אפורה בתינתן מי התירה לך א יזכר שמי בדבר זמרי בן שלמה נפטי בית אב
למשמש' ולא כתב בן יעקב וצקהלס' א תחד כסדי כשיקהל קרח שהוא מטענו של לני את כל העדה על
מטה ועל אהרון א תחד כסדי עם א תתחד כסדי ושמי עמיה' א תחד כסדי כבוד לשון זכר הוא ועל כרחיך
אתה צריך לערשו כמדבר א הכסד ואומר אתה כסדי א תתחד עמהם כמו א תחד אותם בקצורה קרח
בן יצהר בן קהת בן לני ולא נאמר בן יעקב אצל בדברי הימים כשנתיחסו צע קרח על הדוכן נאמר בן
קרח בן יצהר בן קהת בן לני בן ישראל כי באתם הרע איש אל חמור ואנשי טכס ואינם חסובים כלם לא
כאיש אחד וכן הוא חומ' בגרשון והכית את מדין כאיש אחד וכן בצמצרים טונס ורכב רמה בם זהו מדרשו
ופשוטו אנשים הרבה קורא איש כל אחד קורא לעצמו באתם הרע כל איש טכעסו עליו וכן ויל' לערף ערף
אדם אכל וצדצנס עקרו שור רצו לעקור את יוסף טנקרא שור יצבר שורו הדר ל' עקרו לשון ואת בסייה'
תעקר ארור ארם כי ע' אשיל צעעת התוכחה לא קלא ארם וזהו מה שאמר בלעם מה אקב לא קצה א
אחלקם בעיקב אפרים זה מזה שלח יהא לני במשין הטבטים והרי הם חלקים דא' חין לך עינים וסופרים
ומלמי תינקות לא משמשן כזי שהיו נשטים וטבטו של לני עשאו מחזר על הנרות לתרומות ומעשרות
נתן ל' תצנת דרך כסד יהודה אתה יוצך אחיך לני שנהכיח את הרשעים בקטורים התחיל יהודה
נצור לחוריו וקראו יעקב בדבר רצוי לא אתה כמותם יך בערף אויבך בימי דוד ואניב תתה ל' ערף צע
אבך על טס שהו מנשים הרבה לא אמר צע אחך כדרך שאמר יצחק נר אריה על דוד נתצח בתחלה
נר צהיות שחול מלך עלינו אתה המוציא והביא את ישראל ולצפוף אריה כשהמלכהו עליהם וכן תרגמו
אנקלס' שלשון יהא צהירויא בתחלת מערף צע עלת ממה שחשדתיך בערף ערף יוסף חיה רעה אכלתהו
נוה יהודה טמטל כחריה צע עלית לקת עצמך ואמרת מה צענאך מהרבינת תמר שהודה צקה ממנו לני
כרע רצן כאר' ונ' בימי שלמה איש תחת גפנו ונ' לא יסור טבע מיהודה מדוד ואילך אל רחשו גלות טעצל
טרודין את העם בטבע טמאטם על ש המלכות ויחוקק מבין רגלו תלמידים אל נפיו הדרך ישראל עז
כי יצא שילה מלך המטיח שהמלכה טל וכן תרגם אנקלס' ומדרש ארנה שילה יובל טי למול זל ויקהת
עמים אפית עמים שהול שער היא בטוד כמו יעשהך ועעמים טנפלת ממנו וכמה אותיות מטמטות
בלשון זה והן בקראות שער טפיל כגון נון' של גנף ושל נשך חלף טבאחותי בצאנכס וטבאבות חרב אסוך
טמן אף זה ויקה עמים אפית עמים טל' א זעים ידרונו וזומה ל' שן תלען אב ותבצו ליקהת אס' לקסן
קמשין טענה מטי זקנה וצתלמוד דיתב ומקהו אקהתא בטוקי דנהרדעא בטמות ויכול היה לנ' קהית
עמים אמרי לגנן שרה נתצח על ארץ יהודה שתהא מוטכת כמשן איש יהודה ואמר לגנן שר אחד
ויטעניו מנפן אחד ומטורק אחד בן ארתן אחד מרטי יין שורקה זמורה ארוכה כבב ביין כל זה לשון רצוי
יין סותה לשון מין כגד הוא וזין ל' דמיון במקרא אומרי כמו אומר דוגמות מקימי מעבר דל' היות ט
בעמים וגם צע ארתנו בעניו זה ואנקלס' תרגמו במלך המטיח גנן ישראל שרה שר זו ודוטלס' שורקה
ישראל איכבי נעתיך שורק צע ארתנו יבטן היכלה לשון שער האיתן צפר יחזקל ושד תרגמו בעיכ'
אחרים גנן אל צדיקים צע ארתנו עבדי אורייתא באולפן עמיה על טס רוכב ארתנות חמורות ארגון טב
צעש ממה לני וצבטנין הוא לשון סותה טהאט' לעשתן ומסיתיה צם אתה הזכר לתן שטנו צע ואף רט'

רציתא פרטוהו בתלמוד לשון הסתה סכרות במסכת כתובות ועל היין שמיא תלמוד אינו מראה תל' סותה
חכלה לשון אולם כתרעמו וכן למו חכלה עסן דרך שותי יין שניהם מאדומים מחלב מרוב חלב ולפי
תרעמו יקצם של ולשון ארמי הוא במסכת ע"ג נשנה ארתחוא יחורין עקעציה תרעם של סעם לשון טע
הפלעם לחוף ימים וסבן על חוף ימים תהיה ארצו חוף כמו ספר והוא יהיה מצוי תידי א האנות במקום
הגמל טאנות מציאות עם פרקמטיא שהיה זבולן עסק בערקמטיא וטעסכר עסק בתורה צאהלס וירכת
על ציהון סוף גצול יהיה סמוך לציהון ירכתו מוש כמו ולרכתו המטבן ימה וטעסכר חמור גרם חמור בעל
עצמות סובל של תורה כחמור חוק סמטשטן ארת משי ככר רוכץ בן המטפתים כחמור המהלך צום
ובלילה ואין לו לנה צבית וכשהוא רוכץ לנח רוכץ לו בן התחומים בתחומי השרות סמולך עם חבילת
פרקמטיא וירא מנחה כי טוב ראה לתקן ארץ מסרכת ועוצה להוציא שרות יום סכמו לצבל עקל של
תורה ויהי לכל אחיו ישראל למס שכל למפק להם הוראות של תורה וסדרי עשרים סגמאר ומצוי וטעסכר
ידע צנה לעתים לעתמה יעשה ישראל ראשיהם מאתים מאתים סגמארות העמיד וכל אחיהם על פיהם ויש
סמאי הסעיל סכמו כמו ווע סמאי הטו אונכס ואנקלס תרגמו בעצם אחרים יום סכמו לצבל מלחמות
לכרס מחוזות סהם וטעסם על הספר ויהי האויב כסס תחיתו למס שכל דן ידיו עמו ויקום נקמת עמו
מלשטים כמו כי ידיו יא עמו כאלה טבטי ישראל כל ישראל כאלה יהיו עמו ואת כולם ידון ועל סמטון טבא
טבאה זו ושל יש לפרט כאלה טבטי ישראל כמוחד טבטעטיס הוא דוד טבא מיהודה טשטן הוא נחש ואומר
אז טקרוי כן על עם שהוא נוסף ואתה תשפטן עקב הנטך עקב סוס כך דרכו של נחש ומהו לנחש הנטך
עקב סוס ויעל רוכס אחר טלף נגשע ומוגמת מצניו בטמטון וילפת טע ענזוי התך כחיו חורמן עם
מין נחש טאין רשאה לנסיכתו והוא טעשט וקרוי חורמן על עם טעשה הכל חרם וכעתה יפתן יכמון
יארוב לטועתך קויתי יא נכתב טנקרו פלשטים אתשטנו וטוש למר זכרנא יא וחוקט אך הפעם גז
גדול יעלנו גמדים יעדו הימנו טיעברו את הירדן עם אחיקם למלחמ' כל חלץ עד וכבשה הארץ והוא יעד
עקב כל גדולי וטוט על עקבם לפתתם טלקחו בעבר הירדן ולח יעדק מהם איש עקב בדרכם ובמסלתם
טהלכו יטוט כמו ועקבטיך לח נדש וכן בעקב האון מאטר טמנה לחמו מאכל הצא מחלקו של אשר יהי
טמן טיהו ויתים מרובין בתלקו והוא מוטך טמן כמשן וכן ברב משה ועובל בטמן רגל כמו טעטנו במנח'
פעם אחת נכרכו אנשי לדיקיא לשמן כו' אילה טלחה זו עקבת גטסר טהיא קלה לצבל שרותיה כאילה זו
טהיא קלה לרון אילה טלחה אילה מטולחה לרון הנותן אמרי ספר כתרעמו דא על מלחמת סיסרא
נכתב ולקחת עמך עשרה גלשם איש מצב נפתל וג' והלכו עם צוריות וג' נאמר עם לשון טלח בעמק טולח
צרג' הנותן אמרי ספר על ים שרת דטרה וצרק טידה ורבותי דטוהו על ים קטרת עקב כטערער
עשו על המערה במסכת סוטה יתירמי ערביה נעל חכל והוא יודה על חלקו אמרים נאים וטבא בן שרת
יטף בן חן והוא לשון אמרי אפרין במטיה ל' טמשן צפוף צבא מציעה בן שרת על שן חנו נטוי על שן
הרואה אותי צנות טעדה על סור צנות מצרים היו צנות על החומה להם תכל צוטנו צנות הרבה טעדה
כל אחת במקום שתכל לראותי דא על סור על ראיית כמו אטורנו ולח קרוב ומדרטי אגרה יש הרבה וזה
נוטה ליטוב לשון המקרא פרתית' התי' טע הוא תקון הלשון כמו על דברת צה האדם טור כמו לסור על
סור צביל לסור ויתר' של אנקלס צנות טעדה על סור תרין טבטין יפקון מצניה וכו' וכרצ צנות על עם
צנות מנשה צנות טלפתד טטנל חלק צטע עברי הירדן צרי תטנ' פרת לשון פרה ורצה ויש ט מדרטי אג'
המתי טבין על הלשון צטעה טבא עשו לקראת עקב צבולן קדמו האמהות ללבט למע צנה להסתחוות וצחל
כתב גנטי יוסף ורחל ויטתחו אמר יוסף הרשע הזה שני רמה סמא יתלה שני צאימא ינא לפעה וטרצב

קומתו לכוונתו והוא טרבו אביו בן שרת הגדלת עצמו יוסף על שן של עשו לשי זכתה לגדלות צנות צעדה
על סוד להסתכל בך צדאתך על ארץ מצרים וישד דרשהו לענין שלח תשלט בדרש שן רעה ואף כעצרך
מנשה ואחרים ברכם כלגם שאין שן רעה שלונת דבם וימררוהו ורום וימררוהו אחיו וימררוהו ושעת
ואשתו לחסרו לשון וימררו את חייהם ירם נעשו לו אחיו אנשי ריב ואין הלשון הזה לשון פעול שאכ"ה היה לו
לנבד ורע כמו המה מי מריבה אשר רם יואף אם לשון רביות חצים הוא כך היה לו לנבד אינו לא לשון
פעול כמו שמו שמים שהוא לשון הוטמו וכן רמו מועט ואינא שהוא כמו הורמו לא שלשון הורמו והוטמו על
ידי אחרים ולשון שמו ורם מאלהם הוא מוטומיין עצמן בתרוממו מעצמן נעשו אנשי ריב וכן דומו ויטב אי
כמו נדמו והוא תרעמו של אנקלם ונקמוהו בעל חצים שלנאם כחן ותרע"ו לשון ותהי המחצה אותם שהם
ראיים לחלק עמו נחלה ויתעב בליתן לשון חוזק קשתו חוזק וישו דרש ידיו וישו דרשו אז היה נתעב
טענה על ידו לשון זה מושג זאת הייתה לו מידי הבה שהוא חבר יעקב ומסע עליה להיות רועה אבן ישראל
שקרן של ישראל לשון אבן הראשה לשון מלכות ואנקלם אף הוא בן תרעמו ויתעב ויתעב בהן נבאיותיה
הזלמות אשר חלם להם על דקים אוריתא בפתח תוספת הוא ולא מלשון העברי שבמקרא ושיו תקפח
רוחנא תרעם של בליתן קשתו וכך לשון התרעם על העברי ויתעב נבאיותו בעל שתינו של הבה היה
לו לקצת ולמנעו בכך יתמא דבם לך וישו דרש ידיו לשון עז אבן ישראל לשון נטריקון אב וכן אבהן
ובכן עקב ובעו מא אבן הייתה לך זאת והוא יערוך זאת שדי עום הקרה"ה היה לך כשלם שמעת לעברי
אשנתך והוא יברך ברבות שלם ורחם ברבות לחצו ואימא יתברכו המולדים והילדות שיהיו הזכרים
מדרשן ענה הראייה להרמן והנקסת לו יוכל את רחם שלהם להשל שעדיהן שמים ירה ירה מתרע"ו
אשתיה ואישתי אף שמים כאן על עם שהדרשורה כחן ברבות אבך גברו ברבות טברכט הקרה"ה גבר
על הכרבות טברך את הוריו עד האות געשת שלם לשו סהבר"ל של גברו והלכו עד מוף גסל געשת שלם
מנתן לו ברבות ריבה בלם מצרים מענה עד ארבע קנות השלם טנא ותרבותימה וקדמה ונענה ונענה מה
שלח אמר בן לחדהם ולנחק לחדהם אמר לו שא נח שנגך ורחה צמנה ונענה כי את כל הארץ אשר אבנה
רחה לך ארענה ולא הרחהו לא ארץ ישראל בלבד לנחק אמר לו ונתתי לערעך את כל הארצות הלוא הוא
שא"ל ישעיה והוא לכתך בלית יעקב אבך ולא אמר נחלת אבדהם כך חברו מנחם בן סרוק יהודי לשון הרמן
שהרעו במש אמי כמו הורה גבר עד תחית עד קנות כמו והתחייטם לכם יתנאו לעב חמת יתהין תהיו
כולם לראש יוסף נדר אחיו עריטא לחוהי טברל מאחז כמו וינדרו מקדשי נאורו אחוד ורבותנו דרשו
ותעב בליתן קשתו על כבשית יצרו באשת אמונו וקורהו קשתו על עם שהדרשורה כחן וישו דרש ידיו
כמו וישו שיעב הדרשובן ארבעת ידיו מידי אבן יעקב שנתראה לו דמות דיוקא של אביו בלשון כל
בליתיה במסת שמוה ואל תר"ג תאות געשת שלם לשון תהוה וחמה געשת לשון מצדף ארץ שחמהתן
אמו והדקיקת לקבלן בעמין אבן יערא בעמין אבן הוא אשר יערא טבר"ל על שהו עתידן להיות חטפנים
ונעשתם לכם איש את אשתו בעיגם בעגנה ונבא על שאול שהיה נוסח באיובו סבב על ושאול לכל המלכ
וילחם באדם ובמאב כל אשר תנה ירשע בצקר ואכל עד לשון צה ושלל המתרגם עדה ושד יט לו
זויה בלשון עברית אז חלק עד שלל מרע ועל שאול הוא אי שעמד בתלת בקרן וזריחתן של ישראל וערב
יחלק שלל אף משתקט שמשן של ישראל על ידי נסכד נצר טיגל לצבל יחלק שלל מרעו ואסתר שהם
מציגין יחלקו את שלל המן שנאמר הנה בזה המן נתתי לחסתי ואנקלם תרעמו על שלל הכהנים בקדשי
המקדש וזאת אשר דבר להם אבה"ו ויברך אותה ולא יש מהן שלח ברכו לא קתרים לא כך שרושו זאת
אשר דבר להם אבהם מה שאמור בענין יסל שלח ברך לראובן שמשן ולי תל"ו ויברך אותם כולם במשמע
אשר כבדתי בצרכה העתידה לצב על כל אחד ואחד בך אותם לו היה ל"ל לא איש אשר כבדתי בך

צדק אותה מה תל' צדק אותם לפי שנתן להול' גזרתו של אריה וצדמין חטופתו של זאב ולפתול קלפתו של
איל יכול שלח כללן כהל הכרס' תל' צדק אותם איש נאסף א עמי על טס שמצטמין הנפשו א מקום גזרתם
שיש חמישה בלשון עברית שהן לשון הכנענה כמו חין איש מאסף אותה היתה ונאפתה א תך צדק
צדקתם את תבואת הארץ הכנענית לזבת מפני הנשמים צדקתם את מעשיך וכל חסיה האמור' צדקת
אף היא לשון הכנענה א חסית עש חסית ויאסף רגלו הכנעני רגלו ויעש ויאסף ומהיה לח נאמרה ב רש'
אמרו יעקב אבינו לח מת' לחנוש את אביו עני מרקחת בשמים הוא וימלאו לו הסלמו למי חננתו עד שמלאו
מ' יום ויבאו אותו מצרים שבעים יום מ' ימי חננה ול' לזכר' לפי שבאות להם רגל צדקה שכלה הרעב והיו
מי שלם מתברכין יאשר כריתיו ל' כפשונו כמו כי יכרה איש ומלך' עד מתישב על הלשון כמו אשר קנתו
כריתו יאמר עקיבא כשהלכתי לכרכי הים היו קורין למכירה כירה ושד מדרשו לשון כרי דער שגגל יעקב
כל כסף והיה זהו מזהו אבותי ונשה אותו כרי ואל' לו לעשו טול זה צדקה חלקך במערה כאשר הטבעך
ואם לח צדקה השבעה לח היית מנחך חבל ירח למר עשר עלה לפי שאמר לו יוסף אס כן אעבר על
השבעה ששבעתי לך שלח חגלה על לשון הקדש שאני מכיר ב עשדף על שבעה לשון חסיה איך מכיר ב
כדאיתך במס' סוטה ג'ן האעד מוסף אטדים היה ורצתו דרשו על טס המאורע שבאו כל מלכי הכנעני
ונשאו ישמעאל למלחא וכיון טראו כתרנו של יוסף תלמי צדקתו של יעקב עמדו כולם ותל' ב כתריהם והקשהו
כתרים כענין המוקף טייג' של קוצים כאשר זום יאהו אשר זום וישאו אותה צדקתו צדקתו סך זום אל
ישאו מטתי לח איש מצרי ולח אחד מצדכם שהם מצדנות כנעני' אל חסיה וקבעתם מקום לשלש למזרח וכן
לח רצתו וחות וכסדרן למשעמחנה של דגלם נקבע חזן לוי לח ישא שחוח עתיד לטאות את הארון וישא לח
ישא שהיו מלך מנשה ואפרים והיו תחתיהם וזהו איש על דגל צדקתו וזהו צדקתו שמתר' להם חסיה למשאו
מטתי הוא ויחיו וכל השלם איתו בצדקתו כן הקדים אחיו למצרים השלם איתו וזהו לכתב הקדים מצרי'
לחיו ש' ויעל איתו כל עבדי פרעה ואחר כך וכל בית יוסף ויחיו אל לפי שראו כבוד ששעו מלכי כנעני שחל
כתריהם צדקתו של יעקב נהג צדק כבוד ויראו אחיו יוסף כי מת אביהם מהו ויראו הכירו צדקתו חבל
יוסף שהיו רגלים לשש עמו על שחלמו של יוסף והיה מקרבם צדקה כבוד אביו ומשמות יעקב לח קרבן יל'
ישעמנו שמה ישעמנו לו מתחלק לעשעם יס' לו משמע לשון בקש' לשון הלחי כענין הן לו יהי כדברך יל' שמוע
ול' הול' לו יל' מתנו יוסי לו משמע לשון אס ויחל כמו לו חכמו יל' הקטבת למצותי ול' אגבי שוקל על כש יוסי
לו משמע בלשון שמה לו ישעמנו חזן לו עד דומה במקרה והוא לשון חול' לח תלך האשה אחרי לשון שמה
הוא יוסי חול' לשון בקשה כענין חול' יראה יל' בשש חול' יל' חותי והורשתים הרי הוא כמו לו יהי כדברך יס'
חול' לשון אס חול' יס' חמשים צדקים ויבאו א יוסף כמו ויבאום א ב' ישרא' ג'ה למטה ולחיהרן לחיה' טלחם
חבל ישרא' אף זה ויבאו א טלחם לביות שלח א יוסף ול' לו כן ויחמי צו חת צד' ב'היה שהיו רב'לן חבל עב'
והוא נער חת צד' ב'היה ונ' ח'בך ג'ה טא דבר השלם כי לח צוה יעקב כן שלח נחשד יוסף בשש' ישרא' נח
לעשע עבדי ל'חי ח'בך אס ח'בך מת איהו קיים והם עבדי וילב' גם אחיו מוסף על השלחות כי התחת ל'חי
שמה במקומו אס בתמיהה אס הייתי רוצה להרע לכם כלם אס יבול והלח איתם כולם חסבתם על רעה
והקבה חסבה לטובה והיא חן לצדי חובל להרע לכם ויודבר על לצד דברים המתקבלים על הל' עד שלא
ירדתם לבן היו מרננים על שאני עבד על ידכם נודע שאני בן חורין ונח הורג איתכם מה הצדקות אומרות
כתל בצדקים ראה ונשתדל ואמר אחיהם סוף הרג אותם יס' לך אדם שהורג את אחיו דל' עשרה נדוה
ל' יכול לכתוב נר אחד לו על צדקי יוסף כתרעמו גל' צדן צדכו י

אע"פ' שמצאן בחייהן במותן חזר ומצאן לאחר חיתתן להודיע חתנתן שגמלט ככוכבים שמוציאם במספר
ומכמתן במספר ובמדותם על המוציא במספר זכאם לכלם בשם יקרא ויוסף היה צמצרים והלך הוא וצנו
בכלל שבעה היו מה בל' למצוא וכי לא היו מודעה שהווא היה צמצרים אל להודיע שדקתה של יוסף הוא יוסף
הרעה שאין אצו הוא יוסף כשהיה צמצרים נעשה מלך שגמד בצדקו וישרצו שהיו יולדות טטה טטה בזרע
אחד ויוסף מלך חדש רב ושמואל חד אמר חדש ממש אחד אמר שנתחדשו גרותיו אשר לא ידע יעשה עצמו
כאלו לא ידע הרה נתחכמה לו כל הרה לשון הכנה והזמנה לדבר הוא הכינו עצמכם לכך נתחכמה לו
נתחכם מה לעשות לו יורשתיו דרשו נתחכם למושיען של ישראל נדמים צמים שכבר נשבע שאינו מביא
מטל לשלם ועלה מן הארץ על כרחא ירשתיו דרשו כאדם שמקלל עצמו ותולה קללתו בחברו והרי הוא
כאלו כת' ועליו מן הארץ והם יירטוהו עליו על העם ימסים לשון מס' טרים טעבט מהם המס ומהו המס
טובנו ערי מסכאות למען עניותו בצבלת מצרים ערי מסכאות כת' וכן לך בלא הסוכן הלז נזכר הממונה
על החזרות וכאשר יעשו אותן ככל מה שהם שיתעם לב לעשות כן לב הקד' להפירות ולהפריץ כן יוציא כן
רבה וכן שרץ זהו פשוטו ומדרשו רוח הקדש אומרת אתם אומרים פן ירבה ואין אומר כן ירבה ויוקצו קצו
בחייהם ירשתיו דרשו כקוצים היו עשניהם צערך יעשה קטה המערכת ומטרת את הגוף צערך מילולי
הוא לשון מולדות לא שיש לשון קל ולשון כבד כמו טובר ומטבר דובר ומדבר כמו מולד ומילד בלדכן כמו
צדוקי כן מטרה יסבד על עם שמטרת חולג שעה ימים ששעה ומדברת והנה ללך כדרך הנשים
לשית יתינוק הטובה שעה לשון צעקה כמו כוללה חפעה על הצעם מוטט האטה היולדת ובמקום אחר
קורהו משבר וכמהו עשה מלכה על הצעם מוטטבל אומנות יוצר חרם אם בן הוא ונ' לא היה מקשה
לא על הזכרים שאמרו לו אצנענו שעתמות ללך בן המושיע אותם וחייה יתחיה יתחיון את הילדים
משפוקות להם מזון תרע' הראשון וקיימו והטו וקיימתין לשי טלשון עבר לנקות רשות תביה זו וכיוצא בה
משמשת לשון פעל ולשון פעלתן כגון ותאמרן חיש מצרי לשון עבר כמו ויאמרו לזכרים ותדברנה בעמך לשון
דברתם כמו ותאמרו לזכרים כי חיות הנה בקיימות צמילמות תרעם מילדת חיותו ורשתיו דרשו הרי הן
משוללות בחיות הטלה שאין צריכות מילדת ער אריה זאב יערך בצור טורו אולה שלחה ומו טלח נכתב
ע הרי הכתוב כולל מה חיך לזאב ונ' וטעם הטוב להן וזה חלק בתביה שסודה ב' חיותות ונתן לך וו יול'
בראש כשהיא ברה לזכר לשון יפעל הוא אקד את האל בצרי שהוא קמץ קטן כגון ויטעב למילות ארבע
צבת יהודה הרבה תענה וכן ויגל את האחרית דגסד אדן ויתן זכב א זכב הפנה זכססו ז לז כל אלה
לשון הפעל את אחרים וכשהוא מדבר בלשון יפעל הוא אקד האל צחרק כגון ויטעב צענו הדבר לשון הוטט
וכן ירבה העם נרבה העם ויגל יהודה הוגלה יהודה ויתן כה וכה התנה לבאן ולכאן ול תשיבע וילך וטט
וינח לשי שאינן מעוררתן על אל שהרי האל יסוד בהן ינח ילך יטט הלך הא חות טלשיות ע ויטעב למילות
מה היא הטובה ויעש להם צמים צתי כהנה ולניה ומלכות שקרוין צמים וינח את בית יל ואת בית המלך
כזונה ולניה מוכב ומלכות ממרים כדאיתן במסכת סוטה לכל עמו חף עליהם גר יום טנוג משה אמרו
ל אצנענו היום נולד ואין אינו מודען אם מצמצית אם מישראית ורוחין אינו טמוש ללקות צמים לפיכך גר
חיות היום חף על המצרים טכ כל הבן הילד ולח באח הילד לעברים והם לא היו מודעם טמוש ללקות על מי
מריבה ויקח את צב' לשי פירוט היה מצנה משע גר' פרעה והחזרה ועשה בה לקחין טטים ואף היא נהפכה
להיות נערה ובת קל טנה הייתה טאלנה צחם למצרים בין החמות ומחתי ועשר טט' נטתה טס וכטנאז
היה משה בן טמונט טנה וכטנעצרה ממנו הייתה צת קל וקורא חותה את צת לשי כי טוט הוא כטנאז

כשגזל נתמלך כל הצתכאל אורה יולך וכל שד הצטנו שמונ לך המצד' מיום שהחזרה והיא ילדת לבעה
חלשים ויום אחד שהיו ילדת לך יולדת למקושטן והם בקו אחריו לבוף תשעה גמול גמי בלסון מטנה ודבר
רך הוא ושמה בעל רך וקטה בחמר וצבעת צעת מבחון נטיט מבשש כדי שלף יריח אותה צדיק ריח רשעל
צעת יותשם בפוף הוא לשון חנם וזמנה ל קנה וסוף קמל לרחץ על היאור סרס המקרח ופרטהו ותרד
צתפרעה על היאור לרחץ על יד היאור איכל היאור כמו ראו חלקת יואב ג ידיו והוא לשון יד ממש שר
האדם כמוכה לו ורשתי' אחר הולכות לשון מיתה הולכות למות לש שמוחו זה והכתוב מסייעם כי למה לנו
לכתוב הולכות את אמתה את שפתיה ורשתיא דרשוהו לשון יד אצל לש דקדוק לשון הקדש היה לו לנקד
אמתה מ' דעשה והם דרשו את אמתה את ידה ונפתר צבה אמתה אמות הרע ונתפתח ותרדהו את מי
רחתה את הילך זהו פשוטו ומדרשו שראתה עמא טכז והנה נער טכה קול כעער מן העצרות שהחזרת
על מצרות הרעה ולך יקן לש שהיה עתיד לזכר עם השכינה העלמה הלכה בצריזות ועלמות בעלם הילכי
נתרבה ולך ידעה מה הי שליכי שחלתי' לשון הוצאה בלסון ארמי כמחלל צעית' מחלל' ובלסון עבר
משייתיו לשון הסיירותו כמו לך מייט לך משו כך חזרו מנחם ואת אומר שאינו ממחברת מט וימוש
לא מצודת משה והוא לשון אחר ולשון הוצאה הוא וכן מושט ממים רבים שאל היה ממחברת משלך יתכן
למר משייתיו לא המוטייתו כאשר יאמר מן קס הקימותי מן טב השיטתי מן צה הציאות או מסתיהו
כמו ומסתי אתשן הארץ אצל משייתיו אינו לא מבזרות תיבה שפעל טלה מיוסד צה צפוף תיבה כען
משה עשה צה קנה צה פנה כשיצ' למר צהן פעלתי תצ' ח' צמקום ה' כען עשייתי צעתי עיתי צייתי
ויגל משה הרי כבר כתב ויגל הילך אר' יהודה צ' אעתי הראשון לקומה והטע לגדלה שמונה פרעה על
ציתי וירא בצצולתם נתן שטו ולב להיות מצר עליהם איש מצרי וגוש היה ממונה על שוטרי ישראל והיה
מתעלם מקריית הגר למלכתם מכה איש עברי מלקהו ורדהו ועלה שלמאת צת דברי היה ונתן עטו
זה ובל'ה העמידו והוציא מבית והוא חזר ונכנס לביתו וצף על אשתו כמברה שהיא צלה וחדר האיש
צביתו והרבי צבר וכטראה אותה מצרי שהרעט צבר היה מכהו ורדהו כל האם ויען כה וכה ראה מה
עשה לו צבי ומה עשה לו צודה ולש פשוטו כמשמש וירא כי אין איש עתיד לעמוד ממנו שיתגיר טע
אנשים עובדים דתן ואצור הם שהותירו מן המן נעים מריבים למה תכה רשך אעפ' שלף הכהונקרא רשע
צהרמתי יד יעך רשעכמותך מי שוך לאיש והרי שך נער ה'הרעו אתה אומ' מכאן אינו למדים שהרע
צעם המשרט וירא משה על טראה כשרט רשעם גמורים דלגורין אחר מעתה שמוח אינו ראוי ל'גל
אכן נאדע הדבר כמשמש ומדרשו ג'על' דבר שהייתי תמה עליו מה חטאו ישראל מכל שפעם אומות להיות
נרדים צעצעות עך אצל רואה את שהן ראויים לכך וישמעפרעה הם הלשינו עליו ויצקם להרע את משה
נתנו לקוטטור להרע ולא טלעה ש החרבה הוא טח' משה וצייל מחרצפרעה ויטבעל הצ'ר למד מיעקב
שזוגו ל צתווג מן הצ'ר ולכהן מדין רב טבה ושרט ל מע' וצוהו מאצלם את הרהעים להטקות
את צריכות מרונת המים עשוות צ'רן ויגרסום מעט הגדו למה זה עזבת' אתה האיש וג' הכיר ש שחא
מזרש של יעקב שהמים שלם לקראתי ויאכל לחם שמו יקח אחת מכם כלא כי אם הלחם אשר הוא אוכל
ומל כתרעמו וזמנה לו הולג' ולן הולתי לזכר ומדרשו לשון אה יטבע ל טל' חז ממדין צל' רשות וימת
מלך מצרים נצטרע והיה טוחט טנקות טל ישראל ורוחן צדמס נאקתם טעקתם וכן משר מתיס יטקו
את צרייתו את הצד הם עם הצד הם וידעש'הים נתן עליהם לב ולא העלם אתשטו אחר המדבר להיתרחק
מן הגל טלף ירש צעדות על הר הלהים על טס העתיד בלבת איש צעלהבת איש לב של איש כמו לב
השמים לבה'ה וט התמה על ת' יש לנו כיוצא צ מה אמולה לנתך מתוך הסנה ולך חילן אחר מטוס עמו
אנכי צרה אוכל נאכל כמו לך שצד צה אשר לקח מאם אמורה מכאן לתקרה לשם טל טלף והוצ'ה

כמו כי ישל דתך ונשל הצדק אל ארצות קדש הוא המקום ועניה לבית ואסלך אל ערעה וחתמה תושל והוצא
את עמי וישל דברך ותוציאם מי אנכי מה הנבי חטוב לצדק עם המלכותם וכי ארצות את צד ישראל ואף אם
חטוב את מה זכו ישראל שייעשה להם גם וארצותם ממזרים יואמר כי אהיה עמך הטיב על ראשון ראשון
ועל אחרון אחרון שתאמרתי אנכי כי אל פרעה לא שילך הוא כי משל כי אהיה עמך וזה המראה אשר
ראית בצמח לך האות כי אנכי שלחתיך וכדי את להציל כאשר ראית המנה עשה שלחתי ואני אובל כן
תלך בשלחתי ואני נזק וששלת את זכותי ישראל שצדק שצדקו דבר גדול ישל על הוצאה זו שהרי
עתידי לקבל את התורה על ההר הזה לשון ג' חדשים לשון אחר ויאמר כי אהיה עמך ותציל על ידי וזה
אשר תציל ותצין כי את שלחתי יהיה לך אות לקיים הבטח אחרת טאט מצויחך לתן תורה על ידך בהר
הזה ויש דוגמתי במקרא וזה לך האות אהל הטנה ספוח כמו ששרטתי במקומו אהיה אשר אהיה אהיה
עמכם בצרה זו אשר אהיה עמכם בשעבוד אשר מלכותי אהי לעמו רצוני של שלם מה את מביד להם צרה
אחרת דים זו יאמר לו יפה אמרת כה תאמר לצד ישראל זה שמי לעלם חסר לו אמר העלמוהו טלח יקרא
בכתבתו וזה זכרו למנו הידך נקרא ושמש לקוץ מכות שתאמר להם לשון זה ושמש חלך טכד סימן
זה מסור טים מיעקב ומזמק טבלטון זה הם נטלים יעקב אומר ושהים פק יעקב אתכם ומסר אמו פקד
יעקב להים אתכם נקרה עליו לשון מקרה וכן יוקר להים וכן אקרה כה אהיה נקרה מאתו להם אל יתן
אתכם מלך מצרים להלך ואין את מראה לו ידי החזקה כלומר כל שד שאין את מודיע ידי החזקה אל יתן
אתכם להלך אל יתן לו ישעק כמו לו נתתך לנעם אלה אל נתנו להרשע עמדי וכל לשון נתנה הם לך
יתן מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה כלל שד שאינו מראה לו ידי החזקה ויש מערס ולא ביד חזקה ולא
צטיל טיח חזקה כי אם מאן אשלח את ידי והכתי את מצרים ומתרגמן וחתו ולא מן קדם דחילה תקיף
משמו של ר' מנחם צד יעקב באמר לו את זקני ישראל וקדם מיוחדים לשיבה ואת וקדם סתם הידך אשר
ל למטה לאמרו וקדם של ששים רבוא ומגרת צרה מאותה שהיא גרה אתה צבת ונצלתם כתרעמו
ותרוקנו וכן ונדל את מצרים כמו ויתנדל את עיני והנון צי יסוד ומנחם חצרו במחברת צדי עכ ויכל להי
את מקנה ארבעים אשר הציל להים מארצו ולא יאמנו דבריו כי אם אל היתה הנון יסוד והיא נקודה בחיריק
לא תשמע בלשון ותעלתם לא בלשון ותעלתם כמו ונפתחם מעל האדמה ונפתחם לעי אויבכם ונתתם ביד
אויב ונתתם בנותי ואמרתם נצלו לשון תעילתו וכל מן שהיא צבה לתוכה לתקום ונפילת מונה כגון
מן של נוגף נוסך נאטף נותן כשהיא מדברת לשון ותעלתם תקדק בצבת בחטף כגון ונשתתם את ארבעים
ונתתם להם את ארץ הגלעד ונמלתם את צער ערלתם לכך את אומר שזאת הנקודה בחיריק מהיסוד היא
יסוד טס הדבר נצלו והיא מן השמות הכבדים כגון דער כשר למוד טכטידער בלשון ותעלתם ותעלתם
יעקב בחיריק כגון ודברתם אל השלש עשרת את הדיבתי ולמלתם אותם את צעכם מזה בידך לכך נכתב תע
אחת לדעת מה זה טכדך אהיה חייב לקוות שחשדתם בכתרים ופטונו כאדם האומו לחצרו מודה אהיה טא
שלשך אהי חמר לו הן יאמר לו הרע עשה ען ויהי לנחם רמוז לו טספר לשון הרע על ישראל ותפעל
אומנות של נחש יוחזק על לשון אחיזה הוא והרבה במקרא ויחזקו האנשים בינו והחזיקה במשטת
והחזיקתי בדיקו ימנע עכטלג דרך צרעת להיות לכן אם בהרת לצבה היא חף צבות זה רמוז לו טלשון
הרע שפר באמרו לא יאמנו לו לש' הנקודו בצרעת כמו שלקתה מרים על לשון הרש מחיקו טבה כבשר
מזאן טמדה טובה ממחרת לצב ממדת שרעו שהרי צראטון לא טאף מחיקו והאמינו לקבל האות החחרון
משתאמר להם בצטלג לתי על טספרתי עליכם לשון הרש יאמינו לך טכד למוד צכך טהמזלוגטם להם
לקים בנעש כגון פרעה ואבימלך צטבל טרה מדעתי והו המים והו המים טע עעמים נראה צעט חל
ג' והו המים אשר תקח מן היאור להם בצעט טומטאט טכדו נהפכים להם ואף כשהו לחרץ יהו צביותם

בחייתן עבשו מלמנו טלף יהיו דם עד שינעש לצבת גם מהמול למדנו שבצנות ימים עשה הקב"ה מיתה
את משה בסנה לך בשלוחת מתמול שלום מזו דברך הרי שלשה נשלה גמין רשיין הם הרי טסה והוא
היה שמה בצבש כחומר לו זאת עד טלף נא בד תשלח עד שחרה חש וקבל עליו וכל זה טלף היה רצה
לגול גדולה על אהרן אחיו שהיה גדול הימנו ונכח היה סג' לעל הגולה נלתי א בת אבך בחיות בצורים
והוא אהרן יוכן בחזקא ואודע להם בארץ מצרים וחומר להם חיש גלגל ששט הטלכו אותה בסדה לאהרן
באמרה יכבד פה בצבחות אע מדבר מי עס פה לדס מי למך לדבר כשהיית גדון לעפ פרעה על המצרי או
מי יטום גם מי עזה את פרעה גם טלף נתחמץ בצמות הריעתך וחת מטריתו חרטים טלף טמש בצנות
עלך ולפתק לטורין ההורגם מי עשאים שרים טלף ראו כשברחת מן הבמה ונאלטת הלך אנכי טשמי יא
עשית כל זאת בד תשלח בד מי אתה רגל לשלח והוא אהרן דבר אחר בד אחר שתדע לשלח אין שוש
להכנסם לארץ ולהיתגלם לעתיד יש לך שלחם הרבה יוחר אף יא ר יהושע בן קרחה אומ' כל חרון אף
טבתרה שעה חושם וז' לא נאמר בה חושם לא מצניט טב' שגשע על ידי אותה חרון על ידי אותה חרון ח"ל ר'
חסי אף ז' נאמר ש חושם הלך אהרן אהרן הלוי שהיה עתיד להיות לוי ולח כהן והכהונה היית אומר לצאת
ממך מעתה לא יהא כן לא הוא כהן ואתה לוי שנאמר ומשה חיש האלים בניו קראו על טבע הלוי הנה הוא
יוצא לקראתך כשתלך למצרי' ודאך ושמו כלם ולא כשאתה טצר שהיא מקשד עלך טאתה שלח לגולה
ומטס זכה אהרן לעדי החסן הניתן על הגב יודבר הוא לך בטבלך ידבר א העם וזה זכיה על כל לך ול'
ול' ולחם ולבם הממוכים לבשר סבלם לצון עלך הם יהיה לך לעה למלך ולש טאתה כבד פה לאלהים לרב
ולגור ויטב א יתר חותפו לגול רשות שהרי נטבע ל' וטבעה טמות היו ל' רעש יתר יתרו קט וכל' כי מת
כל האנשים דת' ואברהם חיים הם לא שירחו מנכסיהם והעני חטוב כמות על החמור החמוד המיוחד והוא
החמוד שחבג אברהם לעקדת יצחק והוא שעתיד מלך המשיח להגלות עליו שנאמר עני ודוכס על חמוד ויטב
אברהם מצרימה ויקח משה את מטה הלאים אין מוקדם ומאוחר ממוקדים בתורה ואמרת א פרעה
טכשתעמשו טלף חזק וימאן לשלח אמו לו כן צע בצמריאנו גדולה כמו גם את צבד איתנהו זהו פשוטו ומדטסו
כאן חתם הבה על מכירת הצבד טלף עקב מעשו ואומ' אהרן בשלוחתו של מקום טלף את צע הנה אנכי
הורג היא מכה אחרונ' ובה התירו תחלה מוש שהיא קשה וזהו טחמ' חיוט הן א טעב צבחו לע' מי כמות
מורה יצדד וגם המצקס להנקם מחבת מעלם את דברי טלף יבקש הנלם אצל הקב"ה טעב צבח ואין
יס לתלהמלט מוח כי אם צבום שיו לע' הוא מורה ומיתרה ש טוב ויהי משה דברך צמלן ויתגשו יא ודקס
להמית לע' טלף מל את שיער צנו והיה המלך נעשה כמין נחט וטלש מראשו ועד ירכיז וחחר וטלש
מרגלו עד אותו מקום הבנה צשרה טבטבל המילה ויתגע רגלו הטלכת לעפ רגלו של משה ותאמר על
צנה כי חתג דמים אית' ל' אתה היית גרם להיות החתג של נרצח עלך הורג אישי אתה ל' וירף המלאך
ממנו אז הבנה טעל המילה צל להורג אמרה חתג דמים למולת חתע היה נרצח על דבר המילה ועל
טבתר של צמותו נענש מיתה יתח' אמר יסי חט וטלם לא נטרטל צמות לא חמ' אמו ואצא לךך טכנה
היא לתינוק ע' ג' ימים אמול ואשהה ג' ימים הבה צוע לך טוב מצרימה ומעני מה נענש לע' טבתרשק צמלן
תחלה צמטכת נדרים למולת על המולת טב דבר הוא והלמד משמטת צלסון על כמו ואמר פרעה לבד
ישראל על צע ישראל ואנקלס תרגם דמים על דם המילה ואחר צאו משה ואהרן אצל הזקנס נטמטו אחד
אחד מאחר משה ואהרן עפ טטמטנו כולם קידם שהנעש למלמן לש שירחו ללבטובטיט נטרטלם ונעש משה
לצדו לא יא וזה לא ינעו החד' לחח' פן יענענו פן יענעך היה להם לעמר לא טחלקו כסד למלכות יענעה ז'
לצון מקרה מות היו יתפריע את העם ממעשו תדלע ותדחיקו אותם ממלכותם טטמושן לכס וטטרים
לצון מן המלכה וכן פרעהו א תעבר ש רחקהו יוכן ותעפש כל ענפי כי פרעהו נדחק ונתעב הוא לכו

למלכותם. למלכותם. ישו לכם לעשות צדקתם. ואל מלכות שבעד מצרים לא היה על טעמו של אל
ויעשך שהרי משה ואהרן וצאנים יתן רצו עתה עם הארץ שהעבדה מונת עליה ואתם מטבחה
אותם מצדלתם הפמד גדול הוא זה הנוגעי מצרים היו והטורים ישראל היו הנוגעי ממונה על כמה טעור
והטעור ממונה לרעות בשמי המלכה יתכן היו גבולן אותי עם העיט. לצעם שששים מעיט ומיבצין אותן
צחמה ויש טעורשן אותן צבצמן כתימול טלסום. כאשר הייתה ששים עד הנה. וקוטשו ולקטו ואת מתכות
הלצנים יכבס חשטן הלצנים שהיה כל אחד שעה ליום כשהיה התכן מוכן להם אותם מכוס תשימו עליהם
גם עתה למען תכבד העבדה עליהם כי נרשם מן העבדה לשכ לצם שנה א העבדה וצועקים לאומר נלכה
וגי מתכותותוכן לצעם לנכתא עליה. את הכסף המתוכן כלם לשון חשטן הם. נרשם המלכה רשיה
צדם ועושה מהם והם נרשם ממנה. וא ישש צבדי סקר א יתג וידברו תמיד צבדי רוח לאמר נלכה
נצחה ליל נלכה נוצחה וזומה לו ואשעה צחקך תמיד. למטל ולטענה ולטושן. ויספר ואישתש ואין למר
מא ישש לשון וישש א חבל וא קין וגא נחתי לא שעה ולפרט וא ישש וגא יתנו סחף היה לו לכתוב ואל ישש אל
צבדי סקר או לצבדי סקר כי בן גזרת כולם ישעה האדם א ששהו. ולא שש א קדוש יעקב. ולא ישעה אל
המזבחות. ולא מצאתי טעום של בית סמוכה אחריהם חבל אחר לשון דבר צמתעם לצבד צבד נופל לשון
שמום בית כגון הנדברים כך. ויתצר מרים ואהרן צמטה. לצבד צב ואלצרה צעודתך ואף כהן אל ישש
צבדי סקר א יהו נדברים צבדי טוא והצאי. אתם לבו קחו לכם התכן. ונרבינן אתם לך צדירות כי אין
נרע דבר מכל סכום לצעם שהייתם שש ליום בהיות התכן נתון לכם מזומן מבת המיד לקטש קס לתבן
לחסף חסיעה לקט לקט לצורך תכן העיט קטש הוא לשון לקט. על טס סדב המתער הוא וצריך לקוטשו
הוא קרוי קט צחך מקומות. אצם דוחקים צבד יום בומו. חשטן של כל חס כל בומו כאשר עשית בהמת
התכן מוכן. ויב טעורי צע ישראל. הטורים ישראל היו וחסיים על חברה מלצחוס וכשהיי משלמין הלצנים
לנוגעים שהם מצריים והיה חסר מן הסכום היו מלקין אותם על טלח דחקו את ששה המלכה לשכך זה
אותם טעורים להיות סנהדרין וצאל מן הרוח אשר על משה והועם עליהם טל חספה לו טעבס איש מזקנ
ישראל מאותם טיעדת הטובה טעשו צמצרים כי הם נוגעי העם וטעורתי. ויבו טעורי צע ישראל אשר טמו נוגעי
ערעה אותם לטעורים עליהם. לאמר מדוע וגו. למה ויבו לפי שהיו אומרים להם מדוע לא לכתם גם תמול גם
היום חוק הקטוב עליכם ללצון כתימול היטשטי שהוא יום שלמע חתמול והוא היה צדיות התבן נתון להם ויבו
לשון ויטעעל הוכס מיד אחרים. הנוגעים הכוס. ולצעם אומרים לנו הנוגעים עשו כמען הראשון וחסאת עמך
אל היה נקוד פתח הייתי אומר שהוא דסק למר ודבר זה חסאת עמך עכשו שהוא קמץ טס דבר. הוא וכן
שירשו ודבר זה מביא חסאת על עמך כלו כתיוב חסאת עמך כמו כסחנה בית לחם שהו כמו לצת לחם
וכן הרבה יתוכן לצעם חשטן הלצנים וכן את הכסף המתוקן המנוי כמו טאמר צעען ויצורו וימאו את הכסף
ויראו טעורי צע ישראל את חכריהם הנרדים תחתיה צרעראו אותם צרעה וצרה המונחלת אותם צהכטל
העבדה עליהם לאמר לא תגרש ממנה וגו. ויעעש אצנים מישראל את משה ואת אהרן וגו ורציתו אמרו
כל נצים ונצבים דתן וא צרם היו טנח בהם ויצאו נצבים. למה הרשעה לכם הזה. ואת מל חכפת לך קוצל
אז על טעלחתע. הרע לשון העשיל הוא הרבה רעה להם ויתרע חצאט. עתה תראה וגו הרהרת על מדותי
לא כאשר הם טאמרתע לו כי טצחק יקרא לך ורשו אחר כך חמרתע לו העליתו לשלח ולא הרהר אחרי לשכך
עתה תראה העשוי לפרעה תראה ולא העשוי למלך טבעה אימות כטאצבים א הארץ. כי צד חזקה ישלחם
משני ידי טתחוק עליהם וכד חזקה יגרשם מארצו על כרחם של ישראל אגרשם ולא יששקו לעשות להם
צדה וכן הוא אומר ויתחוק מצרים על העם למחר וגו.

דבר אחת מטעם על שהקטן לדבר ולומר למה הרשת לעם הזה ויחזור אליו את יא נאמן לשלם סכר טוב
למיתה לכים ולע ולק להם שלחתיך כי אם לקיים דברי לא צבת הרשעים ובלטון זה מצונו שהוא גדרט צבמה
מקומות את יא נאמן לפרע כשהיה חמור אבל שגט כגון וכללת אהם של הדין את יא וכשהיה חמור אבל
קום מצוה כגון ושמתם מצותי ועשיתם אותם את יא נאמן להם סכר יוארף א האצות בלא שדי והצנחתי
הצנחות וצמלן חמרתני להם את ש שדי וטמי יא לח מדעתי להם לח הדעתי אין כתיב כאן לח לח מדעתי
לח נכדתי להם בצמית חמת של עליה נקרא טמי יא נאמן לחמה דברי שהרי הצנחותם ולא קיימתים יונם
הקיימותי את בריתי ונע כשהייתי להם בלא שדי הצנתי והעמיתי בריתי צנ וצטתה לתת להם את ארץ
כגען לחציהם צרעת מילת נאמר את ש שדי ונתינת לך ולרשך אחרך את ארץ מעריך לנחק נאמר
אנכי לאי חידך כי לך ולרשך את כל הארצות הא והקיימות את הטענה ונע ואותה טענה שטענתי
לחציהם בלא שדי נאמרה לעקב את ש שדי פרה ורבה ונע ואת הארץ אשר נתתי הרי טענתי להם ולח
קיימתי יונם את כמו שהצנתי הצדית יש עלי לקיים לפי שמעתי את נאקת צנ ישראל הנאקים אשר מצרים
מעבדים אותם ואזכור אותה הצדית כי צדית צנ הצנתי חמרתני ל ונם את הדי אשר יעבדו קן אנכי ונע
לכן על פי אותה הטענה חמור לצנ ישראל את יא הנאמן והנאמתי אתכם כי כן הצנחתי יצאו צרכט גמל
טבלת של משא מצרים נטחתי את ידי הרמותיה לשבצבצמתי ולא טמש לח קבל הנאמו קנר
רוח כל מי שהוא מצר רחמו ועשית קצרה ואינו יכול להאריך צנשימתי קרוב לענן הזה שמעתי פרטה צ
מריב ברוך צר לאיער והצא לי רחיה מקרא זה בפעם הזה חודיעם את ידי ואת הצנרת וידע כי טמי יא
למלני שהקבל מאמן את דברי חף לשרעאת מודיע שטמו יא וכט האמנה לטובה יודעתני דרסוהו לענן
של מעלה טחמ משה למה הרשע ונע חמר לי הבה חבל על לחציו ולא מטכחין יש לי להתחונן על מיתת
האצות הרבה פנמים נגלתי עליהם בלא שדי ולא חמרו לי מה טמד וחמרתמה טמו מה חומר שיהם יונם
הקיימותי ונע וכשבקט הצרה לקטר את טרה לח מצא עד טקנה צמים מרובם וכן נחק שררו עליו על
הצרות שחפר וכן יעקב ויין את חלקת הטדה אשר נטה טס אהל ולא הרהרו אחר מדותי ואתה חמרת
למה הרשתי ויחן המדרט מתיטב אחר המקרא מתע כמה דברים אחת טלח נאמ וטמי יא לח טלח ואת
לח הודיעם טכד טמו הרי תחלה טגלה על הצרה צנ הצנתי נאמר את יא אשר הנחתיך מאור כטדים
ושד היחך הטמיכה נטכטבצרים שהוא טומך לחן יונם את שמעתי ונע לכן חמור לצנ ישראל לכת את
חומר יתיטב המקרא על פטוטו דטר על אפעו והרטת תדרט טחמ הלח כה דברי כאט נאם יא וכפטיט
ישצן טלש מה הטלש הזה מיהטצן לכמה נטנות כד דברי תורה מיתחלקן לכמה נטנות יערל
טפתים חטום טפתים וכל לשון ערלה חו את שהוא חטום ערלה חטום חטומה חטום מטמוע ערל לחטומים
מה צנ שיה גס חנה והערל והחטום מטכרות כטס הקלה ערלה בטר שהגד חטום ומכוסה בה וערלתם
ערלתו עשו ל חטום וכטמו חמור שיצדיל צע חכילת טלש טטס יהיה לכס חטום ומכוסה ומוגדל מלחול
ואיך ישמעע פרעה זה אחד מעטרה קל וחמר טבתורה ויטום א צנ ישראל צוט עליהם להנהיג צנחות ולטטל
אותם ונא פרעה מלך מצרים צטס עליו לחלק ל כטד צדדיהם זה מדרטו ועטוטו צוט על דבר ישראל ועל
שלחנותו פרעה לא רחטי בית אהטם מתוך טנזקק לחט טצטו של לוי עד מטה ואהרן צטטל מטה
ואהרן התחיל לחטס דרך תולדותם מראותם וצנטיקתה הגולה רחיתי לפי טקטטום ועקב אהים לשלטה
טצטים הלל צענע מותו חזר הכתוב ויחטס כאן לצדס למר טחטוטס הם וטט חיי לוי ונע חיי קהה ונע
וטט חיי עמרם ונע מחטטן זה חנו למדים על מוטב צנ ישראל ארצעמאות טנה טחמר הכתב טלח צארן

ותפאנו ים ל' שירון הצפרדע קירא לזון יחודית וכן ותי הכנס הרחיטז התפאר עלי השתבח להתחכם
ולזאול דבר גדול ולח' ט' ח' אכל לעשותו למתי אעתיך את אשר אעתיך לך היום על הכרת הצפרדע
למתי תרצה סיכרתו ותרצה אם אשלים דברי למועד שתקצב לי אילו נאמר מתי אעתיך היה מוטעו מתי
אתפלל לעשותו שאז למתי את היום אתפלל לך סיכרת הצפרדע לזון שתקצב לי אמור ל' לזון זה וכ תרצה
סיכרתו למחר אעתיך העתירו והעתיך וכן נאמר אעתיך שיתרו ואעתיך משה שכל לזון עתה הרצות
על הוא וכאשר יאמר הרע חרצה והרצתי לזון מפעל כן העתירו והעתיך אעתיך אעתיך דברים ואם
לכולם העתרתם על דבריכם הרבות יוצא וינעק מיד להכריתם למחר חמרים חמרו צטרו צטרו כהל'
דערו דערו נלם והכבד את לצ לזון פעל הוא הלך הלך והכבד את לצ וכן והסת את מואב ועזאל ל
צ'אים הכה ועצו כאשר דבר יא והיו דבר ול יעמאל לכם אמור א אהרן א העער כד לקות על
ידי משה לש שהגן עליו כהדרג את המצוי ועמנה צחול וקחו על ידי אהרן ותי הכנס הרחיטז להוציא
את הכנס לבראותם ממקום אחר ולח' יכיל ט'ן הטל שול על צדיה פחותה מכשירה אצבע צ'אים הוא
מזה א חרצה על ידו כששם מאת הק'ה' היא כאשר דבר יא ולח' יעמאל לכם פרעה ימלטו כן מגרה כן
וכן וכן צמות חסל צם את הערוב כל מוט חות רשת ונחשים ועקרבים צערי צ'א והיו משחיתים צהם
יש טעם בל' צ'א בל' מזה ומזה למה א ולמה א צ'תכסו מלחמות מלכים צ' עליהם כמד מלכות כשצרה
על שר צ'חל מן לקל מש' צ'ה אחר כך תוקצב להם ומרישם צ'שורות וצ'צ'ורות לרחם ולבלם וכן
צ'צ'רדעש מקדקרום והומים כולה כדאיתך צ'מרט ל' תחמוץ יהפ'תי והפ'רטי וכן והפ'ח יא וכן
לח' געלות הוא מן לח' מוכלת ומשרטת היא מן לח' תלעב א יא צ'קרב הארץ אף על ש טכטעתי
צ'צ'מים גירתי מתקיימת צ'תחשם תשחת הארץ נשחת הארץ מתחילת חרעה ועמתי פחות בן עמי
ובן עמי וצ'ו צ'רן צ'מקומם ולח' תלכו צ'מדבר תעצבת מצרים יראת מצרים כמו ולמלכ העוצב צ'י
עמוץ וחל ישרא קירח חותה תעבה ועל יש לה למר בלזון אחר העצבת מצרים דבר טאי הוא למצרים
ז'חיה טאי ח'צ'ים טהרי את יראתם אן ח'צ'ים ולח' יסקלנו צ'תמיה התל להתל ויסר הערוב ולח' מתי
כמו טעמו הצפרדעש ט'ים מתי היה להם הנחה צ'שורות ועתיך א יא נתחמן צ'תפל וכן אם צ'א ל' ויעתיך
היה יכול למר ומשמעורבה תפל וכהוא אומרה בלזון ועל משמעורבה להתפל יב צ'עם החזות
אע'ל טאמר חכמי חסל אתכם לח קיים אצ'תתי מחזיק צם אחוז כמו והחזיקה צ'מוטעו הנה יד יא הויה
לזון הויה תהיה כי כן יאמר בלזון נקצה על טעבר הייה ועל העתיך תהיה ועל השמד הויה כמו עשה
דועה והפ'ה והצ'ול מלח חתכם שח כצ'ן דבר האפח מן הצ'חלם עמומים הגטרשם כצ'טן שח לזון
הפ'ה טהרוח משון ומשירון יורקו מטה כל יצ' הנזק צ'בת אינו נזק אף צ'ו אחת הרי נסים הרצה
אחר טהחזיק קומטו על מטה מלח חת'ם טל ועל אהרן וחות טהלך לצ'קב על כל ארץ מצרים שרר
אצ'עששת כתר צ'מו לזון מנח אצ'עשש טל ידו צ'מחין צ'הם טעשת ש'ין לזון חמויות הרצה יש בלזון
מטעה טה טחנה צ'אדם וצ'בהמה ואת מחין היו להם צ'מוות הלח נאמר וימת כל מקנה מצרים לח נצ'רה
נצ'רה אף על חותם טצ'שות טנאמר צ'מקן אשר צ'טה והורח את דבר יא מעצבי פרעה טעם את מקנהו
א הצ'בים וע' וכן טויה צ'מילתה חל וקח טט מאות רכב צ'ור וע' את כל מנשתי למדנו מכות טמכת
צ'כרות טקול טגד כל המכות כי עתה טלחתי את ידו וע' כי אל רציתי טהיה ידי צ'מקן טהכיתם צ'צ'ר
טלחתי והכיתי אתך ואת עמך עם הצ'מו ונכחתי מן הארץ חל עשור ואת העמדתך צ'עור הרחוקך
אתכחו וע' שדך מטתל צ'עמי סרנ' כצ'טת צ'עמי והוא מוצרת מטלה דמתר צ'מוין חות כ'טטא וכבר
שריטיה כפוף ויהי מקץ כל תרצה טהחלת טויה סמך והיא צ'ה ל' דבר בלזון מהפעל גותן התי טל
טעט צ'חצ'ה אצ'תם טל שיקר כגון א וכגון אצ'תל החג מוצרת טכל' ה' תיט'ר טל'ט מוצרת טר וצ'ב

מסתכל הייתי כעת מחר כעת הזאת כעת הזאת מחר שרטע לו שירטא צבולת למחר כסתנע חמה לכאן
 מרד הברד הומדה שנתעדה וכל תיבה שתיבת יסודה ויל כגון ימד ולך ירשיר כטה היא מתעלולת תבד
 וו צמקום היול כגון הומדה כיום הולדה ויודעה דבר ויולד לוסף צדכרים לח יוסר עבד טלח העו כתרנמו
 טלח כאט וכן יושב הנבס השוו השוו בנ צמין ואל יאסף היתה לשון הכנסה הוא העט הצדח לשון
 ויגמ על השמים לצד השמים ומדרש חנה הגביהו הבה למטה למעלה מן השמים מתלקחת בתוך הברד
 גם בתוך גם האט והברד משרטן והברד מים הוא ולעשות רצון קולם עשו טלס בטתס ורש יד לו צמה
 שהוריד כבר בצאתי את השיר מן השיר אבל בתוך השיר לח היה מתפלל לפ שהיתה מלחה גלגלס טרס
 תיראון עדין לח תיראון וכן כל טרס שבמקרה עדין לח הוא וחינו לשון קדם טרס יסכטן עד ללח סביב
 טרס ינמו עדין לח צמח אף זה כך הוא ידעתי כי עדין חיכס ירחיס ומסתהיה הרומה תנמו בקלקולס
 כי השורה אצבע ברברה ושמד בקטיה ונשתברו וטל וכן העתה גלה כבר והוקסה לעמוד בצנעול
 השורה אצב עמדה בלחה לשון צמח הנחל כי אשילתי אשילתי מאחורות ועדין היו רכות ויכולן לעמוד
 צנע קסה וחף על פי שגמח את כל עטפ השדה הכה הברד יס לו לייטפ פנעו טל מקרה צנעבס השמידס
 בקלס הרחיס לקות צברד וצמח ר תנמוח יש מרסתינו טלחקו על זאת ורשו כי אשילת הנה פלחי
 פלחות נעשו לחן טלח לקו לח נתך לח הנש וחף חותן שהיו צחור לח הנש לחרך וזומה לו ותתך עלטו
 הלה והטענה דערה והנש עלטו ומחסם סן מרוח חדרו צחלק כהיתך כסף לשון יציקת מתכת ורומה חט
 את דבר כדמתרגמן ויטק ויתך לקת לח תכח אף לו לח נתך לח הוטק לחרך
 חסלת וידר אהיס
 א ב א פרעה

כי את הכבדתי את לב טייתי טומי שאשית את התעללתי שחקתי כמו כי התעללתי כי הלח כאשר התעלל
 צהס וחינו לשון שעל ומעלס טלס כן היה לו לכחבשלות כמו ושללמו כאשר שללתי אשר שלל לו ענות
 מעט כתרנמו לחתכנעו והוא מנדרת עמ מאנה להיות עט וטפל מעט אתשן החרך אתמרה החרך ולח
 מכל הרומה לראות את החרך ולשק קרה דבר הערס תדע השל לח ידעתי כי אצדה מצרים ומטב הנשט
 פל ידו טלח טלחו אחריהם והשיטס א פרעה כאשר אטלח אתכס והטעמס אף כי אטלח גם את הטאן
 ואת הצקר כאשר אמרתם ראו כי רעה נגד פנכס כתרנמו ומדרס חנה שבעתי כוכב אחד טטמו רעה
 חמר להם פרעה רומה חט אצנעבנות טל ורומה חט חותן כוכב שנה לקרחתכס במדבר והוא טיומן סס
 והרינה וכסמטאו ישראל צנעל בקס הבה להרנס חמ מטה צתפלת למה יאמרו מצרים לחמר צרעה הנחיס
 ח היא שחמרו להם כי רעה נגד פנכס מיד ונחס יל על הרעה והקך את הדס לש מילח טמל יהושטאותס
 וזהו טגמל לו הים נלתי את חרפת מצרים מילכס שהיו אומרים לכס דס חנו רוחיס עלכס במדבר לח כן
 כזמר אמרתם להולך הטף עמכס אל לבו הצרים ועצבו כי חותה בקטתס עד הנה נצחה לשהינו ואין דרך
 הטף לעצב ויגרס חותס הרי זה לשון קצר לח שרטע מי המגרס צארבה צעבל מכה הארבה ואחריו
 לח יהיה כן וחיתן שהיו צמיו ואל שגמאר טו כמוהו לח נהיה מן השלס למדא שהיה כד מטל פרעה על ידי
 מיטן הרבה שהיו יחד ארבה חסיל ילק גם אבל טל משה מין אחד וכמוהו לח נהיה ולח יהיה כל ירק עלה
 ירוק לח נשאר ארבה אחד אשל המלחין טמלחו מהס ירוח הקדים ירוח מזרחית נטמ את הארבה לש
 טבא כנגדו טמכרס בצרומיות מערבת היתה כמו שמשרט צמקום אחר וימט חטך ויחטך עליהם חטך
 יתר מחטכו טל לח חטך טל לח ימט וימט ויחטך שד וימט ויחטך יש לנו תעבת הרבה חסרות אף לש טאין
 חסרת הלף חסרתכל כך אין הכי עמ מקשד על חסרונה כגון לח יהל טס ערבי כמו לח יאהל לח יעה טס

עב אהל וכן ותזרע חיל כמו ותזרע חיל ואזקלם תרצנו לשון המרה כמו לח ימים צתר דיעזי קבל לאלף
כשיצטעמוך לאור היום חזל אין הדבור מוטטעל הו"ו על יומם לפי שהוא כתי' אחר ויהי חסך ומדרש אגדה
שתירו לשון ממש צנהרים שהיה כפלי ומכיל ועבדע שהיה בו משום שלשת ימים שלט על ימים וכן טענת
ימים בכל מקום ויהי חסך חפלה שלשת ימים חסך של אופל שלח ראו איש את אחיו אותם שלנית ושד שלנית
ימים אחרים חסך מוכפל על זה שלח קמו איש מתחתיו יטש אין יכול לעמוד ושמד אין יכול לטב ולמה
הצא עליהם חסך שהיו בשרא מחותנו הדור ששעשם שלח היו רוצים לצאת ומתו בעלשתי ימי אפלה כדי שלא
יראו מצרים במתלם ויאמרו אף הם לעקים כמונו ושד שחפשו ישראל וראו כלנהם וכשיצאו והיו טולס מהם
יהם אומרים אין צדי אומר לו איך ראיתו צבתך וצמקום פלג הוא יוצג יהי מוצג במקומו גם איהת נתן
צדינו לח דיך שמקנא ילך עמנו לא אף מאלך תהן פרסה פרסת רגל לח גדע מה געבד צמה תכבד
העבדה שמה יטל אחר ממה שיש צדינו כן דברת יפה דברת וצמנו דברת אמת שלח אוקף של ראות
פנך כלנה גמרא כלל כלכס ושלח דבר נח אין נח לא לשון בקטה בבקטה ממוך שתהיה על כך שלח יאמ'
אותו עמין איהם ועבדום וענו אותם קיים צהם ואחר כך יצאו ברבוס גדול לח קיים צהם ויאמר משה כה
אמר י"ג ונ' צמנו לפע פרעה נאמרה לו שהיה מטיבא לפעו לח הוסיף שד ראות פנך בחצות הלילה בהחלק
הלילה בחצות כמו בעלית ככלית צחרות חפס צו זה פשוטו לטעם שאין חצות שם דבר של חצו ורבותיו
דרשו זה כמו בחצי הלילה ואמרו שאמ' משה כחצות למשמע שמוך לו או לפעו או לחחריו ולח אמ' בחצות שמה
ישעשע צמנו פרעה ויאמרו משה בדאי הוא עוד צבור הטב' למה לקו הטובים כדי שלא יאמרו ירחם
תצנה על טעם זה הצא השרענות על מצרים מצבור פרעה עוד צבור השפחה כל הפחותים מצבור פרעה
וחטובים מצבור השפחה היו בכלל וכל צבור צהמה לפי שהיו שצדין לה שהקב' נפרשה מהאומה ונפרעה מה
היה ולמה לקו בע השפחות שאף הם היו משהעבדים צהם ושמים צהרם לח יחרץ כלב לשונן אומר איך
שהוא לשון טעון לח יטען וכן לח חרץ לצע ישראל לאיש את לשונן לח טען או תחרץ תשתכן למורג הרון טעון
מחשבות חרון אדם טעון וחריף יד חרוצים תעטיר חריטים סוחרים טענים יתלה יצול וירדו כל עבדיך
חלק כבוד למכות שהרי סוף טירד פרעה צעצמו אלנו בלילה ויאמר קמונו צאו מותוך עמי ולח אומר לו משה
מתלח וירדת אל והשתחוית לי אישר ברנלך ההולכים אחר ענתך והלכך ואחר כן אצא עם כל העם
מחרצך יצא מעם פרעה כסנמר דבריו יצא מלפניו צחרי אף על שאמר לו א תוסף ראות פנ' למשן רבות
מועתי מכת צבורות וקריעתים סוף ולפני את מצרים ומושה וזההן עשו כבד כתב לנו זאת בכל המועתי
ולח טנאה כאן לא צעצל לפומכה לפרסה של אחריו ויאמר לו משה וא אהרן טעצצל טאהרן עשה וערח
צמפתים כמשה חלק לו כבוד זה צמנה ראונה טכללו עם משה צצטר צחרן מצרים חוץ לכרך או אינו
לא צתך הכרך תל צחתי את הער ומה תפלה קלה לא התעלל בתך הכרך דב' חמו' לט' מעט מה לח דבד
תך הכרך לפי שהיתה מלחה גלגלים יחדש הזה לכס הראהו לצנה צחצוה ואמר לו כשהירח מתחדש יהי
לך ראש חדש ואין המקרא' יצא מידי פשוטו על חדש טעון אומר לו יהי ראש לפד מנן חדשים שהיא חייב
קרוי שני טעון שלשי' הזה נתקטה משה על מולד הצנה צחיו זה עשר תראה ותהא ראויה לקדש והראה לו
צא צעצע אתה לצנה בריקניצאמר לו כזו ראה וקדש וכיצד הראהו והלח לח היה דבד עמו לא צום טען ויהי
צום דבר י"ג צום טעתי מן היום אשר נה י"ג והלחה לא סמוך לטקיעת החמה נאמרה לו פרט זו והראהו
עם חטיכה דברו לא כל עתובי אהרן מצבר והלח כבד נאמ' איהת תכבד לו צע ישראל לחמר איהת ולח אהרן
על את שבתותי תשמורו לא חולקין כבוד זה לזה ואומר זה לזה למדע והדבור יוצא מצד טעהם כאל טעהם
מדברים דברו לא כל עתה צע ישראל צעשור לחדש הזה פתח מצרים מקחו מצעשור ולח פתח דורות דברו
היום צראש חדש טיקחיהו צעשור שה לצת אבות למטעמה אחת הרי שהיו מרובין יכול שהאחד לכולם

תל' סה לצית' ואם יונעט הית מהיות משה אם יהיו מונעו' מהיותם משה אחד טאין יוכלן לחוכל ויצא לדי
נותר ולקח הוא וטכא' זהו משמש לתענו ועד יש צד מדרש ללמד שאחר טכאמא עליו יוכלן להתמעט ולמסוך
ידיה' הימא ולמנות על סה אחר אך אם צליו למסוך יעם ולהתמעט מהיות משה יתמעטו בשד הסה בהיותו
צחיים ולן מעשחט' מכסת חטטון וכן מכסת הערכך' לש' חכלה הראוי לחיכה פגע לחולה וזקן טאיון יכול
לחוכל כזית' תכמו תתמו' תמים בליא מום כן טנה כל טנתו קרוי כן טנה כל' טנול' בטנה אז' מין הכצט'
מין העיים או מזה או מזה' ש'אף עז קרוי טה טנאל' וטה עיים' יהיה לכס למטרת' זהו לשון בקור טטעץ
בקור ממים ל' ימים קודם טחיתה' ומת' מה הקדים לקחתו לשחיתו ל' ימים מה טלח צוה כן בטח דורות
היה ר' מתיה כן חרט חומר הרי הוא ח'ו ונעטר עלך נואר אך והנה עתך עת גודים' היגע טטעה טנטעתי
לח'כיהם טנול' את צנו ולח' היו בדם מצות כדי טינולו טנאלמר ואת ערום ועריה ונתן' להם דם פסח וזה מילת
שמל' בהותה הלנה טנאל' מתטסת בצמיד' בשט ממים וחומר נב' את דם בריתך טתתי אסירך מטר
זהו טטעש' בעץ חמר להם משבו יתכס היע' וקחו לכס טאין טל מזה' וטחטו חותיו וכי כולס טוחטין לא מכלין
טע' עליו טל חלם כמות' קהל עדת ישראל קהל ועדה וישראל' מכלין חמרו פסחי צטר נטחטים בטלש' כמות'
וז' אחר וז' נכטה כתי רחטנה נעלע' דלתות העודה כו' בלחית' בטחחים' בין הער' כם מטט טשתי ולמעלה
קרוי בין הער' כם טהטט טנה' לבת' מצחו לערוב' ולשון בין הער' כם נראה בשט חותן טשתי טבין עריצת
היזם לעריצת הלנה עריצת היזם בהתלת טשטבי ינעו צל' ער' ועריצת הלנה התלת' לה' ער' בטון חסך
ונצף כמו ער' כל טמחה' ולקחו מן הדם אז קבלת הדם יכול בדי תלמוד למר חטר' בסף' י' המזוזות' הם
הדוקטות אחת מכלין לתת' וחת' מכלין המשקוף היז' העלון טה' דלת טוקף' עליו כטטערוין חותו ולשון טקתה
חצנה כמו קול עליה נדף דטקיף טשטית קדים טקתין קדום' חטרה מטקוש' ע' הדג' כים חטר' יחכל חות'
צבה ולח' על משקוף ומזוזות טבטית התבן' וצית' החומר וצבת' הבקר טאין צ' חלם דרין צתכו את' הצטר
ולח' גדים ועצמות' על' חמורים' כל' עטבמר נקרא מרור וטום לחכל מר' זכר' לומר רון חת' חיה' א' תחכל'
ממנו נח טאיון על כל צרם קורו נח' בלשון ער' צית' וצטל' משטל כל זה צת' חרת' א' תחכל' צמי' מנן לשאר
משקין תל' וצטל' משטל' כי חלם צל' חט' למעלה נר עליו צמנות עטה וכאן חוסף' עליו לח' תעשה א' תחכל'
כי חלם צל' חט' רחשו על כרשו כול' צולתו באחד עם רחשו עם כרשו עם קר' צ' ממשו' מתן' לתוס' לחחר
הדחתן' ולשון על' כרשו ועל' קר' כלשון על' צחיותם צחיותם טמות טהן' חף' זה טמות טהוא כל' צטרו מטלם
זה איתר' ממנו עז בקר מה תלמוד למר ע' בקר פעם טנה' לתן' צקר על' צקר טהבקר משמע הנן החמה
וצל' הכתוב להקדים טאסור' צחית' העל' הטהר זהו לש' משמש ועד מדרש אחר למד טאיון נטרף' צט'
לא' ביום המחרת וכך תדרטו והאיתר' ממנו בבקר רחשו על' צקר טע' יעמד ויטרטו' מתעכס' חטרים
מזמט' ללכת' צחטן' לשון צחית' מהירות טיו' יהי' לוד טע' ללכת' חטר' הטלנ' חרם צחטום' פסח הוא ל' א'
הקר' כן קרוי פסח על' טס' העסויה טהרה' מדלג' צתי' צ' יטר' א' טבין צתי' מצר' וקופץ ממצרי' למצרי' וישראל'
חמש' נאלש' וחרם' עטו כל' עטותיו' לטם טמים' ועברתי' מכלך' השצר' ממקום למקום ובהערה' חתה'
וצר' נאלח' כל' לקים' כל' צבור' צארן' מצרים' חף' צבורות' אחרים' והם צמנרים' ומנן' חף' צבורות' מצרים'
טבמקומות' אחרים' תלמוד למר' למכה' מצרים' צבוריהם' מחלם ועד' צהמה' י' מה' התחיל' בעצדה' התלה'
ממנו מת' לת' השרעות' וצבל' להי' מצרים' ועמרו' טל' עז' נרקצת' וטל' מתכת' נמאלת' ונתכת' לחרץ' חעשה'
טעשים' חט' י' חט' צעמיו' ולח' על' ימי' טלח' יהיה' הדם' לכס' לחות' לחות' לכס' ולח' לחחרים' לחות' מכלין טלח'
נתינו' מן' הדם' לא' מבעט' ורחיטי' את' הדם' והלח' הכל' גלוי' לענו' לא' נותן' חט' חטעט' לחחות' שחיתם' עמוק'
במצינו' וטחח' חט' ע' לטכ' ועפחתי' וחמלתי' וממה' ל' פסוח' והמלט' וז' חומר' כל' פסויה' לשון דלג' וקטצה'
ועפ' ח' מדלג' היה' מרת' ישראל' לבתי' מצרים' טהרי' טרויח' זה' צתך' זה' וכן' טטמים' על' טתי' הטעשים' מדלג'

מחלצם וכן כל פתחים הולכים הולכים כקופצים וכן פסוח והמלט מלגלג וממלטנו מצד המומתים ואלו יהיה
צדס נגף היו הוא במצרים הרי שהיה מצרי צביתו של ישראל יכול ימלט תלמוד למר ואלו יהיה צדס נגף
אצל הווה הוא במצרים שצביתכם הרי שהיה ישראל צביתו של מצרי שומע את ילקה בצגנו תלמוד למר ואלו
יהיה צדס נגף לזכרון לזרותי וחגתם אותנו יום שהוה לך לזכרון אותה הנה הגעו עינינו לך שמענו אז זהו יום
הזכרון תלמוד למר זכור את היום הזה אשר יצאתם למדנו שיום היציאה הוא יום של זכרון ואז יום יצאו
תלמוד למר ממחרת הפסח יצאו היום עמו צעקו הוא של יום טוב שהיה ליל עמו אכל את הפסח ולקרב יצאו
לזרותיכם שומע את מישע דורות שטעם תלמוד לך חקת שלם תחנהו שבעת ימים שטייניו של יום שבעת
ימים מצות תחלבו וצמקום אחר הוא אומר ששתי ימים תחל מצות למדנו על של שבע שמיני חובה לחבל
מזה ובלבד שלא יחל חמץ מניין אף שטעמו שטעם זה מזה בתורה דבר שהיה בכל יום מן הכלל למד לך למד
על עצמו יצא לא למד על הכלל כי יצא מה שבע שטעם אף ששי רשותי יכול אף ללך הראשון רשות תלמוד
למר בערב תחלבו מצות הכתוב קצו חובה אך צום הראשון תשיצתו שאור מערביט וקרוי ראשון שהוה
לפע הטעם ומצינו מוקדם קרוי ראשון הראשון אדם תולד הלפע אדם נולדו אזו יום לא ראשון של שבעת
תלמוד למר לך תשמע על חמץ ועל לך תשמע את הפסח ועדין חמץ קיים הנתעם הריא כשהיה צעשה
ובצעתה פרט לחמץ מישראל שומע את תכרת מישראל ותלך לך א עם אחר מנין תלמוד למר צמקום אחר
מלפע בכל מקום שהוה רשותי מקרה קט מקרה עם דבר קרא אותה קט לחכילה וטעיה וכסות לך
יעשה צדס איש על ידי אחרים הוא לרובו ולא מכסיריו שאפתר לעשותו מערב יום טוב לכל לפע אף לזהמה
יכול לגיט תלמוד למר אף ושמהם את המצות שלא תביא לדי חמוץ ומכאן אמרו תפח תלמוט בצונן ל
יציאה אומר א תהי קרא את המצות לא את המצות כדרך שאין מחמיצין את המצה כך אין מחמיצין את
המצה לא אם צא על ידך עשה אותה מיד ושמהם את היום הזה ממלכה לזרותיכם הוקת שלם לפי
שלא נא דורות וחוקת שלם על המלכה לא על החנה לך חזר וטנאו כאן שלא תאמר אז הרי כל מלכה
לך יעשה לך לזרותיכם נאמר לא לזרותי הדור עד יום האחד ועשרים לך יוצא צביתכם מנין לגטלן תלמוד למר
לשטנאו ימים ללנת מנין תלמוד למר עד יום האחד ועשרים לך יוצא צביתכם מנין לגטלן תלמוד למר
צבל גטלך מה תלמוד למר ציתים מה ציתך צרשותך אף גטלך צרשותך יצא המצו של בכרי שהוה אצל
ישראל ולא קבל עליו אחריות כי אוכל מחממת לענט כרת על השאור והלך כצר ענט על החמץ אלא שלא
תאמר המן שראוי לחכילה ענט עליו שאור שאינו ראוי לחכילה לך יענט עליו ואם ענט על שאור ולא ענט על
חמץ הייתי או שאור שהוה מחמץ את אחרים ענט עליו חמץ שאינו מחמץ את אחרים לך יענט עליו לך נאמר
שניהם צנר ובזרח הארץ לפי שהם נעשה לשרא הנצרך לרבות את הגרים מחממת לך תחלבו אתה
על חכילת שאור כל מחממת לך צא את תערוצתי בכל מוויצותי תחלבו מצות זה צא למד שתהא ראוי
לחבל בכל מושבותיכם פרע למעשר טע ואלנת התדה מטמא מי טעם לך צאן ומטק מטע וקחו מי שאין
לך יקח מן הטוק למשעתיכם שה לצבת צבת אחוז מין ירק הוא טעם לך געשלין אצת אחוז שלשה קלרים
קרויים חגלה אשר בצף בכל כמו שטבת בסף מן הדם אשר בצף למה חזר וטנאו שלא תחלבו טבלה חרה
לעלשת המתנות לך נאמר לך שד אשר בצף שיהא כל תנינה ונתנינה מן הדם אשר בצף על כל הנעשה
טבלה יוצאת לך תפאו ועמך שמואחר שנתנה רשות למשחית לחבל אינו מצחין בין צדיק לרשע ולילה
רשות לחבלים הוא טנאם ערמוס כל חיתו יער ופסח וחמל ויש למר ודלג ולך יתן המשחית לך יתן לך
יכולת לצא כמו לך נתנו להם להרע עמדי וזה כי תצא תלך הכתוב עבדה זו מצאתם לרץ וחיך לך
נתחייב צמדבר לא פסח אחד טעמו צענה הטענה ועל פי הדבר כאשר דבר והיכן דבר והבחיית חתכם ל
הארץ ועל יקד העם על צבורת הגזולה וצאתה הארץ וצבורת צעם שהיו להם וישאלו יוכלו ועשו צע ישראל

וכי כבר עשו והלא מראש חדש נאמר להם לאי מכיזן טקבל עליהם כאלו עשו ויולכו ויעשו אף ההלכה מצה
הכיתו למד שיש עכר להלכה ויש עכר לעשייה כדאמר רבי אבהו וזאת אהרן להבדיל שבחן של ישראל שלח
השיל דבר מכל מצות משה ואהרן ומהו כן עשו אף משה ואהרן כן עשו ויבא כל מקום שנאמר ויבא הוא
ובית דינו שהיו לשון תפלתהו הוא כגון פלג ופלג יבנה כל צבור אף על אומה אחרת והוא צמצום מצבור
פרעה אף פרעה צבור היה ונעתייר מן הצבורות עליו הוא חו' ואולם בעצמו זאת העמדתך בעצמו הרשות
את כמו שם מוקף • עוד צבור הטוב שהיו שמחים לאדם של ישראל ועוד שלח ואמר יורא הנו הצדיק את
השרענות וצבור הטובה ככלל הזה שהרי מצה הכתוב מן החטוב שבכולן עד הפרות וצבור הטוב חטוב
מצבור הטוב ויקם פרעה ממענותו לנה ולח כדרך מלכים ברא בשלש עשרות ביום • הוא התנה ואחר כך כל
עבדיו מלמד שהיה מחזר על בתי עבדיו ומעמידי • כי אין ביה אחר אין עם מית • אם יש צבור מות אין עם
צבור גדול היות מתבי הוא קרוי צבור שנאמר גם איש צבור איתנהו • דבר אחר • מצריות מזהות תרת צעלהן
ויולדות מרוקים פנים והיו להם צבורות הרבה פעמים הם חמשה לאשה אחת כל אחד צבור לחבו • ויקרא
למשה ולאהרן לנה • מעד שהיה מחזר על פתיי השר וצועק היכן משה טרוי היכן אהרן טרוי • גם אהרן
הצברים גם בני ישראל הטף • ולכו עבדו את יבא כדברכם הכל כמו שאמרתם לח כמו שאמרתם אנו בעל לח
אישל בעל מי ומי ההולכים בעל רח צאנכם וצקרכם • גם צאנכם גם צקרכם קחו ומהו כאשר דברתם גם
אתה תתן בלוי וצבים אשלות קחו כאשר דברתם וברכתם גם אותי התפלל על שלח אמות שאת צבור
כולנו מתים אמרו לח כגדרת משה הוא אמר ומת כל צבור וכאן אף הפשוטו' מתים חמשה או עשרה צבית
אחד • טרם יחמוץ • המצרים לח הנחנו לשהות כלי חינוך • משארותם • טירי מצה ומרור • על טכום אף על פי
טכמות הרבה הזלכו עמהם מחצבים היו את המצוה • כדבר משה שאמר להם צמצום וישאלו איש מאת
דעהו וישא מאת רשתה • ועמלת אף הם חשונות להם מן הכסף ומן הזהב המאוחזר בצמק חטוב וישאלו
אף מה שלח היו שולחין מהם היו נותנין להם אתה אומר אחד טול טעם ודך • וינצל וירדו • מרעבם סכותה
קב' מיל היו וצבוטם לשי טעה הוא שטאח' ואשא אתכם על כנפי נשרים • הצברים מהן עשרים טנה ומעלה
ערב רב תעברת אומות של גרים • שעת מצות חררה של מצה • צמק שלח החמוץ קרוי מצה • וגם צה לח
עשו להם כדרך מנד שבחן של ישראל שלח אמרו חן נצח למדבר בלא צה לא האמינו והלכו הוא שמשירט
צקצלה זכרתי לך חסד נשריך • לכתך אחרי צמדך • מה עכר משר' אחריו קדש ישראל לייא וג' אשר ישע
צמצום אחריו שאר הישיבות טיטום גרים בחרץ לח להם שלשים טנה וארבע מאות בן הכל משנאל יצחק
על עכסיו היו ארבע מאות משהיה לו דעו לצברהם נתיקים כי גר יהיה ארעך ועלשים טנה היה מטנגרה
גרה בין הצברים עד שאלו יצחק ואי איתער לח בחרץ מצרים לצדה שהרי קהותמן הצאים עם יעקב היה
צא וצטיב כל שצותי וכל שצות עמרם צנו ושמונס של משה לח המצאם כך על כרחך הרבה טעם היו לקהות
על שלח ירד למצרים והרבה משנע עמרם נבלשם צננות קהות והרבה משמונס של משה נבלשם צננות
עמר' הרי שלח תמנה ארבע מאות לצאת מצרים הוצקת לח' על כרחך שאף שאר הישיבות נקראו צננות
כענין ש' ויגר אברהם בחרץ פלישתים וישיבת יצחק נקראת צננות ואש' חבדן שטאח' אשר גר עם אברהם
ויצחק וזמ' את ארץ מעריהם אשר גרו צה לשי' אתה צריך לח' כי גר יהיה ארעך משהיה לו דעו כשכתיבנה
ל' מאות משנאל יצחק תמצא מביאתם למצרים עד ויאתם רלו' וזה אחד מן הדברים טענו לתמי המלך
והיו מקץ שלשים טנה וארבע מאות טנה ויהי צמצום היום הזה מנד טכין שהנע העק לח עכבן המקום כהרף
שן בחמשה עשר בעמק ברא מלכוי השרת אצל אברהם לצברו צטו' צעמן נולד יצחק • צטו' נגירה גרת בן
הצברים לח טמורים הח' לייא שהיה הקבה שומר ומתנה לו לקיים אצחשתו להוציאם מארץ מצרים • הוא
הלנה הזה לייא • הוא הלנה שאמר לצדיקים הלנה הזה איש גש את עקן טמורים לכל בני ישראל לצרותם

לזרותם משומר ובה מן המזיקין כענין שצאמר ולא יתן המטות לצד א ברכים וע' ויאמר יא לא מטה ואל
הארץ זאת חקת הפסח בעיני כל אמה להם פרה ז' כל אן נכד סנתכברו מעשו לחבו שצממים וחדל העני
ואחד ישראל משומר בזממשגומלתה איתן אז יאכל ע' רע מנד שמינת עבדיו מעבצת מלחכול בפסח דברי
ר' יהושע'ר איער אן אין מילת עבדיו מעבצת רע מלחכול בפסח ומה תלמוד למר אז יאכל ע' העבד יתנע
זה גר תנוט סביר זה העני ומה תלמוד והלך ערלם הם וצאמר כל ערל לא יאכל ע' לא כגון ערס מהול
ועבדו מהול והוא תנוט או סביר' צבת אחד יאכל בצטרה אחת שלף יעשו הנמטס עליו שתי חסרות
ויחלקו זה איה אומר בצטרה אחת או אינו לא צבת אחד כמשמש ולמד שאם התחיל אוכלו בחצר וירע
גמזים לא יכנסו לצבת תלמוד למר על הצתם אשר יאכל אותו בהם מבאן שהאוכל אוכל בעט מקומות' לא
תנציח מן הבית מן החסרה' יאכל ועצם לא תצברו ע' הראוי לאכלה כגון שיש עליו כזית בשר יש ע משום
טברת עצם' אין עליו כזית בשר אין ע משום טברת עצם' כל ערת ישראל יעשו איתן למה נאמר לפי שהוא
אומר בפסח מצרים עה לצבת אצות שגמנו עליו למשפחות יוכלו אף פסח זרות כן תלמוד למ' כל ערת ישראל
יעשו איתן' ועשה פסח יוכל כל המתגורר יעשה פסח מיד תלמוד למר זהיה כצדה הארץ מה ארצ' בל' אף
גר בל' וכל ערל לא יאכל ע' לה בא אה שמתי איתן מחמת מילת שאינו משומר לערלת ואינו למד מוכן נכד
לא יאכל ע' תורה אחת להשוות גר לארצ' אף לשאר מצות שצברה' פטר רחם שפעטרת הרחם תחלה
כמו שאר מים ראשית מחון וכן יתגורר בשעה יפתחו שפתים' י' הוא' לעצמו קטנים על ידי שהביתי צמרי
מצרים' צמר אות היום הזה למד שמוצרין ביאות מצרים בכל יום' בצדע האביב' וכי לא היו יודעם בצי זה
חדש לא כך אמר להם ראו חסד שגמלכם שמוציא איתכם בצדע שהוא כשר לצאת לא חמה ולח צנה ולא
גמזים וכן הוא אומר מוציא אסירים בצמרות חדש שהוא כשר לצאת' והיה כי יבאך יש מר שיתנו שלמד
מבאן שלף קדשו בצרות שארלים בצדע' והא' קדשו מערס ביאה ז' למר אם תקיימה בצדע תצו לכנס
בארץ ותקיימה' לא ארץ הכנעני איע' שלף מנה לא ה' עממים כל ז' עים בזמשמש שכולם בכלל כנעני הם
ואחת ממשפחות כנען היתה שלף קרף להם עס לא כנעני' נשבע לא שתקן בצדעם הוא חומ' צום הוא
כרת יא אה צברהם ברית' בצחק הוא אומר גר בארץ הזאת' בעקב הוא אומר הארץ אשר אהת שוכב
עליה' זבת חלב ודבש החלב זה מן העוים והדבש זה מן התמרים ומן התאנים' אות העפדה הזאת של פסח
והלך כבר נא' למעלה והיה כי תבא לא הארץ' ולמה חזר ונראה בצדע דבר שנתחלם בה פרטה ראשונה
יאמר בה והיה כי יאמרן אלהם בעצם מה העפדה הזאת לכם' בצך רשע הכתוב מדבר שהוציא עצמו מן
הכל' וסוף והגדת לצדך בצך שאינו יודע' ואלו הכתוב מלמדך שתפתח לא אהת דברים המוככים את הלב
בעצב זה שאקיים מצותיו כגון פסח מצה ומרור הל' עשה יא ל רמוז תשובה לצך רשע למר ל עשה יא ל
ולך לך לו היות עס לא היית כד' לנא' והיה לך לחות ויאות מצרים תהיה לך לחות על ידך וכן שטך שתכת'
פרשיות הל' ותקטרם בראש וצדעים' יתכה יד של שמה' ופסך ידכה מלח בערשה שנה לצרוס ע יד כהה
מימים ימימה מטנה לנהה' נשבע לך והצית אתכ' לא הארץ אשר נשאתי אה ידיו וכ' ונתנה לך תהי בעטך
כאל' ונתנה לך צ' צום ואתה בעטך כירוטת אצתי' והעברתי' אין והעברתי לא לטון הפרשה וכן הוא א'
והעברתם את נחלתו לצבת' טנר בהמה נפל שטנרתו אמו ושלחתו בלא עתו ולמדך שהוא קדוש בצבורה
לעגור הבא אחריו ואף מי שאינו נפל קרוי טנר כמו טנר' אטך אכל זה לא בא לא לנ' על הנפל שהרי כבר
כתב כל פטר רחם' ואת אף בצמר עמא' צמסמר צא ושרט במקום אחר בצדקך וצדאך' לטון אחר יש
לפרט והעברת כל פטר רחם בצבור אדם מדבר' פטר חמור ולא פטר שאר בהמה עמאה ונצרת הכתוב
היא לפי שגמלן צמרי מצרים לחמורים ועד שסייש את ישראל ביאותם מצמרי' שחין לך אחד מיישראל שלף
נשא עמו הרבה חמורים טענטס מכספה וזהבה של מצרים' תפדה צנה ונתן עה לכהן ופטר חמור מותר

בהנחה והיה חלוקן על כהן וערפתו שרש בקופץ מאחורו והרע הוא הפסד ממונו של כהן לשכך יועמד
 ממונו וכל צבור אדם תפדה המט שלשם פדיונו קצוב צמקום אחר כי ישלך צדק מחר יש מחר טהור עכשו
 ויש מחר טהור לאחר זמן כגון זה וכגון כי יאמרו צעכם מחר לצענו דעתנו נד ובעד ראובן ימה זאת זה תינתן
 נפש שאינו יודע להעמיק טעמתו וסוף וסוף מה זאת וצמקום אחר הוא אומר מה העדות והחקים והמטעמים
 הרי זו טעמתן חכם יצרה תורה כנגד הרצונה צעם ירעע ושאינו מבין לשלם זה טעם דרך סתומה והטעם
 דרך חכמה ונלומטת תתלמן ועל עם שהם ל צתים קרובים נטפת טעם צבתת שתיים יפת בראפריקי שתיים
 ומאדם חכמו עם הטף אל דרום אל תעיש לזמן דבר כמו ולכרון שהרואה אותם קטרים וזכר הנם וידבר
 ע... חסלת בן אל פרעה... פרשה ויהי צעלח

פרעה את העם ואלו נחם הנג' כמו יך נחה את העם בהתהלך תנחה אותך כי קרוב הוא נוחו לשווצאות
 הדרך למצרים ומדעו הגדה הרבה יש בראותם מלחמה וכגון וירד העמלקי והכנעני הם הלכו דרך ישר
 היו חוזרים ימה הם כשהקיים דרך משקם אמרו נתנה ראשנו ונזכה מחרמה הם הולך צעטעה על אחת
 כמה וכמה ימן נחם יי צע מחטבה על שיצאו ויתנו לך לשווצ וסב הסובב מדרך הפטטה לדרך העקומה
 יש סוף כמו לה סוף סוף הוא לשון אדם שגלגן ע קטם וכן ותשם צווף וכן קנה וסוף קמל וחמושים און
 חמושים לא מוזיט וכן הוא אומ' ואתם תעברו חמושים וכן תרגם אנקלם ומורזן כמו וירק את חטכו וזרן
 דל' וחמושים אחר מחממה יצאו ול' חלפים מתו צעלית ימי חפלה הסבב הטבע העצמי שטיבש לצבחהם
 ולמה לא השבט את צבנו שיצאונו לארץ כגון מיד כמו שהטביע יעקב און יסוף טלע הייתי במצרים והיה
 ספק צדי לעצות אבי צע לא ינחום מצרים לעשות לך הטבעים לכשינגלו וצאו משם שיטאוהו העליתם את
 עצמותי מזה חתכם לאחיו הטבע כן למדנו טוף עצמות כל הטבעים העל עמאם לארץ טל חתכם יומש
 מסוכות לבוס הטע שהרי בראשון צאו מרעמתם לסוסות לנחיתם והדרך נקוד פתח טהור כמו להנחותם כמו
 לראותכם בדרך אשר תלכו בה טהור כמו להראותכם חף כאן להנחותם על ידי טלח וימי הוא הטלח עמוד
 הענן והקב"ה בבעת מולכו לפעהם יומ' את עמוד הענן הכין להנחותם על ימי שהרעל ימי עמוד הענן היו
 הולכים עמוד הענן היו לאורה לא להורותם הדרך לא ימוטה הבה את עמוד הענן יומ' ועמוד האט לנה מצד
 טעמוד הענן מטלם לעמוד האט ועמוד האט מטלם לעמוד הענן טעע טלח יסקט זה שאלה זה לפע העסכל'
 לא חסר לפניהם ענן בוס ועמוד אט לנה וישוטן לחריהם לצד מצרים היו מקריבים כל יום השלטי כד
 להעשת את פרעה שיאמר טושם הם בדרך כמו טל ואמר פרעה לצב ישראל ונ' ויחטו לפע ש החירות היא
 שיתום ועכשו נקראת ש החירות על עם טעעו עם צע חורין והם טע שלשם וקופים והבא טבעהם קרוי
 ש השלשם לפע צעל צמן הוא נשאר מכל לאהי מצרים כלי להטעפתם שיאמרו קשה יראת עליו פירט חזוב
 משבא לטע יי צבם ואמר פרעה כשיטעט טהם טבם לחריהם לצב ישראל על צע ישראל וכן יא ינחם
 לכם על יכם אמר לי אחי הוא אמרו על נטבים הם כל אדם ומשוקשם כמו נבטיים עמק הבחא מצבי
 נהרות נטבים הם כל אדם הם צמד צ שאינם מדעם לצאת ממנו והיכן ילכו ואכבדה צרעה כשהקב"ה
 מתקם ביששם טמו מתגל ומתכבד וכן הוא אומר ונטפתי אתו ואחר כך והתגלתי והתקדשתי וטועתי
 ואומר טמה טבר רשע קטת ואחר כך נדע צהודה לאהים ואומ' נדע יא מטעט עשה צרעה וכל חילו
 היא התחיל בעברה תחלה וממא התחיל השרענות ויעשו כן להבד טבחם של ישראל טטמש לקול מטה ואלו
 אחרת היאך נתקרבם א רועטט אנו צריכין לצרוח לא אמרו און לנו לא דברי כן עמרים יונג למלך מצרים
 איקטורין טלח עמיהם וכין שהטע טלשת ימים טקצע לך ולשוב וראו שחין חוזרים למצרים צאו והטע

והנצו לתרעה בזה רצונו בתמיני ונעשו רצונו אחריהם ולי לבי טעו ידעו לבי בעתידות אמרו שירה והוא זוס
טעו של פתח לכן אנו קורין השירה בזה טעו ויהיך נהיך ממה שהיה שהרי אמר לכם קומו נצו מתוך
עמי ונהיך לבי ועצו שהרי לפעבר היו אמרין לבי עמי יתיה זה לנו למוקט ועכשו נהיכו לרדוף אחריהם
בטובל מזונס שהשילם מעברטן מעבר ארתינו יחטור את רכבו הוא בעצמו ואת עמו קח עמו מטכס
בדברים יקטנו וטל מזונטו ושלחננס בלו עמי וזט לבי אתנה עמכם כשאר מלכס דרך מלכ' עברת קודמין
ל בצלמיה וזט אקיס לצנכס שנאמר ותרעה הקריב הקריב עצמו ומיהר למע חיילתו דרך מלכס לטול
זה בראש כמו שיבחר וזט אשור אתכס צלח שנא' חלק של צחור בצחורס צחור לשון יחיד כל רכב
ורכב שבמנן זה היה צחור וכל רכב מצרים ועמיהם כל שאר הרכב ומהיכן היו הבהמות הלל את מטל
מצרים הלל נאמר וימת כל מקנה מצרים ואס מיל ישראל הלל נאמר גם מקנט ילך עמו מטל מי היו מן
היה אית דבר יא מלחן היה ר' שמשון אמר ר' עוב טענטיס רצן אתמוחו ושלטיס על
כל שרי צלחית ברתמו ויחזק יא את לבי ערעה שהיה תולה אס לרדוף אס לכו ויחזק את לבי לרדוף בי
דמה בצורה גשה ומשרמתי ותרעה הקריב היה לבי לכתוב ותרעה קרב מהו הקריב הקריב עצמו
ונתחמן לקדם לעשהו כמו שהתנה עמהם נסיעה אהיהם בלב אחד כאש אחד דל ונהו מצרים נאמרו
טר של מצרים נסיעמן הגמים לעור את מצרים תחומ' ויצעקו תעשו אומנות אשתם בצורה הוא חומ'
ל המקום אשר עמד שם בצחק לשון צעה בעקב ויעצמוקום המלך חין קבר' וכי מחמת חסרון טחין
קברים במצרים לקבר טס לקחתנו מטס אשר דברנו אלך במצרים והיכן דברו ירא יא עלכס וטעט
ממותנו מאשר נמותו ואס היה נקוד מלך טס היה נבאר ממייתנו עכשו טנקוד בטורק נבאר מאשר נמות
וכן מייתנו מותנו נמות וכן מי יתן מוית דאצלם טחמות כמו לוס קומי לעד יע זוס טוב בשלם טחוקס
טאטוב כי אשר רחיתם את מצרים מה טר איתם אותם חינו לל היום היום הוא טר אית' אותם ולל תעשי
לראותם שד יתלם בשבילכם וכפי יא נלמס לכם וכן אס לבי תריסן וכן אשר דבר לבי וכן האתם
תריסן לעלי מה תצנן אל לזוט שהיה משה שמד ומתעל אמר לבי הקנה לבי עתה עתה לה אריך שישאל
נתעס בצרה דל מה תצנן אל על הדבר ולל עלך כמו שנאמר להלן על צע ועל שעל ידי תצנן דבר אל
צני ישראל ויעש חין לכם אל לטעט חין הים שמד בעניהם כדי אשתיהם וזה והאמונה שהאמינו צי וזאל
אחרי לקרנולתם את הים ויך מאחריה להביל בין מחנה מצר' ובין מחנה ישראל לקבל חננס ובלטערתו
של מצרים בכל מקום הוא אומר מלך יא וכאן הוא אומר מלך הלהים חין להים בכל מקום אל דין מלמד
שהו ישראל נתעס בזין באותה טעה חס להנל או לאבד עם מצרים ויצא בין מהנה מצרים מטל למהלך
בדרך וצנו מהלך לענו בלם לטעט לטעט טל מלפנו ונתינ' לחרוצו צל אב מאחרי נתנו לענו בלו לטעט
לענו חוזב מאחרי נתנו על דרוש ונלמס להם כך חנסי תרגילתו לחטרים קחם על דרושתנו וישע עמוד הענן
כשחטבה והטלם עמוד הענן את המחנה לעמוד האש לבי נטילק עמוד הענן כמו שהיה רגל לבי טילק
ערבות ערבית למרי לל נטעוהלך ל מאחריהם להחטיך למצרים ויהי הענן והחטיך למצרים יאחר עמוד
האש את הלל לטרא והולך לעניהם כדרכו ללכת כל הלל והחטיך של עריל לצד מצרים ולל קרב זה אל
זה מחנה ל מחנה ברוח קדים עזה ברוח קדים שהיו עזה טברוחות היו הרוח שהיה נטרעה מן הרטעס
בדח קדים אשנכס יבא קדים רוח יא רוח הקדים טברך בלב ימים הגה ברוחו הקטה בוס קדים ויצקש
המים כל מים טבעלם כל טוט פרעה וכי טוט אחד היה מנד טחין כולס חטובס למע המקום אילל כטוט
אחד בצאטורות הבקר טלשה חלקי הלל קרויים אטמורות ואותה טלשה היום קרא אטמורות הבקר וחומ'
אזט שהו חלק למטמורות טיר מלכסי הטרת כת אחר כת לטלס חלקים לך קרוי אטמורה וזה טענכס
אנקלס מטרות ויטקף ויצע כלמר פנה ליהם לטחיתם ויתר' וסתבי חף הוא לשון הצעה כמו טעה

צוים חקל כסיתא יצעמוד אס וענן יעמוד ענן יורד ועשה אותן כענין ועמוד האש מרתחו ועלש סוניהם
משתמאות ויהם לשון מהומה ערבצם נאל סענות שלה וטענו צעקו ר' איער צנו של ר' יומי הגלגל כל מקום
טנאמר מהומה הרעמת קול היא זה אב לבואם וירעם יא צקול גדול על פלטים ויהומם ויסר את אונן
מרכטתיו מבח האש נטרש הגלגלם והמרכבת גררות והיו טעם צהם נשם ואידיהם מתערקים וניהנהו
צככותו צנהנהו שהיא כצדה וקסה עליהם צמדה טמדלו ויכד לב ועציו חף כאן וניהנהו צכצכות גלחם
להם צמצרים דא צמצרים צארן מצרים טכסם טאל לן על היס כך היו לקים אותם טטטארו צמצרו יוטוב
המים המים טזקוטם ועמדים כחומה יטוב למקומם ויכמו על מצרים לפנות צקר לענת טהצקר טנה לצא
לחיתו לתקש הראשון נסים לקראתו טהיו מחוממים ומטורטם ונסים לקראת המים וינער יא כאדם
טמוער את הקדרה הוקך העליון למטה והתחתון למעלה כך היו שלם ויורדים ומטעירים צם ונתן הקדש
צהם חיות לקבל היסורין וטעק הוא לשון ערוף צלטון חרמי והרצה יט צמדטוי אג' ויכמו את הרכב לכל
חיל פריעה כן דרך מקראות לבתו למל יתירה כמו לכל כלו תעשה נחשת וכן לכל כל המטכן לכל עצדת
וייתרם ומיתריהם לכל כלים אזהה לא לתקון השון וירא ישראל את מצרים מה על טפת טעלמן היס על
טעיתו כדי טלן יאמרו ישראל כסם טאנ שלם מצד זה כך הם שלם מצד אחר רחוק ממנו וירדש אחריו
את היד הגולה את הגזרה הגולה טעפתה ידו של הקב' הרצה לשונות טולל על לשון יד כולם לשון יד
מיטם הם והמפרט יתקן השון אחר ענן הדער אז יטיר מטה אז כטראה הנם עלה צלב טטטיר טירה
וכן אז יער יהושע וכן וכת יעשה לצת פריעה חטב צלב טיעשה לה חף כאן יטיר אמר לו לצ טטטיר וכן
עשה ויאמרו לאמר אטירה וכן צהוטש כטראה הנם אמר לו לצ טידצ וכן עשה ויאמר לשע כל ישראל
וכן טירה הצר טענת צה אז יטיר טרש אחריו על צאר ענו לה אז יצנה טלמה צמה טרטו בו חכמי ישראל
טכקם לצנות ולא צנה למנו טהיל על טם המחטבה נאמרה זהו לטט טטוטו אצל מדרשו אמרו רטטיו
מכאן רמו לתחיית המתים מן התורה וכן צבולן חוז משל טלמה טטטטוהו צקם לצנות ולא צנה וזין למר
ולטט לשון זה כטאר דברים הנכתבים צלטון עתיד והן מיד כגן ככה יעשה איוט על ט יא חנו וט אטר
ישכון טם הענן טהן דבר ההוה תמיד וטעל בו לשון עבר וכן לשון עת' אצל זה טלח היה לא לשעה חתי וכל
לטט צלטון זה כי גלה גלה כתרעמו דא כי גלה גלה על כל הטירות וכל מה טמקלם בו עד יט טוטט
ולא כמדת מלך צטר וזם טמקלסין אותן וזין בו טום ורכס טנה קטורים זה צנה והמים מעלן אותם לרם
ויורדין לשמק וזינן פתרים רמה הטלך וכן ורמו לו אותן נורא ומדרש אגנה כתוב אחד חף רמה וכתוב
אחד חומר ירה מלמד טהיו שלגן לרם ויר לן תהום כמו או מי ירה אכן פנתה מלמעלה למטה עז ומרת
יה אבקלם טרנם עז ומרת כמו עז ומרת וזו תמה על לשון המקרא טאין לך כמוהו צנקדותו צמקרא
לא צלטה מקומות טהוה טמון אצל ומרת וכל טאר מקום הוא נקוד טורק יא עז ומשזי עז אטך
אטמורה וכן כל תיטת טתי אותמת הנקודה מלח טם כטהיו מארכת צאות טלטיה וזין הטטת צטצא
צטמף הראשון נקודה צטורק כגן עז עז חק חקי של יטוד של כל וטלטיס על כל וטלטיט עז ומרת
טל כאן וטל יששה וטל תלם נקודים צטמף קמז ועד אין צאחד מהם כתוב ומרת לא ומרת וכלן טמון
לן ויהי לן לטועה לכך חת אומ לטוט לשון המקרא טאין עז כמו עז ולא ומרת כמו ומרת לא עז טם דבר
הזו כמו היוטט צטמיט טכז צטמי טל טכט טנה וזהו הטצן עז ומרת יה הוא היה לן לטועה ומרת דטק
הזו לתצבת הטם כמו לערת יא בעצרה יא דצרת צה האדם ולשון ומרת לשון לא תמור זמיר ערבים
כטסוח וכריתיה עז ונקמתו טל אטיט היה לן לטועה וט תתמה על לשון ויהי טלח דא היה טיט לן מקראות
מדברים צלטון זה וזה מוגמית ואטר לן טם לצ ט דבר יא וטאז ונ' היה לו למר עוב את עציו צטדה וכן
צצברי הימים וצי ישראל היוטטם צברי יהודה ומלך עליהם רחצם היה לו למר מלך עליהם רחצם וכן

וכן הרבה זה ש'י בכתבו נגלה עליהם והיו מראין אותה ב'אצבע ראתה טעה על הים מה שלך ראו נבאים
ואתה חנקלם תרגם לשון נה' טה טאנן . לנה הצאן דא ואיהו לשון ניו אסער ניו ועצמו לנחי שלם כען
מה דוק מדוד דודי דח ואדום וכל הענן לאי ח'ב יארומאנה . לאי ח'ב לח אינ תר'לת הקדושה מוחקת
ושמלתו הקדושה ואלהו על מוימי ח'בתי ח'ים מלחמה בעל מלחמו' כמו ח'ים נעמי וכל ח'יטי ואיטך מיתר גמ'
בעל יוכן ומוקתו היית ל'ח'ים ל'גסר . יא טמו מלחמותי לח בכל צין לא ב'טמו הוא נלחם ואנ ב'ח ח'לך ב'טם
יא ב'ב'ות דא' יא טמו ח'ף ב'זעה שהו'ל נלחם ונאקם ב'חויכו אחוז הוא ב'מדתו ל'רחם על כל קורח'ו ול'ח'ו את
כל ב'חי שלם ול'ח' כמדת מלכי אדמה כשהו' עסקן ב'מלחמה פנה עצמו מכל עסקו ואין לו כח לעשות זו וזו
ומצחר עס דבר כמו מרכב מטכב . מקרא קדס . טבעש ח'ן טבעה לא ב'מקום טע כמו טבעתי ב'ון מצלה
ועצב ירמיהו ב'טע מלמד טעושה הים טעי לגמול להם כמדתם טעועצו ישרא' ב'מורם ובל'עס . ירה צ'ם
טדי ב'מא' טדי לשון רייה . וכן או ירה ירה או אשת'אה אשת'י והי' משמשת ב'ח'ל ב'מקום יתעלל יכסיומו
כמו יכסום . והי' האמצעות יתרה ע' ודך מקד'וה ב'כך כמו מח'ל יר'בו יר'ון מ'טן ב'תך והי'ל ע'
הר'טונה משמעה לשון ע'תך כך פרט'ו טבעש ב'ם סוף כ'י שיחזרו המים וכסו אותם וכסיומו ח'ן דומה
ל' ב'מקרא ב'קד'ת וד'ת ל'היות נקד' וכסיומו מ'ח' שם . כמו ח'בן . וב'מקום אחר הוא אומר ב'ל' כש'פרת
וב'מקום אחר יח'למו כקט' הרשעם הולכים ומערשם שלם וירדים וב'טנים כ'ח'בן וכ'טרים כש'פרת ט'ח'ו
מיד . ימיך ימיך טע ע'עמים כשיט'ל ש'טין ר'טנו טמ'ל נעשית יומן . יומן . יא נ'דרי ב'ח' להציל את ישרא'
וימיך הש'ת תרען ח'יב . נ'דרי כמו ר'בתי עם שרתי ב'מ'טות נ'ובתי נים . תרען ח'יב . תמיד היא רוענת
ומט'רת את הח'יב וזמה לו ורעצו ור'וטצו את ישרא' ב'פ'ת ש'טעים . תה'רום קמיך . תמיד אתה הורט
קמיך הקמים כנגדך ומי הם הקמים כנגדו אל הקמים על ישרא' וכן הוא אומ' כי הנה ח'יבך י'הימין ומה היא
ההמיה על עמך יערימו סוד ועל זה קורא אותם ח'יבו . וצ'רו ח'ק היוצא מ'טע הנחירים של ח'ף דבר הכ'ת'
כ' וכל ב'כ'ניה דוגמת מלך ב'ט' וגם כ'י לה'טמיש'חון ה'ציות כ'ש ההנה ש'וכל לה'בן דבר כ'ט'ל כועש
יוצא רוח מנחיריו וכן עלה עשן ב'ח'ש . וכן מרוח אש יכל . וזהו ט'מר למען שמי א'ר'ך את כ'טועש נהה
נשמתי ארוכה וכ'שהו' כועש נשמתי קצה . וית'לתי אחט' לך . ולמען ת'לתי ח'טים חט'ם ב'ח'ש ל'פ'תים
צ'עני ח'ף והרוח של'ח יצאו ב'ט'לך אחט'ם כמו ונ'קה ב'חט'ם ב'מט'כת ט'בת כך נ'רה צ'עש . וכל ח'ף וחרון
ש'מקרא' אי אומר כן ח'רה ח'ף . כמו ועצמי ח'רה מ'ן חורב על ע'ם ח'מימות על כן הוא אומ' וח'מתי בערה ע'
וב'צ'ח החמה אומ' נתק'רה ד'תו נע'רמו מים חנקלם תרגם לשון ע'ר מימותו ולשון צ'חות המקרא' כמו ע'רמות
ח'טים ונ'צ'ם כמו נד יכ'ח . נע'רמו ממוקד רוח ט'ב'א מ'ח'ק יצ'טו המים והם נע'טו כ'מין נ'לם וכ'ריות ט'ל ע'רמה
שהם נ'ט'הים . כמו נד . כ'תר'עמו כשור כ'חומה . נד לשון צ'ט'ר וכ'טם כמו נד ק'יר צ'ום נ'לה . כ'טם כ'גד מי
הים . לח כ'ת'ב כ'טם ב'גד לא כ'גד ואל' היה כ'גד כמו כ'ט'ל וכ'טם כמו הכ'טנה היה לו ל'כתוב מ'כ'טם כ'ב'גד מי
הים לא כ'טם לשון א'וסף וצ'בר הוא . וכן קמו נד א'חד . וע'עמו נד א'חד . ח'ן לשון קימה וע'מידה ב'א'דות א'ל'ח
ב'חומות וצ'יטרים ול'ח מ'צ'נו נ'קוד לא ב'מל'ח ש'ם ש'מה ד'מעתי ב'א'דך . את'נ'אד הח'ג' ק'ת'חו כמו וכ'ב'נה
תקש'ח'ט ש'הוק'טו וע'עשו כ'א'צ'טם והמים ז'ר'קין את המצ'רי על הא'בן ב'ח' ונ'לחמים ב'ם כל מיט קושי ב'ל'ח י'ם
ב'חוק' ח'ים וד'ך מק'ר'אות ל'צ'ב כן על ל'ב השמים . ב'ל'ח ה'לה . לשון עקרו ותקש'טל ד'בר . א'מר ח'יב . לעמו
כ'ש'פ'תן ב'צ'ברים א'ר'מוף . וא'ט'נים וח'ל'ק ט'ל'ה עם ש'רי וע'צ'י . תמ'ל'מו . תמ'ל'ח מס'ם נ'פ'טי רוחי ור'צ'ט א'ל' .
ת'תמה על ת'ע'ש ש'מ'ד'רת כ'ש'תים תמ'ל'מו תמ'ל'ח מהם הר'בה יש ב'לטון ה'זה כי א'ר'ך הנ'ב'ת'ת . כמו נ'תת
ל' . ול'ח יכל ד'ברו ל'שלם . כמו ד'בר ע'מו . צ'ע יצ'או כמו יצ'או מ'ט . מס'ער צ'ע'י א'נ'טו כמו א'נ'ד ל' ח'ף כ'אן
תמ'ל'מו תמ'ל'ח מהם נ'פ'טי . א'ריק ח'רב א'ט'ל'ה ועל ע'ב שהו'ל מ'ריק את הת'ע'ב ב'ט'ל'תו וע'עשה רק נ'ט'ל ע'
לשון הר'קה כמו מ'ריקים ט'קיהם וכל'נו ור'יקת'ו ו'ל ת'אמר ח'ן לשון ק'ות נ'ט'ל על ה'יצ'א' לא על הת'יק או ועל

השק ועל הכל שיצא ממנו אבל לא על החרב על הדין ולחוק ולע"ה אריק חרצו בלשון וירק את חטאתו חזיקו
בחרצו מצינו הלשון מוסב אף על היצא שמן תירק לא הורק מכלל שכל לא הורק הכל אין כתוב כאן לא
לא הורק היין מכלל שכל מצינו הלשון מוסב א היין וכן חריוקו חרצתם על יופי חממתם דחירם תירישמו
לשון רשות ולעת כמו מוריש ומעשיר נעשת לשון הפחה וכן וגם נטף בהם נצלו שקש עמקו לשון מצולה
כשערת אבר בלאים בצדקים כמו ואת איל הארץ לקח אילתי לעזרתי חוטה נורא תהלת רחוי מלהגד
תה לתקן פן ימעש על כן לך דומיה תהלה נעית ימונד כשהצה נטא יהו הרשעם כלם ונפולם לשי שהכל
נתון בינו ונפולם בצעיתיה וכן הוא אומר ויא טה יהו וכשל עזר ונפול עזר משל לכל וזכותה הנתעם בידי
אדם מאה ית מעשן והם נפולם ומשתברים תבלעמו ארץ מכאן שצד לקטרה בשרט שאמרו יא הנדיק
בהלת לשון מזה ולתקול תרגם לשון נאשא וסבול ולא דקדק לפרט אחר לשון העברית ירגזו מתרגזין יטב
פליטת מצינו שהרע את בני אצרים שמהרו את הקץ ויצאו בצדקה כמשרט בצברי הימים ויהרעם אנטי נת
לשי אדם איל מואב לא היה להם לרא כלם שהרי לא עליהם הנלבים לא מעב אנטות שהיו מתחננן
ומצטערין על כבודו של ישראל ממוצ נמסו כמו כרביצם המוננה אמרו עלינו הם צדיק לכלתנו ולרם
את ארצנו תשל עליהם אימתה על הרחוקים ונפל על הקרובים כענין טל כי שמענו את אשר הובט יא את
מיים סוף עד יעבר עמך יא עד יעבר כתרמומו קטת חצבת מטאר אומות כחפץ הקניו בדמים יקדים
שחביב על האדם יתבאמו נתבצח משה טל יבגם לדרך לא נאמר תבאמו מכון לעצבתך מקדש טל
מטה מכון כנגד כסא של מעלה אשר פעלת מקדש הטעם עליו זקף גדול להפרישו מתיבת הטם טל אחרת
המקדש אשר כוננו יחד יא חביב בית המקדש שהעלם נברא ביד אחת שנאמר אף ימי יסדה ארץ ומקדש
בצתי ידיים ואימתי יבנה בצתי ידיים בזמן שיא ימלך לשלם ועד יועד לשון שלמות הוא והוא טי סוד לשי היא
תתחה אבל חנכי הילד ועד שהיו טי שמוא קמונה היא הוא לעתיד לבא שהמלכה טל היא לשלם כי בא
בזמן פרעה כאשר בא בזמן פרעה ותקח מרים ונל הנביאה היכן נתבצח כשהיא אחות אהרן קודם שנולד
משה עתידה אומא שתלך בן כל כדאית בצמונה דא אחות אהרן לשי שממר נתעו עליה כשנצטרעה נקרא
על שמו את התוף כל טל מינ זמר בצתעם ובמחולות מוצמחות הם צדקות טבצור שהצה עשה להם נמים
והציאו תנשם ממצרים ותענן להם מרים משה אמ שירה לאנשי הוא אומר והם שעם אחריו ומרים אמרה
שירה לנשים יושע משה המינן בעל כרחן טענרו מצרים סוסייהם בתכטיעי זהב וכסף ואתם טוטות
ומרגליות והו ישרא מוצאן אותם בים ונבולה הייתה צות הים מצות מצרים טנאמר תודי זהב נעשה לך עש
נקדש הכסף לשכך הונדך להמישם בעל כרחם ויצאו מרתה כמו אמרה הא בצוף תיבה במקום למל *
בתלתיה והתו היא הא הנטרטת בצמה ובמכותה שהיא נדבקה להא שהווא מוסף במקום הלמל תהקך
הא טל שורש לתו וכן כל הא שהיא שורש נצקבה תהקך לתו בצמיכותה כגון חמה אין לו וחמתו עברה טי
הרי הא טל שורש בהפכה לתו מפני שנטמכה על הו הנוסף וכן עבד ואמה הנה אחתי בלהה לפעם חיה
והאמת חיות לחם בין הרמה ותשובתו הרמתה וילנו לשון נפעל הוא וכן התרב לשון נפעל הוא ואיתרעמו
וכן דרך לשון תלונה להטב הדבר א האדם מיתלנן מתרעם ולא יאמר לנם רעם טי טם טל חק ומשתע
ע בצמחה נתן להם מקצת פרשות טל תורה שיתעסקו בהן שבת ופרשה אחמה וגינן וטם נטמו לעם
וראה קוטי ערש טל נמלך מומה בצלון יתה בקט עלננו שיהו לנו מים לעתות לא נתלננו אים שמוע תשמע
זו קבלה שיקבל עליהם תעשה היא עשייה והאזנת תעה אזנם לדקדק בהם כל חקו דברים שאינם תלל
גזירת מידך בלא שום טעם ויטר הרע מקנטר עליהם מה איסור באל כגון לבשת טענמו ואכלת חזר וערה
אחמה וכיצא בהן לא אשים עלך ואם אשים הרי היא כאל לא הוטמה כי אני יא רותמך שיתם עשרה *
שנת מים כנגד יב טענמו נדממו להם ונעשם תמרים כנגד טבשם זקנם בצמחה עשר יום נתרט היום

היום של חגיגה זו לפי שזו כותה החררה שהוציאו מצרים והוצרנו לכן לאמנו טאכל מיצרי הצק
תא' תשדו וירד להסין ב' צאייר ויום אחד בצבנת היה כלאית במסל עבת יולנו לפי טכלה הלכס מייתת
מוותנו טמנות וזינו טס דבר כמו מותנו לא כמו עשיתנו חנותנו טופנו לנשות אחסנו לנשות חרנו לנות
אחסנו לפי דמיתתנו לפי מותנו הלכנו והיינו מתיס דבר יום צורך חבילת היום ילקטו ציומו ולא ילקטו היום לצורך
מחר למען אכסנו אחסנו הילך בתרתיו חס ישמרו מצות התליות טו טלח חתירו ממוג וטלח יצאו בצבנת
לקטו יהיה מטנה ליום ולמחרת מטנה על אשר היו רגלים לקטו חס יום של אשר ימות הטטש ערב כמו
לערב יודעתס כי יא הוציא לפי שאמרתס לפי כי הוצאתס חותנו תיש כי לפי אחסנו המוציאים לא יא הוציא
אתכס טענו לכס הטלנו חבל לפי צענעס מאירות שהרי ממלח משען טאלתס אותנו טלח כהונג ובקך כשמריד
לכס המון וראיתס צרידות את כטנו של מקום טבענעס מאירות ולרך חבד מרידונו כמונח בקופסח וטל
מלמעלה וטל מלמטה את תלנאיתכס על יא כמו אשר על יא ונחנן מה מה חסוטים כי תלנא טלנא
כי תרשמו טלנא את הכל את צנותכס ובעכס ונטיכס וערב רב ועל כרחי חנו זקוק לרש טלנא בלטון
תפעל מתי דנשות וקראית טלנו היה רפה הייתי מפרטו בלטון תפעל כיוו וילן העס על משה חס היה דנע
וזין ט יול וקרח טלנא היינא מפרטו בלטון תתלנא עכטיו הוח משמש טלנא אחרים כמו במרגלים וטלנא טלנא
את כל העדה בשר לאכול ולא לטטש למדה תורה דרך ארץ טלון חוכלס בשר לטטשומה ראה להרוד
לחס בבקר ובער בערב לפי טהלחס טלנו כהונג טחי אשר לאדם בלי לחס חבל בשר טלח טלח כהונג
טהרבה בהמות היו לחס ושד טהיה אשר לחס בלי בשר לפיכך נתן להם בעטת טורח טלח כהונג אשר
מלנעס טלנו את אחרים הטומשעס עליכס מיתלנעס קרע למקום טהענן וירד גראה בענן דגליה להם בעמוד
ענן הטל מין שף הוח וטמן מחד יהיה טכבת הטל טוכב על המון ובמקום אחר הוח חומו וברדת הטל על
המחנה ונ' הטל חרד על הדרך והמן וירד טלנו וחוזר וירד טל טלנו והרי הוח כמונח בקופסח ותפל טכבת
הטל כטחמה זורחת טלח טל טעיל המון לקרחת חמה כדרך טל טלח לקרחת חמה חף חס תמלח טשכר
טל בצנה טל ותפתנס טיה ותנחמה בחמה היה טלח מאיליה באויר ורבתינו דרשנויה טהטל טלח מן הדרך
וכעליה טכבת הטל ונתגלה המון ורחו והנה על טע המדבר דבר דק מחוספתס מנעל וזין דומה לפי בקרח
זיס לפי מר מחוספתס כמו לטון חטפח ולעסקח טבלטון מטנה כטנתגליה מטכבת הטל רחו טהיה דבר דק
מחוספתס בכותס בן טתי טכיות טל ואקלטס תרנמו מקלף לטון מחוסף הלנן ככטר דק דעזק כטר
כאצו נר והוח מין טבע טחור כלאמרינן נב כטוי הדס הגר והדרך דעזק כטר כנלדח על ארענן דק
היה כטר וטוכב מונלד בקרח על הדרך וכן טרוטו דק ככטר טטוח קלטו ומחובר כנלדח דק טהיה מנלד
גלד דק מלמעלה וכטר טתרגס חקלטס תופפת הוח על לטון העבדיות וזין לפי תיבה בעסוק מן הוח הכנת
מזון הוח כמו וזמן להם המך כי לפי ידש מהו טיקר חוהו צטמו שמר טס מדה מספר טעיותכס כט מנן
נפעט טטל לחיס בלהל תקחו שח' לילנ' המרב והממע' וט טלקטו הר' ויט טלקטו מעט וכטבחו לכתב מדו
בעטל חיס חיס מה טלקטו ומנחו טהמרה לקטו לפי העדיף על שח' לילנ' אשר בלהל והממעט לקטו ולא
מצח חסר משמר זהו נס גריל טענעה טו ויותירו אנטיס דת' ואצרכס וירוס תנעשס לטון רמה ויבאט
הרי מקרח זה השך טכתחלה הבחיס ולרמוף התלע כענן טנאמר ולח הבחיס ורמה לפי היתה טו וכן דרך
כל המתלעשס וחס הטמט ונמט הנשאר בצדה ונעשה נחלס וטויתס ממא חילס ונצחיס ואומות השלס
צחיס מדה וטועמיוס בהס טעס מן ויודעס מה טכתן טל ישרא' פטר לטון שטרין על ידי הטמט מתחמס
ומטטיר ודוגמית בטנה דרין בסוף ל מיתית לקטו לחס מטנה כטמדנו חת לקטתן בלהל חס מצחו ככלס
טע השמר לחד ומדרט חנה לחס מטנה מטנה אותנו היום נטתנה לנצח בדיחו ובעטמו וינצו למטה
טלחנו מדה היום מומיס ומכאן יט למוד טעזיין לפי הנלד להם משה פרטת טבת טנצטוה למר להם יהיה

צום המשי והכנינו נע' עד שטאלהו את זאת אמר להם הווי חסר דבר יא סנצטוייתי למור לכם ולכך ענשו
הכתו ש'אמר עד חנה מאתכם ולו הווינו מן הכלל את חסר ותאש את מה שאתם רוצים לחשת בתנור את
היום הכל לשני ימים ומה שאתם צריכים לבטל ממנו צמים בטל היום לשון אתה נוטל בלחם ולשון בצול
בתבשיל למשמרת לגזיה ויאמר משה חללה היום כי שבת היום שחרית שהיו רגלן ולקטו צאו לשחול
אם נצח אם לאו אמר להם את שבע לכם ליער צ' חזרו ונענו שאלו מהו לצאת אמר להם שבת היום ראה
אותם צ'אנש שמא פסק המן ולו ירד שד אמר להם היום לח המצואוהו אין תלמוד למר היום ומה תל' היום
אמר להם היום לח המצואוהו רוב למחר המצואוהו וצום השבש שבת הוא לח יהיה המן בו ולו ב' הכתי' לא
לרבות יום הכשרים וימים עובים עד חנה מאתכם מטל הדמע חום בהדי הוצא לקיח כרצו על ידי הרשעם
מתנשם הכשרים ר'או צ'עשכ' כי יא צ'בצ'ו מזהיר אתכם על השפת שהיה גם נעשה לכם בכל ערב שבת
לית לכם לחם ימים סע חיש תהיו מבין סמכו חכמים ארבע אמות לנצח חוץ לתחום ליצא חיש ממקומו
אל ש'ש חמה ולו במשרש שאין תיומין לא מדברי פוערים ושקרו של מקרה על לקטו המן טאמר והווי
כדעג' עשב טמנו ליינדרח חרש של עטל וחינו לבן והמן היה לבן למ' במשל ארשג' לא לנישן השג' יא
כדעג' היה והווי לבן : כצ'שחית בצק טמנונן אותי צ'בצ' קורין ל' אסקרטיין בלשון מטנה והווי כתרנ'
של חנקלם למשמרת לגזיה לגדויתכם : צ'מי ורמיהו כשהיה מוכיחן למה אין אתם ששקים בתורה והם
אומרים טנח מלכתנו ועמנוק בתורה מהיכן נתערגם הוציא להם נצנצת המן אמר להם הדור חסר אתם
ראו דבר יא טמש לח נאמ' לא ראו צ'ה נתערגמו אצותיכם הרצה של חמים יש ל' למקום להכין מזון לריאוי
נצנצת : כל חית של חרם כתרנ' : והנח אותי ונע' יא ונע' הארון ולו טאמר מקרה זה עד טצנה אהל מועד
לא טנכתב כאן צ'רשת המן ארבעש טנה והלו חסר טלשים יום שהרי צ'נ' צ'איר ירד להם תחלה ונע'
צ'עמן פסק טנאמר וישבת המן ממברת לא ינד טהשננת שהווצאו ממצרים עמנו צ'ה טעם מן אל ארץ
נוצבת לאחר טעברו הירדן א קנה ארץ כנען בתחלת הגשל קודם טעברו הירדן והם ערבות מוא צ'במא
מכחשו זה חנה לא צ'ערבות מוא צ'במא משה בטענה ב'ארד פסק המן מלרד ונפתקו ממן טלקנו בו
צום עד שהקדים שמר צו' בטמן ויאלע מעבר הארץ ממחרת הפסח עשירית החיפה והחיפה טלש שאין
והסאה טטת קצין והקט ארבע לנגה והלג טטה צ'צים נמצאו עשירית החיפה מן צ'צים וחומש צ'נה והווי
שער לחל' ולמחית : מה תנסי : י' היכול לתת מים ב'ארץ ציה : שד מעט אם אמתין שד מעט וסקלעט עובר
לנע' העם הנראה אם יסקלך ליה הוצאת לנע' על צ' וקח אותך מזקט ישרא לעצות שיראו טעל ידך המים
מצאים מן הצור ולו יאמרו מעיית הו טס מימי קדם ומטך אשר הכית בו את היאור מה תל' אשר הכית
בו את היאור לא שהיו אומרים ישרא על המעה ש'או לא לשרענות : בו לקה פרעה ומצריים כמה מכות
צמצרים ועל הים לכך נאמר אשר הכית בו את היאור והם אומרים עלו טהווי לשרענות יראו עתה ש'א
לעופה הוא מוכן והכית בצור והכית על הצור לא נאמר לא בצור מכאן שהמעה היה של מין דבר חזק וטמו
טצ'רטינו והצור נבקע מלנעו : ויב' עמלק סמך פרשה זו למקרה זה למר את תמיד צ'עכס ומזמן לכל
צורכסם ואתם אומרים היטנו צ'קרצו אם אין חייכם הכל צ'צ' ונושך אתכם ואתם צועקים ל' ותדע היכן אינ
משל ל'אדם שהרכיב צו על כרש ונח' לדרך היה אותה הבן רואה חפץ ויאמר אצ' טול חפץ זה ותל' לו והווי
נותן ל' וכן טטה צ'ן טלשית טעש ב'אדם אחד אמר ל' אותי הבן ראיית את אצ' אמר ל' אינך יודע היכן את
הש'לם מעלנו וצ' הכלב ונעט' : בחר לנו אנשים ל' ולך טהוה ל' : מכאן אמרו יהי כבוד תלמיך חביב עלך
כש'ך כבוד חפך כמורא רבך מנע ויאמר אהרן א משה צ' אצ' והלך אהרן גדול האחים הוא ועשה את
חברו כרם : ומורא רבך כמורא שמים ט' אצ' משה כל'אם כל'ס מן השל' חייב'ס הם כל'יה המור' ל' בך
כאל' פטש בהקב' : ונא הלחם צ'א מן הענן והלחם בו : מחר צ'ענת המל'מה : אכני נצ'ט נע' בחר לנו אנשים

לא תצוי ארמאה באשה על כל הטובה טובת המון והצדק והתורה ועל כולן אשר הציל מיד מצרי עד עכשיו
לא היה עבד יכול לברוח ממצרי שהיה הארץ מסוגרת ואל יצאו שטים רבוא יאשר הציל אתכם מיד מצרי
אומה קשה ומיד פרעה מלך קשה מתחת יד מצרים בתרגומו לשון רדיו ומרות הירד שהיו מבצדים עליהם
עתה ידעתי מכירו הייתי לשעבר ועכשיו בותר מכל הלהים מלמד שהיה מכיר בכל עני שבשם שלח הטח
עו שלח עבדה כי בדבר אשר זה עליהם כתר צמים דמו לצדם והם אצרו צמים אשר זהו אשר הרשיש
ד רשתינו דרשוהו לשון ויזד עקב נאד בקדרה שבטל זה בתצטל שלה כמטמעה שהיא שלה כלל וצמים
שלמים יוצא אהרן ומטה היכן הלך והלח הוא טיבא לקראתו ונגרם לו את הכבוד לא שהיה שמד ומטמעה
לפניהם לפע הלהים מכאן שהנהגה משפדה שת למידי חכמים מסובין זה כאלו הנהגה מזוהי הסכינה ויהי
ממחרת מוצאים הכשרים היה כך טענו בצפרי מהו ממחרת למחרת רדתו מן ההר ועל כרחק אי
אפשר למד לא ממחרתים הכשרים שהרי קודם מתן תורה אי אפשר למד והודעתי את חקי ומטמעה
תורה עב וים הכשרים לא יטב משה לפטע את העם שהיה בן צתמוז יד משה וטבר את הלחות ולמחר
עלה בה טכמה ושה טמונם ים וירד בום הכשרים בצפרי ואין פתה זו כתובה כסדר שלח נאמרה עד
שנה שנייה שהרי נא כאן ויטל משה את חותנו ומצינו בצמט הדגלים שאם לו משה נוסעם אהנום א המקום
וגם לא תנצח איתנו ואם זו קודם מתן תורה משטלנו והלך היכן מצינו שמור ואת עס לא אמר יתרו לא
חובב ובנא של יתרו היה הוא חובב הוא יתרו שהרי כתוב ומצו חובבותי משה ויטב משה ויעמד העם ויטב
כמלך וכלם שמדים והוקשה הדבר ליתרו שהיה מזולל בצבצן של ישראל והוכיחו על כך שנאמר מזונותיה
יוטב לרבך וכל העם נצב עלך מן הבקר עד הערב אפשר למד כן לא כל דיין סדן דין אמת למית טעה
מעלה עליו הכתוב כאלו שסק צתרה כל היום וכאילו נעשה שותף להקבה בצמעה בראשית טבא ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד כי יבא אל העם כמו כי יבא לשון הוה למתצעאלתן לשאל תלמוד מפי הגבורה כי יהיה
להם דבר יבא מי שהיה לו הדבר אל ויאמר חותן משה אלנו דרך כבוד קודרה הכתוב חותנו של מלך נצב
תצב כתר וגם לשון כמיסה כמו העלה נבל יצב עלה מגנן שהוא כמט על ימי חמה ועל ידי קרח
וכחו תש ונלחה גם אתה לרבות אהרן וחור ושבעש זקנם כי כבד ממך כובדו רב יותר מחכך אפשר ויהי
להים עמך בעשה חמר לו את המלך בגבורה יהיה אתה לעם מול הלהים שלח ומלך בנותם למקום ושאל
משפטם מיתו את הדברי דברי ריבתם ואתה תחזה ברוח הקדש שעלך אנשי חיל עשירים שאין צריכין
להתנף ולהכיר פעם אנשי אמת אל בעל הצעה שהן כדי לממוך על דבריה שעל ידי כן יהו דבריה נשמעם
שנאי בצע שטונאים את ממונם בצין כהיה לאמר ינין כל דינא דמפקינן מינה ממונא דינא לאו דינא הוא
שרי לפים הם היו שט מאות שט מאות שרים לשט מאות שרי מאות שטת לפים שרי חמשים יב לא שרי
עשרות שטים לא שפטנו וידנון לשון און והקל מעלך והדבר הזה לקל מעלך כמו והכבד את לב והכות
את מואב לשון הוה וציוך וכלת עמוד המלך בגבורה אם מצוה חותך לעשות כן תוכל לעמוד ואם יעכב על
יך לא תוכל לעמוד ונגם כל העם הזה אהרן נדב ואב הוא ושבעש זקנם הנלחים עתה עמך ושפטו ודיינן
יבאו מיתם יישפטו הם כמו ישפטו וכן נגם לא תעברי מזה כמו לא תעברי ותרע דיינן אינון מקראו
העלועם היו לשון און לכך מתרגמים וידנון וייטן וידנון ומקראות הלל לשון עטייה וילך לא ארצו לביד
את בני משפחתו בום הזה ברה לא היה צריך לכת לא בום ההוא מהו בום הזה שהיו דברי תורה אצב
עלך כאלו היום נתנו ויטע מרשעים מה תל לחזור ולפרט מהיכן נסעו והלך כבד כתיב שברשעים הא
חונם בדונ שטמם נפש לא לקיט נסיעתם מרשעים לבאתם למדבר סיני מה אבתם לפיני בתשובה אף
נסיעתן מרשלי בתשובה ויחן טב ישראל כאיש אחד בלב אחד אל כל שאר החטות בתרשמות ובחלוק
נגד ההר למזרחו וכל מקום שאתה מונא נגד פעם למזרח ומשה עלה בום הטע וכל עלותי בהטכמה

בהטכמה היו טנאמר ויטכס משה צבקר יכה תאמר 'בלטון זה' כמצד הזה לכתועקבאל הנטיס תאמר
להן בלטון רכה יתנד לצע ישראל שגשון ולקדוקין פרט לזכרים דברים הקאים כנדין. איתם רחיתם ולא
מסורת היא זככם דברים אשר עשיתי בצמרים על כמה עברות היו חייבין ל' קודם טנדוונג להם ולא
נפרעתי מהם לא על ידכם ולא שא איתכם. וזו רעמסם שהיו ישראל משודין בכל ארץ גשן ולשעה קלה
כטבאו לשע ולצאת נקצא כלם לרעמסם ואנקלם תרנס ואשא כמו ואמיאולתיתבמן תקן את הדער
דרך כסד למעלה על כנש גזרים. כגער הנוסא גזלו על כנשן סכל שאר עשית מתעין את צנהם בין
רגלים לשעמיתראין משף אחר שרח על גבהן אצל הגער הזה איא מתירא לא מן האדם סמא ידוק
ע חן לפי שאין שף אחר שרח על גבו לכך נתינת על כנשו אלא מוטב יכנס החן ב' ולא צבט ואף אינ עשית
כן יושאאלך האתים ההלך ויבא בין מחנה מצרים והם המצריים מזדקין חצים ובלטראותהענן מקבלן
ואבא איתכם אל' כתרעמו ועתה אם עתה יתקבל עליכם יערב עליכם מכאן ואילך סכל היתרלת קטות
וטמרתם את יריית שאכרות עמכם על שמירת התורה יסעלה אחר הצב כמו וסעלת מליכס הלי יקר
ואכעם עושת זה המלכים וגזם כד איתם ל' סעלה משאר אומות ולא תאמרו ואתם לצדכם של ואין ל' אחרים
עצכם ומה יש ל' שד שתהא חבתכם עכרת' כי ל' כל הארץ והם צעש וקנט לכלם. ואתם תהא ל' ממלכת
כהעם טרים כאל וצד קוד כהעם הי'לה הדברים לא ערותו אל יתר יושב משה את דברי העם לא יא צום
המחרת שהוא שלשו שהיה בהטכמה עליה וכי צריך היה משה להטיב לא ב' הכת' ללמדך דרך ארץ משה
טלח אלא הוילי וודע מי שאלח אינ צריך להטיב בעצד הענן במענה הענן והוא ערפל וגם כך גם בנבאים
הצאים אחרין. וינ משה צום המחרת שהוא רבש למדש את דברי העם וג' יתטובה על דבר זה כצר
טענות מהם שרצונם לשמוע ממך אינו דומה שומע מש טלח לשמוע מש המלך ירצוננו לראות את מלכא
וקדשתם היום וזמנתם שיכינו עצמם היום ומחר והיו נכונם מאסה ל' לום הטלשי הוא שטי צדשט וצחמישו
צנה משה את המוצב תחת ההר ושתים עשרה מצבה כל ענן האמו צברשת וגלה המטפתים ואין מוקדם
ומאחר צתורה. לשע כל העם מלמד טלח היה בהם סומא טנתרפאו כולם ויהגבלת קבש להם תחומים
למימן טלח יקדט מהגבל ואלתה לאמר הגבל אומר להם הטמרו מעלות מכאן ולהתה ואתה הזהירם על
כך ונעש בקצהו איש בקצהו יירה יירה מכאן לנסקלם שהן נדחין למטה מצית המקלה שהיה גסה טתי
קומות יירה ויטלך למטה לארץ כמו ירה צים צמטוך היוצל כטימטוך היוצל קול ארוך הוא מימן טלנק
הטכמה והעסקת הקול ויכין שאסתלק הן רשאין לעלות היוצל הוא טוער טל איל. טכן צער צא קורין
ל' זכרא יוצל וטוער טל אל טל יצחק היה ימן ההר ל' העם מלמד טלח היה משה פנה לנפקיו לא מן ההר
ל' העם היו נכונם לנלשת ימים לנוף ולנשת ימים הוא יוס רביש שהנסיף משה יוס אחד מדעת צדדי ר'
אמי ונצדי האומ' בשעה צדשט נתינ עשרת הדברים לא הוסיף משה כלם ולנלשת ימים כמו לום הטלשי
ל' תנשו ל' אשה כל ג' ימים הלל כדי שיהו הנטיס עובלות לום טלשי ויהיו טהורות לקבל תורה טכס ושמט
תקן ג' סמא תלעט האשה טכבת דרש לאחר טבלתה ותחזור ותעמא אצל מטטהת טלשה ימים כצר הדרש
מסריח ואינו ראוי להודיע טהור מלנמא את השלשת בהיות הבקר מלמד שהקדים על ידכ מה שאין כן
דרך צמר וסם לעשות כן שהיא הרב ממתינ לתלמיד וכין מצניא בחזקא קח צא ל' הבקעה וג' ואקוב ואצא
ל' הבקעה והנה עם כסד יא שמד לקראת השלים מנצ שהיתה טכונה ינצאה לקראתם כחתן היוצא
לקראת כלה והוא טנאמר יא מסינ צא ולא נאמר לפינ צא בכתחית ההר לש פשוטו צרנ' ההר ומדרשו
טנתלש ההר ממקומו ונכחה עליהם כנתינ עשן כל' איך עשן זה עם דבר טהרי נקוד הסין פתח לא לשון
פעל כמו חמר טמר טמט ולכך תרנמו תקן כלה ולא תר גם תנצא כן וכל עשן טביקרא נקודים קרן מנע
שהם עם דבר כנשן טל סיד יוכל כנשן זה ולא יתר תלמוד למד טוער צא ע' ל' השמים ומה תלמוד

לומר כענין לשבד את האזון מה שיהי יסלה לשמוע אתן לצרות מימן הנכר להם כיצואו ע באריות יסאג
וכי מי נתן כח בצרי לה הוא והכחות מוטל בצריות לא הרואו מכתן אותן מצריותיו כפי לשבד לש מה
שיסלה לשמוע כיצואו בצר וקולו כקול מים רבים וכי מי נתן קול למים הלא הוא ואתה מכנה אותן לצמותן
לצריותיו כדי לשבד את האזון הודך וחוק מלוד מנהג הדיע כל זמן שהוא מירדך לתקוע קול עמה מהלש
ונטהה חלל כאן הולך וחוק מלוד ולמה כך מתחלה לשבד אזננה כמה שיכולן לשמוע ימשה ילצר כטהיה
משה מלצר ומשמיט הדברות לשדל שיהי לא שמש מש הגברה לא אנכי ולא יהיה לך הקצה מסייע
לתבט כח להיות קול מצטר ומשמע יענינו בקול יענינו על דבר הקול כמו אשר עינה צאט וכן אזננה הית
השמים וכן יענינו את הארץ צאט על דבר האט להודינו יורד יא על הר סיני יוכל הרד עלו ממש תלמו
לומר כי מן השמים דברתי עמכם מלמד שהרכין השמים התחתונים והעליונים והזעין על צד ההר כמצט
על המטה יורד כסא הכבוד עליהן העד העם התירה בהם טלף לעלת בהר יתן יהרסונו טלף יהרסו את
מצב על ידי שתחזקת א יא לראות ויתקרב לצד ההר ינצל ממנו רב כל מה שישל מהם ואש הוא יחיד
חשוב לעני רב יתן יהרסו כל הריסה מערלת חסיעת הצעין אף הנערדין ממצב אנשי הורסים את המצב
וגם הכהנים אף הצבורות שהעבודות בהם הנגשים א יא לקרית קרבנות אף הם א יסמכו על חסיעתם
לעלות יתקדשו יהת מזומנם לתבט על עמדם יערוץ לשון פרצה יהרוג בהם יעשה בהם פרצה לא זכל
העם אינו צריך להשד בהם שהרי מותרים ועמלים הם היום ג ימים ולא יוכל לעלות טלף להם רעות לך רד
זהעד בנס שעה שיאזרין את האדם קדם מעשה וחוזרין ומאזרין צענת מעשה ועלת אתה ואהרן עמד
וזהכטה יוכל אף הם עמד תלמוד לומר ועלת אתה ואהרן אחיך אמור מעתה אתה מחינה לעצמך ואהרן
מחינה לעצמו כלומר משה נגש יותר מאהרן ואהרן יותר מן הכהנים והעם כל עקר א יהרסו את מצבם
לעלות א יא יתן ערוץ צם אעט שהוא נקוד חטף קמץ אינו זו מגדרתן כן דרך כל תביע טנקדחת מלף שם
כשהיא קמוכה במקף מטתנה הנקוד לחטף קמץ יויאמר חלהם התראה זו יודבר אלים חין אלים לא דיין
לפי שיש פרטות בתורה שאם עשאון אדם מקבל סכר ואם לאו אינו מקבל שרעויות יוכל אף עשרת הדברות
כן תלמוד לומר ודבר אלים דיין לפרע את כל הדברים הלא מלמד שאמר הקצה עשרת הדברות בצטר
אחד מה שאי אפשר לאדם לומר כן א חכ מה תלמוד למה עוד אנכי ולא יהיה לך שחזר ושרט כל דבר וצטר
צפט עצמו לומר מלמד שהיו ששני על הן ועל לאו לאו אשר הוצאתך מארץ מצרים כדי היא ההוצאה
שתהו משעבד ל דא לפי שגילה צם כנצטר מלחמה וצראה כאן בזמן מלף רחמים טל ותרנגלו כמעשה
לצנת השטר ה היהת לעניו צענת השעטר וכעצם השמים מטנאל הואיל ואת מטתנה צמרות א תאמר
שתי רטויות הן אנכי הוא אשר הוצאתך מארץ מצרים ועל הים דא לפי שהיו שומשן קולת הרצה טאמר
את הקלית קולת צאים מארצע רוחות ומן השמים ומן הארץ א תאמרו רשות הרצה הם ולמה אמר
בלשון יחוד אלהי להן פתחון פה למשה למד טנצוריו צמעשה העגל והוה טאמר למה יא יחרה אכך צעמד
לא חלהם צויתה לא יהיה לכם אלים אחרים לא ל צדי מצות עבדים מצות פרעה שהייתם עבדים לו או
אינו חו לא מצות עבדיו שהיו עבדים לעבדים תלמוד לומר ויתך מצות עבדים מיד פרעה מיד מצרים אמור
מעשה עבדים למלך חו ולא עבדים לעבדים לא יהיה לך למה טאמר לפי שעשה לך חין לו לא טלף
יעשה העשוי כצד מנן טלף יקיים תלמוד למה לא יהיה אלים אחרים טלפין אלהות לא אחרים עשאוים אלים
עליהם ולא יתכן למרט אלים אחרים זולתי טנצוריו הוא כלפי מעלה לקרותם אלהות אצל דא אלים ארדים
שהם אחרים לשבדיהם צועקים אלהים זלפין ששן אותם ודומה כאלו הוא אחר טלפין מכירו משלם על פני
כל זמן שאנו מקיים טלף תאמר לא נצטוו על עץ לא להיות הדור יפסל יול טס טנצוריו כל היות דבר אשר
צטמים א קנא מקנא לערעוראיש עבד על מדת למחול על עץ כל לשון קנאין נתן לב לפרע לטנצוריו כתרע

כתרגומא כט אוחזין מעשה אשתיאס יונצר חמד טאדס ששה לטלס טכר עד לטלס דור נמצאת מזה גזיק
יתירה על מלה שרענות אחת על חמש מאות שזו לארבע דורות וזו לטלס לכוף רגס להבל יחי זי היא
טענית טוף נצבע לזנות את הידוע על העבוד של חבץ טהוף של זהב זכור וטמור בצטר אחד נאמר וכן
מחלה מוות מית ונבס הטבת טע כריסם צע טנד יוכן לא תלצט טענענז גיליט תעשה לך יוכן ערות אטת
אחיק יבמה יבא עליה הוף טנאמר אחת צר להים טתיס זי טענעני זכור לטון טעשל כמו אהל ואתה הלך
ונבד וכן פתרון תנן לה לצמד תמיד את ים הטבת טאס נזמון לך חפץ יפה תהא מווינו לטבת ועשית כל
מלכתך כט עבד טבת יהי בשנך כאל כל מלכתך עשויה טלס תהרהר אחר מלכה איתה ונך ונך
אל הקאט או אינו לא גיליט אמרת הרי כבר מוזהרים הם לא לא צא לא להזיר הגיליט על טבת
הקאט או הוף טעני קאן טבא לטבת אין טמשן לע מצע טטבתו עליהן ונא בוס הטכש כט יבול
הכר צעמו מזה לאו הימא קל וחומר לחד טמלכתו פמל ונעה טהוף נח בוס הטבת כך וקדשה
צמ צמן לטפל בצעי לחס מזה וקדשו צמן טלס היה יורד טו למען יזכרון ימין אס תדבר יזכרון ימין
וזס לאו יזכרון טלברי תרה הם נדרים מכל לאו הן ומכל הן לאו לא תנאף אין נאוף לא צמט איט
טנאמר מית ימית הנאף והנאפת יאומר החד המנאפת תחת איסה לא תנאב בטגט נטעות הכתוב
מדבר לא תנאב בטגט ממון או אינו לא זה בטגט ממון ולהלן בטגט נטעות אמרת דבר למד מענו לא
תנאב לא תנאף מיתך אף לא תנאב דבר טחייטן עלו מיתך בל וכל העם רואים מלמד טלס היה צהם
אחד טנאף ומטן טלס היה צהם אטלס תלמוד למר וענו כל העב ומטן טלס היה צהם הרט תל עשה וטמא
רואים אית הקולות רואים את הנאמעטאי חטטר לראות במקום אחר אית הקולות היואים מש הנטרה
יטוש אין טנע לא זע ויעמדו מרחוק היו נרעשם לחדויהם יב מל באורך מהזהם ומלכי הטרט באין
ומאישן אותה להחזיר טנאף מלכי בטבות ידון לבעטר נטות איתכם בל הלהים לבל איתכם געלם
טינא לטס טס בטמות טהוף בטטו נליה עליכם נטות לטון הרמה ונולה כמו הרימו נט על העמים ארים
נטי כטג על הנעיה טהוף זקוף ובעטר תהיה יראתו על ימי טראיתם אותנו יראו ומאישן תדע כי אין חלת
ותיראו מלענו נגס לא הערפיל לעטס מן מחיבות חטך ענן וערפל טנאמר וזהר בער באט עד לב טמנים
חטך ענן וערפיל ערפל הוף עב הענן טנאמר הנה אנכי בל חלך בעב הענן כה תאמר בלטון הזה איהם
ראיתם הפרט בן מה טאדס רואה למה טאחרים מטיחין אותנו פעמים טלס חלן מלחמין כן מן הטמים
דברתי וכתוב אחד אומר וירד יא על הר סיני בל הכתוב הטלטי והכריע בטתס מן הטמים הטמען את
קל לטרך ועל הארץ הארץ איהו הגולה כטמו בטמים אטו ונצרתו על הארץ דל הרכין טמים וטמו
טמים והניען על ההר וכן הוף אומר ויע טמים וירד לא תעשון אתי לא תעשון דמות טמי טמטוטין לטע
צמרוס להי כטף אית להי כטף בל להזיר על הכרוצס טאיה ששה לעמוד אית טלס יהו טל כטף טס
טעתם לעשותם טל כטף הרי הן לעט כלהות ואלהי זהב בל להזיר טלס יוסף על טנע טאס עשית ל
הרי הן לעט כלהי זהב לא תעשון לכם טלס תאמ הריני ששה מדובס צבת כטמית וצבתי מדטות כדרך
טאט ששה צבת עש למי לכך טל לא תעשון לכם מוצח אדמה מחובר בצמה טלס יבנו על על צב עמודים
או על צב כטס דל טהיה ממלך את חלל מוצח הנחטת אדמה בטעת חתינן תעשה לי סתיה תחית
עשיתן לטמי וצבתו עלו אצל כמו עליו מטה מנטה או אינו לא עלו ממוס תלמו לנל הכטר וקדס על מוצח
יא אהך וכן טחיה בראש המוצח את עש ליתך ואת טלמך בל המקום אטר אזכיר אית טמו חטך את
לך רטות להזכר את טס המשרט טל טס אבא חלך אטרה טכניתי וצרכתך מכאן אית למד טלס נה
רטות להנה להזכיר איתם המשרט צע זיאות כטס ולברך את העם ואס מוצח אדמס ונל ר יטר על
כל אס ואס טבתרה רטות חון מטלס אס מוצח אדמס תעשה לי הרי דה אס מטמט בלטון כטטר תעשה לי

מזבח ארבע סף ארבע שלמות תבנה וכן אם כסף תלנה הוה שזאמר העצב תעצבנו ואף זה משמש
 בלשון כאשר וכן אם תקריב מנחת צבאים זו מנחת השומר שהיא הוצה ועל כרחיך אין אם הלך תלוי לא
 והאין ובלשון כאשר הם משמשים גינת לשון גזיה ששולן ומסתתן בצדל כי הרצך הנפת עליה ותחלה
 הו למדת שם הנפת עליה ברזל חללתה או הרי כי זה משמש בלשון קן שהוא דילמא קן תנף חרצך עליה
 ותחלה הו למדת שם הנפת עליה ברזל חללתה שהמזבח נברא להאריך ימיו של אדם והצדל נברא לקצר
 ימיו של אדם אין זו דבין שניף המקצר על האריך ועוד שהמזבח מעיל שלם בין ישראל לארבעה שבטים
 לשבך לא יבא עליו כורת ומחיל והרי דברים קף ומה ארבעם שאינם שומעו ואינם רואות ואינם מדברות על
 ימי שמעילית שלם אמרה תורה לא תנף עליהן ברזל המעיל שלם בין איש לאשת בין מטעחה למטעחה בין
 אדם לחברו על אחת כמה וכמה שלן תבא זהו שרענותי לא תעלה במעלות על מזבחה כשהיתה טונה כבש
 למזבח לא תשגו מעלת מעלת לא חלק יהי ומשפט אחר לא תגלה ערותך שעל ידי המעלות איתה צריך
 להרחיב תמיש עך וזעף שזינו לגוי ערוה ממש שהרי כתיב ועשה להם מכבשי צד ממי הרחבת הפשיעת
 קרה לגוי ערוה הוה אחת טוה צדן מנה צדון והרי דברים קל וחמר ומה ארבעם הללו טחין בהם דעת
 להקטף על צדן אמרה תורה הוהיל ויש צדן צורך לא תהג צדן מנה צדון חרצך שהוא צדמות יצרך
 ומקטף על צדן על אחת כמה וכמה

חמלה וישמע יתרו ערשת ואה המטענים

כל מקום טהא לא תכל את הרשעים ואה הרשעים יאמר על הרשעים יאמר על הרשעים יאמר על הרשעים
 נמכה ערשת דען ערשת מזבח למר שתיים סלד קאחל המקדש אשר תשים לעתים יאמר לא הקבץ
 למשה לא תעלה על דעתך למר חטנה להם הפרק טעם ושלשה פעמים על שתיה סעורה ציהם כמטתה
 וזיע מעריח עצמי להבט טעמי הדבר ושורשו לכך נאמר אשר תשים לעתים כשולחן הערוך ומוכן לכול
 לפי האדם לנעם ולא לפי וזשיל ודעת צדן חדל וזין אונת כדני ישראל א תבא זהו בערבאות
 שלן שהמזבח דני ישראל לפי מחלל את הטע ומיקר טע ען להחטיבה טנאמ כי לא כזורנו סרס ואויבא
 פלגם כשאויב פלגים זהו ערות עליו ידחת כי תקנה ערב עברי ערב שהוא עברי או אינו לא ערב של
 עברי ערב כנעני שלחמו מישראל ועליו הוה אומר טע טעם יעבד ומה אי מקיים והתחלתם אונתם בלקוח מן
 הגוי אבל הלקוח מישראל יבא בשם תלמוד למר כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך טע טעם על לא
 חמרת לא בחצך כי תקנה ימיד צל שמכרוהו בנעבתו כמה שנאמר ואם אין לו נמכר בנעבתו או אינו לא
 במכר עצמו משע לחקו אבל מכרוהו בל לא יבא בשם כשהוא אומ וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך הרי מוכר
 עצמו אומר ומה אי מקיים כי תקנה במכר צדל להפשיח חירותה אם בשם יבא שלן היה נשוי אשה כתר
 אם בלחמה יישל וישן בשם בנעש שלן בא לא כמות שהוא יחידי בתוך לבטו בכנף כרבו בשם יבא
 מלך שם לא היה נשוי מתחלה אין רע מוסר לע טפחה כנענית להולד ממנה עבדו ואם בעל אשה ישראל
 הוה ויבא אשתו עמו וכי מי הכתמה פי התא לא מנד הכתוב שהקנה ערב עברי חייב במאונות אשתו וצנו
 אם אדעו יהן לא אשה מכאן שהרשות בד רע למסור לע טפחה כנענית להולד ממנה עבדים או אינו אלא
 בשר שלית לא האשה ונאמה תהיה לדעה הו אינו מדבר לא בכנענות שהרי העברית אף היא נכחה בשם
 ואשיל לפי שם אם הבאה סימנן נכחה שנאמר אחיך העברי או העבריה מלמד שאף העבריה נכחה בשם
 אי אשתה שטפה א האזי לך צדך שימלך במכרוהו שמכרוהו לא הדלת או א המאזה יכול שתיחא מוזה
 כשרה לרשוע עליה תלמוד למר ונתת ברוהו ובלת בלת ולא במאזה היא מה אי מקיים א המוזה הקיים

להיות איש ויגשר אל צדה אל ארבע אל נתיבות צדה לשון ארבע וכן הוא אומר ואתה צדה את נתיבי לקחתה
ולא יתכן למה צדה לשון הצד צד טעמו חיות אין נופל היא צעל טעו וסד דבר צד צד וזה טע דבר צד צדה
ושעל טע צדה וזה ש על טע צד ואומר את עתרו סתרו ולח כמן לה ומנחם חברו בחלק צד צד ואין את
מודה לו וס יש לחברו בחת מחלקו טע צד בחברו בחלק על צד הנטחו צדה אורה ומלך לצד עלאה ימל
אף כחן אל צדה אל צדה למצוא לו צד מיתה ואף זה יש להרהר עליו סוף דבר לשון ארבע הוא יוהאיהם אנה
למי ידמן לשו לשון אל תאונה חלך רעה אל יאונה לצדיק מתחנה הוא לו מוצמן למצא לה עלה יוהאיהם
אנה לצו ולמה תצא זו מלפניו הוא סאמר דוד כאמר יאמר מטל הקדמנו מרטשם יבא רטש מטל הקדמנו
היא התירה שהיא מטל הבה טהור קדמונו טל שלם והיכן אמרה תורה מרטשם יבא רטש ויהאיהם אנה
למי צמה הכתי מדבר צעט צד אדם אחד הרג שונג ואחד הרג מזיד ולא היו עדים בצד שישנו זה אל נהרג
זה אל גלה הקב"ה מזיונו לשבדק אחד זה סהרג שונג שלה בצולם ונפל על זה סהרג מזיד והורג ועדים
משדין חותו ומחייבין נמצא זה סהרג שונג גלה וזה סהרג מזיד נהרג נשמתי לך מקום אף צמד צד שונג
טמה ידיו זה מקום קולנו זה מחנה ליה וכי יוד איה אמה נאמר לשי סאמר ומכה איש שמועט אשני עליו עי
והרצח שהמית וטלח צד שהמית צמלקות ארבעים והאפ הרודה את צדו והרצ הרודה את תלמידו והשונג
תל' וכי יוד אל שונג על רשעו ולא על עי להרג בערמה ולא טלח צד והרצח הרודה צדו ותלמידו טאעף
טדן מזידין אין מערימין מעם מזבחי אם היה כהן ורצה לעבד עבודה תקחון למות ומכה אביו ואחיו מות
יומת לשי שלמנו על החובל בחברו טהור בתשלמין ולא במיתה הנודך למה על החובל בחבו טהור במיתה
ואי חייב אל בהכאה שיש בה חסרה אביו ואמו או זה או זה מות יומת צחוק ונעט איש ומכרו אמה
נאמר לשי טמא כי ימצא איש נעט נפש אין לו לא איש טנעט אשה או טמאטס ואנדרונטוס טנעט מנין תל'
ונעט איש ומכרו ולשי טמאמר כאן ונעט איש אין לו לא נעט איש נעט אשה מנין תלמוד למר להלן ונעט טעט
לכך הנורט טעה מה טמאמר זה גלה זה ונמצא טעט טרואה עדים טנעט ומכרו ונמצא ככר קול המכירה
מות יומת צחוק כל מיתה האמורה בעתה סתם חנק היא ומקל אביו ואמו אמה נאמר לשי טמאמר איש
איש אחר יקל אביו אין לו לא איש שקלל את אביו אשה שקללה את אביה מנין תלמוד למר ומקל אביו
סתם בין איש בין אשה מות ומות צסקלה וכל מקום טמא דמיו ס סקילה היא ועין אב לכלם בראי ירננו
אותם דמיהם צם ובמקל אביו נאמר דמיו ס וכי ידעין אנטים אמה נאמר לשי טמאמר שני תהטען אל למנו
לא דמי איברו אכל טעט ורשי אל למנו לכך נאמרה פרטה זו וישל לצטלן לחול טמאטל מאלכתו על
משערתו על טרו וכחו ונקה המכה וכי עלתה על דעתך טיהרג זה טלן הרג לא למדך כאן טחוצטין
אותו על טנרה אם יתרע זה וכך משמש כעקם זה והולך על מטענתו אז נקה המכה אכל עש סיקם זה
אל נקה המכה רק טעט צטול מאלכתו מחמת החול ואם קטע ידו ורגל רואין את צטול מאלכתו מחמת
החול כאיל הוא טומר קטוין טאף החולה אינו ראוי למלכתו ורגל והוא ככר נתן לו מחמת נדון דמיו יד
ורגל טמאמר ית תחת רגל תחת רגל ירעף ירעף כתר עמו ישלם סכר הרעף וכי יכה איש את עבדו או
את אמתו בעבד כנעני הכותב מדבר או איא לא בעברי תלמוד למר כי כטש הוא מה כטש קניו לו שלמות
אף עבד קניו לו שלמות והרי היה בכלל ומכה איש ומת לא צד הכתי והנציחו מן הכלל להיות נדון צדין יום או
יומים טמם אל מות תחת ידו וטה מעת לעת פטור צטעט צטעט כמי להמית הכותב מדבר או אשלי אין
ע כמי להמית תלמוד למר צטרא אם באין יד אחר ימות צה הכהו יוהא דצרים קו ומה יטרא חמור אין
חייבין לא אם כן הכהו בצד שיש ע כמי להמית ועל אבר טהור כמי למות בהכאה זו עבד הקל לא כט נקם
נקם מיתת סוף וכן הוא אומר חרב נקמת נקם ברית אך אם יום או יומים יעמוד לו מקם אב על יום אחד
פטור על יומים לא כל טען לא יום טהור כיומו ואי זה זה מעת לעת אל מקם כי כטש הוא הא אחר טהרה

טהרה ארע"י טהרה מעת לעת קודם שמתחייב ויביטו אנשים זה עם זה ויתבונן להסתות את חבריו והכה את
האשה יונגש אין נגיפה לא לשון דחיה והסאה ימן תנבץ בראבן רגל' בטרם יתנגש רגלכם • ולאובן נגף
ולא יהיה אסון בראה • ענינו יענם לשלם דמו ונצרות בצעל שמין אותה כמה היתה יפה למכר בשוק להעלות
דמיה בצעל הריונה יענוס יענם יגש מומן מומנו כמו ועשנו אותה מאה כסף • כאשר יסית עליו כשיתרענו
הצעל בצד' להסית עליו שנגז כל כך • ונתן המכה דמו ולחית • עלולם על פי הדיינים • ואם אסון יהיה בראשה
ונתתה נפש תחת נפש ורסיתני חלקים בצדך יש מרצתי' אומרים נפש מומס ויש אומרים מומן ולא נפש מומס
שהמתכין להרוג את זה והרג את זה פעור מומיתה ומשלם לנרשו דמיו כמה שהיה נמכר בשוק • שן תרת
שן סימא את שן חברו נותן ל דמי שא כמה שפחתו דמיו למכר בשוק • וכן כולם • ולא נעמית את ארץ מומס
כמו שדרשו רבותי בל החובל כויה תחת כויה • מסות אט ועד עכשו דבר בחבלה טיש צה פחת דמים ועכשו
בשאין בה פחת דמים לא צער כגון כאלו צעשד על צעורנו אומדין כמה אדם כונא ש רוצה לטול להזת
מצטער כך • נפש היא מכה המונאה דם שצטע את צעורו הכל לש מה שהוא אם יש בה פחת דמים נותן כזק
ואם נפל למסכס נותן • שבת ורשוי וצטע וצער ומקרא זה יתר הוא ובהחובל דרשוהו רבותי לחייב על הצער
אש' במקום כזק שארע"י שנותן ל דמי ידו אין שטרין אותה מן הצער למר הואיל וקנה ידו יש עליו לחותכה לא
אומדים יש ל לחותכה בשם שאינו מצטער כל כך • וזה חתכה בצדל וציערו • חסרה היא מכה שהדם נצטר
צה ואינו יוצא לא שמאדים הצער כנגדו • כמו ואמר חבר צרותי • ותרעמו משקופי לשון חצטה • וכן שדשת
קדים שקיפן קדום חטנות צרוח וכן על המשקוף על סם שהלכת נוקט עליו • את שן עבדו כנעני אכל עברי
אינו יוצא בשן ושן כמו שאמרנו לח תצא כצאת העבדים • ולמה נאמרו שן ושן טאם נאמר שן ולא נאמר שן
הייתי או מה שן שצדרא עמו אף כל שצדרא עמו והרי שן לא נצדרא עמו ואם נאמר שן ולא נאמר שן הייתי
אומר אש' שן יתקן טיש לה חלשן לכך נא' שן • תחת שניו וכן בצד' ראשי איצרים אצבעת הידים והרגלם
ושתי אצבע • והחוטם וראש הגיה טהוא נגד האמה • וכי יגח טור אחד טור ואחד כל בהמה וחיה ועוף אלא
טדבר הכתוב בהויה • ולא יאכל את צעורו • ממשל' טנאמר ולא יאכל את צעורו סקול יסקל הסור יודע אט
טהיה נבלה ונבלה אסורה בראיה לא מה תל' לא יאכל את צעורו שאש' טחמו אחר טנאמר דטו אסור
באילה בהנאה מן תלמוד למר וצעל הסור נקי כאדם האומר לחצרו יצא עלני נקי מנכסיו ואין ל בהם •
הנאה טל כלם • זהו מדרשו ותטונו כממשש לש' טנאמ' צמוע נכ' עליו יומת הוצרך למר • צרכ ועל הסור
נקי • מתמול טלשם הרי טלש נעשית • והועד בצעלנו לשון התראה בעדים • כמו העד העד צנו הדיש • והמית
איטו נג' לש' טנא' כי יגח אין ל לא שהמיתו • בצנחה המיתו בצנחה דחיה צעטה מן תל' והמית • וגם צעלנו
יומת צדי שמים • יוכל צדי אדם תל' מות יומת המכה רצח הוא על רציחתו אתה הורג ואי אתה הורג •
על רציחת שורו • אם כופר יוסת עליו • אם זה אינו הלוי והרי הוא כמו יום כסף תלה את עמי • לשון אשר זה
מטעמו שישיתו עליו צד' כתר • ונתן פדיון נפש דמי נזק דברי ר' ישמעאל אומר דמי מזיק • או יגח יגח טח הוא
קאן או צב קטנה לש' טנאמר והמית איט או אשה יוכל אינו חייב לא על הנזולם תלמוד למר או כן יגח או
צב לחייב על הקטנס כנזולם • אם עבד או אמה כנענים • שלשים סקלם יתן גזירת הכתוב היא צן טהוא
לא זו צן טהוא טה דמר • והסקל משקל ארבעה זוזים טהם חצי אוקיא למסקל היטר טל קולנא וכי יפתח
איש טר טהיה מכותה ונלה או כי יכרה למה נא' אם על הפתיחה חייב על הכרייה לכט' לא להצא כורה
אחר כורה טחייב • ולא יכסנו • אה אם כסהו פעור וצחופר צדשות הרצם דבר הכתוב • טור או חמור ה'
לכל הבהמה טבבל מקום טנאמר טור או חמור אינו למדיס אותה טור מטצט טנאמר צה למען טוה טורך
וחמורך מה להלך כל בהמה וחיה כטור וחמור טהרי נאמר במקום אחר וכל בהמתך אף כאן כל בהמה •
וחיה כטור • ולמה נאמר טור וחמור טור ולא אדם • חמור ולא כלם • צעל הצור צעל התקלה אש' שאין הצור

של ענין זהו בזה עשאו הכתוב בענין זה תחייב צדקו יספק ישיב לצולו ישיב לרשת סוה כסף ואחיל
סוכן יהמת יהיה לו לצדק וסמין את הנצלה ונאמלה בדמים ומסלם לו המזיק עלה תשלמי נזקו וכי יעוף
ידחוף בין בקרעו בין בגניס בין ברגלו בין שנסכו בשנו כולם בכלל גנבה הם שאין גנבה לא לשון מכה יסור
איש יסור טל איש ומכרו את הסור החי בשוין הכתוב מדבר סור סוה מאתים שהמית סור סוה מאתים בין
שהנצלה סוה הרבה בין שהיא סוה מעט כשנאמל זה חצי החיוחמי המת נמצא כל אחד מהפסיד יד חצי הנזק
שהזיקה המיתיה למדנו שהתם מסלם חצי נזק שמון השוים אחיה למד לשאינם שוים שדין התם מסלם רצי נזק
לא עתות ולא יותר או יסול חף בשאינן שוין בדמיהן כשהן חיון אמר הכתוב יחצו את שטתם אם אמרת כן
פעמים שהמזיק משתכר הרבה כשהנצלה סוה למכר לעים הרבה יותר מלמי סור המזיק ואי אפשר טלמ
הכתוב שיהא המזיק נטכר או פעמים שהנזק נטל הרבה יותר מכדי נזק טלם שחצי סור המזיק טוה יותר
מכל למי סור הטוק ואם אמרת כן הרי תם חמור מן המועד על כרחיך לא דבר הכתוב לא בשוין ולמקד
הכתוב שהתם מסלם חצי נזק ומן השוים תלמוד לשאינם שוים שמשלם חצי נזקו שטמין לו את הנצלה ומה
ששחתו למי בשביל המיתיה טול חצי הפחת והולד ומה אמר הכתוב בלשון הזה ולא אמר יסלם חציו ללמד
שאיין התם מסלם לא מעש ואם נגמ ומת חין ודן גוטל לא הנצלה ואם אינה מענת לחצי נזקו יפסיד או
סור סוה מנה טננה סור סוה חמש מאות או אינו נטל לא את הסור טלם בתחייב התם לייב את בעליו לשלם
מן העליה או נאשאו לא היה תם לא נאשע כי סור נגמ הוא היום ומתמול ומטלשם הדין גנבות יסלם
יסלם סור תחת הסור נזק טלם והמתיה לנזק ולנזק ועליו יסלם המזיק עד שישלם נזק כל נזקו חמשה בקר
אמר ר' יוחנן בין זכאי חס המקום על כבודן של בריית סור שהלך ברגלו ולא נתבה ע הגנב לנשאו על
כתשו מטלם חמשה סה טנשאו על כתשו מטלם ארבעה תחת הסור תחת הטה טנאן הכתוב למר לך
שאיין מדת תשלמי ארבעה וחמשה נהגת לא בשור ושה בלבד אם במחירת כשהיה חותר את הבית חין
לדמים חין לו רצחה הרי הוא כמת משקרו כחן למדתך תורה אם באל להורג הטכס להורע זה להורג
בא שהרי יודע הוא שאין אדם מעמיד עצמו ורואה שנוטלן ממואן בענין לפי על מנת כן בא טלם עניו בעל
הממון יהרגו ואם זרחה השטם עליו חין זה לא כמין משל אם ברור לך הדבר טיש לו טלם עמך כשמש
הזה שהוא טלם לשלם כך אינו בא להרוג ואש' יעמוד בעל הממון כנגדו כגון האב החורג לגנב ממון הבן
בדעת שרחמי האבעל הבן ואינו בא על עמקי נפשות דמים לו כחי הוא חשוב ודחיה היא אם יהרגו בעל
הבית יסלם יסלם הגנב ממון טננה ואינו חייב מיתיה ואנקלם שתרנס אם שטא דמהדיא נפלת עליה לקחיל
טעה אחרת למר טלם מצאוהו עדים קודם טבא בעל הבית וכטבא בעל הבית לגנבו הירו ע טלם יהרגו
דמים לו חייב בעליו אם הרע שמהר טיש רואים להם חין הגנב זה בא על עמקי נפשות ולא יהרוג את בעל
הממון ואם המצא תמ' בדו ברשותו טלם טבא וטלם מכר משור עד חמור על כל דבר פשע בכלל תשלמי
כעל בין ע רוח חיים ובין שאין ע רוח חיים שהרי נא במקום אחר על סה ועל טלמה ועל כל אבדה יסלם
טעם לרעהו חיים טעם יסלם ולא יסלם למתים לא חיים או דמי חיים כי יעבר איש את צשרה ועבר כולן
לשון צמה הם כמו אטנאן ועברנו כי יעבר כי יולך בהמותיו בצדה או בכרם של אברו ויזק אותה צמה
מסתיה לה או בשילח צשרה או בצשרה ושרטו רשתיו שילח הן נזקי מדרך כף רגל ועבר הוא נזקי טן
האבות ומצשרת בצדה אחר בצדה טל איש אחר מטבטדהו יסלם טמין את הנזק ואם בא לשלם לו קרקע
בדמי נזקו יסלם לו ממיטב שדותיו אם היה נזקו טלעיתן לו סוה טלע משדות טיש לו למקד הכתוב שהנזק
טמין להן בשלית כי תצא אשעל מעצמה ומצאה קוצים ונאכל גזים טלחכה בקוצים עד שהגנב לה לגזים
או לקמה המחוברת לקרקעאו לפדה טלחכה את גרו ונריך לנור אותה עעם טנה טלם יסלם המבער אעפ'
שהלך בקרן טל והיא נאח מעצמה על ידי קוצים טמצאה חייב לשלם לפי טלם סמר את גלתו טלם תצא

תפא ותיריק ונגז מציב האיש לש דבריו אה ומצא הנצב ישלם הנצב טעם לצעלים ואם לא ומצא הנצב וצא
הטומר הזה שהוא בעל הבה וקרב א הדינים לזון עם זה ולטבצט טלח טלח וזו בעל . על כל דבר פטע
טימא טקדן בצמעתו טישט עדים שהוא עצמו נצב וירטישהו להים על ש העדים ישלם טעם לרעה למדק
הכתוב שהטען בצקדון למר נצב הימו ומצא שהוא עצמו נצב מטלם כהל ואימתי בזמן טנטעט ואחר
כך צאו עדים טכך דרטו רטינינו וקרב בעל הבה קריבה זו טבעה היא ארתה אומר לטבעה או אינו לא
לזין טכזן טכא לזין עמו וטכך למר ננצבה מיד יתחייב טכל אה בלו עדים שהיא כזו נאמר כאן טלחותיד
ונאמר למטה טלחות יד טבעת יא תהיה בין טעהם אה לא טלח מה להלן טבעה אף כאן טבעה אטכר
יאמ' כי הוא זה לשי פוטנו אטכר יאל העד כי הוא זה טנטעט טלנו והרי הוא אכדך עד הדייטן יצא דבר טנה
ידחקת את העדות ואם כטרים הם וירטישהו לשומר זה ישלם טעם ואם וירטיש את העדים טנטמא זוממין
ישלמו הם טעם לשומר ורטינינו דרטו כי הוא זה טאין מחייבין אותו טבעה לא אכ' הודה במקטת למר כך
וכך אה חייב לך והמותר ננצב ממנו כי יתן איש א רעהו חמור או טור או טה פרה ראטנה נאמר בצומר
חנם לשי פטר א את הנצבה כזו טכתי ונגז מציב האיש אה לא ומצא הנצב וקרב בעל הבה לטבעה למד
טצאר עצמו בצמעה זו ופרטה זו תחצינה אמורה בטומר טכך לשי אינו פטור אה ננצבה ממנו כמו טכתינו
ואם נצב ינצב מעצמו ישלם אכל על האונט כזן מתמעצמו או נטכר או נטבה צחקת על ידי לטטים ואין רואה
טישד דבר טבעת יא תהיה יטבצט טכך הוא דבריו והוא לא טלח צה יד ואחר כך נאנסה הייב באונגיה
ולקח צעלו הטבעה ולא ישלם לו הטומר כלום ואם טרוף יטרף על ידי חיה רעה י יבארו עד יבא עדים
טנארתה באונט ופטור יטארתה לא ישלם אינו אומר טרפה לא ישלם לא הטרפה יש טרפה שהוא מטלם ויש
טרפה טאינו מטלם טרפת חתול וטעל ונמיה מטלם טרפת ארי וזכב וזוב ונחט אינו מטלם ומי לטכך לזון
כך טהרי כתי ומת או נטכר או נטבה מה מיתה טאין יטל להצל אף טכר וטבה טאין יכול להצל וכי ישל
צא ולמד על הטוב טחייב באונטין בעלנו אין עמו אה בעלנו טל טור אינו עם הטוב א צמלכתו ואם צעל
עמו בין שהוא באותה מלכה בין שהוא במלכה אחרת היה עמו בטעת טלה אינו צריך להיות עמו בטעת
טטרה ומיתה אה טכיר הוא אה הטור אינו טאלו לא טכר צא בטכרו ליד הטור ולא בטלה וטין כל הטל
טל טהרי על ידי טכר נטמט א וטין לו מטפט טוב להתחייב באונטין ולא פירט מה דנין אה כטומר חנם
אה כטומר טכר לשי נחלקו א חכמי יטרא טוכר כטד מטלם ל מאיר אומר כטומר חנם ור' יהודה אומר
כטומר טכר יוכי יתה מדבר על לצה עד טטומעת לו וכן ארי ישל טדלו בלטון כתינו בלטון עברית מהור
ימהרנה יתפוק לה מזהר כמטעט איש לחטתו טכתי לה כתיבה וישאנה כמורה הבהלת שהוא קצוב חמט'
כסף חצל התופס את היתולו וטוכב עמה באונט טנא ונתן האיט הטוכב עמה לציב הנערה המטים כסף
מכטעה לא תהיה לא יומה דבר אחד הזכרים ואחד הנקטת לא דבר הכתיב צהוה טהנטיס מצוות
צבטעט לנאיהם לנע' חיל היה נקוד לנאיהם היה צריך לפרט ולכתיב אחרים עכטו טנאמ' לנאיהם אין צריך
לפרט לנאיהם טכל למל או ביה המטמטת צראט התיבה אה נקודה צחטף כזן למלך למדבר אשר צריך
לפרט לאי זה מלך מדבר לאי זה שר וכן למלכים לרגלם לצקדים צריך לפרט לאי זה ואם אינו מפרט כל
מלכים צמטמטוב לנאיהם כל אהים צמטמט ושי קטנו אכל כשהיא נקודה פתח כזן למלך למדבר אשר
נדע צאי זה מלך מדבר וכן אשר נדע צאי זו שר הוא מדבר וכן למלכים וכן לנאיהם לחותף טהוהרתם
עליהם צמקס אחר כזנא א אין כמורך בנאיהם יא לשי טלח פהט הוצדק לנדק פתח יחרם יומת ולמה נאמ'
והלן נאמרה מיתה א צמקוס אחר והוצאת את האיש ההוא ונ' לא לשי טלח פירט על אי זו עטדה רייט
מיתה טלח תאמר כל עטדות צמיתה צא ושרט כאן צבח לנאיהם מה זכחה עטדה הנעשית צענט לטמים
אף אה מרבה המקטר והמטכך טהן עטדה צענט וחייבן עליהן לכל עטדה זרה בין טכרה לשבחה לכך

בין שאין ערבה לעבירה כדן חבל שאר עשירות כגון המכרז והמכרז המעמף והמנטק אינם צמיחה וגר לא
תננה. אינאית דברים וכן והאלכתי את מונק את צרם. ולא תלחצנו בגילת ממונן כי גרים הייתם אם הועת
חף הוא יבול להונתך ולומר חף חרה מערים בזה מוס טכר א תאמר לחברך כל לשון גר אדם שלח מלך
צמיחה לא בן מארז אחרת לבר פה כל אמנה ויתם לא תענון יהי לכל אדם לא דבר הכתוב צהוה לפי
שהן תשמשו כח דבר מנוי לענותן. אם ענה תענה חיותו הרי זה מקרא קצר. נזכר ולא שרש שנטעו כמו לכן
כל הורג קין ולא שרש שנטעו חף כאן אם ענה תענה חיותו לשון נזכר כלומר מונק לעול את טלך. למה כי אם
צמיח יעקב אל ועו והיו נשים אלמות ופי ממשעו שגאמר והרצתי אתכם יודע את שנטעם אלמות ונכנס
יתומים לא הרי זו קללה אחרת שהיו הנשים נרות כאלמות שלח יהו עדים למיחית בעולתן והקיון הקורות
להנשא והנשא יהו יתמים שלח יתום כל לרד לנכסי אביהן לפי שאין יודעין אם מתו אם נטעו. אם כסף
תלה ל ישמעאל חוה כל אם וזם שבתורה רשות הוא משלשה זה אחד מהם. את עמי עמי נועי עמי קודם עמי
ו נסיר עמי קודם. עמיד עמי שרך עמיד עמי שרך ועמי שרך אחרת עמי שרך קודמין וכך משמש אם
כסף תלה את עמי תלהו ולא לעי ולא זה מעמי את העי. ולפי זה עני לחותי שעמד. לא תהיה ל כנסה לא
תתענו צדקה אם חרה יודע שאין ל א תהי ממה כאלו הליתו לא חל לא תכלמהו נטך
רבות הוא כנשיבת נחש שנטך חברה קנהו צרנו של אדם ואינו מרגש ופתחום הוא מצדדן ונפתח על
קקדו כך רבות אינו מרגש ואינו נזכר על טהרה שאלה ומחסרו מיון הרבה. אם חטל תחטל כל לזון
חטלה אינו מזבח שטעפת הלחה לא שממטבטם את הלחה כשיטע הזמן ואינו שרש. על בן הטמט
תשיצו ל כל הזם תשיצו על עב בן הטמט וכסוף הטמט תחזור ותשנה על שיצו בקר של מחר ובכסות
אם הכתי מדבר שאינו שרך לה צללה. כי היא כמותה לצדה זו עלות שמתן זה חלקן במה יסכס. לרבות
את המטע. לזה לא תקלה הרי זו חזרה לצרכה הטם ואזרה לקללת דין. מלאתך. חוצה שמעלת עלך
כשתתמל תפחתה לה תבטל והם צבורים ודמשך היא תרומה וחינו יודע מה לשון דמש. לא תחר לא
תענה מלך הפרשתן לחסר את המוקדם ולהקדי את המאוחר שלח יקדים תרומה לצבורי ומעט לתרומה
צבור בעך תבין ל תפחת חטם שלשם מן הכהן והלא נזה עלו במקו חסר לא כדי למדך על כן תעשה לשוך
לצדק מה צבור לחסר שלשים יום שדהו טנא ופחיו מכן חדש תפדה חף צבור בהמה דקה מיטפל ש שלשים
יום ואחר כך מתנו לכהן שבעת ימים יהיה עב אמו זו חזרה לכהן שאם בן למהר הקרבתו לא ימהר קודם
שמונה שוהו מחוסר. וכום השמיט תתנו ל יבול חובה נאמר ש בום נאמר כאן שמיט ונאמר להן ומיום
השמיט והלא ירבה מה שמיט האזור להן להכסיר משמיט ולהלן חף שמיט האזור כאן להכסיר משמיט
ולהלן וכך משמש וכום השמיט חרה רשאי לתנו ל. ואנשי קדש תקוין ל אם חתם קדושים וערוסים מטקו
גבלת וערשת הרי חתם טל ואם לאו יכנס טל. וצער צעדה טרפה חף צבת כן לא דבר הכתוב צהוה
וצער צעדה. וצער דתלש מן חיות חיה צער שניתלש על ימי טרפת זאב חוארי מן חיה כשרה או צהמה
כשרה כחיה. לבלתי תלשון אות חף העי כאלו חוארי כלב כשמיש תלמוד למה צעדה חו מסור לצבורי קל
וחזיר לערפה שיוותרת בכל הנאות אם כן מה תלמוד למר לבלתי למדך שחלב מוכרז מן העי שהגבילה
לעי והערפה לבלתי ולמדך שאין הבה מקחש טכר כל צריה טנא ובלב צע ישרא לא יחרך כלב לשונן אמר
הבה תנו ל טכר. לא תשא שמיט טנא כתרעמו לא תקבל שמיט דקור חזרה למקבל לשון הרש ולשין שלח
ישמעאל צרי בעל דין עב שדחבעל דק חזרו. א תשת יקך עם רשע העוש את חזרו תבעת סקר שתגשיחו
להיות ל עב חמש. לא תהיה אחרי רשע לרשת יום צמקרו זה מדרשו חכמי ישרא חבל חין לשון המקרא
מזהב זהם על חטונם כחן דרשו שאין מעין לחובה בהכרעת דין אחד וסוף המקרא דרשו אחרי רשע
להמות יאם יש טעם במיחין יותר מן המזכין הטו הדין על שהם לחובה וצרי נעשות דבר הכתי ואנש

ואמצע המקרא דרשו לא תענה על רב שאין חולקין על מותא שצדל' לשכך מתהילן צדיע נפשות מן הצד
לקאנעם טעהם שזאלט תחלה שיאמרו אהאצעתם ונש דברי רבתי' כך פתרון המקרא לא תהיה אחרי רב'
לרעה לחייב מיתה צעביל דיון אחד שידם מהייבן על מזבין ואל' תענה על הרב לנשות מדבריו ונש שהוא
חסר יול' דרשו ט' כך . אחרי רבם להעות יושר רבם שאתה נגטה אחריהם ואימתו בזמן שהם נעם
המכריעם צמחייבם יותר מהמזכים ויממשמש שנאמר לא תהיה אחרי רבם לרשת שומעאז הצל היה
עמהם לנזרה מכאן אמרו דינ נפשות מעין על פי אחד לנכות ועל פי שנים להובי' ואנקל' הרגב לא תהיינע
מלא למח מה דמתעב לך על דינא ולשון העברי לפי התרעם כך נדרט לא תענה על ריב לנשות אב ויהאלך
דבר לנישטע לא תענה לנשות לצד אחר ולמקל עצמך מן הריב לא היו דין חיותו לאמתו ואז אמר לנישטע על
אותנו כפינעו כך פתרון לא תהיה אחרי רבם לרשת אב ראיה רשעם מעין מטעם א תאמר והואל ורבים
הם הטא אחריהם ואל' תענה על רב לנשות אחרי ואם ישאלך הדבון על איותי מטעם לא הענע על הריב דבר
הנגטה אחר אותם רבם לנשות אה המטעם מאמת לא אמור המטעם כאמר הוא וקולך יהי תלי בצוחר
הרבים לא תהדר לא תחלן ל כבוד לנכותו ולמר דל הוא זה אצכה איותו ואכבדנו כי תראה חמור שטאך
רבץ תחאשאו וזלתי מעיבא על הרי כי מטעם לשון דינא מה אחרצו לנשות של שמושי כי וכה פתרון
שמה תראה חמורו רובן תת משהו וזלתי מעיבא על בתמיה עוהם תעוהם עמו עיבה א' לשון עדיה וכן עזר
ועוה וכן ועוה את ירושלם עד ההומה מלחה עמר לעמר ואליעאת הווק ההומה כינא ט' כי תל' ציבצב
רבם העים הלא ממע שמה תאמר כן בתמיה לא תירא מהם וימדרטו כך דרשו רבתי' כי תראה והאלת
פינעים אתה חובל פינעים אתה שזר . ה' כינא זקן ואינה לפי כבודו וזלתי אנו צהמתגי ומטי ישראל וזלתי
עוהם תעוהם עמו לפרק המסא' ימלמסקל לה מלמול המסא' ממנו . א' צונוך לשון אצבה שהוא מזולל מאד .
ותאם לכל טובה . וק' נצדיק א תהרנע מנין לנצא מצד' חייב ואמר אחד יס' ל למד עלנו נכות מינין שמחזירין
איותי תלמוד למר וק' א תהרנע וזה חף על פי שאינו צדיק טלח נצטדק צדל' מכל מקום נקי הוא מדין מיתה
שהרי יס' לך להותו ומנין לנצא מצד' זכאי ואמר אחד יס' ל למד עלנו חובה להמיתו ונין שחין מרזיין איותו
לצל' לחייט תלמוד למר ונצדיק א תהרנע צדיק הוא שנצטדק צדין . כי לא אצדיק רשעאין עלך להזהרו כי
אז לא אצדיקא אס יצא מידך זכאי יס' ל שלמים הרבה להמיתו צמותה שנתחייבה . נשוחד לא תקח . השל
לשטע אמת שזרי כדי להעות הדין כצר נאמר לא תנה מטעם ישר שני חכמים השל חכם צתירה ונעל
שוחד סוף שעתרף דעתו וישכח תלמודו ויכהה מאור שני . ויסלף כתר עמו ויקלל . דברי צדיקים דברים
המטודקים מטעמי אמת וכן תרעמו תדינן ישרים . ונר לא תלן בהרבה מקומות הזהירה תורה על הער
מפע שפורה רע . אהתנעש הער כמה קשה ל כשלחצים איותו ואם פת אתה תבא אתה לשון הכנסה לכות כמו
ואסתעל א תך ביתו . תעמטנה מעבדה . ונעטתה מאכיל אחר זמן הבער דא תעמטנה מעפל גמורה
כען חריטה חרדינה . ונעטתה מלוצל ומלקטקט . וייתם תחל חית הסדה להקיש מאכל חבון לויאכל חיה
מה חיה אזולת בלא מעשר אף אצו' אכלם בלא מעשר מכאן אמרו אין מעשר טבעת כן תעטה לכרמך
והתלת המקרא צעדה הלבן כמו שזמור למעלה הימא . תירש את ארצך וצבוב השביע תעטת . אף צענה
הטבעת לא תעקר טבת צראשית ממקומה טלח תאמר והואל וכל הטנה קרויה טבת לא תהנע בה טבת
צראשית . למען יטח סורך וחמורך . תן ל טוח להתר שיהא תולט ואוכל עיבס מן הקרקע או הינו הלא
יחכמו בתך הצת אמת אין זה טוח לא צער . יבן אמתך בעבד ערל הכתוב מדבר . ויהר ער תיבש . ונכל
אמר אמרתי אכלכם תשמרו לעשות כל מצות עשה צהירה טכל שמירה טבת' מצות אזהרה היא ציקוס
לאנו . לא תכירו טלח יאמר סמור ל בצד עין פלנטי . תעמד עמי צוב עין פלנטי א' ונכל אשר אמרתי ליכם
תשמרו וטס אהים אחרים לא תכירו למק טסקולה עין כנגד כל העברות והזהר בה כטומר את כל א' ואל'

ישמטין הנני על טרף של תעשה שותפות עם הנני וישבע לך צעו נמצאת גרם שתזכר על ידך רגלים פנימי
וכן כי הכייתו זה שלם רגלים חדש האביע שהתצאה מתמלאת עם צאייתה לשון אחר אביע לשון אב צמד
וראזון לצפול פירות ולפי יראו פני לבס ריקים כשתצאו לראות פני צרנים הבאול שלשת יורג הקצר הוא
חג טעשת צבורי מעמד שהוא זמן הבאת צבורים טעתי הלחם הצאים בעצרת מתירין החדש למנחות
ולתבוא צבורים למקדש שנאמר וזאת הצבורים ונני ציטשיתכם ונחג האסוף הוא חג המסכות צאסמך את
מעמד סבל ימות החמה התצאה מתעבת צדנות ונחג אופתם אותה לבית מעט הנשמים שלם פשימים ונני
לפי שהעני מדבר ציטשית הנזרך לגוד שלם ישתרם רגלים ממקומם כל זכורך הזכרים טכך לפי תשרט
על חמץ ונני לפי תשטע את הפסח כל צעסן עד שתצער החמץ לפי ילן חלב חג הון למזבח עד בקר יכול
חף על המעכה יפול בלנה תלמוד למר על מוקדה על המזבח כל הלילה לפי ילן חין לנה לא צעו זה הסחר
שנאמר עד בקר חבל כל הלילה יכול לעילתן מן הרצפה למזבח ראשית צבורי אדמתך חף הטששת
חייבת צבורים לכן נאמרה חף כאן צבורי אדמתך אדם נכנס לתוך טדהו רחה תחנה טצברה כורך
עליה גמי לשימן ומקדישה ואין צד רים לא משענת המינס האמורים במקרא ארץ העה וששרה ונמרי לפי
תצול גמי חף על וכנס בכל גדי שאין גמי לא לשון ולך כך ממה שאתה מונח צכמה מקומות טכתה גדי
והנזרך לפרט אחריו עים את גמי העים טע גמי עים ויש ללמוד טכל מקום טנא גמי סתם חף עני וכנס
צמטשטובלנה מקומות נכתה בעתה אחד ליסור אביה אחד ליסור הנאה אחד ליסור צפול הנה
אנכי שולח מלך כאן נצטצרו שעתידן למטא וטכנה אומרת להם כי לפי חעלה צקרבך אשר הכינותי
אשר זמתי לתת לבס זהו לפשוט ומדרשו לפי המקל אשר הכינותי ככר מקומי ככנו זה אחד מכמה מקרא
טטית המקדש של מעלה מחון ככנו טית המקדש של מעלה לפי תמר ט לפי המראה אשר ימרה את טך
וימרו כי לפי ישא לפשעכם אימא מלמד צכך טהוא מן הכת שאין חוטאין ונשד טהוא טלח ואינו שטה לא
טלחיותי כי טמי צקרב מחור לראש המקרא הטמר מעט כי טמי מסותף צר טריתנו אמרו זה מעטון
טשמו כטס רט מעטון טג מיטריא שלם טמי ונרתי כתרעמו ואשק הרם תהרסם לאותם אלהות
מצטתים אפינס טהם מציין להשתחות להן לפי תיהי מטכלה אם תעשה רצונ מטכלה מעלת נפלים או
קדית תעה קדיה מטכלה והמותי כמו והמתני ותרע ואטעם וכן כל תענה טעפל טלה כפעל אות אחרונה
כשתהפך לך בלשון פעלתי יש מקומות טטטל את הכעלה ומדגש את האות ונקודו צמלח טס כען והמותי
מנזרת והם נלגל עליתם סטי מערת וטצב טית א דלתי מנזרת דלע וחרם יאורי מצור על כטס
חקיתך מנזרת חקקי לבאת מי רצוני מנזרת קנה רצון והמתרנס והמותי ואקעל טעה הוא טעלו מנזרת
מיתה היה חין הא טל בכתח ולא מם טל מדגשת ולא נקודה מלח טס לא והמותי כמו והמתה את העם הזה
והתי מדגשת לפי שתצא תחת טתי תיין האחת נשרטת שאין מיתה בלא תיין והאחה מטמטת כמו עשיתי
חצית שחרתי וכן ונתתי התי מדגשת טהיא בזה תחת טתיים לפי טהיה צרך טלשה תיין טנס לפסוד כמו
צוב תתי יא מיתת אהים והטלטיה לטמוט שרף טהינוט לפיך ויהפכו לך ערפם הצרעה מין טרץ השף
והיתה מכה אותם צשעה ומעלה צב ארס והם מתיים והצרעה לפי עברה את הירדן טממה ריקנות
מצו אדם לפי שאת מעט ואין צכס כדי למלא אותה ורבה עלך חיות הטדה ותרבה עלך עד אשר תערה
תרבה לזון פרי וכן פרו ורע ונתי לשון הטת והתי מדגשת לפי טהיא בזה תחת טתי שאין טיתה בלא תמ
והאחת לטמוט עד הנהר פרת ונרשתמו ותרעם כי תעטוד ונני הרי לו כי מטמטין לשון אשר וכן צכמה
מקומות וזהו לשון חי טהוא אחד מטמוטי ארבע לטנות טהכי מטמט טמצינו צכמה מקומות אם מטמט
בליטון אשר כמו אם תקריב נמצות צבורים טהיה חובה וט משה אמר פרעה א קודם עשרת הדברות כל
צמין נאמר לפי עליה ונגש משה לבח א הערפל ויצא משה ויסתר לפי ט בוס את כל דברי יא מצות פריטה

שע כתיבם מכחישין זה אחת זה יצא השלטי ויהכרעו יוצא משה לא חלה מועד וישמע את הקול מדבר אלנו
מעל הכשרת משה היה נכבם למוכסן וכיון שבא בתוך הפתח קול יורד מן השמים לבין הכרובים ומטם יוצא
ונטמא למטה בזהל מועד יתכל אשר אבזה אותו לא צע ישראל א כתוב בלא וו קומתי יצבה רגלו עם שש
הטולחן יר זהב סימן לכתר מלכות שהטולחן עם שער ונצולה הוא כמו טאומרים טולחן מלכים י מסגרת
גדעףא כתרעמו נחלקו חכמי ישראל בצדק יש אומר למעלה היתה סבב לטולחן כמין לצפון שבטפת טולחן
טל מלכים ויא למטה היתה תקועה מרגל רגל בצרבע רוחות הטולחן ודק הטולחן סוכב על אותה מסגרת
ועשית זר זהב למסגרתו סבב הוא זר האומר למעלה ופירש לך כחן שעל המסגרת היה לעומת המסגרת
תהיין הטעשת צרנלם תקוששת כנגד ראשי המסגרת לכתם לצדים אותם הטעשת יהיו צתים להכנס צהם
הצדים לצתים לצורך צתים לצדים יוצא צם לטולחן נפעל יהי נשא צם את הטולחן ועשית קערותיו וכתתו
קערותיו זה דשם שהיה עשוי בדשם הלחם והלחם היה עשוי כמין תציה פרוצה מטתי רוחותיה טולס לוא
מלמטה וכפלי מכאן ומכאן כלפי מעלה כמין הותלם ולכך קרוי לחם העצם שיש לו פנים רוחים לבחן ולכאן
לצידי הבתומה ומה ונותן ארבו לרחט טל טולחן וכותלו זקנות כנגד טפת הטולחן והיה עשוי לו דשם זהב
ודשם ברזל בטל ברזל הוא נפתח וכטמוציאו מן התאר אנתן בטל זהב עד למחר בצצת שמסדרין על
הטולחן ואותו דשם קרוי קערה וכשתיו הן ציטין טנותנן צהם לצבנה שתיים הן לשט קומצי לצבנה טנותנם
על שתי המערכות טל ונתת על המערכת לצבנה זכה יקשותיו הן כמין חנחי קטם חללם הנמדקן למרחק
דונמתן שטה של זהב ומסדר טלטה על ראש כל לחם שיטב לחם האחד על גב אותם קטם ומצילם בין
לחם לחם כדי שיתכנס הרוח בטנהם ולא יתעטשו וצלטון ערב כל דבר חלל קרוי קטב י ומנקיותו תרעמו
ומכילתיה הן טטטין כמין יתמות זהב שמדין בארץ ונשהן עד למעלה מן הטולחן הרב כנגד עבה מערב
הלחם ומשולן טטה פעולן זה למעלה מזה וראשי הקטם טבן לחם לחם סמוכין על אותם שולן כדי שלא
יכבד משה הלחם העליון על התחתון וישדרו ולטון מכילתיה סובלתיו כמו נלחיתיה הכל יחל לטון מנקיות
איש יודע איד טפלי על טטטין יוש מחכמי ישראל אומרין קשותיו אל טטטין שמקטין אותם ומחזקין אותם שלא
ישבר ומנקיותו אל הקטם שמנקין אותם טלח יתעטש אכל אנקלם שתרג ומכילתיה היה טונה כדברי האומ
מנקיות הן טטטין י אשר יוסך צהן י אשר יכסה צהן ועל קשותיו הוא אומר אשר יוסך צהן טהיו עליו כמין
סכך וכן במקום אחר הוא אומר ואת קשות הנסך זה וזה יוסך והנסך לטון סכך וכטויו הם לחם העצם שהיו
לו פנים כמו ששרטתי ומטן הלחם ומדר מערכותיו משרטים באמור לו הכהטם מקטה תרעמו טל מקטה
נגד לטון המסכה שממטך האיברים מן העשת לבחן ולכאן צהקטת הקורנם ולטון מקטה מכה קורנם
תיעשה המארה מלח לפי שהיה מטה מתקטה צה אמר לו הקצה הטלך הככר לאור והיא נעשית מחילה
לכך לא נכתב תעשה מקטה תעשה המארה טלח יעטנה חלולותו ולח יעשה את קנהו ואת נרותיה איברים
איברים ואחר כך תצקם כדרך הצורפים לא כלה צחה מחתכה אחת ומקיש בקורנם וחותרך בכל האומ
ומפירי הקטם איך ואיך יירכה היא הרגל טלמטה העשוי כמו תציה וטלטה הרנלם יוצאים ממנה ולטון
וקנה הקטם האמצע טלה השלה באמצע הירך זקוף כלפי למעלה ועליו נר האמצע עשוי כמין צך לצוק הטמן
לתוכו ולתת העתילה יצטעה הן כמו כסות עשטין מזככות ארוכים וקדרים וחל עשויין טל זהב וטלמין
ומכאן מכל קטה וקנה כמט טנהם צהם הכתוב ולח היו צח לא לצי כפתוריה כמו תשהו היו עטלם סבב
טלמט סביבות הקנה האמצע כדרך ששטין למנורות טלמט הטרים יומט כתוב צערה כמה כפתורים
טלמט ממנה וכמה חלק כפתור לפתור ופחה ציורי עשוי צה כמו פחים ממנה יהיו הכל מקטה
יוצא מתוך חתכה העשיתו ולח טיעטם לצד וידקס יוצאים מצדיה לבחן ולכאן צח לבסו נמטה ועל עד
כנגד עבה טל מארה שהיו קנה האמצע ומכאן מתך קנה האמצע זה למעלה מזה התחתן ארוך ועל

מעלה ממנו קצר הימנו והעלון קצר הימנו לפי שהיה גובה ראשיתן טוה לגובהה של קנה האמצע הטבעי
שיממו יוצאים הטפה משוקלים כתרעמו מצויירין היו כדרך שעשין לכל כסף וזהו שקורין טלר. טלטה
גבישם שלטים מכל קנה וקנה וכפתור ופרח היה לכל קנה וקנה יוצמורה ארבעה גבישם צנפתה שלש
מנורה היו ארבעה גבישם אחד על כל צד למטה מן הקטם והשלשה למעלה מן יציאת הקטם המצוי מצדיה
משוקלים כפתוריה ופרחיה זה אחד מחמס מקראות שאין להם הכרח אין ימנע אס גבישם משוקלים או
משוקלים כפתוריה ופרחיה וכפתור תחת טע הקטם ממנה מרדך הכפתור היו הקטם נמשכים מטע צדיה
אילך ואילך כך טענו במלכות המטכן גביהה של מנורה יא טפחים הרגלים והפרח ג' טפחים הוא הפרח
האומר צדך שנאמר עד ירכה עד פרחה מקטה וטפחיים חלק וטפח טס גבישם מארבע גבישם וכפתור
ופרח מטע כפתורים וטע פרחים האמורים במנורה עצמה שנאמר משוקלים כפתוריה ופרחיה למלאן שהיו
בקנה טע כפתורים וטע פרחים לצד מן השלשה כפתורים שהקטם נמשכין מתכין טנאמ' וכפתור תרת טע
הקטם ונ' וטפחיים חלק וטפח כפתור וטע קטם יוצאיים ממנו אילך ואילך נמשכים ושלם כנגד גביהה של
מנורה וטפח חלק וטפח כפתור וטע קטם יוצאים ממנו וטפחיים חלק נשתיריו טס שלשה טפחים טבה שלשה
גבישם וכפתור ופרח נמצאו גבישם כ"ב טמונה עשר לשלשה קטם ג' לכל אחד ויא כפתורים טטה גצטת
הקטם ושלש גצפה של מנורה שהקטם יוצאים מהם וטעם שד במנורה שנאמר משוקלים כפתוריה ומישט
כפתורים טעם האחד למטה אצל הירך והאחד בג' טפחים העלונם עם השלשה גבישם ונ' פרחים היו לה
טטה לשטת הקטם שנאמר בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה למנורה שנאמר משוקלים כפתוריה ופרחיה
ומישט פרחיה טעם ואחר האומר בערטה צהעלנתך עד ירכה עד פרחה ואם תדקדק במטנה אז הכתובם
למעלה המצאם כמין איש איש במקומו את גרותיה כמין ציכין טבותך צהכין הטמן והתעילת והעלה
את גרותיה והאר על עבר פעה עשה פי טטת הנרות טבר חטי הקטם המצאים מצדיה מסובין כלש האמצע
כדי שהיו הנרות כשתלקם מחירים על עבר פעה מוסב אורם לצד פנ הקנה האמצע שהוא גוף המנורה
ומלפניה הם צהייע העשויים לקח צהם תעילת מתוך השמן לייטבן ולמוטבן צה הנרות ועל טס שלקחין
צהם קרויים מלקחים וצבהתם שתרנם אנהלם הוא לשון צבת ומחתתיה הם כמין ציכין קטנם טבהם
חיתה אתה האפר טצבר בצקר בצקר כשהוא מטיב את הנרות מאפר התעילת שלקו צלה וכס ולשון
מחתה למחתת חט מקוד ככר זה בטבור ונ' טלן יהא משקלה עם כל כליה לא ככר לא פחות ולא יותר והכל
של חול טעים מנה ושל קטם היה כשל מאה ועשר' מנה והמנה הוא לערא שטוקלן צה כסף למשקל קולט
והיא ק' חזים כה' טלנשם והטלנש ל' חזים וראה ועשה ונ' ראה כאן צהר תצנת טאט מראה חותך מבד
טנתקטה מטה בצמעה המנורה עד שהראה לה הקבה מנורה של חט אשר אתה מראה כתרעמו דאת
מתחזי אלה היה נקוד נראה צתתה היה פתרונו אתה מראה לאחרים עכשו טנקוד חטף קמן פתרונו דאת
מתחזי שחברים מראים לך ואת המטכן תעשה עשר ירישת להיות לו לגר ומחמיות מחון לקרטי שהיריש
תלויים מאחריהם לכסותם טס מזור והכלת ארגמו והעלנת טע הרי ארבעה מינן צכל חוט וחוט אחד של
פשתים ושלשה של צמר וכל מינ ומין חוטו כשל טטה הרי ארבעה המינן כשהן טזורים יחד צארבעה כפלים
לחוט כרוב' מעשה חוטב כרובם הא מצויירים צהם צארינתן ולא צריקמה שהיא מעשה מחט לא צארינה
צטע כותלים פרוץ אחד מכאן ופרוץ אחד מכאן ארי מצד זה ונשר מצד זה כמו טאורגן חנרות של מטי
שקורין שיט' תהיין חנרות תעין צמחט זה צצד זה חמט לצד וחמט לצד אישה א חנותה כן דרך מקרא
לצד צצבר שהוא לשון נקבה וצצבר שהוא לשון זכר אומר איש א אחיו כמו שנאמר צצבונועבהם איש אל
אחיו ללחות תרגם אנהלן עטבין לשון עעבה מקצה צחוצרת צחותה יריעה טצבוף החטר קסצהחמטת
הירישת קרויה חוצרת וכן תעשה צטפת אחת הירישת טצמחצרת הטנת צחותה יריעה שהיא קצונה

קצונה לשון קצה כלומר לשון החוברת. מקבלת הללויות חסה א אחתה שמור שתעשה הללויות מחונות
צמחה אחת הבלותן זו מזו ובמהלך שריעה זו כן יהא בחברתה כשתפרוש חוברת אחת הוברת יהיו הללויות
של יריעה א מחונות כנגד ללויות של זו והיו לשון מקבלת זו כנגד זו. יתרגם של נגד לקבל. הירישות ארכן
כה ורחבן ארבעה ובסחב חמש וירישות אחד נמצא רחבן עשרים וכן חוברת הטננה ומטבחן ארבע שלשים
מן המזרח למערב טנאף עשרים קרטים לפחות נצבתימנה וכן לשון וכל קרט חמה וחצי החמה הרי שלשים
חמה מן המזרח למערב. ורחב המטבחן מן הצפון לדרום עשר אמות טנאף ולכרתי המטבחן ימה תעשה וטנ
קרטים למקונשתי הרי עשר ובמקומם ארבעים למקראות הללויות הירישות ארכן לרחב של מטבחן עשר
אמות אמצעות לגר חלל רחב המטבחן ואמה מאחן ואמה מאחן לשני ראשי הקרטים טעבין חמה נשתייח
טע עשרה חמה טמונה לשון וח לדרום מבנות לקומה הקרטים טעבין עשר ונמצאו שתי אמות התחתונות
מעלת רחבן של ירישת ארבעים חמה כשהן מחוברות עשרים חמה לחוברת. שלשי מהם לגר חלל המטבחן
לרחבן ואמה כנגד שני ראשי הקרטים טעבוער ואמה לכמות שני העמודים טעבוער חלל היו קרטים
במזרח לא ארבעה עמודים שהמסך פרום ותלוי בוין טעבין כמין וילען נשתייחו טמונה חמות התלויין על
אחורי הקרטים טעבוער ושתי אמות התחתונות מעלת זו מנחתי בצדיתח לרחבם ונשעמונות. אצל
במסך שבת אין הירישות מבנות אונעמודי המזרח וכל אמות תלעף על אחורי המטבחן והכתי מסייעו טכת
ונתת אונעפרכות תחת הקרטים. ואם צדדתי צדית זו נמצאת פרוכה מטובה מן הקרטים ולמערב חמה
קרטי זה. מבטען ראשו אחד בללויות טעבוער זו וראש הטע בללויות טעבוער זו ומחברן בהן ירישת
עזים מנודה של עזים. להל על המטבחן פרום אונעף על ירישת התחתונות. שלשים בלמה טכטאיתנן ארכן
לרחוב המטבחן כמו טעבין אונעפראשונות נמצאו אל ששתי חמה מאחן ואמה מאחן לכמות אחת מהשתיים
אמות טנאפירו מעלת בקרטי. והאמה התחתונה של קרט שאין היריעה מבסה אונעף היא האמה התחובה
בצוקב האדעם טהאדעם געבון חמה. וכעלת אונעף היריעה השטית טעבוער בלל העליונות יותר מהתחתונות
א מול ענ האהל היה תלוי וכשל על המסך טעבוער טעבוער דומה לכלה ננועה המכוסה בצעף על
ענה. יסרח השדף בירישת האהל. על ירישת המטבחן. ירישת האהל הן העליונות של עזים טקרויות אהל
כמו טכטבין בהן להל על המטבחן וכל אהל האמור בהן אינו אל לשון גג טמאה העלות ומכוסות על התחתונות.
והן היו שששתי על התחתונות חצי יריעה למערב טהחצי של יריעה אחד עשר היתרה היה נכעל א מול ענ
האהל נטאר שתי אמות רחב חציה על רחב התחתונות. תפרח על אחורי המטבחן לכמות שתי אמות טהע
מעלת בקרטים. והאמה מזה והאמה מזה לשון ולדרום צדדף בלרוך ירישת האהל טהן שששתי על ארך
ירישת המטבחן שתי אמות. יהיה טרוח על מטע צדי המטבחן לשון ולדרום כמו שפירשתי למעלה. למדה
תורה דרך ארץ טהיה אדם חס על היתיה. אחורי המטבחן הוא צד מערב לשני טהעפתח במזרח טהוא ענו וצפון
ולרום קרויין צדדן למין ולטמא. מבסה להל. לחותי גג של ירישת עזים עשר מבסה אחד של שרות
שים מאדמים ושדף למעלה ממנו מבסה שרות תחטים ואונעף מבסאות. היו מבסין לא הגר ארכן שלשים
חמה ורחבן עשר אל דברי ר נחמיה וכדברי ר. יהודה מבסה אחד היה חצני של שרות חלם וחצני של
שרות תחטים. ועשית אונעף הקרטים היה לו למנוע עשית קרטים כמה טנן. צכל דבר ודבר ומהו אונעף הקרטים
מאותן השמדין ומחודין לכן. יעקב אינו נטע ארזים במצרים וכסמט נזה אונעף אונעף עמיהן כטיאנו
ממצרים טעתיך הקבה. לונות אונעף המטבחן במצב מעיני טעים ראו טהיו מזומנם. צדכס הוא טייסד
הצביל. צטוט של טע מעט מזרזים קורות צתינו ארזים טנזרזו לטיות מוכנס צדס מקודם לכן. עני טעים
שמדיים. טהיה אונעף הקרטים זקוף למעלה בקירות המטבחן ולא תעשה הכותל. בקרטים טוככס לחיות
רחב הקרטים לגבה הכותלם קרט על קרט. עשר אמות אונעף הקרט למעלה געבול של מטבחן עשר אמות

ואמה וחצי האמה רוחב למל ארבעה טל מטכן לעשרים קרשים שהיו בצפון וברחם מן המזרח למערב טלשים
אמה יסתי ימות לקרט האחד היה חורץ את הקרט מלמטה בצמנש כעצה אמה מנח רביע רחב מכאן
ורביע רחב מכאן והן הן הימות והחרין חצי רחב הקרט בצמנש ואותן הימות מכנס בצמנש שהיו חללים
והאלעט ענבה אמה ומטכן רצופן ארבעים זה חבל זה וידות הקרט הנכנסות בחלל האלעט חרוזות משלש
זידיהן רחב החרין כשצ שפת האדן טיכסה הקרט את כל ראש האדן טלם לא כן נמצא ריוח בין קרט
לקרט כשצ שפת טע האלעט טיפיקו צטעה וזהו שנאמר והיו תואמים מלמטה סיחרון את צדי הימות
כדי שיתחברו הקרטים זה לא ימשולפת עשויות כמין טל סבת סולם מוצלנת אז מוז ומשולפן ראשהן לכנס
חלל האדן כשלנה הנכנסת בצקט בתוך עמודי הסולם והם מכונות אשה לא אחותה מכונות אז כנגד זו טיהו
חרציהן טון זו כמלת זו כדי טלן יהו הידות זו מטובה לצד פעם זו מטובה לצד חוץ כשצ הקרט שהוא אמה
הרצו מן טל ידות צרין לשי טעמות לציר הלפת הנכנסין צחורי המתקן לפחת הנגט תימנה אין פחה זו טון
מקצוע טל כל הרחם קרויה פחה כתרע לרוח עבר דרומא ולרכתי לטון סוף כתרעמו ולמיש לשי טהפתח
במזרח קרוי המזרח פעם והמערב אחריים וזהו סוף טהפעם הוא הראש תעשה טעה קרטים הריו אמות
רחב וטע קרטים למקצועת אחת למקצועת מערבית ואחת למערבית דרומית כל סמונת הקרטים
בפדר אחד טל טלם הסתים אינן בחלל המטכן טל חצי אמה מוז וחצי אמה מוז נרוזות בחלל להטלם רחב
לעשר והאמה מוז והאמה מוז בנות כנגד אמות שצ קרטי הצפון והדרום כדי טיהו המקצוע מצחוץ טיה
והיו כל הקרטים תואמים זה לזה מלמטה טלן יתפיק שצ שפת טע האלעט צטעה להרחיק זו מוז זהו
טטרשת טיה צרי הידות חרוזין מצדיהן טיהו רוחב הקרט בטל לצידו חוץ לד הקרט לכמות את שפת
האדן וכן הקרט טלעל ונמצאו תואמים זה לזה וקרט המקצוע טפדר המערב חרוץ לרחב צעצו כנגד
חרץ טל צד הצעט והדרומי כדי טלן יפרידו האלעט צטעה ויחדלו יהיו תמים כמו תואמים א ראשו טל קרט
א העצבת האחת כל קרט וקרט היה חרוץ למעלה ברחב טע חרצים צעט צדיו כדי שצ טעצת ומכנסו
צעצבת אחת נמצא מתחים לקרט טלעל אצל אותן טעצבת לא ידעתי אם קטענת הם או משוללת וצקרט
טצמקצוע היה טעצבת כשצ קרט הדרומי והצעט וראש קרט המקצוע טפדר מערב נכנס לתוכו נמצאו
טע הכתלים מחוברים כן יהיה לפעם הקרט טצמקצוע היה לקרט טצמוף טעון ולקרט המערב וכן לטע
המקצועת והיו טמנה קרטים הן האמרות למעלה תעשה טעה קרטים וטע קרטים למקצועת נמצאו ח
קרטים בפדר מערב וכך טנויה מטנה מכונת מעשה סדר הקרטים צמלכת המטכן היה טעה את
האלעט חללים וחורץ את הקרט מלמטה רביע מכאן ורביע מכאן והחרין חצי בצמנש ועטה ל טתי ידות
כמין טע חמוקין יל נראה טהגרסא כמין טע חווקין כמין צ טל סבת סולם המוצלנת זו מוז ומשוות לכנס
בחלל האדן כשלנה הנכנסת בצקט עמוד הסולם והוא לטון משולפת עשויות כמין טלעל ומכנסן לתוך טע
האלעט שנאמר טע אלעט טע חרוץ את הקרט מלמעלה אצבע מכאן ואצבע מכאן ונותן לתוך טעצת
אחת טל זה כדי טלן יהו נפרד זה מזה טלן יהו תואמים מלמטה כך היא המטנה והפרוט טלנה הצעתי
למעלה בפדר המקראות צריחים כתרעמו חמנה לקרטי צלע המטכן אל המטה טלנה הן טל טהצריח
העלון והתחתון ועשו מטתי חתיכות זה מצריח עד חצי הכותל וזה מצריח עד חצי הכותל זה נכנס טעצבת
מצד זה וזה נכנס מצד זה עד טמנשן זה לזה נמצאו העלון והתחתן טעם טהם ארציה אצל החמצש ארבו
כנגד כל הכותל ומצריח מקצה הכותל עד קצהו כמה טלן והצריח התוכן מתוך הקרטים מצריח מן הקצה
א הקצה העלונם והתחתונם היו להם טעצבת צקרט לכנס לתוכן טתי טעצבת לכל קרט משולפין בתוך
עשר אמות טל עצה הקרט חלק אחד מן הטעצת העלונה ולמעלה וחלק אחר מן התריתנה ולמטה וכל חלק
הוא רביע אורך הקרט וטע חלקים בין טעצבת לטעצבת כדי טיהו כל הטעצבת מכונט זה כנגד זה אצל הצריח

לצריח התכונן אין טעשת לא הקרטים נקוצים צעצין והוא נכנס בהן דרך הנקצים שהן מכוונס זה מול זה והוא ש"ך צתק הקרטים הצריחים העלונים והתחתנים טעצשן וטעצרוס אורך כל אחד מן אמה והתכונן ארכו שלשים והוא מן הקצה א הקצה מן המזרח עד המערב. וחמשה צריחים טעצמערב אורך העליונה והתחתנים טע טע אמות והתכונן ארכו י"ב כנגד רחב שמונה קרטים כך היא משרטת צמלאכת המטב' צתים לצריחים הטעשת טענת זה בהן יהיו צתים לכנס בהם הצריחים וצפת אהת הצריחים זהב אן שהיה זהב מספק על הצריחים אין עליהם טום צטי לא בקרט היה קטע כמין שתי שפיות של זהב כמין טע מדקי קנה חלקן וקופטן חל הטעשת לכאן ולכאן ארכן ממלא את רחב הקרט מן הטעשת לכאן וממנה לכאן והצריח נכנס לתוכו וממנו לטעשת ומן הטעשת לפה הטע נמצאו הצריחים מנושם זהב כשהם תחובים בקרטים וצריחים הלל מבחון היו צלעת הטעשת והשפיות אן הייתה נראית צתק המטכן לא כל הכותל חלק מבעטם והקמות את המטכן לאחר שיגמר הקימה כאשר הרחית בהר קודם לכן טאט עתיד ללמדן ולהראותך מדר הקמתו פרכת לשון מחינה הוא ובלטון חכמים פרגד דבר המציל בן המלך ובן העם תכלת וארצמן מכל מין ומין היה כשל בכל חוט וחוט טטה חוטין מעשה חוטב כבר פרטת זו היא ארינה של שתי קירות והצורין טטט עבריה אין דומין זה לה כרובים צורין של צריות ועשה צה יל עמודים תקוש צתק ארבעת אדטס ואנקלות קטשן בהן עמוקין למעלה להטיט עליהן כלנג טבראט הפרכות כרוך בה והאונקלות הן חוין שהרי כמ"ן וין עשין והפרכות ארכה עשר אמות לרחב טל מטב' ורחבה עשר אמות כנגדהן טל קרטי פרוסה בלטו טל מטכן שהיא המנה ולשם עשר אמות והימנה ולחן עשר אמות נמצא טת קדטי הקדטים עשר על עשר טנאמ ונתת את הפרכת תחת הקרטים המחברים את שתי חוצרות טל רישית המטכן רוחב החוצרות עשרים אמה ובטערה על ג המטכן מן הפתח ולמערב כלתה צעט טלטי המטכן והחוצרת הטטת בסתה טלשו טל מטכן והמותר תלני לאחריו לכמות את הקרטים וטמת את הטלחן טולחן בצעטן מטוך מן הכותל הצעט שתי אמות ומחנה ומטרה דברו מטובה מן הכותל הדומי שתי אמות ומחנה מזבח הזהב נתון כנגד איור טבין טולחן למטרה מטוך קימעט כלש המזרח וכולן נתונן מחצי המטכן ולשם כיצד ארך המטכן מן הפתח לפרכה עשרים אמה המוצח והטולחן והמטרה מטוכים מן הפתח לצד מערב עשר אמות ועשית מטוך וילן שהוא מטך כנגד הפתח כמו סכתה צעטו ובעד ביתו לש"ן מבין מעשה רקס הטורות ועשיתם ס מעשה מחט כפרצוף טל עבר זה כך פרצוף טל עבר זה רקס טס האומן ולא טס האומנות ותרעמו שבע צייר ולא שבע צייר מלת מסך צמדת הפרכת ל אמות על אמות ועשית את המוצח ונ' וטלש אמות קומתו דברים ככתבן דברי ל יהודה ל יסי אומר נאמר כאן רבעונאמ צעמי רבעמה להלן פ טנס בארס אף כאן גצבה פ טנס בארכומה אן מקיים ונ' אמות קומתו מטפת טובה ולמעלה ימאנ תהינה קראתיו טלחן ועשם לצדם והערס ע וצפת אמות נחשת לפתר על עזות מצח טנאמר ומצח נחושה סירותיו כמין ירות לטטן להסיר דטטן לתוכה והוא שתרנס אנקלעט למימש קטמיה לפשות הדטן לתכנס כי יט מלחן בלטון עבריה מלה אחת מלה אחת מתחלפת צפתרון לשמש צנן וסתררה כמו ותרשט שרטיה איול משרטט וחלשט וכל תבאיתי תשרט יוכמהו צעשה שרדיה וחלשט מסעף פארה מעטח וכמהו זה האחרון עצמו טבר עצמו וכמהו וספקלהו באצנים וחלשט סקל מאכב הסירו אצנה וכן ועקלה וספקלהו אף כאן לטטן להסיר דטטן ועשו כתרנ' מנרשט טטנול בהם הדטן והס כמ"ן כמין קרה והוא טל מתכת דק ול בית יד ומזרקתיו לקבל בהם דם הצבים ומזלתי כמין אונקלות כשצין ומכה בהן בצעט ונתחבטן ע ומתכין בהן על גחל המערכה שהיא ממרה שריתתן ובל טו' חכמים צינארות ומחתות טת קטל יט בהן לטול בהם גחלם מן המוצח לנאחם על מצח הפטמי לקטורת ועל טס חתיית קרוין מחתות כמו לחיות אט לשון טחיבת אט ממקומה וכן היחיה איט חט צחיקו לכל כלו

כמו כל בנינו ימנעו לשון כבדה כמין לשם עשוי למצב עשוי חורין חורין כמו רשת ומקרה זה יסודם וכן
עתידינו ועשייתנו מכבר נחשת מעשה רשת כרכוב המוצב סובב כל דבר המקיף סבב בענין קרוי כרכוב
כמו ששנת בהכל שוחטין חל על גלמי כל עץ כל שעתיד לשוף לכרכב והוא עשוי חריצין ועלן כקרוי עני
התעוררות עתל על עץ אף למצב עשוי חריץ סביב בצניו וזו היא נפוף שם אמות של עבהו כדברי האומר
מה חט מקיים שלש אמות קומתו מטפת סובב ולמעלה חבל סובב להלך הכהנס לא היה למצב הנחשת
לא על ראשו ולמעט מקרנותיו וכן ששני בצבחים חי זהו כרכוב בין קרן לקרן ולמעט מהם אמה של הלך רגל
הכהנס שתי אמות הלל קרויון כרכוב ודקקאט סב והכתוב תרת כרכוב מלגה למצב שהכרכוב בצניו
הוא ולשם המכבר תחתיו ותירץ המתירן תרי הו חל לצוי וחד לכהנס דלא נטרקו זה טבובין לצוי היה
ומתחתיו הלשון את המכבר והבט רחט עד חצי המצב והוא היה סימן לצוי עבהו להצדל בין דמים
העלטים לדמים התחתנים וכנגדו עשו למצב צהוב למים חגרת חוט הקרח בצמצם וכצט שהיו שלן
ע אע"פ של שרשו בענין זה כבר שמענו דבר שמת מצב אדמה הוא מצב הנחשת שהיו ממלחין חלל אדמה
במקום חשייתו והכצט היה בצדים המוצב מובדל מן המוצב מלח חוט הטערה ורגלו מנשן עד אמה סמוך
לקניש החצר טבכרוס כדברי האומר עשר אמות קומתו ולדברי האומר דברים ככתבן שלש אמות קומתו לא
היה ארך הכצט לאו אמות כך מצאתי ברשומות ארבעים ותשע ממות זה שהוא מובדל מן המוצב מלח הרוט
במקום צריח למדנה מן המקרה בעצבת צד ארבע טבשות טעמו למכבר נטב לחיות כתר גמו חלל
לחין לעני טעים מכל צד והחל בצמצם ולח יהא כל עץ אחד שיהא שבו ה אמות על ה אמות כמין סדן
קלשם עשויים כמין קלשם טנה נקבס נקבס מעשה קלעה ולח מעשה אורג כתר גמו סרדין כתר גמו של
מכבר המתורגם סרדל לפי שהיו מנוקצס ככברה לפאה החחת כל הרוח קרוי פאה ועמודי עשרים ה
אמות בין עמוד לעמוד ואדניהם של עמודים נחשת האדנס יושבם על הארץ והעמודים תקושן לתכן והיה
שגה כמין קונדמין ארכן טטה עתים ורחק טלטה ועצבת נחשת קטעה ע בצמצם וכרך טפה הקלש
סביבו במיתרי כנגד כל עמוד ועמוד ותלת הקוטם דרך טבעתו בצדקל טבעתו העשוי כמין וו ראשו זקף
למעלה וראשו אחר תקיוב בעמוד כאותן שטשין להציב לתות ורוחב הקלש תלי למעה והוא קומתו מצינות
החצר יחי העמודים הם האדנקלות וחטוקים מוקטם היו העמודים צחוסי כסף סביב וזית ידע אם על פני
כלם אם בראשם אם בצמצם אך ידע אט טהחטוק לשו חברה סכך מצוין צהילג טבעת ועמו צמד חמודי
חטשים חטוקים תרעמו לתחת קדמה מזרחה יע המזרח קדם לשון פטס אחור לשון אחוריים לשכך מזרח
קרוי קדם שהוא פטס ומערב קרוי אחור כלל הם האחרון ימא מערבא חמשים אמה יאותן חמשים לא היו
סתמים כלם בקלש לפי שסם התתח לא חמשה עשר אמה קלשם לכתף התתח מאחן וכן לכתף התתח
הטטה בשאר רוחב חלל התתח בצתים עשרים אמה ארך כרהב התתח עמודיהם שלשה חמשה אמות בין
עמוד לעמוד מעמוד טבראש הדרום השמד במקצת דרומית מזרחית עד עמוד שהוא מן השלשה טבמזרח
חמשה אמות וממנו לצט חמשה ומן הטט לשלטי חמשה וכן לכתף הטטה וארבעה עמודים למסך הריש
עשרה עמודים למרח כנגד למערב כל עמודי החצר סבבוב לפי שלח שרש ויון וחטוקין ואדנ נחשת לא
לצטן ודרום חבל למזרח לא נאמר ויון וחטוקין ואדנ נחשת לכך צא נליד כאן ארך החצר צצטן והדרו טמן
המזרח למערב מאה צאמה ורוחב חמשים בחמשים חצר טבמזרח היתה מרועבת חמשים על חמשים
טהמטכן ארבו שלשים ורחם עשר העמד פתחו ומזרחו בטפת חמשים ההיננסם של אורך החצר נמצא כולו
בחמשים העמשים וכלה ארבו לשוף נמצאו עשרים אמה רוח לאחריו בין הקלשם טבמערב לרישת של
אחורי המטכן ורחב המטכן עשר אמות בצמצם רחב החצר נמצאו לעשרים אמה רוח לצטן ולדרום מן
קלש החצר לרישת המטכן וכן למערב וחמשים על חמשים חצר לפעו וקומה ה אמות עבה מצינות החצר

החצר והוא רחוב הקלשע וחדעיהם נחשת: להביא אדע המסך שלח תלמי' לח נאמרו אדע נחשת לא לנימוי
 הקלשע אבל אדע המסך שלמין אחר כך נראה צשע של כך חזר וסנאו: לכל כל המסכן שהיו צריכין לו
 להקמתו והורדתו כגון מקטות לתקושת יתדות ועמודים יתדות כמין גברי נחשת עשויין לרשות האהל ולקלש
 החצר קשורים במיתרים מצבבם צבב צשעיהם כדי שלא תהיה הרוח מנצחתן ואיני יודע אם תוחבן בצרף
 או קשורים ותלויים וכובדן מכבד ששלי הירושית שלח ינוש צרוח ואומר איני שמעון מוכיח עליהן שהן תקושן
 בצרף לכך נקראו יתדות: ומקרא משיעש אהל כל יצען וכל יסע יתדותיו לנצח:

חסלת ויקחו לי תרומה פרשת ואתה תבזה

ק' בלא שמרים כמז טשטט צמנחות מנרצו בראש היות כתיב: הזיתים כותש צמכתפת ואינו מוחבן
 ברחים כדי שלא יהו צ שמרים ואחר שהוציא טעה ראשונה מכנסן לרחים ועומן ועומן השע פסול למורה
 וכבר למנחות שצמר כתיב למחור ולא כתיב למנחות: להעלת נר מללקן עד שתהיה שלהבת שלח מיליה
 תמיד כל לנה ולנה קרוי תמיד כמו שאתה אומר שאלת תמיד ואינה לא מיום ליום וכן צינחת חבית בלא
 תמיד ואינה לא מחציתה בצקר ומחציתה בערב אבל תמיד האמו' בלחם הכנס מטבת לשבת הוא מערב
 עד בצק: והן לה מדתה שתהיה זולקת מערב עד בצק ושערו חכמים חצי לג' ללל תקפת מעבת הארוכים וכן
 לכל הלילות ואם יותר אין צדק כלם: רב אלך מאחר שתגמור מלכת המסכן לקדשו לכהא ל
 לקדשו להכנסו בכהונה על ידי הצדקים שהיו זון כהונה שירונה היא: השן תכשט כנגד הלב אשד
 לא שמעתי ולא מצאתי צדיקה שירוש תבניתו וכל: מהר ל' שהוא חגרה לו מאחריו רב כרוב צב חיש
 כמין סינר שחגורות הטרות כשרובסת על פומים כן מעשהו מלמטה שצמר ודוד חגור אשד צד למלא
 שהאשד חגרה הוא ואי אפשר למה אין בו לא החגרה לצד שהרי נא' ויתן עליו את האשד ואחר כך יחגור
 אותו בחשב האשד ויתר' אז צה מין אשד למלא שהחשב הוא החגור והאשד שם תכשט לצד ואי אפשר
 למה שעל שם הכתוב שם הוא קרוי שהרי נא' צ' כתשת האשד למלא שהאשד שם לצד והכתשת שם לצד
 והחש' שם לצד לכך אינו שעל שם הסינר שלמטה הוא קרוי אשד על שם שחופו ומקטעו ס' כמה ש' יאפר
 לו: והחשב החגור של מעלה הימנו והכתשת קששת בו ושד אומר ל' לצ' שיש רחיה שהוא מין לטע
 שתרג' מנתן ודוד חגור אשד צד כרוע דמן ויתרג' כמו כן משלם כדעמין: צמעשה תמר אחות אצלם
 כי כן תצטנה צות המלך הבתולות משלם ומשל הוא כמין חלק וכן הכתנות לא שהכתנות סמוך לצטרן
 ומשל קורא חלק עליון: יתשב עשייה מטצות מטצות לני והמטצות הם גממות גממות כמין גממות העשויו
 צתכשטי זה למוט קבישת אצבע עוטת ומר' לנות כמה שאל בצבע אשד מסות מטצות זהב מצפת
 כמין כיתת כמעשה שהי ציקוק אחר קורא להם מנצשת ומתרגמין כובשן: אצבע הוא חגרה על הכתנות
 והאשד חגרה על המשל כמו שמצוין בצדר לצשתן ויתן עליו את הכתנות: חגור אותו בצבעו ויצע אותו
 את המשל ויתן עליו את האשד: בגדי קדש מתרומה המקודשת לשמי יעשו אותן והם יקרו אותם חכמי לב
 שיעשו הצדקים יקבלו מן המתנדבים את הזהב ואת התכלת וע' לעשות מהם את הצדקים ויעשו את האשד
 אם באתי לפרש מעשה האשד והחושן על סדר המקראו הרי פרוסן פרקים פרקים וישנה הקורא צצירופן
 לכך אינו כות' מעשהו כמות שהוא למשן ירון קורא בו: האשד עשו כמין סינר של נט' רוכבת פומים וחוגרו
 מאחוריו כנגד לב למטה מאצלנו רחב כמל' רחבם של אדם ויותר ויגע עקיב והרמבם מוצר צראשו
 על פני רחב מעשה אורג ומאריך לכאן ולכאן כדי להקיף ולחגור בו והכתפת מרובות בחשב חרת לנין
 נאות למלא מאחורי הכהן לנט קנות רחם של סינר וכשזקקן שמדות ל' על שתי כתפת והן כמין יתע'

רצונת יצא ותמיון האיש ארכות כלי שיער לזקתן אזל ציירו מאכן ומאכן ונקללת לענו למט מכתשו
מענו ונצט השום קצשת בהן אחד על כהף ימין ואחד על של שמאל יהמטצות נתנות ברחטיהן לענו
כתשו ונתי ענתות הזה תחוטות צתי טצשת טצחטן צתי קנות רחט העלון אחד למין ואחד למט
וטע ראטי הטרטות תקושן צתע ראטי המטצות למין וכן טע טרטת הטמילית תקוש צמטצת טצבת ק
טמל נאמא החטן תלי צמטצות האיש על לב מלענו ושד טתי טצשת צתי קנות החטן בתחיתו וכנגן
טתי טצשת צתי כתשת האיש מלמטה צראטי התחתן המחוצר צחטט טצשת החטן מול טצשת
האיש טוכין זה על זא ומרכטן צתתיל תכלת תחוט צמטצת האיש והחטן טיהא תרתית החטן דטק
לחטב האיש ולח יהא נדכרל הולך וחוזר זהב תכלת וארגמן ותלענת טע וטט חמטת מיטן הלל שזרין צכל
חוט היו מרדדן הזה כמין טסין דקין וקוצצן מהם פתיל וטווים אותם חוט של זהב עב טט חוטין של תכלת
וחוט של זהב עב טט חוטין של ארגמן וכן בתלענת הטע וכן צטט טכל המיטין חוטן ככלי טטה וחוט זהב
עב כל אחד ואחר כך טור את כלם כאחד נאמא חוטין ככלי עשרים ושמונה וכן משרט צמטצת יומא ולמד
מן המקרא וירקש חת פמי הזה וקצן פתילם לעשות את פתיל הזה בתוך התכלת וכתב הארגמן למדט
טחוט של זהב טור עב כל מין ומין מעשה חטב כצ פרטת טהיא ארינת טתי קירות טאין צורות טע
עבריה דמות זו לא טתי כתשת חוצרית יהיה לו נט הסינר מלמטה וחטב האיש היו הרגרה צמודה לו
מלמעלה מוגמת סינר הנטיס ומנע טל כהן היו מחוצרות צחטט טתי חתיכות כמין טתי רצונת רחטת
אחת כנגד כל כתף וכהף וזקק על טתי כתשתן על טנקללת לענו כנגד החזה ועל ידי חסרן לעצשת
החוטן נאמא מלענו כנגד לב טאין נטלת כמו טמט צעין והיו זקופות והולכות כנגד כתשו ונתי חצט טיה
קצשת בהם אחת בכל אחת ט טתי קציתו ט טתי קצות רחט של איש טלח היה רחטט לא כנגד גס טל
כהן ועצרו עב כנגד האצילם לח יחגרו בצמחין חוגרין במקו צעה לח נמילה מחצילה ולח למטה מימתהם
לא כנגד אצילה וחוצר האיש עם אותן טתי כתשת וחצר אותן צחוט מלמטה צחטט ולח יחרג עמו לא
חורג לצד ואחר כך מחצרן וחטב אשדתו חצר טעל ידו הוא מחצרו ומתקין לכהן ומקטטו חטר עליו לעלה
צטפת סינר והיא הצגרה כמעשהו בארינת הסינר מעשה חוטט ומחמטת המיטין כך ארינת החטב
מעשה חוטט ומחמטת המיטין ממאן יהיה עמו היה ארגן ולא יחרגו לצד ויחצרט בתלענתם כסדר טאלו
ראובן טמשן לוי יהודה דן ונתת על האחד ועל הטענתגד וחטר יטטטר וסלסן חסף וצמין מלח טכך הוא
כתב צמיקוס תולדתו עשרים וחמט אותיות בכל אחת ואחת מעשה חרט חבן מעשה חוטן טל חצט חרט
דטק הוא לתובה טל אחריו לפ הוא נקוד צפתח צטוש וכן חרט עציב נטה קו חרט טל עציב וכן חרט צרד
מעצר כל אה דטקים ופתחים פתחי חותם כתרע כתב מערט כולף צעקן חרצות האותיות צתוכן כמו
טחורצין חותמי טצשת טהן לפתס אגרות כתב עכר ומשרט על טמות כמו צמות מוסטת מטצות
זהב מוקטת האצטט צמטצות זהב טעטה מוטט החבן צהב כמין נמא למדת החבן ומסקיה צמטצת
נמאצת המטצת סוצרת את החבן סיצב ומחצר המטצת צאיש לזכרון טירחה הקצה טצטיב כתובס
לענו ויזכר דקתם יונטיה מטצות מישט מטצות טתים ולח פרט לך עתה צפרטה ז לא מקצת צורכן
וצפרטת החוטן נמאר לך פירוטן טרטות זהב טלטלת מגצלת לסוף גטיל החוטן תעטה אותם מעשה
עצתי מעשה קליעת חוטים ולא מעשה נקב וכלים כאותן טעטין לצורות לא כאותן טעטין לער דסקחות
ונתת את טרטות טל ענתת העטיות מעטה על מטצות הלל ולא זהו מקוס צות עטיות טל
טרטות ולא נאאת קצשתן ואין תעטה אותם האמור כאן לטון צווי ואין ונתת אותם האמור כאן לטון צווי
לא לטון עתה כי צפרטת החטן חוזר ומצה על עטיות ועל קצשתן ולא נכתב כאן לא להודיע מקצת צורך
המטצות טצה לעשות עם האיש וכתב לך זאת לעמר לך המטצות הלל ויזקקו לך טתעטה טרטות

שרשה מונבלת על החסון תתקם על מוצצו הלא חסון מטעם שמכפר על קלקול הדין דא אמת שהמטע
מזמש שלשה לשונות דבריו בעלי טענות הדין וגמר דין ושגשג הדין אם שגשג מיתה אם שגשג מכות אם שגשג
מחן וזה מטעם מזמש לשון צרור דברים שמרעם ומצרר דבריו כמעשה אשד מעשה הוטם ומהמטע
מיטן זהות ארכו וזרת חצו כשל ומוטל לו לפשו כנגד לב שגאמר והמעל לו אהרן תלמי בכתשות האפר
הבאות מאחוריו על כתפיו ונקלעות וחרדות לפשו מעט והחסון תלמי בהם צטרטרות ועצבת כמו שמפרט
בענין ונאלפת ע על עם שהצבים ממלאים גמות המטצות המתקנות להם קורא הותם בלשון מלאים
משצבים זהו יהיו הגורים במלאותם מוקטן מטצות זהו במלאותם צטער מלי שצין של הצבים יהיה
שמך המטצות לח פחות ולא יותר בשמך שיער שיתמלא צעבי האצין זהו לשון במלאותם איש על שמו
כסדר תולדותם סדר הצבים יאודם לראובן פעדה לשמשן וכך כלם ועשית על החסון בעציל החסון
לקטנן בצרבתיו כמו שמפרט למטה בענין שרשות לשון שרטי האילן שהם מאחזים לחילן לאחז ולהתקטע
בארץ אף אל יהו מאחזין לחסן טבהם יהיה תלמי באשד והם שתי שררות האמורו למעלה בענין המטצות
ואף שררות פתר מנחם בן סרוק לשון שרטי ואמר שרטי יתירה ע כמו מ' טבטלשום ומ' שצריקם
ואפי רואה את דבריו לא שרשרת בלשון עברית בטלנת בלשון מטעה גבלת הוא מונבלת האמור למעלה
שתתקטע בצעשטי סיהו בגבל החסון וכל גבל לשון קצה מעשה עצבת מעשה קלטה על החסון לצורך
החסון כדי לקותם ע ולא יתכן למר שתהא תחלת עשייתם עליו מאם כן מהו שחוזר ואומר ונתת את שתי
הטבעות הלך ככר נתעם ע היה לו לכתוב בתחלת המקרא ועשית על קצות החסון שתי טבעות זהו ואף
צטרטרות צריך איה למתור כן על טע קצות החסון לשתי פאות טכנגד צואר למעלה ולשמאלת הבאים מול
כתות האשד ונתת את שתי עשיתיה זהו הן שרשות גבלת הכתובות למעלה ולא פירט מקום קיסען
בחסון עכשו מפרט לך סיהו תחבן באותן טבעות דעלך שהם הם הראשונות שרטי צטרטלה פקודי
לא הוכתלו ואת שתי קצות על שתי העשיות טע ראשיהם הטעים של כל אחד תתן על שתי המטצות הן
הכתובות למעלה בין פירטת החסון ופירטת האשד ולא פירט את צורכן ואת מקומן עכשו מפרט שיתקטעין
ראשי העשיות התחובות בצעשט החסון למיין ולשמאל הצל הצואר טע ראשי שרשרת הימנית תוקטע במטע
של ימין וכן בעל שמל טע ראשי שרשרת השמאל ונתת המטצות על כתשות האשד יאחד בן ואחד בן
במצאו בכתשות האשד מחדקין את החסון של ישר ובהן הוא תלמי עדיין עתת החסון התחתונה הולכת וצאה
ונקטת על כריסו ואינה דסכה לע תה לכך הונרך שד שתי טבעות לתחתית כמו שמפרט והולך ג מול פשו
של אשד גלא ותם המטצות בעבר הכתשות טכלשי המשל לא בעבר העליון טכלשו חוץ והוא קרוי מול פשו
של אשד כי איתו עבר טכלשי נראה אינו קרוי פנים על טע קצות החסון הם שתי פאותיה התחתונות לימין
ולשמאל על עתתו אשר ג עבר האשד ביתה הרי לך טע סימנם האחד שיתנם צעתי קצות של תחתית
טהוה כנגד האשד טהרי סמוך לצואר הוא והאשד נתון על מתנו ועשד נתם סימנם טלף יקבעם בעבר
החסון טכלשי החוץ לא בעבר טכלשי פנים טגאמר ביתה וחיותו העבר הוא לצד האשד טחטב האשד חוגרו
לכהן ונקלף המינר לפע הכהן על מתנו וקצת כריסו מכאן ומכאן עד כנגד קצות החסון וקצותו טוכבן עליו
על שתי כתשות האשד מלמטה שהמטצות נתנו צראשי כתשות האשד העלונם הצאים על כתשו כנגד
גרוו ונקלפת ויודות לפשו והמטצות גלה לתם צראשו הטע טהוה מחובר לאשד והוא טגא ונמיה מחברת
סמוך למקום חסון באשד למעלה מן החברה מעט טהמחברת לעמות ההגרה ואלו נתונן מעט טבעה
דקיפת הכתשות הוא טגאמר מומעל לחטב האשד והן כנגד סוף החסון ונתת פתיל תכלת באותן טבעות
וצעשט החסון ורוכסן באות הפתיל למיין ולשמאל טלף יהא תחתית החסון הולך לפנים ורודר לחורר ואקטע על
כריסו ונמצא מחטב על המשל יתה ממול פשו בעבר החסון וירכסו לשון חסר וכן מרוכסי איש הכריש

כג תחתיו: אשר יצא לא אהל מ' עד איתו כהן אשר יהיה מוכן לכבש לפני ולפנים ביום הכשרים וזהו כג שאין
עם יצויים הכשרים כשרה לא עו' במקום קדוש בצצר אהל מועד שהשלמים הללו קדמי קדשים היו: פתח
אהל מועד כל החצר קרוי כן: ואכל איתם אהרן ופינו לפי שהם ציליהם: אשר כפר להם בהם כל זרות *
ותיעש למלוא ידם: ציליה ולחם הלל ולקדש אותם לכהונה שעל ידי המלואים הללו נתמלאו וידיהם ונתקדשו
לכהונה: כי קדש הם קדש ומכאן למדנו אזהרה לזר האוכל קדש קדשים שנתן המקרא נעם לדבר
מטום לקדש הם: ועשיית ככה טנה הכתוב וכתל לעבד טחם חסר דבר מכל האמור צענן לא נתמלאו וידיהם
להיות בהטם ועבודתם פסולה: איותבה: כמו חותך: שבעת ימים תמלא אותי לים: כענין הזה ובקר צנות הללו
ציל יום יותר חמאת תעשה לכל יום: על הכשרים צטיל הכשרים: לכתר על המזבח: מכל זרות ותיעש
ולפי שנתמר שבעת ימים תמלא איתם אין לא דבר הצב צטילם השלם והלחם אכל הצב צטיל המזבח
כגן ער שהזו למטוי המזבח לא שמענו לכך הוצרך מקרא זה: ומדעש ית' אולם כפרת מזבח הוצרכה שמה
התקדש איש מיטרא דבר גל במלכות המטבח והמזבח: והמזבח ותלכי לשון מהנת דמים הנתנם בצבצב
קרוי מטוי ומזבחנותיו צמין המשחה וכל המשיחות כמין כי: והיה המזבח קדש קדשים ומה היא קדושת
כל האנג' במזבח יקדש: איש' קרבן פסול שעלה עליו קדשו המזבח להכשירו שלא ירד: מתוך טל כל הטועש
במזבח יקדם: וימשיט בין ראוי בין שחיטו ראוי כגן דבר שלא היה פסול בקדש הרצוע והרצוע מוקצה
ונעבד והערפה ובחצף בהם תלמוד למ' וזה אשר תעשה הסמוך אחריו מה שלח ראיה אף כל ראוי שגדאה
לעבר ונפול מצב לעורה כגן הל' והיוצא והטמא וטנשחט במחצבת חוץ למנו חוץ למקומו וכיוצא צדן
ועשרון מולת: עשירית החיבה מ' בצום וחומש: צמין כתיב: לא לחובה נאמר כתיב לא להכשיר לפי שטא
כתיב ל' אור ומטמ' למאור ולא למנחות יוכל ל' למנחות תלמוד למר כאן כתיב שכשר למנחות ולא
נאמר כתיב למאור לא למעש מנחות טחינו צריך כתיב טחף העחון צריחים כשר צדן: רצע ההין ג' לנבן
ונסך ל' פתלים כמו שטענו במסכת סוכה טע פתלים טל כסף הא צדאש המזבח ומאוקבן כמין טע חוטמין
דקן יותן היין לתוכו והוא מקלח וינא דרך החוט' ונעיל על גג המזבח ומטם יורד לשתין במזבח צת שלמים
ובמזבח הנחשת יורד מן המזבח לחרץ: ל' יח נחוח על המנחה נאמר שמנחת נסכים כולה כולה וסדר
הקרבנות האזכרים תהלה ואחר כך המנחה שנאמר שלח ומנחה: תמיד מיום א' יום לא תפסיק יום צבתי *
אשר חועד לכם שמה כשקרב מועד לדבר חלך טם אקבענו לצב יש מר טבתינו למדים מכאן שגיל מזבח
הנחשת היה הבה מדבר עם משה משהדיקם המטבח: ויש מהם אומרים מעיל הכשרת טנאמר ודברתי איתך
מעיל הכשרת ואשר חועד לכם האמור כאן אינו אולם על המזבח לא על אהל מועד הנזכר במקרא ונעשת
שמה איתיעד עמם בדבר כמלך הקובע מקום מועד לדבר עם עבדו טם: ונקדש: המטבח צבטלי ונתערה
טכנית ט' ומלרנו צבצנה א' הקרי צבטלי לא במכובדים טל כאן רמז לע מיתת צע אהרן ביום הקמת
וזהו שאמר משה הוא אשר דבר יא' בקרוב אקדש: והיכן דבר ונקדש צבטלי: נטכט צתכס על מנת לטכון
אט צתכס: מקטר קטורת להעלות מעילו קטור עטן סמים: אה' גע זה היה לע גג לא ממלאין הללו צבצמה
צבלל חטיים: יד זה: סימן כתר כהונה: צלשתי כאן הוא לשון זיות כתר עמו לפי שטאמר צדו שתי זיות
טכטט צדו: והיה מעשה הטבשת הלה ל' צדים: צית תהיה העצנת: צבד: לפי הערוכת טמא האמר
מטוך הרבה מבחן תג' לפי הכשרת סמוך לכשרת מטלט הטית ולפנים: צהטיט' לשון נקוי הצדכון טל
מנורה מן לטן העתלת טטטטט צללה והיה מטיבן: צבל צקר ובקר וכן כל גרות האמורות צמנורה חוץ
מומקם טנאמר טם העליה שהזו לשון הלכה: ובהעלות כטילתקס להעלות להצתן: ייקטרינה צבל חס *
מקטרינה פרט טחרות ופרט בין העירבם: לא תעל עליו על מזבח זה: קטורה זרה טוס קטרת טל נדעה
כולם צדים לע חוץ מא' ועלה ומנחה: ולא עלה ולא מנחה: שלח טל צהמה וטשף: מנחה היא טל מין לחם וכפר

וכפר אהרן מינין דמים על קראתני יאחזת צננה יצום הכשרים הוא שצאמר צ'אחרי מות יוצא א המצב
 אשר לפני יא וכפר עליו האחת הכשרים הן ער וששר של יום הכשרים המכשרים על עומדות מקדש וקדש
 קדש קדשים הוא • המוצא מקודש לצברים הלל ולא לעצדה אחרת ••
 תשאל ותנה תצנה •• ערשת כי תשא

לשון קבלה כתרעמו • כשתחשן לקבל סכום מנעם לדעת כמה הם א תמונם לבלילת לא יתנו כל אחד
 מחצית הטקל ותמנה הטקלם ותדשמנעם • ולא יהיה בהם נגף שהמנן שולט א שן רעה והדבר צא עליהם
 כמו שצמנו צמי יוד זה יתנו הראהו כמין מעצמם של אט ומסקל מחצית הטקל ואמ לא כזה יתנו השער
 על הפקודים דרך המונס מעצרים את הנמנס זה אחר זה • וכן לשון כל אשר יעשר תרת הטבע וכן
 תעצרה הנאן עלידי מונה • מחצית הטקל בטקל הקדש צמטקל הטקל טקצתי לך לטקל א טקל קדש
 כען טקלם האמור • צרשת ערכים ושדה חחזה • עשרים גרה הטקל • עכשו פירש לך כמה הוא גרה לשון
 מנה וכן צמנו א יצא להשתחות לן לאחרת כסף ולכפר לחם • עשרי גרה הטקל שלם טהטקל ארבעה עשר
 והוא מתחלתה משת לא באן והוסיש עליו שתות והעלהו לשם מעה כסף ומחצית הטקל הזה שאמרתי
 לך יתנו תרומה ליי • מבן עשרים טנה ומעלה למדך כאן שאין פחות מבן עשרים יוצא לצבא וצמנה צבל
 אגשים • לכפר על נפשותיכם טלף תגשו על ידי המנן • דא לכפר על נפשותיכם לפי שרמז להם כאן טלשה
 תרומות שכתב כאן תרומה יא טלשה פעמים אחת תרומות אדנס טמנאן כשהתחיל בצדבת המטכן •
 ונתנו כל אחד ואחד מחצית הטקל ועל לאחת ככר כמו שצאמר וכסף פקודי העדה מאת ככר ואמה נעשו
 האדנס טנ ויהי מאת ככר הכסף והטנת אף היא על ידי מנן שצמנאן משהוקם המטכן הוא המנן האמור
 צתחלת חומס הפקודים צאחד לאדנס הטנ צננה הענת • ונתנו כל אחד מחצית הטקל והם לקאת מהכ •
 קרבנות צער של כל טנה ושנה והשונו בהם עשים ועשירים ועל אותה תרומה נאמר לכפר על נפשותיכם
 שהקרבנות לכפרה הם צאים • והטלשית היא תרומת המטכן כמו שצאמר כל מרים תרומות כסף ונחשת
 ולא היתה יד כולם שנה צה לא איש מה טנדג • א • ונתת אותי על עבודת אהל מועד למדת טנצנה למנותי
 צתחלת נדבת המטכן אחר מועשה הענל מתי • טתפה בהם מגנה כמו שצאמר ונעף יא את העם מטל לצאן
 החביבה על בעלה ונעלה בה דבר ומטפקה אמר לן לרעה צבקטה ממך מנה את צאע ועש מה נותנת צה
 להודיע שהיא חביבה עליו ואי אפשר לעמר שהמנן הזה הוא האמור צחומס הפקודים שהרי נאמר א צאחד
 לחני הטנ • והמטכן הוקם צאחד לחדש הראשון שצאמר צום החדש הראשון צאחד לחדש תקום וגל והמנן
 הזה נעשו האדנס מטקלם טל כמו שצאמר ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדנ וגל הא למדת שנים היו
 אחד צתחלת נדבת אחר יום הכשרים צננה ראשונה ואחד צננה טנה צאמר משהוקם המטכן • ואחרי
 אפשר טצטטהם היו שוין ישרל טט מאות לאף וטלשת לשים וחומס מאות וחמשים שהרי צכסף פקודי העדה
 נאמ כן וצחומס הפקודים אף הוא נא • כן ויהיו כל הפקודים טט מאות לאף וטלשת לשים וחמס מאות וחמשים
 והלא צשתי טטס היו ואי אפשר טלף היו צשעת מנן הראשון צע תשע עשרה טנה טלף נמנו וצטעה נעשו
 צע עשרים • יתעודה לצבר אצל שנות האגשים צננה אחת נמנו אצל למנן יציאת מצרים היו טתי טטס לפי
 טל יציאת מצרים מוטן מוטן כמו שטטנא במס רט וצצה המטכן צראשונה והוקם צשניה טתחלטה טנה
 צאחד צטסן אצל שנות האגשים מנוים למנן שנות שלם המתחילם מתשרי נמנאן טטהם המנענס צננה
 אחת • המנן האחד היה צשתי לאחר יום הכשרים שנתרצה המקום לשרל לטלח להם וצטעו על המטכן
 והטנ צאחד באויר • על עבודת אהל מועד הן האדנס טנעשו א • כיור כמין דור וצלה ולה דרים המריקים

צדקה מים יבשו כתרבמו צמיחה מושב מתקן לבור ירחצה מושב על הכיור יוצן המוצח מוצח השלה
שבתה צ טהור לפי פתח מטבח אהל מועד והיה הכיור מטוך קימוע ושמה כנגד חיור טבין מוצח והמטבח
ואינו מתפיק כלל בצתים מזהם טעמא ואת מוצח השלה טס פתח מטבח אהל מועד מוצח לפי אהל מועד ואין
כיור לפי אהל מועד הא כיצד מטוך קימוע כלש הדרוס כך טעוה בצתים איתויהם ואת רגליהם צבת
אחת הוא מקדש יביו ורגליו וכך טעמו בצתים כיצד קדוש מנח ידו הימנית על גבי רגל הימנית וידו השמאלית
על גבי רגל השמאלית ומקדש בצתים א אהל מועד לקטיר קטורת טהורית וכן הערבס או לקטורת מוסר פר
כהן משיח ושערי עו יולת ימותי האס לא ירחצו ימותי טהורה טהורה כללות ומכלל לאו אהה טומשהן
א המוצח החיובן טחין כאן טחת אהל מועד לא בצחר יולת ימותי לחייב מיתה על המטמט במוצח טלה
רחון ידים ורגלם טהמיתה הראשונה לא טעמנא לא על הנכנס להכל צעמים ראש חטובים וקמין צעס
לפי טהקמין קלפת טן הוא יש טהור טוב ויש א ריח טעמנא ויש טחינו לא טכען לכך הוצרך למר קמין צעס
מן הטוב ימחציתו חמישים ומחציתו מוחציתו טחציתו טהא חמישים ומחציתו נמצא כול טק כמו טעשר מרש
דרור אס כן למה נאמרו א חציון עטירה הכתוב היא לה טחין למחצין להרבות א טתי הכרשט טחין סוקלן
שן בשן וכך טעוה צבדיתותי וקנה צעס קנה טל צעס לפי טיש קטס טחיון טל צעס הוצרך למר קנה
צעס חמישים ומחציתו טך כול וקנה טס טורט עשט ובלטון חכמים קציעה היין יב לגור לקו א חכמי
ישראל מחיר חומר א טלקת אה השקרון חמר לר יהודה והלא לפוך אה השקרון חין טפק לא טראוס
צמים טלח יבלש אה הטמן ואחר כך הצף עליהן הטמן עז טקלט הריח וקטרו לטמן מיעל השקרון רוקח
מרקחת רוקח טס דבר הוא והטעם מוכח טהור למעלה וזהו הוא כי רוקח ואינו כמו רוענשים וכמו רוקח
הארץ טהטעם למעלה וכל דבר המישרט צבחרו עז טזה קופח מזה חור ריח או טעם קרוי מרקחת רוקח
מרקחת רוקח העשו על ידי חומנות תערובת מעשה רוקח טס החומן צבדר ומטחת ט כל המטשות כמין
כי חון מעל מלכים טהן כמין נזר וקדשות אהים מיטחה זו מקדשתן להיות קדש קדש ומה היא קדשתן
כל הננוע כל הראוי לכל טרת מטבכל לתוב קדש קדשות העף לפסל טוצה וצלנה ובעטל יוס ואינו נפדה
לצאת לחולן אבל דבר טחינו ראוי להס חין מקדשין וטעויה היא מטנה טלה אהל מוצח מתוך טנאמר כל
הנוע במוצח יקדש טומש חי טן ראוי בין טחינו ראוי תלמוד למר כעס מה כעס ראוי חף כל ראוי
כל מיטחת מטבח וכדעס ומלכים מתורגמת לפון רבי לפי טחין צורך מיטחתן לא לצולה כי כן יסד המלך
טה חנוך גצולתן ושאר מיטחות כען ריקים מטוחים ראשית טמטס ימטחו לפון ארמות צהן כלטון
העברית לצורחתם מחאן למדו רשיתין למר טכול קיים לעתיד לצח זה טע מערוא תריסר לפי הו
לא יסך צעט ודילן לפון לא יפעל כמו למען יטב לך על צטר אדם לא יסך מן הטמן הזה עצמו וצמיתנות
לא תעשו כמזהו צעסם ממטן לא תעשו אחר כמזהו צמטקל ממטן הלא לפי מדת הין טמן אבל אס פרת
או רבה ממטן לפי חטון מדת הין טמן מותר ואף העשו צמיתנות טל זה חין הסך ממוט חייב לא
הרוקחן ומתכונתו לפון חטון כמו מתכונת הלצט וכן צמיתנותה טל קטרת ואשר יהן מינו מחותן טל
מטה על זר טחינו צורך כהונה גצולה ומלכות נטף הוא צוריעל טס טחינו לא טרף הנטף מעשי הקטף
קרוי נטף ובלעו גמא והצורי קורין ל טריאח טחלת טרט צעס חלק ויטעוהיר כצטרין ובלטון מיטנה הוא
קרוי צטרין וזהו טתרגמו חקלנט טופרא חלצנה צעס טטמו רעוקורין ל גליח ויטעוה הכנה בין ממט
הקטרת ללמדנו טלח יקל צעטנא לצרף עימט צמיתנות תעניתו ותפליתו ושטש ישראל טהיו כמט עימט
טמים אחרים ולטנה זכה מחאן למדו יא טימטן נאמרו למטה צעט צקטרת טמים טעס נטף וטחלת
וחלצנה ג הרי ה טמים לר טתשד כמותלו הרי עטר ולטנה הרי יא ואל הן הצורי והצטרין והחלצנה
והלצנה מור וקטיע טתלגברד וכדכס הרי טמונה טהטבת נרד א הוא טהגרד ומה לעטלת הקטע

הקטע והקלטה והקמזון הרי אחד עשרה ערות כרטינה אינו נקטר לאו צו עשין את העשרין ללגנה כתי
שתהא נאה בצד צד יהיה אל ארבעה הנזכרים כאן יהיו טוין מטקל צמטקל כמטקל של זה כך מטקל של
זה וכך טעמי הצרי והעשרין הן ללגנה והלגינה מטקל טעמם טעמם מנה ולשון צד נראה בשני שהוא לשון
יחודי אחד באחד יהיה זה כמו זה ממוילח כתרעמו משרב שיערב שהיקתן יפה יפה זה עם זה ואומר את
שזמה לו ויראו המלחים מלחיד וחולדך על טס שמהפכין את המים צמטנות כממנהיבם את הבטינה
כשהם יושבים כאדם המהקך בבץ ביצים נקושות לערבן עם המים וכול דבר טאל רוצה לערב יפה מהתכו
באצטפואו צבדן ממוילח טהור קלט ממוילח יהיה וטהור יהיה וקלט ונתת ממנה היא קטרתה כל יום ויום
טעל מזבח הפתמי שהיא צאהל מועד אטר אועל לך טמה כל מועדי דבר שאקבע לך את קודעם לחיות
מקום צמכתנותה צמטן סממנה קלט תהיה לך ללא טלח תעטנה לא לטמי להריח צה חבל שטה חתה
צמכתנותה מטלך כתי למוסרה לצטר קר אחי צסם לעשות מלכתה את צבלא חכמה מה טאלס טומע
מאחרים ולמד יצנה מין דבר מלג מתוך דברים טלמד דעת רוח הקדש לחשב מהטובת אריות
מועזה חוטב חרזת לשון אומאת כמו חרט חכם ואנק שרט ושינה צשרטן טלומן אצטס קרוי חומן וחרט
עצם קרוי נגר למלאת להוטינה צמטצבת טלה לעשות המטצבת למדת מוטס האבן ועשה וכל כל הכס
לב ישה טאר כל חכמי לבו יש צכס וכל אשר נתתי צו חכמה ועשו את כל אשר צויתך ואת הארון לעשות
לצורך לחות העשות העטורה על טס זהב טהור ואת צגני הטרד לצרת צקלט אומר את לט פטוטו טל
מקראו חי אפטר למר טצבגני כהונה מדבר לט טטאמ אצלם ואת צגני הקלט להרין הכהן ואת צגני צנו
לכהן לא הם צגני התכלת והארגמן ותולענת טט האמורים צפרטת מופשת וטפנו לא צגד תכלת וטפנו עליו
צגד ארגמן וטפנו עלהם צגד תולענת טט וצראיך דברי טנאמר ומן התכלת וההרגמן תולענת טט עשו צגני
טרד לצרת צקלט ולא הוצר טט עמהם ואם צבגני כהונה לא מצטנו באחד מהם ארגמן או תולענת טט בלא
טט צגני הטרד יש מטרטם לשון עטדה ושירות כתרעמו לצטמי טמוטא ואין לו דמיון צמקרא וחומר את
שהוא לשון ארמי כתרעם טל קלשם ותרעם טל מכבר שהיו ארונם צמטע עשוין נקבס נקבס ואת
קטרת הסמים לקלט לצרך הקטרת היכל שהיא קלט ואתה דבר לא צע ישראל ואתה אעט שהפקדתיך
לצויתם על מלכת המטכן אקל צשנדן נחות את השבת מפע אותה מלכה אך את שבתותי תשמורו
אעט שתהיו רטופים צריותות המלכה טצתל תדחה מפעה כל חסין ורקין מישטין למעט טצת ממלכת
המטכן כי אות היא צט וצכסם אות גדולה היא צטנו טצרתתי צכס צהנחיל לכס את יום מאחתי למאחה
לעבת האומות צה כי את לא מקדשכם מות וימת אס יש עדים והתראה וצכרתה בלא התראה מוחללה
הנהגה חיל צקדושתה טצת טצותן מאוחות מרעטולא מאוחת עראי קלט ללא שמירת קדושתה לטעמ
וצמטתי וצטעם כתרעמו וכל לשון נופט הוא לשון נפט טמטיט נפטו וצטמיותו צהרעש מעורח מלכה ומי
טכתיב צו לא יטעף ולא יצטובל פעל צמאמר הכתיב מאוחה צעצמו לטכך את הארון מה שהיה יכול לשמע
ויתן לא משה אין מוקדם ומאוחר צתורה מעשה העגל קלט לצוי מלכת המטכן וימים רצם טהרי בן
צתמוז נטצתרו הלחות וצוס הכשרים נתרצה הקצה לטרגא ולמחר התחיל צצצבת המטכן והוקם באחד
צעמן ככלת כתי טמארה לו תורה צמיתה ככלה לחתן טלה היה יכול ללימד כלה צזמן מועש כזה לא
מה כלה מתקטעת בכל קישוטין הם האמורים צפטר ישעה חף תלמיד חכם צריך להיות צקי בכל ספרים
לדבר חתן החוקים והמטעמים טט טלה המטעמים לדבר חתן מלמ טהיה משה טומעמיש הגטרה וחורים
וטונם את ההלכה טענהם יחד לחת כתיב שהיו טתיהם טוות כי צטט משה צטט כתרעמו לשון אירור וכן
צטט רכס יוחל עז טט כשעלה משה להר אומר להם לטוף מ יום את צא צתוך טט טשת כט טרים הם
שאות יום טעלה צו מן המזן הוא והוא אומר ארצטם יום טלמיס יום ולל עינו ויום עלייתו אין לל עמו צו

בציון עליה נמצא יום ה' ב' בתמוז ב'ו' ב'א טען וערצב את השלם והרחה דמות חסד ואתלה וערצב ב'א ל'א
והי מת משה לך ב'א ערצב ב'א לשלם חמר להם מת משה שהרי כבר ב'א טען ול'א ב'א כולל כל היתה
במסכת טבת ו'א חפרט למר טל'א טען ב'א ב'ום המשנן ב'ן קודם חנות לאחר חנות שהרי ל'א ירד משה
ע'ז תם המחרת טנאמר ויטכמו ממחרת ועל של'ת א'שר ילכו לע'טנו אלהות הר'בה ח'ו ל'תן כ'י זה משה
הא'ט כ'מין דמות מטה הר'חה להם הטען טנא'טין ב'א'ור ר'קיעה טמים א'שר הע'לנו מ'חרן מצרים והיה
מורה ל'ו דרך א'שר בע'לה ב'ה ע'תה ד'רכים הם ל'אהות של'תו לע'תהם ב'א'ז נ'טכס חמר אהרן ב'ל'ע הנ'טס
והיל'ים חס'ים על ת'ב'ט'ט'ים טמ'א יתע'כב הד'בר וצ'תוך כ'ד י'צא משה והם ל'א המת'ינו ת'ר'קו טל ע'צמ'ט
ע'ר'קו ל'טן צ'וי מ'ב'רות ע'ר'ק ל'ח'ד כמו ב'ר'כו מ'ב'רות צ'ד' וית'ע'ר'קו ל'טן ע'ר'יקת מט'א כ'טנ'טל'ם מ'א'ז'ת'ם
נמצ'ו הם מ'ש'ר'קים מ'צ'מ'יהם א'ת נ'ז'מי כמו מ'צ'מ'י כמו ב'צ'א'ת'י א'ת ה'שר מ'ן ה'שר י'וצ'ר א'ות'ו ב'חר'ט י'ט
ל'ת'ר'ג'מו ב'טע ע'ת'ם א'ח'ד י'וצ'ר ל'טן ק'ט'ירה ב'חר'ט ל'טן ט'וצ'ר כמו המ'ע'ת'חות וה'ח'ר'ט'ים י'וצ'ר כ'כ'ר'ים כ'ס'ף
ב'טע ה'ר'ט'ים וה'טע י'וצ'ר ל'טן צ'ורה ב'חר'ט כ'ל א'ומ'נות הצ'ור'ט'ם ט'ח'ור'צ'ין וח'ור'ת'ין ע'ז צ'ורות צ'ה'ב צ'ע'ת
ט'וצ'ר ה'ח'ור'ט א'ות'יות ב'ל'חות ופ'ק'נ'סים כמו וכת'וב על'ו ב'חר'ט א'נו'ט וז'הו ת'ר'ג' טל א'ת'ל'ט'ם וצ'ר י'ת'יה צ'י'עה
ל'טן ז'י'ף ה'ז' כ'ל א'ומ'נות ט'ח'ור'צ'ין ע'ז ב'זה'ב א'ות'יות וט'ק'וד'ים ט'ק'וד'ין ט'יל ומ'ד'י'ט'ן על י'דו ח'ות'מות ע'ג'ל מ'ס'בה
כ'י'ן ט'ה'ט'ל'ם ל'כ'וד ב'א מ'מ'כ'ט'ש ע'ר'ב ר'ב טע'לה מ'מצ'רים וע'ט'א'והו ב'כ'ט'ט'ם וי'ט א'ומ'רים מ'י'כה היה ט'ם
ט'צ'א מ'ת'ר'ך ד'מו'ט'י ב'ט'ן ט'נ'צ'מ'כ'ך ע'ז ב'מצ'רים והיה ב'ט'ו ט'ם ט'כ'ת'ב ע'ז מ'טה על'ה ט'ור על'ה ט'ור ל'ה'ע'ל'ת
א'ת א'ר'נו'ט טל י'ס'ף מ'ת'ר'ך ט'ל'ט'ם וה'ט'ל'ם ל'ת'ר'ך ה'כ'ר וי'צ'א הע'ג'ל מ'ס'בה ל'טן מ'ת'כ'ת י'צ'א מ'טה וע'ש'ר'י וח'מ'ט'ה
ק'צ'ת'ר'ין ז'ה'ב ה'י ע'ז ב'ב מ'ע'ר'י'א טל מ'ס'בה י'לה ל'ה'יך י'ס'ר'ל ול'א נ'אמר כ'א'ן ל'ה ל'ה'י'נו מ'כ'א'ן ט'צ'ע ע'ר'ב ר'ב
טע'ל מ'מצ'רים הם ט'נ'ק'ה'ל על א'הר'ן והם טע'ט'א'והו ו'א'חר כ'ד הטע'ש א'ת'י'ס'ר'ל א'חר'ט י'ור'ד א'הר'ן ט'ה'יה ע'ז
רו'ח ח'יים טנא'מר ב'ת'ב'ע'ת ט'ור א'וכל ע'ט'ב ור'חה ט'ה'צ'ל'חו מ'ע'ט'ה טע'ן ול'א היה ל' ע'ה ל'ח'ות'ם ל'ג'מ'רי י'וצ'ן
מ'ז'ב'ת ל'ח'ות'י ויק'ר'א ח'ג ל'י'א ל'אמר ול'א ה'יום טמ'א י'צ'א מ'טה ק'וד'ם טע'י'צ'ד'והו ז'הו ע'ט'וט'ו ומ'ד'ר'ט'ו ט'יק'ר'א
ד'ב'רים הר'בה ר'חה ר'חה ח'ור ט'ה'ר'ג' א'ות'ו ל'א'חר ט'ה'וכ'י'חן ז'הו וי'ט'ן מ'וצ'ת וי'ט'ן מ'וצ'ת ל'ע'ט'ו וט'ש'ד ר'חה ו'אמר
מו'ט'ב ט'ית'לה ב' ה'ס'ר'ח'ן ול'א ב'זה'ב וט'ש'ד ר'חה ו'א א'ם ט'ע'ט'ם הם א'ות'ו ז'ה מ'ב'א ד'רו'ר ז'ה מ'ב'א א'י'ב ונ'מ'צ'את
מ'ל'ח'ס'ת'ג' נ'ע'ט'יה צ'ב'ת א'ח'ת מ'ת'ך ט'א'ט ט'נה א'ות'ו א'ט מ'ת'ע'צ'ל ב'מ'ל'כ'ת'י וי'ב'ן כ'ד וי'ב'ן כ'ד מ'טה ב'א ח'ג ל'י'א
ב'ל'ט'ם היה ל'טמים ב'ט'וח טע'י'ב'א מ'טה וטע'י'ב'ו א'ת המ'ק'ום וי'ט'כ'י'מו הטע'ן ז'ר'ם כ'די טע'י'ט'א'ו ל'צ'ח'ק י'ט' ב'מ'ט'מ'ע
ה'ז'ה ג'ל'י ע'ר'יות כמו טנא'מר ל'צ'ח'ק ב' וט'ט'כ'ות ד'מ'ים כמו טנא'מר י'ק'ומו נ'א ה'נ'ע'ר'ים וי'צ'ח'קו א'ף כ'א'ן נ'ה'ר'ג
ח'ור י'וד'ב'ר ל'טן ק'ו'ט'י טנא'מר ו'ד'ב'ר א'ת'ם ק'ו'ט'י ל'ך ר'ד מ'ג'ד'ול'ת'ך ל'א נ'ת'ת'י ל'ך ג'ז'ול'ה ל'א ב'ט'ב'ל'ם ט'ח'ת
ע'מ'ך ט'ח'ת הע'ם ל'א נ'א'ל'א ל'א ט'ח'ת ע'מ'ך ע'ר'ב ר'ב ט'ק'ב'ל'ת מ'ע'מ'ך ונ'י'ר'ת'ם ול'א נ'מ'ל'כ'ת' ב' ו'מ'ר'ת' ט'וב ט'י'ד'ב'ק
ג'ר'ים ב'ט'כ'י'נה הם ט'ח'ת'ו וה'ט'ח'ית'ו ק'ט'ה ע'ר'ף מ'ח'ר'ים ק'ו'ט'י ע'ר'ט'ם ל'ג'ר'ג מ'וכ'י'ה'ים ומ'א'ט'ם ל'ט'מו'ט ה'ט'ח'ה
ל' ע'ד'י'ין ל'א ט'מ'ע'נו ט'נ'ת'ל'ל מ'טה ע'ל'ה'ם והוא א'ומר ה'ט'ח'ה ל' ל'א כ'א'ן ע'ת'ח ל' ע'ת'ח וז'ה'ד'יש ט'ה'ד'ב'ר ת'ל'ני ע'ז
ט'א'ם י'ת'ל'ל ע'ל'ה'ם ל'א י'כ'ס'ם ל'מה י'א י'ח'ר'ה א'ת'ך ע'ע'מ'ך כ'ל'ע'ם מ'ת'ק'נ'א ל'א ג'צ'ר ב'ג'צ'ר וי'ה'נ'ח'ם ה'ת'ע'ט'ת' להם
מ'ח'ט'ה'ה א'חר'ת ל'ה'י'ט'י'ב' על ה'ר'ע'ה א'שר ח'ט'ב'ת' להם ז'כ'ור ל'א'צ'ר'ה'ם א'ים ע'ב'ר'ו על ע'ש'רת ה'ד'ב'רות א'ב'ה'ט'
נ'ת'נ'ט'ה ב' נ'ט'י'ו'ט' ע'ד'י'ין ל'א ק'ב'ל' ט'כ'רו ת'ה'יו ל' וי'נ'א'ו ע'ש'ר ע'ע'ש'ר ל'א'צ'ר'ה'ם ל'צ'ח'ק ול'ט'ר'ל א'ם ל'ט'ר'ת'ה הם
ז'כ'ור ל'א'צ'ר'ה'ם ט'מ'מ'ר נ'ט'ט'ו ל'ט'ר'ף ע'ל'יה ב'א'ור כ'ט'ט'ים א'ם ל'ה'ר'י'נה ז'כ'ור ל'צ'ח'ק ט'נ'ט'ט' ז'א'רו ל'ע'ק'דה א'ם
ב'ג'ל'ת' ז'כ'ור ל'ע'ק'ב ט'ג'יה ל'ח'ר'ן ו'א'ם א'י'ג'ן ט'צ'ול'ג'ן ב'ז'כ'ו'ת' מה א'ת'ה א'ומר ל' ו'א'ע'ט'ה א'ות'ך ל'ג'י ג'מ'ל' א'ם כ'ט'א
ט'ל ט'ל'ט'ן ר'ג'ל'ים ל'א י'ע'מ'וד ל'ט'ך ק'ו' ל'כ'ט'א ט'ל ר'ג'ל' א'ח'ד א'שר נ'ט'ע'ע'ת להם כ'ך ל'א נ'ט'ע'ע'ת להם ב'ד'ב'ר ט'ה'ו'א
כ'ל'ה ל'א ב'ט'מ'ים ול'א ב'א'ר'ך ל'א כ'ך ט'א'ת'ה ק'יים וי'כ'ן ט'ע'ע'ת'ך ת'ת'ק'יים טנא'מר ב' נ'ט'ע'ע'ת'י נ'ח'ם י'א ול'צ'ח'ק
נ'אמר וה'ק'מ'ות'י א'ת ה'ט'ב'ע'ה א'שר נ'ט'ע'ע'ת'י ל'א'צ'ר'ם א'י'ב'ך ול'ע'ק'ב נ'אמר א'ט ל' ש'ד ע'ר'ה ור'ב'ה ו'ט' נ'ט'ע'ת ל'י

ל על שדי מטע עצריהם היו הנותנות בקרחות ומעשה נסים הוא מעשה אלהים המה כמטעם הוא בכבודו
עשאו. לא כאלהם החומר לחברו כל עמקיו של פלעט במלכה פלעט כד כל שעשעו של הדי בתורה חרות
לשון חרט וחרת אחד הוא שניהם לשון חקק. לשון ברעה צהריש שהיו מרישם ושמהים וצועקים. אין קול
ענות נצורה אין הקול הזה נראה קול עיני גצרים הצועקים נחמון ולא קול חלשים הצועקים או היו נטה קול
ענות קול חרושן ונחשון המעשם נפעם טועמם טמאמרים ל. וישלך מיודו אמ' ומה פמח ארתה מן המצות אחרה
תורה כל כך כבר לא יוכל צו התורה טלה כיון וכולם משומדים ואתנגה להם יחתת החר. לרנל החר. ויאר
לשון נחשן וכן יורה על טהור נפרית. וכן כי חנם מארה הרטת טורין בה דגן וקטנת. ויטק את בני ישראל
בתכונן לצדקן כמותות טלם מיתית נדמוט טם עדים והתרה צמף כמטעם שר הנדקות טהם מרובם עני
ולא התרה בעיניה ונפף יא את העם לא עדים ולא התרה צהדרוקן שדקוס וצו צנעם. מה עשה לך
העם הזה כמה יסוריון טבלת טייסרוך עד טלם תצא עליהם חטא זה כי ברש הוא צדך רש הם הולכים
תימד וצנטינותן לפני המקום ואומר להם דבר אחד והם מהרו והתפרקו. ואטלכהו ברוט ולא ידעתי טיצא
העני הזה ויטא פרוע. מענה בתגלה שמוט וקלט כמו וערשאת ראש האטה. לשמעה בקמיהם. להיות להם
הדבר לנתיב צש הקמים עליהם. מי לא יצא חל. כל צע לי מבחן טכל הטצע כשר אחיו. אחיו מאמו והוא
ישראל. מלחו ירכם אתם ההורטם אותם בדבר הזה התחנכו להיות כהנטם למקום כי איש מבם ימלח ינו צצנו
וצאחו. אכערה בעש חטאתכם. אטיס כוער וקיאח וכתימה לנצח חטאתכם להבדיל בטכס ובין החטא. אלהי
זהה. אתה הוא טעמרת להם טהטענית להם זהב וכל חפצם מה יעשו טלם יטעאו. מטל למויך טהיה מחיל
ומטקה את בני ומקטטו ותולה כים בצוארו ומעמיזו פתח בית אנות. ועתה אם תנח חטאתם. הרי טוב
את חומר לך מחט וחס אין מחט וזה מקרא קצר וכן הרבה. מספרך מכל התורה טלם יאמרו על טלם היית
כדי לנכס עליהם רחמים. א אשר דברתי לך. יט כאן לך חצל דבור במקום חלך וכן לדבר על על אונתו
הנח מלכיו ולא חט. וטום פקדיו ונץ ופקדתי עליהם מעט מן השן הזה עם שאר העשות. ואין שרעמה צא
על ישראל שאין בה מקצת מפרשן שן העני. ונפף יא את העם מיתה צדי טמים לעדים בלא התרה. לך
עלה מזה. ארץ ישראל נטהה מכל הארצות לכך נאמר עליה. דא' כלש טאמר ל. בעטת הכעס לך רד אמר
ל. בעטת רצון עליה. איה ועם כיון לא נאמר ועמך. וערשתי את הכנעני ונץ טטה חומותם והנר נשי עמד
ותפה מטניהם מחלנו. א ארץ זבת חלב ודבש חט חומר לך להעליהם. כי לא העלה בקרבך לכך חט חומר לך
וטלחתי מלחך כי עם קשה שרף אתה וכטטכניתי בקרבכם ואתם ממרים צ חט מרצה עליכם זעם. חלך
לשון כלון. הדבר הרש. טאין טכניה מה לכת עומם איט עדי. כתיים טנתנו להם בצורט כטאמרו נעשה
ונטמע. רגע אחד העלה בקרבך ואתם ממרים צ בקטיות ערעכם ארשם עליכם. רגע אחד טהוא טשער
זעמי טאמר חט כמעט רגע עינש ועשר זעם. ואכלה אתכם לשכך טוב לכם טאטלח מלחך. עתה שרענותו
תלך מיד טתוריו עדיכם מעלכם וחדעה מה אעשה לך בעקדת שאר השן חט ידעמה בלא נעשות. את
עדים מהר חורב. את העשי טהיה בדם מהר חורב. ומטה מאותו שן והלחה יקח את האהל לשן הווה לקח
אהל נאטטה מתוך למחנה אמר מנודה. לרב מנודה לתלמיד. הרחק אלשם אמה כענין טטאמ' אך רחוק יהיה
בטכס וצנוט כאלשם אמה צמדה. וקרא ל והיה קורא ל אהל מועד הוא בית ועד לכל מצקטי תרה. כל
מצקט יא מבחן למבקט טע זקן כמקבל טע טכניה. יצא א אהל מועד כמו יוצא. דא' והיה כל מבקט יא
חט מלחכי הטרת כטטו טאלט מקום טכניה וצריהם חומר' להם הרי הוא צאהל טל מטה. ויהיה לשון
הווה כצאת מטה מן המחנה ללכת א האהל יקמו כל העם שמלי מעינו ואין מטכין עד טכסה מהם. והטעו
אחרי מטה לשבח אטרי ולע אטה טכך מוצטט טהטכניה תכנס אחריו לכת אתה. ודבר עם מטה. כמו
ומדבר עם מטה ויתרעמו ומתמל עם מטה טהוא כטב טכניה כמו וישמש את הקול מדבר חלנו ויחיו קורא

מדבר אלנו כסודו קורא מדבר פתונו הקול מדבר צנו לצון עצמו והדיוט שומעו אלנו וכסודו קורא
מדבר משמשו מלך מדבר עם הדיוט וישתחו לשכינה יודבר לא משה פניו לא פניו ומתמלעם משה ושב
לא המחנה לאחר שדבר עמו היה משה טב לא המחנה ומלמד לנקטם מה שלמד והדבר הזה נהג משה מיום
הכשרי עד שהיו המסכן ולא יותר שהיה צו בתינו שנתברו הלחות ב"ה טרף את העל וכן את החוטאים
ב"ה עליה שדמר והיה ממחרת ויאמר משה לא העב וגו' עשה עם מ' יום וקט רחמים שנאמר ונתת לי לפני יא
וגו' צדק חטם אלל נדמר לו ועתה צדק לא הר סיני לקבל לחות האחרונות ועשה עם מ' יום שדמר ואנכי
עמדתי בהר כימים הראשונים וגו' מה הראשונים צדקו אף אחרונם צדקו אומר מעשה אמצעים היו
צדקם כי בתינו נדמה הקבה לשרא בשמה וצ"ב טלס ות' לטלתי כדברך ומסר לו לחות אחרונות
ודד והתחיל לצוות על מלכות המסכן ועשאוהו עד אחד בעצמו ומשהוקם לו נדבר עמו מאהל מועד וטב לא
המחנה תדעמו ותבא למשרתה לשי שהיו לשון הווה וכן כל הענין וראה כל העם וזון ונצט וקיימין והטעם
מסתכלין והשתחו וסגדו זהו פטומו ומדשו דבר יא לא משה שישוטט המחנה אמ לו אינ צדקם ואתה צדקם
אם כן מי יקדם ראה אתה אומר אל ראה תן שטך ולבך על דברך אתה אומר אל וגו' ואתה לא הודעת
וגו' שאמר ל' הנה אנכי שולח מלך אף זו הודעה שאין את חפץ צאתה אחרת הכרתך מטור צד אדם
צדק חשיבות שהי אחרת הנה צד אלך צדק הענין וגו' עם כך יאמינו לשלם ועתה אם נא אמת מצאתי
חן צדק הודיע את דרכך מה שכר אתה נתן למוצאי חן צדק ואלדך ליען אמצח חן צדק ואלדך
צו מדת תמולך מה היא מצאת חן צדק ועתה למה אמצח חן צדק ליען אכיר מצאתי
החן וראה כי עמך הגי הזה טל תאמר ואעשה אותך לבי גדול ואת לא העזוב ראה כי עמך הם מקדם
ואם בהם תמאם אינ סומך על היצאים מחלני שיתקיימו ואת תשלם הטכר טל צדקם הזה תודיע וירטי
דרטוהו במסכת ברכות ואת ליעוה דבר המקריות על אענה ועל סדריהם באתי ויאמר ילכו כתר וגו'
לא חטל שד מלך את צדקו חלק כמו ועמך הולכים בקרב ויאמר אלנו צדק את חפץ כי על ידי מלך לא
תעלנו מזה וצדק יודע איתו ואתה יודע מצאת החן אלן בכתך עמנו ושד דבר אחר אינ שול מודך לא
תשרה שכונתך שד על אומות העלם ונחלנו את ועמך ונהיה מובלם בדבר זה מכל העם וגו' כמו והפלה
יא צן מקנה מצרי וכן מקנה ישראל גם את הדבר הזה טלן אטרה שכונתי שד על אומות העלם אענה
ואין דבריו של בלעם על ידי שריית שכונה לא נפל ונלי שטם וכנן ואל דבר יענב וגו' שומע על ידי טלן
וגו' ויאמר הראינ נא את כבודך ראה משה שהיתה עתרו ודבריו מקובל והומיף לטל להראות מרחיית
כטמו ויאמר אינ אעבר כל טוב וגו' הבעה טעה שד ראה צדקו מה שטרסה אותך לראות לשי טאנ
צדק ללמד סדר תפלה שטטנטרפת לרקט רחמים על ישראל הזכרת לו זכות אבות כסדר אתה טאם
תמה זכות אבות אין שד תקוה אינ אעבר כל מדת טוב על עמך על הצור ואתה נתן צדקה וקר את
צדקם יא למך סדר צדק רחמים אף אם תכלה זכות אבות והסדר שאתה רואה אותי משטף וקול'
יג' מדות היו מלמד את ישראל לעשות ועל ידי שיצרו לפני רחום וחנון כי רחמי אל כלם והנתי את אשר חנון
אותם פעמים שארצה לחון ורחמתי עד שאחשך לרחם עד כאן לא הצעומו לא עתים אענה עתם לא אענה
אלו בשעת מעשה אומר לו הנה אנכי כורת ברית הצעומו שאינ חודרות ריקם ויאמר אל תכל וצדקתי אף
כשאעבר כל טוב על עמך אינ נתן לך רשות לראות את פני הנה מקום אתי בהר אשר אינ מדבר עמך
תיחד יש מקום מוכן לנצרך שאעמיק עם טלן תזוק ומטם תראה מה שד ראה זהו פטומו ומדל על מוק'
שהטכנה עם מדבר ויאמר המקום אתי ואינו אומר אינ צדקם שהקבה מוקומו של שלם ואין שלם מוקומו
צדק כעדי כשאעבר לפניך נקרת הצור השט האנשים הלא תקר יקרנה ערבי נחל אינ קרתי
ושתיתי מים ערה אחת להם נקרת הצור כריית הצור ושכתי כפי מלך שנתנה רשות למחלם להכל

לחבל וזמן צמימרי בניו הוא לצורך כבוד של מעלה שאין צריך לשוכך ממש בקף וזעזעי ית דברת יקרי
כשאתלתן הנהגת כעזי מכונן עיך ללבת ממש ולהלן וראית אתה אחורי הראיהו קטר של תלתן פעל לך
הראיהו מחצת של ספריטיון מתוך אהל וזאמל ה' הפסולתי יהי שלך וממס נתעשר משה הרבה פעל לך יתה
טצרת את הראשונות אתה פעול לך אחרות משל למלך סהלך למצוית הים והנח ארוסתו צין הטפחות
מתוך קליול השפחות יצא עליה עם רשעמד טוטצנה וקרעבתנותיה אחר חס יאמר המלך להורג אומ
ל עדין אינה אשתך כדק המלך ומצא טלח היה הקליול לא מן השפחות בטרצה לה אחר ל טוטצנה כתן
לה כיתנה אחרת טנקרעה הראשונה חל ל אתה קרעתה אותה אתה קנה לך נייר לאחרת ואט כותב בכתב
ידי כך המלך זה הקנה השפחות אל ערב רב הטוטצין זה משה לכך נאמר פעול לך נכון מומן ואיש לא
יעלה עמך הראשונות על ידי שטתנו צשמט טהיו בתמואות וקולות וקנה לה טלטה צבה שן רעה אין לך יפה
מן הטעשת ויקרא צמס יא מתרגמין וקרא צממא דיא יא יא היא מלת רחמים אחת קודם שיחמא
ואף היא לאחר שיחמא וטוטצ יא חף היא זו מלת רחמים וכן הוא אומר אל אל למה עזבתך כך מצאתי
צמכילתא יאך חשם יא מריך חשו ואינו ממהר לפרע שמח יעשה תצוצה ירב חסד לצרכי חסד שאין
להם זכויות כל כך וזאת לשם סכר טוב לשמי רצוני נוצר חסד טהאלס עשה למענו לנשם לשע אלשם
דורות יעונו לא הזנאת פעשם לו המרדים טאלס עשה להכעט ונקה לא יקה לש פשוטו משמשטאי
מוותר על השן למרי לא פטרשמונו מעט מעט ורבותינו דרשו מנקה הוא לטבין ולא יקה לטאין טבין
שקד שן אתה על צמס כטאוחזין מעשה אשתיהם צדיהם טכר שרש צמקום אחר לטואי ועל רבעט
דור רבעט נמצאת מדה טובה מרובה על מלת שרענות אחת לחמט מלות טבמדה טובה הוא אומר נוצר
חסד לנשם יומהר מטע כשראה סכינת שברת ושמש קול הקריאה ויטתחו ילך נא יא בקרצנו כמה
טהצנחת ואם עם קשה שרף הוא וימרו בך ואמרת על זו פן אכלך צדך אתה תלח לעשנו ועמרי יט כי
צמקום חס ונחליתנו ויתנו לך אלתה מוחלח זה היא בקטנתלטל חט ועמך טלח תשרה סכינה על האומר
כדת ברית על זאת אעשה תלחן לשון ונלחנו סתיה מוצלם צו מכל האומות טלח תשרה סכינת עליהם
את האמורי ונ' טעה אומות יש כאן כי הנרגצי עמד וענה מפניהם את אשוריו הוא אילן טשצדין אותי קנא
טמו מקנא לפרטואינו מוותר וזהו כל לשון קנאה אוחז צנחננו ושרעמשצו ואלכלת מוצחו כמטר אתה
טאין שגט בבאיתנו ואט מעלה עלך כמודה צעטרתם ומתך כך אתה צח ולקח מצבותינו לצנד חדט האצ'
חדט הנצור טהתצאה מטרבת צעולה כל פער רחם ל צאדם וכל מקנך תכר ונ' וכל מקנך אשר תכר
ציתר טור וזה אשר יעטור זכר את רחמה פער לשון פתיחה יוכן שטר מים ראשית מוזן תי' טל תכר
לשון נקבה הוא מוסב על התלצות פטר חמור ולח טאר צהמה טמחה תפדה צטה נותן טה לכה והוא חולן
צד כהן יעטר חמור הותר צעטרה לצעלם וערפתו שרש בקושץ הוא הפמיד מוזן כהן לש' יועמד ממוט
וכל כבוד צנד תפדה ה' טלשם פדיוט קנצ טנאמר ועדיו מוצן חדט ונ' ולח ידאו פט ריקס לש פשוטו של
מקרא דבר צעט עצמו הוא ואינו מוסב על הכבוד שאין צמנות צכור ראשית פעם לא אזהרה אחרת היא
וכשילעל לרגל לראות לא ידאו פט ריקס מצוה עלכם לה צח שגלת רחיה ולש מדרט צריתח מקד ייתר הוא
ומופנה לג' למד על הענקו טל ערב עברי טהוא חמטה טלשם מכל מין ומין כפדין צכור צמסכת קולושין
צחריט וצקציר תטעה למה נזכר חריט וקציר יש מרבותינו אומרים על חריט טל ערב טעשת הנכנס
לשעשת וקציר טל טעשת היוצא למוצאי טעשת טמוטישין מחול על הקדט וכך משמש טטטימיח העטל
וצוט הטעשת תטעות ועטלת טטת הימים טהתרת לך יש טנה טהחריט והקציר אסור ואין צריך למר
חריט וקציר טל טעשת טקרי צכר נאמר טדך לח תרעובול וט מהם אומר חינו מדבר לא צטרת וחריט
וקציר טהוודו טלמ' לך מה חריט רשות אף קציר רשות יצא קציר העמר טהוא מצוה וזוהה את הטענת

צבורי קציר חטים שאתה מביא בו שתי הלחם מן החטים צבאיים שהיא מנחה ראשונה הצאה מן החלט
חטים למקדש כי מנחת השמר הצאה צפסח מן השעורים היא ויחג האסוף צמן שאתה אומף תצאתך
מן העדה לביית אביעית זו לשון הכנסה לביית כמו והספתו לתוך ביתך תקופת הענה שהוא בחזרת הענה
צתלתל ענה הצאה תקופת לשון מנחה והקפה כל הזכרים טכך הרבה מנחת צתורה נאמר
והוספנו ויש מהן שלש עינים לך וחרצת לחיים ולעצט על מנן לחיון טבה ועל מנן עשה טבהן אוריש כתר
אתרך וכן החל רט וכן וורט חת האמרי לשון גרשין ויהרררתי את גטלך ואתה החוק מנחת הצחירה
והיבך יסל לראות לעיני תמיד לכך חט קובעך שלש רגלים הלל לא תשחט וגו' לא תשחט את העפח ועדיין
חמץ קיים חזרה לשוחטו או לזרק או לחט מצע החטרה ולא ילן כתרע' אין לנה מועלת צראש המוצח
ואין לנה לא צעמוט השחר זבח חג העפח אימוריו ואכאן חתה למד לכל הקטר חלבס ואיברים ראשית
צבורי חלמתך משבעת המינין האמורים צבכח חלמתך ארץ חטה וששורה וענן וגו' ודבש הם תמרים
לא תבשל גבי חזרה לבשר בחלב וגו' עינים כתיב צתורה אחד לאכילה אחד להנאה ואחד לחסור צמול
גבי כל ולך כך צמטמ' חלב חטו חף עני וכצט ממה שהוצרך לפרט בכמה מקומות גבי עינים למדת טגרי
סתם כל חקין צמטמ' וחלב חמו פרעו לעוף טחין ל חלב חט טחין חסורו מן התורה לא מצרי טעורים
כתיב לך את הדברים הלה ולא חתה רשאי לכתוב תורה טבעל פה ויהי צדמת משה כשהוצא לחיות
האחרונות בוס הכשרים כי קרן לשון קרנט שהחור מבהיק ושלט כמין קרן ומהיכן זכה משה לקרע
החור רשתתו חסורו מן המערה טבתן הצה ידוע על פנו טמח וטכותי כט ויירחו מנשת חלו צח וראה כמה
גדול כמה טל עברה עד טלף פטטו וליהם צעצרה מהו חומר ומראה כטד יא חטס חוכלת צראש ההר
לעט כל צע ישראל לא ירחים ולא מזדעזעס משעטו את העני חף מקרע חוטו טל משה היו מרתיש הנטיחי
צענה כמו נטיחי העדה יולצר משה גיהס טלחותו טל מקוס ולשון הווה הוא כל העני הזה ואחריו כן נצט
אחרי טלמד לקרנט חוזר ומלמד פרטה או ההלכה לטרה יתר כיצד סדר מטט משה היה למד מיט הנצירה
נכטת אהרן טנה לע משה פרק נטלתן אהרן יטב לע לממל משה נכטמו צעו טנה להם משה פרק נטלתן
הם לעער יטב למין משה חיהמר יטב לממל אהרן נכטמו זקנט טנה להם משה פרק נטלתן זקנט יטב
לנדדוין נכטמו כל העם טנה להם משה פרקן נמצא צד כל העם אחד צד זקנט טנט צד צע אהרן טלטה
צד אהרן ארבעה כולה כדחיתת צשרובן ויהן על פנו ממוה כתרעמו בית אשה לשון אחרי הוא צתלמו
טוי לכה יושד צכתטטת הוה קח מיווי לחפה לשון הצעה היה מטתכל צה חף כאן מטוה טגד הנותן כנגד
הפרצוף וצת העני ולכטד קרע ההוד טלף וזינו הכל מהן היה נותן המטוה כנגד ונטל צענה טהיה מדצד
עם ישראל וצענה טהמקום מדצד עמו עד צאת וצצאתו וצח צלי מטוה וצד גא צע ישראלו קרע ההוד
צענו וצטהו מטתלן מהם והטיח את המטוה על פנו עד צחו לדצד איתו וכטצח לדצד איתו נטל מעל פנו
חטלת סי תטח' ערטת ויקהל משה

למחרת יום הכשרים כסוד מן ההר ויקהל לשון הפעל הוא שחיטו אומף אנשים צדים לא הם נאמטס
על ש דברו ותרעמו ואכטט טטת מיס תעשה מלכה הקדים להם חזרת טבה לצווי מלכת המטכן למר
טחינו מוחה טבת לא תבדור חט יט מר טתו חומרים הצערה לחיו יצאת ויש אומר' חלק יצאת זה הדצד
אשר צוה יא לחמר לכם נדיב לש על טס טל טודט קרוי נדיב לש וכצד פדטתי נדצת המטכן ומלחתו
צמקן נואתם את המטכן את הנראה צתבו קרוי מטכן ואת אלה הוא חהל ירששת עינים העטוי לגר ואת
מכטו מכטה שרותי האלס והתחטס פרכת המטך פרכת המחיצה כל דבר המנן צן מכנגד קרוי

קרוי מאן ומאך יוכן עכתי צענו הנטע אך את דרכך צמירים. להם הענים יכבד ערשתי על טב שהיו לי פנים
לכאן ולכאן שהוא עשוי כמון תבנה ערונה ואת כלנה מלקחים ומוחיתות גרוניתה לעצב צלעו ביזכין שהטמן
זה התפלת נתענים בהם ואת שמן המאור אף הוא צריך חכמי לב שהוא מטובח מאחר טמטם כמה עמשר
צמנחות מעררו בראש הזתה והוא כתיב וך ימסך הפתח יולטן שלצד המזרח שלח היו טב לח קרטיס ולח
ירישת את עמודיו ואת אדניה הרי חצר קרוי כאן לשון זכר ולשון נקבה וכן דברים הרבה ואת מוסך טעב
החצר יולטן פרום לצד המזרח עשרים אמה אמצעות טל רחב החצר שהיה חמשים רחב וסתימין הימא
לצפון טו אמה וכן לדרום טנא חמש עשרה אמה קלעם לכתף ייתמות לתקוע ולקטור צב טוש הירישת
בארץ שלח יאש צרוח מיתריהם חללים לקטור בגדי הסדר לכפות הארון והטולתן והמנורה והמזבחות
בעשת סילק מששת חח הוא תבטיע זה עתל נתון על זרוש והוא צמוד כומו כל זה בכנגד אותו מקום
לחטה יורעתינו פירשו כומו כאן מקום זמה וכל איש אשר נמצא אתו תכלת או ארגמן או שררות גלים או
תחשים כולם הביאו טונו את העצים היא היתה אומנות יתירה שמעל גצי העצים טונו אותן והנטיחו הביאו
וגו אר נתן מה ראו נטיחים להתנדב צמנכות המוצח בתחלה ובמלכות המטכן לח התנדב עתתה לח
כאן אמרו נטיחים יתנדב צמר מה שמתקדבן ומה שמחשרין אנו משלמין וכיון שהטלמו צמר את הכל
טנא והמלכה היתה דים אמרו נטיחים מה עלנו לעשות הביאו את אצו הטוהם וגו לכך התנדב צמנכות
תחלה יולט סתיעלעל מתחלה בחסרה חותמטם טנא והנטיחים כתיב חור צנה טל מרים היה אהל אב
מזבט דן מן הירודים טעטעים מצב הספחות והטוהו המקום לצליל למלכות בתו והוא מגול הטענים
לקיים מה טנא לח נכר טועלפע דל מדי העטדה יתיר מכדי צורך העטדה ויכל לח לשון מנעה והמלכה
היתה דים לכל המלכה ומלכות ההבאה הייתה דיים טל ששי המטכן לכל המלכה טל מטכן לעשות
אותה ולהתיר דים לשון רבים והותר כמו והכבד את לב והכות את מואב יועט בצלל לש טנתן נטעו
על המלכה יתיר מאחר החכמים נקראת על טמו נטב להות נטב הוא חלל וכן נטב טלס אצבשת
נטב נטב לעלות יהלוחין טל עצי טעים לכל רוח והחלל צמנע צמראות הצבאות צנות טרל היו בצך
מראות טמאורו בהן כשהן מתקטנות ואף אותן לח עכב מלכה לח נלדבת המטכן והיה מטה מואב בהן
מטע טעטוין לצד הרע אמר לח קבל אל חבצין על מהכל טעל ידיהם העמידו הנטים הלל צבאות רבות
צמנרים כשהיו בעלניהן יעטן בעטדת פרך צעדה הנכות ומולכות להם מאכל ומתה ומאכילת אותן
ונטלת המראות וכל אחת רואה עצמה עם בעלה ומטלתו בצברים אי נאה מומך ומתוך כך מבאות אותם
לדי תאוה ונזקקות להם ומתעצרות ויולכות טב טל תחת התשח שררתך והו טנאמר צמראות הצבאות
ונטעה הכיור מהם שהו לטום טלם בין איש לחטה להטקות ממים שבתוכו את טקינא לה בעלה יותעלך
טהן מראות ממש מירדירט צלעו טהר צמאר ונט התנפה טעטם ככר וגו יועט בה וגו יוכיר וכטו לח
הזכרו טם למדת טלח היה נחטטל כיור מאחר נחטטת התנפה כך דרטל תנאומא יאטר צבאו לח טח
נדבתם לעשת מקלש החצר כמדת קלש החצר חסלת ויקהל פרשת חלה תקומי

בערטה זו נאנו כל מטקל נדבת המטכן לכסף ולזהב ולנחשת ונמנו כל כלנו לכל עבדתי המטכן מטכן
טע עעמים רמו למקרא סתמיטכן טע עעמים צטע חורבטם על שנתותן של ישראל מטכן העצות עבות
לטרט טויתר להם הבה על מעשה העגל שהרי הטרה סכניתו צניהם יעבדת הלים תקודי המטכן וכלו
היא עבדה המסודה ללוים לטחה ולהוריד ולהקים איש איש למטחו הימקד עלו כמו נחמור בערשת נטוח
בד חיתמר הוא היה עקיד עליהם למסור לכל בית אב עבדה טעלנו ובעלל טן חורי טן חור לטה יהיה

לה ממש • לפי שממקום החנייה חזרו נמשש לך נקראו כולם יושבי • •

חמלת עקודי לפי שפרטתי מעשה האחד והחשן פקקים פקקים על שרש המיקראות
 ויש לפי זה צדירותן חזר כתי' מעשיהם יחד יחיד: כמין סינר רחש כרחש גבו של אדם ויותר ונצחו מכנר
 האצילים עד הארץ ויהחשב מחובר עם בראשו על פני רחש ולא במחש לא מעשה חורג ומחריך לבחן ולכח'
 כדי להקיף ולהגדיר עם והסתשת מחברות בסינר חמת למין ואחת לשמאל ומחוקות זו מזו שיער הדלות
 כתשים שכתוקפים יהיו כנגד הכתשים של כהן והן לשע קצות רחש של סינר והן כמין ראשית עשויות מימין
 האחד ארוכות כדי שיער לזוקקן למעלה אצל צוארו מיכן ומיכן ונקללה לפני כתיבו מיע והמטצות 4
 נתנוות בראשיהן לפני כתיש הכהן יוראשי שתי עשיתת הזהבנות במטצות וראשיהן השט צטיע טבעת
 שבראש העליון של אמצח חסן תלוי באחד לפניו על לבו ושתי טבעתנותם בכתשת האחד מלמטה בראש
 המחובר באמצע וכנגדן שתי טבעתנותן אחד בתחתיתו אחד למין ואחד לשמאל ופתיח תכלת רובם החסן והאחד
 מאצבעותיו של זה לפעשתינו של זה שלף יהא תחתנו של חסן נד מחזל לב להיות גדל ממנו ולהלן וחזר •
 חמלת ספר אלה שמות • טבח צמרומות • •

ויקרא אל משה

לב הדברות וכל האמירות וכל צוויים קדמה קרייה לשון חצה לשון שאלתכי הערת מטתמטין עם סגאמר
 וקרא זה לא זה ואמר קדוש אצל נבאי האמונות גדלה עליהם בלשון עראי בלשון טמאה ויקר אליהם לא בלעם
 שדומה לך כאלו מדבר עם הטמא • ויקרא לא משה • הקול הולך ומבוע לפניו וכל ישראל לא היו שומעין • יכול
 חף להפקות היתה קריה תלמוד למר וידבר לדבר היתה קריה ולא להפקות • ומה היו הפקודות מטמאות
 ליתן ריח למטה להתסכן בין פרטה לפרטה ובין ענין לענין קול וחומר להדיעו תלמד מהדיעו • חלנו למינע חת
 אהרן • ר' יהודה סן בתיקא חזמ' שלט עיזרה דברות נאמר דהורה למטה ולא אהרן וכנגדן נאמר שלטה עשר
 מישעין • לדבר חתו מדבר חלנו וידבר חלנו ונועדתי לך • כו בתורת כהנים יכול ישמש חת קול הקריה
 תלמוד למר קול לקול חלנו מטה שמשכל ישה לא שמש • מאהל מועד • מלמד שהיה הקול נפקק ולא היה
 יונא חזן אהלה יכול מיע סהקול נמוך תלמוד למר חת הקול • מהו הקול הוא הקול המיידי • קול יאצבח
 קול יא • שיער חרזים • אם כן למה נאמר מאהל מועד מלמד שהיה הקול נפק • יכוונא עין וקול כנש הכרובים
 נמשע עז החצר החיונה • יכול מיע סהקול כמורך תלמוד למר כקול שני דדברי • אם כן למה נא עז הרצ
 החיונה כיון שמיניעום היה נפק • מאהל מועד למר • יעיל מכל הבית תלמוד למר יעיל הכסרת יכול
 כלה תלמוד למר מנין טע הכרובים • לאמר • נא ואמר להם דברי כמנין • באת לכם הוא מיעד עיני טכן

מצאנו שכל שמחה ושלשים שנה שהיא ישראל במדבר כמאמר היו מן המרננים ואילך לא נתחמד הדבור עם
משה. שנאמר והיה כאשר תמו כל אנשי המלחמה ויודבר אל לחמר אל היה בדבור יצא צא ואמור להם
דבר והשיעור אם יקבלה כמה שנאמר וישט משה את דברי העם לא יאדם כי יקריב מכם. כטיקריב
בקרבת הגדה דבר הענין אדם למה נאמר מה אדם הראשון לא הקריב מן העול שהכל היה של אף אדם
לא תקרע מן העול. הבזמה יכול החיה תלמוד למה דבר ונאמן. מן הבזמה ולא כלה להוציא את הרועשות
הנרבע מן הבקר להוציא את הנבעד. מן הצאן. להוציא את המוקנה. ומן הצאן להוציא את הנענה שהמית
כשהוא חומר למטה מן הענין מן הבקר שאין תלמוד למור להוציא את הערפה. תקריב מלמד שהיא צאה
נדבת צער היא שלת קין המוציא הבזה מן המוצרות. וזכר ולא נקצה. כשהוא אומר למטה זכר שאין תל'
ולא עומטם ואחרונתם. תמים. בלא מוס. לא פתח אהל מועד. מטפל בהצאתו עד העזרה. מהו חו' יקריב
יקריב אהל. נתיב. צמולן. חו' בשאנו מינו שלת ראובן כשלת שמעון יקריב כל אחד צום מהוא
וכן שלת בחולן. ימכרו החולן זכרי שלת והרי הן שלת ותקרב כל אחת לזכ מה הוא יכול אהל.
נתיב. צמולן. חו' בשאנו מינו תל' נ' למור יקריבנו. יקריב חותי. מלמד שכושן חותי. יכול צעל כרחו תל'
לרננו. הא סוד כושן חותי עד שיומר רוצה אה. לפע יא ומדן חן סמיכה בצמה. על ראש השלה. להבא
שלת חובה למיכה. ישלה פרט. ולשת השף. ונרצה ל' לכפר עלו. על מה הוא מרצה אה תל' על כריתות
ומיתת בית. דין או מיתה. בדי שמים או מלקות. הרי ענטן חומר. הא חינו מרצה לא על עשה ועל לחו שנתק
לעשה. ישמע. והקריב הכהנים מקבלה ואילך מצות בהונה למד על הטחמה טכסירה צור. לפע יא בעזרה
והקריב. א קבלה שהיא הראשונה ומשמע לשון הולכה. למדנו שתייהן. צנ חהרן. יכול הללם. תלמד למור
הכהנים. את הדם. וזרקו את הדם מה תלמוד למור דם דם להבא את שנתערב בין צמנו בין שאנו צמנו
יכול אף צמולן. חו' בעתאות העממות. חו' בעממות החיצונות. שאלו למעלה והיא למטה תלמוד למור צמולן
אחר. דמו וזרקו. שמד למטה וזרק מן הכל. לכויל המוציא למטה מחוט הסקרה כנגד הזוית נאמר סבב
שהיא הדם טיהן בל' רוחות. חו' יכול יקפנו. בחוט תלמוד למה וזרקו. וידו חפטר להקף צריקה. חו' וזרקו יכול
זריקה אחת תלמוד למור סבב. סבב נותן. פתי מתנות. חו' ארבע. אשר פתח אהל מועד. ולא צמון שהוא
משחק. והפעם. מה תלמוד למור השלה. לרבות את כל השלש להפטם ונתיח. חותיה. לתיחיה. ולא נתחיה
לתיחיים. ונתיח אה. חפ' טוירדה מן השמים מזה להבא מן ההדמם. צנ אהרן הכהן. כשהוא צביהנו הא
אה עצה. צבדי כהן הדמם. עבדתו פסולה. את הנתחים את הראש. לש שאין הראש בכל העטם. טכבר
היותו בשחיה. לשכך הונדך למותו לעצמו. הפדר. למה נאמר למדך שמעלה עם הראש. ומכמה ש את
בית השחיה. וזהו דרך כסד מעלה. אשר על המוציא. שאלו יהו הגזירין יוצאין חוץ למערכה. ישלה. לטם
שלח. יקעירנו אשה כשישמענו הא שחטנו לטם האש. וכל אשה לשון חס. נחוח. נחת. רוח לפע שאמרתי.
ויעשה רצו. וחס מן הצאן. ח' מוסף על ענין ראשון. ולמה הונדך להפסיק לכתף רוח למטה להתסמן בין
פרשה לפרשה. מן הצאן ומן הכסבים ומן העדס. הרי לו מישטן פרט. לזקן ולחולה ולמזהם. על ידך המוציא
על דל המוציא. צמנה לפע יא. ואין צמון בצמה. מן השף ולא כל השף. לפי טל תמים זכר צבקר צבטבים
וצבטים. תמותות וזכרות צמה וזן תמותות וזכרות צששית. יכול אף מחמר אדן תלמוד למה מן השף תורים
גדולה ולא קטנם. צי יונה. קטנם ולא גדולם. מן התורים חו' מן צי. חונה. פרט. לתחלת ציהוב טבחה ושגיה
שפמול. שגמול הוא חזל צי. יונה וקטן חזל צי. תרין. והקריב. חפ' פרידה אחת יבא הכהן. וילק. שלא
תהא המלקה בכל לא בעצמו. חו' כהן קוצן צצפרנו. חו' ממויל השרף וחיותך המערכת עד שמינש.
למינש. וקוצן. ונמזה דמו. לפי כי מין אהם. כי אהם המין. כצבט בית השחיה על קיר המוציא והדם מתמנה
וזרד. ונולק והקטיר ונמזה אהפטר למור כן מחמר שהוא מקטיר הוא מזה. לא מה הקטרת הראש בעצמו

בצמחו והגוף וכולו נמשך המקרה מסורס הוא זמלק והקטיר קודם הקטרה ונמצה דמו בצד והסיר את
מזרחתי מקום הראי זה הזפק בצונתה יעם בצ משה ינוצה הוא לשון דבר מאוס יוכן כי נצו נכ נש וזה
שתרגם אנקלם בצאבלה וזהו מדדשו של אבא יוסי בן יוחנן שאין נטול את הקרקעין עמה ורבותיה אחר
קודר את הזפק בצמין כשן ארובה ונטול עם הנצה ששל השר בצעל ברהמה שחינה אובלת לא על אבס
בעולה נאמר והקרב והכרשם ירחן צמים והקטיר כשף טזון מן הגל אכל המוצח קדמה צינורו של
כצו ג מקום הדטן מקום סמיתטן עם תרומת הדטן בכל בקר ודיטון מוצח הפנימי והמורה וכלם נבלש
טם וטסע אין טסונו לא קרעוכן הוא בצמטון ויטסעו כטסע הגבי בצכטו יעם כטפו אינו צדיק למרוע
כצט יוצתו כטפו ינוצה ממש והלא אין לך הדוע שמרית רוח כטפס כשרשם ואין נעשו קצה עלו ומה אמר
הכתוב קרוב יקריב כמי שיהא המוצח טצע ומהודר בקרצו של עני לא יציל אינו מפרקן בעצמן לשתו
חתיכות לא קורש מעט נאמר צשף רוח נחוח ונאמר בצרהמה רוח נחוח למר לך אחד המרצה ואחד
הממשט ובלבד שיכחין את לצו לשמים נעם כי תקריב בכל קרצות גדבה לא צמנחה מי דרכו להנדב
מנחה עני אמר הקב"ה מעלה חט עליו כאלו הקריב נעשו סלת יהיה קרצו יהיו הריו על מנחה סתם מוצח
הסולת שהיה הראשונה בצמנחות וצמקצת כשהיא כוללת כמו שמשרט בענין לשי טנאמרו כאן חמט מינ
מנחות וכולן צמנחות קודם קמינה חון מוז לכך קרוייה מנחת הסולת סלת אין סלת לא מן החטין טל
סנת חטים ואין מנחה פחותה מעשרון טנאמר ועשרון סלת למנה יעשרון לכל מנחה ויזק עליה טמן על
כולה וצתק עליה לצנה על מקצתה ימנח קומץ לצנה עליה לצד אחד ומה ראיה למד כן שאין רבי אלא
למעט דא טמן על כולה מעט שהיה בכלל עמה ונקמץ עמה כמה טנא מסלתה ומטמנה ולסנה על מקצתה
שאנה לא בכלל עמה נקמץ עמה טל על כל לצנתה של אחד טקמץ מלקט את הצנה כולל מעלה ומקטיר
ויזק ונתן והציחה מלמד שיציקה ובלילה כשרה צר הכהנים וקמץ מקמצה ואיך וקמץ מטס ממיקום טל
טרגל הד שמוטת למדך הקמינה כשירה בכל מקום בעירה חף צמחות עשרה חמה של מקום דריות
רגל ישראל מלך קומצו יכול מחמץ מצבצב ווצח לכל צד תלמוד למד לו בצמקס אחר יהרים ממנו בקומצו
אין לך כשר לא שבתך הקמץ בלבד אי בקומצו יכול חסר תלמוד למד מלך יהא כיצד חופה טלש אצבעתו
על פס ימי זהו קומץ לשון העברית על כל לצנתה יהא הקומץ מלך לצנתה והקטיר חף לצנה בקטרה
מלך קומצו מסלתה ומטמנה הא חס קמץ ועלה ביח גרער מלך או קורט לצנה פסל אוזכרתה הקומץ
השלה לצנה הוא זכרון המנח טע נזכר בעלה לעובד ולנחת רוח לאהרון ולצטו כהן נטול חלק בדחט
טלש במחלקתו והדוע במחלקת קדש קדשים הוא לכם מוחט יא אין לכם חלק בה לא לאחר מיתות
האסים וכי תקריב טנאמר הריו על מנחה מאפה הנור ולמד הכתוב שיבא או חלית או ריקין החלית
בלילת והריקין משוחין ונחלקו רבותיו צמטיחותן יש או מושחן וחודר מושחן עד טכלה כל הטמן טבלג
טכל המנחות טשטן לג טמן יוס או מושחן כמין כי מיתת כזה וטאד הטמן טכל להטט בעט עצמו מה
תלמוד למד צממן צממן טע פעמים להכסיר טמן טע וטלשו היוצח מן הדיתים ואין צדיק טמן ראשון אלא
למורה טנאמ טו דן וטטט צמנחות כל האטות למע קמצות וקמצות על ידי פתיחה כלין צמות עשר עשר
חליתו והאמור בה ריקין צה עשר ריקין ואם מנחה על המחצת טאמר הריו על מנחת מחצת וכל הוא
שהיה במקדש טאושן ש מנחה זו על האור צממן והכל אינו עמוק לא צף ומעטה המנחה שבתוכו קטה לשי
מתך שהיא צף האור טורף את הטמן וכולן טשטן מתכות טמן יציקה ובלילה ומרון טמן בכל קול לעשייתה
סולת בלילה צממן מלמד טסללן צשטן סלת פתות אורת פתים לרבות כל מנחות הנאשות קודם קמינה
לפתיחה ויזקות טמן מנחה לרבות כל המנחות לציקה יכול חף מנחה מאפה תלמוד למד עליה איצו
את החלית ולא איצו את הריקין תל מרחטת כל הוא שהיה במקדש ועמוק מתך שהיה עמוקה טמנה

צער לתורה ואין האור טורח לשכך מעשה מנחה העשוי לתוכה רוחשין כל צדך רך על ידי מטקה נראה
כרחוק ומצנע. יאסר יעשה מלה מיוחד מן המיטין הלל. והקריבה צעלה א הכהן והבטיה הכהן א המוצח
והבטיה א המוצח מצעה לקרן דרומית מערב' של מצבה. את אסרתה. הוא הקומץ. וכל דבש כל המתקת
ערי קריו דבש. קרבן ראשית תקריב אותם יומה יס לך מן האור או מן הדבש שתי הלם של עשרת. על
חמן תאמנה. וצבורים מן הדבש. כמו צבורי תאטם ותמרים. מלח ברית שלהך. שהצבית כרותה למלח
מטטת ימי בראשית שהובטחו המים התחתנים לקרב צמזבח צמחן וטטק המים צחג. על כל קרבנך. על
צמח ועף ואמורי כל הקלע' כולן. וואם תקריבוהי אים מטמט בלטון כי שהרי אין רשות צמזמח השמר
הכתוב מדבר שהיא צחה חוצה. וכן אים יהיה היובל וע' צמזמח צבורים. צמזמח השמר מדבר שהיא צחה
איבה. בצעית בטול התבואה ומן השערים היא צחה. נאמר כאן איבה ונאמר להלן כי השערה איבה
קלי. באת שמימינן אותה על האור צאבה של קלים טאלנן כן אינה נטחנת צרחים לפי שהיא לחה. גרש
כרמל. גרסה בצעדה לחה. גרש. לפי שטורה ועמינה צרחים של גריסות כמו ויגרם צחנן טע. וכן גרסה
טפי. כרמל. בעד הכר מלח שהתבואה לחה ומלחה צקטין טלה. ועל כן נקרא' המלכות כרמל. וכן כרמל
צקלנן. טלמים. שמעילן טלם צעלם. טלמים. טיט צהן טלם למצח ולכהנס ועלעלם. ואת כל החלב
להבא חלב של הקבה. צברי ר' ישמעאל ר' עקיבא אומר להבא חלב טעל הרקין. כסלם. עלנקט. שהחלב
טעל הכלות. כיזה צמחה היא בעצה הכסלם והם למטה וזהו החלב מוחת המתנס טקורין לנדבטג בר'
לפן הנראה למעלה בעצה הכסלם. וצתחתיתו הצער חופתו. היותה. הוא צופן המטך טקורין איבדט
ועלפון ארמי נקרא חצרה על כדף. על הכד. טעול מן הכד עמה מעט. וצמקום אחד חו' ואת היותה
מן הכד. על הכד ועל הכלות. לבד מן הכד ומן הכלות. יסירנה לנו על העלה. למדנו שהקדים עליה
התימד לכל קרבן המוערה. אים כטט הוא מקריב. לפי שיש צאמורי הכטט טאין צאמורי העט שהכטט
אליה קריבה לכך נחלקן. לפי פרטיות. וזרקו שתי מתנות טהן ארבע ועל ידי הכל הוא זורק ואינו טותג.
צאצבטלח חטאת. חלב המוצח טט. ומהו זה הלית תמימה וע' לעומת העצה. למעלה מן הכלות היוענות
לחם איטה. לחמו של אט. לפי צעה לחם. לפי מלכל. וכן נטחיתה טן צלחמו. עבד לחם רב. לפי חוק שטס
לחם. יחית שלם. משרט בתורת כהנס. וכל הפסוק. מכל מצות יא. פרטו רבותיו אין חטאת צלח אלא על
דבר שזמנו לנו וצרת. מחתה מהנה ממקנת אחד מהן. כגון הכותב טס משמשן נח מנחור דן מדעל. אים
הכהן המטח יחטא לחטמת. מדרשו אינו חייב אלא בהעלם אחר טענת מעשה כמה טנאמר לחטמת העט
ועלם דבר משען הקהל ועשו. ועטעו לפי הגדה כשהגדול חוטא לחטמת העט היא. טזה טהם תלני' ט
עליהם ולפתול. בעדם נעשה מקולקל. ער. וכל זקן תלמוד למר טן. אי טן וכל קטן תלמוד למר ער. ה
כבד זה טן טלם טעם. א אהל מועד. למטכן וצבת השלמים להיכל. את פט ערכת הקדש כגון מקום
קיוטתה מכות בין הצדים. לח היו טענשן למים צתרת ואם נעט נעט. ואת כל דס. סיורי הדס. ואת כל חלב
פרי חלב היה למר ער מה תלמוד למר לרבות ער יום הכערים לכלות וחלבם ויותרת. החטאת. להבא
שערי ע' לכלות וותרת. ידים ממנו מן המחובר טנא יתחיהו קודם הטרות חלב. יתרת כהנס. כאטר
יורם. כאותן אמו המטטטין בטור טור צח השלמים. וכי מה פרט צצח השלמי' טלח כאן לקיטו לשלמים
מהשלמים לעמן חף זה לשמו. ומה שלמים טלם לשלם חף זה טלם לשלם. וצחטיות קדשים מצריכו למוד
הימנו טאין למדין למד מן הלמד כקדשים צתק או זהו מקומן. על הכד על הכלות על כרשו ועל ראשו כלן
לפן תפתהן כמו מוצב. א מקום טהור. לפי טיט מצחן אשר מקום מוכן לטומאה להטלך אצטם מנעשת
לבת הקברות. הוצרך למר צה צמזמחן למחנה זה טהוא מחזן אשר. טיהא המקום טהור. מחזן למחנה
חזן. לפי מחות. וצבת טלמים חזן אשר כמו שפרטו צמק יומא וצמנה דרין א טכך הדטן. מקום טטפכין

טעפצן דעסן המסולק מעל גב המוצב כמו טוף והוציא את הדטן א מחוז לירנה יעל טעך הדטן יטרף
יזין תלמוד למר מלמד טאט' אין טס דטן עדת ישראל לאו טנה דרין וועלס דבר יעש להורות צארת מכל
כריתות שבתורה שהיא מותר הקהל ועשו יעשו הצטר על פיהם את פני התרכות ומעלה הוא איו את
פני תרכות הקדט מטל למך שפחה עליו מדינה אם מיעטה פחה פמלף טל מיתקיים ואם כולה פחה
אין פמלף טל מתקיימת אף כאן כשטא כהן מטיח עזאין קדושת המקום על המקדט ומטאטאין כולם חס
ועלם טטתלקה הקדטה יסוד המוצב אשר פתח אהל מועד זה יסוד מערב טהוא כנגד הפתח ואת כל
חגב ידים יעע טלף שרש כאן ויתר וטרי כלות למדין הן מועטה לפר כאטר עטה ועמרי ומעט מה לף
נתפרטו ט תנף דב ר' יטמעל מטל למך טעע על איהב ומעט צטר חוטו מעט חצתו ועטה לפר זה כאטר
יעה לפר חצתו כמו שמשרש בצפר כהן מטיח והבא ותר וטרי כלות ששרש טס טלף שרש כאן של
צמנות העבודות ללמד טאס חסר אחת מן המתנות פסל לפי טמטיו צניתין על מוצב הריטן טנת' צמתיה
אחת כבד הנצרך למ' כאן טמיהנה אהת מהן מעבדת אשר נטיף יחטא לטן אשרי אשרי הדור טהנטיף
טל נותן לב להבא כפרה על טענתו קל וחומר על זמאטיו או הודע כמו אם הודעה רצה או שמשט בלטון
חס ואם בלטון או יכן או נועכי טור ננח הוא הודע אלנו כשטא סבור היה טהוא היתר ולחחר מיכן
ניתבר ל' אטור צמקום חטרי יטחט את השלה בצטן טהוא משל לעלה חטאתהו אטמו כטר טלף אטמו
פסול ואת למנו טירי דס כחלב צח הטלמים כאותן אמורין המשרטין בענו האמור בלמים וטחט אות
לחטאתי טתהא שטיטה לטס חטאת כאטר חסר חלב הכטט טנתנדט אמורין בלטה אף חטאת כטהוא
צאה כבטה טענה אלה עם האמורין יאטי יא על מרותה האט העטיות לטס וטמעה קיל אלה בצצר
טהוא ער יו טהטטטטטו טטענה אם זדטל עלות טיער ויעד לו או נטס כיתענע לחחר הטומאה היתר יא
קדטס או יכנס למקדט טהוא דבר טדוטו כרה צמטת טטענת דרטון כן וועלם ממנו הטומאה ואטס
צאכילת קדט או צאת מקדט צטומאה אטס יז טומאת מת לכל טומאתי לרבות מנע זין וזאת אשר
יעמא לרבות זין וזאת אשר יעמא לרבות הננעב טעל נדה צה לרבות טלנעב טעל שף טהור ולף ידע
טטכח הטומאה ואטס צאכילת קדט או צאת מקדט צטפתים ולף צב לרדע לעצמו או להטיט להטיט
עצמו כטן חוכל ולף חוכל יאטיין ולף אטיין לכל אשר יעמא לרבות לפעצער וועלם ממנו ועבר על הטטעה
כל אה קרבן עולה ויורד המש כאן יאכל טטענה טיש צה כשרת ממון אינה צקר טן זה לא צאטס והקריט
את אשר לחטאת ראטנה חטאת קדומת לעלה למה הדבר דומה לפרקלט טככט לרבות ורצה פרקלט
נכט דרון אחריו ולף יבדיל אינו מולק לא סימן אחד שרף הוא גצה הרחט המטועץ לצד הצומר מול
שרף מול הרואה את השרף הוא חורך כל אחורי הצומר והזה מדס חטאתי בעלה לף הטשן לא מצוי
ובחטאת החה ומצוי אוחז בעץ ומתיץ והכס נתי נהולך למוצב חטאתהו לטמה כטירה יטלף לטמה
פסולה כמטעט כדת האמורה בעלת השף טל נדה צר חטאתהו כי חטאתהו היא ולף צדן טיהא
קרצה מהזר חטאתהו נקמנה ונקטרה לטמה כטירה טלף לטמה פסולה וכפר עליו הכהן על חטאתו
אטר חטא כאן טנה הכתוב טהרי בעטיות ובלת נאמר מחטאתו וכאן בלל ללת נאמר על חטאתי
דקדקו רבתינו מכאן טאס חטא כטהוא עטיר והעריט משנת לכטבה או לשטרה והעע יבא ממקצנת טתי
תעריט הפעריט משנת לטתי תעריט והעע יבא ממקצנת לעטירי האתיה העטירות ויבא עלהן ויבא קרבן
עטיר לכך נאמר על חטאתי מאחת מלה מאחת מטלס כפרות החמורות בעען חו בעטירות או בללת או
בלל ללת ומה תלמוד למ' טיכיל החמורים טבהס יהיו בכטבה או שטרה והקלן יהיו בעץ והקלן טכקלן
יהיו בעטירות האתיה תלמוד למר מאחת מלה להטות קלן לחמורין לכטבה אם הטינה ידס ואת החמורין
קלן ולעטירות האתיה בלל ללת והיתיה לכהן כמנחה ללמד על מנחת חטאת טיהיו טירה נאכלן זה לש

פשוטו ורשעותו דרשו והייתה לכהן יואם חטא זה כהן הוא תהיה לו כחטא מנחות נדעות כהן שהוא בכל
 תהיה לו תחלה כי תמשל מעל יחזן משלה בכל מקום לא שנוי וכן הוא אומר וימעל בלאי אבותי ויזא
 אחריי בלאי עמי הארץ וכן הוא אומר בצוניה ומעלה מעל ונחמה בענגה מקדשי יא טענה מן ההיקדם
 זהבן הוזהר באמר כאן חטא ונזמר חטא צברומה ולא ישאון עליו חטא ימה להלן הזהיר חף כאן הזהיר יח
 מה להלן לא הזהיר לא על האוכל חף כאן לא הזהיר לא על האוכל תלמוד למר תמשל מעל דעה קדש
 המיוחדים ישאון קדשים קלים יחיל לשון קטה וכמו את חיל הארץ לקח יחף כאן קטה בין שתי טעם צערך
 כמף בלשנת שקלים ישיהא טה שתי פלשם ואת אשר חטא מן הקדש ושלם יושל קרן וחומש להקדש ולא
 יישאם יזהיר י הענין מדבר צמי שהוא צא ספק כרת לזו ולא יישאם עבר עליו ואם לאו וכגון חלב וטמון
 לקטו וכסדר הוא טענהם התר ויכל את החמת אחרו לו אחת של חלב טב ולא יישאם ח של חלב אם לזו
 הרי זה מביא חטא תלי ומתן עליו כל זמן של הודשע שזכאי חטא יואם יודשע לאחר זמן יבא חטאת ולא
 יישאם ונשא שנוי ר יוסי הגלילי אומר הרי הכתוב ענש את מי שלח ידע על אחת כמה וכמה שיתעו את
 מי שדע ר יוסי אומר אם נעמד לדעתהם סכרן של צדיקים צא ולמד מאדם הקדמות שלח נטעה לא על
 מצות עשה ועבר עליה ראה כמה מיתות נקטמו לו ולדורותיו ובי אי זה מדה מרובה טובה חו של שרענות
 היו אחר מדה טובה אם מדת שרענות ראה כמה מיתות נקטמו לו ולדורותיו מדת טובה מרובה הוטב לו מן
 העול והנזירות והמתענה טוב הכשרים על אחת כמה וכמה טובה לו ולדורותיו עד סוף כל הדורות ר
 עקיבא אומר הרי הוא אומר על ש טעם עדים או ג עדים יאם מתקיימת העדות בטוב למה פרט לך טענה
 לא להבא שלישי להחמיר עליו כאל הושל ולתענות לו ענש ואמה צא לו אם כך ענש לטפל לשברי עברה
 כשדרי עברה על אחת כמה וכמה שטלם טבר טוב לטפל לעשי מצוה כשש מצוה ר לעזר כן עדיה
 אומר כי תקנור קניך בצדק וטכחת עמר בטלה וכו למען יצרכך יא קצת הכתוב צרכה למו טבא מצוה
 לזו בלא ידע אומר מעתה היתה המלש צרורה צנפשו ופעלה ממנו ומצאה העני ונתפרנס זה הרי הכתוב
 קובע לו צרכה צערך לחטא צערך האומר למעלה אשר ענג והוא לא ידע יא חס ידע לאחר זמן לא
 נכתב לו בחטא זה עד שיבא חטאת הו למה זה דומה לעגלה ערופה שנתעברה ואחר כך נמצא ההורג
 הרי זה יורג יאם הוא אדם אדם הרחשן כול קמץ שיתם והאחרון חזק קמץ וחזיו פתח שהוא לשון פעל
 ואם תאמר מקרא שלח לצורך הוא כצר דרוש צערות כהנב אדם אדם יא הוא אדם טפה חרופה שיהא
 יחיל כן שתי טעם יסל שאט מרבה אדם כזר ואדם תלי תלמוד למר הוא נפש כי תחטא אומר ר עקיבא
 ומה תלמוד למר ומעלה מעל בלא יא טבל המלה והלה והנושא והנותן והנושא אינו עשה לא בעדים
 ונטער לשכך כשהוא מכחש בעדים ונטער בשלישי שצטטה בתאומות י טעם צדו ממון להתעסק
 שובמלה יאו בגל שגל מיזו כלם יאו עסקי הוא טבר טכיר וכחש צה טכער על אחת מכל אלה אשר
 יעשה האדם לחטא ולהטעיל על טבר לכשרה ממון כיוחטא ואדם כשהיה צנצמו לטב בתעובה ולעת
 ולהורית כי חטא ואדם יבראש הוא הקרן ראש ההמון יא אשר הוא לו למוי טהמון הוא טל יתגנו
 חמלת ויקרא ערשת טו את אהרן

זו יחזן זו לא דרוח מיד ולמרות יא ר טמען צותר היה הכתוב צריך לזרז מקום טיט ש הרקן כס זאת
 תורת השלח הרי הענין הזה צא למד הקטר חלבים וחיברים ישיהא כשר כל הלכה ולמד על הפסולין יח
 זה שלח יד ואי זה שלח לא יד טכל תורת למד תורה אחת לכל השלם ואחיל פסולט טחם על לא ידע
 היא השלח ימיע את הרובצאת הנרבעאכזא צהן טל היה פסולין צקדשים טנפסל קודם טצאו לערה

לעדה' ממ צד יהיה ה'תעב' ומה תלמד לו' מזה שתהא כמדתי על גשרו' שלח יהא דבר חנוך צניתי' והריט
את הדטן יהיה חותה מלח המחיתה מן המאזכלות הפעמות ונתקן צמדחו של כצע' יהדטן אשר תאכל
האט את השלה ועשהה דטן' מאותו הדטן ירים תרומה וטמו אזל המצח' ופעט את בגדיו' אין זו חובה לא
דרך ארץ שלח ילכך בגדים שהוא משמש בהן' צה ונאזה הדטן' בגדים טבעל צהן קדרה לא מיוצגהן כס
לרט לכך ולצע בגדים אחר' עמותן מהן והנחיא את הדטן הצסר בפתח כשהוא רצה ואין מקום במערכה
להנחיא מוצתו משם ואין זו חובה בכל יום לא התרומה חובה היא בכל יום' והאט על המוצח תוקד' ס' אט
תמיד תוקד' מלך נדרטו במסכת יומא שחלקו ר' עתינו צמטן מערכות שהיו טס' וערך עלה הכהן ישלה
המז' יהא תקדים' ח'ל'ב השלמים' אט יצאו טס שלמים' ור' עתי' למדו מאין שנאמר שנת הדקר השלם כל
הקרבנות כלם מאין שלח יהא דבר מאוחר לתמיד של בין הערבים' אט תמיד' אט שנאמר צה תמיד הוא
טאולקק את הקדוה שנאמר צה להעלות נר תמיד חף הוא מעל החינוך תוקד' לא תכבה' המכבה חט מעל
המצח שער צעט ואין' זאת תורת המנחה' תורה אחת לכלן' להטשטן טמן ולבנה שער צעט ואין' זאת
תורת המנחה' תורת אחת לכלן' להטשטן טמן ולבנה האמורין צעטן סיכול' ל' טעשנות טמן ולבנה אלא
מנחת ישראל שהיא נקממת מנחת כהטס שהיא כלל' מכן תלמוד' למה תורת' הקרב אותה' יהא הנשה בקרן
דרומה מערבית' לפי יא' יהא מערב שהוא לצד הרוח' בקומצו שלח יעשה מדה לקומץ' ימסות
המצח ומסמנה' מכאן שקומץ ממקום שנתרבה טמנה' ואת כל הלבנה אשר על המוצח והקטר' ימלקע
לבנה' לאחר קמצה ומקטרו' ולש' שלח שרט כאן לא צאחת מן המנחות שיקרא הנוצר לשנות פרטה
לכל' כל המנחות כמטשטן' צמקס קדוש' ואי' זהו צמצד אהל מועד' א פע המוצח לא תאפה חמוך חלקס
אף השירים אסודים צמימוץ' כחטאות כאטס מנחתו טעף הרי הוא כחטאות' לפי' קמצה שלח לשמה פסולה
מנחת נדע' הרי יהא כאטס' לשכך קמצה שלח לשמה כעדה' כל זכר ואש'ל פעל מם למה נח' אט לחילת
הרי כצד אמור' לחס' להא מקדסי הקדשים ונ' לא לרבות בעל' מומין צמחלקת' כל אשר יעט' קדשים'
קלס או חולץ' טעש צה ויבלש ממנה' יקדשו להיות כמזה' שאס פסולה יעמל ואס כעירה יאכל כחומר'
המנחה' זה קרבן אהרן ועינו' אף הדונעות מקרי' בין עשרית החיפה צום טהן מתחנכין לעבודה אהל כהן
צול' בכל יום כמו שנאמר והכהן המשיח החתם מצטו' מרצבת חלטה צרותחין כל צדכה' יתפשט' אשייה
אשיות הרבה אחר חלטה' אותה וחוזר ומטנה צמחצת' מנחת פתיס' מלמד טעשנה עתיתה' המשיח
צדתו מצטנו תחת' לכל תקטר' אין נקממת' לה' שירה נאכלן לא כלה כלל' וכן כל מנחת כהן של נדע'
כלל תהיה' לכל' כולה טה לגעה' המחטאות אותה' השער עם דותיה טהיא נעשית מחטאות על ידו' המחטא
אותה יאכלנה' הראוי בעבודה' יצא עמא צעטת זריקת הדס טאיו חלק צצטר ואי' אפשר' למה טאוסר שאר
הכהנע צאכילתה חוץ מן הזורק דמה שהרי נאמר למטה כל זכר ככהנע יאכלנה' כל אשר ינע צצטרה
יעבל דבר אוכל אשר' יעניבלש ממנה יקדט להיות כמזה' אט עמול תעטל ואס כעירה תאכל כחומר'
טצה' ואטר יזה מלמה על הצד' ואס הוזה מלמה על הצד' אות מקום הדס טצצג אשר יזה עלה תכצט
צתך הערה' אשר זה יהא נזה' כמו לא ינה' ארץ' יהא נעו' יטער' לפי' שהצ'עיה טצצ'עיה נעשית טוית'
הוא העין לכל הקדשים' ומורק' לטון תמרוקי' נשים ומורק' נטף' למנט את צלעיתו אהל כל חרט' למק
הכהן' כאן טאין וצח מידי אטו' לשלם' כל זכר ככהנע יאכלנה' הא' למדת טה מחטא אותה האמו' למעלה
לא להנחיא שאר כהנע' לא להנחיא טאיו רחי' לחטו' וכל חטאות' שאס הכנע מם חטאות החינוצה' לשם
עבולה' קדט קדשים יהא קרב' ואין תמורתה קריבה' ואת כל חלנע' עד כאן לא אמורים צאטס' לכך הנוצר
לפרטס כאן אהל חטאות כצ' נתער טה צה עברטת ויקרא' את ה'יה' לפי' שאטס אינו צח' לא חיל או כצס'
ואל וצס' נצרים צאלה' אטס' הוא' עש' טינתן טמו ממו' למד על אטס' שמתו בעלנו' או שנתכפרו' בעלנו'

עליון ארץ עשמה להחיות למי שיש עליו קין המצוי. אם שחמו סתם אינו כשר לשלח קודם שנתקן לרעה ואינו
צד לאמר על האדם שיהיה פשוט שלא לשמו כמו שדרשנו הוא הכתיב צחמות לש שהאדם לא נאמן א האדם
הוא לא לאחר הקטרת ואימרוק כשר יקדש קדשים הוא יצירת כהנים הוא בלדש יתורה אחת לכם בצבר
הזה יכתיב אשר יכתיב ים הראוי לכתרה חולק עם פרט לנטיל יום ומחוסר כשרים ואונן. אשר הקריב
לכתן ל יהיה פרט לנטיל יום ומחוסר כשרים ואון שאין חולקין בשירות. לכהן המקריב אותה יכול ל לצד
תל' לכל צד אחרן תהיה יכול לכלן תלמוד למר לכהן המקריב. היא כמד לכתוב אצל חס שמקריבין אותה
בלילה בשמן או מנחת נדבה. וחרכה או מנחת חטאת ומנחת קטנות שאין בה שמן. אם על תודה יקריבין אם
על צד הודאה יעל גם עשניה ל כגון יורדי הים והולכי מדברות. וחששי בית האמורין. וחולה שנתרפא
סדן צריכין להודות. וכתיב בהו מררי הים צאנות מו ליל חסמו וכו' וכת' ויצו וצדי תודה יום על חרות
משלו בדר שלמים הלל שלמי תודה שמן וטענות לחם האמור צעני ואין נאכלת. לא לום ולילה כמו שמשרם
כאן יקריב על צד התודה ארבעה מיני לחם חלת ורביבה שלשת מיני מזה. וכתיב על חלת לחם
חמין יקריב קרבנו וכל מין ומין עשר חלת. כך משרש צמחות ושישרק חמט שאין ידוע למחות. שהן טע
מדבריות עשירים עשרון. מרבת לחם חלעט ברותחין כל צרכו יקריב קרבנו על צד. מביד שאין לחם
קדוש קטנות הגוף לפתל בוצה ובעטל חס וצחאת לחולן צעמון על שיחמו הצד. אמר מכל קרבן לחם
אחד מכל מין ועול תרומה לכהן השבד עשיתה והשאר נאכל למעלם חוץ מחזה ושוק טעם כמו שמשרם
למטה התפתח חזה ושוק. בשלמים והתודה קרויה שלמים. ביום קרבנו יאכל. וצאון צדחה זמן לחמה וצטר
צדח תודת שלמו יש כאן רביעין הרצה להרבות חטאת ואשם ואיל בדר וחבנת ארבעה עשר שיהו נאכלין לום
ולילה. לא יבא ממנו עד צקר יאכל הוא כל הלילה. אם כן למה אמרו על חנות כלי להרחיק מן העברה וחס
בדר או נדבה שלא יהיה על הודאה של גם אינה טענה לחם ונאכלת. לפי מיום שמשרש צעני ומחותר
והנותר ממנו ביום הראשון יאכל. או ייתרה היא וט כמוה הרצה במקרא כגון ואת בצד צעני ואיה וענב
וכגון תתן וקדש וכתב מרמס. וחס האוכל יאכל ונע צמחטב צמחטת לאוכל בשלמי הכתי' מדבר אצל עהוד
שאכל את הממא אינו ענוש כרת לא אזהרה. והבשר אשר יעט צבל עמא לא יאכל ואזהרת עמא שאכל
את הממא אינה משרטת מן התירה לא חכמים למדה מגירה טיה. שלש כריתות אמורים באוכל וכול
אם אכל ממנו בשלמי יתפל למשרש תלמוד למר המקריב לא יחטב בשעת הקדצה הוא תתפל ואינו תתפל
בשלמי יוכן שרשעו בשעת לא תעלה אזהר צמחטב. ואם חטב תעגל יהיה והנפש האוכלת ממנו תשעל בתוך
זמן שנה תשא. והבשר של קדש שלמים אשר יעט צבל עמא לא יאכל. והבשר לרבות אצד שיצא מקצותיו
שהעמי מותר. כל מהור יאכל בשר מה תל' לפי ט' דם וצחין וצחין והבשר תאכל יכול לא יאכל שלמים
לא העולם לכך נאמר כל עהוד יאכל בשר ועומאתו עליו. צעומאת הגוף הכתי' מדבר אצל עהוד שאכל
את הממא אינו ענוש כרת לא אזהרה. והבשר אשר יעט צבל עמא לא יאכל ואזהרת עמא שאכל את
המהור אינה משרטת מן התירה לא חכמים למדה מגירה טיה. שלש כריתות אמורים באוכל קדשים
צעומאת ודרשום רשתים בששבת אחת לכלן ואחת לערש ואחת ללמד על קרבן שלה ורד שלא נאמר לא
על עומאת מקדש וקדשו יעשה לכל מלכה צד ולמד על החלב שאינו מממא עומאת נבלת. ויאכל לא
האכלהו יאמרה תורה יצא איסור נבלה וטרפה ויחול על איסור חלב שאם אכל יתחייב חף על לאו של
נבלה ולא תאמר אין איסור חל על איסור. והאומר אין איסור חל על איסור דרש לא תאכלנה הוא מישעל
כאן גזר ש אצל בעלמא לא יחול איסור על חביו. לשף וצדמה יערט לדם דבם וחגבם. צבל מוטשתיכם
לש שהיא חובת הגוף ואין חובת קרקע ונבחה צבל מוטשתי. וצממכ קידושין צממכ ראשון מער' למה הוצרך
לומר ידיו תבאנה ע' שיהיה העולם מלמעלה והחלב והחזות נתתן בה וד כהן מלמטה. ומעשין את אשר

חשי יא ומה הן האישיות את החלוצים על החזה יבאנו בטמא מכות המעבדים ינתן חלוצים על החזה וכטונתנו
 לד המטף כמות החזה למעלה והחלב למטה וזהו האמור במקום אחר • שוק התרומה וחזה התנופה על
 אש החלוצים יבאנו להטף ולחחר תנאפה נותנן לכהן המקטיר ונמצא חזה למטה וזהו טעם ושימו החלוצים על
 החזה ויתקטר החלוצים • למדנו שלשה כהטם זקוקין כך מש' בצמנות את החלוצים על החזה יבאנו וזהו החזה
 למה מביא להטף חותה הוא מביאנו ולא שיהא הוזה מן האשים לשי טמאמר את אש יא את החלוצים על החזה
 יכול שיהא אף חזה לחשים לכך נאמר ואת החזה להטף ועמרי והקטיר הכהן החלוצ ואחר כך ויהי החזה
 לאהרן ולצנו למ' שאין הצער נחבל בצער האמורין למטה מן המזבח • שוק מן הפר' על ארכובת הנמכר
 עם הראש עם הפרק האמצעי שהוא סובך של רגלי המקריב את דם השלמים • יד שהוא ראוי לזריקתו
 ולהקטיר חלוציו ונא טמא בעצת זריקת דמים או בעצת הקטר חלוצים שאינו חלוק בצבט תנופה ותרומה
 מולך ומביא מעלה ומזריד • ולמלאים • לום חניך הכהונה • קח את אהרן • פרטה • נאמרה • טבעת ימים
 קודם הקמת המשכן שאין מוקדם ומאוחר בתורה • קח את אהרן קהט בצבדים ומטכה • ואת פר החטאת
 של האמורים צברטטט • את המלאים ועצטו ביום ראשון למלאים • וזרו • בעצת מעטה • הקהל פתח אהל
 מועד • זה אחד מן המקומות שהחזק מועט את המרובה • זה הדבר דברים שתרואו שאנו ששה למעכס
 צוט הקהל לעשותה ולתאמרו לכסדי ולכסד אחי אינו ששה • את האורים • כתב על סם המשרט • וטב על
 המצבת נמצא הציץ תלי בצמנפת • ויו ממא על המזבח • לא יעתי היכן נצטוו בצואת החזה של החזות
 הללו • וכן וימטח בתחלה יצא על ראשו ואחר כך נותן בין ריסי שצנו ימוטף בצבטש מזה לזה • ויחצט לטון
 קטירה • ויחטף את המזבח • חטא יענה לנכס לקמטה • ויקדשהו בעצמה • או • לפר עליו • כל הכפרות • על
 הכבד • לרב הכבד שהיה נוטל עמיה מעט מן הכבד • אהל המלאים • אהל השלמי' שהמלאים שלמים הממלאי'
 ומשלמין את הכהנים בכהונה • חלת לחם טמן • יהיה רסכה שהיה מרצה צה טמן כנגד החלוצים והרקיקין כך
 משרט צמנות • ויקטר המזבח • מטה טמט כל טבעת ימי המלאים • על השלה • אמר השלה ולא מצינו
 שוק של שלמים קרב בכל מקום חוץ מזה • צה • יא לעשות כל טבעת הימים ורטיטו דרשו לעשותה מעטה
 פרה • לפר זה מעטה זום הכשרים ולמד שהכהן טשן פריטה קודם זום הכשרים • טבעת ימים • וכן הכהן
 השורף את הפרה • ולא תמותי • ואם לא תעשון כן חייבן אתם מיתה • ויעש אהרן וצנו • להוצי טעחן שלח העו
 ידון ושאל • • חסלת ט את פריטת ויהי צום השמות • •

טמין למלאים הוא ראש חרט טמן שהקים המשכן ט צום ונטל עטר עשרות הטונות בצמד שלם • ולקח
 ישראל • להשיעם שעל פ הדבר • אהרן נכנס ומטמט בכהונה גדולה ולא יאמר מאילנו נכנס • קח לך עגל
 להודיש זמכר הקבה' על ידי עגל זה על מעשה הפגל • כי היס יא נראה לוס • להטרות טכיותו צמטטה
 ריכס • לכך קרבנות הללו באין חובה לום זה • קרב ג המזבח • שהיה אהרן טט וירח לצטת אמר ל מטה
 מה חתה טט לכך נצחרת • חתה חתך עגל טן צקר • וחתשלתו • יהיל • קרבן העם טער עיים • ועגל וכצט
 כל מקום טמא עגל הוא טן טנה • ומכאן חתה למד ואת הצטר ואת הער • לא מצינו חטאת חטונה נטרפת
 חוץ מזה • וטל מילאים וכלן על פ הדבר • וימציאו • לטון הוטטה והאציה • ויחטאהו • עשה כמטטט חטאת •
 כראשון כעגל טל • ויעשה כמטטט המשרט בשלת נכרה צמוצח • וימלח כש מומה • היא קמיצה • מלבד
 שלת הבקר כל גה עשה אחר שלת התמיד והמנחה • חלב המכסה את הקרב • ושימו החלוצים על החזות
 לאחר התנופה נתנן כהן המטף לכהן אחר להקטירם אט נמצאו העלונט • למטה • ויברכס • צרכת כהטס •
 יצרבך • יאר • יטא • יורד מעל המזבח • ויצט מטה וזהו • למה נכנסו מצחתי צברטת מלאים צבריית' האמט'

על תורת כהנים שלנו: (מה דין ירידה וצאה נעשה צרכה מה ירידה משן עבודה: אף צאה משן עבודה
היא למדת (מה נכנסת מטה עם אהרן ללמד על מעשה הקערת דף: כיצן שרחה אהרן שקדש כל הקרבן
ונתעב כל המעשים ולא ירדה סביבה לשרא היה מטענך ואומר יתעבט טבעם הקבה על וצטבול לא ירדה
סביבה יאמר לו למטה מטה אחי כך עומתי לו כדי לביטט טבכמתי ונתביטתי מיד נכנסו מטה ואהרן
יבקש רחמים ורדה סביבה לשרא: ויצאנו ויצרכו את העם: אומר זהו אנשם יא: וכו' יהי רצון שתשרה סביבה
צומעיה יריכס: יש טכל טבכתי וכו' המולאים שהעמינו מטה למטכין ושמשו ו וירקו צכל יום לא שרתה ו
שבינה והיו ישראל נבלמים ואמרו (למטה מטה רבא כל העורח פערחט כד שתשרה סביבה טבינו ונולעמי
צתככר השן של עני לשכך אומר להם היום הזה הלכר אשר צוה יא תעשו וירא אלכס ככסד יא: אהרן
אחי חטוב ממש שעל ידי קרבנותי ותעטלו תשרה סביבה צכס אדש שהמקו צחר ו: ויראו כתר: יתעב
אשר יל שיער אול לא מתו צו אהרן לא על ידי שהדו הלכה צעט משה רבט ר ישמעל או שתיוון נכנסו
למקדש: צקרות צבחי: משל למלך שהיה לו בן ועמרי כדתיחא סמקרו רצה יהוא אשר דבר יא: היכן
דבר ואעזתי שמה וקדש צכסדי: א תקרו צכסדי לא צכסדי: יא לו מטה אהרן אחי יתע הייתי שיהקדס
הביט צומושו של מקדש והייתי פטר או צו או כך ועכשת יתע אל טהס היו גדולכ ממש ומקד: ודס אהרן
וקבל שכר על שתיוקתי ומה שכר קבל שנתחחד עמי הדבס שנאמרה לו לצדו פרטת שתיוין: ועל פני כל
העם חכבד: כטהקבה: ששה דין צצדקיים מיתרח ומתעלה ומתקלם אס כן צכל כל טכין צרשכס: וכו' ו
הוא אומר טרף אלהים ממקדשך: לא תקרי לה ממקדשך: כד אהרן: ישא אחי עמרים היה טכ וצי קהת
עמרים ויטרה חבדן ושצא: שזו אה: אחיכס כאלכס שאומר העבר את המות מלפני הכלה שלח לערכ את
הטמחה: צבתינתם מלמד שלח נדרש טרדה: לא נטמתם: כמיון טע חושין נכנסו לתוך חוטמיהן: א תפרש
א תגדל טער: מיכין טאזל אסוד בתפשרת חכל חתם לח תעכט טמחתו של מקדש: ולא תמותי: יהא חכב
תעצ: תמותי: ואחיכס כל בית ישראל: מכאן טצרתן של תלמידי חכמים מוטלת על הכל להתחבל בה: ויון
וטכר יין: דרך טכרית: צכסאס א אהל מועד אין לו לא צכסאס להיכל צכסתם למצוה משין נאמר כאן
צאת אהל מועד ונאמר קדש ידס ודלכס צאת אהל מה להלן עשה נטת מצוה כצאת אהל מועד אף כאן
עשה נטת מצוה כצאת אהל: ולא רביל: שיתבדיל בין עבודה קדושה למחוללת: יהא למדת טאס עבד פסל:
ולחרות: למד טאסוד טכר צבחרה: יכיל יהח חייבמיתה תלמוד ללא ארתה וצדך אהרן: ולא תמות כהנס
צעשצתם צמיתה וכן חכמים צמיתה: היתורים: מיון המיתה: מלמד שאין עולה נקנסה מיתה ועל שן העגל
הוא טנאמר ובהרן התקף יא מאד להטמות: אין הטמד לא לשון כלני צכס טנאמר וטאמיד פרת ממעל
ותפלתו של משה צעלה מחצה טנאמר וטרטיו מתחת ואתה ללגם צדך אהרן: קחו את המנחה: וועף טהן
אינן: וועף טהקודשים אסורין לאנן: ארת המנחה א מ: טעמיט ומנחת נחשון: וכללה מצות מה תלמוד
למר לשי טהו מנחת צטר ומנחת שעה ואין כמות בה למרות הוצרך הכתיב לפרט בה דין טאר מנחות
ואף צדך אין לצויתך חוק צכ קדשים: כי כן צויתו צכטנות יאכלה: ואת חזה התנפה: של טלמי צטר
תכלכ במקום טהוד: וכי ארת הראשונט חכל במקום עמא לא הראשונט טהן קדשי קדשי: הוצקה אכלתן
צמקום קדש: אכל לו אין צרכיין תוך הקלשס חכל צרכיין הן לחכל תוך מחנה ישראל טהו טהוד מלבכט
טס מצרשס: מכאן טקדשים קלס נאלטן צכל השר: ארתה וצדך וצויתך: ארתה וצדך צחלק חכל צויתך
אין צחלק חכל אס תתן להם מתנות רטאות הן לחכל צוה ושוק: או איט לא אף הצואה צחלק תלמוד
למר כי חקך וחקך צדך חק לצעס ואין חק לצאת: על אישי החלכס: טחן היתרומחה התנפה לשון אטר
הנף וטער הורס: תופה: מולך ומבא: תרומה: מעלה ומוריד: ולמה חלקן הכתוב תרומה בטון ומנשה
צוה לא ידענא טענהם צהנהם ותרמה: על אישי החלכס כמו על חלכס הביטים: מכ טהחלכס למעף

למען במענת תציתת ויוטוב המקראות טלח יכחשו זה איתך כצד פירשתי את סליחתך בצאת אהרן
טשה החטאת: טעור מוטש ראש חלש וסליה שערי חטאת קרם צב כום יתן טעור ערס וטעור רחם
חלש כמטון: וטעור ראש חלש: ומכילן לא נטרש לא זה נחלקו חכמי ישראל בצד: יש חזון כיצט מתיחה
טענה ט נטרף: דט אמורים מטע חטאות נטרף: ולפי טהון קדטי דורות אצל בקדטי טעה סמיכו על מטה
טחמר להם בצמחה וכללה מנות: דרט דרט: טתי דרשתי הלא מתי מיה נטרף דה ומטע מה אכלו לו כך
היות צמחת כהנט: על לעור ועל איתמר: צטבל כמטן של אהרן הקד עמו כלפי העטב ובעט: לחמר חמי
להם הטיטע על דצרי מותט לא אכלתם את החטאות במקום הקדש: לא חמר להם סמח חזן לקלעט יטאת
ונעמל: כי קדט קדטים היות ונעמלן כונט וכן חמרו לו לאו: חמר להם החזיל וצמקום הקדט היתה מוטט
לא אכלתם חיתה: וחיתה נתן לכם לשחתונט: טהכהנט וכלטם ובעלמט מיתכערים: לשחת את עין העייה
מכחן למוט טטטור ראש חלש יהיה טהון מכער עין טומחת מקדט וקדטט טטעמחת סמיט הטחה: נחטון
לכערה צחו יתן לא הוכח את דמה: טחל הוכח היה להם לשורפה כמה טחלם וכל חטאותטור יוצח ממה
חטל תחלו חיתה היה לכם לחכלה חעט: טהם חונטט כחטור צויתי לכם בצמחה: וצד אהרן: חן וטון:
דצור לא לעון טחמר וידבר העט ונמרו: וחיטור משה קצף על לעור וחיטור וזהרן מצד הח חתט
טלח חיתה לא מדת כטוד חמרו חינו טיהח אכטט שיתק ואת מדברים חינו כלין טיהח תלמי מטיח אכרס
יכול מטע טהיה צאלעור להטיט תלמוד לעמר ויחמר לעור הכהן לא חניט הצבח: הרי כטרנה דער חני
מטה ולתע הנטיחום: זו מנחתי צמטי סלנטט הן דהם הקריטם לא חל לא מטה טחל ודקדקט דמה חונטט
טהחונן טעבר חלל: לא אהרן וכי הם טהון דיוטוית: חת הקרצתי טחט כהן גדול ומקריט חונן ותיקד חנה
חיתי כלה חתול לא חת המכיס צע לא טחור קרובט טחט חייב להיות חונן עליה: כחל כטון כל החלמ צמטי
כחטט טכהן ממחא כהן: וחלחתי חטאת היום הייטב ונע: חים: אצל חטנות מותר צלח: טחון חונן לא הם
קטורה: הייטב צעט: י: חם טמענת בקדטי טעה חן לך להקהל בקדטי דורות: וייטב צעטנו הודה ולא כום
למור לא טמעתי: לא משה ולא אהרן: למטה שיחמר לאהרן: לחמר להם: חמר שיחמר לעור ולחיתור: יאו
חינו לא לחמר לעור: כטהון חמר דברו לא צע ישראל: הרי דבר החמר לעור לא מה חת מקיס לחמר
ליהם לצעט לעור ולחיתור: דברו לא צע ישראל: חת כלם הטחה לחיות טלחיס לעמר לפי טהטא צמחה
וקבל עליהם גזרת המקום מחהבה: חת החיה: לעון חיס: לפי טיטור דמקיס ודחיס לחתחיס
לשכך הדליל מן הטומחה וגור עליהם מוטט לחומות השלם לא חסר כלט: מיטל לרעה טכנטט לעקר חת
חחולה וכל כחחיתה צמדט: ר: תחחית: חת החיה מלמד טהיה מטה חחון צחיה ומראה חיתה לעור לו
תחלו וז לא תחלו: חת זה תחלו ונע חף כטרטי המיס חחון כל מין ומין ומראה להם: וכן צעף: חת חלה
תטקטו מן השף: נכון צמריט וזה לכט הטחח חת החיה מכל הבהמה: מלח טה צמחה בכל חיה מערסת
כטרטמו סדוקח: פרסה: פליטח צלע: וטענת טטע: טמורלת מלמעלה ומלמטה צמטי טטרטט כטרטמו
מטיחח טילשן טיט טערטויתו סדוקות מלמעלה וחיסן טטוטת ומאצללת למר טלמטה מחת צמח: מנחלת
גיה: מעלה ומקחיה החוכל מוטטה ומחורת חותו: כחטטו ולחחט הדק: גרה כך טמו: ויתכן לתתו מערת
מים הנגלי: טחוח חחר העה: טיטור: על חיו הגרת החוכל נעטור ונמוח: צבהמה תיעה ויתרה הוח לרטה
להחיר חת הטלל טמחצ צמט חמו חיתה תחלו: ולא צמחה טמחה: וזה לא צמחה הוח לא לעטור על
צעטה ולא תעטה: מצטרס לא תחלו חן לא חיל טחור צמחה טמחה טחון לה פוט סימן טהרה מיטן
חמרת קל וחמר מה לו טיט צהן קצת סימט טהרה חמדין וכל: מצטרס על צטרס: צמחה: ולא על
פחחח ונדיט וקרנט וטלחט: וצצלתם לא תנעט: יכול יהו מוחזרין על מעט נחלה תלמוד לעמר חמר חל
הכחטט ונע: כהנט מוחזרים וחקן ישראל מוחזרים קל וחומר מעתה ומה טומחת מוח חמרה לא הודיר צח

לא כהעט עומדת גילה קלה לחל סכך מה תלמוד למד לא תגיש צדקל מנשר חל הכע צדקל קטקטות
חל הקטטטן ע- שרץ וכל מקום מממש דבר נמוך שרוחם ונעמד על הארץ וטקן הוא לחסד שרוחם
חס ים ע צדקטן טעם מוצדס חיו מזהר על הסטטרוין ועל העצמות וזהו גליתם תקומו לרם יכחטין
סכטטן יכחטין מוולגט צלע וכל אשר חין לע וע' מה תלמוד ל' סיכול חין ל' סיהח מחדר לא המעלה
הסימטן של לעדה הטירן צדום לא תלמוד לע' וכל אשר חין לע מנשר וקטקטת צדום- הוא חס היו לע צדום
חף על פי שהטירן צדטה בעליית מותר- לא יוכל- לחיוב המחבאל לקטטט סכן מממש לא יהו נכלטן על
ידך או חיו לא לחסרן בהנה תלמוד למד לא תכלס בהכילה חסרין ובהנה יחזקין- כל שף טטמר
ע למנה למנו למיכה יש צדיות המין שחן חמון זה לזה לא צמר החיה ולא צמיותיה וכל מין אחד הן-
הנן חסרתי- טרף פרטו רסתינו ז' זה הטלה דגמן הים וזהו שתרנס חנקל ולטלטט כס ונטוף הוא
צדונו הצדקן בלנה יש להם לפתות כלדס ועד אחר זמה לע סקורין יצ- הגיזמת- הוא סקורין קלצה
טורין הזמה לנכבד ושחרת בלנה ותצמות החמורה צטרטס היא זמה לע וחין לה שטט סקורין לה טלנה
חסרטה זו דיה לנה נקרות טמה חסרה טעטה חסרות עפ חסרותה צמאנות- האננה- זו דיה
דגמית- הדוכפת- תרנגול הער וכדצלתו כשל- ולמה נקרא טמו דוכפת טהומ כשתוזהו כדצלתו ונדר
טורח נקרא על טום מעטיו כמו שמשרט צמסכת גטין צתרק הנקין- שרץ השף הם הדקים הנמוכן
ורחטין על הארץ כען צדושו ויתטין ונצבו ונצבם- על ארבע ארבע רגלם ממעל לרגלם סמוך לנארו
יש לע כמין טר רגלם לצד מטט רגלם וכטרוזה לשף ולקטן מן הארץ מתחנן בלותן שתי כרשם ושרח
יש מן הרעה כחותן סקורין לחוטט- אצל חיו חין בקי חין צדן שחרצמה סימט טהרה נחמרו צדן וחל
ארבע רגלם וארבע טעס וקרטולן לו הכתובין כחן וכטטו חטין חס רום- וכל הסימטן הלו יש בלותן
טכמתית אכל יש טראו ארדן יש טחן להם וצ- וצ' סיהח טמו חנצ- וצה חין חיו ונדטן להכיל בענה
וכל שרץ השף וע- יצ ולמד טחם יש לע חמט טהור- ולנה הטמחו- ולנה העתקין לחמר למטה תטמחו-
כלמד צבועתם יש טומחה וכל הנפס חס גליתם- כל מקום טנאמר טומחת מטח חמורה מעומחת מנע
זהיא עשנה כסם- מערסת פרטה וטטט חוננה טטטת כען גמל טטרסת סדקה למעלה אצל למטה-
היא מחוברת כחן למדך טגלית בהמה טמחה מעמחה ויתטן טצטוף הפרטה פרט על ההמה טהורת
על כתי- כען חב וחתיל- עמחים הם לכס למנע- זה לכס הטמח- כל עמחות הלו חין לחסור אכלה לא
לעומחה מוט צמנע ונאמר לחול תרומה וקדטס ולכסם למקדט- החלד מוטטניה- זהנז זמה לצטרטט
חקה- חריתון- לעמה פריטע- ונרשולח- חומט למנח- תנעמטת לעמח- צדום חונן וחף לחחר טצלתו טמח
הוא לתרומה עד הערב ואחר כך נטהר בהערב טמחו- א תנב- חין כל חרט טמח לא מחזית- כל אשר
צדום ועמח- הכל חוזר ומעמח מה טצתום- וחתיתו תטטרו- למד טחן לע טהרה צמקה- מכל האוכל אשר
יאכל- מוטט על מקרח העלון- כל אשר צתבו מכל האוכל אשר יאכל אשר צחו עליו מים והוא צתקן כל
חרט הטמח ועמח למנח מכחן דברים הרבה- למנח מכחן טחין אוכל מוכסר ומיתקן לקבל עומחה עד-
טיצח עליו מים פעם חחת ומטצחו עליו מים פעם אחת מקבל עומחה לשכל ואחיל נטב והיין והטמן וכל
הנקרח מטקה מכטיר ורשע לקבל עומחה צדום טכך יש לצרוט הניקרח אשר יצח עליו מים חו כל מטקה
אשר יטקה צכל כל ועמח- האכל- ועד למדו רסתינו מכחן טחין וזל העומחה מעמח כלס סכן טטט וכל
כל מעמחין מחזר כל חרט תלמוד לע כל אשר צתום ועמח- מכל האוכל אשר יאכל חו כל מטקה מעמח
מחזיר כל חרט וחף כל הכלס מעמח מחזיר לפי שהשרץ חב העומחה והכל טעמח זמנו וזל העומחה
לכסך חיו חוזר ומעמח כלס טצתום- ולמנח ועד שהשרץ טפיל לחזיר תאר והפת טצתום ולא ננעה שרץ
ענת התנור ראשוו והעט טטיה ולא רחין חס התאר כאל הוא מלח עומחה וצהא הפת תחלה טחם חתט

אתה אומר כן לא נהמעטנו כל הכלם מלמעמא מאזיר כל סהרי עומאה עצמה נענה בהן מצנץ וילמדנו
שד על ביאת מים שאינה מכשרת זרעם לא הם כן נתל עליהן משנתלשו טחם אתה אומר מוקבלן הכסדר
במחזור חין לך שלח בזה עליו מים ומהו אשר יבא עליו מים וילמדנו שד טחין אוכל מעמא אחרים הלא הם
כן יש בו כבצה שחומר אשר יוכל אוכל הנאכל צבת אחת ושערו חכמים חין ברת הצלעה מחזיק ויתר
טבצת תרנגולת תגור וכירים כלם המטלטלין הן והן של חרם ויש להן תוך ושועת את הקדירה על נקם
החלל אטפה שהם למעלה יותן טחין לכל הרם טהרה בטבלה ועמאים יהיו לכם שלח תחמר מצוה
לפתח תלמוד לו ועמאים יהיו לכם חם רצה לקיימם בעומאתם רשאי אך משן נצור מקוה מים המחזור
לקרקש חין מקבלן עומאה ושד יש למד יהיה טהור הטובל בהן מעומאתו ונענע צבצבלה יעמא אפול
הוא בתוך משן נצור ונענע בעומאה יעמא שלח תחמר קל וחמר חם מטהרת את העמאים מעומא תם קל
וחמר טביל את הטהור מלמעמא לכך נאמר ונענע צבצבלה יעמא זרע זרוע זרע של מינ זרענן זרוע
טם דבר כמו ויתנו לנו מן הזרע טם טהור הוא למדך הכח של הוכסר ונתקן לקרות אוכל לקבל עומאה
עב טביל עליו מים וכי יותן מים על זרע לחחר טנתלש טמא תחמר יש הכסר במחזור חין לך זרע שלח
הוכסר מים על זרע בין מים בין שאר מסקין בין הם על זרע בין זרע טפל צתכן הכל נדרש צתרת
כהטם ונפל מנבלתם עליו איך מטענב מן המים שלח הקפדה לא להיות עליו טם אוכל ומטיר לו הכסר
קבלת עומאה פוע אחת טוב אינו נעקר ממקומו צבצלתה ונל צעצמות ונל בגלי ונל בקרעט ונל בטל
ולח צשר יהונטח את צבלתם חמורה עומאת מטח מעומאת מענע טהנטח מעמא בגלי והטענע חין בגלי
טמאים שלח נאמר עי כצב בגלי והאוכל מנבלתם ישל תעמא חן אכילת תלמוד למר צבצבלת שף טהור
לא יוכל לעמאה צה חותה מעמאה בגדים צבאכילתה וחין צבלת צהמה עמאה מעמאה בגדים צבאכילתה
צלא מטח כען שתחצה לו חצרו צבט או צברסר צבת הצלעה חם כן מה תלמוד למד האוכל לתנ ששר
לנוטח ולנענע כדי אכילה והוא כחית ועמא עב הערב אעפ טעבל צריך הערב הטמט הטרן על החרץ
להנח את היתושין שצבאלעסין ואת הדיזן שבעדשים שהרי לא טרצו על החרץ לא צתק האוכל חבל
מטינאן לחור וטרצו הרי נאסרו לא יוכל לחייב על המחביל כאוכל וחין קרוי טרן לא דבר נמוך וקצור
רגלם שאינו נראה לא כרוחט ונל הולך על גחון זה נחט ולשן נחיה שהולך טח ונשל על משו כל הולך
להצא את השלטון והדומה לדומה הולך על ארבע זה עקרב כל להצא את החששית אטקרב צלע
ואת הדומה לדומה ימרה רגלם זה טרן טים לו רגלם מראטוועד זנב לכחן ולכחן וקורין צנשא חל
תקצו צבאכילתן שהרי כתוב נעמיתכם וחין טקון נפש צמנע וכן לא תעמא נמי צבאכילתן ונעמרתם
צם חם חרם מעמאין צבם צחרץ חף חט מעמא חרם צשלם הצו וביצית מעלה כי חט יא להיכ כטם
טחט קמט טחט להיכ כך והתקדשתם קדשו עצמכם למטה והייתם קדושי לפני טחט אקדש חרם למעלה
וצשלם הצו לא תעמאין לעטד עליהם בלחין הרצה וכל לאו מלקוה הוא טחמרטו צתלמוד חכל שעיתח
לקהל נאלק לקה ה צרעה לקה ו כי חט המעלה חרם על מנת שתקבל מצותי העלית חרם
להכיל לא בצד הטובה לא טיהח יודע ומכיר וכך בהן בין העמא ובין הטהור צרך למד בין חמור לפרה
והלא כצ משרטים הם לא בין עמאה לך לטהורה לך בין נטחט חנו של קנה לנטחט רוע ובין החיה
הנאלק צרך למר בין צב לערוד והלא כצ משרטים הם לא בין טנולק לנה סימט מרפה כטרה לנולק לא

סימט מרעה פמולה חסלת ויהי בום השמימי חטה כי תזריע

אירוק והאדם שאינו צהוב תלמוד למר ושער ינאמה צהוב דומה לתבנית הזהב יגהור היא ועליו הכהן
 הא עמא שעהו הכהן לא עהר בהרות חצר סרות כהות לצנות שאין לעב טלחן על לא סהיה ירחין כיוון
 לעב הנראה בצער אדם אדם שקרין רעשו בין חגרי סרות אדמומיות קרוי צהב קרח הוא עהור הוא
 מהור מעוממת נתקין שאינו נזון בצמימת ראש וזקן שהן מקום שער לא בצמימת נפש שר צמר מזה ותקין
 ואם מפחת פניו משמש קדקד כלש פניו קרוי צהבת ואף הצלען שמכאן בכל ומשמש קדקד כלש חמרת
 קרוי קרחת נגע לצב אדמדם פתך מן שחר המרחות תלמוד למג נגע כמרה צרעת שר צמר כמרה
 הצרעת האמור צרעת שר צמר אדם כי יהיה צער צפרו יומה חמוט ע שממא בהרע מרחות סדונו
 צעט טבעש ואל כמרה צרעת האמור בשחן ומכה שהוא נזון בשמש אחד ולח כמרה נתקין של מקום
 שער שאין מעמחין בארבע מרחות צראשו נגע אין לא נתקין מן לרבות שחר המנועשן תלמוד למר
 טמא ימאנו לרבות את כל על כולם הוא חן בצדק יהי פרומים וראשו יהיה פרוש פרומים קרושם פרוש
 מעלל פרוש ועל שפם יעשה כאבל שפם שער הספתים ועמא עמא יקרח משמש שהוא עמא מצרע
 ויתרסו ממא בלד יטב טלח יהו עמאים יטבט עמו וחרו רבתי מה נטהה מצורע משחר עמאים לטב
 בלד הוא הצדל לצלון הרע בין איש לאשתו בין איש לרעהו אף הוא נבל מחוח למנה חוץ לטל מחנות
 לפתים ולצמר של פתים או של צמר או צער זה שר טלח נעשה ע מלכה יירקק ירוק טברוקים
 אדמדם אדם טברוקים צרעת ממחרת לטון טלח ממחר ומלרסו טען ע מזה טלח תנה ממנו
 בצמר או בפתים של צמר או של צמר זהו פשוט ומדרשו יכל יבא נצי צמר ונצי פתה וישרפם
 עמו תלמוד למר היא באש תשרף חינה צריכה דף עמה אדם כן מה תלמוד למג צמר או בפתים להוציא
 את האומרות טען שהן ממין אחר אומרות לטון שפה כמו אמרתי את אשר ע הנגע יכול הנגע בלד
 תלמוד למר את אשר ע הנגע יכול כל הצד כול טען בטעם תלמוד למר הנגע הא כיצד יבצע מן הצד
 עמו אחרי הכבץ לטון העשות לח הקד הנגע את שנו לח כהה מראיתו והנגע לח פשה שמעו טחם לח
 הקד ולח פשה עמא וזין צדק למר לח הקד ועשה הקד ולח פשה אינו עשה ועשה לע תלמוד למר והקבר
 את הנגע ממך דברי יהודה וחקמים או כדאיתך בתך ורמזתו כאן לטב דבר המקרא על אשנו פחתת
 היא לטון עמא כמו צלחת הפתים כלמר טפלה היא נגע שמרדיו שוקשן צקחתו או צערתו כתר
 צשחיקותיה או צחלותיה קרחתו טחקים יטב ומפע המרע שיהודך לגט מן לפריחה בצדדים שהיא
 מהרה באמרה קרחתו וצחתו באם ונאמרה קרחתו וצחתו ונענו פרושו ותרעמו זהו משמש קרחת לטון יטב
 פרח בטל עהור לכך אחו הכתוב קרחת וצחת ולענו פרושו ותרעמו זהו משמש קרחת לטון יטב
 גרחה לטון חדשים כאל נבתי באחריתו או בקדמותו שהקרחת לטון אחרים והגרחת לטון עמם כמו סכתי
 ואם מפחת פניו והקרחת כל שטעו וצד מן הקדקד ולאחריו כן משרט בתך וקרעאות וקדקד מקום
 הנגע מן הצד וישרפנו פחתת היא דבר החוד ועמח באש תשרפ את כל הצד וסר מהם הנגע אדם
 כטבטוהו מתחלה על ש כהן סר ממנו הנגע לצמרי ומבטטת לטון טבלה תרע טל כטסין של פשה
 זו לטון לטון דאיתחורו חן מזה שאינו לטון לא לטל תרעמו וינעש וכן כל כטסי צדדים שהן לטב
 מתרגמין וינעש חסלת אשה כי תרע חת חת תהיה

תורת המצורע טהרתו מלמד שאין מהרין חית בלנה ל מחוח למנה חוץ לטל מחנות סכית
 סם כמד חלענו אחת פרט לטרת טהרות פרט לשף עמא לש שהנגע באים על לטון הרע שהוה מעשה
 פעמי פעשמי צדדים לשכך הזקקו לטהרתן צשרים שמכטעוין תמיד בצפוף ועץ ארו לש שהנגעם

צאים על גביה הרות וטע תולעת ואוזב מאי תקנתו ויתרתי וישל עצמו מגלותו כתולעת וכאוזב יען ארו
מקל של ארו יטע תולעת יאזן של צמר צעעה וזריתי על מים חיים ינותן אותן תחלה בכל כדי טיהא
דם צמר לכר צהם וכמה הם רבשתי את הצמר החיה יקח אותה מלמ טאטין אנדה עמהם לא מרטיה
לנצמה יכול טאטין בכלל אנדה כך לא תהא בכלל טבילה תלמוד לנ ועל אותם ואת הצמר החיה החזיר
את הצמר לכל טבילה וטע מחזן לזהל צעתי ימים טאטין צעטמיט המטה את כל טערו כלל וטרט
וכל להציא הל מקום טער ונראה ינצעה אחת לחטאת וטלשה עטרונם למכי טלשת כצטים הלל
טחטאתו וטטיו של מצורע טעטנו נכסים ולג אחד טמן להזות טעטלנתן ממנו על תנוך אזינו ומתן צהו
לפע יא צעיר טקטור ולא צעירה עמה לט טהוה מחוסר כשרים והקריב אותה לחטט יקריבנו לתק
הערה לטס חטט לתנף טהוה טען תנפה חי והנף אותה את החטט ואת הלג בצמקוס אשר ישחט על
ידך המוצח בצצן ומה תלמוד למיר והלך כבר צתרת חטט צערת טו את אהרן טהחטט טען טחטיה
בצצן לט טיחז זה מכלל חטמות לגזן בהעמדה יכול תהא טחטיטי צמקוס העמדתי לכך נא וטחט בצמקוס
אשר ישחט כי כחטאת כי בכל החטאות החטט הזה הוא לכהן בכל העבודות התלויות צהן הטוה חטט
זה לחטאת טלן תחמר החיל וטע דמו מכלל טחר חטמות לנתן על תנך וטחנות לח הא טען מתן דמט
וחימורים לגט מוצח לכך נאמר כי כחטאת החטט הוא לכהן יכול יהא דמו נתן למעלה כחטאת תלמוד לנ
כך צעך יתנוך גר חמש טבאזן ולטון תנוך לא נודע ל והשתרים קורין ל טענדרום צהן ועל לפע יא
כנגד בית קדשי הקדשים ואת המנחה מנחת נכסים של צהמה יועטון טולת לכצט החמד זה טהוה אחד
יבא עטרון אחד למכז ולג טמן לתת ממנו על הבהנות וטמן של נכסי המנחה לא החקק הכתיב לפרט
בום הטמיט לטהרתו טמיט לצפרים להזות עני ארו ואוזב וטע תולעת ונתתי ננע צרעת בצורה הוא
להם טהנעטט צאים עליהם לט טהעמיטו חמור מעמוטות טל זהב צקרות צתיים כל ארבעט טהיו יטרא
במדבר ועל ימי הנעטנות הית ומוצחן כנגע נראה ל טאטיל הוא חכם ויודע טהוה ננע ולחי לא יטקוק
דבר צרו לט ננע נראה ל לא כנגע צפרים יבא הכהן טכל זמן טאין כהן נזקק ל חין טס תורת טומאה
ולא יטמא כל אשר צצית טאם לא יטנהו ויצא הכהן ויראה הננע נזקק להטנר וכל מה שצבת טמא ועל מה
חטה תורה חט על כל טעף יטכלם וטהירוהם על אוכלן ומטקין ויכלם צמי טומאת הא לא חבה תורה
לא על כל חרס טאין להם טהרה צמקיה טקערוותי טוקשן מראותיו וחלצו את האצטס כתרע ויטלשן
יטלם ממש כמזנוחלה נועל יאזן הסרה ימקום טמא מקום טאין טהרות מטתמות טס למדך הכתיב
טהאצטס הלל ממחיות את מקומן בשלן ט יקריבנו לטן מטנה יש הרבה מציט מצעטס טבצ טציבת
הננע צעך נדרט טיקלף הטיח טב ציב אצט הננע הקצו לטוקצה אשר קצט צקות הננע טבצ הקצות
לטון העטות וטבן העוה אחר חלץ חט האצטס מוטב לטשון על האל טחלצן והוא מטקיל לטון ככז כמו דבר
טער כער יואס יטוב הננע יכול חזר טו צום יהא טמא תל וטב הכהן יואס יטוב מה טיצח החמורה
להלן בטוף טעטוף טיצח החמורה כאן בטוף טעטנצח הכהן וראה והנה פטה יכול לא יהא החווד טמא
לא חט כן עשה נאמר צרעת ממחרת צצתים ונאמר צרעת ממחרת צצגלים מה להלן טמא את החווד חף
על ט טאטין פטה חף כאן טמא את החווד חעט טאטין פטה יאס כן מה תלמוד למיר והנה פטה חין כאן
מקומו טל מקרח זה לא ונתן את הציט היה ל לכתוב אחר ואס יטאב הננע וראה והנה פטה הננע טחז
לא בצ ללמד לא על ננע השמד צעטו צטטנר חטון וצח בטוף טעטנע ומצטן טעטה טלח טר ט הכתיב
למעלה כלס צעמד צעטו צטטנר חטון ולמדך כאן צצטין זה טאטין מדבר לא צעמד צר חטון ופטה צעט
וזה יעשה ל יכול יתצטו כמו טמך ל ונתן את הציט תלמוד ל טב הכהן וצח הכהן נלמד ציחה מטצח
מה טיבא חולין וקצנה וטח ונותן ל טעטוף חולין וקצנה וטח ונותן ל טעטנר חטון לא חזר

חזר עתה יומנן עמד בזה וצנה חולץ וקוצה נמח ונותן ל שטש תלמוד למר צנה יואם צא יצא כול צנה
צמרו של דבר אין בתיצה לא בצנע החזר אחר חלצה וקוצו עיניה ואין החזר צריך פשוט ומרד המקרה
הוא ואם יטוב ונתן והצא לא הבה והאכול צבתי וצא הבה ורחה והנה פשה ודבר הכתוב צעמד
צראשון שנותן ל שטש שטל למצנרו וצמוף שטשטט צא ורחהו שטשה ומה יעשה ל חולץ וקוצה נמח ונותן
ל שטש חזר נותן ל חזר עשן שמים שאין בצנע יותר משלש שטשתי ואם צא יצא למוף שטשטט ורחה
והנה לך פשה מקרה זה צא למד צעמד צעטו צראשון וצטט ומה יעשה ל יכול ויתרנו כמשמש של מקרה
ומהר הכתן את הבה תלמוד למ כי ברפת הנגע לא עהרתי את הרשי ואין רשי לא הבה שהוקצה והנעה
ולח חזר הנגע חבל זה עשן חלצה וקצו עיניה ושטש שלשי ואחרי העוח את הבה הזה ולא חזר הנגע
ומהר הכהן את הבה כי ברפת הנגע וכך המקרה בל ואם צא יצא צטט ורחה ולא פשה ועומנו ואין עיניה
צלא חלץ וקצו ואחרי העוח את הבה ונתנה הכהן את הבה את לא חזר למוף השטשטי ברפת הנגע ואם
חזר כבד פירש על החזר שטשן בתיצה כל ימי הסגר חותי ולח ימים שקלף את נגש יכול שאנו מוציא
המוחלט שקלף את הנגע תל מכל ימי הסגר ונמא עז הערב מלמד שאין מנמא בגדים יכול אפול טהה
כדי אכילה פרס תלמוד למר והאכול צבתי וכב ונ אין ל לא חיכל טוב מנן תלמוד למר והטוב אין
ל לא חיכל וטוב לא חיכל ולא טוב מנן תלמוד למר וכב בגדיו ריבה אם כן למה נאמר חיכל וטוב
לנתן עישר למכב כדי אכילה פרס להורות בום העמא אי זה יום הוא מצהרו ואי זה יום הוא מנמאן
כי יהיה זה יכול זה מה יהא עמא תלמוד למר מצטרו ולא כל צטרו אחר שחלק הכתוב בין צטר לצטר
זכיתי לדין עמא צב ונמא צב מה צב ממקו טהיה מנמא עומאה קלה נדה מנמאה עומאה חמורה
זיבה חף הזב ממקום טהוא מנמא עומאה קלה קרי מנמא עומאה חמורה זיבה וזב עמא הוא למד על
הטפה טהיה מנמאה וזב עומא למי צצק של שטרים ודחוי וזמה ללובן צצה המזורת שכתב זרע קסור
כלצב צצה טהיה מזורת רר לשון ריר טוב צטרו את זב כמו ריר שצצא צלל או החתים טיח על
ושתם שי חימה ושתם צטרו מנמאת וזב זהו פשוט ומרד של מנה הכתיב הראשון שתיים ראיות וקרא עמא
טל כי יהיה זב צטרו זב עמא הוא וזמה הכתיב טע של ראיות וקרא עמא עומאתי צוט רר צטרו את
זב או החתים צטרו מזוט עומאתי היא הא כיצד שתיים לעומאה והשלשית מזיקתה לקרב כל המטב
הראוי למטב יכול אשיל מיוחד למלכה אחרת תלמוד למר אשר יטב אשר סב לא נאמר לא אשר
ישב המיוחד תמיד לכך יצא זה שאומרים ל עמוד ונעשה מלכתנו אשר ישב וטב לא נאמר לא אשר ישב
עליו הזב צמוחד תמיד לכך ואיש אשר יגע במטב ונ למד על המטב שחמור מן המנע טהה עשה את
העומאה לעמא אדם לעמא צגוי והמנע שאינו מטב אינו לא וולד העימאה ואינו מנמא לא חיכלן ומסקין
והאטב על הכל אשיל לא נגעו ושתל עשרה כלם זה על גב זה כלן מעמאין מטום מוטב וכל המרכב חף
על שי טלן ישב עליו כנן התשט של סרגה שקורין ארצון עמא מטום מורכב והאוכף שקורין אלוט עמאות
מוטב וכל הנגע בכל אשר יהיה תהיה של זה וצא למד על המרכב טהיה הנגע ט עמא ואין עשן כבט
צגדים והוא הנמר במטב מורכב והנשח חותם את כל האמור צענן הזב וזב ודקו וטב זרע ומימי
רגלו והמטב והמנע טהיה מטון מעמא אדם לעמא צגדים וידיו לא טוף צמים צעש טלא
טבל מנמאתי ואשיל פסק מזוט ומפר שבעה ומחוסר טבל מעמא בכל ענמאותי וזה שהוציא הכתיב
טבלת עשיל זה צלשון טעית ידיים למדך שאין צה הסתרים טעטן צאתמים לא אצד הגלוי כמו היל
וכל חרט אשר יגע ט הזב יכול נגע ט מחמוריו כדאיתא צבתי עז מגש טהוא צכול הי חומר זה היטיעו
וכיטאר כשתמקו צענע ימים לעהרתי ימים טהורים מעומאת זיבה טל איראה זב וכלן רצוטי ורחה
צמים גזרת מלך היא שתעמא אשה צצאה ואין הטעם משם נגע צכבת זרע טהרי מע צה הסתרים

הוא כי תהיה זכה יוכל מאחד מכל איברי תלמוד למד והיא נלתה את מקור דמיה אין עמא לא דם הבח
 מן המקור . דם יהיה זכה בצורה אין זוכה קרוי זכ . לנמא לא חס כן אדום בצדקה . כמו מתבל יגדוהו
 טמאנה ממגע כל אדם . תהיה בצדקה . חטיל לא רתה לא רתה ראשונה . ואם על המסכת הוא הסוכב
 או היוסב על מסכתו או על מוסבה חטיל לא נעטב חף הוא צדת טומאה האמורה במקרא העלמן טעשן
 כטב בגדים יעל הכל . לרשות את המרכב . בצנע צ . חיון מדבר לא על המרכב שנתרבה מעל הכלי
 בצנע ט יעמא ואין טשן כטב בגדים מהמרכב אין מנע מטמא אדם לנמא בגדים חבל מטחו מטמא
 אדם לנמא בגדים . ותהא נדתה עליו וכולי יעלה לרגלה טאם בך עליה בחמסה לצדקה לא יעמא לא טלטה
 ימים כמותה תלמוד למד ועמא טבעת ימים ומה תלמוד למד ותהא נדתה עליו מה היא מטמאה אדם וכל
 חרם חף הוא מטמא אדם וכל חרם ימים רבים . טלטה ימים . בלא עת נדתה . אחר טינאן ז ימי נדתה ש
 או כי תנזר . את טלטה ימים הללו על נדתה מופלג מנדתה חס אחד זו היא זכה ומשפטה חרות צרטה זו
 ולא כדת הגדה טזו עשנה כשירת קיים וקרבן והגדה אין עשנה כשירת טבעה נקיים לא טבעה ימים ש
 תהיה צדקה בין רואה בין טאינה רואה ודרטו רסתי צרטה זו אחד עשר יום בין סוף גדה לתחלת גדה
 טכל טלטה רשון שרתהא באחד עשר יום הלל תהא זכה . והזרע . אין גזירה לא פרישה וכן גזרו אחור
 וכן גזר אחז . ולא ימותו בצנומתם ועל הרי הכרת של מטמא מקדש קרוי מיתה . זאת תורת הזב בעל
 דהיה אחתמה היא תורתו ואשר תצא ממנו . הרי הוא כבעל קרי טמא טומאת ערב . והזב אתו טעם . בעל
 טתי רחמת ועל טלם טעורתן משרתה למעלה . . .
 חסלת זאת טערתה אחרית מנה

טע בן אהרן מה תלמוד למד היה ר' לעזר בן עזריה מושל משל לחולה טכבס אצל רועה חל לא תחבל
 צונן ול טכבס בצמח בך אחר ואמר לא תחבל צונן ול טכבס בצמח טלח תמות כדרך טמאתו . זה זרע
 יותר מן הראשון לכך באמר אחריו מות טע צן אהרן . ואמר לא משה דבר א אהרן אחד ול בך טלח ימות
 כדרך טמיתו צנו ולא ימות טאם בך הוא מת כל מקום מזהר ומזיח זעה כצן מחילה טתחת קרקע מוקפת
 גדר יעל לחולה לטכב ולא ימות כדרך טמאתו טלח עשה כן . כי צען ארחה . כי תמיד אט גראה טכש
 עם עמוד עט ולש סגלי טכינתי טס אהר . טלח ירגיל לטח . זהו פשוטו . ור טתינו דר טיהו לו יעל כי חס צען
 הקטורות צום הכשרים . באת . נמטרוח טל ארבע מאות ועשר רמו לטט ברת ראשון . באת יעל אהרן
 ואף לא בכל עת . כי חס צום הכשרים כמו טמשרט צסוף הפרטה בצדע הטכש צעשור למדע . כתיבת
 צד . מנד טאינו מטמא לפעם צטמונה בגדים טה א מטמא צהן בחון לט טיין קטיער נעשה טענר אלא
 באר פנה סכהן הדומ וכולן של טצן . קדש ילבס טיהו משל הקדש . ינצף . כתרנ יחית בראשית יעל צרוחש
 כמו ונתחם בצח ואחתיה . ורחץ במים אותו היום טשן טבילה בכל חלשתי . וחמט פעמים יהיה מחלף
 ייעבדות פנים לעבודת חן ומחן לטעס ומטנה מבגדי זהב לבגדי לבן ומבגדי לבן לבגדי זהב וכל חלפה
 טישן טבילה וטע קדושי דים ורגלים מן הכיור . אתער החטאת אטר לא הוא האמור למעלה ולמד כחן ש
 טמטל הוא בך ולא מטל צטר . וכער צערי ובעד בתי . מתודה עליו ועבדתי ועשות ביתי ונתן . ערל מעמיד
 אחד למין ואחד לשמא ונתן טתי ידיו בקלף וטנול ערל בימין וחברו בטמא ונתקן עלה סכתו ט
 לנעס וסכתו ט לעיאל מטתלח עיאל . יד עוקטה צוק גצה טבאמר ארץ נרה חתכה . ועשהו חטאת
 כטמטח הערל עליו קורא לא טס ואמר ללא חטאת . יעמד חי . כמו יועמד חי על ידי אחרים . ויתרצמו יתוקם
 חימה תלמוד למד לט טנח . לטח אותו לעיאל ודע טלחו חס למיתה או למיים לכך באמר יעמד חי

חי עמי כתיב חי עמי שיתלח מחאן שילח למיתה . לכפר עליו . שיתרחק עליו . כדכתיב והתחנה עליו וגו' . וכפר
בעצו וגו' ויחיו שם עליו ועל אחיו הכהנים שהם כלם קרויים בית שניאמר בית אהרן כדכתיב יא' ימחוק
שהכהנים מתכפרים בו וכל כפרתי חינה לא על עומות מקדש וקדש כדכתיב וכפר על הקדש מעומות
וגו' ימעל המוצח החיצון מלמעלה יא' מצד שלמען הפתח והוא צד מערב . דקה . מיה תלמוד למר דקה והלא
כל הקטרת דקה הוא שניאמר וטחוקת מונה הדק לא שתיחא דקה מן הדקה שמעב יום הכשרים היה
מוחזרם למכתבת . על האש שבתוך המחנה . ולא ימות . האם לא עשה כתיבה חייב מיתה . והוא
באצבע הזאה אחת בזמנו . ולמען הכשרות יזה שבע שבע . הרי אחת למעלה ושבע למטה . אחר ליום מה
שהער מכפר על הכהנים מכפר השער לשטרף . והוא השער שעלה עליו הערל ליום . כאשר עשה ליום
הער אחת למעלה ושבע למטה . וממחיות צע ישרא על הנכנסים למקדש בזמנו ולא אכלתם בצוף טל
לכל חטאתם וחטאת הוא שנגר . ומעשהם אף הנכנסין מיד בזמנו וכן עשה לאהל מועד כשם שהיה
מטטה צעם אחת למעלה ושבע למטה כך מזה על הפרוכת מצדן מטטה אחת למעלה ושבע למטה
הטובן אתם צדן עומותם אע"פ שהם נמאים טכניה בטהם . א המוצח אחר למעלה יא' זה מוצח הזהב
שהוא למעלה יא' צהיכל ומה תלמוד למר ויבא לש שהיה הזאות על הפרוכת ועמד מן המוצח ולמען והוא
ובמיתות המוצח מוקדו לזאת מן המוצח ויתחיל מקדן מזרחית ומזרחית צפנית וכפר עליו ומה היא
כפרתי ולקח מדם הער ומדם השער משרבן זה לתוך זה . והוא עליו מן הדם אחר שנהג מיתות באצבע
על קרנותיה מזה שבע הזאות על גג ועהרו וקדשו . טהר ממה שערב קדשו לערוב צדן . אחר עתה המוכן
לכך מים חיתומל . וצד אהרן א אהל מועד רבתי אמרו שאין זה מקומה של מקדש זה . ונתנו טעם לדבריהם
בזמנת חמא ואמרו שכל הפרטה כלה באמרה על סדר העבודה חזן מביאה א שהיא אחר עשיית שלתי
ושלתי העם והקטרת אימורי ער ושער שנגעין צדן בצד זה ועול ומקדש ושטען ולבט בגמי לבט
וצד א אהל מועד להוציא את הכף ואת המחנה שהקטיר בה את הקטורת למען למען ושטען את בגמי הדב
אחר שהוציאה ולבט בגמי זהב לתמיד של בין הערבס . וזהו סדר העבודות תמיד של שחר בצד זה
ועבודת ער ושער הפעמיים וקטרת של מחנה בצד זה ואילן ואילן העם ומקנת המושטן בצד זה
והזאת כף ומחנה בצד זה ושערי המושטן ותמיד של בין הערבס וקטרת ההיכל שעל מוצח הפעמי
בצד זה . וסדר המקראות לש העם חות כך הוא ושלח את השער בצד זה . ורחץ את בשרו צמים וגו'
ויבא ויעשה את שלתי ועמ' . ואת חלב החטאות וגו' וכל הפרטה עד ואחר יצא א המחנה ואחר כך יצא אהרן
והעם סם . מלמד שנגעין צד זה ולא יסתמו ברות ל' בגדים ליום הכשרים אחר . ורחץ את בשרו ונמחה
למדת למעלה מורחץ צמים ולבט סכסכה מטנה מבגמי זהב בצד זה לבט טענה שבחנה טענה
שטען בגמי זהב שעבד בהם עבודת תמיד של שחר . ולבט בגמי לבט לעבודת היום . וכאן למדת סכסכה
מטנה מבגמי לבט בצד זה טענה מורחץ צמים ולבט אהל מועד מקדש וקדושת ערה והיא ויתק בגמי
בית הפרה וכן ל טענות הבנות חובה ליום אהל הראשונה היתה צד זה . ולבט את בגמי שחנה טענה
שהוא שבע בהם כל ימות הטנה . וצד מן ההיכל א החצר שמוצח השלש סם . ועשה חת שלתי ויתק לטנה
האמר למעלה . בוצות יצא אהרן וגו' . ואת שלתי העם ואל אחד לשלתי האמו למעלה ומחנה טענה טענה
וגו' ואת חלב החטאות . אימורי ער ושער . יקטיר המוצח על מוצח החיצון לחיל צמי בהם ליום השלש
עליו קטרת זהו ועלה ומנחה אחר הוצא את דמם להיכל ולמען למען . וכפר בהן . אחר ייעשה ויתק ונמחה
כפרה א של חם הכשרים חינה כטרה לא צב"ל לש שאמרה כל הפרטה צדן חצר למד בגמי לבט
אחריו שהיא כמות . ואחר ימלא את ית וכול טיכול אין ללא המטוח צמין המטחה . מרובה בגמי לבט
תלמוד למר ואחר ימלא וגו' והם כל הכהנים שעמדו מידה ואיך טבחה נגדה צלחתה של שכן ונמחה

לכהן תחת אביו למד שאם צנו ממלא את מקומו הוא קודם לכל אדם יעש כאשר צוה ועמרי כשהצטויים
הכשרים עשה כמדד הזה ולהגד עצמו על אהרן שלח היה לעצמן דרך גזולתו לא במקרים גזירת מלך
אשר ישמע טור או כשב במקדשים הכתי מדבר שנאמר להקריב קרבן בצמחה חזן לעזרה יס יחטט
כשתוך דם האדם סומתיית צפתו דם ספק לרבות את הזרק דמים בחזן אשר הם אצחים אשר הם
דגלים לזבח לעזרה יס יעשרים יעדים שנאמר ירקחו עם אשר יעלה שלח לא יחייב על המקטור איברים בחזן
כשחט בחזן שאם שחט אחד והעלה חברו שניהם חייבין ונכרת יזרש נכרת ומוז נכרתין כל דם אשר
שנאמר צפתו יספר יכול לא יהא חייב על דם המוקדשים תלמוד למד כל דם ונתתי עני נפלי של יס
אם מכל יעמיו ושקם ע כי נעש הצטר של כל בריה דם היא תליה ונלש נתתו למכר צפתו האדם יצא
נעש ויכרע על נפש אשר יצוד חין ל לא צד אווון ותרגולין מן תלמוד למד צד אשר יחבל פרט למאמץ
דמו צפתו הוא דמו הוא לע במקום נעש שהנעש תליה ע כי נעש כל צטר דמו היא הנעש היא דם
ועשר לשון זכר נעש לשון נקבה אשר תחבל נעלה וטרעה בצבילת עוף טהור דבר הכתי שאין לה טומאה
לא בצעה טבילתה בצית הבלעה ולמדך כאן שמאמחה באכילתה וטרעה האמורה כאן אינו נכרת אלא
לדווש וכן טעמו יכול תהא נבלת עוף גמא ממאמה בצית הבלעה תלמוד למד וטרעה יצא עוף טמא שאין
צמיא טרפה ונעש שני אם יחבל קדש אי יכבג למקדש חייב על טומאה זו ככל שאר טמאות וצטר ל
ירחץ ונעש שני על רחצת עש עונש כרת ועל כסם בגדים במקלות אי יא לא יכס אי הוא שאמרתי
צמיא אבי יא לא ידק וקבלתם עליכם מלכתי מערה קבל נזרותי ר או עלי ודוע למנו טבוח לפתק בערתי
צמיא עורא לשכך בא עליהם בגזירה אי יא לא יכס ידש מי נזק עליכם דין לערע נאמן לשלם סכר
כמעשה ארץ מצרים מנגד שמעויהם של מצרים וטל כנענים מקולקלם מכל חומות וחותן מקום שיש
ישראל מקולקל מן הכל אשר אם מוצא אהבם שמה מנגד טחונת עממין טכעשו ישראל מקולקלן מכלם
ובחקתיהם לא תלב מה העח הכתיב שלח חמ לא לו נמוקות שלהם דברים החקוקים להם כגון ערשאות
ואונגרותיות ר מאיר אומר לו דרכי האמורי שמו חכמים את משפטי העשו לו דברים האמורים בעתה
צמטעטן שלח לא נאמרו היה כדי לזמרין ואה חקתי תשמרו דברים שהם גזירת מלך סינר הרש מיטב
עליהם למה לנו לשמרן וחומות השלם מטיבן עליהן כגון אכילת חזיר וצבית שעטנו וטהרת מי טחאת לך
נא אי יא אי גזרתי עליהם אי חתה רשאי לעמר ללכת בהם א תעטר מתכס שלח תאמר למדתי חכמות
ישראל לך ולמוד חכמת האומות ושמרתם את חקתי לרבות שאר דקדוקי ערטה שלח פרט הכתוב דבר
אחר ליתן שמירה ועשייה לחוקים שמירה ועשייה למשפטים אשר שלח נתן לא עשייה למשפטים ושמירה
לחוקים וחי בהם לעולם הוצא חכ תאמר בשלם הזה והלא מוש הוא מת אשר יא נאמן לשלם סכר לא
תקדם להזהיר את הנקבה בזכר לך נאמן לשון רבים אי יא נאמן לשלם סכר ערות אבך א אשת אבך
אז אינו לא כמשמש נאמר כאן ערות אבך ונאמר להלן ערות אביו גילה מה להלן אשת אביו חף כאן אשת
אביו וערות אבך להבא חמו טחינה אשת אביו ערות אשת אבך לרבות לחמר מינה צת אבך חף צת
אנוסה במשמש מולדת בתינו מולדת חזן בין טאומרין ל אבך קיים את חמה בין טאומרין ל אבך הוצא
כגון צת ממזרה או נתינה ערות צבך צצתי מאנוסתי הכתוב מדבר וצצתי מאסתו חנו למדין מערות
אשה וקנה לך תגלה בין טהוא ממך בין טהיא מאיש אחר ערות צת צך קל וחומר לצבך לא לשי טחין
מזהירין מן הדין למדה מנש במסכת כדיתות ערות צת אשת אבך למד טחינו חייב על אחותו משפחה
ונכריות לשי טאמר ליעלה מולדת חזן טאומרים ל אבך הוצא יכול חטל משפחה ונכריות לך נאמר צת
אשת אבך צראייה לקדושין חטת צך היא לא למדתי לא בשים לצבך אי שותפה פרט לחנוסה ערות אחי
אבך לך תגלה ומה היא עריות לא אשתו לא תקרב טארה הנה קרובותיהן א לא אמה ענה כתר גמא ענת

יחדש על דמיון במקרא וצטפחה כצנפת חטא טפה וחציה בת חרין המאוריות לתבד שצרי שמתר צטפחה
הכתוב במדבר יהעלה לא טפחה תלויה וחציה פניה ואתם פדיון בכסף או חופשה בגמר יפקרת יט על
צד לקח על הדבר טלח לחיבה מיתה כי לא חופשה ואין קדושה גמורין וד' אמו מכאן טהיה בחלקותה
צקרייה שהדיטין המלקין קורח על הלקה אם לא תשמר לעשותה ופלה הטם את המכתב יפקרת לטון מכות
תהיה יהיה לקח ולא טוח כי לא חופשה לשבך אין חיוב עליה מיתה טח קדושה קייטין הא חם חופשה
קדושה קידוטין וחייטין מיתה וטמלח ל מחננת חטר הטא לרבות את המד כענין וער לכת ערלת
ואנמתם חגימית יהיה אנוס ונפתם מליה את טלט טעם יהיה לכם ערלם מחימית מונה ל מטעת נטעתו
כזל חם הצטע לאחר טלט יהיה מותר תלמוד למד יהיה צהיית יהיה יהיה כל פרוק ודט כמעט טע
טכתוב ט כל מעט הדרך קטל יא מה מעט חט נאכל חן לחומת ירוטלם לא צדיון חף זה כן ודבר
זה הלעלם יא הוא טנאטו טם לצד וזה לא לשמי להוסף לכם תצחתו המטה הוא טתטטרו יהיה להוסף
לכם תצחתו טטטרה חט מדרך לכם את טרות הנטיעה יהיה ריב עקיבא אומר דברה תדה כנגד יגר
הרש טלח יאמר חט הרי ארבעה טעם חט מצטער ט חט לכך נאמר להוסף לכם תצחתו חט יא
המצטיח על כך נאמן לשמור אצטחתי לא תחל על הדם להרבה פטם נדטם צננה דרין טלח יאכל מצט
קדטם לפי זריקת דמים ואזהרה לאוכל מבהמות חולין עד שתצא נפטה ישד הרצה לא תחטו כגון חיל
המנזטים בחיליה ועשית עתה נפלה מש צט הפטיף כדרך לא תשגא לטון שנית וששית יאמור יום
פלג יפה להחיל מלכה טעה פלגט קשה לצאת לא תקטש פאת דאטכס זה המטה צדעו לחורר חוצה
ולתחתיו ונאמא היקף ראשו עטל סבטטל אחרי חוט שקרי טערי למתלה מצדשו הרצה פתח זקך טוף
הזקן ונעטו והן חטט טתים צכל לחי ולחי למעלה חזל הרטט טהוט רחביט ט צ פח' וחתר לניעה צפנטח
מקום חסר טע הלחיים יחד וטרט לפי כך דרכן טל אמורין להיות מטרטם צטרם כטמת להם חת
וכתובת קקטכטב מחזיקה ותקוטט טחן נאמח לשלם טמקקטש ומחזקו צחטט וחת מטרט לשלם קקקט
לטון והקטחיתם והוקטטט תוחבט ען צחר ותלן חותם על' ונמחטו מחזקים ותחובט בקד לתלח חת
צתך להזאתה צמוטת את צתו פניה לצאה טלח לשם קידוטין ולח תצה הדרך חם חתה טעה כן חן הדרך
מונה חת טרותיה לעשותם במקום אחר ולח צארטכס וכן הוא אומר וימנע ריבם ומקדטי תרח לח
יכטם לח צמקל וצמטעל וצטטטתי וצחצק טעל רגל וצטטט טחט מזהירכט על המקדטי חת טצטתתי תטמח
חין העין חונה טבת יא תננו א החוטת חזרה לעל חוב ודעטו צעל חוב זה עתים המדבר צטח
מדעט המכטט עכס חיה טטמה ימוט לתך טו ודעטם מדבר יא תבטטו להיות עמקוטם ט טחט תעטקי עס
חיתם מטמחיס לפי ואן חתעב חתכט חט יא אהיכט דעש חת מו חתם מחלשכ צמי מיעט טבת תקוט
יכול זקן אטמחי תל זקן חין זקן לא טקנה חכמה והדרה פט זקן או זהו הידור לח יטב צמקומו לח מצד
צמקומו ולח מותר חת דברת יכל נעצט חת טטטו כמי טלח רחוו לכך נאמר ויראת מלהיך טהרי דבר זה
מוטור ללב לטט טל שטטו טחין מכיר טם לא הוא וכל דבר המטור ללב נאמר ט ויראת לח תנא חתטי
חאנאת דברים לח תאמר לח חטט חיות שצד ען ועכטו חתה צל למוד תורה טתנה מש הנצרה כי
גרים הייתם מאט טכך א תאמר לחכך חט יא אהיכט להיך וטחט חט לח תעטו עיל ציטטט חט לקין הרי
צבר חמור לח תעטו עיל ציטטט ומהו מטטט הטני כחן היא המדה המטקל והמטורה מלמד טהמולד
צקרא דיין טחט טקר צמדה הרי חוט כמקלקל חתהדין וקרו עיל טעי ומטוקן חרט ותועבה וערט לחמט
דברים האמורים צדין מטמח חת הדרך ומחל הטט ומטלן חתהטכי ומטל חת ישראל צבר בטמלה חתם
מארטם צמדה זו מלת הדרך צמטקל כמטמש צמטורה היא מלת הלח והיכט חט צק הן המטקלת
טטוקלן כנגנן חתה היא מלת צט חן זו מלת הלח חטת חתכט על מנת כדלח חת הצחתי צו

צדקתם שכן עתה של בשר ליתיה סוניה של בשר וזה הנלמן ליתיה ממי עמון מהק לתיו צמח לתונית
הצדקתם מזהין מחרון דין ושל בני ישראל תחמר שגטין על ההודרות מית צמות צדל וחס הין כח צדל עלל
החרון משישן אותם עם החרן יש טענתן נדרות החרן עם שיערין לרש חת החרן על יוד מצות הם
חיתיש חית עזי של שנה חט מכל עסקי ועסקי ש: בישל ולח בצמר טחין כל הצמר נכרתין כי מורש
בתן למיך לש שנחמר מעבר בני וצתי: בן זנא וכן דתי מען תלמוד למי כי מורש נתן למיך דרש פקול
מען תלמוד למר בתי מורש למיך חס העולם יעלמו חס היעלמו בדבר חחר סוף שיעלמו בדברים הרבה
חס היעלמו סנהדרי קטנה: סוף טייעלמות סנהדרי גדולה ונמשכה דתי חמר רב טישין וכי משערתה מה
חמרת של למיך טחין לך משפחה שיש בה מוכס טחין טלה מוכסין טבלס מחשן עלם והכרתי חותי למה:
חמר לש טז ונמשחתיו יכול המשפחה צה כרת תלמוד ל: חותי חותי צה כרת ואין כל המשפחה צה כרת
לא בייסורין לנות חמרי המיך לרבות טמר יע טעסדה בך נחשל חן זו עסדתה והתקדשקס זועריתת
עו יחבו וזמו קל: לרבות לחמר מיתה ימו טו ח סקילה וכל מקום טל דמיהם צם וזלמו מחוב ודשע טל
בהם ידמו אותם דמיהם צם ופטונו של מקרח כמו דמו דראש הין נעיש על מיתתי לא הוה טהוה נרס
לעצמו להרן וזיש פרט לקטן חמר ינאף חת חטת חיש פרט לחטת קטן: למדא טחין לקטן קחטין ועל אי
זו חטת חיש חייבתי לך חמר ינאף חת חטת רעה פרט לחטת טי: למדא טחין קדוש לני מות וימת:
הנאף והנאפת: כל מיתה האמורה בתורה סתם חנה לא חנק יתב יעשו נצי: מללן דרש חזק צדש
הבן ימסב חנה מסעס כמחול בשעפרת: וחת הדימה תה חזם חס חטא דמה מה חטתה לא
מע טענתה לרס תקלה על ידה לף חמ הכר תקל לרס שזלמ: רבין בן טוב לרש וערס למדו תקלה
לעטר עברות: כסח צדכר חתה חומר חבד תחבטן חת כל המקוייט הכי דברים קל וחומר ומה חילנות
מזינן לח החזין ולח טומשן על טענת תקלה לרס על יום חמרה הורה הטחת טרוף וכלה המתקנה חניח
מדרכי חיים על חת כו חסד הוא לשון חרמי חרפה חיסולא ומדכא חת קין נטח חותיו חסד עשה המקום
לצאת שלמו הימנו טז שלם חסד יצנה הערה גלה וכל לשון ערה גלי הוא וזו יורדת בתיבה לרס דבר
כמו דעה מערת לח זי וכומו חנה מצרת ח: והערה נחלק דה רס חניש טחירו זו היא נשקת טעס
צמקומו יט טחירו זו הכנסת עערה: ערות חותי חמך טנה הכתוב בחזרתו למר טהוהר עליהן בן על
חתי חטו על חותי חטו מן האכסן על חותי מן האם: חבל ערית חטת חו חבו לח הוהר לא על חטת
חתי חטו מן האם: עיריים כתרעמו בלח ולח ומה לע וזככי הויך עיריית ל צכס קוצרן חן לע צכס מת
בלח צכס: כדה היא יתטיבה חותי מאדה היא ומאוסה יורטיקא דרטהו למסור הערה צה כדה ש
טהערה משרטי צה ויקורה הערה: ואקון כמו קצתי צחי לנין מילאם כרס טהוה קן צחיט והבלתי
בן הדימה הטמה לעהרה חין צורק למר בין פרה לחמר טהרי מצלנן הן ועכרין הן לא בין טהורה
לך לעמה לך בין סנחט רוס טל סימון לעמט חטו וכמה בין חטו לרס מלח טערה חסד הדלתי לרס
למה למסור ואבדיל חתכס מן העמס ליתול: חס מרכלס חתכס מהס הכי חתכס טל וחס לחתרי חתכס
טל נכסר נכר ונכרתי: ר לער בן ערה חו חנין טלח וחמר חסד קצה נעמי צדכר חזר חו חטת טל טע
כלאים: חבל חתש ומה חתש ואצט טעמיו נר על: תלמיד למר וחבדיל חתכס מן העמס לחתיל
סתחא חבלתיכס מהס לשמי שרס מן העברה ומקבל עלם על מלמתי טמיו: כיהיה צכס נחמר כחן צכס
מיתה ולמיתה כרת עדים והתרה בטקילה מוזל בלח התרה בהכרת ונננתן חטות וכן בכל חתכי
מיתות טל צה כרת חסלת קטמים פרטת חומר ל הכהטם

להיות יצגנה זאות על הפרכתה של מזבח החיצון ושניהם הצרכו לכתוב ומשרט בכתב יולא יחללו את מקדשי
טאם עבד עבדתי ומחללת לפעל יודבר משה המזיה הזאתה הארון ועל כל צע ישראל להזהיר בתי דין על
הכהנים ויגזרו חן נזרה לא פרישה יוכן הוא חומר ויגזרו מאחרי נזרו אחר יפרטו מן הקדשים כמי
עומאתן ויגזרו מקדשי צע ישראל אשר הם מקדשים ל יולא יחללו את עם קדשי קרם המקרה וזרטה יאטר
הם מקדשים לרעת קדשי כהנם עצמן כל איש אשר יקרב יחן קריבה זו לא אכילה וכן מניני שנאמרה
אזהרת אכילת קדשים בעומאה בלשון נביעה בכל קדש לא תענ אזהרה לאכול ולמזנה רבתינו בגר' טוה ואי
אפשר למר שחייט על הנביעה שהיה נאמרה כדת על האכילה בצנות אהרן שתי כריתותו אזל זואם
על הנביעה חייט לא הנזך לחייט על האכילה יוכן הוא נדרט בכתב וכי יש נגנז חייט ח' מה תלמוד למר
יקרב מטיכטר לקרבטחין חייבין עליו מטום עומאה לא חס כן קרע מתדידי ואת טלס כריתות בעומאת
קדשים למה כנר נדרטו במת טעשת אחד לכל ואחד לפרט ועומאתו עליו יעומאת האדם עליו יוכל בבטר
הכתוב מדבר ועומאתו של צטר עליו וצטרור שאכל איה הטמא הכתוב מדבר על כרחוק מממש איה
למד טבמי טעומאתו שרחת ממנו הכתוב מדבר וזהו האדם שיש לו טהרה צעילה ונכרתה יכול מצד
זה לצד זה יכרת ממקומו ויתיעט צמקום אחר תלמוד למר ח' הכל מקום ח' בכל טמא נפש צמי
טעמא במת בכל טרן אשר יעמא לו כטישר הראוי בעבדטה או באתם במת אשר יעמא לו כטשרו
לעמא וזהו כוונת לכל עומאתו לרטינונע ציב וזנה נלה ויולדת נפט אשר תנעטו בחד מן העמאים
הלוי יאחר יא כלמן הקדשים נדרט בעמות צטרומה טמותר לאכילה בערב טמט נבלה וטרפה לא
יאכל לענן הטמא הזהיר כחן טאם אכל נבלת שף טהורטחין לה עומאת מענטמטח לא עומאת אכילה צבת
הצליעה אסור לאכול בקדשים ועמאיה את מטמרתני מלאכול צטרומה בעומאת הגוף ומתו ט למדן טהוא
במיתה צדי טמט לא יאכול קדש צטרומה הכתוב מדבר טכל הענן מדבר צה יתטבכהן וטכיר תטטט של
כהן וטכירו לפי תטטטה נקד פתח לפי טהוא דסק ואי זהו תטטטה נרצטטקטו לו עד חבל וחי זהו טכיר זה
קניו קנן טטט טינצא בטט צה הכתוב ולמך טחין עש קניו לאדטו לאכול צטרומתי וכהן כי קנה נפט עבד
כנעני טקניו לעש יולד בתי ג צע השפחות וטטט כהן אוכלת צטרומה מן המקרה זהו טחף היא קנן כטעו
ושל למד מוקרה אחר כל טהור צציתך וע צטפרי לויט זר לויט טרל למנה ונרטה מן היט הזר וזרע
חן לה ממנו וטבה הא חס יש לה זרע מלניט חסורה צטרומה כל זמן שזרע קיים וכל זר לא יאכל ט לא בתי
לא להוציא את החיצון טמותר צטרומה זרות אמרתי לך ולא חנניה כי יאכל קדש צטרומה ונתן לכהן חנה
הקדש דבר הראוי להיות קדש טחטין שרעל מוט לא שירות טל חולני והן נעטין צטרומה יולא יחללו להאכילם
לזרים יהטחיו אותם חתנצמט יעש ונען באלם את קדטיה טהובלע לטט צטרומה וקדטו ונאמרו עליהם
והטחיו אותם זה אחד מטטטה חתים טהיה ר יטמעל זרע בתינה טמא צברים באתם עצמן וכן צום מלאת
מיו נזרו יטח אותה הוא מביא את עצמיו וכן ויקטר אותה צעיה הוא קצר את עצמו כן נדרט צטפרי נדרטהם
הקרי יל נהטתם האומר הרי זו לרצונכם הביאו דבר הראוי לצרות חתכם לפי טיהא לכם לרצון ואי זה הוא
הראוי לרצון תמים זכר צצקר בטטטים ובעשים אכל צעלנת השף חין צריך תמות וזכרות וזינו נפסל במוט
לא צצטרין חזר לתלא להרטיטו צצטריו שרת טס דבר טל מוט שרין בלשון נקבה טלן יהא ט מוט טל
שרתהו טטר לא יהיה חרון ריט טל ען טטמק חו נפס טפתי טפתי חו נטמקה יבאת וורואה בלע
גר ב מן חזותו כן ילתי ולשון ילתי כמיו וילתי טמטון טחמזה ט עי חס מיתה טחין לה רשאה לא תקריט לא
תקריט ג עומים להזהיר על הקדטן ועל טחיתנה ועל זריקת דמן וטטה לא תתנו אזהרת הקטרתן שרות
אצר גמל מחבר קלטת פרטות קלטות נדבה תעשה איתו לצדק הטיב ולנדר למוצח לא ירנה חי זה הקל
צח לרטה הוי חומ זה הקדט מוצח ומשך וכתות ונתקו וזרות צצצים חו נבל מושך בנצ משכים כל

צדל יכתיב בתו זין ויתר ממשך יכעוק תלמיך צדל על טענתו חטין שתלמיך צדל חבל נתעוהם צדק
המים והים לא נתלם יוכרות כרותין בכל ושדן צבס יוצרצבס לא תעשו דבר זה יאמרם טור צדמה
וחיה ואש עמחה לכך נחמר בצדבס לרבות כל אשר צדן טחי חפר זר למר לא נטטו על הסדום חלא
צדן טחרי טירום חובת העוף היא וכל חובת העוף טהרה בין צדן בין צדמה לחרן יומד סך נכר נגי
סהיח קרבן לד כהן להקרים לשמים לא תקרים לעתל מס וזעף טלח נאסרו עלי מומין לקרבן צע
נח לא חס כן מחוסרי חבר וזות טהרה צדמה טעטלות חבל על המזבח צמטכן לא תקריסם חבל
תמימה תקבל מהם לכך נחמר למעלה חיש חיש לרבות העיס טעטלים נדרים ונדרים טעטל מסחתי
חטלחון לא ידעו לכם לא ידעו לתע עליכם כי חיל פרע לנחא דתן חיתו וזות צמ טהרה צדקה טאסור
לנחוט חס ויהבת וזיא טהרה צוכרים ומצד לפחוט חס וחסן חיתו וזות צמ חף נא וזותו צמטמם
לרצובס תצדח יתלת וזחיתכם הוהרו סתיה לרצון לכם ומהו הרצון צמס הו חיל לא תשחטיה על
מנה לחל מחד טחם תחטם מחטבת פסול לא יהא לרצון לכם דח לרצובס לעתכם מחאן למתעסק
טעטול בקדשים יזעף טפרע צדחלנן לשע יומים חזר טפרע צדחלנן לום חחד סתיה צחיתח על מנה
לחכלן צומנן צום הוהו יחל לא צח לא להזיח סתיה שחטה על מנתכן טחם לקטע לה זמן חילת
כצך כתב וצער דח תדעטלמיונ חף יא דע מי גר על הדבר ואי קיל צעטך וטמרתם זו המטה
ועשיתם זו המעשה ולא תחלנו ועל לעשר על דברי מדחין ממטמם טעמאר ט תחל חמר קחם תלמוד למ
ונקטטי מסור עמך וקדש חט טמי וכול חחילי תלמוד למר צדן צע ישראל וכתהו חוסר עצמו ימסור
על מנה למות טכל המוסר על מנה הנט חין עשין לע נט סכן מציא צמטה חטל ועוריה טלח מסור עצמן
על מנה הנט טל וזן לא ידע להוה לך מלכא וע מציל ולא מציל ידע להוה לך וע יחזויה חתכם על מנה
כן חף יא חמון לטלם סכר דבר אצט ישראל מועדי יא עשה חתמות סתיה צהן ישראל חלמדין טמעצין
חית הטנה על גלות טעקרו ממחמן לעלת לרגל ועדן לא העש לרשולם טעט ימים וע מה עני טבת חבל
מועצות ללמד טכל המחל חת המועצות מעלן עליו הכתוב טכל חל חת הטעות וכל המקיים חת המועצות
מזלן עליו טכל קיים חת הטעות לה מועדי יא לתלה מדבר צעטר טנה וכחן חף מדבר צקוט חחדם
צן הערבים מטע טעטל ומעלה פסח ל יא הקרבת קרבן טטמו פסח ויהקר צהם חשה ועל חס המוטעם
חמורים צדטת טנחם ומה נחמרו חון למר לך טחין המוטען מעכבן זה חת זה ויהקר צהם חטי מכל
מקום חס חין פרים חצ חים ואס חין פרים וליס חצ כבשים מלכת טעטל חש מלכות החמט לרס
עטדה וצדך טיט חסרון כס צעטלה טלחן כען דבר חצר כך חצתי מתכ דקתע יכל חף חול טל מוע
יהא חסור צמלכת עטדה כל מקום טל טעטת צמן טס דבר הוה טטעטל ימים וכל לשן סמנת טטת
טלשת רחיות קצובס סתיה רחטנה לקצר ישמר עשירית חיה וכך חיה טמה כמ וימודו צעמר
והנף כל תועה מולך ומכח מעלה ומוריד מולך ומכח לעצור רחות רשת מעלה ומוריד לעצור טלחם
רשם לרצובס חס תקריסו כמטעם זה יהי לכם לרצון מוחרת הטבת ממחרת רחטון טל פסח טחם
חנה חומר טבת צדחית חין יודעו זהו ועשיתם ככס חובה לעמר הוה צח ומחנתו נטכת טט
עשורטם טעלה חיה קל קמח העשו מכרמל רך טמיבטין חיתו צתאר כרמל חס קלות צכל מוטטתי
נחןק ט חכמי ישראל יש טלמד מחאן טהחדס טהרה צדמה לחרן וזס חמרים לא צח לא ללמד טלח נטטו
על חחדם לא לחר ירושה וטיבה מטיכצטו וחלקו ממחרת הטבת ממחרת יום טוב תמימות תיחיה
חלמד טמותחיל ומונה חבער טחם לא כן חין תמימות הטבת הטכשת חירטמו טטעטל טבער
על ממחרת הטטעט טעטת תטערו ולא עכ כלל והס מתענה ימים חמישם חס ויהקר צהם מנה חטטה
צום חטטטם תקריסו מנה חטטה היא המנה הרחטנה טהחיה מן חחדם ואס תחמר חרי קרינה

מלכות העמר אין היו כמאזר כל המנחות שהיו צריח מן השעירים ממשותפתכם ולא מחוצה לחרץ לחם
תאפה לחם תרומה המורם לכם געה זו היא המנחה החלשה האמורה למעלה יצורים ראשונה לכל
המנחות חף לנחת הקנאות הצאה שעירים לח תקרב מן החלש קודם לטרי הלחם על הלחם בגלל לחם חזק
לחם ומנחתם ומנחתם כמטעם מנחה ומטעם המשרשים לכל צהמה בפרשת נסכים טעמה עשרונם אשר
טעם לחיל עשרון לבגדי א היו המנחה והנמכס חצי הדין לפר ושלשית הדין לחיל ורבעשת הדין לכבשי
ועמיתם עשר עים וכול טבעת ככשים וזשור האמורים כחן כמאזרה מנעל פרים ואלם חנם הם חמרה
מיעה לאו לעצמן ולא לעצמן לאו קרב בגלל הלחם ולא קרב למותשם והנף הכהן חותם מלמד טעונות תנופה
חיים וכול כולם תלמוד למר על שם כבשים קדם יהיו לש טעמי יחיד קדשים קלם הוזקק למר בטלמי צברי
טיהו קדשי קדשים וזקצרכם וע חזר וטנה לעבר עליהן צעט לחון יאמר רב אברדמס בר רב יוסי מה
דאיה הכתוב ליתיה בראמט הרגלים פתח וצברת מבאן רחם הטנה וחס הכשרים והחן מבאן למד שכל
הנותן לקט טכה ופחה ומעשר עני כרחיו מעלן עלו כלו כות המקדש קיים ומקריב קרבנותיו לתוב תענה
הנח לעמיהם והם ילקטו וזין לך לשיעור חת אחד מהם חט יאלהיכם בחמן לנתן סכר זכרון תרועה זכרון
פשוך זכרון ופסוקי שפירות לזכור לכם עקידת יצחק שקרב תחת חיל יזהר צבתם חטה המושפן האמורי
צחומים הפקודים יחד כל חסין ורין שבתורה מישעין מכפר הוא על הטעם וזמן מכפר על שזין טעם
זה קרבנם חטה המושפן האמורים צחומם הפקודים זה הצדתי לש שהיה חומר כרת בכל מקום זאיט יומע
מה הוא כשהוא חומר זה הצדתי למד על הכרת שאינ לא חובדן וכול מלכה וע לעבר עליו בלחון הרבה חו
להזיר על מלכות הלנה כמלכת היום ימקרח קדם קדשהו בצמות נקיה וכתלה של שחר ימים צמחכל
צמטתה וכמות נקיה וכתלה יעצרת היא יעצרתיה חתכל חזל כמלך שזמן צמחשדה לכך וכך ימים כחן
טהטע זמן לפטר חמר צבקות חס צע עכט שד עמי חס אחד קשה יצירדתכם כל מלכות עטדה
חשילמלכה שהיה עטדה לכם טעם לח תעשה יש חסרון כס צדד לח תעשו יכול חף חול של מועד יהא
חוקר צמלכת עטדה תלמוד למר הוא ישל ומנחה מנחתגמסם הקריבה עם השלה דבר יוס בימן
חוק הקצוב צחומם הפקודים דבר יוס צימו הוא חס עבר יומ בטל קרבא יחד צחמטה עשר יוס תחב קרב
טלמים לחנה יוכל תלחה חת הטבת תלמוד למר חך הואיל ויש לה תשלומן כל טבעה בצמטכם חת
תבאתה חרץ שהיה חלש טב זה בל בזמן חשיפה מבאן טעמנו לעבר חת הטעם שזין אין העשר פעמים
שהוא צחמט הדין או צחורף יחנע טלמי חנה טבעת ימים חס לח הדין בזה יבא בזה יכול יהא מבאן
כל טבעה תלמוד למר חתה חתיה חס אחד ולא יותר ולמה נאמר טבעה לתשלומן פרי עץ הדד טעמם
עצו כפרה הדד צחלנו מטנה לטנה וזהו חתרוג כפתתמרים חסר ון למר שחינה לא חחת וענף עץ עם
שעפמי קלשן צעטתית וחבלים וזהו הלם העשו כחן קלעה האחר זה אחר חטרל לרבות חת הדים
כי צמכות הוטבת עט כסדצו חתני ישראל חפרטת מצות הנרות פרתות חתה תצוה לח נאמרה לא על
סדר מלכות המטבן לפרט סורך המורה וכך משמש חתה סעך לצוות חתני ישראל על כך טמן חתך
צ טעם וזאים מן חתה הראטון קרוי חך והם משרשים צמחות ובה תמיד מלנה ללה כמו שלנת תמיד
יחזקה לא מים א יוס פרוכת העצות של פח הארון שהוא קרוי עטמה ודבת דרטהו על נר מערב שהוא
יענה לכל בדי שלם שהטכנה טורה חטרל טינה בל טמן כמדה חזרתיה ומנחה היה מתהל ובה
מסיים יערוך חתה מערב עי צקר יערוך חתה עריכה הראויה למדת כל הלנה ושישרו חכמים חני לג
טמן לכל נר ונר וזן כח חשיל לל תקפת טבת ומדה א הוקבעה להם המנחה הנחורה טיהא חזב
עבור ידא על עהרו של טלמן טלן יהו הטעמן מנכהין חת הלחם מעל גבי הטלמן ונתת על המערכת
על כל חת משתי המערכות הרי טע צדי לטנה מלך קומן לכל חחת והיתה לטנה חחת לחם לחזכה

חיתה חובל מן המזור לך ולעבדך ולחמתך לשי שנאמר ואכלו חבטו עיניך וכול יהו חמורין באתה לעשייתם
תלמוד למר לך ולעבדך ולחמתך לשי הרי בעלים עבדים ופטרות חמורים כחן ולמסכך ולעמסך חף הגרים
ולבמהתך ולמה אם חיה חובלת בהמה לח כל טכסן שמונתיה עלך ומה תלמוד למר ולבמהתך הקיט בהמ'
לחיה כל זמן שחיה חובלת מן הסדה החביל לבמהתך ממה טאמפתה לבית יכולה לחיה מן הסדה כלת
לבהמתך מן הבית יעבדת זעם טאמנות זעם יכול יעשה טעש טמנה ועשה זבל חחרהן
תלמוד למר טעש טעש טעמיב הוי כל טמנה וטמנה בזמנה יהי לך ימי טעש חגד לך טאמפת טלח
עשית טאמנות ועשה זבל למוף מנ' טעם וטעמונו של מקרח יתלה לך חטטון טנת הטמנות למספר מעי •
טעם יהעברת לטון ועבדו קול במחלה לשון הכרזה בום הכשרים ככל חרנכם חבל תקיעה של ראש
שעה חנה מזה טבת וכל חרנכם לא צבת דין בלד יוקדשתם בבתשתה מקדשין אותה צבת דין •
ואומרון מקולטת הסנה וקרחתם דרור לעבדים עבדים בין נרצע בין טלח כל על שט טעם מטמכר אמר
דב יהודה מה לשון דרור כאדיר ב דרייח טדר ככל מקום טהור רונה וחיא ברשות אחרים יתבל היא
טנה א מוצלת מוזר טעם הנקיצת עם לה לבדה ומה שמה חבל שמה על טע תקיעת טופר וטבתם חיש
א לחודתו יהטנו חמודות לעלים וחיט א מטפתו תיזום לרבות את הנרצע יתבל היא טנת החמישים
מה תלמוד למר לשי שנאמר מלה כדחיתא גראש הטנה ובת' חת גזריה ית ענבים המטמרי'
חבל טנר חתה חת המפקרים כטם טצ כן נח בוגל ימאזו שתי טעם קדושות טמוכות או זנו טנת מט'
וטנת חבל יקדש תהיה לכס תופסת ממה כהקדש וכול תבא היא למולן תלמוד למר תהיה צהיית תהא
מן הסדה תכלע על ידי הסדה חתה חובל מן הבית יטאם כלת לחיה מן הסדה חתה צריך לעבר מהבית
כטם טנאמר בצבש טנאמר בוגל יתמם חיש א לחיותו והלח כבד נאמר וטבתם חיש א לחיותו לא לרע'
המוכר טדהו ועמד בנינאל טחורת לחבו בוגל יכוי תמכרונו לשי פוטנו כמטמש ועל דיש דרטה מנן
בשתיה מוכר מוכר לטרא לחברך תלמוד למר וכי תמכרו מוכר לעמיתך מוכר מוכר חסן חסן צבת לקנות קנת
מוטרא לחברך תלמוד למר או קנה מיד עמיתך א תנא א חננת ממון במספר טעם אחר הוי ל תקנת
זהו פוטנו לטב מקרח על חתנו על חננה בל לחזיר כשתמכור חו תקנה קרקוב עש כמה טעם יש עז
היזבל ולש הטעם ויתבאת הטדה שהיא רחיה לעשות ימכר המוכר וקנה וקנה טהרי קוש להחזרה לנ
צבנת היזבל וחס יש טעם מופעית זה מוכרה בזמם קדים הרי נתנה לקח ואם יש טעם מרוכות יאכל
זמנה תבאות הרצע ונרדק לקנותה כש הזין זהו טכתוב במספר טע תבאות לשי מיטן טנות התבאות
טתהא שמונת בל הלקח תמכור לנ וד טתינו דרשו מבחן טהמוכר טדהו חיו מותר לעזיל פחות משע
טעם טתעמוד טע טעם בל הלקח מיזם לום ואפל יש טלנט תבאות צבות טע טעם • כגן טמכרה לנ
צקמותיה ירצה מקנתו תמכרה ביזקר יתמשע מקנתו תמשע בצמיה ולח תנא חיש חת עמיתו כחן
הזהיר על חננות דברים טלח יקטנו וטחברו ולא יטחאו ועשה טחינה הוננת לשי דרסו והנחתו טל זה חתקן
ואם תאמר מי יודע חס לרעה נתכונת ויראת מלחך ואלתם לשוטחאף בתוך היענש תהיה ט צרכה •
ולח נאמף א הבית חת תבנותיו כגן יין ושירות חילין וטשיחם הצחים מחיליהן לטלט הטעם לקנת
הטיות מטמן ער ה' ולבשית ולטמנת יזורש צתיית במרחטון יקדו צעמן ער הטנה הטישית מל
חנ המוכרות טל תשיש טהרו עת בל תבחתה טל טמנת לתך הבית וכל ימות הקץ הוי צבנות צבנות
ובצטרי הוי עת החסוף לבית וטעמים שהייתה צרכה לעשות לחר צבנה טעם וצטטית טלצב הטמנה הו
טלחן צטלחן מעבדת קרקוב טע טעם רנוטת הטבשית והיזבל ומקרח זה נאמר צמחר הטמנות כלן •
והארץ לח תיזכר למייתית ליתן לנז על חזרת טדהו לעלים בוגל טלח יהא הלוקח כופנה למייתית
לעניקה למכרה פניקה עמית יכיל הארץ א תרעשטך בה טחינה טלך וכל הארץ חמותה לרבות

חמשה מאה ומאה רבעה וכו' כן הנה ענין והלן לה היה צורך לעמר לא מאה מאה טע' אולם ידועים לה
אזי דומה מועטים הששים את התורה למרובם הששים את התורה ונעלה ארבעים סיהו ונעלה ארבעים
טלח בדרך ארץ ונעתי חלכם ארעה מכל עמקי אטלם סכרם מטע' מטל' למה העבר דומה לניך מטכר
שעלם כולה כדחיתו בכם' והעריית ארבעם בעריה ורבה והרבעי ארבעם בקומה וקופה והקומותי את
בריתי ארבעם ברית חלטה' לן כבירות הראשונה חטר הערתם אותה' לא חלטה טלח הטר' על' וברית
את בתי ישראל ואת בית יהודה ברית חלטה' לן כבירות' ונחלתם וטן נטן הערותיהם מהמרים ונוסעים
להתטן שיהו וטן ה'טן על' ג'טע' יפה לחבל מטל' אשתקל' וטן מטע' חלטה' ענינו' שיהו גרנות מלכות
חלטה' וחוטרות מלכות וטן ובריתן ארבע' לפניה האטרות' למקום אחר לרעה החלטה' לרכון ונעתי מטכט' זה
בית המקדש' ונח' תעלה נעמי' אין רחמי קנה בכם כל נשלה לטן פלטה' דבר ה'לטה' דבר' ויהת' לרתי
אנויל עמכם בנן עקן כאחד מאם ונח' תהו מודעשן ממע' יוכל' לן תירחו מטע' ת'מוד' לעמר והייתי לכם
לאהים' אזי י'א' להיכם כמי את שתמנו צ' טע' יוכל' לעשה תכל' לה טהרי הוצאתי ארבעם מחרן מצרים
ועשיית נמים גדולם קומות' בקומה וקופה' ואם לן תנמש' ל' לזהו עמלם בעתה לעת מדרם חכמים
יכול לקיים מצות כשהוא אומר ונח' תעשו הרי המצות אחרים הם מה את מקיים לן תנמש' ל' לזהו עמלם
בעתה' ל' מה תלמוד לעמר אין לן זה המסיר רטנו ומיתכון למרוד ע' וכן גבור ציד ארע' י'א' טיחית
ומתכין למרוד ע' וכן בלטיפי טמם רשע וטעמים ל'א' מכירים את טראם ומתכונם למרוד ע' ונח' תעשו
מטלח תלמוד לן תעשו הרי שתי עשרות הם בחקתי תמאסו מואם בחחרים הששים' משטני תעלה נעמי
טנח' את החכמה לנ' לתי עשית' מונע את אחרים מעשות' את כל מצותי ונח' כופר טלח צויתם לכן נחמר
אתכל מצותי ונח' נחמר אתכל המצות להערכם את צרתי בריתי כער בשקר הרו טבעי בערות הראשון
עררת הטניה וכן עד הטכשת' ואלה הן לן לעמד ונח' עשה מואם בחחרים הששים טנח' את החכמה
מונע את אחרים מעשות כער במצות כופר בשקר' והפקדתי עליכם ונחתי עליכם' טחת חול' טמטחף את
הצער דמה לנשח טהולק' נשחתו ומר חית טענו אשפה' קלחת חול' טחקיח את העוף ומחממו ומשחו כמו
כי אט קחה צחש' מכלת טעם ומדי טת טעם השטם טשית' וכלת טיקל וירחן וטוף טלח ריח ודחט
הנעשות על מנתחה במותי' כל תלוה טחינה בזה ותחלת ממוטה קרויה כלטן טעם ודעתם לרין'
תירש ונח' תנחח' ואם תנחח ונח' להו חייכם ונחתי ע' עמי' טל' טנה חט מכל עמקי' להרש' לכם' ורדו
בכם טנח'כם כמטמוש וטלנו בכם ונכתם מטע' חומה חנות תכל' מטרטה ח' חף חט חעטה זחת חט מדבר
לח בחף' וכן חף חט לך עמכם בקרי' והפקדתי עליכם טהו המכות שיקחת ארבעם מו' לזו עד טהראטנה
עקולה אכלכם אביו אחרת ואטמכה לה' בלה מכה המבלת את הברית' וי' ח' זו מכת מותן' את
הטחת' יט' לך אדם טהוח חולה' ומוטל על המטה חבל בטרם טמור עליו תלמוד לעמר טחת מלמד טהוח
טטחף חו שטים טהוח טטחף חבל טח וטנו מקדח תלמוד לעמר ודח הקדחת מלמד טהוח מקדח חו שטים
טהוח מקדח' חבל טטח' בעטמו טחיה' תלמוד לעמר מכלת שטים חו הוח חוטו טטח' בעטמו טחיה' חבל
אחרים טטח' ע' טחיה תלמוד לעמר ומדי טטח' ודעתם לרין ארעם חרעה ויטיה ממחרת' ומערת
מה חייכם בחים ונח'טם תלמו לט ונח'טם חייכם הם כטד ארעה טנה רחטט ויטיה ממחרת' וטטח'
ממחרת וחייכם בחים ומנח'ים טטח' למי המטור וטטח' מיתם ברעם טלח לקטו תטח' ח' ח' ח' דח'
חרעתם לרין ארעם כנגד העטם והטנות הכתוב מדבר שאתה עייל' בן ומגל'ן והטח' צח ונח' חותם
וכן הוח אומר חטר טעחתי וד' בתי חיה כלם ונחתי ע' בכם' כיה טטח'ר בטובה ונחתי חלכם כן נחמר
ברעה ונחתי ע' בכם מטע' מטל' לניך טחמר' לעגדה טנה חט מכל עמקי' ועסק עיכם ברעה' ונערתם
לנ' חייכם שיהו המות חרן ארבעם מנעטם ועל' רכט מקישן ארבעם מנח'ן' ורדו נכט טנח'כם טחיה'

מִצִּיּוֹן עַל־כֵּם שׁוֹנְאִים לֹא מִכֶּם וּבְכֶם טַבְעָה שְׁאוֹמְנוֹת הַשָּׁמַיִם עַל־יִשְׂרָאֵל. חֵינן מִזְקָסִין לֹא סִבְלִינֵי
טַב וְהִיא חַס זָרֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְעַל־הָאֵל מִדִּין וְעַמְלֵק וְעַי. וְיִחְזַק עַל־כֵּם וְיִשְׁחַדְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל הַחֶרֶץ. חִבְלֵי בְטֵעָה שְׂאֵעֵמִיד
עַל־כֶּם מִכֶּם וּבְכֶם הֵם מַחְפְּזִים אַחַד מִמְּמֹנּוֹת שְׁלֹכֶם וְכֵן הוּא אֹמֵר וְאִשְׁרָא חִבְלֵי שֹׁמֵר עִמּוֹ וְשֵׁרֵם מִעַלֵּיהֶם
הַעֲשִׂימוּ וְעַמְּוִיּוֹתֵיהֶם פָּנְחוּ. וְנִסְתַּם מִפְּנֵי חֵימָה וְחֵינן רִדְקָא חִתְּכֶם מִזְלֵי כַח. וְחָס עַד חֵלְהָ וְחָס בְּעַד חֵלְהָ
עַל־כֶּם לֹא תַשְׁמֵשׁ וְיִסְתַּעֲרֵי שֵׁד יִימָרוּן אַחֲרֵיהֶם. טַבְעָה עַל חֵטְאֵיהֶם. טַבְעָה שְׂרַעְוִיּוֹתָהּ עַל טַבְעָה עֲבָרוֹת הַחֵמָה
לְמַעַל. וְשִׁבְרֵת אֶת־נַחֲוֹן עֲזָבֶם זֶה בְּתֵהּ הַמִּקְדָּשׁ. וְכֵן הוּא אֹמֵר הֵנִי מַחֲלֵל אֶת־מִקְדָּשׁ נַחֲוֹן וְעַכְשָׁם וְנִתְּתִי אֶת־
שְׂמִיכֶם בְּכַרְזֵל וְאֶת־רִצְבָכֶם כַּחֲמוּשָׁה זֶה קֶשֶׁה מִשֵּׁל מִשָּׁה שְׂטֵם הוּא אֹמֵר וְהֵינן שְׂמִיךְ אִשְׁרָא עַל־רִאֲשָׁתָּהּ נַחֲשָׁה
שִׁיחַ הַשָּׁמַיִם מִזִּישָׁן כְּדֶרֶךְ שֶׁהַנְּחִשְׁתָּ מִזִּישָׁה וְהָאֶרֶץ לֹא תִהְיֶה מִזִּישָׁה כְּדֶרֶךְ שִׁיחַן הַבְּרָזֵל מִזִּישָׁה וְהִיא מִשְׁמֵרֵת
שְׂרִוּתֶיהָ חִבְלֵי כֹחֵן הוּא אֹמֵר וְנִתְּתִי אֶת־שְׂמִיכֶם בְּכַרְזֵל שִׁלְחָה יִהְיוּ הַשָּׁמַיִם מִזִּישָׁן כְּדֶרֶךְ שִׁיחַן הַבְּרָזֵל מִזִּישָׁה
וְהָאֶרֶץ תִּהְיֶה מִזִּישָׁה כְּדֶרֶךְ שֶׁהַנְּחִשְׁתָּ מִזִּישָׁה וְהִיא מִזִּישָׁה שְׂרִוּתֶיהָ. וְתֵם לְרִיבֵי כַחֲכֵם. הִרִי אִלֶּם שִׁלְחָה עִמָּל
שִׁלְחָה חֲרָטָה שִׁלְחָה זֶרַע שִׁלְחָה טֶבַע וְלֹא יִסְחָק וְלֹא עֵדֵר וְצִעֲעֵת הַקְּצִיר בָּהּ שִׁדְשָׁן וְהִלְקָה חֵינן כֶּכֶךְ כֹּלֵם. אִבְלֵי אִלֶּם
שְׂעִמָּל וְחֲרָטָה וְזֶרַע וְטֶבַע וְנִסְחָה וְשִׁדְרָה. וְצִעֲעֵת הַקְּצִיר בָּהּ שִׁדְשָׁן וְיִרְקָן וְהִלְקָה הִרִי טֶבַע שִׁלְחָה זֶה קֶשֶׁה. וְלֹא
תִהְיֶה אִלֶּם חֲרָטָה יִצְנָה חֲרָף מִהּ שִׁחְתָּה מִזִּישָׁה לֵה צִעֲעֵת הַזֶּרֶשׁ. וְעַן הָאֶרֶץ אֲשֶׁל מִן הָאֶרֶץ יִהְיֶה לְקוּי שִׁלְחָה יִהְיוּ
שְׂרִוּתֵיהֶם צִעֲעֵת חֲנֻמָּה. לֹא יִהְיֶה פְרִי. כִּשְׁהִנָּה מִפְּרֵיהֶם יִשִּׁיר שְׂרִוּתֵיהֶם הִרִי שִׁתִּי קִלְלוֹתַי וְיִשׁ כֹּחֵן טַבְעָה שְׂרַעְוִיּוֹתָהּ
וְחָס תְּלַבֵּשׁ עִמּוֹ קְרִי. וְרִבְעִינָה אִמְרוּ וְעֲרִיחֵי מִקְרָה שְׂאִינָה לֹא תִעְרָקִים כֵּן תְּלַבֵּשׁ עֲרִיחֵי צִמְזוּתִי. וְיִמְנַחֵם שְׂרַע
לְשׁוֹן מִטְעָה וְכֵן הַזְקֵר רִגְלֵךְ. וְכֵן יִקַּד רוּחַ חֵיטַת טַבְעָה. וְקִרְוֵב לְשׁוֹן זֶה לְתַרְבִּיטָה שֶׁל חֲנֻלָּם. קִשִּׁי שְׂמִיקָסִים
לְבָבֵי לְמַעַל מִהַתְקַרְבָּה לֵי. טַבְעָה חֵטְאֵיהֶם. טַבְעָה שְׂרַעְוִיּוֹת. אַחֲרוֹת בְּמַסְפֵּר חֵטְאֵיהֶם. וְהַשְׁלֵחִי לְשׁוֹן
זֶרַע וְיִטְבֹּלֵה אֶתְכֶם חֵינן לֵי לֹא חִיָּה מִשְׁכַּלְתָּה שְׂדֵרָה בְּכָךְ צִהְמָה שִׁיחַן דְּרָכָה. בְּכָךְ מִשִּׁין תְּלַמּוּד. לְעִמָּר וְסִין
צִהְמוֹת אֲשֶׁל־בָּם הִרִי שְׂתִים וְמִטָּן שְׂתִיָּה צִנְעִיכֵיהָ תְּלַמּוּד לְעִמָּר עִם חֲמוֹת זֹחֵל עֵפֶר מִהּ חֵלֵן נוֹטֵסִין
וְמִמִּיתֵינן כֶּךְ חֵלֵן נוֹטֵסִין וְמִמִּיתֵינן כֶּכֶר הֵינן שְׂעָם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֲמוֹר נוֹטֵסִין וְמִמִּית עֵרֹד נוֹטֵסִין וְמִמִּית. וְיִטְבֹּלֵה
אֶתְכֶם אִלֶּם הַקֶּטֶף וְהַכְרִייתָה אֶת־צִהְמָתְכֶם מִצְחֹן. וְהַמְשָׁה אֶתְכֶם מִצְעָנֵם וְנִטְמָו דְּרָכֵיכֶם טַבְעָה זֶלְזֵל
וְטַבְעָה קֶטֶטֶם. הִרִי טַבְעָה שְׂרַעְוִיּוֹת טָן חִיָּה טָן צִהְמָה חֲמוֹת זֹחֵל עֵפֶר וְיִטְבֹּלֵה. וְהַכְרִייתָה וְהַמְשָׁה.
וְנִטְמָו. לֹא תִסְרוּ לֵי. לְשׁוֹחֵל. נִקֵּם בְּרִיתֵי וְיִשׁ נִקֵּם שְׂאִינָה צִבְרִית כְּדֶרֶךְ שֹׁמֵר נִקְמוֹת זֶהוּ סִמּוֹן שְׂעָם שֶׁל
צִדְקָהוּ. דְּבַר אַחַר נִקֵּם בְּרִיתֵי נִקְמוֹת צִבְרִיתֵי אִשְׁרָא עֲבָרֵיהֶם. כֹּל הַבָּחַת חֲרָבֵי מִקְרָה הוּא מִלְחָמָה וְהִילָלֵת
חֵיטַת. וְצִהְמָתֵם מִן הַחֹץ. לֹא תִהְיֶה הַעֲרִים מִפְּנֵי הַמְּצוֹר. וְשִׁלְחֵתִי דְבַר צִתְּכֶם וְעַל יְדֵי הַדְּבַר וְנִתְּתֵם בַּד
הַחֵיטַת הַזֶּרֶם עַל־כֶּם לֵשׁ שִׁיחַן מִלְחָן אֶת־הַמַּת כְּרוֹטֵם וְכִטְהֵם מִזִּישָׁה אֶת־מִיתֵיהֶם לְקִבְרָם נִתְּעַם בַּד
חֵיטַת. מִטָּה לֹאֵם לְשׁוֹן מִשְׁעָן כִּמוֹ מִטָּה עַן בְּצִבְרֵי לֹאֵם מִטָּה לֹאֵם אֲשֶׁר לֹאֵם מִסְעָד חֹכֵל וְהֵן חֲצִי רַעֲב
אִשְׁרָא עֵפֶר נִטִּים לְחֵמֶם בְּתִנּוֹר אַחַד. יִמְחוּסָר עֲצִים. וְהַטִּיב לְחֵמֶם מִן הַתִּנּוֹר בְּמִשְׁקָל שְׂתִיָּה הַתִּנּוֹר
נִרְקָבֵת וְנִתְּעַת הַתִּנּוֹר שִׁלְחֵת וְשִׁלְחֵת צִבְרֵת וְהֵן יִשְׁטוֹת וְשִׁלְחֵת אֶת־הַסְּבָרִים לְחֵלְקֵן בְּהֵטֵם. וְאִכְלֵתֶם
וְלִחְתִּישׁ עֵשׂ. זֶה הִיא מִהֲרָה בְּתִיךְ הַמֶּשֶׁם. הִרִי טַבְעָה שְׂרַעְוִיּוֹת חֲרָב. מִצְרָה דְּבַר טַבְעָה לֹאֵם חֲמוֹר.
עֲצִים פִּתְּשִׁילָת מִהֲרָה בְּמִשְׁעָם. צִמְזוּתֵיכֶם. מִגְּלָם וְצִרְעוֹת. חֲמוֹטֶם מִזֵּן עַן שְׂמַעְמִידֵן עַל הַנְּטוֹת וְעַל טָם
שְׂעִמְדִין בְּחֵמָה קְרִיין חֲמוֹטֶם וְנִתְּתִי אֶת־שְׂנֵיכֶם תִּשְׁחִי רַעֲב. הֵינן וְמוֹצִיאֵן יִרְאֵתֶם מִחִיקֶם וְנִמְטָקִים חֵיטַת
וְכִרְסוֹ נִבְקָעֵת. וְנִפְלָה עַל־הָ. וְעַל־הָ נִעֲשִׂי אֶתְכֶם. זֶהוּ שִׁלְחָה שְׂכִינָה. וְנִתְּתִי אֶת־עֵרִיכֶם חֲרָבָה יִבֵּל מִאִדָּם
כִּשְׁהִנָּה אֹמֵר וְהַשְׂמִוּתִי אֶת־הָאֶרֶץ הִרִי אִלֶּם אֲמָר. הֵינן אֶת־מִקְרָה חֲרָבָה. מִשְׁבַּר וְטַב וְהַשְׂמִוּתִי אֶת־
מִקְדָּשֵׁיכֶם יִבֵּל מִן הַקְּרִיבִי וְיִטְבֹּלֵה אֹמֵר וְלֹא אִרְיָה הִרִי קְרִיבָתֵי אֲמוֹרִים הֵינן מִהּ חֵיטַת מִקְרָה וְהַשְׂמִוּתִי
אֶת־מִקְדָּשֵׁיכֶם מִן הַגְּלוּתִים שִׁיחֵת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵינן מִתְקַדְּשׁוֹת וְנִעֲוִיּוֹת. לְבָב טָם הִרִי טַבְעָה שְׂרַעְוִיּוֹת.
אִכְלֵתֵת כֶּסֶף צִנְעָה וְצִנְעָה הַשְׂמִוּתִי צִמְזוּתֵיהֶם שְׂתִים יִכְרִיתֵת חֲמוֹטֶם חֵינן זֶה שְׂרַעְוִיּוֹת. לֹא עַל יְדֵי הַשְׂמִוּתִי

הצדנות יתן החמטם שבראשי הנצת ויכרתו ונתתי את פני ריכס הרי ג' סילק טכניה ארבע חרבץ ערים
טממות מקלט מן הגזלות ולח חריח קרבות הרי טבעת יוהטימותי את חת החרץ זו מזה טובה לשרט
טלף ימצאו חויבם כחת רוח בחרבם עתהח טממות מיוטטיה ואתכם חזרה בצנים זו מזה קטה טבעת
טבע המדינה עלם למקום אחד הם רוחים זה חת זה ומתחמטם ושרט מרו כמורה כחדם חזרה טעשים
צנעה ואין אחד מהם דטקה לחברתה יהיריקותי כטטולף החרבמתרוקן הגדן ומדרטו חרבתהטמטת
אחרים אין חוזרת מהר כחדם טמוריק את המים ואין טוקן לחזור יהיתה ארצכם טממה טלף תמהרו
לטוב לתכה ומתוך כך עיכסם יהיו חרצה נרות לכס חרבתט טבעת טחדם עלה משרו ומכרמו נמצתו
ומשו לחזור כאל אין כרמו וכת חרבתן כך טנויה בתכ' אז תרצה תתיים את המקום על ידי טמנות
והרצת למחית את טבתותיה וכל ימי הטמה לעשות העשות ומס דגט במקום כפל טל טממה ואין למר
בהטמה צטט חטטין בראש תיבה את אשר לא טבתה טבעט טנה טל גלת צבל הם היו כנגד טבעט טג
טממה יוצל טהיו צטט טהכטטו ושרט בחרטם לעט המקום ל מחזות וטלשים וטט טנה היו טלס מחזות
וטרטט טנה היו טט טגט מטכטטו לחרץ על טגל עטרת טצטטס וצט יהודה הכטטו לטטו מו טנה מטנל
עטרת טצטטס על חרבתו ירוטלס הוא טטממר וחרה טכטל צדק הטמאל וכלתה חת לא וטכת על צדך
היטט מ' יוט וטטת את שן צת יהודה ועמרי וטתה זו נחמרה לחקל צנה החדיטו ולעלת המלך
יויכין וטל עטט טטט על גלת צדקיהו הרי מו וחר' טאת מטנה חמטטס ומטט היו מטנה עשה תטובה
לגטנה וכל טנות רטט עטרים וטתים כמו טממור בתגרת חלק וטל חמון טתים וחת עטרה להיוקים
וכנגדן לצדקיהו זח וטטוב ל' מחזות וטלשים וטט טמטין ויכלת טבתן והן טט עטרה טטכ למיה חרצטן
עטרה טמטין וטתי וכלת הרי ארצט מחזות טנה טטטס וארצט וטלשים וטט טנה חמט טמנות הרי טבע
טממה חטר חחת ואתו יוצל טגל וכן הוא חומר בצדרי המים על רצתה חרץ את טבתותיה למחית
טצטט טנה והצתי מורך רך לצבאט טל מורך יטיד נטל הוא כמט טל מועד ומט טל מוקט וטטו מוטבת
חדט כאל הורטט רודטט חותט יעלה נדף טהרוח הודט ומכהו על עלה אחד ומקטקט ומצתי קול וכן
תרטט ערעח דטקיף לטון חטטה כמו טלוטת קדים טקיטן קידט והוא לטון מטקיף מקוט חטטת הדלת וכן
תרטט טל חטרה מטקוט וכלט חוט בחחיו כטידונו לטטס יכטל זה צה כי יעלה לרון כמטת הרבבאל
הט טרחים לעט הורטט טיהא להט עמד וכל טעה טטרים טהן רודטט ומדרטו וכלט חוט צטטל חחיו
זה כטטל צטטט טל זה טכל יטרה ער טט זה צה וואצתטס צצטט כטתת טורידס תהח אטדין זה מזה
ואכלה חתכט אל המיתטס צעלה כטטות חתטס חתטס כטחחחון מעטה חתתיתטס צדיהט ימקו ימטו
כמו תמקנה כחריהן נמקו חטרוטי והצתי חותט חטט צעצטי חוטטס זו מזה טובה לשרט טהיו חומרין
הואל ונלנו כן האומות נעשה כמעטיהט חט חט מנחן לא מעמיד חט כחיי ומחחרן לתרה כטט טחממר
והשלה על רוחטט היו לתתיהט חי חט חט לא צד חזקה או חו יכטט כמו חו מדעכי טור חט חו יכטט
חולט טמח חו יכטט לצבט הערל וחז ירטו את טגטט יכטרו על טגטט כייטוריהן וזכרתו חת צריתו יעק וצגל
מקומות ככתב מלח ואלהו חטר כחמטה מקומות יעקב נטל חות מטטו טל חלה ער טון על טיבה יכטר
גלות צטטו וזכרתו חת צריתו יעקוב למה נמנו חטת חטרטט למר כלי הוא יעקבהקטן וחט חוטו כלי הרי
יטחק עמו וחט חוטן כלי הרי חטרהט כלי ולמהלח נחמרה זכרה כצחק לא חטרוטל יצחק נרהה לעט צטר
ומונח על המחצט יען ובען כמטטטו מחטו וכתקת געלה נטטט יען כמטטטו מחטו ובען כמקת געלה
נעטט יען ובען נמול וכמול חטר כמטטטו מחטו יואף גכ חות יואף חטל חט עטה עמט חת חות
הטרתנות חטר חטריתו כהיותט כחרץ חויבהט לא מחטתיתס לכלתט ולהטר צריתו חטר חתט צרית
רלטוטט טל טצטטס והתירוט חחת ככתב וחחת על עה מנד טכלין נטטו למטה צטט כי יעלה יטרט

בצונו יעברך בנפשות ליתן ערך נפשו לעמר ערך דבר שנפשו תליתו על על יחיה ערכך אין ערך זה לשון
צמים לא בין שהיא יקר בין שהיא זול כל שטנו הוא הערך קצוב עליו בערטה זו יעריך כמו ערך נכח
הכסף לא ידעתי מאי זה לשון הוא יחם מזה חמם טעם לא שיהא הנולד קטן שאין בדבריו קטן כלכל לא
בגדול שזמר ערך קטן זה על שהוא בן חממה טעם יחם מזה טעם טנה מטינוע למי זקנה החמה
קדושה להחשב כאיש דאמרו יחסי שבה צביתא פאחא צביתא מצבתא צביתא סימא צביתא וסימא טבא
צביתא וחס מקד הוא שאין ידו מטענת ליתן הערך הזה על ש אשר תשיג לש מה טעם לו יסדרהו ויטאיר לו
כדי חיו מנה ובר וכסתובלן אימון אם יהיה חמור משאיר לעמורוכל אשר יתן ממנו ח רגלה של זו עלת
דבריו קיימן ותמכר לצריכי שלה ולמיה חולין חוץ מדמי אותה האיר תם בצעל מוס או רע צעוב וכי
טוב בצעוב ורע צעיר יכל בהמה עמיה בצענות מוס הכתוב מדבר שהיא עמיה להקדשה ולמדך הכתוב
שאין קדשים תמימים ונאין לחולן בצעליון לא אם כן הומומו יכערך הכהן כן יהיה לשאר כל חכם הגד
לקנותו מה הקדש ואם נחול יגלה העולם יחמיר הכתי להוסיף חמם וכן צמ צוכן בשלדון מעמד טב
הצעלם מוטיטין חומם ולא שאר כל חכם והיה ערכך לש זרע לא כשי שויויה ח טדה עובד זה טדה רעה
פדיון הקדשן טדה ציתכר ממשרים בחמשים טקלם כך גזירת הכתוב והוא טבא לנלה בתחלת היובל
וחם בן לנלה בהמשש נותן לש החטשן מלש ושנדיון לפנה לש שאינה הקדש לא למטן טנות היובל טחם
נלה הרי טעוב ואם לאו הנער מכרה בזמים הלל לאחר ועמדות בצד הלקח עז הצל כשאר כל השמות
המכורות וחס היא נטאה מיו חוזרת לכהטם של אותה מטמר ישהיובל ששעט ויתחלקת צניהם זה
המשפט האמור במקדש טדה ועכשו אפרטנו על מדר המקראות וחס משנת היובל יקדש ועמדיה חם
משעברה טנת היובל מיד הקדישה וצא לנלה מיד כערך יקום כערך זה האמור יהיה חמשים ככף יתן
ואם אחר היובל יקדיש וכן אם הקדישה משנת היובל נשתתה טד נער וצא זה לנלה אחר היובל ורשכל
הכהן את הכסף על ש הטעם הנותרות כש חטשן כוצד הרי קצב למיה של מוט טדה חמשים טקל הרי
טקל לכל טדה וטקל יתר בין כלם והטקל מו שנגיון הרי מלש ושנדיון לפנה לא טרבר שנגיון אחד
לכלם ואמרו רבותינו שאותו שנגיון שהיו מוסיף למרט הטעם קצטן פרוטרוט טיה מלש טלם מהנתן
בשנגיונות לחשיטה ולהתטמר יתה ומסוס פרוטרוט ונרישה זה מוסיף עליו קצטן פטרט הטעם כח
להטלם שוויין של שנגיוטם לפחיון של מלש טלם והצא לנלה יתן מלש ושנדיון לכל טדה לפעכ המתרות
צד טנת היובל ונרש מערך מוטן הטעם טמטנת היובל על טנת הפדיון ואם נחול ינלה המקדש אותה
יוסיף חומם על הקצבה הזאת ואם לא ינלה אה הטדה המקדישו יחס מכרנער את הטדה לחיט אחר לא
ינלה שד לשוכלל המקדיש והיה הטדה בצדו טובל מיד הלקחו מן הנער כדרך שאר טמות היזחאות
מיד לקחיהן בובל קדש ליה לא שטוב להקדש צדק הכולל נער לא בטדה חרס הנתן לכהטם סדו
כל חרס בטראלך יהיה חף זו תתחלק לכהטם של אותה טנת מטמר טיחם הכשרים של יובל ששעט
ואם את טדה מקדתי חלקיש בין טדה מקנה לטדה אחוזה טטדה מקנה לא תתחלק לכהטם בובל לש
טחיין יכל להקדישה לא על היובל שהרי בובל היתה עתידה לצאת מידו ולטוב לעצמך לשכך חס צא
לנלה ינלה בזמים הלל הקצובים לטדה אחוזה יחס לא ינלה ומכרה נער לאחר חו חס ינלה הוא בצטת
היובל ישכח הטדה אשר קנהו מאתו אותה שהקדישה וכן תחמר לשאר קנהו הלקח הזה החמרו מאת
זהו הנער לכך הוצרך לעמר לשאר לו אחוזת הארץ מירוטת אבותיהו ונלה ראשטם טמכרה למקדיש
וכל ערך יהיה בטקל הקדש כל ערך סכתובט טקלם יהא בטקל הקדש יעשרים גרה עשרים ישת
כך היו בתחלה ולאחר מכן הוסיש טנות ואמרו שט מעה כסף דינר כד משעט לבלע ולא יקדיש חוט
אותו לשם קרבן אחד לש שאינו טע יחס בצמה הטמיה נול אין המקראי הזה מוסבא העבור שאין

לעמד בצבחר בהמה עמאה ותדה צערך וחומים: טהרי אין עינין פגור חמוד: לא עלה ותח מתנה לכהן
 ואינו להקדש לא הכתוב מוסב על הקדש שצדד למעלה בפניו בהמה עמומה שהחומה וכן דבר עמקל
 בהמה עמאה לבדק הבית: ועדה צערך כש מה שערכנה הכהן ואם לא יגא על ידי עולם ומכר צערך
 לאחדים אך כל חרם ונ: נחלקו רבתינו בצדד יט שאמרו סתם חרמים להקדש ומה חט מקיים כל חרם
 צטרף לך יהיה: צרמיו כהנט ששרט ואמר הרי זה חרם לכהן: ויט שאמרו סתם חרמים לכהנט: לא
 ימכר ולא יגא לא ניתן לכהן לצברי החומר סתם חרמים לכהנט מערס צמקרא צתם חרמים יהאמרי
 סתם חרמים לבדק הבית מפרס מקרא זה צרמיו כהנט: יטהל מוצים חרמיו כהנט אין להם עינין עד
 טצא לך כהן וחרמיו נטה נדעים: כל חרם קדש קדשים יהאומר סתם חרמים לבדק הבית מביח ראיה
 מסאן והאומר סתם חרמים לכהנט מערס כל חרם קדש קדשים הוא למד שחרמיו כהנט חלם על קדש
 קדשים ועל קדשים קלם ונותן לכהן: כמה שטענו צמסת ערכין: אם נדר נותן דמיהן: ואם נדע
 נותן את עוצתה: מאדם כען שהחרים עבדיו וטעמותו הכנענים: כל חרם אשר יחרם מן האדם ונח היתא
 להרג ואמר אחד ערב על לא אחר כלם: מות יומת הרי הולך למות: לשכך לא יעלה ואין לו לה דמים ולא
 ערך: וכל מעשר הארץ צמער טע הכתוב מדברי: מוצר הארץ דגן: מפרי העץ תירוס ונחר: לא הוה
 קנאו הסס ומשולחו: וזה לך לעלינו לחל: צרוטלם כמה שצאמר וזכלת: למע יא להיך מעשר דגן וכלה
 מאועטרו ולא ממעשר חבירו: השדה מעשר טע על חבירו אין מוסיף חומט יומה היא גזולתו כדי להיתח
 צאכלה צבל מקום: והמשת יעלה ויאכל צרוטלם כמה שצאמר ונתת: צכסף ונ: תחת הטבע כטבא
 לעשרן מוציאן בפתח זה אחר והעשירי מכה בצבט בצבעה צמיקרא להיות נכר שהוא מעשר כן שטה
 לעולם ועל אחרים של כל שנה ושנה: יהיה קדש: ליקרב: למזבח דמו ואמרו והעשר נאכל לא נמנה עם שאר
 מתנות כהונה ולא מצוינו לו שיהא נתן לכהנט: לא יקרב ונ: לש שצאמר וכל מצר נדריכם יכול יהא שרר
 ומצואות היתה תלמד לעמר לא יקרב בין טוב לרע בין תם בין צעל מום חלה עליו קמטה ונח
 שיקרב צעל מום לא יאכל בתורת מעשר ואמור לנו ולעבד...

צאחד לחדט הטע מתוך חבובן לענו מנה איתם כל טעה כסיתו: מוצרים מנחן כסופל: צערי מנחן לדע
 הנותרים: כטבא להטרות שביטעו צתובן מנחן: צאחד בטמן הזקם המטבן וצאחד צאמר מנחן: למשפחות:
 צעמוטן שכל טבט וטבט לכה איתם מי טאבו משעט אחד וחמו משעט אחר יקיס על טבע ואבו: לרגלעתם
 על ידי שקלם: צקש לרגלנות כל יונא צא מנד טחין יונא צצא פחות מכן עשירים: איתכם יהיו כסיתקדש
 איתם יהיו עמכם נטיו טל כל טבט וטבט: יקווי העדה הנקראים לכל דבר חשיבות טענה: היתנטיס
 הלה אית טעט עמר נטיאיים הלך חטר נקס לו כאן בטמות: ויתלעו על משפחותם הצאן טערי חמיהם
 ושדי חזקת לדתם כל אחד ואחד להיתחם על הטבע: יוך איתמעה לו: לח תתקד כדו הוא לענו מילך לחית

צמחה וצמח יד' צמח הצה' שעתידה לעמוד צורה על כל הנאמט מכץ עשרים שנה ומעלה שימתי צמדצר
אמר אליהו חל בכלל לש שהן של טלח טש פעלי: הפקד את הלנים כתרעמו מען לשון מאני טררה על דבר
טזחא ממונה עליו כמו ופקד המלך פקידים יוריהו אותי כתרע' ופרקון כטצחוס לכפע צמדצר ממפע למכע
היו מפרקין אותי מהקמתי: ונא זין אותי עד מקום אשר ישכון עם הענן ויחמו עם ויקמיון אותי: והזר
הקרב לעשרתם זו ומת בידי שמים: ואיש על דגל כמו שהדגלים סדורין בצמר זה ט'ש טצטוס לכל דגל
ולא יהיה קצף אט תעשו כאצותי לא יהיה קצף ואם לאו טכנסו זהים בעצדתם יהיה קצף כמו טמניו על
מעשה קרח כי יצא הקצף ונ' צאותי ככל דגל יהיה לו אות משה טבעה תלויה ט צעש טל זה לא כצבש
טל זה טצטכל אחד כעון כל אחד בגוון אצנו הקטנה בחשן ומיתך כך כל אחד יסיר את דגל דבר
אחר צאותותי לטת אטתכ צאות שמטר להם אטתם יקצב כטצזאותו ממזדים טצזמר ויעשו צנו לו כן
כאשר צום יהודה ישטר וטלען יצאו מן המזרח רחובן שמשן ונד יצאו מן הדרום כד איתת צתנחום
צטרטה זו ימנצ מרחוק מול כמה טצזמר ביהטש אך רחוק יהיה צעכס וצנו כלפים אמה טיכל לצא
צצצט ימטה וזהרן וצנו והלנים חוטם בצמוך ל: קדמה לעם הקרויים קדם ואי זו היא זו רוח מזרחית
והמערב קרוי אחר: ראשונה ישע: כצרוחין הענן מסתלק תיקשן הכהנעס צצצצרות טוסע מחנה יהודה
תחל וכהנלכין הולכין כדרך חיותן: יהלנים והענלות צצצצט דגל מחנה יהודה צמזרח וטל רחובן צדון
וטל אפרים צמערב וטל דן צצשן וצטע אהל מועד לאחר טנ דגלים הלל: כצטר ימנו כן יפש כמו
טצטרטת הלכתן כחיותן כל דגל מהלך לרוח הקצב הל: על ידו על מקומו ואין לשון יד זו ממטש רוח
טל צדו הוא על ידו טמוכה: ל כל הוטטת ידו ועליו: כתרעמו: וצמייכין עלהי: וטל תולדות זהרן
ומטה ואינו מזכיר לא צב זהרן וצקרו תולדות משה לש טלמך תורה מלמד טכל המלמד אתכן חצרו
תורה מעלה עליו הכתוב טל: יצו: יטום דבר יצא משה נעשו אל תולדות טל טלמך תורה מה טלמד משה
הצברה: על עץ זהרן צחיו: וטרתו אותי ומהו הטרות וטמרו את מטמרתו לש טטמרת המקדט עליו
טלח יקר צזר כמה טצזמר אתה וצך וטת אבך אתך תטאו אתשן המקדט: והלנים הלל מטישן אותי
זו היא הטרות: וטמרו את מטמרתו: כל מאני טצזם ממונה עליו ומעלה עליו לעשות קרוי מטמרת בכל
המקרא וצלשון מטנה כמו טצמור צצנתן וטרט והלח חין מטמרתו ומטמרתך טוה וכן צמטמרות
כהנה וליהי: ואת מטמרת צע ימרא טטלח היו זקוקים צצרי המקדט לא טהלנים צצו תחתיהם צטלחות
לשך לקחין מהן המעטרות צצכרן טצזמר כי טכר הוא לטם חלף ועצדתכם נתנעס המה לו לעורה מחת
צע יטרא כמו מתך צע יטרא כלומר מטחר כל העדה גדל לכך צצזירת המקום והוא נתנעס לו טנח ואת
את הלנים נתנעס: ואת זהרן ואת צצו תפקוד לשון פקידות ואינו לשון מטן: וטמרו את כהנעטכם קבלת
דמים וזריקה והקטר ועצדות המטרות לכהנעס: ואת הנה לקחתו וט מהיכן זכיתו צהן מתך צע יטרא
טיהו טרא טכרן אותן לשירות טל על ידי הכבורות זכיתו צהם ולקחתים תמורתם לש טהיית העטדה
צצבורות וטטטטאו בעלי נתנעס והלנים טלח עבדו ען נצחרו תחתיהם מוצן חדט ומעלה מטצח מכלל הנעלם
הוא ניצה להיות נקרא טמור מטמרת הקדט אמר רב יהודה צר טלם למוד הוא אותי הטעט להיות ניצה
מן הצטן טצזמר אשר יצא אותי לני צצצרים עם כטטתה צצתח מצדים יצא אותי וניעית צצצעם כנעט
כטאתה מוצן לא תצזם לא טצצעס חמר אחד והיו הטלמה את המטן: על פי יצא חמר משה לעץ הבה
היאך אט כנעס לצתי כולס ולתך אהלס לעצת מטן וינקהס חמר לו הבה עשה אתה טלך וט חטטה טל
הולך משה נעמד על פתח ההל והטכנה מקדמות לטנו וצתה קול וצחה מן ההל וחומרט כד וכך תינוקות
יש צחלה הזה לכך נצמר על פי יצא: לצטון מטפתה הלצט יכלמר לצטון המ פקודים מעטרת הלצט
יהמטש פקודיהם כד וכך: יהמטכן ירישת התחתנות וההל ירישת השזים העשיות וננ מכבת שרות

אלם מלמדים ונחשים יומקך פתח הוא היל'ן ואת מתרין של מטבן והאהל ול'ן של חצר ימזעמית בצ
קהתיחו: תימנה וממכס להם דגל רחוב החונט תימנה חוי לרשעו חוי לנאי'ן לכך לתן מהן דתן וחברם
ומאיתים וחמשים חיס עם קרח ועדתו סנמטבו עמדם צמח לקותם והמסך הוא הפוכת טוף היא קרויה
פרכת המסך ינסיח נציחי הלי ממונה על כולם ועל מה היא נציחית פקודת סומרי מזמרת על יס
היא פקודת בל'ן משה אהרן וכו' וממכס להם דגל מחנה יהודה והחטם עליו יטסבר וזסלן טוב לנדין
טוב לטכא לפי מה וטכטן של משה טהיז שפך בת' יה נעשו גדלים בתורה טזאמר יהודה מחוקקי ומצנ
יטסבר יודש טנה לעתים וע' מאיתים רחטי טגדראות ומזסלן מוטכס ביצטע סופר יאטר פקד משה
ואהרן נקדע על אהרן למר טל'ן היה נמנה צמטן ה'ים טעם ועשרים אף ועטרטן איתר מוצח טל'ן מאות
יתרים בצ גרטון טערת טל'ם וחמט מאות בצ קהת טמונה טל'ם נטט מאות בצ מררי טטט טל'ם ומאית'
הרי כ' אף וטל'ן מאות ולמה לח כ'ל'ן עם טאר ויתר והצבורות ול'ן יהו הטל'טה וטעטט ומאיתים צבורות
השדטט על הטטן לפי דמון אמרו רבותי'ן צמטכט צבורות חוה'ן טל'ן מאות לעט צבורות הן ודיט
טיקטיש אית עצמן מן העצמון פקודכל צאר מב'ן חלט ומעלה מטינח מכלל טתן נטל'ם ואת צמט הל'ט
לח פח צמט הל'ט אית צבורי צמט טהורה של ישראל לח אית פטרי חמוריהם וזה אידל טל כן לפי פטרי
כמה פטרי חמורים של ישראל תלטה ימנה שדטט צאדס ול'ן מנה שדטט צממה ואת פטרי הטל'טה
ואת הצבורות הצריכין לפמט צכס אל טל'טה וטעטט ומאיתים השדטט צכס יתרים על הל'ט מהס תקת
חמטט טקלס לנגלות כך היא מכירתו של יוסף עטרים כסף טהיה צבורה של רחל השדטט על פטרי
הל'ט על חותם טת'ן הל'ט בעטן חמטה וטטט וטל'ן מאות ול'ן כך טכס החטטן חמטה טקלס לנגלות
לקן צבורות אף טקלס וע' צבורות טל'ן מאות וחמטט טקל לטל'טה צבורות חמטה עטר טקל חמר משה
ביצט אעיה צאר טזומר לו תן חמטה טקלס יאמר לו אית פטרי הל'ט מה עשה הדיח כ' אף פתקן כתיב
על'ן כן לפי דעג פתקן כתיב על'ן טקלס בל'ן ונתקן בקנש חמר לתן משה צחו ועל פתקיס לפי הגרל
נאמר נעל משה כ' אף פתקן חלקיס ונתקן בקנש מי טהיה שלה ביצו חלק היה אומר לו כצר פלדך כן
לפי מש רב משה הדרטן נטח אית ראט ימנה מהן הראויין לעטדת מאח יוהן מהן ט'טט ועד כן
חמטט והפחטט מוטטט לח נתימלן כמו מכתן חמרו כן טל'טט לכח והיתר על חמטט כמו מכתט מערת
קלט קלטטס המקוטט טככולן הארון והטולחן והמגורה והמו חיות והפרכת וכל טרת וע' אהרן וכו'
יכטטו כל כ' וכל לנתקן המטטט לו צערה זו ול'ן יצטרכו הל'ט בצ קהת לח לטחת בצטטט המחנה
כטעטן מטתקן והס יודשט טיטט קערות וקטנה וכטת ומנקות כצר שרטתט בצמכת המטכן
הנמך הכטני לטון מסך יאטר יסך צהן ימלקחיה כמון צצט טמוטך צה אית הפתילה לכל צד טירדה
מוחתתיה כמון כף קטנה וטולה פטטטין ול'ן טנגל'ן וחי'ן לה מחיצה לפניה לח מצידיה וחותרה צד אית דטן
הכרות כטמטיטן נרותיה טטוטטן צהן אית הטמון ואת הפתילת יא מכתה שר תחט כמון מרצוף פ כל
הטרת ישראל בצ בקלט פתקן המטכן טהוח קלט והן כל הקטרת טמטרת'ן צהן צמוכח הפטמי וטט
אית מוצח מוצח הנחטט ודטט יטל דטטן מעל'ן ופרטו עליו צר ארגמן ואט טירדה מן הטמט
רטנה תחת הוצג כארי צערת המטטת ואינה טורפת טהיז טטטן על'נה פטנר טל נחטת ימחתות
טכהן חותין נחלס לפרומט דטטן עזויין כיון מחצט טחי'ן לה לח טל'טה מחיצות ומלפניה טוחטת אית
הנחל'ט מולטת טערוות נחטת טכזן מכין צאיכיס טעל המוצח להפכך כדי טיתחכל יפה ומהר
עטס הם מנרטת טקרוין ודיל והן זל נחט טובתן מחברין אית דטטן מעל המוצח יכטות אית הקלט
הארון והמוצחות ואת כל כ' הקלט המגורה וכל טרת יומת טחט יגע חייצן מיתה טלי טמט
ופקודת לעטר טהוח ממונה על'ס לטחת חית'ס טמון וקטורת וטמון המטטה ומנחת התימל על'ן מעל

לצאת ולקרו ולהקריב ענת חטיבת יתקולת כל המטבן יועד היה ממונה על משא עני קהת לצוות חים
חיים על עבודתו ועל מלאו והוא המטבן וכל אשר בו כל המדורק למעלה גרטה או חבל משא עני גרסון
וכע מררי שחנה מקדש הקדשים על ש חיתמר היה כמו שכתוב ערשת גשא יל תכרייתל תגרמו להם
סימותו ולא יבאו לראות כבלעלח הקדש לתוך גרתיק טל כמו שמשרט למעלה גרטה זו גרשו עליהם
צדק פלג וכמו חותו במכה פלג זהו גלעשל כמויו • חסלות במדבר קיט ערשת

גשא חת ראש עני גרסון גם הם • כמו שצויתוך על עני קהת לראות כמה יש

טהובש לכל יעודה חתי רישית המטבן עשר תחתונות ואת אהל מועד ירישת עזים העשויות לאלה עליו
מכסהו שרות אלם מאדגיים מסך פתח וילג המזרחי אשר על המטבן כלמר הקלשם והמסך של חצר
הקובכים ומצטע על המשכן ועל מוצה הנחשת סביב ואת כל אשר יעשה להם כתר גמו ית כל חיתמר
להן לבע גרסון על ש אהרן ובעו וחי זה מן הבעס ממונה עליהם צד חיתמר בן אהרן הכהן יחיתתם
ומיתריהם של עמודים שהיו יתדות ומיתרי הקלשם במשא עני גרסון היו יתדות ומיתרים היו לרישת
ולקלשם מלמעה שלח תנב הם הרוח ויתדות ומיתריהם היו לעמודים סביב לתלנת בהם הקלשם בעתם
העלונה כבלעלות וקנטרין כמו שטאיה צוללחת המטבן • עטדה עטדה הוא הסיר צמזלתיכ וכנורות
שהוא עטדה לעטדה אחרת • ועטדת משא • כמשמש • ופקולו אשר צוה יל חית משה וזותן הפקודים הן
צמזוה מבן שלשים ועד בן חמשים • זו חת עני ישראל וגו' • פרטה או נאמרה בום שהוקם המטבן • ושמונה
פרטיות נאמרו בו בום שהוקם המטבן כחיתת במסכת • געין צפרק הנזקין • ויטלחו מן המחנה שלש
מחנות היו עם בעשת חטיבת • יתוך הקלשם היא מחנה סביבה חטיבת הליים סביב כמו שמשרט גרשת
במדבר קיט היא מחנה ליייה ומטם ועד סוף מחנה הגלגלם לכל חרצב רומות היא מחנה ישראל הנרוב
גטלח חוז לבוין • הובותר במחנה ישראל ומשלח מן העטים ועמא לנפש מותר חף צל ליייה וחיו משולח
לא צל סביבה וכל זה דרשו רבתינו מן המקראות במסכת פסחים • לנמא נפשו דחיטש חומר חב
שהוא לטון עצמות אדם בלשון ארמי והרבה יש בצר חטיבת רבה יא דריטש טחיק טמאח שחוק עצמות • למשל
מעל ביא הרי חור וכתב כאן פרשת גל ונבעל שוקר היא החמורה גרטה ויקרח • ומעלה מעל ביא •
וכהו בעמיתו וגו' ונעטת כאן צטבל טע דברים שנתחלשו בה האחד שכתוב כאן זה תוח למד טאין חייב
חזומט ואשם על ש עדים עב טיודה בצדק והטע ששרט על גל הגר שהוא נתן לכהנים יתחטמו דרשו
הוא הקרן שטבע עליו לאשר אשם לו למי שנתחייב לו ואם חין יחיש על טמת התובע שהטבע והין לו
יורטין להטיב האשם חלו כטנמין זה להתדות על ששן ואמרו ר סתינו וכי ישרך אדם בשרל טחין לו
יורטין או חף או בן אח או שחר צטר הקדוש קדוש ממטפות חובו למעלה עב יעקבלא זה הגר טמת טחין
לו יורטין • האשם המוטב זה הקרן והחומש • ליל לכהן יקנא השם ונתנא לכהן טכחותו ממטר • מלבד
חיל הכשרים האמור שיקרא שהיו צריך להביא וכל תרומה וגו' • אמר רב ישמעל וכי תרומה מקריבין
לכהן והלא הוא מחזור אחריה לבת הגרנות מה תלמוד למד אשר יקריט לכהן אל הבכורים טנאמר תבא
צת ילא אהין וחיו זדשמה יעשה בהן תלמוד למד לכהן לו יהיה • בל הכתוב ולמד על הבכורים טיה
עיתין לכהן • ואיש את קדשו לו יהי לש טנאמר טנאמרו מתנות כהונה וליייה יכול יבאו וטלם ברוש
תלמוד למד ואיש את קדשו לו יהיו מנד טעובת הנאתן לבעלם ושד מדרטיכ הרבה דרשו בו בעררי •
ומדרטי חנה ואיש את קדשו טעעבבת מת מעשרותיו וחיו נתתן • לו יהי המעשרות סוף חין טלה שטש
לא אחד רח שהיתה ליודה לעשות יחיש אשר יתן לכהן מתנות הרחות לו לו יהיה • חיש חיש כי תעטת

אשתיה מה כתיב למעלה מן הענין איש את קדשו לו יהיו אם אהיה מעבד מתנות הכהן חייך שתצטרך לכה
אצל לכה לא אהיה כי תפטה עם מדרכי צניעות ותחמד צניעותו כמו שנה מעליו לא יטע לא דרכיה
לכך יומעלה עז וזאת המעלה וסבב איש אותה יועיל משנת אישה היא אם היה רוצה וימנעם חן המים
בדקין אותה ובסתרה שישר שתראה לעומתה שיהיה ועד אין צד הוא אם היה צד עז חרד סחמר נטמאת
לא היתה שותה ועד אין צד בעומה יחל ישועים צפתירה בתעשה בנאמה כמו ותפטה וסבב עמה
ועבר עליו קודם למתירה רוח קנאה וקנא רבתינו שרטהו לשון התראה שמתירה צד חל תפתי עב
איש פלג יהיה נאמה יאו עבר עליו כלומר הוא התירה צד ועברה על התראתו וזין ידועים בנאמה
אם לאו קמח שלף יהא מסולת שששים ולא חמים היא עשתה מעשה בהמה וקרנה מחל בהמה לא
יזק עליו שמן שלף יהא קרנה מהודר ששמן קרוי חור והיא עשתה בחסד ולא יתן עלה לצבנה שהחמות
בקרואו לצבנה לא צבעת הלצנה והיא שרטה מדרכיהן כי מנחת קנאות הוא הקמח הזה קמח לשון זכר
מנחת קנאות משררת אלה שתי קנאות קנאת המקום וקנאת העול מים קמחים שקדשו בכור לש
טבעה מנחת מראות הצבאות ונו שרטה מדרכיהן שהיו נבעלת לצעלהן בצמצום תחת התשח וז
קלקלה לאחר תצדק עז בכל חרם הוא השקה את הנחף יין מסובח בכל מסובח לשכך תשתה מי המר
במקלה צויה של חרם והעמיד הכהן והוא כצר כתיבה עמידה לפני יאלא מסישין היו אותה ממקום
למקום כדי לנעה שתטרף העתה ותודה ותרעסותי את קלעת ראשה כדי לצוות מכוחו לצנו יטרף שגלי
הראש נצוי להם לפני יא צעור נקנור הוא שער העזרה המזרחי דרך כל הנכנסין ונתן על כשה לנעה
אולי תטרף העתה ותודה ולא ימחה עם המזבח על המים המרים על שם סוף שהם מרים לה המאחרים
שהם מחמרים אותה מן השלם לשון סלון ממזיר ולא יתכן לפרט מים אחרים שהרי קמחות הכ ולא
אחרים כתב הכתוב לא מאדרין את אחרים ואף חקלם לא תרגם לטיח לא מלמטיח מראות קלה
צבעה של זו והשבעות אותה ועז ומהו השבעה אם לא סבב הנקי הוא אם סבב הנקי שחל לא אותה
שומשקן לא שמונה לעיתים בדיש נפשות תלה לצבות ואת כי טעית אם טעית כי משמש בלשון אם
שטעית לאה שטעיה של קלה יתן יא אותה למה יהיו הכל מקללן כך יסאך כדרך שצד על פלג וטעיה
סיהו נשבען כך אם לא יארעל כדרך שחרע לפלג וכן הוא אומר והנחתם שמכם לטעיה לצחירי
שהצדיקים נשבען בשערותם של רשעים וכן לענין הדרכה וערכו כך כך יצד ישרא את ירכך בקלה
הקדים ירך לצנן לש שהיה התחלה בעברה צד כתרעמו נשחה לצבות צנן כמו להצבות צנן זהו שיש
פתח שהלמ נקודה עז וכן לפחותם הדרך כמו להנחות וכן להנחותם בדרך אשר תלבן צד כמו להרחותכם
וכן לנד שדעלא כמו להנד וכן לשמיר מעשה כמו להשמיר וכן לפשל ירך להשל שהמים מצדן את הצנן
ומשלן את הירך לצבות צנן ולפשל ירך צננו וירכו של שעל או אינו לא של נבעלת כשהוא אומר
ירכך נופלת ונענך צד הרי של נבעלת אומר יאמן אמן קבלה שטעיה אמן מזהו זה אמן מזהו אחר
אמן על הלא אמן על הטעיה והשקה את האטה אין זה סדר המעשה שהרי בתחלה מקריב את
מנחתה לא הכתוב בדרך שכתובת יצד צד למרים לש שחמר צנן וירך מנן לשאר הגוף תלמוד למד
וצדו צד בבואה אכמה תלמוד למד צנן וירך לש שהן התחיל בעברה תחלה לש התחיל מהן השרענות
למרים להיותם לה רשע ומרים יתוף מולך ומבא מעלה ומוריד ואף היו משה עמו טיה למעלה
מימו של כהן והקריב אותה זו היא הנשאת בקרן מערבית דרומית של מזבח קודם קמנה כסוד
מנחות אזכרתה היא הקומן שעל ימי הקטרתו היא המנחה בזה לצרון לצבה והשקה את המים
רבות שאם אמרה איש שותה אחר שנמחה מגלה מערעין אותה ומסקין אותה על כרחה לא חס כן
אמרה נאמה אם וצבעה צננה חף על של שכללה ירך תחלה המים אין צדקן לא כדרך כנמתן צד

והיתה האטה לאלה כמו שפירסתי שיהיו הכל חלון צהי בקרב עמה יהפך צין אדם המתאול במקום
טעבר אדם המתאול במקום שאינו טבר ואם לא נעמחה האטה בעתירה זו וטעמיה דאז ממיקום אחד
ונקתה ממים המאזרים ולא שד לא נזרעה דרשה יצתה יוצרת בצעיר תלך בראח מעתה שחורים יוצרת לצרם
זאת תורת הקטנות אשר תשטה חסה תחת חוטה ונעמחה שחמורה לבעלה בצד טעמחה כמו שפירסנו
למעלה ועד חין בה יכול שיש בה או חיה אשר תעבר עליו והדבר שתק חס נעמחה חס לאו זה עמיד את
האטה וגו' ישר אדם כמו חו טעמחה אשר חיה קנאי לשכך והעמיד את חוטה ונקתה חוטה משן
אם בצוקה המים לא ידעו למר חבתי במיתתה נקי הוא מן השגשג דבר אחר משישקנה תהא חזל בהתיר
ונקתה משן שהטעה חמורה לבעלה כי יתלך יתרט למה נעמחה פרסת נזיר לפרסת טועה למר טכל
הרחה טועה בקלקלה יזיר עצמו מן היין טהוח מבח לזו טחוף נדר נזיר חין נזירה בכל מקום אלא
פרישה אף כאן שפירט מן היין להזיר לאלה בדיל עצמו מן היין לשם שמים ויין וטכר כתר מחמר חדת
ועתיק סהיין הטון מטכר כל מארת לטון צעשה צמים וכל מטקה ובלטון מטנה יש הרבה חין טורין דין
טממטן נזיר טטרה פתו בין חרצטס הן נרשטס זג הן הקלשות טמבחוץ טהחרצטס פתוכן כעבדל
בצד קדוה יהיה הטער טל ונל את פירשטער ראטו פירשטער נקוד פתח לש טהוא לשער ראש פירש
טל טער וטרוטו טל פירש נל טער וכן את ראשו לא יפירשטין קרוי פחת מטלטים ווס כל ימי נזיר
קדוש הוא וקדושת הגוף מלעמח למתים פתע זה חגט פתחוס זה טונג יוט אמרים פתע פתחוס דבר
חד הוא מקרה טל פתחוס וכי ימות מתעלנו בזהל טהוא טו בוס טהרתו בוס הזיתו חו חינו לא פתחוס
טכר טהר לגמרי תלמוד למר בוס הטכש אי טכש יכול חטל לא הזה תלמוד למר בוס טהרת
ובוס הטמני יבא טתי תורים להוציא את הטכש חו חינו לא להוציא את התטיש קבט זמן לקרב חון
למקריבין מה קרבן הכשיר טמני ומטמני והלחה אף מקריב טמני ומטמני והלחה מאטט חטל על
הכשט טל נזיר טעמוחמת מת רב לעזר הקטר חומר מטטער עצמו מן היין וקטטת ראטו לנזיר
ולתחיל מטן ימי נזירות והאר אתימו נזרו יחזור וימנה נזירות כתחלה והימים הראטוטס יתל לא על
מן המטן יבא חותי יבא את עצמו זה אחד מטלטה חתים טהיה רב ישמעאל מדט כן כמנח ט
והטיוו חותס שן חטמה את עצמס כיוצא ט ויקטר חותי בנח הוא קבר את עצמו וימנחטס ונסכיה טל
בהמות טלה וטלמי לש טהיו בכלל ויצאו לטון בדבר החלט טטעוט לחס החצרן לכלן טטעוט נסכס כדן
כלשלה וטלמי חלנת מצות ורקיקי מצות י מכל מין זבח טלמים על טל המצות ישחוט את הטלמים על
מנח לקט את הלחט את מנחתו ואת נכסו טל חיל ונלח הנזיר פתח זהל מועד יכול ונלח בעזרה הר
זה דרך בזיון לא ונלח הנזיר לחס שחיתות הטלמים טכתוב בהן ושחטנו פתח חל מועד אשר תחת זבח
הטלמים תחת הדוד טהוא מבטלן ט לש טלמי נזיר היו מכתבטלן בעזרה ט טרדך לעול הזרוע אחר
טכתבטלן הזרוע בטלה אחר טכתבטלן קלט הוא לכהן החל והרקיק והזרוע תרומה הן לכהן על חוה
התנועה ימנח החוה והטון הראטס ל מכל טלמים מוסף על טלמי נזיר הזרוע הזה ולש טהי טלמי נזיר
בכלל ויצא לטון בדבר החלט להפירט הזרוע לכהן לכהן לטון חף בזה וטון מלבד חטר תבצ
יט טחס אחר הרט נזיר ונלח על מאה על טהועל מאה טלמים כט אשר יזיר כן יעשה מוסף על תורת
נזרו מוסף ולא יחסר טחס חמר הרט נזיר חמטה נזיר חמטה על מנת ונלח על טלני בהמות הלל חין חט
קזרח ט באטט יזיר כן יעשה חמור להם כמו זכור וטמור יחמור להם טיהובלם טממשן חמור מלח
לא תברכס בזכונריח ונחטון ונעדינות לא בכוה ובלטלם טתטלע הברכה בהם לכך נחמר להם
יברכך טיתברכ נכסין וטטרך טלח יבחו עלך טודים לעול ממונך טהנותן מתנה לעבד חינו יכול
לשמרו מכל חסס וכמן טכחין לטטין עלנו וטטלן חותה ממנו מה הנחה יט בתינה חכל הקבה הוא

הנותן הוא הסומר דה' יערכך בצעם יושמרך בצמתי שהצעות צריכות סמור והרבה מדרשים דרסו
בפירי יאיר פנו יראה לך פעם שוחקות פעם צוהבת ויחנך יתן לך חן יטא פנו חלך יכבוש כעמו
ושמו את שמי יצרכם בטם המצוה ואת הצרכם לסרף ואמרים עם הכהנים דבר אחר ואת הצרכם
לכהנים ויהי בום כלת כלת כתיב יום הקמת המטכן היו ישראל כלה הנכנסת לחופה כלת משה
בצאלא וכל חכם ופעשו את המטכן ותלאו הכתוב צמטה לש שמסר נפשו עליו לרחות תצעת כל דבר ודבר
כמו שהראוהו דבר להורות ולשטה המלכה ולח טעה בתצעת אחת וכן מצינו בדוד לש שמסר נפשו על
צנן בית המקדש שנאמר וזכר יא למד את כל שנותיו אשר נטעו יא לשכך נקרות על טונו שנאמר רחה
ציתך דוד כלת משה להקים ולח נאמר ביום הקים מלמד שכל שבעת ימי המלכים היה משה מעמידו
ומתקנו וצאותו היום העמידו ולח פירקו לכן נאמר כלת להקים אותו הם כל הקמותיו ורח טמן היה בטע
נשפית הפרה בצלטי הזו הזיה ראשונה וצטצע גלמן ים נשיא המעות שהז טוגרים עלנסם
במצרים והיו מוכים עלנסם על וכו טוגרי צע ישראל ים השמדים על הפקודים שעמדו עם משה וזהו
כשמנו את ישראל שנאמר ואתכם יהיו ונ' שט ענלת צב אין צב לא מחושן וכן צצבם ובערדים ענלת
מוכמות קרויות צבים ויקריב אותם לפני המטכן שלח קבל משה מזון עד שנאמר לו משה המקום אמר
רב נתן מה ראו נשיאים להתנדב כאן תחלה וצמלכת במטכן לח התנדב בתחלה לא כך אמרו נשיאים
יתנדב צטר מה שמתנדבין ומה שמחסרין חנו משלמין כיון שראו שהשלמו צטר את הכל ט והמלכה
היתה לים אמרו מעתה מה עלנו לעשות הציאו את הצע הטוהם והמלכים לחשד ולחושן לכן התנדב כאן
תחלה כש ענדתם שהיה מטח צע גר טון קל מטל צע מררי שהז נוטחין הקרשים והעמידים והאדנס
כיעבודת הקדש עליהם מטח דבר הקמטה הארון והטולחן ונ' לשכך צכתף ישא ויקריב הנשיאים את
הנכת המוצח לאחר שהתנדבם הענלתו הבקר לשאת המטכן נתנו לצם להתנדב על המוצח לחנסם ויקריבם
הנשיאים את קרבנם לפני המוצח כי לח קבל משה מידם עד שנאמר לו משה הגסרה יקריב את קרבנם
לחונכת המוצח ועדיין לח היה מדעמשה היאך יקריב חם כסדר תולדותיו או כסדר המסעות עד שנאמר
לו הבה יקריב למעשת איש ומו ביום הראשון אותו היום נגלו עשרות רחשון למעשה בראשית ראשון
לנשיאים כלהו כלאיתנהו בצדר שלם למטה יהודה יחסו הכתוב על טצנו ולא טצנה מטצנו והקריב
אז חינו חומר למטה יהודה לא טצנה מטצנו והציא תלמוד למר זה קרבן בחשון מטל הביאו טנהם
מלכים סלת למוצח נדבה יעשרה זהו כתר צמו מטקל עשר סקל הקדש היו בה מלחה קטורת לח מצינו
קארת לחיד ולח על מוצח החיצון לח זו בלבד והוראת טעה היתה פר אחד מיוחד טבעדו שער עדים
אחד לחעת את לפר על קבר התהום טומאת טעק הקריבכתגל בן צוער הקריב את קרבנו מה תלמוד ל'
הקריב בטצנו טל ישטכר מה שלח נאמר בכל הטעים לש טצח רחובן וערער וחמר די טקדמת יהודה
אקריבא את אחריו חמר לו משה משה הגטרה נאמר לו טקריב כסדר המסעות לדלהם לכן נאמר הקרב
את קרבנו והוא חסר יוד שהוא מטמש הקרב לשון צווי טמש הגטרה הקרב ומהו הקריב הקריב טע
פעמים טעטבל טע דברים זכה להקריב טע לשצטע אחת שהיו ודעם בתורה שנאמר ומצט ישטכר יודע
כנה לתקום ואחת טהם נתנו עצה לנשיאים להתנדב קרבנות הלל ומאצתי בסודו של רב משה הדרטן
חמר רב שנחס בן יחיד נתגל בן צער השיחן עצה זו קערת כסף מנן חותיות צב וטירוי תשע מחות
וטלשים כנגד טנות של אדם הראשון שנאמר ויהיו כל ימי אדם חטר חי תשע מחות טנה וטלשים טנה
ומות טלשים ומאה מטקלה על טס טכשהעמיד תולדות לקזם השלם בן מאה וטלשים טנה היה שנאמר
ויחי אדם טלשים ומאת טנה ויולד מורק אחד כסף צב מטעריח חמש מחות ועשרים על טס נח טהעמיד
תולדות בן חמש מחות טנה ועל טס עשרים טנה טנערה גירת המטל קודם תולדות כמו שטעריטי

אצל והיו ימיו מאה ועשרים וארבע נאמר מזרק אחד כסף ולא נאמר מזרק כסף אחד כמו שנאמר בקערה
למר שאף איתות על אחד ומאשרות למנון יעשה שקל כנגד שבעים חומות שיצאו מצניו כף אחת
כנגד התערה שנתנה מיתו על הבה יעשה זה כנגד הדברות מלאה קמרת יצטרפו של קטורת שש
מאות ושלש עשרה כנגד תרין מנות ובלבד שתחלף ק' בל' על ידי אהב בענין דק יראתה כנגד אהבה
ויקח הן צדק איל אחד כנגד יצחק ויקח אהבה איל כבש כנגד יעקב והכבשים הפריד יעקב ועש עשים
לכפר על מכירת יוסף שנאמר בה וישחטנו עשר עשים ולקחם הטלמים בדרך טעם כנגד משה ואהרן שנתנו
טלם בין ישראל לאהבהם שבעים אולם כבשים ועתודים ששנה מינים כנגד הכהנים ליים וישראל כנגד
תורה נביאים וכתובים ששנה חמישים וחמשה דברות הכתובים על לוח אחת וה'
הכתובים על הטפה עד כאן מפורש של רב משה הרטן ביום השלישי נשיא לצד וע' ביום השלישי היה
הנשיא המקריב לפני זולתו וכן כולם אצל צדקה שנאמר גם הקריב נתגל נופל אחריו השקן למר נשיא
ישעיהו לפני שבצר הזכיר שמו והקריבתי ונאמר שלף נאמר בהם הקריב טעם עלהם לטן זה נשיא לצד
פליט איתו היום היה הנשיא המקריב לפני פליט ביום המטח איתו ביום הקריב ומה אה
מוקיים אחרי המטח שנמשח תחלה ואחר כך הקריב או אחרי המטח לאחר זמן ולא בל' למד ביום המטח
לא למר שנמשח ביום כשהוא אומר למעלה ביום מטחו איתו למדנו שנמשח ביום יומה תל' ביום המטח ביום
שנמשח הקריב קערות כסף שתיים עשרה וע' הם הם שהתנדבם ולא ארבעה עשרה פסול שלשים ומאה הקערה
האחרת מה תלמוד למר לשי שנאמר שלשים ומאה מטקלה ולא שרש צאי זה שקל לכך חזר ונראה כאן
והכל כסף הכלם צעה למדן שהיו כל צות המקדש מכוונן צמטקלן סוקלן אחד אחד ורורו וסוקלן כלן
כאחד לא ריבה ולא מיעט כשתו זה שתיים עשרה למה נאמר לשי שנאמר כף אחת עשרה זהב היו על
זהב ומטקלה עשרה שקלים של כסף או אינו לא כף אחת של כסף ומטקלה עשרה שקל זהב ושקל זהב
אין מטקלה שיה לשקל הכסף תלמוד למר כשתו זהב של זהב הוי וצדף משה ועט כתובין המכחיטין זה
אחד זה שלשי בל' ומכרעו בטעם יכתוב אחד אומר וידבר אלנו מאהל מועד והוא חזן לכתוב יכתוב אחד
אומר ודברתי איתך מעל הכשרת מבין טע הכרובים בל' זה והכרעו בטעם משה בל' אהל מועד ושם
שומע את הקול הבל מעל הכשרת מבין טע הכרובים הקול יצא משמים לבין הכרובים ומשם יצא להל
מועד מדבר מתדבר כעצו של מעלה למר כן מדבר בינו לבין עצמו ומשה שומע מחלנו וידבר אלנו
למען את אהרן מן הדברות יושמע את הקול יאל קול נמוך תלמוד למר את הקול הוא הקול שנדבר על
בטיב וכשהיה מנשאלתה היה נעמן ולא היה יצא חזן אהל ...

חמשת נשיא את ראש ערשת דהעליתך את הגרנות

על סם שהיה בשלה כתוב צדקה לתן
לשון עליה שצדק לה לתק על שיהא שנהבת שנה מאילנה יושד דרורו שתינו מכאן שמעלה היתה לפני
המורה שעלה בהן על שנה שמו ומטוב את הגרנות יושד נדרש בעליתך לעלת אתכם צדע החומות שהיו
אומרים היחך מאירים ישגל לוי שמאיר לכל ונאמה נשמחה ערשת גרנות לחנכת המוצא איתה מוצא
למעלה כל הנשיאים הקריב חזן ששיתות של לוי זה היה אהרן והיה אומר אי ל שמח בשביל אין הקצה
מקבל שצדעו של לוי אומר הבה למטה לך אומר לל תתמה לצדקה מוצאתה מהתקן הקרבנות כל זמן
שבת המקדש קיים הם הכהנים הכל דבר לשלם נהג ואחר כך קח את הלוי חנכה לעצמין תחמוח אל
מול פני המורה א מול בר האמצע שחינו בקטם לא בצדף המורה יחידו שבעת הגרנות שעל שטת הקטם
ששנה מזרחים ששם למול האמצע העתילת טבהם וכן ששנה מערבים ראשי העתילת למול האמצע

האמצע נלמה כלי טלף יאמרו לאורה הוא צריך יועץ כן הארץ להגדל עצה טל אהרן טלף סינה וזה
מעשה המגירה שהרחה הבה באצבעו לש טנתקשה בה לכדנאמר חזי ימקשה לעזן דלף זלח נקמן יעשת
טל ככר זהב היתיה ומקיש בקרנט וחותרך צכטל לעטט חיבריה כתקנן ולף נעשיות חיברים היורים על ידו
חסור עד ירכה עד פריחה כלומר עפה טל מאר הכולה וכל התלוי בה עד ירכה שהוה חרר גדול עד
פריחה שהוה מעשה דק טבה הכל מקשה ודרך עד לשמש בלשון זה כמו מגדש ועד קמה ועד כרם זית
כמראה אשר הרחה כיתצנת אשר הראוהו צהר כמה טאמר ורחה ועשה כיתצנתם כן עשה חות
המאורה מי טעטאה ומדרט ארצה על ידי הבה נעשיות מאילה קח את הלים יחסם בדברים
אשר יחסם טענות להיות טמשים למקום הזה עליהם מי חטאה טל אשר הפירה מעט עמח מתים טעם
והעצרו תער מצאתי בדברי רב משה הדרטן לש טנתנו כפרה על הצבורות שעבדו עסדה זרה והיו
קרויה זמיה מהוהמאורש קרוי מת הזקיקס הגלחת כמאורשם ולקחו ער יצן בקר והוה ענה כמו סכתוב
ועשה את האחד והוה קרבן צטר בעו יקר טע מה תלמוד למרטט למר לך מה שלף לא נאכלה חף
חטאה לא נאכלה וצו יש סמך לדבריו צתורה כהעם יאומר חט שהוראת טעה היתה טעשר היה להם
להיחלף לחטאות עז עש פה השלה והקולת את כל עדת לש טהללים נותנן קרבן כפרה תתייהם ייצו
ועמדו על קרבנם ויסמכו את ידיהם עליהם והטף אהרן את הלים תאפה כדרך שחטם מאורש טען
תאפה חי שלט תנושות נאמרו בפרשה הראשונה לבע קהת לכך נאמר טס והוה לעבד את עשדת יא לש
טעבדות קדט הקדטים עליהם הארון והסלחן הטטה לצע גרטון לכך נאמר בה תאפה לבע יא סאף עליהם
היתה עטדת הקדט ירישת וקרטום הנראים צבת קדטי הקדטים והטלשיות לצע מררי נחטס נותנס
למשל נותנס לשיר פגרת פתיחת כי כל צבור טלף הצבורות צקו הדון טהגנתי עליהם בין בצורי
מצרים ולקחתי אותם לנעד טעש בעגל ועכש וקח את הלים ה פעמים נאמרה צע ישראל בצמקרת זה
להודיע חצתן טתוכף אזכרותיהן בצמקרת אחד כמנט ה חומשי תורה זו ראיתי בצראשת רבה ולא הייה
נגף טלף וצטרב לנשת לא הקדט טאס ינשו והוה נגף יועט משה וזהו וכל עדת משה העמידם אהרן
הטף ישראל סמכו וליהם כאטר וזה יא כן עשו להגדל טבח הששים והנעשה בהם טאחד מהם לא עכבסכן
חמט ועטרים וצמקום אחר הוה אומר מן טלשים טנה הוה ככד בין עטרים וחמט צח ללמוד הנכות עטדה
ולמד ה טעם וכן טלשים שצד מכאן לתלמיד טלף ראה טימן יפה צמטת חמטה טעם טוב חטו הוה
ולף יעשד שד עטדת משה צבתף אצל חוזר הוה לנשת השערים ולשר ולנשן עולת וזהו וטררת חטו
עכ אחויה כתרנמו לנמור מטמרת לחות טכח להלה ולקיקס ולהודיע בטעת מסשת צחט הרחטון
ופרטה טצראש הסער לא נאמרה עד חייר למדת טאין סדר מוקדם ומאחר צתורה ולמה לח פתה צו מפע
טהוה נותנן טל ישראל טכל מ טנה טהוה צמדד לא הקרים לא פטח זה בלצד צמועו חף צעבת חף
צנומחה ככל חקתו חל מצות טעבש טח תמים זכר בין טנה ככל מטטטו חל מצות טעל גש
ממקום אחר לנצבעת ימים ולמטף ולצשר חמן וידבר משה מה תלמוד למר והלח נאמר ודבר משה
את מועדי יא לא כטטטט משה פרטת המועדות מסיני אמרה להם וחזר והודיעם בטעת מיעשה לבע
משה ולפע הארן כטטטטה הוה מוטטס צבית המדרט צו וטאלס ולא יתכן למר זה אחר זה טחם מסו
לא היה ודשאהרן מנן לנמה נגרש חמר להם חין קדטים קרבן צנומחה חמרו לן וירק הדס עלנע
צבהעם טהורים ויחבל הצטר לנעודים חמר להם עמחו ולנשמעה כתלמיד המובטח לנמוש דבר מש
רס אשרי ולד חשה טכך מוצטח טכל זמן טהיה רונה היה מלצר עש הטכונה רחניה היתה פרטה זו
לנאמר על ידי משה כטאחר כל התורה כלה לא טוה חל טתאמר על ידם טמגלנלן וכתה עליי זכתי
או בדרך רחוקה נקוד עלנו למר לא טרחוקה ודאי לא טהיה לנצקבת עזרה כל זמן טחיה טח טה

מזה זחמן עמו צדי תואין סב יט' ואין אסור חמין לא עמו באכילת ימי יער ועשה פסח ימ' כל המתניח
יעשה פסח מיד תלמוד למר חקה חרות לא כך מטמש כי יער גר וצא עת לעשות פסח עם חבדיו כחוקה
כמטעם תעשה המטעם להזהר העצות המטעם העשוי להיות אהל ללחות העצות יהיה על המטעם כמו
הזהר על המטעם וכן כל לשון הערמה העלית הענן כתרעמו אסתלקות וכן ונעלה הענן ולח יתכן לכתוב
ולש עלית הענן ועלה הענן שזין זה לשון סלק לא לשון צמח ועלה כמו והנה עב קטנה ככף חוט של
מים יעלה יא ימש' ששנו צמחית המטעם כיון שהיא ישראל נוספת היה הענן מתקפל ונמשך על צד
יהודה כיון קרה תקש והריש ותקש ולא היה מהלך עד שטמה היה אומר קומה יא א בצמחי ונסע
דגל מחנה יהודה על פי יא יחא' כיון שהיו ישראל שלן עמו הענן מתמרש ושלן ונמשך על צד יהודה
כמו סוכה ולא היה נפרט על שטמה היה אומר סוכה יא רצת לשלן ישראל היו על פי יא יבד מטה ויש
למר ונעמים ימים מספר ימים מועטים או ימים טנה למקרא העדה כשתרצה לדבר עם הסנהדרין
ושאר העם ותקראם לאסוף אלך תקראם על ידי חצונרות ולמשפחת המחנות בשעת סלק ותקש בהם
לסימן נמצאת אומר על פי טנה היו נוספת על פי הקדש על פי מטה על פי חצונרות חקטה מן
העשת מעשה הקטנות קורנמ ותקש בהם בשתייה והוא סימן מקרא העדה ונעמד אלך כל העדה אל
פתח אהל מועד וזה בחרת יתקש הוא סימן למקרא הנשיאים ונעמד אלך הנשיאים ואף הם ישדתי
א פתח אהל מועד ומצא הוא צד בצמחי ותקעם תרועה סימן מסע המחנות תקיעה ותרועה ותקיעה
כך נדרש בצמחי מן המקראות היתרים ובהקדול את הקהל לש שהוא אומר והת' למקרא העדה
ולמשפחת המחנות מה מקרא העדה תקע בשע כהנש בשתייה ש ותקש צדן אף מסע המחנות בשתייה
יכול מה מצא המחא תקש ומריש ותקש אף מקרא העדה תקש ומריש ותקש ומעשה חין חלק בין מקרא
העדה למשע המחנות תלמוד למר ובהקדול את הקהל למד שזין תרועה למקרא העדה והה' לנשיאים
הרי סימן לנשיאתם מקרה העדה בשתיים ושל נשיאים באחואו חין צדן תרועה ומסע המחנות בשתיים
ועל ידי תרועה ותקיעה וצד אחרן יתקש במקראות ומצא שנת הל' על שלתיכם בקרבן צמר הכתוב
מדבר יח' יא להיכם מלאן למנו מלכויות עם זכרונות ושותפות שכן ותקעם לזכרון את יא להיכם
א מלכויות בשנה השנית בחלש השנ נמצאת אומר יב' חלש חסר עשרה ימים עשו צמחי שהרי ברח' סין
חנו עם ולא נשע עדיעשרים צדיר לשנה הצדה למשעם כמטעם המפורש למשע דגליהם מיראשון
ומי אחרון במדבר פארן קצרות התהיה במדבר פארן היה ועם חנו ממשע זה והורד המטעם כיון שגשע
דגל יהודה נכנסו אהרן וצנו ופרקו את הערכת וכמו צד את הארז שז' וצד אהרן וצנו בשבע המחנה וצד
גרסון וצד מררי שרקי המטעם ועושהו איתו בעלית ונשאים והארון וכל הקדש של משע צד קהת מכוסים
וצתעם על המונות עד שגסם דגל רחוב ואחר כך נשע הקהתים נשאי המקדש נשאי דבדים המקדש'
והקדמו את המטעם צד גרסון וצד מררי שהו קדמון להם למשע שז דגליהם היו מקימין המטעם כשהיה
הענן שכן וסימן החטה נראה בצד צד יהודה והם חונם ועדן צד קהת צד אהרן מאחריהם עב שז דגליהם
האחרונם היו צד גרסון וצד מררי מקימין המשכן וכשבין צד קהת מוציין איתו על מכונן ומכנסין
ע הארון והשלול והמזורה והמזבחות והו מטמש של המקרא והקדמו מקימו המטעם איתו ערם צד של
צד קהת' מאסף לכל המחנות תלמוד ירושלמי לש שהיה טעמו של ד' מרובה באכלסין היה נוסע באחוז
וכל מי שהיה מאבד דבר היה מחדרו ל' איתו כמל' כתרעה היו מהלכין ומשק לה מאבד יחאו בין ימש
ואיתו אמרי כקרה היו מהלכין ומשק לה מן מאסף לכל המחנות יא מסע' זה סדר משעם וישע
צדו היה נשע יחוב הוא יתרו כמה שז ומצד חובב חותם מטה ומה תלמוד למר ותבין א רשע איתו
שהתניקות קרין לאב איתו אבן ושע שטמה יט' ל' יתרו על שם שיתר פירש את צתירה יחוב על שם

שחכב את התורה ונמשח אנחנו א הזקוק מיד עד שלזה ימים אז נצטוו לרץ שזמשזה הרדשו נמש
על מנת לכבד לרץ מיד אז חתמו במתחונט ומשע זה שתף משה עצמו עליהם עדיין לח נגדה עליו
גידה כסטר שהו נבטם א חינוג מולתת יאם בשביל נכסי אה בשביל משתחתי א נח תעוה חין נח
לא לשון בקעה • סוף יחמרו לח נגיד יתרו מצבה כסטר שיש לנרים חלק בחרץ • עכשו טרחה שחין
להם חלק הניחם והלך ל • כי על כן ידעת חנותנו צמדבר • כי נזה לך לעשות על אשר ידעת חנותנו
צמדבר ורחות נסים ונעוה שפעשו כי על כן כמו על אשר ידעת • וכן כי על כן לא נתתיה כי על כן
צא • כי על כן ראיתו פתך ויהיתו לנו ונעם לשון עבר הוא כתרעמו דה לשון עתיד כל דבר ודבר שתעלם
משפטו תהי מאיר שטני • דה שתהי חשב עלנו כנגל שטם • טמאמר וזה הבהם חת הגר והיה הטוב
ההוא מה טובה הטוב ל אמרו כשהיו ישרא מחלקין חת החרץ היה לופנה של ויחיו תקן חמה על תקן
חמה הטחה מחלק אמרו מי שצדק בה המקדש בחלקו יטולו וכן כך וכן כך נתנהו לצב יתרו לנצב
בן רכב • דרך שלשת ימים • מהלך שלשת ימים הלכו בום אחד שהיה חפץ להכנסו לרץ מיד וחרון ברית
יא נמשל פניהם דרך שלשת ימים זהו חרון היוצא עמהם לנחמה וצו שברי לנחות מונחם ומקדים לפניהם
מהלך ימים לתקן להם מנוחה וענן יא עליהם יומם שבעת עננים כתרובם במששהם ל מל רוחות חמת
מלמעלה וחת מלמטה וחת לפניהם ממיד חת הגרעה ומנציה חת הטעל והורג נחשים ועקרבים ויהי
צננוש החרון יעשה ל שימעות לפשו ולחרת למד שחין זה מקומו ולמה נכתב כחן כדי להפסיק בן שרענו
לשרענות כדחתו בכל כתב הקדש • קומה יא לש שהיה מקדים לפניהם מהלך ג ימים היה משה אומר
עמוד והמוה לנו ול תתרחק יותר תנחו בויקהל • וישו חויבך • המכונסין • יוטמו משנחך חל הרודשין •
ויטמו משנחך חל שטני ישראל שכל הטונחם כטונח חת מי שחמר והיה העלם שמוטמחין נטמחו רחסי
ומי על עמך ערימו סוד • סודה יא מנחם תרגמו לשון מרגיש • וכן בצובה ונחת תוששן • רבבת חלש
ישראל • ימנע שחין הטכנה טורה כטישראל פחותן מינע לשם וסתי רשאות • ויהי העם • אין העם חל
רטשם • וכן הוא אומר מה אעשה לעם הזה ואומר העם הרע הזה וכשהם כערים קרוין עמי טמאם סוף
עמי • עמי מה עשיתי לך • כמתחונטם • אין מתחונטם א לשון עלנה מבקשים עלנה היחך לערוש מאחרי
המקום וכן הוא אומר בצמטון כי תנחה הוא מבקש • רע בצונו יא תנחה שתהי בצונו מתכונטם שתבא
לצונו ויקטע אומר חוי לנו כמה לצנו בדרך זה ג ימים לא נחנו מעוני הדרך • וחר חש • אומר חת הייתי
מתכין לצובתם שיכנסו לרץ מיד • בקצה המחנה צמוקטים טבהם לשתלת חל ערב רב • רב טמשן
בן מנסיח אומר בקצינים טבהם וברגלם • ידועק העם א משה משל למך בשר וגם טכעם על צנו והיך
הבן חל חוהט של חבו חמר ל צו ובקט על מאבא • יתשקש האש • נשקעה במקמה בחרץ שחל חזרה
לחת הרחות הייתי מקלתנה ולבת כל אותה רוח • והאפתמוף חל ערב רב • טמאשם עליהם צחתם
ממצרים • וישו גם צע ישראל ויבט עמהם • מי יחילנו צטר • וכי לא היה להם צטר והלח כצר נחמר וגם
ערב רב עלה חתם ונחן ובקר • ואם תחמר אכלם והלח בצטתם לרץ נחמר ומקנה רב היה • חלח
טמבקטין עלנה • אשר נחבל במצרים חנם • אים תחמר טמצרים היו נתען להם דבס חנם למה והלח כצר
נחמר ודבן לח ינהן • לכם אה יתבן לח היו ונתען להם דבס היו ונתען להם חנם ומה • יש מקיים חנם חנם
מן המצות • חת הקטוחים אמר רב טמשן מפע מה המן מטתנה לכל דבר חון מחל מפע שהם קטים
למעקות אומרים לחטה א תחכלו טוס וצבל מפע התינוק • משל למך • כך שניה בצפרי • הקטוחים •
קומארוט • יצטוחים טצקט • חצמד כרישין שרילשית • טצניח • א המן שטני • ימן צחחר מן בערב •
והמן כזרענז הוא • לח מי שחמר זו אמר א ישראל חמ בלתי א המן שטני והנה הכתוב בתורה והמן
כזרענז כלומר ראו צחי שלם על מה מחונטם צו והמן כך וכך הוא חטוב • כזרענז • עגל כגריח דש

ישמע להם כדי שיהרגו ויתאחזו אביהם וזו משפחה על שלם וכי טבחך הוא זה אין לחזור טולי כור שישם
ונחתך ראשך הימים הקב"ה ואם לא חתך יאמרו טקצרה ידי הטוב בשבך שיד יא תקצר צעטתה ויבצת
הם ומזה כנצח בהם ולא תהי ימי קצרה לפני אשלי טעה אחת יענה ידחה היקרך דברי רבן זמלא בזו
של דב יחודה הצטיו חומר אי אפשר לעמוד על התפל מחחר טציון מצטיון לא עלה לא תפסק להן
אמר לך שופך לזין אחריו אם אהיה נותן להם צטר בהמה גבה יאמרו דקה בקצא ואם דקה יאמרו גבה
בקצא: חיה ושף בקצא דגים וחגבים בקצא חמר על חב יאמרו טקצרה ידי חמר לפני הריו הילך ומתימן
חמר לא ענה תראה היקרך דברי שלח ישמש לך הילך משה לפנימן חמר להן היד יא תקצר הן הכה צור
ויחצו מים הגם להם מכל תת אחר עשרה היא זו אמרו חין ט כח לתלא את שלתנו וזהו שאמר משה
וידבר א העם כיון טלא טמעו לו ויקח טבעים אים ועל לח יסש לח נתיבחו לא אחית יוס בצדד ואנקלס
תרגם ולא פסקן טלא פסקה מהן גסאה וישארו טע חגשים מיומן טנצתרו יאמרו חין חנו כדי לחולה זו
זהמה בכתיבים במטוררין למנהדרין ונכתבו כולם נקובים צעמות ועל ידי גרל לש טהחטטן עולה לב'
טבעים טציון מניח אליהם לא חמטה חמטה חמר חין טבע טומעל לפחות מטבעו זקן אחד מה
עשה נעל עב עתקן וכתב על ע זקן ועל ט חלק עמד וצדד ומכל טבעו היו עב חמ להם בצאו ועל פהקכ
מיתך קלש מי טעלה בצדו זקן כבר נתקד מי טעלה בצדו חלק חמר לח חין הבה חפץ כך וירך הנער יח גרסם
בן משה היה כלאם העול עליהם צרכי צטר והם כלם מחילהם דא תגם א בית הכלל לש טהיו חומר
מטה מיה ויהושע מחטט את ישראל ארץ המקנא אהיה לי הקנאות את מקנא לי צצכל כל לשון קנאות
חדם הנותן לב על דבר או נקמה או לעזור יאחזו צעב המטא ויאסף מטה מפתח אהל מועד חל
המחנה נכנסו אים לחל: ויאסף לשון כעסה א הבה: כמו ואפתח א תוך ציתך ואב לכלם יצטר ולא
ישמי אופתם מלמד טלא הבה עליהם שרענות עד טנכנסו הצדיקים אים לחלה: ויגו הפריח יוכן כי ג
חיים וכן נגא ועבר ויטוט ויפטוט: כמו והגם נטוטם על פט כל הארץ ונעשה הך המדברה וכחמיתם
שרחות צעבה טהן כנגד לע טל חדם כדי טלא יהא גורח באפתתם לח להצבה ולא לשחות יהמישע מי
טחסף פחות מכלם העצלים והחגרים חסף עשרה חמרים יושטחו ועשו אותם מטטיוחן מטטיוחן: ערם
יברתו כתרעמו עד לח פסק דא חינו מטטין לשטקן צצטו עד טנשמתי חמטה: ויתדבר מרים וזהרן
חין דטר צכל מקום לא לשון קשה וכן הוא חומר דבר האים אדע הארץ חתנו קטות חין חמירה צכל
מקם לא לשון חמנוטם יוכן הוא חומר וחמ א לא אחי וחמ טמש נח דברי כל נח לשון בקשה ויתדבר מרים
ואהרן היא פתחה בצבר תחל לשך הקדמה הכתוב וטמן היתה יודעת מרים שטרט מטה מן האטה
דב נתן חומר מרים היתה בצד צשרה צעשה טצמר מטה אלד ומיד מתנבאים צמחנה כיון טטמיעה
צשרה כך חמרה חיי לצטותיהן טל חל חם נחקקן צעלהן לצטאה יהו שרשים מנטותיהם כדרך שטרט
צעל מומט מטט ידעה מרים והצדה לחהרן ומה מרים טלא נתכנה לצותי כך נענשה קו למספר צצות
טל חצרו האטה חמטות יעל טס ניה נקרה חמטות כאלם הקרה חתב נח ניה כוטי טלא יטלט ט שן
הרש כי חטה כוטיחלק ועתה גרטה הרק חך עמו לצד דבר יא לה גס צאו דבר ולא שרטנו מדרך
ארץ עינו טפיל רוח ומצילן פתחום נגלה עליהם פתחום טהיו טמאים צדרך ארץ והיו צועקים מיכ מים
להויעם טיפה עשה מטה שטרט מן האטה מחחר טהטכניה נגלה עליו תמיד וזין לע קבשה זמן לדבר
צאו טלשטכס מימד טלשטתם נקראו בצטר אחד מה טציון הפה אפשר לעמר ולחון למוט צעיד עין
יבא יחיוי טלא כמדת צטר וגם מלך צטר וגם כטיוצא מילחמה יוצא צכללטיין וכטיוצא צעלם יוצא
צמועטין והקה יוצא למלחמה יחיד טנ חים מלחמה יוצא לילם צמוללטיין טנרכטא הים רטתים לש
טלאן ויקרא חהרן ומרים טיהן נמטכין ויצאין מן החצר לקראת הדבר וצאו טטהם ויבט מה מטכין

וזתריזון מאפה לפי שאחריון מקצת שבתו של אדם צענו וסל טלף צענו וכן מצני צח טלף צענו נאמר
 אים דקיק תמים ונענו נאמר חותך רחית צדיק לפני לא טלם ושמע בצדעתו של אהרן שמש נח דברי
 נח לשון בקשה יחס יהיה נבאכם אם יהיו לכם נבאים יא צמרה חלו חתומע סכנית שמי חניה נולת
 עלהם בצפתק לרית מדי טלף בלעם וחזון יפה ל טה אחרתי לע לפרוש מן האטה והיכן חמר לע בטיע
 לך חומר לתם שוב לכם ללהלכם וחיתה פה עמוד עמדי צמרה ולף בחידות מרה זה מרה דסר
 טאע מפרט לע דברי צמרה חת פעם פעם ולפי שותמו לע בחידות כענן שנ לחזקל חוד חידה יכול מרה
 סכנה תלמוד למר לא תוכל לראות חת פני יתמונת יבע זה מר חות אחרים כענן שנ וראיות חת אחרי
 בעברי במטה חני חומר כעברי מטה לא בעברי במטה בעברי חעש טחיט מטה במטה חעש טחיט עברי
 כדי היה לרף חעש וכל טכן שהוח עברי ועבר מלך כמלך ינוחר חף יא גם ודך מאחר שהודעם סודכם
 נר עליהם נדי קל וחמר לצמד וכס טלף וכשם על חכרועד שודיענו סר חוטא ינהען סר וחמר כך מרים
 מצורעת כסג משל למלך טחמר לערעד רדה חת צע חבל לא תרדהו עד טחלך מאצל טרחס עלנו
 טלנו כתרעמו חויל יטלף תהי חתתנו ח כמות שהמזרע שטוב כמות מה מת מעמו צבחה חף מצורע
 מעמו צבחה יאשר צבחתו מרחס חמו חמו חמו היה לע למר לא סכניה הכתוב חסר צבחתו מרחס
 חמו אשר יחיתה מרחס חמו ורתעי לנו כאל נאכל חצי צמרו כענן טנ כי חמיט בצמרו הוח ולחש שמש
 חף הוא נראה כן אין רתעי לחח להטח חת חתית להיות כמות אשר מאחר טיבה זה מרחס חמו טל זה שיש
 כח צח לעשר ולפי שזרזו הרי נאכל חצי צמרו טחחו חצי צמרו הוח יא לא נח תהי כמות חס חתך רותה
 צתלה מי מצורה מי מהרה חט חי חעשר לראותה טאע קרוב חוין קרוב רוחה חת הנעשם וכהן חחר
 אין בעלם וזהו טנ אשר צבחתו מרחס חמו יטלף רעח נח לה צח הכתוב ללמדך דרך ארץ שהטול דבר
 צריך למר טע דברי תמונתם וחמר כך יבקט טחלתו לחמר מה תלמוד למר חמר לע הטיע חס מרעה
 חתה חתה חס לחו ער טהשים וחבחה ידוק ידק בענה הלח תכלס רב לערד בן עזריה חומר צח רבעה
 מקומות בקט מטה חלפת הקבה להשים חס עעשה טחתי חס לחו כיוצא בו ודבר מטה לפני יא לחמר הן
 צע יטרא לח שמש חל מה תלמוד למר לחמר חמר לע הטיע חס עלם חתה חס לחו ער טהשים עתה
 תראה כיוצא בו וחמר מטה לפני יא לחמר יפוק יא להי החחות לכל דבר כיוצא בו וחתחנן בעתה היא
 לחמר הטיס רבלך רעח נח לה לח הארץ בעתה טלף יהו יטרא חמרין חחות נתונה צרה והוח שמו
 וחרה בעתה וחבחה ידק ידק וחס חבחה הרחה לה פעם ועשתה לח תכלס שבעת ימים קל וחומר
 לשכניה חרבעה עשר לא חו לצח מן הדין להות כנחון לפני חף בדעתתי תקנר שבעת ימים וחמר תחסף
 חומר חט כל חסות החמורות במזרע על טס שהוח משולח חון לשלט מחנות וכשהו נרעח נחסף חל
 המחנה לשכך כתבה בו חתיה לטון הכנמה והעם לח נעשה כסד חלק לה המקובט צל טעה חחה
 טענתכיה למטה כשהוטלך לחמר טחמר ויתצב חחות מרחוק לעה מה יעשה לע...

חסות בעלתך ערשת טלף לך חגטים

לחמה נסמכה פרשת מרגל לפרשת
 מרים טלפתה על עסקי צעה טערה בחחיה ורטעם הלא רחיו ולח לקחו מוסר טלף לך לעתך חט
 חוט מצוה לך חס תרעה טלף לפי שצחו כלם בער טבח וחמרו לע נטלחה חגטים כמו סכתוב ותקדסן חל
 כלכם ומוטה נמלך בעכניה חמר חט חמרתי להם שהיו טובה שנ וחומר חלקה חתכם מינע מצרים
 חיהם טחט נותן להם מקום לעשת כעברי חרגלם למען לח ירעה על פי יא צרחתו כלם חגטים לשון
 חחיותה הוא וחיתה טעה כטרים חו וקרא מטה להוטעבן חן והושע ניתלה עליו חו יטיע מעשה

מרגלים יהחזק הוא הרעה יטימן ממר להם הם צפרצם הם יושבם חזקים הם טמוזכין על גערתם
ואם צערים בצרותהם הם יושבם חלשים הם יבצצמחין כערים פתוחים מאין חומה יעונה היא צעירות
ותהומות מנוסם וצריאיה יהיו זה עץ ואם יש בהם חכם כטר שיגן עליהם צבאיתו צבורי ענבים ימים
טהענבים מתעלים צבור ממדבר צין עד רחובלעז חמתהלם בצעלה בצורך וברוחבמין נחם הלם
רוח גסל דרומי מוקצו מזרח עד מקצוע מערב כמו טעם מטה עליו זה בצנברך גסל טפת דרומהטל
ארץ ישראל לכו והוא ממדבר צן טהוא במקצוע דרומי מזרחי עד הים טהים הוא גסל מערב ומטה חזרו
הלכם כל גסל מערב עד טפתהים עד ארץ חמת טהוא אצל הר ההר צמקצוע מערב ט שטת כמו
טמשרט בצעל הארץ בערשת לא משש יובח עד חצרון כלב לצדו הילך טם ונשטח על קברי חטת
סלף יהא טפת לחבת לה יתבצעתם יוכן הוא חומר ול חתן את הארץ אשר דרך זה יוכתובותאן כלב
את חצרון וחצרון טבעטם נפתיה חיתער טענה חם את חצרון לכנען צנו הקען קודם שינה את צען
למצרים צנו הגול לא טהיה מטנה מכל עובעל אחת טענה בצוען יולחודישן טענה טל ארץ ישראל
שאין לך טרטין בצרף ישראל ויתר מחצרון לכך הקצוה לקברי מתים ואין לך משלה בכל הארצות במצרי
טכנן יאכארח מצרים וצוען יהא המשלה טצארף מצרים טעם מוטבה מלכס טכני הא בצוען טריו
וזיתיה חצרון טענה הימניה טענה חלקים זמורה טוכתנען ואטכול ענבים תלניה צה יממשע טכח
צמוט חט ודעטהוא צעטם מה תלמוד לעמר צעטם צעט מוטות יהא טכד טמונה נטל אטכול אחד נטל
רימון ואחד נטל תלניה ואם אתה חפץ לדעכמה משוי אחד מהם צא ואלמד מאתם טהקימו צגלגל הרימו
לכט חיש חבן אחתעל טכמו וטקלם רטיתא מטקל כל אחת ארבעש טאה ונמיירי כל עונף דמלך חטע
על כתפיה חינו לא טלש מטח צמטוי טמטישן אותן להרים אחד נטל תלניה וא נטח רמון יהושעאכלא
נטחו כלם ילש טכל עצמן להוציא דבה נכבאו כטם טפריה מטונה כך עמה מטונה וטוט מקן ארבעש
יום זה לא ארבעמאות ערטה על ארבעמאות ערטה הוט ומהלך חכם בינוט עשרה ערמות יוכ הרי
מהלך ארבעש יום מן המזרח למערבהם הלכו ארכה ורחבה לא טגלני לפע הקצה טענור עליהם יוכ
לסנה קצר לעניהם את הדרך יולש ויבאוהו וילכו להקיש הלכתן לכתתן מה באתן בענה רעה חף
תחלתן לכך היתה וישיע אותם דבר את מטה ואת אהרן וכתב לברכה הוט כל דבר טקך שאין ט דבר
אמת מתחלתו אין מתקיים בצורות לטון חוק ויתרעם כריכן לטון ברטות ענעלות לטון חרמי כריך ענל
עמלק וטט ילש טכנו צעמלק כצר הזכירהו מרגלים כד לראש ועל ית הירדן יד כממשע אצל הירדן א
ידו ולא תוכל לעצור ויהא כלב הטתין את כולם א מטה למטועמה טעבר מטה צוח לעמר וכי וי בצד
עשה לנו בן עמרם השומע טכר טבח לפער צנויתי ומתך טהיה בצבם על מטה בטביל דברי מרגלים
ואלם טתק למטוענאות חמר והלך קרע לטן אתהים והוריד לטן את המן ואת הטלנו ענה נעלה חטל הוא
צעמים והוט חומר לנו עטו טינמות ועל טם נטלח בכל דבריו ויהא לטון טתיקה וכן הא כל צטר הא כי
להכיר כדרך צנ אדם הרוצים לטתק אגלות חנשים חזק הוא ממא טביטל כלש מעלה חיוורו יאוכלת
יוטבה בכל מקום טעברנו מצאנוס קוצרי מיתם והקצה עשה לטובה לטרהב אכל חטנו לטלח חטני
מדות גוללם ונשטים וברך לתבהם מדה כען גלתו וצרה טס אמות וזרת וכן חיש מדון חיש מדה
הנפלים ענקים מצע טמחזי ועזל טטלח מן השמים בימי דור אטם יוכן היינו צענהם טמנעם חמרים
זה לזה נמלם ט צטרם כחטשים ענק טמענקין חמה בקומתן יל מהגן הלני ומתנו טנהה ראט כתרע
נמט ריטח נשים עלנ מלך ורטיתנו שרטו לטם ען א תמרדו וטוט וחתם א תרחו כן לחמוט הכ נאלם
כלחם צר כלם מעלניהם מטנחם כטרין טבחן מיתו זהו טחמר חיוט טהיה מטנן עלהן לרעם חותם את
יהושעאכלב יוככד יא הענן ייר טס יעד חנה יעד היכן ינאצט ייר נאט טבל החותת בטביל כל הנעים

שעשית להם היה להם להאמין שהיכלת צדי לקיים אצנחתי ואוריסא תירוכין וא"ת מה אעשה למשונה
אשתאועשה חזק לני גדול שאתה מזרעם וטמש מזרעם כי העלית וטמש מזרעם את אשר יהרעם
כי העלית כי מזמזם במקום אשר והם ראו אשר העלית צבחקן אותם מקרעם וכטמשמה שאתה יהרעם
לך יאמרו שהנח לך לא יאמרו שכנגדם יכולת להנח אצל כנגד חשב הדורן הזאת לך יכולת להנחם וזהו
ואורו ל חשב הדורן הזאתמה יאמרו עליהם מה טמזור צפוף הענן מצלתי יכולת גסהל טמשם כי אתה
יא טובן בקרעם וען בשן אתה גרחה אלהם והכל בצרך חבה ולח הכרת כך שנתקה אהבנתך מהם עז
פרע וזהמתה את העם הזה פתאום כאיש אחד ומתך כך ואמרת העים אשר טמשם מצלתי יכולת לפי
טמשם הדורן גרעים וחזקים ואינו למה פרעה לשלטים ואחד מלכים וזאת יאמרו על חשב הדורן הזאת
מתך לא יכולת ולא להכחם טמזם יכולת עם דבר הא' כאשר דברת לאמר לי וזהו הדבר יא ארך
אישם לצדיקים ולרשעים כשעלה משה למרום מצאן שישם וכותב ארך חשבם אמר לו לצדיקים אמר לו
אף לרשעים אמר לו רשעים ואבזו אמרו לו חייך שצטערך לדבר כשחטאן בעל ועמרנלם ונתפלל לפני
בארך חשבם אמר לו הקנה הלא אמרת לי לצדיקים אמר לו והלא אמרת לי אף לרשעים יגדל נח כחך
לעשותם דרך ונקה לשבן לא יקה לשאינן שבן כלבדך בשביל מה שאמרתן ויאמרו מצלתי יכולת
ואלהם כמו חבל וזאת אעשה להם כשם שאנח וי ובעדי מלח כל הארץ כך אינ אקיים להם שכל האנשים
הראים וע' ויגמם כטמשם זה עשר פעמים פעם זמן טמם בשלנו בלחם כלאיננהו במסכת ערבין לא
יראו אתה הדורן וע רוח אחרת שתי רוחות אחרת עשה ואחת צלל אמרנלם אמר את עמכם בענה ובלם היה
לו למר האמת על ימי כן היה לו כח להסתיקם כמו שצויהם כלבשהו ספרים שיאמר כמותם וזהו טז
בספר יהושע ואפי' אותו דבר כאשר עם לצי ולא כאשר עם יומלח את לב אחרי זה מקרא קצר
אשר צא שמה חזרו תבנת לו יורישנה כתרע יתריכונה ירישו את הענקים ואת העם אשר צו ואין
לצרנמו ויהנה לא במקום יורטנה והעיוקיו וע ואם תלכ עם יהרע אתכם מאחר שאין את עמכם מחה
עני לאהריכם ויש לענה הרעה יאל עשרה מרגלים מבאן לענה סהיו עשרה אשר המה מלנע את
ישראל על אית תלננה צע ישראל אשר המה המרגלים מלנעם אותם על שמעתי חי חל לשון שבעה הם לא
כן אעשה כביכול אינ חי כאשר דברתם שבקשתם ממני או במדבר הזה למתני וכל פקודיכם לכל
ויסרכם כל הנזנעם לכל מספר שאתם נמנע ע כגן לצאת לצבא ואתם תקלם כל המנינים לכל איתם
האם ערו ומוותו ואל הן מבן עשרים שנה ולהוציא טענע של לי שאין פקדיהם צע עשרים ותרבים איתם
כדע לש טדבר על הצעם להרויטם הדורן ובקם למר ואתם תמותו וטל לשון זה כאן למר איתם א'
שנה לא מהאחד מהם פחות מבן ששים לכך נער ארעםם כדי שיהו אותם של צע שנתב ויששם לכל
ששים שנה ראשונה היתה בכל ואועש שקדמה לשלח המרגלים לפי שמשעשו את העל פלתה גידרה ה
ציוחטה לא שהמתן להם עד שתתמלא שאתם וזהו טז וטוב פקדי צמדלים ופקדתי עליהם חנותה ה
ואף כאן נאמר תשא את שבאיתכם ולא נאמר תשא את שבכם שתי עניות של ערל ושל תלנה וחשב אתם
צמנן חיהם מקצת שנה ככולה וכשנכנסו לשנתם מיתו אותם של צע שנת עשרים ונדשו את זמיתם
כדע יטב את חמאתיכם את תינותי וטהויתם לצבכם מאחרי ותאה לשון המרה כח כי הנה
אבה אתה וישעם ולנו עלנו וכטטע מתור הדורן הרשעו עלנו את העדה צחצחת דבה איתן האנשים
מותו יכל דבה לשוןיאך לדבים טמלקיון עם לאדם לדבר עז כמו חרב שפתי יטטם השנה לשובה
ויטנה לרעה לכך נאמר מוצחי דבת הדורן רעה טים דבה שהיו טובה צמונה לפי יא בחותה ההגנה
להם מדה כנגד מדה הם חטאו בלשון וטתירצו בלשון עז טטסם ותולנעם מצאן מלננסם ובלן לתך
גטנן לכך נאמר צמונה ולא נאמר צמונה וזהו יא יא בחותה הראיה להם על ש מדותה של הקנה

הדב' סדוף מודד מזה כנגד מזה והושתבב לכתוב מה תלמוד למד מן האנשים היום לא מלמד בעצמו חלקם
של מרגלים בצרף וקמו החיתים לחיים יא רחש ההר הוא הדרך ההלך א ארץ ישראל והיא לח תנחל
זה שחתם ויטעים לח תנחל כי על כן שבתם כמו על אשר שבתם כלמ' כי זאת תצו לכם על אשר שבתם
ועשלו לשון חזוק וכן הנה עשה נפשו לשון עזותיכם שפיל בתצוין ועל ורחן ומצ' תנחו ומפריא לשון חיל
הלכו חטבים סוף צד שותנע ההרמה עם מקום נקרא על עם המורש יעשיהם אשה חין זה צווי אל כי
תצאו עם ותעלה בצרכים לנעשות אשה ליל לריח נחוח נחת רוח יפרט נדר או נדבה או שתעשו האשה
בטוב חצות מתעבים שחייבתי אהבתם לנעשות כמותי והקריבו המקריבו יתקריבו נסכים ומנחה לכל
צדמה הימנחה כלל והשמן כולל בתורה והיו לשתלים כמו שטעם צמקת סוכה יכבש האחד על כל
האמור למעלה הנה מושב על המנחה ועל השמן ועל היין או לחיל ואם חיל הוא ורשתינו דרסו או לרשת
את הפלגם לנאבי חיל יאשה ריח אינו מושב לא על המנחה והשמן יחל היין אינו אשה שחיט נתן על
האש או אשה יבן שהיא כבשים יבן שהיא כבשים יבן שהיא כבשים יבן שהיא כבשים יבן שהיא כבשים
אחד יכמפר אשר תעשו יצמקת בהמות אשר תקריבו לקרבן יככה תעשו נסכים לכל אחד מהם
כמקטרים של בהמות מקטרים של נסכים יככה כנר כמותכם כן גר יבן דרך לשון עברית כנר יא
כאדן מצרים כן ארץ מצרים יכמט כמון כעני כעמך בשחכם א הארץ מפונה באה א מכל באינת
שקדריה טבולן נאמר בהן כי תצאו ויש' כלן למדות א מא וכן שפרט לך צמחהן שחינה לא לאחר
ידושה וישיה חף כולן כן יחל א נאמר בה בצחכם משכבמו וכל מלחמה נתיישים צחלה רחשית
עריסותכם כשתלשו כדי שמתכם שחתם רגלים לעט במדבר וכמה הוא וימדו בשמר ישמר לעולות
תרימו מראשיתיה כלמד קודם שתאכל ממנה רחשית חלקה חלה אחת ממנה תרימו תרומה לשם יא
כתרומות רבן יאלן נאמר בה ישער ולן כתרומה מעשר יאמר בה ישער חבל חכמים נתנו ישער
לצבל הבית אחד מכל ולנחתום אחד ממח מראשית עריסותיכם למה נאמר לש נאמר רחשית עריסותי
שומש אינו ראשונה שבעשות תלמוד למד מראשית מקדשה ולן כולה תתנו ליל תרומה יאש שלן שמען
שער חלה נאמר תתנו שיהי בה כדי נתניה וכי תשע ולן תעשו עו היתה בכלל כל המצות שהצטר
מבחיך עליהן ער והכתוב מניחה כאן מכלה לעון בער לשלה ושער לחמית וכי תשע ועו בעו הכתוב
מדבר או אינו לא צחות מכל המצות תלמוד למד את כל המצות האלה מצוה אחת שהיו ככל המצות
מה השער על כל המצות כולן שרק על ומפר צדית ומגלה עמם חף מצוה א שרק בה של ומפר צדית
ומגלה עמם ואי זו עו יאשר דבר יא א משה הנבי ולן יהיה לך מש הגשרה טעמאם אחת דבר להם
שתיים זו שמעתי יאתכל אשר צוה יאנו ימצד טבל המודה בעו ככופר בכל התורה כלה וככל מה
שנתצחו נדיבים טבלמן חסם אשר צוה יאנה להם חסם העדה נעשה לשונה יאש מש העדה נעשה
עברה א על ידי שנגרעו טענה והיו על אחת מן העבירות שהיא מיתרת לעמד ועבדה דה צדק לחמה
חסר שלף שחיט נאמר חטאות טבל חטאות שבתורה הצחות עפ שלה החטאות קדמות לשלוח טו וזה
הטעם יעשה שלה וז שלה קודמתה יבחו את קרעם זה האמור צרפה תחטא בצנעה יבעדה דם
עו צתענה שחר עבירות יחיד מבח כשבה או ששרה וצו קבלה ששרה בד רמה צמוד מגדף מחרף
כא והיתה חרפה ונדויה יאשר גשע נערי מלך חסוד ושד דרסו רשתינו מכאן כרת לנידך את הטעם
דבר יא אחזרת נעשה דה מש הגשרה והאחר מש משה שבה בה צומן ששנה בה שלן עשה תשובה
והיה במדבר ומנחו יגותה של ישראל דבר הכתוב שלן שמרו לא שבת רחשונה ובטנה בה זה ואלה
המצואים חיותי מקוטע עינים שהתירו ט ולן הטעם חף משמחהו והתירו ט יא שרש מה יעשה ל
צחי א חיתה ימות חבל ידשם ח שמחל שבת צמיתה ונחחו חיתה ימכאן שבת הסקילה חן ורחוק מבת

אבנא יא אהק כל העצה טמש וישל משה על פני מעת המחלקות סכר זה צלם סרח רבש האון
צנול ויהל משה צמתחונט ויתפל משה במרעלס ואמר משה וטמש מצרים צמחלקתו של קרח נהרטל
ית מיל לכן מלך ססרח על חבו ופיס עלו ויהבו פעם וסתיס וטלש כטסרח רבשה נטרטל ויו יהאב
ההוא אמר עך מתי חטריח על המלך סמח לן יקנל שד הימנ ינבחה מין צקר ודש יאנ עתה עת סכרה
הוא לנן לן נכח להרונה כסער סמח יחדו בהם צקר יצא וודש יא את חטר לן לעטדת ליה וזה הקמט
לכונה והקריאותו אליו מחתת כלם שחיתו בהם נחלם ויש לן סת יד רב לם דער גדל נטרס
צנמכס לחלק על הקצה אמר משה א קרח טמש נא צע לני היתחיל לבר עמו דברים רכס כיון שד הוא
קטה שרף אמר עך שלן יסתקש שר הדטנ ויחבר עמו חכר עם לכוים לך אמר טמש נא דני לני
ולעמד לפע העדה לטר על המכן ויקרבותך לחותי סרות סהרחק מאנ סרד עתה יטרא לכן צטיל
בך חיה וכל עהך נעמס יתם על יא כי צטל חותי עשיתי לתת כהונה לחהרן ולן לנו הוא הוא המחלקת
הזה וטלש משה וע מכאן שדון מחזיקין במחלקת סדה משה מחוד חכרים להטלמס בצדדי טלם לן
נעלה שישם הכשלים חן להם לא ירידה ותתן לנו הדבר מוסבעל לן האמר למעלה לן היותא ולן
ניתלנו נחלקה טדה וכדס אמרת לנו חקלה חקכס מעש מצרים א ארץ עובדה ודחנה וע מוסס הנחנה ולן א
ארץ ונתחלבו דע היותנו לא ערת עלנא להמיתנו בצר סאמרת לנו צמדד הזה פיל פריכס הישע
החגשים ההם חשל חס חתה שחן לקר חת שטנא חס לן נעלה חן לן נעלה החגשים ההם כהם
שחנה קללת בחברו יוחר למטה מאל כטמער עך לחת מיל לחס שדן עם חכרו מתוכה עמו ומטיע
הרייט כזה רוח וחס אינו מטיס הרו צער גדל תנחומא א תקן א מנתם לש פתחו הקרות שיה מקריב
לשך מזר א תען חלה והמדרש אמר תעשט שיש להם חלק בצמחי צטר חף חלקם לן יקנל לנדן לרנן
לן חמוד אחד יהם נשחתי לן חמורו של אחד מהם נטלתי חשל כסה לכתו מחזק למצרים הרבצתי חת
א זתי וחרע על החמור והיה לן נטל חות חמור מטלם לן נטלתי לא מטל שחיות לטון חרמי כך נקד חת
הגריח של מלך סחור יהם וכל עהך והקרתם איש מחתתו החמשים וחחיתם חיש טעכס וקהל עלהם
קרח בצדדי לטנות כל הלנה ההוא הלך אצל כל השענים ותתה חותם כס סריב חתם טעל לרני חב
מקשר איס מקשר א לא צטכל כולכס חל גחם וטלם להם כל הגזלות ל המחכות לרוח הכהונה עך
פנתתן ירא כטר יא עא צעמוד הענן לאהי הרחות מעמחטסת חן מלתך כמות צטר חס מלך צרה
וגס סכרה עלו מקצת מוציה אינו וולעמי החטא לשכך כסהוח כעמ נער עמולס חל חתה לנך
גלחה כל מחטסת וולעמי החטא החיש אחד הוא החטא וקתה על כל העדה תקנוף העל מבצב
הסתלקת מסצבת מוסכן קרח יצא נצחם בקומה זקופה לחרף ולגוף כמו ויתצבחר צבם יוס גלגל
ונציהם וצתהם טעם אמר רב ברביה צא וראה כמה קטה המחלקות סהרה כתי דין של מנה חן שנטן
עך סיכח שתי טערות וכת דין של מעלה עך עשרים טנה וכאן חצרו חף ונקי טדים ויאמר משה צהת
תדענן וע לעדת חת כל המועטים הלה טעעיתו על ש הדבר לתת לחהרן הכהונה גמולה וצנו טענ כהונה
וחלצתן גלח הקהתי חס כמות כל האדם ימותו וע תלשן כי לן יא טלשן לא הט עשיתי הכל מיעני
ונדין הוא חלק עני וחס צריחה חטה תרא יא להמיתם מיתה טלח מוצה חיס עך הנה מה היה
חדיזה ועדת החלמה שיה ויתקלם חז ויעתקם כי נאחס הקצה ואל יטש הגסרה המרתי ורבותי טרעו
חב כריחה פה לחרן מוטטת ימי צדקיות מוטטוס יצא יא נטו לקולם צטפיל קול היחנע על בלעתן
חב החיש שבתך המחיתו ורה הלחה לחרן מעל המחיתו כי קיעו המחיתו והסורים נחנה סהרו
עצום כל סרות החטאים הלה צפיתים טענעט טעשעט צעשעטם טחלקו על הקצה ריקשו רחין כריס
מכין מורדמן צטי למצח הנחטת ויהו אותם לכדן שיחמזן חל חו מהותב טחלקו על הכהונה ונערש

וירקשם • מינצט זאגן • ולא יחיו כקרח כדו שלף יהיה כקרח • באשר צבר יא צד משה לו כמז עלט • על
אהרן • צבר ג משה • שהיה הוא וצטו כהנעם ולשכך לא יקרב איש זד אשר לא מודע אהרן הכהן וכן לכל
לו ולם הסמכותהצל דטר פתרונו כמו על אמרשו על קרח ומהו צד משה ולא כתבם משה רמז ליהווקן
על הכהנים • שלפין צטרעת כמו שלקה משה צדו • וצויה והנה ית מצורעתה כשלג • ועל כן לקה עזיה
צטרעת וכער עליהם רז זה מטר לו מלמד המוות כשהלך לרקיע שהקרת משצרת המועד כדאית צריכת
טבה • ועמוד בין המתים וע • אחז אה המלך והעמיז על כדו אמר לו הנח לו לעשות שלוחתי אמר לו
משה צטו לעכס על ידך אמר לו איז שלוחו של מקום ואתה שלוחו של משה אמר לו איך משה חומר כלם לא
מש הגצרה אם אין איה מואמין הרי הקצה משה ג פתח אהל מעד צד עמו ושאל וזהו טו ושכך אהרן אל
משה וע לא איה בקררת לש שהו ישרא מלזין אחר הקערות למד קס המות הוא על ית מתו נדב וא צהוה
על ית נדרש המושט ומותם איז אמר הקצה תראו שעצר מנעף הוא והטח הוא ממות • כי משה אחר
וע אעש שחלקתם לטתי משפחות מספחות כהונה לצד ולעיה לצד מכל מקום טעם אחד הוא • והשכתי כמו
וישב המים • ומת המלך טככה • צתך מנותם • הטח צאמצע שלף ויאמרו מעט שהטחו צד הטכניה ערו
ולשון אגדה ומצא ערו כמשימש • צן הוא הטנת הערי כשהפרח אפל ונמול שקלים • כשהוכר הערי הוכר
סהם שקלים לשון ויגל היל ויגול • ולשון זה מצו צערי האלן כגון וספר גמל יהיה נגה ולמה שקלים הוא
ערי המהר להעריח מכל השירות • אף המשדרר על הכהונה שרענות ממהרת לצד • כמו שמצונו צעזיה
הצערות דחה צמח • ועת שיגזין • כמין אטכיל שקלים יחד כשתין זה על זה • ותכל תלנותם • ותכל
תלנותם • לשן מעיל יחד לקצה כמו תלנותם • למשמרת אחת אהרן טברתי צאהרן לבחן ולא ליטט ער
על הכהונה • כל הקרב הקרב ומתנו אין איז יכולן להמות זהרין כך כלן ראשין לכנס לחצר אהל מועד
ואחר שקירב צמח יתר מחצרת וכנס לתוך אהל ממות • האם תמא לעש • טמא העקלט • ויאמר יא אל
אהרן • למטה אמר שיאמר לאהרן להחזירו על תקנת ישראל שלף וכנסו למקום • אתה ועדך • ובת אביך הם
צט קהת אם יעידם תמא את עשן המקום עלכס איז מטייל עגש הזרים שיהטחו צעסקי הדברים המקדשי
מטורים • לשם הוא אהל זה אהרן והשולן וכל הקדם • אתם תסם ותחזירו אהכל די הצד לעש • אתה ועדך
הכהנע תמא את עשן הכהונה טאניה מסורה ללוים • ותחזירו הלשם השונבם שלף יעש אלכס צעשדתכם
וגם אחד צו גרסון וצו מררי • וישו ויתחברו עלכס להחזיר גם הם את הדעים מלקרב אליהם • ושדיתך
צמחית השערים ולמנות מהם נצרים ואמרכלם • וזו לא יקרב אלכס • אתכם איז מהיר על כן ולא יהיש
שד קצף כמו שהיה כצר טז כו יצא הקצף • לכם מותנה • וכל לעשדתכם של הדיעות תלמוד למד לייא כמו
סאשרט למתלה למור מסרת ונצרים ואמרכלם • עשלות מתנית • צמתנה נתתה לכם ואת הנה נתתי לך
צמחה • הנה לשון שמחה הוא • כמו הנה הוא יוצא לקראתך ודורך וטמח בלם • משל למלך טענת טעם
לחיהט ולא כתבולת חכם ולא הפלה צער כחין צד אחד וערער עליו את השדה • אמר לו המלך כל מי שרצה
יעז ויערער כנגדך • הדיט כותב וחוקם לך ומעלה צער כחין • אף כחן לש טבר קרח וערער כנגד אהרן על
הכהונה צד הכתובותן לו כל מתאיתיה צברית מלח שלם לכך טמחה ערשט או לבחן • משמרת תרומות
טאתיה צדן לשמרון • במהרה • למסחה לעולה מן האט לחמר הקערות האוישם לכל קד צנכ כגון וציה שלמי
צבר • מנזיתם ממחם אטמם כמשימש • אשר ושיב זה על הער • בקעם הקדשים תחכלנו למד על קדשי
קדשים סאין נחכלנו לא צערה ולא צהונה יתרומות מתנה המורס מן התורה ומן הטלמי ומחל נדר לכל
תאשרת שהיה אל עששן תנופה כל מהור ולא מחויב • כל מהור לרבות אטתו ראשיתם היא תרומה גזולה
כחה התנופה וטון הימין של שלמש שנחכלנו לכהנעם ולנשיהם לטט ויובם ולנה אחד אף הצמר נחכל לשע
ימם ולנה אחד ילך יהיה • צד רב עקיצה ולמד המסיף לו הקצה יהיה אחרת שלף תלמוד כחה וטון של

על תדע שחיינו נאכל לא לנו ולנתי • כל תרומות הקדשים • מחציתם של ערשה כללה בתחלה וכלה בסוף
 ופרט צאמצע • צרית מלח • כרת צרית עש חהרן בצר • הריח ומתקים ומגוריו חת אחרים • צרית מלח
 בצרית הכריתה למלח שחיינו מסרית לעלם • וחלק לא יהיה לך בתוסף חף בצרה ויהם הליסי יסחו את שנס
 של ישראל ועלםם להזייר הזרים מנשות אלנהם • אשר ידמו ליה • תרומה הכתוב קראו תרומה עם ערשה
 ממנו תרומת מעשר שלכם אמורה לזריש ולנמאזים וחייבין עליה מיתה וחומט כתרומה גולה טקורחת
 דאטיות דגן מן הערן וכמלאה מן הקטבת תרומת תירום וזוהר העולות מן היקבם • מלחה למן בשול
 תצאה • תסאה ענת מלחה • יקב הוא צור שלפי הגרסה יורד לתוכו • וכל לשון יקב אשר רב קדקעה הוא וכן
 קב המלך הוא ים אוקיינוס אשרה שחפרה מלכו של שלם • כן תרימו גם אתם כמו שירש מרומין מרגם
 ואוקיינוס תרימו אתם מועשר שלכם כי הוא נחלתכם • מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת יא בתרומה
 גולה מדבר שלם הקדוש לני את ההכה צערו וקבל מעשרותיו קודם טעול כהן תרומה גולה מן הכרי
 צריך להקדים הלני מן המעשר תחלה חמד מחמשים לתרומה גולה ויחד ישרש תרומת מעשר בהרומב
 את חלם ממנו לאחר שתרמו תרומת מעשר ממנו • ונחטב המותר ליים חולין גמורין כתפוחות ערן לישראל
 שלח תחמר תחיל וקראו הכתוב תרומה שנ כי את מעשר צע ושרש אשר ידמו ליה • תרומה יכל יהא חל
 אסור תלמוד למר ונחטב ליים כתפוחות פרן מה של ישראל חולין חף של לני חולין • בכל מקום חפל • צפה
 הקצרות • יולח תשאו עליו חטא ועל הוא חס לא תרימו תשחו עליו ולא תמותו הוא חס תחלל תמותי •

חסות ויקח קדח פרטת זאת חוקת התורה

לפי שהסען ואומות העלם משיבין את ישראל למד מה המצוה הזאת לעבד כותצה חוקה גרה יהא מלנע
 חין לך רפנות להרהר אחריה • ויקחו חלק לעלם הוא נקראת על טמך פרה טעמה משה בצמד • תומה
 תמימה שתהא תמימה בצלמימות טאם היו צה טתי פערות פחורות כפולה • לא לעזר • יציתה בסגן • הל
 מחוז למחנה • חוז לשלם מחנות • וסעה אותה לענו • דר שחט ולעזר רוחה • לא מכח פני אהל מועד • שמת
 בצדדח של רופלם וייתכין דרואה פתחו של היכל בטעת הזאת הדם • לא מחוז למחנה • חוז למינה טכנה
 טאין נמאז משלח חוז לפתי מחנות לא זבועל קרי ומצורש נמאז הכהן עד הערב סרסבהו ורטהו • ועמא
 עד הערב ואחר יצה לא המחנה • והנח מחוז למחנה לך חלקים מחלקה אחד טתן בהר המטחה ואחד יתירן
 לכל המשמרותו ואחד טתן צחל זה של מסמרותה לטול ממנה צע העפרות כל הצרכים לטעה וזה
 טבחיל נתון למסמרות מגדרת הכתובותיה לעדת צע ישראל למסמרת • למי נדה • למי הדיה כמו וזה חבן
 צ • ליחת את קדשות העים לשון זריקה • ימעות הוא לשון חטוי כפטונו ופש הלכותו קדחה הכתוב חטאת
 למד סהיה כקדשים לחסר בהנה • הוא יתחטא צ צאפר הדי • את מטכן יא טמא חס נכנס לעדת
 בטכילה בלא הזאת שלשי וטכיש • צמת בצנע • צמת וזי זה מית של נעט האדכ • להוציא נעט צמה • טאין
 טומאיה צריכה הזאת דף בצנע א רבשות דכ כל הצא לא האהל צעד פהית בתוכו שד טומאותיו ויעש
 טעבל וכל כל פתחו • בכל חרט הכתוב צמד • טאין מקבל טוממה מנט לא יתכס לעבד חין מועת
 צמדי עתולה עליו תיה צמטר פמא הוא החס יט צמדי פתיל עליו טהור • פתיל לשון מחובר בצלוק ער כ וכן
 סתולן להוב נעתי לני עם אחותי • כהצרתה על עט הטדה • רבתינו דרטהו לרבות גלל נופק • ורטהו כופ
 הטכש הוא נמר טהרתו וזיש חסר יעמא ועי • יח נאמר מקדט למה נאמר יטכן ואם נאמר יטכן למי
 נאמר מקדט וכ • כלהית צטטשת וזיה מו הנדה • רבתינו אמרו טהמה טהור וזה צח למד טהטט
 מי הנאת טמא טומאת חמורה לנמא בצנעם טעלו מה טאין כן בצנע • וזה טהטטה בלשון מיה למר לך

אין ממאין ער מיהא צהן טיער הזףא דינונע יעמא וזין עשן כסם צניס וכל אשר ינעם הנפא
היה כסמא צניס יעמא ונעט האנעת ס צעמא מת יעמא ער הערס כאן למדנו שהמת חבות הנמוחא
והנעט ס חב הנמוחא ונעמא חסם זה ערזטה לש משמעה והלכתייה ומרעס חנה העתקתי מיסודו טל
רם משה ויהוויקח אלך מנלם כסם סהם ערקו נזמי הזכ לעל כד יבאו א לכפרה עלהכ ער הזממס
חל לבן סערה טעניף עטין טל מלך חמרו ערצו חמו וקנען צוהת צנה כך ערצו הערה וקנען על הענל
אחמה על סם טאדמו כענלש סהחטא קרוי חוס תמימה על סם ישרא שהיו תמימים ונעט ס צעל
מומק ערצו א וקכר עליהם וחדו לתמותם אל עלי עליה של כסם סהם ערקו מעלהם של סמים א לער
כסם סנקלה על חרין טהזו כזן לעשות הענל ולש טאדון עשה הענל אל נענה עשמה א על יח סאין
קעטר נענה סענר ושרף חת הערה כסם סעטרף חת הענל ען חרו וזאכרעט תעלת טלסת מינן כננר
טליתלסעסעטל צענל וחרו הוח הנצוה חכל החילנות ואזוט נמדך מכלס סימן סהנסה סתנחה ונחט
יעל עצמ כחם וכתלעבהתכער לע למטורה כמו עשעש הענל סמור לכל חרות לשרענות וזין
לך עקיה סאין צה מעקמתען הענל סנ וביס עקלי ועקדתי וע וכסם שהענל נמא כל השמקים ט כד
היה יעמא כל הנבוקים צה וכסם סעטהרו צאער טנ ויזר על פש המיס וע כד וקתו לעמא מעער סרית
החאצונות על המיס כל הענה כל ענה הסלמה עכסם סכבר מת מתני מדער ולמה סמך מיתת מרים
לפרה חממה למר לך מה קרצות מכערין חף מיתת צדיקים מכערין ותמות טס מרים חף חיו צעטיקה
מיתה ומתה מע אל נאמר צה על פי כד טאין דרך כסל טל מעלה ולא היה מוס לענה מכאן סכל ח
טנה היה להם הכרז כחם מדים ול עענא הלחי נעמא צענחחמי צמיתת אחמי בצער סמיתת צמא
מננה מנח צעשט ער הוח וזת גערס מכחן סחם המקוב על מננב טל ישרא ויקהיל וע זה אהר
מן המוקמות טהחוק מועט חת המרובה המן הסלעהה לש טלח חת מכדין ס טהיך הסלעעט צן
הסלעשכ כסנעטלח חת ישרל חמרים מה לכס מחוי זה סלע תנצויו לכך חמר המורים סרעט לטון זנב
טענים מודיס חת מורהם המן הסלעטלח נעטויט עלנ נוצח לכס פעמיים לש סבר אסונה לא הוציח חלה
עפס לש טלח נעטוה להחתי לא וצרתם ל הסלעוהם דברו לעלע חחר ולא הוציח חמרו סמח צדיך הוח
להכות כבר אסונה טנ וזכית כצור ונמדמן להם חות סלע והסכוה והוציח עפס חמרו לע אדעל משה א למי
לחקי עדים הכה עפס טנה נוצח וכ להקעטט טחיל צרתם ל הסלעוהוציח חיתי מקדעט לעט העדה
ויאמר ומה סלעטחי מדער וטמטחיט צדיך לערנטה מקיים דברו של מקוב קל וחומר חנו לכן לא
תבאו בעסעה יעטעקענה כדו סלח יד ערעלה על כך ען אל החאצנה גלה הכתוב טחיל חסח זה
צלגה ח כנסן ארץ כדו סלח יחמרו עליהם צען טחד חור המדער עכסיו גלה טען זה צלגה היה צמסה
וצהרין והלח העצונקר יחטע להם קסה אל לש עבמתר חסך עליו הכתוב יוכחן לעט כלי ישרל לח חסך
עליו הכתוב מתע קחטט הטס המה מי מריביה הם הנזכרים צמקום אחר חת אל רחו היצנעט ערעה
טחשעטן טל ישרל ילקה במיס לכך ערו עלנו כל הצן הילג החורה הטלכחו ויקדט צכ טרין מטה
וזהרן על יס כטהקב עשה דין צמקלסין הוח ירחוי ומקדעט על הצרותוכן הוח חומר נרח אליהם
ממקדעך צדק צ חקם אחיך ישרל מה ראה להזכיר לע כאן חחיה ל ח חמל לע חחיס הנחננ צנ חריתם
פנ כי צה אדע ועל טענו היה חותו החוב לערעש חתה ידעתה חתכל התלחה לעכך ערעט חכס
פועל אבנ טנ וילך א ארץ מתע ועקב אחוי מתע טער חוב הכונעל עליהם והטעל על יעקב וירש לנו מצלנו
צרות רבות ולחטיותי מחאן טהא סת מצעערין כספרענונה צה לעדל ויסמע קולנו צרבה סרבינו
חכמ הקל קול ועקבטחט צעקיס ונעטן מלחך מכאן סהנכחיס קרוין מלחכיס וחומר והיו מלשצב
עילחם אליהם נעערה נח צארנך חין יך לשרד פל הירוטה טל ארץ ישרל כטכ טל ערעת חת החוב ערה

עשה לנו עזרת מעט לעובר דרך ארצך לח נטיתה מי צדד מי צדדות היה לו למלא כד אלו משה אעפ"י שיש
צדדיו מן אכול וצדד לשתות לח נטיתה ממשו לח נקנה מכס אכול ומים. להאמתכם מוכחן לחכמתו. סמ
בש מה לחכול קנה מפעל הכות כדו להננות אעפ"י. דרך המלך חנו חשמין חת צהמתו ולא ינו לחון
ולכחן לחכול. לח נטה ויחן ושמה. פן בחרת אצח לקרחתך. חתם מתנחם בקול שהורישכם חככם
שאחרתם ונצטק וישמש קולנו. ונח אצח עלכם צמה שהורישת אב על הרבך תחיה. דק חין דבר חין שום
דבר מודק. וצד חזקה בהצטחת וקנו והידים ויו עשו. כל העדה. כחן סלמים ועמדים לכנס לחרץ טלח
היה בהם אחד מאותם שנגדה נגדה עליהם שכד כל מתי מוצד. ואל מחותם שכתוב צהם חיים כולכם
היום. הר הקד. הר על צב הר. שטלשה הרים נסחרו. הר שיש לעתה. ור נס לקשרת מטה. ור
ההר לקשרת אהרן. על גסל ארץ אדום. מבד שמתע סחברו כחן להתקרב לעשו הרטש ערצ
מעשיותם וחטרו העלוק הזה. קח את אהרן. צדברים טל עמומים. אמר לו אסריך שתיחה כתרך נתון
לצדך מה שיש אב וכלי לך. את צדד. צדדי כהונה גדולה הפטיס מעלנו לתת על צדו צדו. אמר לו
הכנס במערה וכנס רחה משה מצענבור דלוק חמר לו עלה למטה פשטו ידך ופשט קמוץ את שך וקמץ
עצום ששך ועצם חיד חמד משה לחותיה מיתה והוה שנאמ' כאשר מת אהרן אחד מיתה סנתחית לה. ויעש
משה אעפ"י שהדבר קשה לו לח עכב. ויראו כל העדה. כסרתו משה ולעוד ירדק וזהרן לח ירד חמדו היכן
אהרן אמר להם מה. חמדו אעפ"י מי שמתח בצד המלך ועצר המענה טלעט ס מלך המות בקט מטה
רחמים והראו להם מלחכי הסרת מעל צמנה ראו וזהמיני. כל בתישראל האנשים והנשים. ולפי שהיו
אהרן רודף שלם ומטיל אהבה בין עמל מריצה ובין אמת לחשתו. כי עש. אינ חומר שהמתרנס דהא מיה
טועה הוא לא חכ כן מתרנב ויראו וחייתחזיוו כל כנשתח. טלח חמדו רבתינו כי זה משמש בלסון דהא
לא על מדרס נספתלקן עכב כסד וכדרכ חבהא תקרי ויראו לא ורח. ועל לשון זה נפל דהא לפ כהוא
נתינת טעם למעלה הימני למה ויראו לפ שהרי מת אהרן. אצל על הדגם. וחזו כל כנשתח חן לשון דהא
נפל א לשון חמד טהנה מגירת שמוט אס שמיצט אס משמש בלסון חכר כמו חכ מדוע לי תקצר רוחו
והרבה כזה אס חרצים מונו. וישמש הכנעני מה שמשמות אהרן ונספתלקן עכב כסד וכ. כדאיתח' דחם
השנה. ועמלן רצונת מרדות לשראל מזמן בכל עת אשר עמית. חסב הנגב. וטנה את אסונו לצד לשון כנען
לפי כשיתללו ישראל עליהם יתמללו על כנענים זהם חיים כנענים וכשצאו ישרא' לו טכסותם ולסובב כנעני
זהם חיים לומים וכנענים. יתמללו סתם אס נתן נתן את העש הזה בדי. דרך החתרים דרך הנגב וכו'
צה המרגלים טל ועל צננב. דא' דרך החתרים דרך התיד הגדול הנאטע לענהכ דרך סלנת ימים להיר
להם מנוחה. וישטממט סב. חינו לא שפרת חתתוה חרמתי הקדוים שלם לנסה. וירד אהרם. הדינת
ואת עריהם חרמי גשה דרך יב סוף. כיון שמת אהרן וצח עליהם מלחמה חדו לחבוריהם דרך יב סוף
והא הדרך שחזרו להם כשנצרה עליהם נצרת מרגלים. ונפש המצרה דרך יב סוף. וכחן חדו לחבוריה
ערכם מששת טל וצד ישרא' נמש מצרות צנב. יעקן מוסדה סם מת אהרן. וכי צמסרה מת. והלח צהר
ההר מת לא סם חדו ונתחצלו עליו והסעמוהו. כאל הוא צענהס וצח וצמוק צריששת ומצמח סערי סעל
עז הר ההר למצב את ארץ אדום. טלח נהם לעבר דרך. ויהקצר נפש העם בדרך. צעודח הדרך הקשה
להם חמדו עכשו הייט קרובם לכנס לחרץ ויט חוזרים לחחורטי. כך חדו ואתינו ונשתהו טלסו וסמונה
סנה עז היום הזה. לפיכך קצרה נפשם בעמי הדרך. וככל מקום שתמצא קצור נפש במקרא משרט סם
צדה קצרה. כען ויהקצר נעשי בהם. ויהקצר נפשו דעתו. צעמו ישרא'. כל דרך הקטה על האדם טפל ע
לשון קצור. כי אדם שהעורח צח עליו טלח דעתו לו צדך לס' לצד סם צלותו צער וצדד המעורח טפל לשון
גמל עמול וכד על האדם כען עס צחלה צ צלה על. וינחה כחל תמחם. כלל סל פרוש כל לשון קצור

ענין צדקתו. לכן סוף יסוד לנפול הוא שאין הענין מובילנו צלמים וצמחים השם עבד לקונו. למה העלתנו
פניכם שנים ונעשנו קנה כל לשון קן נעש לשון מילחם החו. בלשם הקנקל. לכן שהמן נבדל עבד צדקתו קרואו
כך. אמרו עבד המן הזה שיתפת צמישנו כלם יס ילד אשה טמאנו וזיא מוציא. את הנחשים הפרשים
שארפס האדם בדרם טמאם ונפס את העם. יבא נחם טלוקה על הזנות דעה ויערערומוזיה דעה יבא
הנחם שכל המינן נעעמין לו נעם אחד ויערערו מכשוי עונה סדבר אחד מסתנה להם לכהה טעמים. והתקל
מטה. מלחין למי שמוקטין מלחם מחילה טלח יהא חכורי למחול. על הנס כלנמס שרקה בלחם וכן זכנע
על הנענה. יורים נמי טלח נס. ולפי שהוא נענה לאתולר חייה קורחונם כל הנשק חפלה כלרחו המיד היה
נזנע. עונק לא טענית נהנע נחמר והנע. והיה חב נשק הנחם את חיש וקצנע נע. טלח היה ממחר
להתפתות לא חס כן מיצע ומתכין. ואמרו דרשתינו וכי נחם מויתנו נחם מחיה לא בזמן שהו יסדל
מסתכלן כלש הענה ומפעלים את הצם לחיבהם טבסמים היו מתרפים ואם לחו היו נמוקים. נחם נחמת
לח נחמר לו לעמיתו של נחמט. לא חמר הענה קורחונם וזנע חשפה של נחמת. לשון מפיל על הלשון. נעש
העבדים לח יעתי למה נקרח טמו שים וש לשון חרצה הוא דבר הטאנע ציעאט והשן ס יסדל לכה והוא
מלשון טענה דעה בדי העתים. דרך מעבד השברים טב אתה נס חל ארץ כעון שהחמיתין בן מואב
לרץ חמורים. על מואב ממדח הטמם. ציוודחה של ארץ מואב נפל החמורי. תרס סוף מצד בלכ וכן
נעל מואב. לשון קנה מעבד ארץ הקיש ארץ מואב עבד טבאו מעבד הטס וחדן. בתוך ארץ החמורי המנע
מנעל ארץ החמורי דעתה יונחה מנעל החמורי והיו של החמורים נכנעת. לנעל מואב. כינא טלוד יתה
ולח בדי לנעל יחבש ארצו נעל מואב והם לח נתנו רשות לעבד צירבם וזעש טלח שר טה רטה פירטה
תתקו. וכן ל מלך מואב טלח ולא חצה נמטה רמזה כחעד עשול נע עטו היוטב. צענער והר וזכח הקטוב
צער. מה חל לח נתיב לנעבד בתוך חרצב לא הקינע ס צבא חף מואבן. על כן יחמר על חניה ח נמי
טעניה והלוד צענר מלחמות יכבסמים כרין נסים פעטה לחיבתנו ימרו אתהוב ייהב והואו יסוד כלמר
את חער יהב להם הרעה נשים טב טוף. והת הנחלם חדמן יכסע עמדי כרין צבויב סוף כך יס לבער
צנפי נחל ארמן. טוף כחן נעש נמים נחלם ומה הכ הנבים והעד הנחלם. תרפס כל העד טוך הנחלם
טענער טב דכ חמורים טהיו נחצבים לש טהיו נחלים והנעל עמיון וקנר וההרים סמוכס זה לזה והרך
שצר בתוך הנעל. אמרו חמורים כסוכנמו יטרל לתוך הנחל לעבד נטח חן המערות טצדריס ונהרנב
צחצים וקנע בלסתרת והיו חותם הנקשם דקר טל צל מואב דקר טל צל חמורים כנגד חותן של נקשן
כחן קרנות טעדים סלשן למן כיון טבאו יטרל לעבד נועענה כל ארץ יטרל כטענה היוטת להקבל
שע נצרתה ונתקרב לצד הר טל מואב ונכנעו חותן הטדים לתוך חותן הנקשן והרנב. וזהו חסר טעם
לעבתער. ער הוא טס המדינה של מלכות מואב טההה נעה ממוקמו ונתקרב לצד יחא וצידק צ והו ונעשן
לנבול מואב ומטע צל חסדל ה צבאר. כינא חמר הקנה מו מדינע צב הטבים הלל לחחר טענר חורו
ההרים למקומו והבאר ירד לתוך הנחל והעלתה מטע דם ההרנב ודועש וצדריס חילכתן סכב לניכס
וטרט רחון וחמורו טודק. על צאר מתוך הנחל והעל מה טחקה מעלה חתה היא הצהר טחקה טריס מיטה
ולחין צמיענותם צמטה טהיה חקוק ט טס היפיר וממזר נהנה להם ומיחנה נחלם כתרע. ויציגת
הצא חסר צענה מואב. כי טס חותן חרין טב בטל הבאר דח כרה נדיב עב כל נטיח ונטיח כסדיו רובד
טעל מלך ומחטיך המים חל דעל ומנהנו ומי הבאר נמטכס דרך חותן סימן וצחוב לפע רנית כל טבס
צמחוקק על ש מטה טנקרה מחוקק. טז כו טב חלקת מחוקק בשין וליה לח נוכר מטה חלן לש טלוקה
על מי הבאר וכין טלח נצבר טמו טל מטל כך לח נוכר טמו טל הצה מוטל למיך טהיו מויתן חותו למשדה
חסר לח חותב טב חן טב וכן חיש חלך. רחם חמנה. דמיה חתרנמו טענה. לשון צעה וכן טענע

קמוצו ארמנותיה • הציבו ארמנותיה ונסקפה • אותה פטנה על פני מקום שטמו וסימון • והוא לטון מזדב
 סמוס דח' ונסקפה הצדק על פני היסודות • פגורה צבירה של עצמיות • וכן מדת ריבוי המדע הרחבה לרחות
 צבירה של מרים יעמד על היסודות ומבטג ורואה ככזבה • צם והוא הצדק • וכן דרם רב תחמוץ • ושלח
 ישרא מלחכים לא סתון מדך האמרי • ובמקום אחרי תולה העלמות צמחה טמזרד ושלח מלחכים מניצב
 קממות וכן ושלח משה מלחכים מקדט לא מדך אדום • ובפתח הוא קומר ושלח ישראל מלחכים לא מידך אדום
 וג' לא לומר לך נטח הדור הוא כל הדור טעיל ע הנטיח הוא הכל אעברה צהרצך • חפץ טלח נטטו
 לעתוה להט צילטם בקמו טלח • ולח נתן סיחון • מלכי כנען היו מעלין לנ מס טהיה טמזר טלח יעברו עליהם
 צממות • כמון טמזרד ל ישראל נעברה צהרצך • אמר להם כל עצמי איננו טמזר כאן • לא לטמזר מנכסם
 אותם אמרים כך ונח לקרחת ישראל חל היתה חטטון מלחה יתטון חין כל צדקה יכולה לנטשה • וחס היה
 סיחון בצמר חלני חין חדם יכול לנטשו וכל טכח חל היה צמטטון אמר הקצה מה הנ מערירי על פני כל
 זח' לצד על כל שר וער נתן צלבכל חנשי המלחמ' לצחית מן השירו • ונקצבו למקום אחד ונס נכל ומטס
 הנה יגדל לא הערים וזין עמד לנגדם כי חין טס לא טף ונטס כי כל חוקר ועמו מתו • צמתיה כפרים
 המכחי לה • והו נלחם צמד מוחב וע • למה הנצרך לכתב לה טל לא תצר לגמון וחטטון מטל מוחב היתה
 כצב לנ טסיחון לקחה מהם ועל דו טהרה לטרא ימדו מרטיות • על כן על אותה המלחמה טלחם סיחון
 צמחובחמרו המוטלם • הוא צלעם • טנו וטח מסל • צחו חטטון סלח היה סיחון יכול לכבוטה הך וצבר
 חט צלעם לקל • והו טמזר לן בלק כי יעתי חת אשר תצרך מטרך וע הצעה והכונן • חטטון טקרתח
 שר סיחון • חכלה ער מוחב • חטטון קדוי ער צלטון עברי ולחית צלטון ארמי • ער מוחבער של מוחב • כמזט
 טכ להי מוחב • נתן הנותן חת צטנו פלטים מחרב • וחת צמותי צטבות למדך האמרי סיחון • וצבר חרב
 ומלח טלחם ארד • חטטון ער דיטן • מלחמות על טהיה למוחבטכח צחטטון ארד חטס • וכן ער דיטן כתרנחם
 תרעב של סר ער • כלומר סר טר מדיטון • טר לטון של מוסלת היט • כמו ליען היות טר לזו ער דיט
 לערש כמו טרו להם טר • ונטים • דגש למן טממה • כלומר כך חומרים המוטלם ונטים חותכ • הטיטט ער
 מטה ושלח משה לרגל חת עמור וע • המרגלם לכזיה • אמרו לא נעשה ככר חטטם צמחוב חטו צתתלת של
 משה להלחם • ל תירח חותי • טהיה משה ירח טמח יעמד לע זמרתו של אצרכס חבט טנ וצח הטלט וע והוא
 שג טלח מן הרפתים טהבו כדר לעמור וחבריה בעטקרות קרט' והוא טנ מיתר הרפתים ויט חותי מטה •

הרע • כדחיתח צברכות צהרזחה עקר טורח צד תלת ערמס • • חזק •
 חטלת זח' חוקת ערסת וירח צלק

אשר עשה ישראל לאמוריהם חל טט מלחכים
 טהיו צמחוב עליהם לא עמזו צמטהם חנו על אחת כמה וכמה • לעכך ויגר מוחב • לטון מורח • ערו להם
 ויקן מוחב קצו צמחוב לא וקט מדן • והל מושלם היו טנחוב זה חת זה כמה ט המכה חת מדן צמדה מוחב
 טצחו מדן למלחמה לא מירחתיס של ישראל עטו טלעם צמטהם • ומה רחו מוחב לנטול עצה ממדין • כיון טרהו
 יסרל מנחח טלח כדרך העלם חמ מנהיגם של חל צמדיו נתגל • נטל מהם מה מדתו • להם חין כמו לא
 צפנו חמרו חף חנו נבחו עליהם אדם טכחו • צמ • כלחך השור • כל מה טהשור מלך חין ט צברה ונעט
 היהין לא היה רחוי למלכות מנטיב מדיו היה וכיון טמה סיחון • מטהו עליהם לצורך טעה • פקורה • כשולר
 היה טחכל מריצן לע משתכך כל המלכים מריצן לע • אריותיהן ולש פטטנו טל מקדח כך טכ המקובחר
 צב עימו • של בלק • מטס היה • והוא היה מתצח לע וחמר לע עתד חתה למלך • חכ תאמר הטרה טכנית על
 גי רטע כלי טלח יהח פתחן עה לחומות למר חל היה לטו נבחי' חזנו למעט העמיד להם נבחים והו

עיצו גדר השלם סכנתה היו צנוטין בעריו טהיה חסור להם וזה נתקן להם עצה להפקיד עצמם לזאת לקרא
לן הקרויה של הייתה להנחיתו טהיה ששקל נומון הרצה עש וצא ממזרים וחס תאמר מה מזדקק
והנה כמה אתשן הארץ סיוחון ועג טהיה טומרים אותנו טהיה פניהם הרעם והוא יושב ממול חסר כתיב
קרחם הם להכריתו כמו אמלם נכה טו חט ועמי נכה בהם דא לשון מטנה הוא מטנה לן מן הדמם
כלמר חולן חוכל לחסר מהם מעט כי יתעבנו ועל מי מלחמת סיוחון טעורו להסתות מחאב וקסמום
צדס כל מיני קסמום טלף יחמר חין כל תשמישי עמי דא קסם זה נטל צדס זקנ מדק חס וצא בעפע
הזדוניס טו ממש יחס ידחא חין טו תועלות לפיכך כטחמר להם לנן פה הלנה חמרו חין טו תקנה הנחמהו
והלם להם והוא טנ וישט טרי מחאב עב בלעם חצל זקנ מדון הלכו להם לננו פה הלנה חין חס הקדש
סדה עלנן טלף בלנה וכן לכל כטחי חומות השלם גלכץ הארמי בחלם הלנה כחכס ההולך חצל שלנש
צהחצי כאשר יתבר יא חל חס ימלכט ללבת עם צע חס כמותכס אך טמח חין כטדי לתתי להלך
עמסם לף עם טדיס נחלם וישט לשון עכרה מי החנטיס הלה עמך להעשתו צא יחמר קעמס טחן הכל
גלני לשכו חין דעתי טו חף חט חרה עת טחוכל לקלולא יוכן בלך טן צטר וע חעטי טחיט צעטן חטוב
הרית חטוב צעט המלכס קרה לן זה קט מחרה לן טהוא נוקטא מערס יערטת מן השלם ובלך לן חמר
לא וצרטא חט מברקט לף להשיעם מעל ובלעם הוא סטחס יתבר מבלק לן תלך עמחם חס כן חקלם
צמקיה יחמר לן תחר חט היעם חס כן חדכס חמר לן חין צריכו לצרכתך כי צדוק הוא להלך עמכס
לא עם טדיס נחלם למדנו טהיה טו שן נעה ולן רצה נלנת טהיה צרשתי טל מקום לא בלשון נטות לש
חמקך בלך טלח טרס וע מלח ברתו כמף וזה למדו טעפטו דאצה ומחמד מיוון חרריס חמר רחי לן
לנין לן כל כמף ודחט טל טהרי צדק לטכור חילט רבס ספק טכח ספק חינו נכח וטו ודחי נטח לן חוכל
לעסר גלח על כרחו טהיה צרשות חמרי גס חותפו הכפיל נכ חתם סתכס ללך צמחי פטס כנר חטובם
מה יושף לא יטנה חט צכרו מצרבה לקלה יהלחי טלף וסיף לצרך חס לקרה לך חס הקרויה טלך
נטער חתה לעול תלנה עכר קוס לך חתם וחד על כרהך חתה דצריס חמד חדצר חלך חתיו תעטה ודעכה
וילך בלעם חמר טמח חתניו ייתרעה ויחכט חט חתנו מכחן כטטחא חיקלקלת חט הטדה טחטט הוא
צנעמח יעם טרי מחאבכו בלכס טהיה כי הולך הוא חרה סהדבר רע צעט חיקוס ונתחיה ללך לנטן לן
מחלך סל דחמוס הוא ורצה למעט טלף יחטף יחצל וטנ בעריו עמח מכחן לחס חטוב חותם לצרך סחלך
עמו טנ בעריו למטטו וחודין ומטמטין זה חת זה יתרה החתק דחון לן חרה טהרעה נתן רשות לצדמה
לראות חתיר מן האדם סמתוך טיס טו דעת כנרף דעתו כטירה מזיקין יחרט טלעה כטו יחמד רשט זה
הטח חומותיו טכל דן טל חומות השלם צרבו חחא צא עלהכ צעיו טהיה חומות טלהם חף חט חתכט חט
טל ודחא עלנו בחומות וכן טוש יחת בלעם טן צער הרע צחרט צמפעל כתרעמח צטכל וכן חס
מטק עמר טמרן לעתלם חס יטפק כל עמר טומרון להיות נדעק בצעט הרב וכן מי מלד צדל ובעלכו
גדר מזה ונדר מזה יתכס גדר טל אצטס הוא כמה טנוגדר אצטס נהרטה ויתלמן היח עצמה ויתלמן
חחרים חט רגל בלעם יתסף מחלך יא עסר לעסר שד לעטו להלך להיות לשטי צמקוס חמר כמו והוא
עצר לעטתס מדרט חרנה יט כרנחומח מה רחה לעמד בטלעה מקומות סומט חטבת הרחהו זה טלח רגלס
רמה לן חתה מצקט לעקור חומה זה חנוגנת טלח רגלס כסנה התיעלות כתרעמו לשון נצחי וצויו לן יט
חרט כדי נטות גלנה הוא לן דבר זה לעט טרריס הוא הדרך להרע חומה גזולה צעיו ולחמון זה צדך כל חן
ההאקן המכתי כתרעמו וכן הלן יטכן נצר ריטעיו דרטו מקרה זה בתלמוד חמרו לנה מחי טעמח לן
רביה סומיח חמר להו צרטיח טדחי לנה וכן כדחיתח צמככט עטנה זיה כי ירט הדרך לגני לשון
דעט כלמר כי רחיתו בעל הדרך סחרד ומיחר לעממי ולהמר חתי ומקרה קצר הוא כמו וקבל חד טמח

מקצתן ימה עדי יא ינען חזק הוא זה כלומר אינך צדוקהך קוב בלן כמן שרחה משחק ע נתיבות
לנערו עמוד על רגלך אינך רשאי לסבואו הולך בשלחתו של מקום צע כשר לנען מקרה הוא כמן היינו
יער חיתו חרץ למעט מים לא אים לו וכוונתו כד נסעו להם להבאם ולהוריסם חרץ סענה חיומה וחמה
סער להחיתם במדבר ההוא אמר וע בלשון תיבון ומתמלכין חוזרין ומלכין לחרץ בהם הנה נדך לקחת
אדנה שולט מה דבר יא קבלתי ממנו לעדך איתם בך לעד ועדך לא חסידה יהיה בך חרץ ונת לא
אחרינה את צרכתו ועדך כמו ועדך וכן הוא גירסת ריש כמו חניכרף וכן וטעם בך יהיה לומרך את
הגזל חומר לא תירא כי לא תיענסם שלם יהיה לך מדבן הוא לקצה יואך לעמר בך טכ דבר טחם כן
נדקדו הוא צענה קטן ועמו למעלה אכל לש שהוא פעל הוא נקדו קמן ועמו לזימה לא הכט חון וע
כד צעמו לו ואחריו פנעו הוא נדך לא הכט הקנה חון בעקב סקצתם שצרים על דבריו אימ מהקדק
אחריהם להיתבסן בצעשה טלחם ועמלם שהם שצרים על דתי עמל לנען עברה כמו הרה עמל כי איתת
עמל וכוטע תבט בהעברה עמל הוא לפי המקום יא אהיו עמו אשיל מכשטין וממין לפניו אינו זו
מזכס ותרועת מלך לנען חדה ודישת כמו רעה נוד ויתנהו למרעהו וכן תירוב חונקלם וטכנית
מלכהק צנחן א מצאום מצרים איתת אחרת הנה עכיתא מצרים לא מעצמו יחא הלהים הוציאם
כתועשת רחם לו כתוקף רחם ועדה סל וכן וכסף תועשת לנען משו הוא ואומר איט שהוא לנען שף
ישמף המשמף ברם נעוה ותוקף רבה הוא זה תועשת רחם לו עשפת עדה דבר אחר תועשת רחם
תוקף רחמים ואחר רבת אל שדטים כי לא נחם כלומר רחמים הם לנדרה טחין בהם מנחשים וקמטי
כעת יאמר לעקבוע שד עתד להיתענת כעת חזו אשר תגלה חצתן לנען כל שיטטין לפניו ושמידים משו
ויחננתם לפנים ממלכתי הטרותם ישאל מה פעל א טחמר והי שטך ראות את יודך דא כעת יאמר
לעקב אינו לנען עתד לא לנען הוה אינו צריכין לחם וקוסם כי צכל מה טעריך לומר לעקב ולשרא מה
פעל א ומה גרתינו צדום אינם מנחשים וקמטי לא נחא להם על שי נכחו מה היא גירדת המקוב או אודים
ותומים חבדים להם ואנקלם לא תירגם כן הן עם כלבא יקום כשהם שגומים מטנתם שחריתם מתעצרים
כלבא וכארי לחטוף את המצות ללסט צינות לקרות את שמו ולתנח הפלן לא ישכבולנה לא ישכב על
מנתו עד שתקיד רוחו בד המקום וטעם מחנה ונימות להזיקם הקצה שומרם ונלם מלחמתם ויפלא
חללם דבר אחר הן עם כלבא כל כתרעמו והם הללם ושתה נהבצא טחין משת מת עד שישל מלכי
מזין חללם ויהרג הוא עמהם טחמר ואת בלעם בן בעשר הרב צדור על חלליהם גם קבלת תקבנו גם
ראסון ומטבעל גם ראסון וכן גם לא יחיה וכן גם צדור גם צתלה וקשתו לא חון זה לנען צווי
כמו וקבא לא לנען עתד כמו חול ישר צענו ותקבנו למסס ראם הפער קטם גזל היה בלן ורואה
שהם עתידים לקנות על ימי פער ולא היה יודע צמה אמר שמוח תחול עליהם הקלה מסס כל כן החוים
צמכסם רחום ואיום וועשם מה ורא בלעם כי טוכצעטו וע אינו צריך שד לצדוק בהקדה אס ירשף לקלל
ולא הלך כשעם צעום לקרחה נחשים לנען חול יקרה לקרחתו צרענו אמר חנה ולא רונה אקלל חזכר
שאתיהם והקלה תחול על הזכרת העשה ויטם א המוצר כתרעמו וישא את שנו צקט להנה להכנס
בהם שן רעה והרי לך טלם ממתיו שן רעה מאחן ורוח גסה סחמר לתיתי להך עמכם כי א טרים גוללם
ועתה רחנה סחמר אס יתן לן בלן מלן בית כסף וזהו טוכן לטעמו ראה כל טעם וטעם טוכן צעמו
ואיום משרצם וראה טחין פתחיה ממכוונם זה כנגד זה טלח יצין לתוך חיה חדרו ותיח עליו רוח להים
עליה בלם טלח יקלל צאנער כמו כן בער כמו למושיט מים ומה טטהם הם גוללם מחסיתיהם בלן צנו
צמר אכ היה בנו צמלכות ובלעם היה גזל מחבו צמחות ימה כן פרס היה טתם השן שנו נקרה
אמנות לחון ואר טל נראה פתוח וילאן מטנה הוא טושתם ימקום ועב ורשתים אמרו לש טחמר

עם שאר הגלות וישא מטל וגו' כיון שהזכיר זאת טענת השורף היו מי יחיה משמום לו כלומר וזאיוכל לרמות
 עצמו משמום את להי' שלח ימים עליו הנזר את זה שיעמוד. סנהדרים ויצלב את כל האומות ושד יבאו
 צים מיד כתיים יעצרו כתיים שהם . . . בצרנות גדולת על אשר וענו השור וענו חזקם טענדר הנדר
 וגם הם עלי אודך וכן פרט דגל עד דקמית חיותא וגו' צים יטענות גדולת כלכתובו חזיר וטרנ רצתי
 צטטים יכך שמה לזנות את צנות מואב על ידי עשת צלעים כדלוי' צח לקויסתמוו ללה' כסתקף יצרכ עלהכ חמ
 להם השמאלש' והיא מצויה ל דמות פשר מחיקה ואומרת ל הסתחזה לה כער על עם שיערין לענו ש
 טבעת ומזיזין רש וזה היא עבדתי ייחד חף להים בטרט' טלח צב מגעה יקה את כל רחשי העם לטעמ
 כל העצדים לפשר' והוקף אותם כל העצדים והוקפה תליה הוא כמו שמצינו בצע טחול והוקפנוס ללא
 וגם תליה משרטתו וזין עבד זה צמקלה וכל הנמקלן נתלן נגד הטויס לשן כל יומא הטמס מודיע את
 החוטאים הענן נקטל מכנצו והטמס זוררת עליו. והנה היט מצב יטרט' צח נתקצו טעמו טל פישן חזל
 זמרי שהיה נטיח עליהם חמרו ל' חנו דנוסם צמיתה ואתה יוטב לקח את המדינית והבאה לענ מסה אמר
 ל' ח חמרה אז מותרת ואם תחמר חמרה צת יתרו מי התירה לך וכו' כדליתח צלח צחל הן הנטרשן
 ולרח פנחס רחה מעשה וזכר הלכה חמר ל' למטה מקובל מיד הטעל חרמית קאין שגשן סי חמר ל'
 קרינא לחיגרתא חיהו להיו פנחא' מיד ויקם מתוך העדה יא הקוצה יא האהלה יא קבתה כמו האדוע
 זה לחיים והקצה כיון צתוך זכמות של זמרי ונקטת טלה ודחו כולם טלח לרנכ הרנכ והרצה נסוים נעטול
 סי כדליתח התם' חמלת ורח צלן ערסת פנחס

בן לעירי וגו' ולש שהיו טענים מציון אותה הרחיקם צן שמו זה טענים חב חמו עלנב לעבודה זה שהרג
 גשיח חלד מישראל לטכך צח הכתוב וחסו חחר אהרן צקנחו את קנרתי צקנניו הן נקדתי צצת חת
 הקסף שהיה ל' לקצוף. וכן כל לשון קנחה הוא הנהירה לנקוב נקודת דבר. רת צריתי סלכ טהרה ל'
 לצרית טלסם כאדם המחזיק טובה וחמיתה למי טעשה עמו טובה יחף כאן פרט ל' הקצה טלמותה והיתה ל'
 צריתי וזאת צרית כהונה עלם טאעף טכצר טתנה כהונה לזרש טל אהרן לח טתנה לח ל' אהרן ולצנ
 טעמטחו עמו ותולדותיו טלנו חחר המסתחן חצל פנחס טנול קודם ולח נמכח לח צח לכל כהונה עד כאן
 וכן טענו צוצבים לח נכתהן פנחס עד טהרג זמרי. ללהיו צצטל ללהיו כמו המקנה חתה ל' צצטל וקנחת
 לצן צצטל ציון ועם חוט ישראל וגו' צמקום טייחם את הצדקים לטבח יוחם את הרטע לנחאי נטיח צת
 חב לחח מחמסה צתי חבות טהיו לטעט טמשן דח' להודיע טעחו פנחס טאעף וטה חיה נטיח לח מינע
 עצמו מלקנח לחלל. הטם יכך הודיע הכתוב מי הוא המוכה יוטם החטה המוכה ע. להודיע טנחתם טל
 מודעם שהפקירו צת מלך לזנות כלי להטויו את ישראל דאט אומות ולש טנהג מנהג ציון עצמו להפקיר.
 צתו מנחו טלטי יבות חב חמטה צתי חבות היו למדין ועפה ועפר וטנד ואבדשטלעפה. וזה היה מלך
 לחחל מהס' צרור כמו זכר ושמור. חמור לשון הוזה כלומר עלנכס לחיב חותם. כי צוררוב הכ לכם על
 דבר פשר ואת מואב לח צוה להטמוד מינע רווח שהיתה עריתה לחאת מהס כדליתח צח קמח צכלהם
 כתרנו צמחטבתהן כמו זרור וכול יט צעדרו זכר לשון ערמומית מחטבה חחרת ויהי חמרי המיגעה
 וגו' מטל לרועה טככנסו חצב לתוך עדרו והרג בהם והוא מונה אותן לעט מטין הנותרות. ח' כשיצאו
 ישראל ממצרים ונמסרו למטה נמסרו צמטין עכשו טקרב למותו לחחזר צאט החצרן צמטין לכת חטתם
 על טעט החב נתיחמו ולח חמר החס' ונדצר משה ולעזר הכהן חתם לצרו עמיכ על זאת טנכס המקוב
 למותם לחמר חמרו להם צריכוב חתם למות מכן עטרי טנה כאטר צה יא טיהח מיניכס מעטרי ומעלה

ומעלה שכל השצר על התקדושו • משפחת החנוכי • לפי שהיו האומות מונטם אותם ואומרים מה אלה
מתחייבים על שפעותם כעצמם הם עליו שלטנו המצריים באמיתיהם • אם צנעק היו מטלם קל ומומר
צדשתיהן לשכך הטיל הקצה שמו עליהם הא מצד זה וחד מצד זה למר משד אט עליהם שהם צד אבותיהם
והיו משפחתם על ידי חל שפתי הודעות לשדא הטכ היה משד עליהם שהם מתיחסים לשפתייהם ולשכך
כתב צדלן החנוכי התלמי חזל במנה לץ הוצרך למר משפחת הימט לפי שהטם קטע צד מר דרש וחד
צמון אחר הצד שדא על משה בהצותם את העם על יד • הטיחו את ישראל לריב על משה • הצו לשון
העני • ויהי למ • לאות ולדבון • למען אשר לא יקר באדם לחלק על הכהונה • וצד קדח לץ מדת • יום היו
צנעה תחלה וצנעת המחלוקת הרהרו תשובה בלבם • לשכך נתבצר להם מוקם נעה בנהינם זשס טס
לורח הוד צדרי • לשון צוהר • אכל משפחת אהד צבל אכן חמט מטבע צנמן שהרי בעשרה צנמ יד
למצרים וכאן לץ מנה לא ה • וכן הצטן לר הרי שבעה משפחות בטל ומצאתי צדלמד ירושלמי שכתב
אהדן ונשתלק ענט כסד וגדו הכנענס להלחם בשרא נתיצו לבלחחד במצרים וחדו לחוריהם שמת
משפחת מהר ההד למוסרה והוא מצאמר ובע ישראל נשע מבארצת צנ עקן מוסרה טס מות אהרן • וכי
צמוסרה מות והלץ צהר ההר מות וממוסרה עד הר ההר שמונה משפחות • לפי ש • לא מלמד שדא
לחוריהם ורדש צנ לץ אחריהם להחזירם והרג מהם שצניה משפחות מצנ לץ נל ארבע משפחות שמש
ושדא ל • ומצנ יצהר לץ נמא כאן לא משפחת הקרחי • והרי בשנת לץ תעתי מה היא • ורצ תחומה דרש
שמתו בימניה גדבר בלעם • אכל לש החסרון שחמר שצנ שמשן צמטין הזה מטיח דרשון שמדבר סיב
דרחה שכל קסרים נארבעה לא טל משצנ שמשן • לפי • אמר אב שז משפחת אצטן ואי • מדע למה
נקראת על שמו • לטוב • הוא י • שאמר בודרי מצרים • כי כל המשפחות נקראו על טס ירדו מצרים
והנולדים משם לא נקראו המשפחות על שם חוץ משפחת אפרים ומנשה שנוצרו כולם בימרים • וארד
ונעמן צנ בלש צנ צמון ומסודו של רב משה דרשן מצאתי שירדה אמן למצרים כשהיתה משפחת לש
נחלק המשפחות בהדרון וחמול וחבר ומלכא שהם צנ צמ • ואם אגדת הרי טוב • ואם לאו אמר אט שהיו
לבלש צמס הרבה ומטעם הלא ארד ונעמן יצאה מכל אחד משפחה רבה ונקראו תולדות שחר צנ על טס
בלשתולדות הטעם הלא על שם נקראו • וכן אב אמר צנ מכיר שחלקן לש משפחות אחת נקראת על
שמו ואחת נקראת על גלעד צנ חמשה משפחות חסרו מצנ של צמ • כאן נתיימה מקצת נסאות אמו
שקראתו בן חוץ בן אטיות ועל גס בגבעה נתיימה כולה • ומצאתי בסוד של רב משה • וזה צנ שולח
ומערין יצאת משפחה רבה ונקראת על שמו ונחש צנ שולח לשתי משפחות • דא וחטובות ומצא בערשה זו
חמשים ושתים משפחות ומצנ לץ שמונה הרי טשים וחמס • והיו טכ כי אתם המענ וצ • אתם המענ חברים
משפחות כל העמים שהם שפס אומות אף • הצנתי מוסות של רב משה • אך הוצרכתי לתחול ולקום
צדצדיו • לחזירם הוא אחי שירד למצרים • ולפי שנקראת על טס יוסף שהיה אחיו ורס ממנו קראו לחזירם
שפסם הוא מושע על טס חסף שהיה ששף בן האומות • שחם הוא חסם • וטס צת אשר טרח • לפי שהיית
קיימות כאן צחיים והיתה מבאי מצרים מנחן כאן • ללא תחלק הארץ • ולא לעמיתים מבן עשדים אף על ש
שדא לכל עשרי • צמס חלק הארץ שהרי שצטטם לא נטל לא חלק אבהם לצדו ארבת רבה נחלתו שצנ
שהיה מרובה באוכל נתיח חלק רב ואף על ש טלח היו הגבולן טוח הכל לפי רצוי הטבע חלקו החלקי וזה עשו
על ידי גרל לא הגרל היה על ש רוח הקדש כמו שמשרט צד צת • לעד הכהן מלצט באדים ותמיש
ואמר צרוח הקדש אס שצנ עלנ שלה תחוב עלנ שלה עמי ושצנים כותוב • צמס עשר שתיקן וכלן
צדק קלש והגשיח מכטם ידו לתוב ונטל טע שתיקן והגרל היה צווח ואמר אט הגרל עלתי לגסל עלנ
פססו עלנ על ש הגרל וכן חלקה הארץ צמיה לפי שט על מטוב מחברו לא צמיח בת כר דש

כצד יצת מזה עוף הכל לפי הערך. לשמות מזה אבותם. אולי יוצאי מצרים. שנה הכתוב נחלה או מכל
החלות שצדקה. שכל נחלות חיים יורשים את המתים וכלן מתים יורשין את החיים. כצד טע אהים יוצאי
מצרים שהיו להם צעם צבאי הארץ לזה אחד ולזה שלשה האחד בעל חלק אחד והשלשה בעל שלשה וחזרה
הזאתן אצל אבות אבותם וחלקן הכל צדקה וזהו טע למה תחלק הארץ לצדי הארץ ולשמות מזה אבותם יחול
שאר שחלקן הטוב חלקה לפי אבות כפי צדא מצרים ואלי מתחלה חלקן למען יוצאי מצרים לה היו אטלן
אל הארבעה לא טע חלקים עכשו בעל ארבעה חלקים. על ש הערלי. הערל היה מצד כמון שפרסתי
למעלה מצד שנתחלקה צדוק הקדש. וכן הוא אומר ויתנו לכל אבות חדרון על ש יא נתנו לו את הער אומר
של. משום אבותם יוצאו גרים ועבדים. מה משפחה לי. חסד כאן משפחה השמש והשדאי וקנה מן
הצדקה. אומר ילדה ארבעה לני. אשתו ילדה אבות צמרים לדתה צמרים ואין הנרתה צמרים. יכנסכנסו
לתך החומה ילדה והיא השלמה משין עתם שהרי צערן אי איתה מוצא לא טעים ותעט כה לח נתן
להם נחלה. שהנמשע מזה עפרים היו צד נחלה פה איש לפי קולו ותן נחלתו. וכלה לה היה איש אצל על
הנשים לא נגרה גרית מרגלים לפי שהם מחבבת אבות הארץ. והנשים אומר נתנה ראש ונשבעה מצרימה
והנשים אומרות תנה לנו נחלה לכך נסמכה פרשת צדוק צדוק. למשפחה. צד יוסף למה נאמר והלא
כצד נאמר בן מנשה. לא למד לך תתף חבבת אבות הארץ טע והעליתם את עצמותי. וצדוק חבבת אבות הארץ
ליוקד שיהו כולם צדיקים. שכל מי שמועשו ומעשה. אבותיו שיתמוין צדוק לך הכתוב צדוק מהם ליחטבו
לעצמם הרי צדיק בן צדק. ואם יוחסו לנציא כגון בן ישמעאל בן נתניה בן אלטמש צדוק שכל הנצורים עמו
דשעם הם מחלה ונעם וע. ואלהן הוא אומר ותהיינה מחלה ותרצה וע. מצד טכולן שקולתו כח לשכך
שינה מצדן. לפי משה ולפי לער מצד סוף עמדו לפיהם. לא צדוק הארבעה אחר שמה אהרן. אפר
לומר לפי משה ואחר כך לפי לער אפר אם משה לא יוש לער מנא ידע. לא טרם המקרא ודרשהו
צדוקי רב יאשיה. אלא חנן אומר משום רב לער צדוק המדרש הו יושין כולן. ויקרב משה את משפטן
צדוקמה ממנו. וכאן צדוק ממנו על טעול עטרה לאמר והצד אפר יקשה מכס תקריבין אלי. דה רחוקה
היונה פרשתחלתה לכתוב על ידי משה לא זכו צדוק לעמד וכתבה על ידן. והוא לא היה וע. לפי שהיו
צדוק לאמר צדוקמה מן אבות החנוף אחרים עמו. ר עקובא אומר מקטע היה ר' שמשון אומר מן המעשלים
היה. כי אין לו בן הא אם היה לו בן לא היינו תרעם כלם. ימצד שחכמותו הו. כן צדוק צדוקה חכמות
שהיו עמו יאשיה. כלומר כך כתובה פרשה או צדוק לפי. ימצד שראית שנים מה טלן ראהו שנים של משה
למה ירשם אבותיו וע אם יתנו לנו ירושתינו אינו צדוק בן שמואל ואם אין הנקב' חסוד' דרשתנו אמו
לפי כן צדוק צדוקה יפה תרעש אפרים אם טהבה מודה לצדוק יתן טע חלקים חלק אבותיה מיוצאי
מצרים וחלקן עם אחיו. כדכתי חפר והעדרת לטון עדרת הוא צדוק סדיו מנח בן לודו דה על טע שהיה
מצדוקה את הנחלה משבט לצדוק. שצדוק וצדוקה יורשין אותה וכן והעדר את נחלתו לצדוק. צדוק הוא אומר
וצדוק וצדוקה הוא אומר והעדרתם. לשאורו הקרוב אלנו ממשפחתו ואין משפחה קרובה לא מצד אב. ענה
לא הר הערוב למה נסמכה פרשה או לכהן לא כיון שאמר הקבה למשה נתן לתן להם אומר אותה צדוק
לנחלה שמה הנרתה הגוריה ואכנס לארץ. אומר הקבה גרית צדוקמה שמת. דה כאן טכנס לנחלה
צדוק וצדוקה אומר שמה כדומה. שהותר גדרי. משל למיך טעור טלא יצא לתתו עלטרין של נכנס
לשעיר והוא חמורו לחצר כיון שצדוק לנכנס לקיטון אומר לעב נוכחן ואלך און לך רשות לנכנס. כאמר מזה
אמרן אחך. ימצד שנתחלה משה למיתתו של אהרן דה אין אותה עובד ממנו על אשר לא קדשתם הא אם
קדשתם לא תגע אונכם לפטר. בכל מקום שכתוב מיתתם כתב סודחם לפי שנגדה גדה על חר
המצדוק למה צדוקה צדוק טלא האמוני. לכך צקט משה שכתב סודחם טלא ואמר חף הוא מן

באינה ימה נזמר צמשר של ראש חדש ל'א' אמר ה' עליו כתר עלי שמימתי חת הדת על ענת
 התמיד וענה כל הקרבן הזה נמסר חין נמסר מוסר הטעם שאין נמסר לחטא כל מלכות עבודה חת
 מלכה לבס בען דבר ה' המותר צמול על מועד אסורה בום טוב פרים כנגד הצדקה יצו ויקח צן
 פקר דך ועובד אלם כנגד יצחק שהוא שלת תמימה כעשים כנגד יעקב וזהו הכשר הערוד יעקב צמולו של ר'
 מזה רחית וזהו תמימה יהיו לכה נמסרה יחף הנמסר יהיו תמימים מכאן למדו רבותינו שהיו שעתה
 קיימין עמיל נמסר כלה תענו לום שלת יהו פחתין והולכין כפרי החג וזכר הצדקים חג טעשת
 קריו כדרי קציר חטים על טם שתי הלם וזכר הבכורים שהם ראשונים למנות חטים הבאה מן החדש
 מוצד עלת החדש מושק ראש חדש שהוא בום ראש הטנה מוצד עלת חטאים שער העונה צעם
 האומר בחרו מות טעם הוא חטאת ועלת התמיד מוצד עלת התמיד תעשו עלת הלל ונמסרה מוצד
 על המושם הכתובים תעשו יהו לטן צווי מוצד עלת התמיד ומחיתה תעשו חתלה ונמסרה וכן כל
 נמסרה המעלות חוץ מאל קרבנות החג יסכל ונמסרה ונמסרה ונמסרה ונמסרה ונמסרה ונמסרה
 על התמיד וזמן לטן צווי שהרי נמסרה על מושם כתיב לעצמן צבל יום ויום וינחתם ונמסרה לקרים
 ועי פרי החג טעשת הם כנגד טעשת חטאות ומתעשין והולכין סימן כליה להם וצמי המקדש הח מצעם
 עלהם מן הישורים והטעם כנגד ישראל טקראו שה פורה וזה קטעם ומטיב תשש וטמונה לכלת
 מהם תשש וטמונה קללת טעשתה תורה יאמר צעט ונמסרה צעט ונמסרה צעט כמפתח מ' י'
 מים רמז לטן המים צמג עזרת תהיה לכה עצורים תהיו צעשית מלכה דבר אחר עזרת עצרו מלכה
 מלכה טעשן לכה ימדרשו בצורה שכל ימות הרגל הקריב כנגד החטאות עכשו צאין לבת אומר המקום
 צרקה מכע עשו לטעשה קטנה כזי טהנה מכס יער אחד חיל אחד כל חיל כנגד ישראל שהם אחד
 להקרה ולטן חנה הוא זה כעם הנפטרין מאביהם והוא אומר להם קשה על פריהתכם עכש וכן אחד שר
 התנכס שר מועד מטל למך טעשה טעשה וכו' כל איתא במסכת סוכה וצנחנא ח' ולמה תורה דרך
 חרן טעו טעם לטעשת חס רחטן מאכיל פנויות יום שט מאכיל דגם חס טעש מאכיל צמר בהמה יום
 דביש מאכיל קטנות חמישי דק ושחת והולך כפרי החג לכה תעשו ל'א' צמיעים דבר קצוב לחנה
 לצד מנדרים יום בחרת למד קרבנות צדלי מונה יהו בלכם חן נדרים ונדרים טעשת כל הטנה
 הקריבה צדלי כל און טחיה טם טחיה קשה לחזר ולעלות לרשותם להקריב וצדלי שער צדלי תחזר
 ויחזר משה א צי ישראל להפסיק העשן צדרי רב וטעש לט טעש כאן צדרי טל מקום וצדרי מרס
 וצדרי צדרי טל משה הנורך משה להפסיק תחלה ולמד טחזר משה ואמרה פרטה זו לשרט טחם לט
 כן יט צמיעט טל אומר להם א לא צפישת נדרים התחיל צדרי

חתלת פתח פרטה ויצר משה אלהים

ודבר מזה חלק כבוד לנפשותם ללמדם תחלה ואחר כך לכל ישראל נמשך חף הדרות כן תלמוד למד
 טעם חלוקתן וכל הנפשות צעיה ודבר משה חלהם ויחזרו כן ונעשו כל צד ישראל ומה דקה למד
 פרשת נדרים כחן ללמד שהפרת נדרים בחיב מנוחה וחס חין יחד מומחה מער צלטה הדעות יח וכל
 טלח חטאות פרטה זו טל לנפשות צדלי נאמר כאן זה הדבר ונאמר צמיעי חון זה הדבר מה להלן נאמר
 לתהן ולטו ולכל ישראל טע דבר א חרן ועי חף זו נאמרה לכולן זה הדבר משה נתנבא צכה אומר י'
 צמחה הלנה והנכחם נתנבחו צכה אומר י' אסוף עליהם משה ונתנבא לטון זה הדבר דא זה הדבר
 טעש חין למד טהחכם לטון התרה ובעל לטון הפרה לך כתיב לטון יק כלמד בלטון הכתוב

הסתובב כאן וזאת חלש אין מותר ואין מותר. איסור כי תזכר בזה להזכיר את הקטן. נדר האומר וזרי עלי קונת
טלח חזקל חי וזאת חזקה דבר פלע. יכול איש לנשבע לחסול גבלת. איש קורח עליו ככל החזק משני יענה
תלמוד למד לחסור חסר ולא להתייר את האומר טלח זה חסור על נעמו. לא יחל דברו לא יחל. כלומר
לא יעשה דבריו חולין. שבת חובה. צרשות חובה. ואלו קטנה ולא שגרת
שהקטנה אין בגדה נדר. והשגרת אינה צרשות חובה להפר נדרה. ואי א ח קטנה הוי חמרו רשתי
צת אחת. עשרה שנה ויום אחד נדרה נצדקן אם יענה לטם מי נדרה לטם מי הקדישה. צת שתיים עשרה
שנה ויום אחד אינה לצדק. ואם הטח חובה חותה. אם מנעף חובה חותה מן הגדר. כלומר שהפר
לה. הניחה או איש יודע מה היא כשהוא אומר בזה שמועף אישה יניח חותה והפר. הו אומר הניחה או הפרה
היא ופוטנה לשון מנעה והפרה. וכן למה תבאין. וכן שמן ראש א יניח ראשי. ויעתם את הנחת. חות
אשר שרתם מעלי. ויא יטלח לה. בצמה הכתוב מדבר באשה שנדרה נדר. ושמועף ענה והפר לה והיא לא
ידעה והיא שגרתה על נדרה ושתייה. וכן ומטמאה למתים זו היא שצריכה שלחה וזקף על פי שהיא מותר אף
המזערים צריכים שלחה. קל וחומר לטוינן מותרין. ואם היו תהיה לחוש. או ארומה. או חינון לא נשאה
פשהו אומר ואם צוה אישה נדרה הרי נשואה חמדה. וכן צארוסה וצו לחלוק בה למד שחובה וענה
משרין נדרה. הפר האב ולא הפר הגעל הפר הגעל ולא הפר האב הרי זה אינו מותר. ואם צריך לגמ
אם קיים אחד מהם שהו מקיים. ונדרה עלה. שגרה צבת חובה. ולא שמועף חובה. ולא הפרו ולא
הוקמו. ושמועף אישה ועמרי. הרי טלח קיים הגעל מקיים. ואם בוס שמועף אישה יניח חותה. יכול איש
לא הפר האב. תלמוד למד צנעוריה צת חובה. כל שצנעורים לא חובה. וכל שצנעורים רשות חובה
הוא. כל אשר חסרה על גפשה יקום עליה. לפי שאינה לא צרשות חובה. ולא צרשות הגעל. וגלמיה מן
הנשואין הכתוב מדבר אצל למה מן הארומין מה הגעל נתרומנה הרשע. ואם צוה אישה נדרה צנעוריה
הכתוב מדבר כל נדר וכל שבעתה חסר ועל שטח הכתוב שהגעל מפר יכול כל נדרים צמטמתה לענות
גפש אינו מפר לא עני נפש בלבד והם משרטי. צמט כל מיום לא יס. טלח תחל מעת לעת. אך נח מוח א יס
למקד טלח מפר לא עק שחטק. אחרי שמועף אחרי שמועף אישה או נחר. וחתה לה איש לא
צום ונטיף את ענה הוא נכנס תחתיה ונמד כאן שהגרב תקלה להכירו הוא נכנס תחתיה לכל שנסף אחת
המלמטם ולא אחת המואבים שהם נכנסו לצר מחמה. יראה שהיו ידחים מהם טלח יהו שולש חותה
ולקחים ממועף טלח נח לא ש תתגר צם מלממה אצל מדיע נתרבר על ריבאל. להם דא משע שתי עה קתה
'טיח לה להזכיר מהם רות המואביה ונעמה העמטית. וידבר משה וע. אע"פ שמועף שתיית תליה דבר עשה
צמחה לא עכב. החלצו כתרע. לשון חלצי צבא מוויטם. חגשם לצבא צדיקים. וכן צחר לנו חגשם וכן
חגשים חכמים ויועם נקמות. יא. שהשמד כנגד ישרא כחיל שמד כנגד המקום לכל ימאות ישרא לרש
שבע לנו ומקור להודיע שצחם של רותה ישרא כמה הם חביבים עד טלח שמועף צמיתנו מהו אומר שע
שענו וסקלנו. משמועף שתיית משה תליה צם צמקמת מדין לא רצו לברת עד שצמטרו על כרה חותה וחת
שחמם מנד שהיה נחמם שקול כנגד כולם ומעט מה הלך נחמם ולא הלך לעור חמר הקצה מי שהתחיל
צמזה תחלה שהרג את כוב. דא' סה"ל לקום נקמת. יוסף חב חמא שנה מדכס מכרין אותו ומטין שהיית
חמו של נחמם מצענו של חסף שצמור מצבות שטיג מורשית ר' שטיטם עזוב. לעבודה דה ומרש. יוסף
שטיטעם בצרו. דבר אחר שהיה משהו מלממה. ונענה שיצח דוד להחם בגלות. העליתי היל ל סע.
עם האשד והחטן שיש בהם אורים ותומים ושעם הצד שהו צפורה צין חותמו שהו השתה צמיתם של
מקום שהם חותמו יוד היא קוף דלת. טח קדט. ויא ומה עסקו של צמטקת חממה. השי"כ כיה שנתה
בגלות העלשתי ותנעשה האב צמחמו ולא היה כח צמטע נחמם שצד חסם של חותה דעטע חוץ צמק מפר

לְיָמֵי הַיָּמִים לְיָמֵי אֲנִי עֵץ הַקֹּדֶשׁ שֶׁמִּצְמַח מִן הַכֶּהֱן וְגוֹלָוֵהוּ הָאֵלֶּךְ וְזוֹעֵן כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רַצוֹן קוֹנֵס
שֶׁהָעֵץ הָיָה מִכֶּפֶר בְּעַד מַחַט שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל אֲחֵל לֹא בְּחַוְמוֹת הָעוֹלָם וְכֵן הַקֹּדֶשׁ זֶה הָאֲרוֹן וְהַצִּיָּן וְלִפְנֵי סֵהִיחַ
צִלְעֵם עֵמֶהם שֶׁמִּפְרִיחַ אֶת מַלְכֵי מִדְיָן בְּכַסְפֵּם וְהוּא פֹרַח עֵמֶהם וְהִרְחִיף לָהֶם הַצִּיָּן שֶׁהִסֵּס חֲקוֹק צוּ וְהֵם
מִנְעֵם לִכְן נִדְמָר עַל חֲלָלְתָם שֶׁעָלָה מִן הָאֵוִיר וְכֵן בְּצִלְעֵם כִּתְיָבֵעַל חֲלָלְתָם בְּכַפֶּר יוֹשֵׁעַ וְצוּי בְּרִשְׁתּוֹ
וְכֵן וַיִּקַּח אֶת אֲרֵצוֹ מִיָּדוֹ יִחְמַשׁ מַלְכֵי מִדְיָן וְכִי חָיָה רוּחָהּ שֶׁחֲמַשָּׁה מִנֵּה הַכְּתוּב לָמָּה הַזֹּקֵק לְמִרְיָה חֲמַשָּׁה
לֹא לְמִדְק טְהוֹשׁוֹן כּוֹלֵם בְּעֵצָה וְהוֹשׁוֹן כּוֹלֵם בְּשִׁרְעוֹת וְצִלְעֵם לָמָּה טַב לֹא שֶׁהֵלֵךְ לְעוֹל טַב עֲשִׂים וְהִרְעִיבָה
לֹא שֶׁהֵשִׁיל מִיִּשְׂרָאֵל בְּעֵצָתוֹ וְיִצְחָק מִמִּדְיָן לְקִרְחַת יִשְׂרָאֵל וְזִמְשִׁיָן עֵצָה רַעִיָה חָמֵן לָהֶם אִם כִּסְהִיִּתְכֶם טַבִּיב רַעִיָה
עַל יִשְׂרָאֵל וְהִחְלִיף חוֹמָתוֹת בְּחוֹמָתוֹת סִדְיָן וְנִשְׁשֵׁם אֶ צִעֵהם עַל יְמֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְצִחַ הוּא וְתַעֲמֵן חוֹמָתוֹת
לְקַלֵּב בְּשֵׁן אֲחִי הֵם בְּחַוְמוֹתָם וְהִחְלִיט חוֹמָתוֹת בְּחוֹמָתוֹת הַחוֹמָתוֹת שֶׁבְּצִדוֹת בְּחֵרֵב שֶׁנֶּחֱמֵן צִבְעֵל חֲרִיבֵךְ תִּחְיֶה
עִירוֹתְכֶם מִקּוֹם נִשְׁעִים לְתַלְמֵי הֵם לְשׁוֹן מוֹטֵב כּוֹמֵרִים חֲדָשׁ הִקִּיֵּם דָּח לְשׁוֹן מוֹטֵב שְׂרִיִּים כִּמוֹ סִרְתֵּן
תְּלַשְׁתִּים מִתְּרַגְמִינֵן טוֹרֵט תְּלַשְׁתִּי וְיִקְחוּ אֶת הַטֶּלֶל מִיָּד שֶׁהָיוּ כְּסִרִּים וְצִדִּיקִים וְלֹא נִחְסְדוּ עַל הַגֹּלֵל לְשִׁלַּח
יֵד בְּרָזָה שֶׁלֹּא בְּרִשְׁתּוֹ שֶׁנֶּחֱמֵן כֹּל הַטֶּלֶל וְעוֹלָהֶם מִשְׁרֵט בְּקִבְלָה טֶנֶךְ כְּעֵדֵר הִרְחִילֵם אֲחִי חֲנִישֵׁי הַמְלַחְמָה
סִבֵּךְ כּוֹלֵם צִדִּיקִים בְּמִקּוֹם שֶׁהָיוּ טַב אֲחֵל מִלְקוֹחַ יִטֵּב בְּאֵם וּמִלְקוֹחַ בְּרָחֵמָה שֶׁלֹּא הֵם מִטְּלֵלֵן טַל מִלְּבַב
צוּי הוּא בְּרִית מִטְּלֵלֵן שֶׁחֲזוּן תְּכַסֵּי מִלְקוֹחַ אֵם וְבִהֵמָה יוֹצֵחוֹ מוֹשֵׁה וְעוֹלֵי הַכֶּהֱן לִפְנֵי שְׂרָחֵן חֲתַנְעִירֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִצְחָק לְחַטָּף אֶת הַבָּיִת וְיִקְצוּף עַל תְּקוּדֵי הַחֵיל לְמִמוֹטֵם עַל הַחֵיל לְלַמְדֵךְ שֶׁכֵּל סִירְחוֹן הַדּוֹר תְּלִי בְּגוֹלָם
שֵׁם כַּח בַּדֵם לְחַחֹת בְּצִדֵךְ צִלְעֵם יִחַד לָהֶם אֲחֵל אֲחֵם מִכְּסִיִּים כֹּל הַחוֹמָתוֹת שֶׁבְּעַלְמֵן אִי אֲחֵם יוֹכֵלֵם לָהֶם
שִׁמְחָ מִרְוֵבֵם אֲחֵם מִן הַמַּצְרִיִּים שֵׁם חַחֹת רַכֵּב בְּחֹרֵי בְּחַוְמוֹתֵיכֶם עֵצָה לָהֵם טַל חֵלֵ שֶׁנֶּחֱמֵן זִמָּה הוּא וְכֵן
כִּלְחִיִּתֵךְ בְּחִלְקוֹבֵם פְּרִי הֵן הֵנָּה מִיָּד שֶׁהָיוּ מְכִירִים אֲוֹתָן לְמַר חֵן הָיָה שֶׁנִּכְסֵל בָּהּ מִלְּנֵן וְכֵל חִטָּה חֲתַנְעִי
חֵטֵן הַחֵטֵן לְעֵל וְחֵטֵן לֹא בְּעֵלָה וְנִשְׁעֵן צִיָּן הַעֲבָרוֹן הַרְחִיבָה לְעֵלֵךְ עֵצָה מוֹרִיקוֹת הִרְעֵן לִי הַחַד וְהַמִּד
לְהַכְפִּיק הַעֵינֵן דְּבִירֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁם אֵת קוֹרַח הִרְעֵן כֹּל זָכָר בְּעָנֶף וְכֵל חִטָּה יוֹדַעֵת חֵטֵן וְכֵל הַטֶּנֶךְ בְּנִשְׁכֵּם וְכֵן
חֵטֵן יוֹדַעֵת חֵטֵן יוֹדַעֵת חֵטֵן אֵם לְהִרְעוֹ עַם הַצְּבָרִים אֵם לְהַחְיוֹת עַם הַטֶּנֶךְ לִכְן נִדְמָר הִרְעֵן מִחוּץ לְחַחֹת
טַלֵן תְּכַנְשׁוּ לְעֵדָה יֵל הַחֵטֵן עֵשׂ רַב מִחֵרֵי אֲוֹמֵר צֵה וְרַעַךְ דְּבִירֵי הַמִּקְבֵּל טוֹמָחָה הַכְּתוּב מִדְּבֵר וְלִמְדֵךְ
הַכְּתוּבֵה הֵלֵךְ מִמִּזְחָ אֲחֵם בְּחִטְרֵי הַמֵּתֵם כִּיִּל נִשְׁעֵן צִמֵּת בְּעֵצָה אִוֹ חֲחֵטֵן זָרֵק טַחֵן וְהִרְעֵן תְּלַמּוֹד לְמַר וְכֵל
נִשְׁעֵן צִלְלֵי הִקִּים הוֹדֵן לְנִשְׁעֵן מֵה נִשְׁעֵן עַל יְדֵי חֲחֵרֵן אֲחִי וְזוֹרֵן עַל יְדֵי חֲחֵרֵן וְתַחְטְחוּ צִמֵּי נִדָּה כִּדְרֵן
עִמְחֵי מִתֵּם שֶׁאֲחִי לְדִבְרֵי הַחוֹם קִרְיֵיִים חֵן נִשְׁמִחוּן הֵיטֵן בְּחֵלֵךְ אֲחֵל בְּמִשְׁחָ אֲחֵל דְּבִירֵי הַכֵּל מִטְּמִחוּן
כְּחֵר מִתִּי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא נִדְמָר אֲחֵם אֲחֵל נִשְׁמִחַתֵּת הַלֵּת טַב אֲחֵם כִּי יוֹמוֹת בְּחֵלֵךְ אֲחֵם וְשִׁבְכֵם וְלֹא שֶׁהָיוּ
מִקְבֵּלֵם נִשְׁמִחָה וְצִרִיכֵן הַזֶּה לֹא מֵה אֲחֵם בֵּן בְּרִית אֲחִי שִׁבְכֵם טַב בְּרִית כְּשִׁיבְחוֹ וְעִמְחֵחוֹ צִרִיכֵן הַזֶּה
וְכֵל מִשְׁעָה עוֹיִם לְהִבָּח כֹּל הַקִּרְנֵם וְהַטְּלִיִּים וְהַעֲצָמוֹת וְיִחַמֵר לְעֵדֵךְ הַכֶּהֱן וְעַל שֶׁנֶּחֱמֵן לְכֵל כְּעַם
צֵחַ לְכֵל עֲשִׂית שֶׁתַּעֲלֵמָה הַחוֹמֵן הַיִּלְכּוֹת בְּעֵלֵךְ עוֹיִם וְכֵן אֲחֵה מוֹצֵחַ בְּשִׁמְחָ לְמַלְאִיִּים טַב וְיִקְצוּף מִשָּׁה עַל
לְעֵדֵךְ וְעַל אֲחֵמֵךְ כֹּחַ לְכֵל כְּעַם בָּח לְכֵל כְּעַם וְכֵן כְּשִׁמְשֵׁן נֹחַ הַיְּרִיִּים וְיָךְ חֲחֵטֵן לֵשׁ עַל יְדֵי כְּעַם טַעֵה
חֲחֵר צוּה מִשָּׁה תִּלָּה הַהוֹרָחָה בְּרַעַךְ אֲחֵךְ חֲחֵה הַזֶּה בּוֹעַ חֲעַל טִלָּה הַזֶּה יוֹדֵר לִכֵּם מִשָּׁה לֹא עַל הַלְכּוֹת טוֹמָחָה
שֶׁנֶּחֱמֵן יֵס הַזֶּה יוֹדֵר לִכֵּם עַל הַלְכּוֹת בְּעֵלֵךְ וְאֲךְ לְשׁוֹן מִשְׁעָם כֵּל מִרְיָן חֵךְ מוֹמַעֵיִם אֲחֵם מֵהַשְׁתַּמְחֵן שֶׁכֵּלֵם חֲחֵי
אֲחֵר טַעֵה רַתֵן נִשְׁמִחַתֵּת הַמֵּתֵךְ טַעֵה רַתֵן מִשְׁלַעֵת חֵסוֹר נִבְלַת וְרַבִּית חֵסוֹר חֵךְ אֲחֵה זָהֵב חֵךְ צֵחַ לְנִשְׁעֵן
וְלַמַּר שֶׁצִּדִּיק לְהַעֲבִיר חֲלֵמָה טַל קוֹדֵם שֶׁיַּעֲשִׂיִּנוּ וְזֵהוּ לְשׁוֹן חֵךְ טַלֵן יֵהֵא טִיב חֲלֵמָה חֵךְ הַתְּכַתֵּב וְהִי כִּימוֹת
טַהוֹן כֵּל דְּבֵר חֲחֵר יֵחַם חֲחֵט לְבַטֵל טַל כְּלֵם תַּעֲבִירוּ בְּאֵם כִּדְרֵךְ תְּמַיִכוּ וְהַנְּעִלְתֵן מֵהַ תְּמַיִכוֹת עַל יְדֵי
חֵמֵן יַעֲשִׂיִנוּ בְּחֵמֵן וְזֵהוּ שֶׁתְּמַיִכוֹת עַל יְדֵי זֵל כְּעַן טַעֵד וְאִם כֵּלֵךְ וְלִבְנֵי חֵךְ צִמֵּי נִדָּה יִתְחַטְּחֵן לִפְנֵי חֲחֵי

חטיו זה לנדריו מצו: זאת הימית יאמר להם אע"פ שצדקיהו הכלם נישל לנהרין מין היסוד טעין עזרה
לכל מתכות וזו נדה הכתובין כאן דרשו רבותינו מים שהגדה עוברת בהן כלומר הרחוקין לעטל בהן
בה וכמה הם ארבע סהה וכל הישר לא יבא בזה הענין דמים כי כל דבר שזין תשמישו על ידי החד
כגון כסות וקדושת וכל חיות שתשמיטין בזמן ולא בלשן היסוד תיעברו דמים מטבול ודין ודוקח כל
מדתות יא המנהג יאמנה טבטה יאזין טמיה מתגשן טלח ממהנה ליה וימחנה ישרא יא אתראס
קח את החטטין ונחית את המלקוח בין תופיני המלחמה וע חצין נחל וחצין לחל וממחצית צט ישרא חטר
חנה משה נדה והנחיה להם מן האנטים הנצחים ותיי מחצת העדה כך וכך ויקח משה וע יוהי המלקוח
יתר העז יאש טלח נצטוו להרים מכם מן המטעלן לא מן המלקוח כתבחת הלשון הזה ויהי המלקוח טלח
צח לכלל חלקה כך וכך מכלל שהיה שלף על צות המטעלן חטר צוז עב הנצח חט ל ולא צח לכלל חלקה
מספר הצח וע לא נפקד לא חסר ותרעב לאסנא והוא חצרון בלשון חרמי כמו חרמנה דעות טבא
מן מטטא וכן יפקד מוטטך חט הרצל לטטטם ויפקד מקום דוד בחסר מקם מוטט וזין חט יוטט
טט ענגל מזוי חזון כמו ירשם על צות הרחם לפר על ההרורי הנצל צות מדין עשרות ומיטין וע
מחרן סיחון ושג היו החחכים לטון תמיהה הוא למה תנחון תסידו והינש לצ לעבר טיהו סטרים
שחתם יראש לעבר משע המלחמה וחזוק הערים והעם יקטס דרנט כך טמה וטתי קטס היו הקטזי חרנ
טל קנז היה יולדה לו חמו טל הכבחתהקטז ויטעם ויטעלם צטטוד יאשתי כמו טש טנה על טנה שלתני
טש וע לטון תופעת צנה למקנז פה חסם הם על מונם יותר מצנחם טהקדומו מקנחם לטפח חל להם
משה לא כי השקר שקר והטעל טפל צנו לכס ערים תחלה לטפסם ואחר כך גדרת לצנכס כחלן חוטם
נזרז מהירים כמו מהר טלח ט צי ימהר ויחיה ויטטטטט צעצטן חל חטיו צערי המצצר טנצנה
עכטין מעבר לרדן ולאה צעבר המערב כי צאה נחלתינו וע כבר קצונה צעבר המזרח לצנכס תבנה
זו מניירות צנה ולטם כולם שחין ט לף להפמיק בין נון לצדי ולף טבא כאן אחר הטון צמקום הח טל צנה
ולטם הוא מיסודו טל רצ משה למדתי והוצח משכס לצנה סקצלתם על ככ לעבר למלחמה על ככט
וחלקן טמטה לא בקטס מהם לא וככטנה ואחר תחט והכ קבל עליהם עד התנחל הרי חוטש להם שד
טצטטחלקן וכן עשו ויאמרו בע גז כולם כאיט אחד יוצו אותם להם עליהם כלומר עליהם ועל תנחם
מנה חת לעיר וזה יהושע כמו יא ילח לכס וזהו חזת נחלתינו כלומר וצדנו וברטותינו תהי אחזה
נחלתינו מעבר הדה ערי מצצר נדרות את חל צנו לערי מצצר ולצרות צחן ויה נט וחת בעל משן
מוטטטטס ככט ובעל משן טמו עז הם טהאמורים קורין עריהם על טס עז טלח יוצר חזון המט חת
טמם למנות אחרים וזהו מוטטטטט ובעל משן צט מוטטטטטט אחר וחת טצמה צנו צטמה והוא טבס
האמורה למעלה יורט כתרעמו ותרדן טרעצרתט טמטטטט חלקות לטון ירטה לטון הורט טהו
טירוד ותרדן חוותיהם כתרעהו ויקח לה נוצח לה משק חל ורחיטי צטטו טל רצ משה לט טלח
נתיקים לה טס זה לשכך הוא רש טמטטט מדרטו כמו לא ותמיהה מה ידרוט צטתי תיטת הדומין לה
יאמנה צעו לצנות לה צות חסלת רש המנות פרטת טה מטש

למה נכתב המעשה הללו להודיעם חסדיו של מקום שהעש שגזר עליהם לטילטלם ולהנעם צמדד לא
תחלה טיה נשם ומטולטלם ממסעל ארבעש טנה ולא הייתה להם מנחה טהרי חין כחן לא חרצש
וטתים מששת טה מהם ארבע עטרה טכולם היו צטנה ראטנה קודם נצרה מטנכע מרעטט עד טבא
לרתמה טמטט נטתלחו מרגלם טנ ואחר נשם העם מחצרות וע טלח לך חטטם וכחן הוא אומר ויבש

ט' מנצח יקרבם נמצא מנצח עקרבם למהם מן המצור עובר צנה אן צן מצריות וזה תמצאהו קצתיו
צדמיה של קלט צדט. וצח חצר אדר. מתעטע המצור ומרחיב לשפן ונמשך של צח לכסון ליערבוב
לן לחצר אדר ומטם לנחל מצרים ולשון ונמצא החיות כאן לש כתיב ונצח חצר אדר טהרהו להרחי מערב
את קלט צד ורוח חיותה רועה טענה לנד צשן היית. מקלט עד עמון ומטם והיתה היקצר המצור ונצח
לנד הדרום וצח לן לנחל מצרי ומטם לצד המערב א הים טהו מ ד מערצה טל כל חרץ נמו חנה מ רוט
צמק ונמצע צד דרומית והיות חיותה הימה א ח ד המערב שאין של גצל נמצא חרץ מ ד מערב מטם
והיתה יגבילים ומי ד מערב מה היא וזה לכה הים הגדול מי ד יוגביל הנסין שבתוך הים חף הים
הגביל ומיין חיים שקודין חילטו גצל שן מ ד שן מן הים תתאו להר החר טהו צמק וע שט מער
ורחשו מטוענבטם לתוך הים וט מרוח הים וזה היממי א טעש לכה לנטות ממערב ל שן א הלה
החר תתאו כמו סינה כמו א תאו הר ים ותאו השער טהם יציע שקודין חרמלין טהו מוסב ומטוענ
כלמר מהר החר תפסב ותלכו א מיצר הצען לצד המזרח ותעש גרצו חמתו א חמוכא יתצחות הגביל
מוש הגביל כל מקום טתוצאות הגביל א המצור כלה טם לצמרי וחיטו שער להלן כלחו מטם מתעטם
ומרחיבו ונצח לחודיו למטך להלן גרצו לכסון חר מן הרוח הרחשו ונעשו רוחב המדה החרו תוצאות
שגם כלתה חיותה מדה וזה תוצאות חצר שגן צמקוטו צשנות מזרחית ומטם והתחיותם לכה א מיצר
מזרחי והתחיותם לשון סינה ונטייה כמו תתאו טהמה צמצר המזרח ומטם הרבנה מקדם לשן טם מקום
כלמר והמיצר הולך במזרחו נמצא השן למטם מן המיצר ומחרץ ישראל הוה חרד הגביל כל טהגביל
הולך מצפן לדרום הוה חרד והולך יומחה א כתף א עבר יום כנרת קדמה טהיה ים כנרת תוך לגביל
מערב והגביל במזרחים כנרת ומטם ירד א הירדן והירדן מטוך וצח מן הצען לדרוב צח לכסון מטם לצד
חרץ כנען כנגד ים כנרת ומטוך למזרחו של חרץ ישראל כנגד כנרת עד טתעל כם המלח ומטם כלה
הגביל תעצמותו א ים המלח טממנו התחלתה מצד מקצועו מות הרי טצבת אותה לרבע רוחותיה
קדמה מזרחה א טע השלם טהם צמודח טרוח מזרחית קרוייה טעם ומערבית קרוייה אחור לשכך דרם
למזן ומטם לשון חצר ינחל לכה אתה חרץ טיהו נחל וחלק חיתה צמקומם לנחל אתה חרץ טהם ינחל
חיתה לכה למחלקותיה ומגרם ריוח מקום חלק חון אשר טכב ליהט נוי אשר וחרץ רטאין לצבות טם
צתולח לטוט כרם ולח לרוע זרית י וכל חייבתם וכל כרכים אף חמה טכב וחרויו הוה חום אפיים
הא כיצד אטם חו נוקח לכה טכב ומטם אף הפעמים למגרם והחיטוטם לשמות וכרמים והקדיתם חון
הקרייה לח לשון הזמנה וכן הוה חומר כי הקריי יא אהין לעט מעט א שרש גט הדס קרוב נרצח טפ
ערי מקלט ימנד טאעפי טהצביל מטה צחיו טלם ערים צעבר חרץ לח החרטנות עד טצברו טלם טנתן
טהחט צחרץ כנען אהטלם הערים וע אעפי טצחרץ כנען טטעה טכנים וכחו איו לח טעם הטוה מיין
ערי מקלט טנהם מטום דענלנד נשטי רוצחים דכתיב טעול חון עקצה מלם ואם צכל צדל הכהו חון זה
מדבר לח צהורג צמוזי וצח למד טההורג צכל דבר צדק טיהו א טישר כדו להמית טג צבולם חטר
מחט ט כד מתרגמינ' דהוה כמיסת דמותו צה חון הצדל טעלוי ודוע לעט המקום טהצדל ממות
צכל טהו א חטל מחט לשכך לח נתיה א תורה טישר לכתוב אטר ימות א ואת צהורג צענר הכתו מדבר
הרי הוה חומר ליועה חו צכל אכץ חטר ימות צה הכהו צח רחוטו טג על החמרים למעלה טצהורג
חזר הכתוב מדבר צחצן יד טיש צה ומלח יד חטר ימות צה טיש צה טישר להמית כתרעמו לש
טנהכה חייט את רעהו צחצן חו צחצרוף אלא נתן טישר יוכל כל טהו לכך נאמר כחן חטר ימות צה
חו צכל עץ יד וע לש טכוי יכה חייט את עצמו חו את חמותו צטעט יוכל צטעט כל טהו לכך נאמר צכל
עץ חטר ימות א טיהו א כדו להמית צענע א חטל עתך ערי מקלט צצדייה כתרעמו א צכמנ

במאמר • צדקת צדקת ותרומה • צדקת צדקת מן ואלו היא ל שנות לומר עליו כל אדם אשר
ימות על הטהרה בלח רוחו של ה' ויכל עליו נוכחן אמרו ההורג דרך ירידה עלה דרך עליה אינו עלה על
מות הכהן הנזיל טהור בן להטות שכל צדקה וימיהם והרוח בן לאלן את הטכונה והמקור
אדם ימי החיים אינו כלי טיהור לשם כהן נזיל על סלח היה ל כהן נזיל להקלל סלח תארש תקלה בערל
וכו' אשר משח אותו בשמן הקדש ימכאן דרשו רשעני צונסת מכות טחם על סלח נמר דנו מת כהן
נזיל וימין חזק תחתי ולחזר מיכן נמר דנו חומר צמיתתו של טע טחזר משח חתו וכי מי משח לח
חב היו משחו לכהן חן הכהן משח אותו לח להבא חת הנמשח במו טחזירו צמיתתו חן ל דם הד
הוא כהורג את המת שאין לו דם • צדק מונשטיתכם למד שתהא פנה לרי אנה צמונה לחרן כל

מכה נפש וע הדא להרוע על טהרה חת הנפש למי עדים ירצחא ישיש צמזיר ובה תראה

הרע ולח תקח כפר לח יעטר צמזון ולח תקחו כפר לנשט שר מקלעו קר

זה לנשט • כלומר למי טעם ש שר מקלעו טהרג צענר חסו נפטר

מנשט צמזון לתן כפר לטבת צארן צטרס ימות הכהן הנזיל

לנשט כמו לנשט יכמו טוב מלחמה טעם מן המלחמה ככר וכמו

כי מולט היו ככר וכאשר תאמר טובטל מי טעככר

יחול ש מי טמאל ככר כן תאמר נשט ש מי טעם ככר

וקורחו נשט מצדח יחם תחמר לנשט לצרוח •

תערהו לח ותקח כפר למי טטס ל לצרוח

לשטרון מן הגלגל לח ידעתי היחך יחם

לשוב לטבת הרי עדין לח נשט ומהיכן

ישוב לח תחנש לח תרטיש כתרע לח

תתחייבון אשר חט שוכן בתוכם

שלח תטכיא אותי צמזמאתכם כי חט יא טוכן צתך צני ישראל אף כוחך

שהם טמאים טכצה צטתם • ונשף על נחלת המטה • טהו יגנה

ולטה יהפן יתייחם על טצט אטו יחם ס יהיה היובל טעמר קין ח

מכירה טחזרת צובל טהירטה חונה חזרת וחסע יהים

היובל לח תחזר הנחלה לנצטנו יונמח

טנשפה על נחלת המטה אשר תהיינה

צת יורטת נחלה טלח יהיה צן לחטה

מחלה תרצה וע כחן מנחן לש

נדולתן ח בטטס • ונשא

כמדד תלמותן וככל

המקדח מנחן

לש חכמתן

ומבד טשקול

ח כוו

לא הדברים לש עהן דבריו תוכחות ומונה כאן כל המקומות שהכשטו אות המקום פתח את הדברים והוכיח
צדמו מפני כבודו של ישראל. לא כל ישראל חל הוכח מקצתן הן חל טענות אומרים הייתם טומעם מן
עמדם ולא הטעתם דבר צדק וכדאל הדין טס היינו משיבם אותו לך כנגדם כלם ואמר להם כלכם כאן
מי טעם ל תפוצה ימים צמדבר לח צמדבר הן לא צמדבר מאחלא צמדבר צמדבר מה שהכשטו צמדבר
טאמרו מי יתן מותנו וגו' צמדבר: וצמדבר הערבה טחטטו צמדבר פשר צמדבר צמדבר מואב: מול קוף
ועל מה טהמרו צם סוף צבצם לם אמרו המבל חון קברים וכן צבצנים מן הים טנ וימרו על ים צם סוף
כדאיתא צמדבר: בן עהרן ובן תופל וכן: אמר רב טמשן בן יוחאי חורנו על כל המקרה ולא מצאנו
מקום טטמו תפל וכן לא הוכיחן על דברים טתפל על המן טהוא לכן טאמרו בלחם הקלקל ועל מה טעמו
צמדבר פארן ויטלן אותם משה צמדבר פארן צראש סדר טלח לך על ידי מרגלים: וחסרות מחלקתו של
קרח: דבר אחר אמר להם היה לכם ללמוד ממה טעשיתו למרים בצחרות צמדבר לטון הדעותם דברתם
צמקם: וד' זה: הוכיחן על העני טעמו צמדבר רוב הזהב טהיה להם טנ וכסף הרבתי לה וזה טעמו צמדבר
אחד עשר יום: מחודר לקדש צדרך הר טשר וחף הוא מהלך אחד עשר יום ואתם הלכתם אותה צטלטה
מדם טהרי צמדבר צדיר נמש מחודר טנ ויהי צטנה: הטנת צמדבר טעמו וצמדבר ויהי טעמו
צמיון טלחו את המרגלים מקדש צרנטט מהן טלטים וכן טעמו נקצרות התורה חוכל הצטר חלט וימים
וטענה וימים טעמו בצחרות הלצנת מרים נמצא צצטלטה וימים הלכו על אותו הדרך וכל כך היתה טכניה
מיתלצות: בטבלכם למהר בצחתכם לחרץ ובטבל טקלקלתם הטב אהכם מצטות הר טשר חרצטם
טנה: ויהי בצרצטם טנה: מלמד טלח הוכיחן לא סמוך למיתה ממי למד מועקב טלח הוכיח את צנו לא
עמוך למיתה אמר לו ראוהו צט אט אומר לך מפני מה לא הוכחתך כל הטטט הלל כדי טלח הנחט ותלך
והדבק טעמו אחי ומפני ארבעה דברים חון מוכיחין את האדם לא סמוך למיתה כדי טלח יהא מוכחי
והזור מוכיחו וטלח יהא חבורו רואהו ומתצטט ממנו וכו' כדאיתא בצמדרי: וכן יהושע לח הוכיח את ישראל
לא סמוך למיתה: וכן טמוט הנט ענו צ: וכן מד את טלמה צט: אחרי הכותו: אמר משה חס את מוכיחן
קודם טכטטו לחרץ וימרו מה לזה על: מה העיבלו חטט לח לקטטר ולמצוח עליה טחון ט כח להכטטן
לחרץ לטכך המתין עד טהשל סיחון ועג לפתחם והורטם ארצם ואחר כך הוכיחן: סיחון אסר טטב
בטטטן חל לא היה סיחון קטה והיה טרוי בטטטן היה קטה טהמדינה קטה ואל היתה ער אחרת
סיחון היה טרוי צה היה קטה טהמלך קטה וכל טכן טהמדינה קטה והמלך קטה: אטר וטטטטטטות
המדינה קטה והמלך קטה עטרתו: הוא לטון צוקי וקטטי כמו עטרתו קרעם ועטרתו זהו עטרתו
קרעם טהח טס רעאם טהכה אמרפל טנויט את רפחים צעטרתו קרעם ועג נמלט מהם והוא טנויט
הפלע ואומר כי רשן עג מלך הצטן גטאר מיתר הרעאים: צמדרי: טס המכות: האיל התחיל: כמו
הנה נח הולתי: צמד את התירה: צמדטט לטון שרטה להם: רב לכם טבת: כטטטנו: וט מדרט אומר
הרצב לכם נמלה וטכר על ויעיתבם צהר הזה עשיתם מטכן מורה ובלם קבלתם התורה מנתם לכם
טנהדרין טרי לטטם ושרי ממות: ענו ומש לכם: א דרך ערד וחרמה טכן נגיבערל מטוך מנחל מצדים
עד הר החמרי ונגט' יחד טצמדר וירד העמלקי והכנעני הוטטו וגו' ויהר הזה צצל חרץ אדום היה חל
קדט מחד המצבר: ונחו הר החמורי: כטטמש: וט כל טכטנו עמיון ומואב והר טשר: צמדרי: ח מיטור
טליער: צהר זה הר המלך: צמפלנה זה טפלת דרום: ונגט: ונחף הים זה אטקלן ועה וכו' כדאיתא
צמדרי: עד הנהר הגמל: מטט טכוכר עם ארץ ישראל קרהו גמל מטל הדומ ענד מלך מלך הדבק

לא תבדיל פנים בדין דין זה הממונה להשיב הדברים לא ואמר איש פלג נדון או צ ציר או ענין דין או פ
פלט קרוב או ענין דין בער והוא אינו בקי בדיון נזנח מחייב את הכוזב ומזכה את החייב מעלה את
על מי שזכרה כאילו הכיר פנים דין כקענון כגמל תשמען שיהא חסד עליו דין של פרוטה כדון מזה מינה
טחם קדם ובה לפניך א תפלקן לחמריך דבר אחר כקענון כגמל כתרעמו טלף תחמר זה ענין הזה ומכרה
ענין ומזה לתרעמו זוכה זה הענין ומזה מתעורר בקניות ידבר אחר טלף תחמר איהך את שנים ככדו
של עשר זה בטל דבר אובא עכשו וכשיצא לחן אומר ל הן ל שאתה חייב לח תערו לח תרחו לח
תבטב דברך לשון אויב בקין יצא אתה שהיית את המטען כי המטען לזהם הוא מה שאתה נוטל מזה
טלף כדון איהך מוזיקתן לתחור ל נמצא שהיית על המטען תקריבין חל על דבר זה כשתלק ממנו מטען
צנות לעשר וכן שמואל אומר ל לשאל את הרוחה יאמר ל הקצה חייך את מולדעך שזין אתה רוחה אומרת
הודיש כשבח למשוח את שלד ורח את אלף ויאמר אך נגד יא משימו יאמר ל הקצה ולח אומרת שאתה
הוא הרוחה א תבט א מרחיח את כל הדבר אשר תעשו חל דברים שבין דני ממונות לני נעשו המדבר
הגדול והגדול ישיח עם בקורות ועקרבים בשבתות ותקראם חל כל ראשי טעמים ותחמרו הן הרחב
אותה קרינה הייתה הונת ילדים מכבדים הזקנים ושלמים לפניהם חל כאן ותקריבין חל ככנס צער טבא
ילדים זוחשם זקנים וזקנים זוחשם הרשעים ישיעו אתה דבר יצאו זה לשון הין מדברים את הדרך אשר
נעלה זה ידון דרך שזין דה עקממויות ואת הערים אשר נבא חלם תחלה לכבש ישיעו בשש העיר
בשש ולח בשש המקום ואם בשש מטה היה טוב למה אמרה בתוכה מטל אלם שאמר לחברו מכור ל
חמריך אומר ל הין גותני אתה אדתי ל ענין אומר ל הן בהרים ונצבשה הן כיון שאתה שזין מעבס כלם
אמר הלקח בשוח הוא זה טלף אמר עם מוס אומר ל טול משתיך ואת נמטהו מעתה חף את הודית
לדברים שמו תחורו דבס כשתראו שאני מעבס ואתם לח חזרתם דבס ואקח מכם מן הדורי טל טעם
עשר אנשים איס אחד לשבע מניג טלף היה טעם ליעממהם עד נחל חסכול ומניג עקדתי על טכ מים
דני אתה מלמד טהלכו ארבעה אומנין שתי וערב וירדו אלם מלמד שארץ ישראל גשה מכל הארצות
ואמרו טובה הארץ מיו הם שאמרו טובתה יהושע וכלב ותמרו לשון התרסה התרמתם כנגד המקום
והרעו לשון הרע וכן דברי נרגן אדם המוציא דבר בשנתה יא חתנו הוא היה אהב אתכם חל
אתם שואים אתו משל הדיע אומר מה די צריך על ריחוק ומה צליבה על הוציאנו מוצרים הוצאת
לשנתה הייתה מלך צמר ודם שיש ל טע צעם ויש ל טע טעות אחת של שקיף היא ואתה של צעל למי שהיה
איהבנותן של שקיף ולמי שהיה טנא נותן של צעל ארץ מצרים של שקיף היא נעם שלה ומשקה חתה
וארץ כנען של צעל היא והוציאנו ממצרים לתת לנו את ארץ כנען ערים גדולות וצבורות צמאים דבר
הכתוב בשון הבאי לח תערוני לחון טברה כתרעמו וזמנה ל צערון חלם לך בטל ככ וצמד
אשר ראית יראב על מקרא של מעלה היינו ככל אשר עשה אתכם צמדדים יעשה חף צמד
אשר ראית יאשר נשך כאשר ישא איש את צנכו שטרטי חל ויאר מלך הלהים משל למה לך
בדרך וצו למנו צאו למטין לשבתו וכי ונדבר הזה שהוא מצטיחם להצחכם א הארץ אינכם מאמינים
א לח אתכם כיון להרחותכם וכן לחיותכם כיון להצחותם וכן לשמיש בקול תודה כיון להשמיש וכן ללכת
לצר בצרעא אשר דרך בהויה הצרון התנף יתמלא רוג עינו לכם אמתית להעבר אתכם דרך רוח
ארץ אדם לצד צען לכנס לחרץ תקלקלתם ונרמתם לכם ערוב פנו לכב לאחוריים ותלכו לאחוריים לצד
ים סוף שהמדבר שהיו מהלכים א לדומה של שער היה מעמיק בין ים סוף להר שער העתה המטכס
לצד הים ותמצת אתה שער כל דומה מן המערב למזרח ותהינו לשון הנו ועלנו א המקום הזה הלשון
שאמרו לשון הן כלומר נזמנתם לח תענו לח עלנה תהיה לכם לא ירידה כאשר תעשינה הדברים

השירה הזו כשהיא משה איתן האדם מיל מיתחן חף כשהיו נאנעם בכם מל מיתים ולא שמש צקולכם כצבול
עשיתם מלת רחמים כאיל חבדוי יומים רבים תמש עשרה טנה כימים אשר יטבתם צמחר המופעת
נהם היו שלמים וזמנה טנה תשעה עשר מהם ענה בקדש ותשעה עשר טנה היו הנלכים ויטרטם והזר
לקדש כמה טנ ושעם צמדבר יונטע המדברה יחיל ולא חטאו היו שצדי דרך הר שער לכנס לארץ
מדמומו לצפון וצפול סקלקל לצד המדבר הפכו טהוא צנים סוף לרמוטו של הר והלכו חצל דמומו מן
המערב למזרח דרך יציאתם טהוא במקצוע דרומית מוער בתמטם היו הנלכים לצד מזרח יונטבהר שער
כל דמומו עד ארץ מואב פנ לכס טנה י יטוט לכס לצד רוח מזרחית מן הדרום לצפון ופנטסם לצט
גמאוו הנלכים איתרנח מזרחית וזהו טנ ויצא ממוזרח טמט לארץ מואב ונטמרתם מאד ומהיא הטמורה
ל תתגרו בם יעד מדרך כף רגל חטיל מדרך כף רגל כלומר חטיל דרסית הרגל חטיל מרטה לעשות לכס
צארטם טלף צרטוט וימרט אגדה עד טיבא יוס דרסית הרגל על הר הזיתים טנ ועמנו רגלנו כוס ההוא
ידוטה לעטו ימאברהם עשר עממים נתתל טבעה לכס וטטם לצט לעט וחתה לעטו וחי זה הכ קט וקטוי
וקלמוט הם עימן ומואב ושער יחתה מהם לעטו והטתים לצט לעט בטכר טהלך חתו למצרים וטתק על מה
טהיה אומר על חטתו חזתי היא עשאו כטנו יתכוו לשון מחן וכן חטר כריתי ל צכרכי הים קורין
לזכירת כירה כי יא לאהך בר כך לשל לא תכט חתטובתי להרות כאל איתם עטים לא הרחו עצמכם
עטרים יעטן ונעטר לצד טעון הפכא עטים להלך רוח מזרחית וט תתגר צכ מלחמה לא חטר להם על
מואב לא מלחמה אצל מירחים היו אותם ונראים להם כטהו מוויינטם לשכך ויגר מואב טהו שללן
וטוון חותם חצל צטע עימן ול תתגר בם טוס גרוי בטכר טעשת חמס טלף פרטמה על חטה כמו טעשת
צכירה טקרה טכ צנה מואב כלומר מואב יער טס המדינה הימיום לעטם חתה סטר טזחל רחיים
טנתתי לחברה לש טהימים טהם רחיים יטט צה לעטם חצל לא זה יא כי חותם רחיים קורטתי מנע
לעט יהוטבתים תחתם רחיים קיו נחטטם חותם חיים כענקים הנקרחים רחיים על טס טכל הרחה
חותם ידיו מרשות יחיים על טס טחיתם מוטלת על הצירוות וכן בטער יטט החורים ונתתם לצט
עט י ירטוס לשון הוה ינתתי צהן כח טהיו מורטין חותם והנלכין יונט ייד יא היתה צכ למחר ונהיים
צתקן ארבעט טנה כחי טלף יגרמו לצניהם להתעכב צמדבר ויהי כאטר תינוט וימדר יא חלי וט חצל
מטלח מרגלם ועט כאן לא חגור וימדר כמו צרטטה ון לא וימדר למדך טכל טלטי וטמנה טנה טהל כזוטן
ולא כתיחל עימו הדער בלשון חצה פמס ל טעם ייטיב למדך טחין טכנה טורה על הנטחים לא צפול
יטרא חטטי מלחמה וטן עטרים טנה ומעלה היוצאים לצבא חתה שער היום חת גצל מואב וחת ער
מול צט עימן ימכאן טארן צט עימן לצד טעון חנה לא בדרום לצד מזרח וכטתוקר עטו ללכת לארץ הולך
מן הדרום לצפון ארץ רחיים תחטם ארץ רחיים נחטבת חף היו לש טרפחי יטט צה לעטם חצל לא ון
היא טנתתי לחברה והשים הוטט צח צרו וט ערים מלסטתי הן טעמחן הן נחטט צמער והוטט חמטטה
ערט מלסטתי השיהי והטקלעט והנתי והעקרוט והשים ומעט הטענה טנטעט חצרה כחצמלך לא יכל
גרא לטוניה ארטכ מידם הצחתי עליה כטתורי והטמרו וטט תחתם ועכטו חותם מותרין לקחתה מהם
תחתכל הטממלמד טעורה ל חמה למטה כוס מלחמה שגכמו טעמדה להוטט וזעט זה הדער תרת
כל הימיו וזהו טכאן חחל תת פחקן כיו טכ טחל גלדך ללמד גורה טה יממדר קממות חף על
פ טלף צינו המקי לקרוח לטיחון לטלם למדתי מומדר מיט מן התורה טקצמה לשלם ונתנה צמדבר
טכטצה הקנה לתנה חור לתן חותה על עטו וטטמטל ונלי לטנו טלח יקבלה וחף על ש כן פתח עליהן בטל
חף חט קממתי לביחון צדדיו טל דער אחר מומדר קממות מדר קמוטו טל של למדתי יכול היה
למלך צה ונלכרוף למצי רח עטה כן לא טלנו מן המדבר חצל גרעה טלח עמי גמטונה גלך טלס

ויבדק שלום ורעותי סהלא ויעשאלני יס'תס' סג' ויגסי וימסבי לני יתכן כחומר עמוס כי עשו יח' לעסדן לעמוד
 צדקסם לאן לענין מסר חובל ימים עד אשר תעבר ארץ הירדן מוקף על העברה צדקסן . רחוקה הולתי
 בניה עד של אמורי' שלמנה תתברגלני של משה והדרכיכו על צדקתי ויבא תיחון לן ס'ל'ם בטיביל שבג' למאד
 ל' למודק שלן היה צדוק זה לזה ואת צבנו . צבנו כתיב . סהיה ל' בן געבר כמיוני . מתים חמשים . כל מי
 גדל ויען . כל חבל נחל ויען . ככל חסד צה י'ל' לא הינו חותג . שלן ל'כטיס . הנחמו . ל' וירוח חותי . ונמן
 ויעל כל ל'כד צען עליה הי' . ל' תירח חותי וצדקחון לן הצדק לעמ' ל' תירח חותי . לא מתייבא היה משה
 עמו תימולד ל' בזכות טטימט אר' הצדקסם סג' ויער' הפליט ועד לצדקס . והוא שג' חבל חרבה . כן נקר אר'ת
 עם החיפרכיית . ומת' גמנין כ' י'ל'ך נרענב' ויחיתי תרעס ברוסלני קורין צמל'ת חסתי' כלטון תרעסם
 ומסס למדתי שחבל ארעב היא חיפרכיית של מלך . היכל-המלך . כלומר שהמלכות נקראת על שמה . וכן
 אר'ת הצדקס' ל'ל'כס' חבל היכל המלך הרע עקח למנחס . ערי הפרזי פרוזיה ופתחות כל חומה יוכן פרוזיה
 יתעס ברוסלם החרס לשון היה . הלך וכלני . ימים מרטיני . צדוקס יקראו ל'רמון וצמקוס אחר הוא חומ'י
 עד הר שילון הוא חרמון . הרי ארעב טמיוס . למה הוצרך לכתוב להגיד טעם ארץ ישראל שהיו ארעב מלכות
 וידע ארבות כדן אר'ת חומרת על שמי יקרא ואת חומרת על שמי יקרא . טע' יהו' סלג' בלשון חסכמ' ובלשון
 כנען . מייתר הרפאים שהרע אמרפל וחבריו בעעטרות קרעס והוא פלטיין המלחמה סג' ויער' הפליט והוא
 שג' בל'מתי חיס' . בזמנו שג' . ההוא יקרא ארץ רפאים . הוא חותה טעתי . לצדקס . ואת הארץ הזאת
 החמרה למעלה מנחל ארמון ועד הר חרמון ירטנו בעת ההיא מערוער חסר על נחל ארמון חיס' מחובר
 ל'ראשו של מקרא לאן ל'משי על כתיב' ל'חוצ' ול'גני חבל לענין הירוש' עד הר חרמון היה תוך הנחל . נגסל
 תוך הנחל ועד מעבר לתוכו . כלומר עד ועד בכלל ואת' מחאן . כנרת מעבר ל'רדן המערב הוא ונחלה
 ע' ג' מעבר הרדן המזרחי ונעל צדקס רחב הירדן כנגד' . ועד מעבר טעתי עד כנרת וזהו ע' והירדן
 נגסל הירדן ומעבר ל' ויחאו חתכם לצ' ראובן נג' סהיה מדבר לש' חמיכס הם היו חלכיס לש' אר'ת
 למלחמה לש' סהיה גערים ואויבים מ'פלים מ'טתם סג' ונארף זרוע אף קדקד' .

חסלה פריטת אלה הדברים פריטת ואתחנן

אל י'ל' חיון חנון בכל מקום לאן לשון מתנת חנם . אעפי טע' להם לצדקים לתלת צמעישים העובס חן
 מוכנסים מן המקום לאן מתנת חנם . לא זה חבל מעשר למנוט סנקרחת תפלה תחנה . צבת ההיו לחמר
 לחמר טכצבת ארץ עיחון ושג' דמיוני טיחו היתר הנדר . לחמר זה חמד מטלמה מקוונות באחר משה
 לש' המקום חיו מעמד עד טע' יענ' אס תעשה טלתי חס לאן י'ל' . להים רחוס צדין . איתה החלפת עקח ל'חית
 שחמד ומתפלל . חעפי טע' נורה נורה איתה חמרת' ל' צמן העלל ועתה הטעה ל'וכי תופס הייתי כן לאן ל'פתח
 פתח ט'לני הדבר להתפלל עליון . אר'ת גלך . ח' מדה טובך . וכן הוא אומר ועתה יגדל נח כח י'ל' . אר'ת
 י'ך . ימוטן פ'ענה לכל צחי ש'ל'ם . החזקה טלתי כובס צדקמים אר'ת מדה לעין צדוקה . חסר מי' ל' י'יך
 חיה ל'יך צדק וס' סיוס ל'וכ' . יו'עיס וקצטרין הממחין ב'ו כסרונה לעמול חסד וליעבר על חמתי
 אכל אר'ת חין מי טימחה כ'ך אס תמחול ל' יתצטל נידותך . יולש פ'טמונ חתה החלע' להרחות אר'ת ג'כך
 מ'לחמת עיחון ושג' . סג' החלעתי תת' הרע' מ'לחמת טל'ס'ס ונחל מלכיס . אר'ת נח' חין נח' ל' לשון צדקס
 הדר הטובה זה . זה ברוסלם . ה'ל'צון זה כתיב המקדס . טמל'כן שנותיקם של ישראל ויתעבר' כתיב' ל' רע
 למעכס . חוק' נרמקס ל' וכן הוא אומר . וקציש על מי מריבה וירע' למשה צדקס'ס רב'לך שלן ויח'ת

והיה כבוד קדש והתקדש כמה מורה על רב לך הרבה מזה שמור לך רב טוב הנפין יורה עשתי בקטת
חמט ודחה את הרין העונה את מורה לך חת כלה מנורחיו יא חתכל הרין ונא את יהושע על
המרחות על הים זית ועל הרימות וחוקה וחמטו כדברך טלן ורך לע למר כיום טענת רב עליהם
כך מוש לעני עליהם ומקטו חט כי זון יעבור והוא יחול יחס יעבר לעהם יחול וחסלתו לזו זכן חתה
אזכר בזאת יהושע מן הטעם שהש והוא יסב לן ויס מקם חטו הש וכן סתל על פשו חמר ל
הקצה קט לך קט לך היתב חתה הוא השל ומשל חתה למחמה למה זה חתה נוהל על פחד לח כך
חמר למחמה כך חט קט שער שעריו וחס לזו חן שברים ונעברתו ונמדתה לעו וועתק ועתה טעמו
יטרה שמשל הדקס והכל מחול וחי לזו זכית למחול לן לח תושי כען חמטה ערשות בתלמן חמטה
זיתן ללגם חמטה צענית וכן לח תרשי ושמרתה חמטה ועשיתם כממשכי היא חממתם וכנתכם
צו תתום חמט ונעטם לשע כל העמים חקים ומטעמים צדקים טמזקים וטרו טל חסם לח העטם
ומקולים רקה חמר לך טן תטח יוחו כטלן תטכחו ותעשו על חיותתם תחטט חמטם ונעטם טחם
תשטם חתם מתך טכחה תחטט טוטים חס חטר עמדת יוסב על מקרח טל חמטה חמט חטר רח
שעך חס חטר עמדת חטר רחיתם חת הקולות וחט השלים ילמנו ילשן לעצמם וחיותו חתה טבעל
פל סמל חרה וכן תחט שעך להסתכל בצבר ולתת לה נעשת חדרים החלוק בצבר

וכן הוא חומר כי החלק שלו צעטו למחטו שנו לשמו יכור הוא כל טמוקקן ט הזהב התמקף בתמלך רונן
על צדדים על חודותים על עסקים כי חטו חט יחטי שבר מחחר טמט זיכן עבר לח חף עצמותי
חין שברים יתחטט כל תמונת כל דבר חטר צדעלנו טלן לעשות ל קח מקטו לקחם ויתרה על רונן
לערש משדו עו ונעטתם רמו להם טיגל ממנה למוף טמונה חמות וחמטם וטעם טנה כמטן ונעטתם
והקדים הכתוב והגל למוף חמות וחמטם והקדים טע טעם לנעטתם כיו טלן יתקיים דהם כי חס חרב
תקבחן וזו טו שחקף יא על הרעה ויחיה עליה כי צדק יא לחטו צדקה טנה עמנו שמהר להבחה טתי
טעם לש זמנה השמותי טנו מומנם להיות ועליהם טהרתו צבם ועצבתם טם להים חחרים כתרעמו
וערבם חתם עבדים להם לן ירטר מלחיותך לך לשון לח ירטר הפשל פשל הוא לח יתן לך רתין
לח תרש חותך מחטן זכן חודתו ולח חרפט טלן נקד חרפט כל לשון רשון מוסב על לשון מעשל
ומתפעל כען הרעה לה יתן לה רתין חמט לומים חטוטם על ימם חטוטם ולמקנה השמים ונס טל כל
הצדחים מקנה לקנה זהו עשטו ומחטו מלן על קומתו טל חסם הרחטן טתיה מן הרין ועל השמים
וזו טישר מן הקנה ל קנה חנה כדבר הגדול הזה ומהו הדבר הגדול הטמשעם הנמך להים הכי עשה
נמס וחס להים לזן לקחתו עו וכל ההיון הנל תמחוטו חן לשכך נקדות בחטף פתח הנהיה הנשמש
הטנה השמש בחטו על ידי נעיות המעתי מעתו כען התפאר על חס חוב לעשותו כן הרי נטמין בחותו
צמיתן להמין טלחו טל מקוס כיו טיחמטו ט מועתים כמה נחמות והבט עליהם מכות ועמחמה
כמה טע יא לחם וכתיב יא נלחם להם בצדדים הרחיות כתרעמו חיתותיה כטנתן הקרה חת
התרה עת להם טכנה הקישט וכטם טקדש חת העוטם כך קרש חת התחטטם ורחו טהחו וחמו לכן
נחחר חתה הרחיים ותחטטי חת וכל זה תמטה חת חטר חיה ויחידך צעטו כמט טנ חטתם עטה
עלן ול תתיה על טחזים בלשון יחוד טהרו כתרם בלשון יחוד ויחחר צדש ממך ומפנך מרבהו ודרטו
לה ריש מפתך גים נעלסכיום הזה כח חר חתה רוחה הוא חוביטל מטה טלש ערים נתן לח להיות חרד
צדק יחלם ויחט טחין קילטת ער טזכעל חותם בצרן כען חמר מטה חטו לקיח המטה חקומנה
צבר יחידן מורה טמט בחותו עבר טהחו צמורחו טל וירן מורה טמט לש טהחו דטק נקודה ריש

באזהרה ריש בחטף מורחט טל טמא מקום צדיות העצם • אחת התורה זו היא שהיא צדקה למד חרד
פרשה זו לא העלות יום הם אשר דבר צדקה ממזרים • דיבר להם בערבת מאת חטר בעבר הירק
שהוא במורחט טל הטע היה בעצרת • בעבר הירק חזר וטמא להם • לא את חטבתכם בלבד כרת
אל • ימים קצתם • יאמר רב ברכיה אומר מזה א לתאמר איז מענה חתכם על לא דבר כדרך שהמקור
עשה בין מוכר לנקח הרי הנקח עצמו מדבר עמכם לאמר מוסב על דבר יא עמכם גהר • וזכר שמד
צין יא ובעמכם על פני • ככל אשר איז טב וזהו כל השלם דא כל זמן שאיז קיים עשרת הדברות כגד
פרשנים • ימור חתכם הטבת וצדקות הוא חומר זכר עמכם בדבר אחד נאמר וצדקה אחת נחמה
ובמענה אחת בטמא • אשר סוף קולם מתן תורה צדקה • וזכרת כי עבד היית • על מצותן בדרך שתהיה
לעבד והמור מצותיו כאשר סוף • אף על כבוד אב ואם נצטא צדקה טס טס ל חק ומצטא • לא תחוף און
עוף לא באתה איז • לא תתאה כדעו לא תרונ • אף הוא לשון חמה • נחית למראה מתדנימן דמרג
ולא יסף • מתרגמי ולא עסק • כי קול קיים וחוק לשלם • דא ולא יסף • לא הוסף להרות צדקה פניה וחת
תקד התעמם כחי באקצה טענעצתי עליכם ורשתים חות ידו שראיתו טאונסם חרדים להתקרב חלע
מזהרה וכי לא יפה היה לכם למוד מש הגברה ולא למוד ממוטה • יא לא היוט יא אחד טהוא לא היו עתה
ואן לאי האומות עבד להיות אחד טכני אז היהך א עמכם טפה ברורה וכתיב אחר אומר טום החון יהיה
יא אחד וטמא אחד • וזה צדק עשה דבריו מאהרה • איז דומה עשה מאהרה • לשטה מד אהי השטה חזל
דט מראה כשהוא מנרוח עליו משחו וחולך • בכל לצדק בעט ינריך • דא בכל לצדק טלח יהא לבך חלק
עם המקום • וכל פתח חשיל אטל את נעמד • וכל מחוק בכל ממזך • יט לך אדם טמאנין חטב עלג
מעט לכך נאמר בכל מחוק • דא בכל מדה טמולך בין צדקה טובה בין במדת שרעאני • וכן דוד אומר
כס יאשפת אטל ועי יהיו הדברים הלה מה מאהרה הדברים הלה טמתוך כך חתה מחד הקבה ומדבק
צדקה • אשר אכתי מחוק חסם לא היו עמטך כדונטמא יטבה טאין אדם חטטה לא בצדקה טהכל צין
לקד אהי • דונטמא מצות המלך הבאת צדקה • ופנתם לשון חמד טיהו מחדלין בשך שחם יטל אדם
דבר לא תתן דרך אנמם טם לא חומר א מיד • לצדק חל התלמד דים • מצינו בכל מקום שהתלמידים קרוין
צטט טצ צטט חתם • יא אהיכם ונאמר צט הנכחים אשר צבטלי • וכן לחוקהו טלמד תורה לכל ישראל
וקראם צטט טננותה צט א תפול • וכטם שהתלמידים קרוין צטט כד הרב קדו אב • טא חכ' רכט ישראל
וצדקתם • טלח יהא שקר דצדק לא צב • עטכ שקר זא תעטט טעלם • ועטכך יכל תשיל טכט צמני
הזא תלמוד למד וכלכתך בצדק • דרך חרן דברת תורה און טכיה זמן קומה • וקטרתם לחות על דך
חל תתלן טחרוט • ויהא לענוטות בין שטך חל תתלן טכר חט • ועל טם מנן פרסיותם נקראו טע צדק
שטים פת צדקיק שטים • מוחות בתוך מוחות כתיב טאין צדק • לא חחת • וטעריך לרבות שיערי חצרות
וטערי מוחות וטערי שירות חכוכם לפי טהיו מקום טרשים זא לעטט נופל טם לשון חטיה מבתעגלים כדעם
מכת עבדותה טהיטם טם עבדים • וכטמא טטטטי • חס יט טם כל המדות הלל ירא את טמותיו • וזה
טטטעיק • ואם לאו לא תטטט • מלהי העמים אשר הוא העין לרחוקים • לא מתוך שאתה חוזה אהטטטכך
תושט אחרים הנודך • והזר עלהם שותר • צמטה כטו און ממזרי נטנהו כמים היט • יא היער והנוט וז
פטרה ולפעט מנודת העין • כאשר דבר • יא והיכן דבר • והמותי א טכל העכ כן יטלך בטך מחר יט מחר
טהוא אחר און ונטל לשון הטלה והתיה וכן ונטל הכרל לא תתם לא תתן להם חן אומר למד כיהי נאה
עי זה דא לא תתן להם חטיה בקרקע כי יסיר את צדק צנו טל עי כשיטח את בתך יסיר את בטך אשר
תלך ל בתך מאחרי למדנו טטכ טהך הטח מן העי קרוי בטך אכל צדק הצח מן העי איז קרוי צדק יטח

מחל ומרשו מרחיב ונתפלה בעד אהרן • והושלה תפלתו לכפר מחצה ומתן שט צדו ונשארו שטים • עמון
לשון הויה • כמו הליך וגדול מילוט בלעז • ונתפלה חל הן עמון האמורין למעלה וכפול כחן לשי סבתה כחן
תדר תפלתו • יא חללים ש תפחת עמון בעת ההיא • לפני ארבעים יום נדרשה ל • ויחמר פה לך שט לחיות
ואחר כך עשיתי לך ארון עץ • ואת עשיתי ארון תפלה לכסא צדו ולתפוחי בדי אהרן • ולא זה הוא ארון
שעשה בצל • שהרי ביטכן לך נדרשתי ענין אחר הם הכשרים כי בדרתו מן ההר נה להם על מחבת
החזקן וצפא עשה מיטכן תפלה ואחר כך ארון וכלם • נמצא זה ארון אחר הוא • וזהו שהיה יצא עמהם
למלחמה וזאת שעשה בצל לך יצא לא בימי על ונעשו עליו ונעשה • וצד ישרא נבשש מבחרות בני יעקן
מאסרה • מה ענין זה לבדן ימי מבחרות בני יעקן נבשש למסרה והלא נמוסרה בצו לבי יעקן • סנדקש
מ ווארנות • וישל עם מתי הארץ והלא בחר ההר מתוצא ונשבות מתוצא שמונה מסעשת ממוסרות להר ההר
לא חף זה מן התוכחה שד זאת עשיתם כשמת אהרן בחר ההר סוף מ' טנה ונמתקן ענין • כד ידחתם
לכם ממלחמת מלך ערד ונציתם ראש לחור • למצרים וחזרתם לחזרוכם שמונה מסעשת ענין יעקן ומסם
למוסרה עם נלחמו בכם בני לוי ורעו מכם ואתם מהם עד שחזרו אתכם בדרך חזרה ומסם חזרו הגדגד
הוא חר הגדגד • ומן הגדגד שבתה וצמוסרה עשיתם חבל כד על מיתתו של אהרן • טרמה לכם זאת
נרמה לכם כחל עם מתי אהרן • ואך מטה תוכחה א' לטטר הלכות למר טקטז מ ייתכן • טל דמיקים לפני
הקרה טוב מנעית ריו הלכות ונלדיעך שהוקטה ל על שנתן ראש לפרוט הימא טוב שעשו ט הצל צעה
הזיה הצל מסף לפנין ראשון בעת ההיא בענה הרחוקה לנחתכם ותשתם ועשיתם העל וצני לני לנעש
הבדלים המקים מכם • ונמך מקרזה • זה לחזר בני יעקן למר טוף צו לך טש צה בני לוי לא עמוו בא מיתם
ואנכי עמדת בחר לקבל לחות האחרונם • ולשי טלן שרם לנעלה כמה עמד בחר בעליה א האחרונה
חור והתחיל צה לשאת את ארון הליס לעמוד לשרת ולקרן הטהט • וזו נשיאות כשם • על כן לך היה לוי
חלק לשי שהובל לעצרת המוצח ואין פנין לחרוש • יא הוא נחלתו • ונטל פרס מזומן ממת המלך
במים הרחוקים על לחות הרחוקים מה הם ברצון חף חל ברצון חל אמצעים שעמדתי עם להעלה עלכס
היו כנעש • ויחמר יא חל אעש ספרתם מאחריו ותשתם בעל אמר לך נחה אההעם לאסר דרית
לך ועתה ישראל אעש מצעיתם כל זאת שלא רחמו וחברת עלכס וכל מה שחנאתם לפני חין טול מכם
כי חס לראיה ודרטן רביתג • זכרם לצרכה מכאן שהכל בדי שמים חון מירחת שמים • לשמור חית מצות
יא • ואף ו לך לחנם לא לעוילך שתקבל סכר • הן ליא חיהן השמים והכל ונעש כן רק באשתך חטק
מן הכל וצדקים בניו בכם כמו שאתם רואים אתם חטוקים מכל העמים היום הזה ערלה לצרכם • חוטם
לצרכם וכסויו • ואלו החדוים • לך וכל שם ארון להטל אתכם מיו • לך יטח פנים חס תתקן של • ולך יקח
שחר • לך יטח בראיון • שזה משען יתום ולמנה • הרי גברתי ואכל גברתי ענותותי • וזה הדבר הכתוב
צתורה טניו צדכיים ומשולש צבתוסם • צתורה א שחמרנו • צדכיים חיי זה בת • אשר תצט ל • ואל זה אצט
לעני נכה רוח • צבתוסם טל לרובת ערסת • חס יתחם • ויון למאת וזהו הכר • לתל לך וטמלה וצד
חטוב הוא זה שכל עצמו של יעקב חבנו על זה נתפלל סנדקש לך • ל • וצד ללש • כי גרים הייתם מוס
טכך ל תחמר • לחצר • חת • יא אהך תירא ותעטד ותדבק בו • ולאחר טיהיו בך כל המדות האל חז צמנו
תיצב • וישעתם הים • יתנו לכם לבי אענת ולהצין ולקבל חת תוכחתו כי לך עם צדכס חן מדבר עכשו טיכס
למר לך יטען חת וזתיל ראינו • בקרבכל ישראל • כל מקום שהיה חל מיהם ברח הארץ נקעה חתית
וטל יתקן • חל דברי רב יהודה • אמר לך רב נחמיה • זהו סכר נאמר ותפתח הארץ חתיה חל • ויתקן חמר
ל מה חתה מקים בקרבכל חמר • לענין חת כל הארץ מדרן • כמסך • בכל מק • שהיה חל מהם ברח הים

ויש סיודן לקצור ואיך שחזת מהצנה יואכלת ושפנית יהיו או צרכה אחרת: שתהא צרכה מצויה צעית צתוך
 חמשש יחמרה לכס כיון שתהיו אוכלם ושכשם טלף תרענו טלון אלם מורד בהקצה לאו מתוך טבעה
 כמו טען ונאכל ושפנית וקרקך ונאקן ירבון ועי מהו חומר אחריו ורם לערך וטכחת וסרתם לערוש
 מן התורה ונאקן כך ועצתם להים אחרים יטכיו טאלם שרש מן התורה הולך ומולצק בעו יוכן בדוד
 הוא חומר כי גרשונו הים מהשתעח צמחת יא לחומר לך ועצד להים אחרים ומי חומר ל כן ילא כך חמר
 כיון טען מערש מן עשוק בתורה הרש קרוב לעצד להים אחרים י להים אחרים להים טהם אחרים
 לשעריהם טעועק חטו וחינו שנה נמצא עזוי ל כככרי חתי יעלה יחף מה שאתה מוצל לה כעען טנאמ
 זרעתם תרבה והבא מעט ונאצלתם מהרה יעל כל טאר הייסורים חנה ארתכם מן האדמה טגרויה לכס
 לחמו י מאל למלך טעלח צנו לטת המטעה והיה יושב ומקטלו לח תחבל ולח תשתה יותר מטרך טעבא
 לביתך נקי לח הטעח הבן ההו חבל ושתה יותר מטרם וטנף בע המטעה נטלהו בלע וברגלו וזרקוהו
 אחריו תלמין מהרה חייט נותן לכס ארכא ונאם תאמר ונלח נתנה ארכא למר המטל טנ והיו ימיו מאה
 טעה ילא דור המטל לח היה להם מריו ונמוחו יתם יש לכס מי שתלמו וטמתם חת דברי לה חף לחחר
 טהלח הו מוטיטם צמנות טעחו תעלן עשו מחנות כד טלח יהו עלכם חדשים כטתחזירו וכן הוא חנה הציט
 לך טיוטם ילדך צם מטעה טהבן ועל דבר למדהו תורה צוה לנו משה טיהא זה למוד דביטרו מכוך
 טכטתה טין מדבר חבנו מטיח לן בלטון הקטלומלמו תורה יואם לח עשה כן הרי הוא כחל קודרו טנמאר
 ולמדתם חתם חת צעכם לדבר צם למען ירם ימוכם וינוי צעכם חס עשיתם כן ירש וחס לחו ירצו טעברי
 תורה נדר טין מכלל לחו הן ומכלל הן לחו לתת להם י לכס חין כטעכאן לח לתת להם מצוין למדין תחיית
 המתים מן התורה טמור תטמרון חזהרה לרב טעצריך טמירות הרבה להזהר בתלמוח טלח וטתב: ללכת
 צבל דרכיו הוא רחם חף חתה תהא רחם הוא צמל חסדים וחתה תנמול חסדים ולדקה צ חטטר וה לח
 חז אוכלה הוא לח הו מדבק בתלמוי חכמים ומעלה חט עלך כחל נדבקת צ והוריש יא חתם עשיתם מה
 טעלכם חף חט חעשה מה טעל: ועצומים מכס חתם צטרים והם צטרים מכס מה טעצח טעטחין חת
 חמוריים למד עצומים מכס לח חתם צטרים מטאר חומות ואל צטרים מכס לח יתצטב חט חין ל חלח
 חט חו חומה מטעחז נאטה צכטעה מטיח תלמוד למר לח יתצטב מכל מקום חס כן מה תלמוד למ חט לח
 חשיל כשנג מלך הטען יחלכט ומורחטם על הרחוקים יחא לטון צשתתפתחום ימרא לטון לחנה מומים
 רצם כחטר דבר לכס יוסיכן דבר כמו טנ חת חומתי חטלח לערך ועי

חסלות והיה עקב פרשת דהא חכבי

ונתן לעצכם הלא צרכה וקלה
 האמורות צהר גריוס וצהר שגלי חת הדרכה על מצת חטר תטמושן וסרתם מן הדרך חטר חכבי מצוה
 חתכם היום ללכת אחרי להים אחרים הח למדת העצב לעבודה וזה הרי הוא סר מן הדרך טענעו וטרחל
 מיכאן חמרו המודה בעעודה וזה ככער צבל התורה והכופר בעעודה וזה כמודה צבל התורה כולה
 ונתת חת הדרכה כתרענו ויטכרית חת המצרכים על הר גריוס: כלש הר גריוס הועכס חת
 טעם ופתחו בצרכה צרוך חז חט לח יעשה פחל ומטכה וע כל הפרורים טעצטעה חמרו תחלה בלטון
 נמוך ונחה כד הכפוש טיהם כלש הר שגלי יפתחו בלטון קלה יחיל חמה ינתן צהם טימין אחרי חחר עברת
 הירדן והלחה למרחוק ומה לטון חחר כל מקום טנ אחרי יועלנהו חן דרך יושב חטמט להלן מן הירדן
 לצד מערב וטעם החקרא מוכיה עהן טע דרים טננקדים צעט טעמים חחרו נקד בטיטח וירך נקד ל

עצמם והיא צעם לוי יצטרף האחריו לעצמו ואם היה אחריו דרך צטרף ה' היה נקוד אחרי צטרפת צטרף
השך • ודרך כצט צטרף • מול הגלגל רחוק מן הגלגל • יחלט מורה הוא טכס • יעג עד מקום טכס עד חלון
מורה • כי אצט שצטרף את הירדן לצד ארשתו • נסים על ירדן יהו סימן טכסם שצטרפו ותרשו • אגד
תאבדון יחבר ויחד כך תאבדון • מכאן לשקר עצמה איה טצריך לשרט אחריה • את כל המקומות חסר
עצמם • ומה תאבדו מהם את אלהיהם אשר ועל ההרם מזבח על אצטם הרבה • הצצה על חסן אחת
והיא צמס שצטנו בצמנה חסן שצצה מתחלת ל' מה • אטרה חילין העצב • וצצרתם את טמם לצנות
ל' טכ על נצי • צית לוי' קורין ל' צית כתיב • שערין • קורין ל' עטר חומר וזהו וצצרתם את טמם שן
כל שן קץ • לא תעשו כן להקדור לעמים בכל מקום כי אם במקום אשר יבחר ד' וצצרתם את מוצחיתם
ואצרתם את טמם לא תעשו כן אהרה למוח את הטם ולנותן את המז • אבן מן המוצח את מן העזרה
אמר רב ישמעאל ובי תעלה על דעתך סיטרא איתצין ליוצא לא סוף תעשו כמעשהם • ויעמו שנותיהם
למקדש אצתיהם שייחב • לעלם תדרשו זה משכן עילה • וציוסם שלמי הזה • מעשרותיכם מעטר
צמנה ומעטר ש' (אבל) אצט מן החמה תרום ויחכם אל צבורים טכסם • יד וקח הכהן הטמא מיקד
הטבורות צריך לצתם לכהן ויקריטם טס • אשר כרסך • לפי טהברה הכהן לא תעשו ככל אשר
אנא ששים מוטם למעלה • כי אתם שצרתם כשתעצרו את הירדן מיד אתם מותרין להקריט צמנה לא
תקריטם כל מה שאתם מקריטם עה היום צמטכן שהיו עמכם ונמטח והוא כסר להקריט צ חטאות
והצמות נדרים וצט צצרתם מצצטם על ילי שייטר צצטטם לה ציאם ולא על ילי חובה אותם תקריט
כי לא צצרתם כל אותם אצצט עשרה טנה • א המנחה זו טלה א הנחלה זו ירוסלם • על עתה כלומר עדין
ועברתם את הירדן וצצרתם צצרון שתיחלקו ויהיה כל ח' וא מכיד את חלקו ואת טצרתו והנה לכם לאחר
כצט לחלק יצן לך מנחה מן הנשים אשר הטח יא לעצת צצ אציראל ויצן זה לא צמיו חז חו יהיה המקו
וג • ציו לכם צית הצמרה צרוסלם וכן הוא חומר צצד ויהו י' וטב המלך צצציו יא הטח ל' מכל חויצו
צצציה וחומר המלך • א צצן הנציף הנה אצבי וצצצית הצרוס וחרון וטב צצצן הירישט טמה הציחו
למעלה חומר לשטיין סי' וכן חומר לשטן ירוסלם לכך חלקם הכתיב לנתן הערס וחילק צין זו צצו
שצצרתה עילה צצו להם לנצי • ומצרתה נוצצו להם (נצשן והיו הצמות מותרות על צצצו לרוסלם)
חצרת נצצרתם מלמד שצצו מן המוצח • יטמר לך לנתן לא תעשה על הדבר • בכל מקום אשר תראה
אשר יעלה צצרך חכל אתה מקריט על ש ציא כמו אלהו צצרת הכהן • צצח צצצין צצלקו אל צצמין
ולמעלה הוא חומר מכל טצצים הוא כצצד כצצרת צצרת הערין מן ארונה היטסי צבה הזהב מכל
הטצצים ומכל מקום צצין צצלקו על צצמין היה דק ככל אצצצצצן צ מיה הכתיב מצצר חס צצצר
וצצו להצציה להם טלח הקרס הוצמורים הרי חומר צמקום אחר כי ירחיב את צצלקו וצצרת חולפת
צצצר הוא צמה זה מצצר צקצטים צצצל צהם מום שצצו וואכל צכל מקום • יכול יעזו על מוכ שצצר
תלמוד למר דק תוצח ואכלת אין לך צהם היתר צזה ואכלם לא אכלה על ילי וצצחהו יטמא והעזור לש
טצצ מצי קצטים טצ צצן הצצר אצצריע צכל נמא לא יאכל • יונצרך להצצר ט טס טטמא וטחור חולקן
צקערה אחת כצצ וצציל (טמא מן הצרושה לחיים והקציה • דק העם לא תאכל • אצט שצין לך צצריקת
מוצח לא תאכלו • יטטכמו כמז • למר • סאין צצין כציו • דח הרי הוא כמז • להצצור אתה וצצש לקבל
לקבל טומאה • לא תוכל צח הכתיב לנתן לא תעשו זעל הדבר • לפי יא • אצט מן החומה • רב יחוטם
צן קרחת חומר יכול אתה חכל חצן רטחי • כצצח צ ואתה היטסי יטב ירוסלם לא יוכל צי יטרא להוריטם
יכלין היו לא טלח היו רצאין • יש טכרת להם אצרתם צציות צצצר ככל קח מהם חת מערת המכעלה

המבטח ואלו הם יסמים לא חתים היו לא על עם השור טמאה ישם נקראו יסמים • כך משורט צדק
רצ חלעור וזה טמאד למד לא תכל לצח הנה כי אם הקירך חת העשרים ואת הפתחים • כלמים סכתב
עלם את העטמה וצמחית ככך חזרה זו לכהנים ותרומת ידך אל הצבדים כל לשל • לפי יא לפעם
מן החמה יהלי חם • בעירך • אם אין לך לתכל מאלק כגון מעשר רחשן הן • למעט עי • אין לך מעשר
עב הזמנה על שולחך • הטמר לך לתן • לא תעשה על הדבר • על תמנתך חל בעלה חוק מוזהר על
יותר מעשי ישרא • כי ירחיב את נשך • לזאתך תורה עך חרץ שם יתזה חם לחסל בער לא יוכל
לא מתוך החבת יים ועשר • בכל חותגשך • חל צמער באמר להם בער חולן לא חל • היה מקדישה
ומקדינה לשמים • פי רחוק מן המקום ולא תכל לצח ולעשות שלמים בכל יום כמות עכשו שהמטכן הולך
עמם • וכתובת מכתבך וזכרית כאשר צויתך • ימסב על זכות • למלא שים צווי הזבחה הולך וסחמ
והם הלכות שחיה טמאמר למשה בסיו צפה • אך כאשר יוכל את העב ואת החיל חוק מוזהר לחסלך
צמחה • או מה צב וחל חלב מותר • חף חולן חלב מותר • תמלא למד אך • יק חזן לצלתי חל הדם
ממז טחוק חיה למד טהו לתעין אחרי חם לחכל לפיכך הוצרך למד חזן עברי רב יהודה • טמשן
בן חזאי חמר לא צח הכתוב לא להזייד וללמד עז כמה חיה צדק לתחוק במנות חם הדם טהור קל
להמר ממז טחין מתחה • הוצרך לחיך • באהרתי קי • והמר לשרי מצות • לא תחכל הנפש עם הצמר
חזרה לחזר מן החי • לא תכל חיה חם החיים • לצמח יטב לך • טח ולמד מתן סכרן של מצות
מן חם יום חם טעפן של חם קצו ממז השירם ממז זכה • לזבנו חרות קל וחומר • לני ועריות
טעפן של חם מתחה חם רק קטק חפש טחם מותר לשחט חולן • לא התירתי לך לשחט את הקדשים
ולחכלן בעירך בלא הקדנה לא חס חס • ועתה שלתיך חם שלתיך הן הצמר חם
לצח המצח • וחס חתי שלמים הן עם חזק וטמך על המוצח חלה וחר כך הצמר תחכל • ועד דרשו
רשתיך רק קטק בלא למד על קדשים טבוחה • לך ועל התמור ותועל וולדות קדשים סקריים • טמור
הז מטנה חתה צדק למרה צמך טלח תכח כענין טכ כי טמם צמטך • וחס טנית חפער
שעש צמתיקים • הן כל טחין בכל מטנה חין בכל מעשה • חת כל הדברים טתור חכמה עלך וזכה
קלז כחמה • הטוב עש טחם והישר עש חם • ען חקם • חנקלם חר תרגם • לטן מוקט וחומר חט
טלח חט לצקק ולטן טלח מצונו טן בלטן מוקט או עקם • וחסל טסוד הנפל ממז • חל בלטן עירוף
ויקטקטן מצונו טן וחס צמיה • דל לך בקטן • ורף זה חט חומר טן חקטן חררים • ען חקרה חררים
לחמה כדך חר מעשיהם • וכן כי יקט טטה • כל חסר • חתה לט • מקל חתה טעל חיות עלו טטים חררה
ויהא מחורים ומתקטים חר ממזו חררי • הטמם מעט חר טתרה טלשמידם מעטך יט לך לתן • לך
מתה מה נטמה חל מתע מעשים מקולקלם טתיהם חף חתה • לא תעשה כן טלן • עתו חררים וטמיתך
חיה יעצח • לט טלח עש על ען • על זטח וקטור וטקן • והטתחיה כח טנ בלתי • לך • צברים
הנעשים לטנה בלא ולמדך כאן טחם דרכה טל ער • לעצה בצבר חר כגון שער לפער • וחרק חבן
למקולט • חיו עטתו חייב • חל זטח וקטור וטקן • והטתחיה חשיל טלח כדרכה חייב • כי גם חת
צטט • גם לטות חותם וחמות • חמר רב עקבה חט חריתי • עי חחד טכפתי חשו ונתן • כלם וחכל
חתכל חררה • דבר חר • החחיל במטה • ונמרה לעטות • לתלח תעשה על עטה החמורים
צפרטה טכל הטמר לטון לח תעשה חור • לא טחין לקון על הטמר טל • עשה • לח תמקף חמטה טועשת
חמטה חוטן בלתי חררה דכות דכרטה • כהט ונתן חלך חות צמחם כגון נעשן טחמר ועשית עמדי
חות חמה • וחומר יהי טח חורט על הגנה או מפת צארץ • ורף על ש כן • לא תמזע • וחס תחמר חל למה

בית לן הקצה מוזהר לנשות אונות כי מנשה יא לאיכס איתכס ואת מצותה תשמרו תורת משה ונקבל
תענוש בקול הנהלים וזאת תעשו במקדש יום יצלבון הדגן דבריו נמול חסדים קטר מתיב בקר
חולס פרנס עשים כמו ששעה הקרה יסרה דבר המוסר מן השלם שלא היה ואת נבדח ולח צויתיו לדבר
כן והשך מביע עדי חשיל אין לנעלך לא שפלאך דיו כי ימיתך אין הסתה לא גרוי טנאס יא הקינת צ
אמונתו בלען שמשילו לעשות כן אחיך מואב יא כן אמך או אשתחיקך הסוכבת בחיקך ומוחקה כן
אשקרה בלען וכן מחיק הארץ מיסוד התקיש בארץ אשר כעשן זה חזק ישרט הכתובות החכבן
לך קל וחומר לחזרים יצטרך דבר הכתוב צהיה טחין ערני ממות לא צמתי וכן שלמה אמ צטף בערב
יום צמישן לנה והתלה יחטר לן יעניש איה וצתך דבר זה נתי נדול הוא שחף האמות חנים משחן
מה שמסרו להם אשתיהם וזה אומר לך לעזוביה שמעו לך אבותיך הקרובים לך או הרחוקים אמי
פרט קרובים ורחוקים לא כך אמר הכתוב מעיטן של קרובים איה למדמה טיבן של רחוקים כסם טחין
ממם בקרובים כך אין ממם רחוקים מקצה הארץ וזו חמה זלבה וכל צד העמל טן מהלכין מסוף השלם
ועד פוש לא תהיה לא תהיה לא תהיה לא תהיה לא תהיה לא תהיה לא תהיה לא תהיה לא תהיה לא
חלנו בחיתנו על צמנו לחול לן שני עובי תעוב עמי לנה לן תעוב לא תאס שגך עלני לני טחמר לן
תעמוד עלים רשך על זה לן תחום לן תחמול לן תהפך בזכותו לן תכסה עלנו אם איה יודע לן חובה לן
איה רשאי לשתוק כי הרונתה רנו יא מביט לן זכאי בחזרה לחובה יא מביט לן חייב לן תחזרה
לכתיבך תיהם בראשונה מזה באהן יד העט לן מיתנו ימות סג חזרים טניו כל העם באחרונה
לכתיבם פרט לרונם לן טנה למה כי תמש לאמר אומר כן יא חנא חנא צנ בלעל צנ בלעל
שצריך של של הקרה חנאים וכן יא יא שר אחרת מואן אמרו חנה נעית שר
הנחמה על סיחיה חנאים ועל סיחיה מליחיה צתכה ודרשת וחקרה וטלת הטב מכחך אמרו טעש חקירות
מרישי החקירה כחן יש טלם דרשה חקירה והטב וטלת חנא מן המנחמא למו בליקת וצמקום אחר
אומ ודרשת היטב ושד במקום אחר ודרשו השועים היטב ולמה הטב הטב לצורה טה לנת חתה חמוד
של זה ביה יסדה תכה אם חנך יכול להכתיב בחמת הכתובה צו המיתה באחרת ליא להך לשמו וצטב לן
למן יא יא מואט על הכה תכה וחורון חס סכל זמן טעסדה זרה בעלם חרון חף צשלם לן תתגדו
לן תתן גדידה ושדט צצטרכם על מתכלך שהז אמוריים שטין לשי סתם צנו טל מקום וחתם רחמן
להיות חס וכן גרודים ומוקרחים טן שטכס חל הפרחת וצמקום אחר הוא חומר לן יקרחה קרחה בראשם
לעשות כל הרחם כסן השטם כי עם קדוש יק מטות עצמך מאשתך ושד זכך בחר יא כל תועבה : כל
שתעבתי לך טחם צדס חזן צבור כתי לשמעו צמדיה הדי דבר שתעבתי לך כל מום לן יהיה צו וצח ולמד
כחן טלח וטחט ויחבל על חות המים בשול צטר בחלב הדי דבר שתעבתי לך הזהיר כחן על אכילתי ואת
הצהמה חיל וצו ועל למנו טחיה בכל צמה ולמנו טכהמה וזיה טחיה מן מרובה מן הטורה טכל
מקום פרט חת המועט חקו מתר גמין על על טלשה הוד אשתנטיק תחו תורבל טה העד באלח יער
בלטון חרמי מערפת פרסה פלגנה בלען וטמעת טכש חלוקה צמתי צערט טיס טרוקה וחינה חלוקה
צערטס והיא טחיה צמהמה מטמעה טמאח צמהמה חכל מכחן למדה תורה טהלל מותר בשמיטת
אמו הטמועה צריה חיל טיס לן טע גבן טע טדראות וחמרו ר טתינו למה טטנו צמהמה מפע הטמועה
וצשית מני הדחה טלח נאמרו צערות כהטם וצבלתם לן תעש רשתינו טרייה טרגל טלסם חייב
לטהר ועמו טרגל יכול יהגזוהדין טכל הטנה תלמוד למור חמור ט הכהטם צו אחרן ועל מה טומאת
מת חיה כהטם מזהרין וטל טנהרין טומאת טלח כל סכך כל צטר טהורה תוכל להתיר

אחרי מלכות בני ישראל וזה אשר לו תכלול לחסור את הממטה יהדות היות היה היה זהה
כפי זה ומה נקרא שיהיה ראה שרואה בזה ומה יהיה בכל שמויה שלף לתן עתהו עה לעל דגין
לחלק שלף יהיה האומרה קרה איתה ראה והצא להערה חומר זו דלה שמה או היה שמה וזו לא חסר
הכתו ובעשית ערט לך את הממאים למדך שששת מהורים מרובין על הממאים לפי פרט את הממאים
ואת הממטות קוצו שורין שלך הסולה צבס מן היס דוכפתיה תרנגול הצר וצאעו הירומת וכרבלתו
כשלה יסרץ השף הן הממובים הרחמים על הארץ כעין זבסס וצבסס מממאים הן קרוין שרץ
כל שף מהור תכלול ולך את הממט צו לתן עשה על לא תעשה וכן צבחה איתה תכלול ולך צבחה
הערוחת את הצמח ללעשה עשה לעשר עליהם צעטה ולא תעטה לגר אשר צמערך גר תוסטקבל עליו
שלף לעשר עשדה זרה ואוכל צבליתי כי עם קמט איתה קמט עצמך צמיתך לך דברים המותרים ואחרים
ואחרים נהעו דהם חסור איתרם צבחה לא תבזל גרי שלשה פעמים פרט לחיה וששת וצבחה הממאים
לא תבזל גרי יעשר תעשר ימה ענין זה היה אמר להן הקב"ה לשרא א תרמוו לגבל גרין של תבחה עד סהן
צמש חמתיהן מכאן אתם מעשרים מעשרותיכם כדתי כשהתבחה סמך להקב"ה את מצות רוח קדים
ומטפתי כענין שגמר ושלפה לע קמה וכן לעין כבאים יטה שנה מכאן סוף מעשרין מן ההלש על
היטן וזבלתו זה מעשר עני שהרי כבר נמנה להן מעשר אחר ליים טנ כי תקחו מזהו צבחה ועינתן
להם רשות לכלל בכל מקום טנ ואכלתם אותו על כרחך זה מעשר אחר הוא כי יצרך ותהיה
תבחה מחוצה לאתם וכל אשר תאוו נעמן כלל בצקר תצאן ויטן וצבחה פרט וכל אשר ועי חזר
וכלמה הפרט משרט ולמה הארץ ודתי למחל חלם יהולי לא תעצבו מלהן ל מעשר ראשון כי חין ל
חלק ונחלה עמך יחולקט טכחה ועדה והפקר טוף חוף יט ל חלק צוה כמך ויזנס חייבם צמעשר מקצה
שלף שטם צו ולמד טחם הסחה מעשרותי של שנה ראשונה ושנה לשמה שבערם מן הכית צבליטית
וצו הלי ויטול מעשר ראשון והגרו והיתום ויטול את מצער עני שלשה שטם ואכלו וצבחה הן להם כד
שבעס מכאן אחרי חין שחתין לע צבחה וכו ותהיה חלקך לרושם מעשרות של ראשונה ושנה שהסות
ומתלה צבחה הקלז מן הכית כמו ששרט צבי תכלה לעשר מקצה צבחה שטם יטל שטם וכל
מלה ומלה כן תלמד למד קרבה טנית הטבע ואת איתה אמר טבעטם למלת כל אחד ואחד הןך היה
קרובה הן למדת טבעטם למטן הממטין וטמטם כל בעל מטה יח טמטם את דה על בעל מטה וכן הן
אמר למטה תשמט ידך יחל אשר יוטיבך להטמט חייט טבובן לא יהיה צורך חס צדק תל לך איה
הכבדי דעט זו מצות עשה ואשר יהיה לך את אחיך ולא של אחיך צדק מוכחן שהמלת את חבדך על
המטכין חין טבש"ממטות זשל דרשו את אחיך תשמט ולא המותר טטרותי לכות חין יחטם לא
יהיה צדק חובין ולהלן הוא חומר כי לא יחל חובין צמין שאתם ישטים רצוני של מקום חין חבוטם צבס
חובין קמה חטע ולטון חובין טהוה תכלל דבר ירק חס טמט תשמט חין לא יהיה צדק חובין מוכחן חמרו
טמט חס קימעת מממשן אותי הדבה כאשר דער לך היכן דער צדק איתה צשר והעצבת לטון הלה
כשנעלי על המלה נעלי צלטון הפשל כעך מלה והלית והעצבת חס היה חומר ועצבת היה נעלי על הלמה
כמו ולית והעצבת שרט חייט ונויר צלעו והעצבת חס רבם יטל סתהא ליה מזה ומלה ליה תלמוד
למד ואתה לא תעטט ומטלת צבס רבם וכך לא יטול כי יהיה צדק חובין התחב תחב קודם מחמד
אחיך אחיך מאיך קודם לחיך מאיך סעיד עני שרך קודמין לא תמז מלחם עליו יט לך חס טמכח
לשטע ידו ודו קשה לכך נאמר לא תקשן מחיך החובין חס לא תתן מועך להיות אחי חובין כמות
עתה תפתח את כחה פעמים כי עתה תפתח הרי כי שמש צלטון לא העצט תעצבו חס לא רצו

ונאמרו אלה המשיך ביום למחן ויהי ירך לכתוב יחמקו זה לז שלך הדין לא של אחרים • פאמר ותמוץ
 מצרים על העם • למען תזכור על ידי אכילת הפתח והמטה • חס יום צדקה מחדן מצרים • ולא יאן מן
 הצדד אשר תוצו ביום הרחוק לקד • חזרה למען צדקה אשר לשלך נאמרה חזרה
 צדקה מצרים • לא תתירו ממנו • ויום דאזן האמר כאן הדעה עשר בעשן • הנה יבא אך בום הדין
 תבטחו שזור ולש נסתלק הכתוב מעניו של פתח • והתחיל לדבר בחזקה טבעתוים תוכל מצות
 ולא ירחיק לך שזור בכל געילך עשיתוים • הוצרך לפרט כי זו זכרה הדין טחם כתב ולא יאן מן הצדד
 אשר תזכר בערב • לזכר הייתי אז זכחי שלמים הנשמעין כל טבעה כולן הן בכל תיתירו ואין נחלן
 לא לים ולתל • לכך כתב בערב ביום הרחוק דה' בחצונת חרבעה עשר הכתוב מדבר • ולמד עלה
 שנאכלת לט ימים והראשון האמר כאן ביום טוב הראשון הכתוב מדבר • וכן משמש של מוקדו צדד
 חטנה אשר תזכר בערב לא יאן ביום טוב הראשון עד בקרו של פתח נאכלת תזכר צדקה עשר וחמשה
 עשר • וכן הדין משום שפסח • בערב כדח המצות מועד צדקה מצרים • הרי שלטה זמנם חלקים
 בערב משמש ששע וזמנה וזכה וזכה המצות תוכלו • ומועד צדקה מצרים חיה טורש • כלומר בעשה
 מצד וכן לשמה מצד • וזכרה של פתח הדין קלוי בשל וזכה • לקדו של פתח מאל טעון לנה
 לל מצדו יום טוב • שטעוים וכל המצות וצדקה אשר חומר טעוים מצות תוכל • יטה מן הדגש
 וטבעה מן היסן • כשתצדק יום טוב הראשון טהו מן היסן טעוין לה קרב קשאר הרי כלם טבעה דבר
 אחר למד על אכילת מצה בעשש טעויה חובה • ומוכחן חיה למד גם לשמה הימים טהו טעויה בכל חיה
 ויח מן הכלל למד טעון אכילת מצה בו חובה • לא רטויה וזל למד על עצמו יח לא למד על הכלל כל יח
 מה טעויה רטויה חף כלן רטויה חן מלנה הראשון טהכתוב קדש חובה טעויה טעויה תוכל • עשרה
 יח לא הדין • עשור עצמך ממלכה דא כיושא של מחל ושל טטה • לטון בעשרה דא חיה • מהחל חדמו
 בקמה מוצקד השמר טהו ראשית הקציר • מסת נדבית יח • די נדבית יח • הכל לש הערכה הדין
 טלמי טמחה וקדש קרויים • לזכר לי גר יחט ולאמה ארבעה אל יחרכש טלך • צדק וצדק ועצד ואמהך
 חס חיה מטמח אתה של חף חט אטוח אתה טלך • וזכרה כי עבד היית על מנתכן מדינתך טעטמור ותעשה
 חיה החוקים הדין • בראשך בזמן האסף טחיה מכשע • לכה שרות הדין • דח בראשך מרגר • ומיקרבך
 למד מטמכין חיה הטובה בעשות שרון ויקב • והיית אך טמח • לש פוטו חין זה לטון טווי לא לטון הצמחה
 ולש תלמודו למדו מיכין לרשת לך יום טוב החחרון לשמחה ולא ירחושי דיקב • לא הדין שלה רחיה וטלוי
 חנה • חיש כמתנתו טו של הכולן הרבה לכסים מרוצים יבא שלש מרוטות וטלויים מרוצים •

חקלה רחיה חזכי פרטה טופנים וטעויה

דינם השקדים חובה הדין • טעוים הם הדעים חיה העם אחר מצותם נמקל וברצונה • חיה חקבל עליו דין
 הטובים • בכל טעריך • בכל שר ושר • לשעריך חוטב על התן לך • טעוים וטעוים יתן לך לשעריך בכל
 טעריך אשר נתן לך מלמד טלמיין • לכל טבע וטבע וכל שר ושר • טדין הן טעון • וטעון חטט דק • חיה
 דינם טדיקים מוחין ולשט דק • לא קטה מטעם כמשמש • לא תכיר פטם חף בעשת העשות טלוי היא
 הדין לך זה וזה לך • או אחד שמד ואחד טטב • לש טרויה זה טהדין מכד חיה חדרת ומסתמין
 טעויה • ולא תדק טוחל חשל • לשט דק כי הטוחל ישר מו טקבל טוחל ממנו חיה חופט טלוי ינה לש
 חלל לטק בזכותו • דברי טדיקים • דברים המוצדקים מטעם חמה • הטוחל מהטק • לטף וטקד דק דק

באור ל' חזונו לא בייקום שום לקיחה דהוה כמדת השכל יתנועע ויראו מאין פלרסין זכרה
איש פלטי ופלטי נהרבן עד שהומו כב' דין שן צשן יחמון שן צשן יטן דין כי תפא למלמה ימקך
הכתוב ויחמת המלמה זכרון למד טחון מחמר חכר תפא למלמה דבר חחר למד לך סחם עשית
משעט מנבטח חתה טחם תפא למלמה חתה נטח וכן דוד חמר עשיתי משעט וצדק על תנחני לעשקי
על חוכך יחו פשטך חויבט א תרסם עליהם כי לא ירחמו עלך יתום ורובי בשע סחם כמסותחח וכן
הוח חויור וזכרת את מדן כחיש חחד יחומר כי בל כב ערעה עש רבמודי צשטך הוח רב חבל בשע
חיו רב יקרבטם א המלמה סמוד לקחתמן הספד יונגה הכהן המזבח לך יוחח נקרת משוח מלמה
זכר א העם בלסון הקדם טמני ישראל אישיל חין צבס זכרתם של קרינת שחש בל צד כחי חתם סינטי
אתכם על חויבטם חין חל חויבטם טחם תכל כדס חין מרחמון עליכם וחיין או בזמלמות יהודה עם ישראל
טחמר להלן יקומו החנינים חמר נקם בטמות וחזיקו צביה וחילום ויטקום ונהלם בזמרים
לכל כנעל ויחום ירח שר התמרים ויפיש טמרון על חויבטם חתם הולכים על זה חומר לכס כחי
טתת יזקו במלמה א ירך לבטכם א תיראו וט תתקו וט תערצו יחבט חזהות כנגד חרבת צבריה
טחמות השלם ששון מנשן בתריסין לקיטן זה לזה כחי להטמיש קול טפחמו טכנגד וימו ודומין
בנפסיהן ומחלן חותם להטמיש טענית פרסת תופסיהן וזוחין בקולן וחקשן בינפירות ומוט ממויש קול
א ירך לצבכם וטענה טופים א תירחו מהגנת תריסיהן וט תחפו מקול הקרות וט תערצו מקול
הזוחה כי יא א חכם הם צחים בטחמון של צטר וסו וחתם בטחמון של חקם פלטיים בל צנחמו
טל גליתמה היה בטוש נפל בחרב ונפל עיני ההולך עימם זה מחנה חרון יולח חכמי לא דר ט חנוך
לשון התחלה ויחיש חחר יחכמי ודבר של ענמות נפס הוח זה יולח חילי בטנה הרבישה טהפירות טשטן
לזכרן ברוטם חן לחלן בלמים לחל דמית ברוטם ויטש הטורים למה חומר כחן ויטש מוטש
או על דברי כהן טהכחן מדבר ומטמיש מן טחש יטרא על לחוטי חתכם ימי חויס וטט וטלטי כהן
מדבר וטוער מטמיש וזה טוער מדבר וזהן מטמיש הייר ארך הצב יר צ עקיבא חומר כמטמיש טחינו
כיל לעמוד בקשרי המלמה ולחיות חרב טלעה רב ויסי חומר הירח מעצרות טבינו וינכך תלתה ל'
תורה לחזור על בת וכרם וחסה לכמות על חודים בטביל העצרות טביסם טלן ויבו טחם בעל
עבר וזה הוח חוזר וחו טחא צנה ביתו נטשכרם חו חרם חטה פן ימויה במלמה יטבתן ימויה טחם לח
יטמיש א דברי כהן כדחי הוח טימות טרי צבחות זקשן מלפניהם ומחחר וכסל טל ברזל בדיהן וכל מי
טרונה לחחר הרטו טרו לקתח חת טקו בקוץ וצט חכם שמלים צקה המערך לקוף חת הוטלם ולחוקם
בלצרים ולמד טוש למלמה ולח תנפוט טתחל בטלת מסה כי תקרב א שר במלמות הרטות הכתוב
מדבר כמו טישרט בעטן כן תעטה לכל הערים הרחוקות מן חחד כל העם הנמח בל איש חתה
מוטח בל משבעה חמות טנצויות החריוס חתה רטחי לקיימם למט ועבדך עש טיקבל עליהם מטים
ויציג על וחס לח תטלם עמך ועטונעמך מלמה הכתוב מצדך טחם לח תטלם עמך טעה להלם בך
אש תנחנה ודלך וזרת עליה יחף להרעה ולהטמיש וזהמיתם מיתת החל חים ונתנה יא להין בלך
הם עשיתם כל החומר בעטן סוף ט יא להין הצה בלך והטף חף הטף של זכרים ומה חט מוקיים וחסיה
חחל זכרה בגולם כחטר כוך לרשות חת הגרנטי למחן חמר לח למדו חתכם חח חס עטו תטובה
ומתגידין חתה רטחי לקבלן ימים טעם רבס טלטה מכחן חמדו חין צרון על העיריות טל גים עמות
מוטטה ימס קודם לטות ולמד טפיתח טלטה כטב וטלטה ימס וכן הוח חומר וטטטוד בטקילג ימים
טחם וטלמות הרפות הכתוב מדבר כי חלכם ען הטלה הרי כיה מטמיש בלסון חילמה טחא חלכם ען

חסדו להכנס בתוך הגגא' מלפניו להתיימר שיסוריר עב וצננה כאנני הערד למה תטותו יעד רצונו
 לשון ימינו שיעה כפפה לך וישו חקשך מיוחס טב חקשך טבה דרין גדולה ומדלו ממקום שהחלל שפסא
 הערד חסר קבוצתו לכל צד לדפניו או קרובה לנחל היתן קטה טלח נעגד גערש קווצ ערפה בקפתן אמ
 הקרה תבא עגלה בת פנתה טלח עשתה שרות ותצדף במקום שאינו נפגה שרות לכפר על הרעות של
 זה טלח הערדו לעה שרות יתנו עסקה וצי עלתה על לבסוקטי צדקין שופכי דמים הם לוי של
 רחמי זה ועברתו כל מוזאת תכל ליה כפר הכהנים חומר כפר לעמך ישראל חסר פנינה ונכפר
 להם קדם הסני חפדך ששעשו כן וכפר להם הפני וחתה תעשה מנצ טלח נמוה ההורגת שנה ערפת
 העגלה הרי זה הירגו הוא הישר והנוכח בשע יא

חפלת שופטים ואנשים פרשת כי תצא

למלחמה במלחמות הרעות הפתו מדבר טעמלחמות ארץ ישראל חן
 למר וספת טבו וספת טבו לרבות כנענים שבתה וחק על ש זהם משבע אומות ונקחת לך לחסה חן
 עברה תורה לא כנגד יר הרשעים חן הקרה מתירה ושונה צדקו יחזל אם נטאה שוש להיות טוטה
 טו אחריו כי תהינה לוי ועו יסו ש להולד ממנה בן קורר ומרה לכן נסמכו פרישות הלא חסדו חסד
 חסד ועשתה חסד ערעה תגלה כה שפת טול והסירה חסד טמל טטה מעלה לשטה ראים שהעים
 הדברים מתקטנות בטתיהם בשעת המלחמה בטול להיות עמהם ויטבה צדקן צדק טחתה
 משהם ש כסככט הוא נתקל הוא בה רוחה עכיתה חוה עשלה כה שפת טנה עליו ונכחה חסד
 וחת חמה זו עטדה ורה שעדה כלכתיב חומר לשן חסד ועו וכל כך למה כדי שתהא נח יסדחל
 סיחה וזו עטדה בטידה מתקטנות ומתקנות והיה חסד לא חפפתה הכתוב מצדך שסוק לשחיתה
 לא תעמך בה לא תעמך בה לשון ערבי קורין לעבדותו מונס עמדתו חסדו של רב משה למדני
 בן לא טעם כנגד טו אחים בכל חסר מוצא למלמד שאין הכבוד נקבל בראוי ככחוח בראוי לרה
 חסר מיתת חבו ומחוק היא ירטה חבו קורר כר מן הדרך ומורה מסרב בצדרי חבו ואמו לשון
 ממרים יוסרו חיות מתרין ט צעני שלמה ומלקן חיותי בן קורר ומורה חסד חייבעל טינוט מרשות חבו
 ברות אחרים נאכל תרעומד בשר עשתה חסד לגיין והוא טחמר חלל וטובח וחוחר לתהיב טובח יין
 כולל בעה ובן קורר ומורה נהרג על טכ שוש יירדה תורה לשוף דעתו סוף טמכה מיין חבו ומקט
 למנו ומלמד להיות זול וטובח ואינו מוצח טהרי כל הממוני עמה בערשת דרכים ומלמטם חסד הצריות
 חסד תורה ממת צדקו חסד חסד וכל ישראל ישמש ויהו נאמן סדך הכרזה צדקין עלני נסקל
 על שהיה קורר ומורה כי יהיה לחס הטח מטעם מות והפגה סמכות הערשות מנצ טלח חסד חבו
 חסד עליו מלמקרו לצדקין סוף סינח לתרשות רעה ועטרה עבדות ויתחייב מיתה צדקין ותלת חסד
 רבותיו חסרו כל הנסקלן נתלן טחמר כי קללת להים והמצדך חסד טסקיל כי קללת להים תלני
 זולל של מלך הוא התלני טהרם עשו בצמות לויקנו נצחמי כי נצלם להים עטה חסד חסד ויטחל צע
 הם ימסל לשן חסד טהיו דומין זה לזה חסד נעטה מלך וחסד נתעם אלמטיא וקתלה כל הרודה חיות
 חומר המלך תלני צוה המלך והורדתו כל קללה טצחקרן לשון הקל חלל כמו עזח קלל קלה נארט
 והתעלמות לח תרחה חיותו ותתעלם מנו זה הוא עשמו ור טתני דר טעמיס טחתה מתעלם יעד דר ט
 חסד חסד וי תעלה בלך חיותו ל קום טידרטטן לא שרטהו טחמ ויה רמחי והטטת ל טתחה
 ט הטנה טלח יוכל צדקן כי די למי נחמד כך תהדות חסד יוראן חסרו כל דבר שש זה וחבלי

ואוכל שער לא תוכל להתעלם יכבטט שניך כחל חיך רואה יתקם עמו וז מצות טענה ימצוה
הטענה משי טעל עלו עמי עם בעלנו חבל חס הלך בעלנו ויטבל בצמקום חס ויאמר החול ועלך מצוה
למשן משן ויחידך פאר מלשן . לא יהיה כל גבר על אשה שתהא דומה לחיס כדי שתלך בין האנשים
טחין זה לא למע עזוף ולא לגמ גבר טמול חטה כדי ללך ולטבטן הנשים . דבר אחר טלח ימיר טער
הערה וסער ביהשמי כי תעביה לא אסרה תורה לא לטט האבא לדי תועבה . כיוקרא קן שער
לשך פטר למונון לא תקח חס בעדה על צנה למען יעבדך והארכת ימים קל וחומר למהן טכרן
טל מצות חמורות חס כן מצוה קלה טחין זה חתרון כיט חמה תורה למען יעבדך והארכת ימים . מכחן
טענה הני מחטת הפסד מצוה כנגד טכרה וכמו טענה הני זהיר צמנה קלה כצחמורה טבטילח הקן כתב
והארכת ימים וכבטט חס ואם כתיב למען יארכו ימיו . כי תבנה בית חלט . טחם קיימת טלח הקן
טוסך לקנות בית ויתקיים מצות מעקה . לש טמנה גררת מצוה ותנע לטדה וכרכ וכגדים נחיס . לכך
טמחם ערשית הלך מעקה . גר טבט ויחנקל ט תרגם תיקח טען הני טהוא מטומר צה טכרובו כי
ישל הנהל יחיו זה לטל ואף על ש כן לא תתגלל מיתתו על ידך . טמג לנלן חובה על די חייט כלאים
חנה וטערה וחרטין וטלביד פן תקלט כתרעמו טמחח . כל דבר הנתעב מן האדם בין לשבח כגון
הקלט בין לנחי כגון דבר חסור נפל טו לשון קדוש . כגון חל תענה ט כי קטטך . לא תחרוט בטור
ובחמור יח . הוא הדין לכל טע מיטן יהוה הדין להנהיג יח קצורים זוגם זה ולכט טח טענה לשון
שרוב ורטינא דרטהו לשון טוט טוי ננו . גילט תעשה לך חף מן הכלאים . לכך טמכן הכתוב ובר
חלה וטנחה יטוש וטם לה עלולט דברים עברה גררה עברה עבר על לא הטנח טוט אצ לדי לשון הרע
חט האשה חזט לקחתי מיכחן טחין חמרין דברים לא לתע בעל דין יחט הערה חמה מי טנלע גולן
רשם יתצו עלנה וזמר חט הערה . מכחן טחין רטות לחטה לדבר צנה חייט ויטרטו הטמלה הרי זה
מטל מחורין הדברים כטמלה ויטרן חיות מלקות יחם חמת היה בעדים והתרה טינתה לחח חרטין
על תצח ביה חיה . כלמר רחוי גולט רשם טנלחם ויתצו עלנה . לטות ביה חיה ביה חיה וכל
אנשי שרה צמעמל אנשי שרה ומנחה חייט שער לשכך טכטעמה שרעה קורא לנט . חל חל יטעה
ציתה לא חירטנה ומתו גם טעהם להניח חנה חילודין טחין חטה טחנית מהם . גם לרטה הבחיס
אחריהם דבר אחר גם טעהם לרצות חת הולט טחם היתה משברת חין ממיתטן לה עד טתל . כי כח טר
יקוב לש טעונו זהו מטמש . כי חטמה היא וצחוקה עמד עלנה כחדם השמד על חברו להורע ורטינא
דרטו טו הרי זה צח ללמד ומנח ללמד ט . לא יקח חין לכה לקחין וחיין קדוטין לתפסין צה . ולא יגלה כחף
חצו . טומרת יבם טל חצו החונה לחטוהלא כבר הזחר עלנה מטוב ערות חמי חבך לא לעטר עלנו
צנע לחין ולטמוך לה לח יבח ממור ללמד טחין ממור לח מחייט כריתות קל וחומר מחייט מיתות
טיטדין טחין בעריות מיתות בית דין טחין צה כרה . פצוט לכח טפנטי או נכחו צנים טל וברות טכרה
טכרת גדו זכחיט יורה כחן קלח חרטה טחן וטתו חוט מולד . לא יבא צקהל לח יטח ישראלות
לא יבא נמוט לא יטח ישראלות על דבר על הענה טענו להחטיאכס בקהל ככתיב בצדק בצעם בצדק
טהייתם בעורף . לא תדרוט טלחם מתוך אנחאר עמך יטב בקרבך וכל חף זה כן תלמוד למר לא
תדרוט טלחם לא תתעבא חמוי לגמרי ואף על ש טחיו לך לתעט טינח בחרב לקדחתך לא יתעט
מזרי מכל וכל ואף על ש טחרקו וטריכס לחור מה טעים טהיו לכס חכטנח בטענת הדחק לשכך צטס
אטר יולל להם דור טלטינוט וטחר חומות מתרין מיד למדת טחמחטיו לחכב קטה למן ההורע
למטה הורע בעלם הזה וטחמחטיו מחטיו צטלם הזה וצטלם הצי לשך חוטם טקיחם בחרב

ספר צדמה וכלם ואלו הוא נוסף את פניו א ה ספר היו נוסף את פניו למוט עליה צדמה ונתן
צדלן יהיה כך חנה מכל מקום לא שממדין לערע על ידי הקורא לא ימתי חסות על צד צדמה
צדע יואם תאמר צדען צדע כפר אמור חסות צדמה חסות אכל מי שדאנו מתדען אצו הקטעם מצדעם
צדען חסותם צדע טחום לא תעה מסעט וסנה בעע כלי לעשר עלו צדען לחוין סוף על העע הזהיר לא
תעה מסעט ולא תכיר פעם ולש ספק להעות מסעט העע יתר מן העטיר לכך הזהיר וסנה עלו לא
תחטל סוף צדענה לענה וזכרת על מנת כן פיתך לסמוד חקותי ושל וט חזרון סיס צדד וטכחת
שיור ולא צדע מכאן אמרו עמר טוים בן סחיתם וטכחו חוין טכחה צדעה לרשות טכחת קמה טטכת
פוקנה מלקנור לא תעוב לקחת מכאן אמרו על חזרו טכחה של פניו חוין טכחה טויון צבל תעוב
למשן יברכך חף על ש טחף תלמו סוף צדמתיון קל וחומר לשטה מתכיון אמור מעתה תלה טלש חיה
ומצאה עע ומתענגט בה הרי הוא מתעךר עלה לא תעךר חרדיך לא תעול תעךרתו ממנו מכאן אמרו
טמחיון שיה צדלן וחדיך ו טכחה לא תשללום מצדנה שללית לא תקחנה וחי ויהי שללית כל סוף
לה לא כהף ולא טעף יש לה אחד מהן הרי היא לעל הבת ומצחתי בתלמוד ירושלמי חי זה הוא כהף
פסיון זה על צד זה טעף חל הלינה צדעה מורחות כי יהיה ריבסותן להיות נגזים א המסעט חומר
פועתה חין טלם יוצא מתוך מריכה מי נכס ללע לפרוס מן הצדק היו חומר ו מריכה והרטיש את
הרטיש יכול כל המתחייבין צדן לעקין תלמוד למר והיה חס בן הסת הרטיש פעמים לקה ועמיום חוין
לקה ומי הלקה למד מן העען לא תחפוס סוד לחו סוף טתק לעטה ואשלס הסופט מלמד סוף מלקין
חיות לא שמד ולא יטעל מוטע לעטו כלי רעעתו ולאחריו כלי טתים מכאן אמרו מלקין חותי שתי ידות
פוחריו ואלט מלפניו צמטער וחיא נקוד צמטער למר שהוא דסק צמטער ארדשם לרדוט צמטער שהו
סיוך ארדשם ולא ארדשם שלמים א מן טהוא טיכס להטלם ארדשם והן ארדשם סוד חחה
חחה מכות הרדחנות להטלס עעמיום טלטה עעמיום עטר צבל פעם לא תעסוף וכוון חזהרה
למכה חתחברו ונקלה חדיך כל הינכ קורהו רשע ומטלקה הרי הוא חדיך לא תחפוס סוד דער הכתוב
בהנה והוא הדין לכל בהמה חיה ושף השטון צבל מלכה חזמה לדיס חס כן למה גאמר סוד ולאחדם
לא פרט אחדם בדישו יכל יחסמנו מבחון כלומר קודם שיתחיל לנו טבדישו מטמטכטחוח דט תלמוד
למר לא תחפוס מכל מקום למה גאמר דט למר לך מה דט מיוחד דער טלח נגמרה מלכות וכולו
מן החרץ חף כל כיונא עי ינא החולב והמנצב סוף בלשו מן החרץ ינא הלט והמקעף טנמרה מלכות
למעט כי יטע חמים יחמו טהיתה להס יסידה חחה צעלס פרט לחטה חחיו סוף היה צעלמו חד
חחים המיומחים צחלה פרט לחחים מן החס וכן חין לע צדן חין לע שיש עלו כן חו צתו סמחו יט לעבן
הבן חו כן הצת חו צת הצת והיה הצבור גדול החמים מן החס וכן חין לע שיש עלו כן חו צת והוא יצם
חיתה חטר תלך פרט לחילנה יקום על טכ חחיו זה טייכב חת חטתו יטול בחלת חמות צככסי חבו ואלו
מחה טמו פרט לחטס כרים טטמו מחי העערה כתרעמו לתרע צת דינא ועמד צעמיה חף טהח
עצירה בלשון הקדש יורקה צעטו על צב קרקט חטר לא יצנה מכאן למו טחלץ לא וחזר ויצם דלת
כתיב חטר לא צנה לא חטר לא יצנה כיון סלח צנה טובלח יצנה ונקרה טמו מצנה עלכל השמד טס
למר חלץ העל כי נצו חטטים טומן לעח לעי מכות כמה טגאמר מיד מכה חין טלם יוצא מהחתיני
טריכה וקנית את כפה ימוון דמי צתתי הכל לש המביט והמתביט חו חוין לא כף ממש נאמר כאן
לא תחוס ונאמר צעדים ומוון לא תחוס מה להלן מוון חף כן מוון צדויה וקענה גדולה טמחטת חת
הקענה סלח יהי נטל בצדויה ומחזיר צקנה לא יסיה לך חס עסית כן לא יהיה לך כלס חבן וחבן

מאדלת יאבץ שלמה וצדק יהיה לך אם עשית כן יהיה לך הרבה וזכר את אשר עשה לך ועי' אש
שיקרת בצמות ומקלט היו וזאגין נרוי החיוב טנאמר מחזק מרמה תעצבת יא וכתיב בתורה צד זקן
ויבא קלן יאשר קרן לטן מקרה דבר אחר לטן קיינומאה שהיה מעמך במאבכ זכור דבר אחר לטן
קור וחוס צינגר והעצירך מריתחךך שהיו האומות יראים לתלם בכס ונרן זה והתחיל והראה מקום
לחברים ימזל לאמנאי חתחת טחין כלי ציה וכלה לרד בתוכה צד בן צלעל אחד וקפץ יורד בתוכה חף
על פי שזכרה הקרה חותה בעט אחרים יונצב טך ימכת וצב היה חותך חת המלה וזרקה כלפי למעלה כל
הנחשלים חסרי כח מחמת המאזים שהיה הענן שלטן וחתה שף וינעשף בצמח דכתיב וינמח טס העים
למים וכתיב חזרו יבא עזילק יולא ירח אלים יולא ירח עמלק אלים מלהרשליך יתמחה חת זכר עמלק
מחיס ועד אשה מעל ועד יונק מסור ועד טה ועי' שלח יהא טס עמלק נזכר אשעל על דמה למר בהמה
ו מטל עלת היתה חסלת כי תצא פרטה והיה כי תצא

חלוד טלח נתתיים בצכרום עד טכצא וחלון טנאמר וירטוי ויטבת ציה ימרח איה יולא כל ראשית טחין
כל השרות חייט בצכורים לא שבעת המיטן בלבד נאמר כחן החרץ ונאמר להלן חרץ חטה ושערה
מה להלן חן המיטן טנאצת צה חרץ ישראל צהן חף כחן מטבח החרץ חרץ ויה טמן ודכט יזיתאער טטמנו
אנר בתיכו ודכט הז דכט תמרים מראשית אדם יורד לתוך טדהו ורוחה תחנה טככרה כורך עלה גמי
לטיין וחומר הרו וזכרוים חטר יהיה בימים ההם חין לך לא כהן טצ זיך כמות טהוח וחמרת חלנו
ט זיך כשי עוכה הנדעי הוים עים אח טצ צניה ולח טתי עמיים ולקח הכהן הטנח להטף חיותו כהן מטח
ירו תצתי די העל ומטף ועשת לטן הרמות קול חרמי חובד חב מוכר חסדי המקום חרמי חובד חב ולטן
צק עקור חת הכל כשדקף אחרי יעקב וחלנו טהמקום טכט טנאמר הטמר לך פן תדבר ועי' ויבטל
טח זכר לעשות מעלה למקום כחל עשה טהאומות חוטב להם המקום המחטב כמעשה לפי טהן מהר הרין
תצובה למנח מן הרעה לא אם כן על מי ראה יורד מצרומה ועד אחרים בזון חריו לכל עיניו טחחדי
זחתיורד יעקב לנצרים במתי מעט בטפס טפס לא המקום הזה זה צית המקלט ויתן לנו את החרץ
הזחת כמטמש והצתו מעד הכתי טעמו אחר הנחת הכהן ולוחו צילו כטחח קורא וחור ומטף וטמחת
צכל הטוב מחתן חמרו חין קורין מקרא בכורים לא בזמן טמחה מעצרת ועד חג טאדם חלקט תצחתו
וטריתו ויט וטמא יחל מן חג חילך מצח וחינו קורא חתה והלוי חף הלוי חייט בצכורים חס נטש
צתך עריהם יהגד אשר בקרבך הוח מצח וחינו קורא טחינו יכול למר לא עתינו כי תכלה לעשר את כל
מעשר תצחתך בצנה הטל טית כסתרמור להעייט ועשר טל טנה הטל טית קצט זמן הצער והיטי
צערה תפסח טל טנה הר טיעת טנאמר מקצה טלם טטס תנצח ועי' נאמר כחן קן ונאמר להלן חקן טכט
טטס לענן הקהל מה להלן רגל חף כחן רגל חו מה להלן רג הבכות חף כחן חג הבכות תלמוד למר
כי תכלה לעשר מעשרות טל טנה הטל טית רגל טהמעשרות כלן ט ויהו פסח טהרבה חילנות טחיהותיה
ללקחן אחר חג הבכות ניצחו שירות טל טל טית כלן בפסח טל רצעת וכל מי טיטהח מעטרותיו
הצריכו הכתוב לצערן מן הצית טנית היעטר טנה טחין טהרצה לא אחד מטל ט מעשרות טנהו צטתי
טטס טל טנה רצונה טל טמנה טנה מעטר רחטן ללוי כמו טנאמר כיתקחו מחת צני ישראל
את המעטר ומעטר טט כמה טנאמר וכתל לעט יא טהיך מעטר דגך יהיו טע ויעשרות וכל ולמד כחן
צניה הטל טית טחין טנה טחונן טע מעשרות לא האחד וזי זה זה מעטר רחטן ותיה מעטר

מעשר שנתן מעשר עני שצאמר כאן ונתת לני ארבעה יהי מעשר ראשון עני ליתום ולאלמנה זה המעשר
עני ואלכל בערעך ובערש נתן להם כלי טעמן מכאן אמרו חזן שחזין לעני בערן מחזיקי כחמים יתתם
ואמרת לפני יא לאהיך התוודה טנתת מעשרותיך בערתי הקדש זה מעשר טע ונעשר צדע ולמדך טעם
סוזה מעשרותיו של פתי טעם ולא העלין לרוטנס צדק להעלותם עכסני וגם נתתני לני זה מעשר ראשון
וגם לרטיית תרומות וכמרים עני ליתום ולאלמנה זה מושר עני בכל מצותך יתתים כמדון לא הקדמתי
תרומה לצמרים ולא מעשר לתרומה ולא טע לראשון שהתרומה קרינה ראשית שהיא ראשונה מטעמיות
דגון ודתי מלאך נך ומשך לה תוד לא תפנה את המדון עברתי ממזיתך לא הפרשתי ממון על שאנו
מינו ולא מן החט על הישן לא סכחתי מלך על הפרשת משפחות לא חלתי צדע מכאן שאמר
לאנון ולא בערתי ממנו צדעו כן טעם טעם והוא טעור וכן טעם טעור והוא טעם והוא טעם והוא טעם
פועלה לרוטנס ואכלן בערתי מעשר והיכן הוזהר על כך שצאמר לא תכל לאכול בערעך זו אכלת טומאה
כמו שצאמר בעשול המצדעין בערעך תאכלנו הטעם והטעור אבל זה לא תכל לאכול דרך אכילת
סעדין האמור במקום אחר ולא נתתי ממנו למת לעשות לא ארון ותבריכין טעמתי בקול יא חלה
בבחינתו לכתב הבחירה עשיתי ככל אשר צויתני טמחתי וטמחתי מה הטקפה ממשן קדש עשיתי מה
טעורתי עליו עשה איתך מה טעלך לעשות שצאמר אתם בחזיתית תלכו ונתתו נשמים בעתם אשר נתת
לא כחטם נעצרת לאסתיו לתת לנו חרן זבת חלב ודבש היום הזה יא לאהיך מצד לעשות בכל יום
יהיו בעטך חלטים כאלו ש ביום נטויות עליהם וטמרת ועשית אותם צת קול מברכתך כך יבחת
צמרים היום תזכה לזנה הבאה החמרת והאמירן חזן להם עד צמקרא יול נראה טעור לשון המסכה
הצלה הצלתו לך מלחי הנכר להיות לך להיהוהו הפריטן חלו מעמי הארץ להיות לו לנכסועה כאש
צדור לך יהיכן דבר יהייתם לטעור ולהיותך עם קדוש כאשר דבר יהיכן דבר והייתם ל קדושים טמור
אכל המנוה לשון הוה זה צדור לך צדק ואחר כך תוצאו אחרו מסב ותצנו מהן מצד צד שכל נמחנות
אומר טעם מיט אצטם היו טעם עשר צדק וכוונן צולל וכוונן צדור שכל וקעלם והיאוב וכלל צוללן
כלחיתך במסכת טעור צדור הטוב בטעם לשון המכת כתר טמו היום הזה נהייתה לעם בכל יום יהי
בעטך כאלו ש טוב צחתם בצדיות איתו יא עמית לברך את העם כלחיתך במסכת טעור טטה טעם
על לראש הר גריזים וטטה על לראש הר שכל והכחטם והלויים והארון למטה צדמטע הפכו פניהם
הלויים כלש הר גריזים ופתחו צדרה צדק האיש אשר לא יעשה פטל ומסכה ואל שטן חזן חזרו
והפכו פניהם להר גריזים צדק אשר חזן מקלה חזו ואמו ואל שטן חזן וחזורים והעכים פניהם להר
שכל וחזורים אחרו האיש אשר יעשה פטל ומסכה חזרו מקלה חזו ואמו עד חזרו אשר לא יקום מקלה
מוזלו לשון ונקלה אחיך ימטיג נשל רעהו מחזירו לחזרו ועצבתת הקרקע לשון נטעו אחרו מסנה
שר יסמוח בצדור משיא עצה רעה ימכה רעהו בעתו על לשון הרע הוא אומר ורחייתו בטעור טלרצ
מטה הדרטן אחד עשר ארירות כחובם כאן כנגד קבלת אחד עשר טעמים וכנגד טמשן לא כתב
אחרו לשי טלח היה בלם לצרכו לפני מותו כסברך טחר הטעמים לשכך לא רצה לקלל אחרו אשר לא
יקום כאן כלל התורה כלה וקבלה עליהם בלא ונטענה ועל ידי ערבים כלחיתך בטעור טעור חלפתך
למה צדקך יטהקמה וטערת ממשוה עטירות טחן כתר טמו ורטייתו חזרו למה נקרא טעם
עטירות טעמעות אית בעלניה ומחזיקות אותן בעטירות הללו טען שלש חוקים צדק טחן כתר
צדור אחר טעם הוא דבר לח אחרת מיצן צמלם משחרותך יצט טעטאר בכל ואינו זה צדק איתך בעתך
וצדק איתך בטחן טתהא יצחיתך מן העלם כחיתך לשלם טלח חטא בטענה דרכים יומנו כן צדק

הנהגתם לברוח לבאן ולבאן ותעמין דרכים הרבה מתעורין לכל כל המורה חמרון כמו צרעת ממארת
מהומה טיגט יקול בהלת טחפת טעברו נטחף ונחן קלחת לשון כי אט קחה צחש ויהי אט טל חולס
מלניו בלניו טהא חמה מאד ובלקת חמה יותר מקדחתומוט חלחיס הם הרחור • חול המחממתו תקן
הנף יצא תמיד למים ובלניו איטערימיומנט • לשון ועצמי חרה מע חרי • נחר משח ונחרב יבא עלך
גימית • טדשן וירקון • מכסת תג זה טכמות • טדשן רוח קדים • הטל בלניו • וירקון יבט ופע התבחה
מכסישן ונהפין לרקון קרוי בלניו • עד אבדך כתרנמו עד דתיבר • עד אבד אורך טתכלה מיליך והיו
טמיד אטר על ראשך נחשת קלחת הלומטה מש עצמו חמרן וטתורת כהטם מש הקטה אורכמטמטן
ואם לא תנמש לא ואם תלכו עמי קרי ובאן הוא חומר לקול יא טהיד ידבק יא כך את הדבר יכבה יא
והקל מטה טקלעתינו לחמרן בלטן יחיד וגם טקללה ח היקל טבראטנות הוא חול את טמכס כברזל
ואת ארצכס כמזטה טלח יהו הטמים מושיטן כדרך טחן הכדול מושיטמתן כך יהי חורב טשלאם והארן
תהא מויעה כדרך טהנחשת מויע והיא מרקבת שרותית • ובאן הוא חומר והיו טמיד אטר על ראשך
נחשתנה ארן אטר תחתך ברזל טהטמים יהו מושיטן כדרך הנחשתואף על פי טלח וירקון מטר מכל מקום
לא יהי חורב טל חובקן והארן לא תהא מויעה כדרך טחין הברזל מושיטין השרות מרקבין • ומכל מקום
קללה היא בן טהיא נחשת טן טהיה ברזל לא תנחש שרות • וכן הטמים לא וירקון מטר • מטר ארצך חבן
ועער • זיקף צבת מיטרא • מטר יגדולא כל צרכו • ויחן ט כלי להרביץ את העער והרוח בלה ומעלה את
החבן ומכסה את עשב הזרשטחן לחין מן הימים ולבן בהן ונעשה גיט ומרביט ומרקבין לנשה לחמה
ולנישטיוט כל טומט מחבתך ויחמרו חוילט טלח יבא עלט כדרך טבחה על חל • טחין מצרים טחין רש
היה מאד לח מוצחן ויבט מתעטס כדכתיב צרכי דות • צר טחין לח חרש טחין יבט כחרט תמהון לבראטוס
הל • איטעוריוטן בלניו • יעמוק בכל מעשיך יהי ערער • יטלנה יטכנה • לשון טגל טלניט והכתוב בנח
לטבח יטכנה ותקן טערים הוא זה • תחלנו בטנה הרצשת לזכול פרו • וכלת חלה • מטשת טיטוס
וחינו טכס • כל תחלת טחיה בזה קרויה כלון טעט • לטמה איטעוריוטן • כל הדוחה חותך יטוס עלך
למשל כשתבח מכה רעה על אדם יחמרו זו דומה למכה פלע ולטטנה • לשון וטנתיב ידברו כך וכן תרנמו
לנש • לשון טשר זאטשת • יחלטני יכלנו • ועל טכ כך נקרא חטיל טמכלה את הכל • כי טטל יטייר שרותנו
לשון וטל הברזל • יירט הנצל • יעטנו הארבה רט מן הפרי • יירט יעט • לצל מין ארבה יחי איטיו לרש
יירט לשון ידוטה טחס כן היה ל • לכתוב יירט ולא לשון הזרטה ונרוטין טחס כן היה ל • לכתוב יירט מ • ט
כל • בעש טהיה לך כל עוב • כאשר ידחה הנצר • עתלוט ודרך מנחשתו יקל טוטי • לא תטמש לטנולח
תבן לטנו • וכן תטמש חלס לתתור חות • כי טומט יוסף איטעודרי בלניו • עד רדת חומותך לשון רדיו וכטט
וחכלת צטר בטן צמור מחמות טהיו צרכ על השר ויהיה טס מצוק עקת רעטן הרך כך הוא הרך הוא
העונ לשון טינוק ימהתענג ומרך מוכיח עלנו טטטה כחחד ואעט • טהוא מיטבן ודעתי קנה בצר מיוחט
ויתקן לרעטן צטר צנו וצותנו תרעטנו • צנו הנותרים מתת לחחד מהם מצטר אחיהם אטר יוכל ויתר
צנו אטר יותר מן הטחטים טטחטן למאכל תהא שנו רעה וצרה בהם מלנית להם מצטר הנטחטין תרע
ינה צחט חיקה וצנה וצנה הגזלט • ויובלתה • בעט הקטטס ככולן תהא שנה צנו צרה כשתחכל
תחחר מלנית לחטר אלה מן הצטר והפלה את מכותך • מותלות ומובללת מטחר מכנה ונחמוט
למרך לעטות טלחותן וצנה אטר תלד תרע ענה לטחטס ולאכלס צמוטר כל צמטר אטר יערת
טטחטס מנע המחכות כטהיו יטרט רוחן מכות מסונות טבחות על מצרכ היו ודחים מהם טלח יבא • צ
לנחט תרעט כן כתיב אט טמטתמטטל המחלה אטר טתתי צמצרכ לא חטים עלך חן מירחין את

את האדם לא בצדק שהוא יעזר ממוץ יעלה לטון עליה צמיח מענו תחת אשר ועי' מועטין חילף מרוצין
 כן ישיט את אויבכם עלכם להאביד אתכם וצמחתם לטון עקירה וכן צרת גחיס יסח יא' ועצבת טם
 להים לא עשיתם להות לא שהוא מעלה מס וגלגלת לכימרי עסדה זרה לא תרבע לא תנח כמו וזאת
 המרעה לא רגו לב חרד כתרעמו דהל כמו שזול מתחת רגזה לך טמשע עמים ירגזן מוסד וזה הסמים
 ירגזן וכלון שטם מצפה לתפועה ולא תגא חייך וכלא' על הספק כל ספק קריו תלוי שמא ימות היובצחצח
 הבאה עליו ורשתינו חמרו זה הלקח תבאה פון הסוק ולא תחמין צמיד זה הסמך על שלחן אחרים
 בצקר תחמר מויתן ערבטל חמש ובערבט חמר מויתן בקר של שחרות טהצרות מתחלפות תמיד
 בכל שעה מרובה קללתה מאתניה צאטות יבש ינות נבזה והתמכרתם אתם תבקשו להיות במצרים
 להם לעבדים ואין קונה כי יערו עלכם הרגובלטן ולא יתכן למרס והתמכרתם לטון ומכרתם עלי ימי
 פוכרים אחרים טה לטון הזה מתפעל הוא מעצמו ולא נפעל וכן לא היה כאחזב אשר התמכר מעצמו הוזל
 לעבוד עבודה זרה לכרות את צע ישראל סקבל עליהם התורה בלא וצטטעה מאגד הברית קללת
 סתתורת כהנים טחא צמיט ולא נתן יא' לכם לא לעת להם להוכיח את חסדי הקצה ולצקה טע עד היום
 טמעתי סאותי היום טנתן משה סער תורה רגע לי כמו טכתוב ויתנה א הכהנים צע לי דאל כל ישראל לפני
 משה חמרו לי משה רבינו אף אינו עמלנו צמיט ונתנה לנו כמה אתה מטלטל את צע דורך עליה ויחמרו
 לנו היום ומחר לחזכם נתנה ושמח משה על הדבר ועל זאת חמר להם משה היום הזה נהיתה לכם לא
 לאהך היום הזה הברית בכם שאתם דברים וחפצים למקום ורשתינו דרשו מכאן טאין תלמיד יורד למוף
 דעת רב עד ארבעים טנה טזה למוף ארבעים חמר להם משה ותצאו א המקום הזה עתה אם אתם רואים
 את עצמכם בצדולה וכטל אירוס לנצבכם וא תבעטו במקום וסמרת את דברי הברית הזאת דבר אחר
 ולא נתן לכם לב לדעת טאין אדם ששמד על סוף רם בצעת וחכמת מטנת על ארבע טנה ולשכך לא
 הקשד עלכם המקום עד היום הזה ומכאן וחייל יקשד לשכך וסמרת את דברי הברית הזאת ועשיתם
 אותם חקלת והיה כיתגא ערשת אתם נצבים

היום מלמד טכנתם משה כלם לפני הקצה טים מותו להכנתם צברית רחטכם טצטוי דחטכם
 לצטטוי יקניט וספתים החטוב החטוב קלוב ואחר כך כל ישראל מחוטב טעצן מלמד טצאו כעשי כצמי
 משה להתגיר כדרך טכא צמי יהושע הגרשטס וזהו האמור בצצטט ועטו גם המה בערמה נתנם
 חוטב ענים וטואב מים לערך צברית נרך העברה יכד היו כדתין ברית שטין מחיזה מכאן ומחיזה
 מכאן ועצדין צבתים כמו טנאמר העגל אשר כרתו לטטס ועצרו צין ברתיו לערך צברית
 להיותך שער צברית ולא ייתכן למרסו כמו להטריך לא כמו לטטוטכס אותם למשן הקים אותך כל
 כך נכטם למרוח למשן הקים אותך לפני לעם והוא יהיה לך להים לפי שדבר וטבעל איתך טלילה חלף
 ורעם ביומה חזרת לכך הוא אשר אתכם צטטטט הללו טלא תקטטטו אחר טאינו יכול להצדל מסט
 עד כאן שרשתי לפי טטוטט של פרטה ומדט חגזה למה נכמכה פרטת אתם נצבים לקללות לפי טטמש
 ישראל מזה קללות חסר טטט חון מתטטה וארבע פצתורת כהנים הנריקו עתהם אמרו מו יכול לפי חוד
 צאל התחיל לטימן אתם נצבים היום הברית הכטתתם דמוקם אל עשה אתכם כליה והרי איתך קו מין
 לפני היום כיום הזה שהו קים ומאטל ומאיר כך האיר לכם והוא עתה לאוד לכם והקללת והייסודין
 מקיימין אתכם ומציבין אתכם לפני ואף הפרטה של מטלס מוז עיטים הם איתך דאיתם את כל אשר

הרי המות העולמי צבס היס את הטמים ואת הארץ • אמר להם הנה לשרא הסתכל בנשים סדרתי
לשמש אתכם שמו שינו את מדתם שמו לא עלה גלגל חמה מן המזרח והאיר לכל השלם • כעשן טנאמר
זרח השמש ונת השמש • הסתכל בצדק סדרתי לטנוסס שמו שטתה את מדתה שמו זרעיתם אותה
לא צמחה או שמו זרעיתם חטים וזעילה • ששירים יוצה אל טעטטו לא לסכר ולא להעמד שום זוכים חין
מוקלן סכר ואם חוטחין חין מוקלן שרשמת לא טנ את מדתם אתם שום זכיתם תקבל סכר ואם
הנחיתם תקבל שרענות • על אחת כמה וכמה שלן תטנו את מדותכס • וצחרת צחיים חט מורה לכס
סרגזרו בחלק החיים כאדם הזומר לחברו בחר לך חלק יפה צנחתי ננ ומוצו צחלק היתה ואומר ל את
זה בחר לך וזהו קח לך ועל זה נאמר יא מנת חלקי וכסתי אתה תומך ערל • הנחתי ידיו על ערל הטוב
ואזמרת ל את זה קח לך • לא חוכל שד לצאת ולצח • יכול חטט שרשט כחו תלמוד למר לא בהתה שני ולא
בס למה יומהו לא חוכל חט רשחי מעתה טענתה ממנ הרשתות שפנה להוטש • יא אמר אל זהו שרשט
ולא חוכל שד לצאת ולצח • לש שיא אמר אל לא תעטר ונ • כן מחה ועטרים טנה חנכי היום • היום הזה
מלחן ימי וסאתי • בום זה טולתי ובוס זה חמות • דבר אחר לצאת ולצח בצדרי תורה מלמד טגסתמו
מחנן מסורות החמה • לא ירפק ולא יעטר • לא יתן לך רשון • להיות טעוט מחמא כי אתה תצח את העם
הזה כתר גמון חרי תשל עס עמא הדין • אמר למסה להוטש וקטס טכזור שחינה עמה ל התנהג עמהם
צדק גמול לא עשה על ש עתת וענתס • וזהו תטח את העם הזה כלמר טנה להן • יחל הקנה חמר ל
יהוטש כי אתה תצח את בני ישראל ונ • תבז על כדחם הכל תלני כן • טול מקל וקך על קקקס דבר
אחר • לזור וחין טט דברן • לזר • וכתוב מסה ויתנה כטגמר וכתב את כלנה נתנה לצט טצטו • ואמר לכל
העדה כמו שמומר למעלה שטרט תפש ממנו לתנה להם כדו שלן יחמדו להם טטנ • לא נתנה לכס מקן
טטט טטס של טנת הטמטה בטנה הראטונה של טמטה היא בטמטת ולמה קורח אותה טנת הטמטה
והיא טמטת לא לש טעצן טטט • ויהנתנה בקציר של טטטת היוצא למוצו טטטת תקרח את התורה
הזאת • המלך היה קורח מלה הדברים מתחלת הספר כדחיתח בטמכת טטטה • על טמה של ען טהיו
שטין בערה • הקהל את העם ונ • יאם חנטס צחיס ללמד ונטס צחוט לשמו הטף למה בח כדו לקבל
טכר מבחיתם כדחיתח צחטנה • ונחטנו ונזר חט • לשון זרזו הוא כמו צו את אהרן • נכר הארץ עיי הארץ
והסתרתו עס מהם • כלמר שחיו רוחה צרתם • ונחטנו • וזה טטטו • יוכן כל טחון לשון כעס הוא • את
הטירה הזאת • מן החטנו הטמים ער וכפר חמתנו עמו • וענתה הטירה הזאת לפני ער טהתתי בהם
כתוצה על כל המוצח אותן כי לא תטסח מיש ורש • הרי זה חצנחה טטנה לשרט טחין תורה מטכתח
מזרעם • למרו • וצו את יהוטש בן טן • מוטב למעלה שמור לו היתצט צחיל מועד • ונחטנו • ועכטו מרע
טטוהו הנה כמו טנאמר ל הארץ חטר בטעתי להם • למטה חחי חיתט • למר כן • לקוח בטסקל זכור טמור
הלך • ימד חרון צרית יא • נחלן טו חכמים צבח ברתח יט מהם חומרון קף היה בטל מן הארון ולחן
וטס היה מונח • יוט חומרים מצד הל חות היה מונח בתוך הארון • הקהלה חל • לא תקש אותי היום
צחטורות להקהל את הקהל • לש טנאמר עשה לך ולזה טלט הקנה את יהוטש עליהם צחיו של מטה
וחף צחיו נטנו קודס יוס מותו לקיים חין טלטון צום חמות • וחסדה צב את הטמים ואת הארץ • ואם
תחמר סכר השד צב למשלה טנ השחתי צבס לשרט חמר טחט משד עלכס את הטמים ואת הארץ
חבל לטמים וארץ לא חמר ענין ת היו עדים למגנו למי סמתרה על חצרו צטט עדים צדק טחיל לעדים
אתם עלי לשכך עתה טעח למר החטנו הטמים סמוך להקהילם • חחרי מותי כי טטחת תטחיתן • והלא
פל ימי יהוטש והקטס לא השחיתו • טנאמר וענז בני ישראל את יא כל ימי יהוטש וכל ימי הקטס כחון

טאנע מיתרה

בהם ציטערל ותהיו עדים בדברי יסכך אדורתי להם שאתם תהיו עדים. וכן ותשמע הארץ. וזמנה השד
 בהם שמים וארץ. לא אומר משה צדיק וכל אדם אומר משה צדיק וכל אדם אומר משה צדיק וכל אדם אומר משה צדיק
 צד ומכחיו. לפיכך השד בהם עדים שהם קיימים לשלם ולוה עד לא שמים יזכו ויצאו העדים ויתנו סכרן
 שצאמר הגנן עתה עתה והארץ עתה והשמים יתנו טאם. ונתורה ונתתי גשמכם בעתם ונתנה
 הארץ יבשה. וכן ונתתי מעור ארצכם מן השמים וזמרת דונך מן הארץ. אל לש עכתיב/אסון נתנה בשמים
 ובארץ לכן היתה היתה מעט יואם ויתחייב תהיה בהם יד העולם תחלה שצאמר ועבר היתה השמים ולא יזיה
 מעור והאדמה לא תתן ארצי/והארץ כן ואצלתם מהרה על ידי האומות דין באמור יד העדים תהיה צ
 בקאטונה וכל העם בארצונה יערוף באמור לקח ח היתה העדות שתשענו טאנע אומר בעצמם תורה
 נתת לעד לא שהיה חיים לשלם באמור היה שהיה חיים לשלם באמור יערוש השמים גל ומער. יערוף אסון
 נטיתה וכן יערוש גל יירעשן דטן. יתול כעל טהכל טמחין צ. לש טהמער יט טעצבם צ. כגון הולכי
 דרכים ומי שהיה צדו מלך יין. כששמים אסון רוח בערה. כתרעמו כרוחי מעראי ימה הרחוקות/ל
 מחזקין העשבים ומגדלן חותם אף דברי תורה מחזקין חתל/מדיהן ומגדלן חותבן. וכרעצם עיט מער
 ונראה לי טעל טם שהיה יורה כחן נקרא רבי. בלא רוצה קטת. ידעא. עשית הארץ. שהיה מכוסה
 בירק עשב. יעצב קלח אחד מין אחד קרוי עשב וכל מין ומין לעצמו קרוי עשב. ידעא. כל שרוב עשבים
 יחד וירבין בלעו. כי טם יא אקרא הרי כי זה משמש בלשון כאמר כמו כי תבאו לא הארץ כשתצאו אף
 זה כן. כשתקרא טמו ואימתו אתם הם גדל לאהינו וברם טמו מחאן טענן ברוך טם כבוד מלכותו אחד
 דרכה שצמקרא. הצור תמים עיל. אף על ש טהיה חוק כמציא שרענות על שצדי רצונו לא בטעף הרי
 מביא לא דין כי תמים פעל. לא חמונה לשלם סכר לצדיקים לעתיד לצד אף על ש שמוחר להם תגמולם
 טוש להאמין את דבריו. ואין של אף לרשעם משלם סכר דצדקם בשלם הזה. צדיק וישר הוא הכל
 מצדיקים עליהם את דניו וכך ראוי וישר להם. צדיק משה הדיוט וישר הוא וראוי לצדיקו טחנתל כתרענא
 חביל להן לזו לנה. יצנו מומם יצנו היו וההטותה טהפחיתו היה מומם. מומם טל צנו היה ולא טל ממ
 טחנתל עצמו טענד עשדה וזה נעלה עריותו וטחך דיוכ ומה מומם ככך טקראו לא צנו. מר עקט עקום
 אושקל כמו וחת היסדה ועקטו וגם בלשון מטנה חולדה טעה עקמונה ועקושות ופתלתל. כשתל הזה
 טגדלן חותו ומקשן חותו טב טות ועקלם כגדיל עתלתל. מן התיבות המוכללות. כמו יודיקן חלמם
 טחרחר פגלגל. יחל יא תמלל זזת/אסון תימה ולפעו אתם מעצבים ימה צינו לערעמכם ושהטיב לכם
 בכל עושות. יעה נגל טטכחו חנכל העשו להם ולא חכם להצין חת והגלו/אמות טיש טוה להטיב ולהרש הנח
 הוא אדך קין טקנן דקן הטלשם ובארץ חוקה קנן טתקנן כל מיט תקנה. הוא עשך. חומה באומות
 יכונן וחרי כן בכל מיט צבים טאן וכאן מכם כהעם מכם נכחיים מכם מלכים ברוך טהכלב דבר חחר
 הוא עשך ברוף ואצרים מחותכים. יוכונן טם טך כוננותם קרבים ובע משים. יכור ימות שלם. מה
 גטתו בראשטם טהכשטן לפטו. צנו טנות דור מור דור חנוט טהצוף עליהם אוקיינוס ודור המבול
 וצטתן דבר אחר צנו טנות מור ודור לא נתתם לצבכם על העבר. יתנו לצבכם להבא טיש טוה להטיב
 לכם ולתגמיל חתכם יעניג/מור ודור ימות המטיה והשלם הצן. טא אדך הנכחי טקראו חטבת/ק

כמה שנאמר בלשון וזאת היא רבש ישראלי ודעתך חל החכמים ויאמרו לך חל הדמיונות
בהנחל נולדו עינים כשהנחל הקצה למששתי את חלקו בחלקם הסימן נשטמן בהפרימו בע חכם כשהשן
הקצה את מור הפלגה היה צדק להעבירם מן השלש ולת עשה כן לא יבטל נשלת עינים קיימם ולת חכם
למספר בע ישראל בעישראל ובעתידין לזאת מצע סם ומספר שבעש נשט טל בע ישראל סירמ
למצרים יחזים נשלת עינים שבעש לזון סיחלק יא עמו למה כלי זאת לפי שזיה חלקו כשם בזהם
ועתיד לזאת מהם וזו הוא חלקו עמומו הוא עמו ועקב חכל חלתי הסלשטי שרצת המסולם בשלש זכיות
זכית חבו וזכית חבי חבו וזכית הרי שלטה כחכל הזה טחוף עשוי בשלטה גדלים הוא וזכו היו ללנה
מכל דרש טל חברהם ויחלקו וטמעל כן חברהם ולת עשו כן נחלק יימצאו בדרך מדבר יאותם מצא
פאמנם בדרך המדבר טקבל את תורתו ומלכותו ושל מה טל עשו בעינמעל וזכו עשו שנאמר ורח
מטער למו הושיע מהר כרן וצדקו ילל וימוון יארץ זיה ושמה מקום ילתתנם וצנות יענה יחף טס
במשח אחר הושיע ולת אמרו למטה היחך נטא ל המדברות מקום זיה ושמוון כעטן שנאמר לבתך אחרי
צמדבר יו צדקו יסע סבבם והקטעם צענטם סבבם בגלים לחרב רוחות יבצבם בתחתית החר כעת
עליהם כעטת יושיעוהו צתורה וצבנה יצרהו מנחש שרף ונקרב ומן הזמות כיטון שנו הוא הטחור
טעטן טחמור יוצא מוא ונחלקם תרנם ימצאו טעק צרכיהן כל סרכו צמדבר כמו ומצא להם לן יוצא
לנו החר חטריטן סחור סחור לטכתייה יחל מועד צאמצש צמדבר בשלטה לחרב רוחות כיצד ישר קנו
טחנם ברחמים ורחמיה הנספר הזה רחמי הוא על בעו אינו נכבם לקנו עתאום עד טחוף מקטקס ומטערף
בכעטו כן חילן לחילן וכן סוכה לחברתה כדי טישרו בעו ויהיה בהם כח לקבל ישר קנו יעשר קנו
על גולו ירחף אינו מבטל עמו עליהם לא מחוסף ונשולף אנש יחף הקצה טלי לן מצאנו טעזכות
כטבא לנת תורה לטרא לן נגלה עליהם מרוח אחת לא מחרב רוחות שנאמר יא מטיט בך ורח מטער
למו הושיע מהר פארן יחלה מתימן יבא הוא הרוח רב שית יערוט כנשו יקחהו כטבא לטלן ממקום
למקום אינו נטלן בגללו כטער שש לט שטאר ששית יראים מן הנטער טחוף מוציה לשף ושרח עליהם
לשכך נטאון בגלש משע הנטער חכל הנטער אינו ירא לא מחץ לשכך נטאון על כנשו ואומר וכבם החץ על
ולת ברע יחף הקצה אינו מתירא מואם מלך וחומה כמו שנאמר וזאת אתכם על כנש נטרים כטבש
מזרים אחריהם והטעם על הים היו וירקים בהם חצים וחצו צלמטרא וקש מלחך הלצים וצד כן
מחנה מזרים יא בדע וחמו צעח וצדל טחנם צמדבר יוחן עמו לנכר לן היה צם וזו כח
לחרויות כמו עמו ולת לזם כב ורשטינו דרטהו לעתיד על טסוון לצד ולת זכרו הרחוטות טעטה להם
ולת הצלות טחוף היה עתיד לעשות להם לשכך צריך לטכדדבר לכאן ולכאן וכל העטן מוטב על זכר ומוה
שלא מה עשה לכם ומה עתיד לעשות לכם כלי זה היה להם לזכר טחוי הרסכם על צמתי חרצמן סתדע
דיטיעהו על טח ארץ ישראל נטה מכל הארצות ויאכל תנאטת טדי חל שרות טל ארץ ישראל טקלן
להתבטל וכלשרות הארץ וטקוהו דבש מטלש מעטה טחמר אחד לבט בסכט הוצ לן קצשות מן
החבת הך ומצא דבש על עץ פיה חמר לן זכדבט הוא חמר לן הטקטיך לתוכה ואתה מעלה קצשה
וחוכה וטמן מזלמיט צור יחל זתים טל נט חלץ חמאת בקר וחלב צאן זה היה צמוי טלמה טל
עטרה בקר צרוחים ועטרה בקר רש ומזה צאן עם חלב כרים זה היה צמוי עטרת הטבטוב טחמ
חולכם כרים מן הצאן עם חלב כלות חמה זה היה צמוי טלמה יבאמר ויהי לחם טלמה וע ידכ שגב
הטתה חמר שנאמר הטותים צמוד קיימן זה היה צמוי הטבטים כמתי ארץ לטון נטה יטדי כמו טדי
חלמיט צור יתקש וחזקו טל מטל כטאינו דבך לתוכה טל חטרינו נקוד חלמיט וכטהו דבך נקוד

הלמיט' חמאה צקר הו' השמן הנלקט על עץ חלב יחלבצון חלב על סוף יוכטהו' דצוק נקוד חלבכמו
עחלבצמו' כרים הם כבשים' ולם כממשש' צע צען חותף על צען היו שמעם לש' כל סוף שמן נקראים
על שמן' כלות חנה' חנים שמעם בחלבכותונפים כולל' ידם שנתפתה חמר' איתה צעוט ומנים
יון חסוב' חמר יין בלשון ארמי חמר וזין חמר עם דבר לא לשון יין מסוצה צעעם ושד'יש לפרט ב' מקראו'
הל' אחד תרגמו של חקלקם ארמינון על תקשה ארע' יעצת' לשון שבי' יעצת' כטיה' כמו כסה פעו
עצלקם האדם שגיון מצעעם ובכלנו הם נכפלים מצחו' וכן הו' חמר ועש' שמה על כסל' דבר אחד
כמיותם' לשון קל בלשון כסוי כמו וכיפה קלן ערום' יאם היה כתוב כסית היה משמע כסית אחרים ויגבל
צור ושעתי' טנה וצחו' כמו שגאמר אחריהם לא היכל' יא' יאין נבול מזה יקטאזהו צורים' העשרו חמתו
מקצאתו' צתועצות צמעשים תששים צמשכב וכור וכששם שגאמר צהה תועצה' לח חלה' כצדגמו
לניההו' צרוך' יחלה היה צהם צורך לח היתה קנאה כשלה כמו עכשו' חלשים מקרובצחו' חילת האומות
לח ויו' רגלם צהם ומי שהיה רחוק חותם היה חומר זה כלם יהודי' לח שערעם לח יראו מהם ולח עמד
שגרתם מנעהם' דרך שערות אדם לעמוד מחמת יראה דבר אחר שערום לשון 'ששרים ירקו עם והם
שדים לח עשו אבותים שערים הל' צור ילך תשי שכתה' ורצתינו דרשו כשג' להניב לכס מכשמים
חתם לענו ומתעשים כחם מלהניב' אדם מחולך מוניחך מרחם לשון יחולל חילת' כי דר' תהפכות המה
מהכסים רצונם לכעם' לח חמון עם חין גבל עכר צהם כי חורתם דרך טובה יסרו ממנה' חמון לשון יהי
חמון' דבר חחר לשון חמה כצדגמו' חמרו צמית בעטה וצמש' וצטעה קלה' צמל תבטחתם ועשו העגל
הם קנאו' העשרו חמתו' בלא' לא דבר שאינו חלה' בלא' עם צלומה סוף' לה עם שגאמר הן ארץ כסדים
צצשו' הו' חומר בזוי חתה' אדם צעי נבל אכשמים' וכן הו' חומר חמר נבל בלשון חין לאהים
קחה צעה' יתיקד בהם עד היסוד' ויתאכל ארץ ויטלה ותלהט מוסדי הרים ותלהט ירושלם המיוסדת
על הרים שגאמר ירושלם הרים סבילה' יאמנה עלמו דשת' חסר' רעה על רעה שגאמר קש טנה
על טנה שלעתיכם' דבר אחר כמו פן תטעה פן תפוש' חצי חבלה צם כל חצי' חללים צהם וקלה' זו לש'
השרענות' ברכה היא חצי כלם והם חיים כלם מוזרעבאבנקלם תר' נשחי כסן וזין' על ער מוכיח עלו ומשמו
של רב יהודה הדרסן שועתי' ששרי רעבסדרך אדם כחש עגל' שער על צפרו' וכן לשון ארמי שער מוזיא
כמו דהו' מפקן במזייה וזת המעתי' שמעתי' שהו' מלשון זה סוף' לשון טרפיה' טרופ רעבסמן הרעב
הצפר מטחיר כאלו והעצמות גשרשות מן הל המוכ והלם וכן על חד סבנה דיחי למזייה חוז יתיחא וזת
חומ מז' הרוב רעבסרעבסכמו כן זיה עים רבים ימיה הרג' ולחומי רטף הטדי' בלחמי צם וזת' חומי
רטף טרופ היא חש עבמות כמו רטש' חש' וקטבמרירי מוסב על' לחומי רטף' ולחומי קטב מרירי' טד
טשמו קטב מרירי' דבר אחר קטבהו' לשון כריתה כמו אהי קטבך טאל' וכריתת' טד טשמו מרירי' וכן
צמות מעטה היה והיו הרחלים נטסכין ומזיתין והחמורים נוסכין ומזיתין' עם חמת זחל' עבר ארס
הנחשים הזלכסם בצחונם של השער כמים הזחלים על הארץ' יחילה לשון משיכת ארץ דבר אחר חילה
לשון מרצות מים' וכן כל מרצות דבר המטפף על השער והולך מחוץ תשכל חרב' מחוץ אשר תשכלם
חרב הבימות' ומחדרים חומה' כסברך ובמל' מן החרב חדרי' לצ' וזקטן עלו מחמת היראה' והו' חומה
והולך' לח ומחדרים חומה' חף' היוטבם צבצב צחדריהם תפל עליהם חומת דבר ההוה צער וימותו כמו
שגאמר כי עלה מות' בצלננו' וכן תרגם חקלקם ומתוונת' חרנת' חומת' דבר אחר מחוץ תשכל חרב
על מה שעשו' צחונות שגאמר ומסתר חומות ירושלם שמתם מזחנות' לצטת' ומחדרים חומה' על מה שעשו
צחרי חדרים שגאמר חער זקט ירושל' עשוי' חיש צחרי' מוסכיתו' חמרת' בל' אפיהם' חתה' חתה'

בצד וכל סכן בצד למעלה ואלט למטה יהיה לכם לרעה ולגור כי הוא המטשל והמרים ולא תינתן
לא צמחהם בעמכם ובעצמה וזה הפלג ימי מקום שביטוי כחא היט על ימי • והיה יכולת צדי לית
מכס מאי כמו עתה אבל אמרת חי אנכי לשלם • גבורות האחרות הן גברות מהם והיכולת בני לעיני
פקודתי מן החיים ומן המתים • מלך בצד ודם שהוא הולך למות מהרה לפרש נקמותו בציון או שמו ימות
חיוב ומצאן שלח רעה נקמתו אבל חן חי לשלם ואם ימותו הם ואין נפרש בחייהם אפרש נקמתם כל זה
מחודר א ראו עתה כדעתו של רב נחמיה • אם שנותי • הרצה חכמי שחונן תלמיס אך זה כך פירוש
כסאטמן את גרן הרב ותחזו במשפט ימי כולו כמו שפירשתי הלשון למעלה • הוא והושע בן נון שבת של
עז וזה היתה שטעלה רטוט מזה ונתנה לזה העמיד ל תרגמן להושע שיהא דורס בחייו כדי שלח יאמר
מגדל ציון רים לא הוה ל להים ראם ואמה קורה כחן הוטע למר שהוא הניס דעתו עליו אף על פי שנתקב
ל גזלה הששל עצמו כאמר מתחלתו • שימו לבכם צריך לאלם • יז ששנו ונצו ואינו מכונעם לבד י תורה
וכן הוא אומר בן אלם ראה דשטך ובאונך שמענו • והרי דברים קל וחומר ומה תצטת הבית שהוא נרחה
לשטם וגמול צקה צריך שיהו ששנו ואינו ואלו מכונעם לתוב דברי תורה שהן כהררין התלן בעטרה על
אחת כמה וכמה • כי לא דבר רק הוא מכס • לא לחנם אתם יבשם צה הרבה שכל תלמי זה כי הוא חיים
דבר לח אף לך דברי ריון בעתה טחם תדרטטן שהין ש מתן סכר תדעך סכן נאום ואחות לטמן תמנע
וקמנע היתה פלגט • לש שאמר איט כדאי להיזהר לאטה הלחי ואהיה ל שילגט למה להודיש טבחן של
ישראל שהם מלכים ומרים ומתאווים ל דעק דהם בעצם היום הזה • צנח נאמר בעצם היום הזה צח
צמר חיתו עצמו של יום לש שהיו בעז דורו חומרים מוכן וכך אם אינו מרובטים טז חין אינו מנחמים אותו לבעט
לתבה ולא עד לא סאטן נטלן קרומים ומבקשן התיבה • אמר הקבה הריטו מנעטו בחצי היום וכל מי
שיט טדו למחות יבא וימחה • במצרים נאמר בעצם היום הזה הוציא לש שהיו מצרים חמרים בכך וכך חין
אינו מנחמים אותו לזאת לא אינו נטלן כיישת וכלן זיון והורגם אותו אמר הקבה חן מנחמים בחצי היום
וכל מי שיט טדו כח יבא וימחה • אף כחן צמיתתו של משה נאמר בעצם היום הזה לש שהיו ישראל חמרים
בכך וכך אינו מרובטים טז חין אינו מנחמים אותו • אדם שקדע לכו אתה הים והחריד לנו את המן והבז לנו את
המלנו והעלה לנו את העבד חין אינו מנחמים אותו שיעלה אמות אמר הקבה הריטו מנעטו בחצי היום כאמר
משה הרן ההדן בחותה מיתה שחמדת צה שהקטיט אהרן בצד ראטון והלפטו לעמוד וכן טע וכן טלשו
ורחיה את צנו בצדו נאמר ל משה אהרן אחי עלה למטה ועלה קמוץ שך וקמן והלך אמר נושה חטרי מי
שמה צמיתה זו על אשר מריתם גרמות ל טלן יתקלט שמי שאמרתי ודברתם א הפלש • והם הכהו
והצרכו להכותו מעמים • ואל דברו אותו ונהן מימינו בלח הכאה היה מתקלט שמי שהיו ישראל חומר ומה
טלשה שחיו לשכר הם זכה ואינו לשדענות מכך וכך מקיים מצותו טראו אינו לח כל סכן כי מנגד תראה
מרחוק • כי אם תראה עכטו לח תראה שד צחיך • כי עמה לא תבאי • ועתה נותן ודעתי כי חבבה היא
לך על כן את חומר לך עלה וראה •••

חמלה האומט ערטוב וואות הערכה

לפע מותי • סינוך למיתתי • טחם לח עכטו חמתי דרכן של צדיקים
לזות צרכנו צעק מיתתן סכן ירחק הוא חומר ואצרכך לנע מתני זהו פסוקו ונודרטו בל מלחך חמתי
לעול נטמותי שכל מוטה על ימי ועמד ורכס • לפע מלחך המוטה לעול נטמותי • ואמר יא רב צחי • כתיב
תחלה בעצמו של ריקוב והמרחק צרכיהם של יבדא • וצרכה ספתה טז יש טז הזכרות יכולת לטרא וכל
וע דבר ראנו הוא בלוי • רבא חל • ויהי דברה • מימינו יא • עולה להכרה • הוציא לתרבות

הדרך נעשה לזנות ימסוכ דעתתל על מרומי טדה יהיה מתרעם זלטן על רלקן יואמר לחי נחתה טדה
וכדמיכוכו יטעט לטון כסו כמה טנויטשן אתה תובשן דחרזי והתרעם מטל כדחזי ארזח דל
עמי הר יקרחו על ידי ערקמטיה טל זלטן תגרי אומות השלם בחיס א ארצו ותיח שמדתה על הספר והם
אומרים החיל וצטענרנו עד כאן כלך עד ירושלם ונראה מה יראתה של אומה ו אומה מעטיה יהיכ רוזים
הכל ישרא שבדים אלה אחד יומחלע על זה לא כמחלע על זה והם אומרים אין לך אומה בטירה כזו
ומתגירין סס יטגס יזכחו זכוי דלק כי טעמיזים ינקו זלטן ויטעכר הים נתת להם ממון בטעט ברין
מרחיבני יואמד טהיה תחמו טל גז מרחיב והלך כלפי מזרח כלפי טכנ לני טכנ לני טהיה סמוך לספר לעכך
נחיל חרית טכל סמזי ספר טריכיס לתינצטרים וטרף זרועף קדקד הרונתה היו נכדים טהיו
חתכין הרחט עם הדושצמכה חזניורח ראטינל ירה לטול ל חלק דארץ סיחון ושג טהוה רחטיה
כסע דארץ כי ידעטר טס צחלתו חלקת טדה קטרה מחוקק והוה מטה סבחלק דקדק יואותה חלקה
ס טה ועמנה מכל ברית ונח ידעטיז אתקטרתו יותח גז ראטי עם ים היו הולכים למע החלץ
כיסם הויץ לני טהיו צטריכוכ הוה אומר ואתה תעצרו חלוצים למע אחיכס צדקת יכ עשה טהחמינע
דגריהם וטמרו אכעחכב לעטר אתהירדן עד סכצטו והלקו לא ויתח מטה ראטי עם כדקת יכ עשה
על מטה חמר יז גר חריה יחף זה היה סמוך לספר לטכך מטל לרריה יונק מן הצטן כתרעמו טהיה
ירדן יזכח חלקו ומערט מייס יהיה למס טהיה צחלקו טל דן טנח ויקראו לטכ דן צטס דן א טהס
ויזיקו וקלחו מן הצטן לא מה יזיק זה יזכח ממקס אחד ונחלק למע מקומות כך טצטו טל דן טעל חלק
צוט מקומות תחלה טעל בצטע מערצ עקרון וטכטתיה ולא טפקו להכ וצחו להם עד למס טהיחכטיים
יהיה צמדחה טל ארץ יטר וצח מן הצטן ולדרוס וכלה בקצה ים המלח טהוה צמורח יהודה טעל דרנמח
טל ארץ ישרל כמו טמשרט צטפר יהושע והוה טנוינח געל צע דן מהס וצחו ונחמו עד למס יזכח געלם
מכל חותה הרוח טהתחל נחל בה טצערצון טהיה ארצו טבעה מכל רצון ייטטיה ייס ודרוס ידטה
ים טרתפלה בחלקו ונחל מלח חרט דרנמח למרט חרמים ומצודות ומכמורות ירטה לטון צווי כמו
טלה רט יהטעם טל מעלה דריט מוכח כמזירט ידעלקח טמעטכטמוטיף ט הח יהא מונץ למעלה ידעה
לקחה טמנה יחף כאן ידטה לטון צווי וצמטורת הגזול מצאתי צלפת ציתח דעמטיהו לטל יצדך מצעס
חטר רחיתי צטפרי חין לך ככל הטצטיכ טנתצדך צצטס כחטר יואטי יזע כיצד יהי רצו אחיו טהיה
מתרצה לחחיו צטמן אנשקטון לא יהי רצו אחיו טהיו צטינני נאות והוה טג דצדרי הימים הוה חב
צרויות טהיו צויתו נטווחות להטס גדולס ומלכים הנמטחים צטמן זית וטוצל צטמן רגל טהיה
חרצו מוטכט סמן כמשן מעטה טצטרכו אנטי לזקיה לזמן ריטו להכ פירובטס אהלכ ככדחיתח
צמנחות צדל ונחוטת מנעלך עכטינו הוה מדצר כלפי כל ארץ ישרל טהיו צטרוס יוטכס צערי הספר
ואעלן חיתה טלח יוכל חויצס לככס דה כחל היה טצורה צמנעלכ ובריחים טל צדל ונחטה דח
חרצו טל חטר היוה היתה מנעלה טל ארץ ישרל וכימך דבחך וכימכ טהס טוצכ לך טהס יח
תחלתך יחי נעשירך כך יהיו ויז וקטותך טכ דבאים זכס ומתמוטטים לא וכימך דבחך ממנן ימדך כל
הימים חתתם עטסי רצונ טל מקוס יהי דבחך טכל חרצות יהודוצחות כסף וזהכ ומצחות ארצו
טתיה מסרבת צטרות וכל חרצות מתעמקות ממנה וממטיכות כטפס ונהכס טס אטקורנט הכסף
כלה מהס טהס מזיעת חותה לחרכס חין כל יטורון דעלך יטורון טחין כל צכל לאי החרצות וכל לאי
העינכ ולא כצורך צריס רוכטמטיס בעורך הוה חותה אלה טבערך וצנאותו הוה רוכטטחקיס מענה
לאי חקיס לי ענחיה טחקיס לאי חקיס טקידס לכל הלהכ וצדל טחקיס לטצתו ועננתו ומתחת
מענהו כל צכל דעמטרתו דעמטרתו וכלה טחיתו וכלה טחיתו וכלה טחיתו וכלה טחיתו וכלה טחיתו

על כרחם יחרצו ויוזש וכחם חלש מעניו כי לשלם אימת גשה על גמור וזיא סהכח והצורה של טבע
 גרט אויב מענין ויאמר לך הטמל אותם משנה כל תביה טעריכה למד צתחלתה הטיל לה הכתוב הי
 צופעה יהרי כמו למשן בצחן צדל כל יחיד ויחיד איט התחלפנו ותחיתי ומשורין ואין צריכין לתתסף
 ולטב יחד מטע החיובשן עקב כמו ושנו כשן הדולח כשן צרכה טערכס עקב כתף אר הדרכה הית
 כן וזת לח כצדל שאמר רמיהו א ארץ אבותכם צדל וטעתי איכה יטעה צדל לא בשן הטעחה שהציתו
 עקב אציה ויהיה אהים עמכם והטיב אתכם א ארץ אבותכם יערש על כמו ירעש על אף צריכתי על
 יצחק נאמתי על ברכתו של עקב ט ויתן לך הלהים מעל השמים א אטריך ישראל א אחר שערט לים
 צרכת אמה להם מה ל תרועו לכם כלכל דבר הכל שלכם אטריך ומו כמוך תשועתך ג י אטר הוא
 מן עריך ואטר חרצו וטובך ויכחטו אויבך לך כען הגבשטם מארץ רחוקה בחו עבדיך וע וזתה על
 צמותיו תדרוך כען ט שמו דגלם על על צארי המלכים הלה י מערבת מואב א הר צב סמה מעלת
 היו ועטעם משה צפנינה אחת את כל הארץ הראהו את כל ארץ יסרל בשלטה והמציקן העתידין להיוט
 מציקין אותם על גן הראהו לך שצדי עני ט ויקימו להם צען את הפסל וגם הראהו שמטן לליוד ממנו
 להוטיש וזת כל נפתל הראהו ארצו בשלטה ובחרבנה והראהו צטרה וצרק מקדט נפתל נחמים עכ
 סיסרל וחילתיו וזת ארץ אפרים ומטה הראהו ארצם בשלטה ובחרבנה והראהו יהושע אלם עם מלכי
 כנען סכא מאפרים וגושן טכא ממטה נחם עם מדין ועמלק וזת כל ארץ יהודה בשלטה ובחרבנה
 הראהו למלכות בית דוד בצמחנה עד הים האחרון ארץ המערב בשלטה ובחרבנה דא א תקרי הים
 האחרון לא הים האחרון כל המזרשת לשרט עד טחיו המרים וזת הנגה וזת ארץ הדרום דח מערת
 המכלה ט ויעל כנענ ויצא עד צרון וזת הככר יהראו טלמה יצק כל בית המקדט בככר הירדן
 צמענה האמה א ואור לרשך איתנה הרחיתך בשטך הרחיתך כדי סתא מר אצרה לנחק ולעקב
 שטעה טטצע הקנה לכם קיימה וזת אחר לכך הרחיתך לך אצל גיורה היא מלמט וטמה לא תעטר
 שאלל כן הייתי מקיימך עד סתראה איתן נעושיך וקוששן דה וילך ויצל וימתטס איתטר סער תורה
 חטר כלם והוא אומר לקוח את סער התורה הזה לא הקנה אחר ומטה סיתב צדמט על ט יא בצטיקה
 ויקטר איתו הקנה ככסו רב וטמעל אומר הוא קטר את עצמו וזתו אחד משלטה איתם שהיה רב
 וטמעל דורט כן כנצא ביה ביום מלחתימי כדור יצא איתו הוא מציא את עצמו כנצא והטילו אותם
 שן אמה יכוי אחרים מטיחין אותן לא הן מטיחין את עצמן מול בית עשר קברו היה מוכן סם מטטת
 ימי בראשית לכער על מעשה עשר וזתו אחד מן הדברים שצרכו עברטבת בן השמשות א לא כהתה
 שנו ולא נס אף משמה לא נס אה אלהיות טט לא טלט ט דיקטן ולא נהטך תאר עניו יט ישראל הזכר
 אכל צאהרן מפע שהיה רודף טלם ונרתן טלם בן איט לחט וזתו אהה לעלה נאמר ט כל בית ישראל
 זכרים ונקבות אטל יוש יא פעם א פעם ט טיה לט גט ט וזתו חלו טכל עת שרצה כען טנאמר
 עמנו ואטמעה מה וזה יא לכם יעיתה אלה א יא וכל היו החוקק סקבל את התורה בלחית צדו
 וכל המורח הגזול נסים וצטרות טכמער הגזול והגור א לט כל יא טטטטו לט לסר את הלחית
 לשניהם טו אצרכם וטמכם וזתממה הנה לעתה טנ אטר טט וי אר כחן וטצרת אטריך ט וזת

תם ונטלם תהא לך שלם

לכלע אצרהם	וצו חיינה אורה	פרישי צארה	עלם ש תורה
בלע אצרהם	אשר נתן כאל	צור שדה ועאל	אשר עמד לש
כיד אצרהם	דרטני וחקרתי	בלבחותה חמלתי	אנצ בדה חמקתי
להים אצרהם	בעור אשר נתן	בקטני מעשה אמן	לך העלמ הזמן
לזרע אצרהם	והגם הטלמתי	פפרים ככתתי	במקום למירתי
יהי כן אצרהם	הלחי וחלי	אטתה מנהר חול	בחמששתם חול
לא מצד אצרהם	כימה טבם נגל	תשים סערי אל	דוזה קרא ואל
הציח על אצרהם	זעם גם עזרה	אשר החסד אורה	הלא מצד חברה
מצד אצרהם	טאותם יבאו	מחזה חל תראו	בעור ישלח יחו
בן נחק אצרהם	אנצ בן גרטון	יקן לב ועשתון	להר צורהטון
טס נר אצרהם	עמוף קלבריה	דעל ימא מותבא	צריע המדינה
לחטטון אצרהם	ש צדר טוף חדשים	מזאתים וה' ואלטים	לצורה ה' לשם

Handwritten Hebrew text, likely a colophon or library note, written in a cursive script. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

The book's last page, including the colophon and stamp of the noted censor Doimnico Jerosolimino was reprinted by a special process. This was necessary in order to reproduce accurately all the various markings on this page, which are almost completely illegible in the original edition.

העמוד האחרון של הספר הכולל את התולפון וחתימות העמוד המפורסם דומיניקוס ירושלמי, צולמו בשיטה מיוחדת (גילופת פקסיטילירשת). שיטה מיוחדת זו שופרת על כל הגוונים הכתמים והקרעים המצויים באוריגינל ובעזרתה הצלחנו לשחזר עמוד זה שבמקור הוא ריקה וכמעט בלתי ניתן לקריאה.

3 1761 05418807 3